

منتدی اقرأ الثقافی توشیروی رپوار

www.iqra.ahlamontada.com

له زیکرو یادی پهروهردگار

وه رگيرای

الانکامل

تالیف:

الإمام الحافظ المحدث الفقيه أبي زكريّا

يحيى بن شرف التّوّوي

(٦٣١ - ٦٧٦ هـ)

وه رگير:

ماموستا مهلا نه مجهد موحه ممهد خوراسانی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تویشووی ریښوار

سرشناسه	:	نووی، یحیی بن شرف، ۶۳۱ - ۶۷۶ق. Nawawi
عنوان قراردادی	:	الاذکار المنتخبة من کلام سیدالابرار. کردی
عنوان و نام پدیدآور	:	توشه ی ربیوار وه رگیراوی الاذکاری نیمام نه وه وی / وه رگیراوی امجد محمد خوراسانی. سنندج : کردستان ، ۱۳۹۶.
مشخصات نشر		ج۲.
مشخصات ظاهری		ج۱. ۲-۳۱۴-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۳۱۵-۹-۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۳۱۵-۹ : دوره ۶-۳۱۶-۹۸۰-۹۷۸-۹۶۴-۹۸۰-۳۱۵-۹ :
شابک		
وضعیت فهرست نویسی	:	فیپا
یادداشت	:	کردی.
موضوع	:	ذکر
موضوع	:	Islamic meditations
موضوع	:	ذکر -- احادیث
موضوع	:	Islamic meditations -- Hadiths
شناسه افزوده	:	محمد خوراسانی، امجد، ۱۹۶۱ -، مترجم
رده بندی کنگره	:	۱۳۹۶ ۴۷۱۴۰الف۹ن/۴۵/BP۲۶۶
رده بندی دیویی	:	۲۹۷/۷۷
شماره کتابشناسی ملی	:	۴۷۵۳۷۸۸

تویشووی ریښوار

له زیځر و یادی په روه ردگار

وه رگپراوی:

«الأذکار»ی

ئیمامی نه وه وی

وه رگپړ:

ئه مجه د موحه ممه د زاهید شیخ موحه ممه د خوراسانی

(به رگی یه که م)

انتشارات کورستان

سنة

تۆیشووی ریئوار

✓ ناوی کتیب (نام کتاب):	تۆیشووی ریئوار
✓ وه رگیژان (ترجمه):	ئه مهجد موحه مهجد زاهید شیخ موحه مهجد خوراسانی
✓ که پهرتی چاپ (نوبت چاپ):	یه کهم (اول) ۱۳۹۷
✓ ژمارهی چاپ کراو (تیژاژ):	۵۰۰ بهرگ (دوره)
✓ ژمارهی لاپه ره و قهواره (تعداد صفحات):	۱۲۷۵ لاپه ره (صفههی وزیر)
✓ بڵاو که ره وه (ناشر):	بڵاو کردنه وهی کوردستان (انتشارات کردستان)
✓ شابک:	ج ۱: ۲ - ۳۱۴ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸ - ج ۲: ۹ - ۳۱۵ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸ دوره: ۶ - ۳۱۶ - ۹۸۰ - ۹۶۴ - ۹۷۸

۲۳,۰۰۰ دینار

✓ نرخ (قیمت):

سندج - چهارراه شهدا - پاساژ عزتی - انتشارات کوردستان - تلفن:
سنه - پاساژی عزیزه تی - بڵاو کردنه وهی کوردستان - ته له فوون:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾

[البقرة: ١٥٢]

﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾

[الرعد: ٢٨]

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾

[الأحزاب: ٤١]

﴿وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

[الجمعة: ١٠]

پیشکش کردن

پیشکش به:

- بهنده‌ی راسالی یه‌زدان، سه‌روه‌ری زیکرکاران، سه‌رداری پیغه‌مبه‌ران، چه‌زهرتی (مُحَمَّد) پیغه‌مبه‌ری ئاخر زهمان (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت).
- ته‌واوی نه‌و که‌سانه‌ی که ده‌قی قورئانی پروژیان به‌راستی و دروستی گه‌یاندوه‌و، نه‌و که‌سانه‌ش وا نه‌و فهرموودانه‌ی پیغه‌مبه‌ری خویان ریوایه‌ت کرده‌و، که سه‌باره‌ت به‌زیکر کردن هاتوون.
- ههموو نه‌و زانایانه‌ی کتییی تاییه‌تیاں سه‌باره‌ت به‌زیکر کردن داناوه‌و، به‌تاییه‌تی زانای ناودارو خواناسی که‌م وینه ئیمامی نه‌وه‌وی.
- شیخانی ههورامان، پیرانی ریپازی خواپه‌رستی راسته‌قینه‌و، رابه‌رانی ریپازی ته‌صه‌وفی نه‌قشبه‌ندی، به‌تاییه‌تی: شیخ (مُحَمَّد عُثْمَان سِرَاجُ الدِّین) ی دوه‌م.
- ماموستای گه‌وره‌و سه‌روه‌رم، خو‌شه‌ویست و تاجی سه‌رم، عه‌لامه‌ی مه‌ریوانی ماموستا مه‌لا (مُحَمَّد اَمین) ی کانی سانانی.
- بایره‌ی خو‌شه‌ویستم، زانای ره‌بانی، مه‌رحومی ماموستا شیخ (مُحَمَّد) ی خو‌راسانی‌و، باوکی دلسۆزو دایکی به‌سۆزم، خوی گه‌وره له‌ش‌ساغ‌و، عاقیه‌ت خیریاں بکات.
- ههموو شه‌یدایانی خواپه‌رستی و زیکر کردن.

پیشه‌کی و مرگیر:

به ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان

سو پاس و ستایشی بی‌پایان بۆ به‌دیته‌ری زه‌وی و ناسمان، په‌روه‌ردگاری گشت گیانله‌به‌ران، تایه‌ت له‌ناویان گرو‌هی ئینسان. دروودو سه‌لام وه‌ک تاوی باران، بۆ سه‌ر پی‌شه‌واو رابه‌ری هه‌موان، سه‌ردارو سه‌روه‌ر، تاجی سه‌ر سه‌رمان، گه‌وره‌ی نیردر اوان، هه‌زه‌تی (مُحَمَّد)، پی‌غه‌مبه‌ری ناخه‌ر زه‌مان. هه‌م بۆ سه‌ر هه‌موو یارو یاوه‌ران، گشت شوینکه‌وتوان، تیکرای زانایان، هه‌م خواپه‌رستان، هه‌موو نه‌وانه‌ش پابه‌ندی دینن، له‌سه‌ر گۆی زه‌وی و، له‌ژیر ناسمان، تایه‌ت نه‌مانه‌ی خاکی کوردستان. پاشان:

حیکمه‌تی خوای گه‌وره له‌ درووست کردنی جنۆکه‌و مروّفه‌کان بریتیه له‌وه‌ی، به‌ندایه‌تی بۆ نه‌و بکه‌ن. وه‌کو خۆی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾. [الذاریات: ۵۶]. واته: {من جنۆکه‌و مروّم درووست نه‌کردوه ته‌نها بۆ نه‌وه نه‌بیّت به‌ندایه‌تی من بکه‌ن و بمه‌رستن}.

بۆیه ده‌بیّت مروّفه ئیمانداره‌کان هه‌میشه خوای گه‌وره و په‌روه‌ردگاریان له‌بیر بیّت و، زیکرو یادی نه‌و زۆر بکه‌ن. وه‌کو خۆی فه‌رمانی کردوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا﴾. [الاحزاب: ۴۱] واته: {ئه‌ی نه‌و که‌سانه‌ی باوه‌ر‌تان هه‌تاوه، زیکرو یادی خوا زۆر بکه‌ن}. چونکه یادی خوا کردن کارو پی‌شه‌ی خواناسه گه‌وره و پایه‌داره‌کانه، له‌ زیکر تویشووی خۆیان پرده‌که‌ن و، ته‌مه‌نی زیرینی خۆیان خه‌رج ده‌که‌ن و، به‌رده‌وام پی‌وه‌ی سه‌رقالن و لی ماندوو نابن.

هه‌روه‌ها زیکر کردن په‌راوی ده‌ستی دۆستانی خوایه، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره که‌سیکی خه‌لات کرد به‌ ته‌وفیق‌دانی بۆ زیکر کردن، نه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر هه‌بوونی په‌یوه‌ندی به‌هه‌زی نه‌و که‌سه به‌خوای په‌روه‌ردگاره‌وه، به‌ پی‌چه‌وانه‌وه نه‌گه‌ر له‌گه‌ل

زیکر کردن په یوه ندى نه بو، نه وه مانای وایه خواى گه وړه په راوړى خستوه و
رووى لوتفى لى وهر گپړاوه.

هه وړه ها زیکر کردن خوراکی دلى نه ولياو خوا په رسته رساله کانه، نه وانه ی
که نه گهر بؤ ساتنیکش یادو زیکرى خوا له دلياندا نه میت، واداده نین که لاشه یان
به زیندوویى بوته گورې پړو حیانو، مالی ناوهدانى دلیان ویران و خاپوړر بو،
چه کی خوپاروړى و بهرنگاریان له ده ست داوه له بهرامبر چه ته وړیگرانی رپىازى
پروزی خوا په رستى.

دیسان زیکر کردن بریتیه له ناوى پړوان و سازگار بؤ کپکړدنه وه و
دامرکاندنه وهى هالاوى ناگرى رپنگه ی خواناسى و، بریتیه له دهرمان و چاره سر بؤ
بؤ دلخو ناخى مروقه کان، که نه گهرى پرو به پروو بونه وهى چه نده ها نه خوشى
ترسناک و دهردى کوشنده یان هه یه و، ته نها رپنگه ی گه یشتن و په یوه ندى به هیزه له
نیوان خو یان و خواى په وړه دگاریاندا، که ناگای له هه موو نه یی و په نهانیکه.

خواناسه زیکر کاره کان له رپنگه ی زیکرو یادى خوا وه به لا و نه هامه تی له کول
خویان ده خه ن و، هه موو ليقه ومان و دهرده سهریه ک به بچووک و ساناو ساده ده زانن و،
له کاتى هه موو نارچه حه تی و زه همت و ترسو بیمیکدا زیکر کردن به په ناگای خو یان
ده زانن.

هه وړه ها زیکرو یادى خوا بریتیه له باخچه ی رازاوه ی به هه شتى دنیای دوستانى
خوا، که جوړه ها چیرى بیوتنه ی لى ده بن و، بریتیه له سهرمایه ی به خته وهى و
خوشه ختیان، که بازرگانى ده ستخستنى به هه شتى هه تاهه تایی و خوشى نه پړاوه ی پى
ده کهن.

دیسان به زیکرو یادی خوای گه‌وره دلّه غه‌مگین و شکاوه‌کان خوش‌حالو
چه‌سپاو ده‌بنو، بیّ ده‌سو بیّ که‌سه‌کان خویان به نامۆ نازانن و، ده‌زانن که که‌سی
فریاد‌ره‌س تنه‌ها خوای بالا‌ده‌سته.

هه‌روه‌ها زیکر کردن به‌ندایه‌تیه‌کی هه‌میشه‌یی دلّو زمانه‌و، مرۆفه‌کان فه‌رمانیان
بیّ کراوه که هه‌میشه له یادو زیکری په‌روه‌ردگار خۆشه‌ویسته‌که‌یاندابن، چی
کاتیک به‌پۆه راوه‌ستان، یان دانیشتون، یان راکشاون و پالیان داوه‌ته‌وه. چونکه
به‌هه‌شتی پر له نازو نيعمه‌ت وه‌کو ده‌شتیکی پانو به‌ربنی نه‌رم و سازکراو وایه‌و،
زیکرو یادی خواش نه‌مام و شه‌تلی ئه‌و ده‌شته‌یه، جا کێ ده‌یه‌وێت زۆرت‌رین پانتایی
له‌و زه‌ویه به‌پته ده‌ست بکه‌وێت، با زۆرت‌رین نه‌مام و شه‌تلی بۆ ئاماده‌ بکات.

هه‌روه‌ها یادی خوا زاخاوی می‌شک و پاک‌که‌ره‌وه‌ی ئاوینه‌ی دلّه‌کان و چاره‌سه‌ری
نه‌خۆشیه ده‌روونیه‌کانه‌و، چه‌نده موسوڵمان له‌بیری زیکرو یادی خوای گه‌وره‌دا
بیت، ئه‌وه‌نده‌ش خوای گه‌وره به شه‌وق و لوتفه‌وه له پێشوازی و چاره‌پروانی
گه‌یشتنی ئه‌ودایه.

هه‌روه‌ها زیکر کردن هۆکاره بۆ لا‌بردنی ئه‌و گۆی قورسی و گران بیستیه‌ی که
تووشی غافل و بیّ ئاگا‌کان بوون و، هۆکاریشه بۆ کرانه‌وه و به‌ربوونی لالی
زمانیان و، لادانی په‌رده‌ی گوم‌پایی و په‌واندنه‌وه‌ی تاریکایی له‌سه‌ر چاویان.

خوای گه‌وره به‌لوتفی خۆی زمان و گۆی و دلّی زیکرکارانی به زیکر کردن
پازاندۆته‌وه، هه‌روه‌ک چون رووخساریانی به نوورو رووناکی پرسنگدار کردوه.
بۆیه که‌سی بیّ ئاگا خۆی به‌رپرسیاره له نه‌بینی چاوه‌کانی و، له نه‌بیستنی
گۆیه‌کانی و، له شه‌له‌په‌ته‌یی ئه‌ندامه‌کانی تری لاشه‌ی، چونکه ده‌رگای فراوان و
کراوه‌ی نیوان به‌نده‌و خوای په‌روه‌ردگار بریتیه له‌م ده‌رگایه، بۆیه نابیت که‌س
به‌هۆی بیّ ئاگایه‌وه ئه‌و ده‌رگایه له‌سه‌ر خۆی دا‌بخات.

ههروه‌ها به‌هۆی زیکی خۆی گه‌وره‌وه خواناسان توانیویانه له‌گه‌ل شه‌یتاندا زۆرانبازی بکه‌ن، به‌سه‌ریدا زال‌بن، هه‌روه‌کو چۆن شه‌یتان توانیویتی زال‌بییت به‌سه‌ر نه‌و که‌سانه‌ی که‌ بی‌ ناگان له‌ زیکرو یادی خوا.

به‌همان شیوه‌ زیکر وه‌کو رۆحی کرده‌وه چاکه‌کان وه‌هایه، بۆیه‌ نه‌گه‌ر کرده‌وه زیکرو یادی خۆی له‌گه‌لدا نه‌بییت، وه‌کو لاشه‌ی بی‌ رۆح وه‌هایه.

جا ده‌توانین بڵێن: زیکر کردن گه‌لیک سوودو که‌لکی هه‌یه، له‌وانه:

(۱) هۆکاره‌ بۆ نه‌وه‌ی خۆی گه‌وره‌ به‌ لوتفو میهره‌بانیه‌وه یادی به‌نده‌کانی بکات. وه‌کو خۆی فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ﴾ [البقرة: ۱۵۲]. واته‌: {ده‌ی ئیوه‌ یادی من بکه‌ن، تا منیش یادی ئیوه‌ بکه‌م}.

زانای پایه‌برز (ابن قیّم الجوزیه) فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر زیکری خوا ته‌نها نه‌م سوده‌ی هه‌بییت، ئیتر به‌سه‌ بۆ فه‌زلۆ ریزو گه‌وره‌یه‌که‌ی.^(۱)

(۲) هۆکاری ده‌ستخستنی پشتیوانی و هاوکاری و له‌گه‌لبونی خۆی په‌روه‌ردگاره‌ بۆ به‌نده‌کانی. وه‌کو له‌ حه‌دیی قودسیدا هاتوه‌، که‌ خۆی فه‌رموویه‌تی: (وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي).^(۲)

(۳) یادی خۆی گه‌وره‌ تاکه‌ هۆکاری ئارامی دلۆ ده‌روونه‌. وه‌کو خۆی فه‌رموویه‌تی: ﴿أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾. [الرعد: ۲۸]. واته‌: {هۆشیاربن که‌ ته‌نها به‌ زیکرو یادی خوا دلّه‌کان ئارام ده‌بن}.

(۴) یادی خوا زۆر کردن هۆکاری به‌خته‌وه‌ری و سه‌رفرازی دواپۆژه‌. وه‌کو په‌روه‌ردگارمان فه‌رموویه‌تی: ﴿وَادْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾. [الجمعة: ۱۰].

(۱) پروانه: الْوَابِلُ الصَّيْبُ مِنَ الْكَلِمِ الطَّيِّبِ (تَحْقِيقُ: سَيِّدُ إِبْرَاهِيمَ) / ۴۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۹۴ / به‌ زماره‌: ۶۹۷۰.

۱۰. واته: {ئىۋە زىكرى خوا زۆر بىكەن، تاۋەكو بەختەۋەرو سەرگە وتوۋىن}.

۵) يادى خوا كردن دەيىتە قەلەيەكى بەھىزو بتەو بۆ پاراستى ئادەمىزاد لە دەستى شەيتان. ۋەكو لەم ھەدىسەدا ھاتو: «وَأْمُرْكُمْ أَنْ تَذْكُرُوا اللَّهَ، فَإِنَّ مَثَلَ ذَلِكَ كَمَثَلِ رَجُلٍ خَرَجَ الْعَدُوُّ فِي أَثَرِهِ سِرَاعًا، حَتَّى إِذَا أَتَى عَلَى حِصْنٍ حَصِينٍ، فَأَحْرَزَ نَفْسَهُ مِنْهُمْ، كَذَلِكَ الْعَبْدُ لَا يُحْرِزُ نَفْسَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ إِلَّا بِذِكْرِ اللَّهِ». واتە: "فەرمانتان پى دەكەم كە زىكرى خوا بىكەن. چونكە غوونەى ئەمە ۋەكو پىاۋىك ۋەھايە، كە دوژمن بەخىرايى شوئى كە وتبىن، ھەتا ئەو دەستى دەگاتە قەلەيەكى بەھىزو بتەوو، خۆى تىدا دەپارىزىت لەوان. بەھەمان شىۋە بەندەش ناتوانىت خۆى لە شەيتان پىارىزىت، تەنھا بە زىكرو يادى خوا نەيىت".^(۱)

شىخى (ابن القيم) فەرموويەتى: ئەگەر زىكرى خوا تەنھا ئەم سودو سىفەتە جوانەى ھەيىت، شايسەى ئەو ھەيە كە بەندە زمانى سست و تەمبەل نەيىت لە كردنى زىكرى خوا، بەردەوام رايھەيتىت لەسەرى، تا دەقى پىۋە بگريىت. چونكە بە زىكرى خوا نەيىت ناتوانىت خۆى لە دوژمنەكەى پىارىزىت و، دوژمنەكەشى تەنھا لە دەرگاي غەفلەت و بىئاگايەۋە بۆى دىتە ژوورەۋەو، كەمىن و قەرەۋلىشى بۆ گرتو، ھەر كە ناگاي لە زىكر نەما، ئىتر ھەلدەكوتىتە سەرى و لەناوى دەبات.^(۲)

---

(۱) پروانە: سُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۱۴۸ / بە ژمارە: ۲۸۶۳، وَصَحِيحُ ابْنِ خُزَيْمَةَ / ۳ / ۱۹۵ / بە ژمارە: ۱۸۹۵، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ / ۱۴ / ۱۲۴ / بە ژمارە: ۶۲۳۳، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۵۸۲ / بە ژمارە: ۱۵۳۴. ئىمامى (ترمىزى) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حەسەن) (صَحِيح-ه). ئىمامى (حەكەم) یش فەرموويەتى: ھەدىسىكى (صَحِيح-ه) لەسەر ھەرجى ئىمامى بوخارى و موسلىم.

(۲) پروانە: الْوَابِلُ الصَّيْبُ مِنَ الْكَلِمِ الطَّيِّبِ / ۳۶. شىخى (ابن القيم) لەدواى ئەم فەرمايشتەۋە باسى سوودەكانى زىكر دەكات و، دەفەرموئەت زىاد لە سەد (۱۰۰) سودى ھەيەو، ئەوجا خۆيشى زۆرىكيان باس دەكات.

جا هەر وه کو چۆن جهستهی مروّقه کان پتووستی به دابین کردنی خواردنو
 خواردنده وه ههیه. به هه مان شیوه رۆحی مروّقه کانیش نهو پتووستیهی ههیه. به لام
 خۆراکی رۆح بریتیه له یادی خوای پهروهردگار. بۆیه نهو کهسهی یادی نهو
 ناکات به مردوو داده نریت. وه کو هاوه لّی خو شه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي)
 (خوای لی رازی بیت) بۆمان ده گیر پته وه، که پتغه مبه ری خوا (درودی خوای له سر بیت)
 فهرموویه تی: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُ رَبَّهُ مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ». (۱) واته:
 "وینهی نهو کهسهی یادی پهروهردگاری ده کات و، نهو کهسهش یادی
 پهروهردگاری ناکات، وه کو دوو کهسی زیندووو مردوو وه هایه".

بۆیه پتووسته له سه ر موسولمان	یادی خوا بکات به دل به زمان
له کاتی خوشی و کاتی ناخوشی	کاتی له شساغی و کاتی نه خوشی
ناگای له خۆیه به رۆژو به شهو	یا وا خه ریکه چاو نه چیته خه و
کاتی مه شغو له، گه لی سه رقاله	یاخو بی ئیشه و، دهستی به تاله
له کاتی هه بوون و دنیا داری	له کاتی نه بوون، واته: نه داری
چی دهوله مه نده یاخو فه قیره	سه پانه یاخو پاشاو وه زیره
کاتی که دنیا له بۆی ده پروانی	یاخو مو حتاجه به تیکه نانی
کاتی مناله، یا گه نج و جوانه	یا کاتی پیره و به ره و نه مانه
کاتی ته نه هایه، یا له نیو خه لکه	خه ریکی کاری چا کو به که لکه
کاتی هاوینه و ته و او گه رمایه	یاخو زستانه و زقم و سه رمایه
به هاره دنیا سه و زو جوانه	پایزه واده ی گه لا ر پترانه
خولا صه نه وه ی که دانا و زیره	که سی که هه رده م خودای له بیره

زانایانی ئیسلام، پتسه وایانی دین، بایه خیکی زۆریان داوه به باسی یادو زیکری
 خوای گه وره و، کتییی تایه تیان تیدا داناوه، بو رۆشن کردنه وه ی به رچاوی

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۳ / به ژماره: ۶۰۴۴.

موسولمانان، تاوه کو بزنانن له هه موو کات و شویتیکدا چۆن یادی خوا ده کهن،
ئەویش به پشت به ستن به نایه ته کانی قورئانی پیروۆزو، فەرماشته کانی پتغه مبهری
خوا (دروودی خوی له سهر بیت).

جا یه کێک له ناودارترین و گشتگیرترینی ئەو کتیبانه بریتیه له کتیبی (أَذْكَارِ)ی
ئیمامی نهوهوی، که ناوه تهواوه کهی بریتیه له: (حَلِیَةُ الْأَبْرَارِ وَشِعَارُ الْأَخْيَارِ فِي
تَلْخِصِ الدَّعَوَاتِ وَالْأَذْكَارِ الْمُسْتَحَبَّةِ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ)، واته: (خشلی چاکه کاران و
دروشی ههلبژێرداران له پوختهی ئەو پارانهوهو زیکرانهی که له شهو و پۆژدا
سونهتن).

ئەو جا زۆر کهمن ئەو کتیبخانه گشتی و تایبه تیانە، که ئەم کتیبه یان تیدا
نهیت. زۆریش کهمن ئەو خوینده وارانە، ناوی ئەم کتیبه یان نهیستی. زۆریش
کهمن ئەو خواناس و پیاوچاکانهی، که سوودیان لی وهرنه گرتی. زۆریش کهمن
ئەو نووسه رانهی، که له بواری زیکرو یادی خوادا کتیبان دانايتو، وه کو
سهرچاوهیه کی سهره کی پشتیان بهم کتیبه نهیستی.

هۆکاری ئەمەش ده گهریتهوه بۆ دوو شت:

- ١) خاوهنی کتیبه که یه کێکه له زانا شهرعزانه فەرمووده ناسه ناوداره شارهزا
به پارێزه له خواتر سه کانی میژووی ئیسلام، که به زانست و له خواتر سهیه کهی
دنای سهردهمی خۆی و دواتریشی پووناك کردۆتهوه.
- ٢) کتیبه کهش داگرهوهو گشتگیره بۆ زۆرێک لهو یادو زیکره خاویانهی، که
مرۆفی موسولمان له ماوهی تهمهنی خۆیدا به پۆژو به شهو خهریکیان
دهیت.

منیش ماوهیه کی زۆره کهوتۆته خه یالمه وه، که خزمه تیک به و کتیه بکه م، خوینده وارانای ولاتی کورده واری خۆمانی پی ناشناتر بکه م. ئه ویش له رینگه ی وه رگێران و له سه رنوو سینی به زمانی شیرینی کوردی.

پالنه ری سه ره کیشم بۆ ئه م کاره بریتیه له و دوو هۆکاره ی سه ره وه. چونکه:

- جارێک به خزمه تی کتییکی زانای پایه بهرز شیخ (شَمْسُ الدِّین) ی (سَخَاوِی) گه یشتم، که له باره ی ناسینی که سایه تی ئیمامی نه وه ویه وه دیناوه، جا ناویشانی کتیه که نه وه نده سه رنجرا کیش بو، خۆم پی رانه گرا تاوه کو په یدام کرد. ناوی کتیه کهش بریتی بوو له: (الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي فِي تَرْجَمَةِ قُطْبِ الْأَوْلِيَاءِ التَّوَوِي). جا له بهر خۆمه وه پرسیم: ده بیست چی وای له زانایه کی پایه بهرزی وه کو شیخی (سَخَاوِی) کردیبت، که ئیمامی نه وه وی به (قُطْبُ الْأَوْلِيَاءِ) وه سفدار بکات؟

- له ته مه نی مندالیمدا باو کم هه ندیک له کتیه سه ره تایه کانی فیربوونی پایه کانی ئیمان و پایه کانی ئیسلام و ئامۆژگاری و بریاره شه رعه کان و فیربوونی زمانی عه ره بی پی ده وتین، له نیواندا کتیه پرچیژو به پێژه کانی زانای پایه بهرز، که موینه ی ده وران، جینگه شانازی کورد و کوردستان، که له ئاسمانی دنیای زانستدا وه کو ئه ستیره هه رده م دیاره، مامۆستای مامۆستایان مه رحوومی مامۆستا مه لا (عَبْدُ الْكَرِيم) ی بیاره. جا مامۆستای خوالیخۆشبوو له دێره هۆنراوه یه کی کتیی (ئیقبال نامه) دا فه رموویه تی:

زانایان ئه لێن له بهر ئیعتیار (اَذْهَبَ بَعِ الدَّارِ وَاشْتَرَى الْأَذْكَارَ)
بۆیه خۆیشم سه به رته به م دوو خاله ده لیم:

به گه وره به ری شیخی (نَوَاوِی)	شایانی له وه زیاتره ناوی
وه کو فه رمویه (شَمْس) ی (سَخَاوِی)	به لی که (قُطْب) ی (أُولِيَاءِ) یه نه و
بایه خی زۆری ئه لێن تا ماوی	زانایانی دین له بهر گرنگی و

خانوو بفرۆشهو بیده به (أَذْكَار) باشتره لهوهی بچیته ناوی
 جا له بهر ئهوهی، که مروفه کان هه موو پێوارنو، درهنگ یاخود زوو دهچنهوه
 بهردهم پهروهردگاری خۆیانو، به مه نزلێ کۆتایان ده گهنو، سه فهره کهشیان
 پێوستی به تۆیشوو ههیهو، باشترین تۆیشووش بریتیه له یادو زیکری خوای
 پهروهردگار. بۆیه بیرم کردهوه، که ئهم وهرگیرانو له سه رنوسینه ناو بنیم به:
 (تۆیشووی پێوار له زیکرو یادی پهروهردگار).

ئومیده وارم بیته به تۆیشوویه کی کهم وینه، سه رهتا بو خۆمو، پاشان بو
 خوینده وارانێ کوردزمانیش، تاوه کو ئهوانیش وه کو گهلانی تر، هه موو بهر هه میکیان
 به زمانی شیرینی خۆیان بکهوینه بهردهستو، لێ به هره وهرو سودمه ند بن.

دروودو سه لام له سه ر پۆهی پیرۆزی پتعه مبه ری خواو، خزمو
 که سوکاره کهیو، هاوه له خۆشه ویسته کانی و شوینکه وتوانی بهرنامه کهی به گشتی

كُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُونَ وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِهِ الْغَافِلُونَ

وَأَخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

أَمَجَّدُ مُحَمَّدَ زَاهِدِ شَيْخِ مُحَمَّدِ خَوْرَاسَانِي

دهربه ندیخان: ٢٠ / ١١ / ٢٠١٣ ی زاینی

بهرامبه ر: ١٦ ی / مُحَرَّم ی / ١٤٣٥ ی کۆچی

په پرموی کار کردن لهم کتیبه دا:

به رله وهی بچمه سهر وهر گپران و له سهر نووسینی کتیبه که، به پیوستی ده زانم له چهند دپړیکدا په پرموی خوم بڅمه پروو بو کاره کهم، که خوی لهم چهند خاله دا ده بینته وه:

(۱) هه ستاوم به نووسینی پوخته یه که له ژبانی نیمامی نه وه وی، پوخته یه که له باره ی کتیبی (الذکار) وه.

(۲) به زمانیکی تا راده یه که ساده ده قه عه ره بیه کام وهر گپراوه ته سهر زمانی شیرینی کوردی.

(۳) ده قی ته وای نایه ته کانی قورنانی پیروزم وه کو خوی هینا وه، ناوی سوره ته که و ژماره ی نایه ته کانیشم نویسه و، پاشان به پشتبه ستن به هه ندیک ته فسیری کوردی پوخته ی رافه و ته فسیره که یانم نویسه.

(۴) ده قی هه موو یان زورینه ی فهرماشته کانی پیغه مبهری خوام به زمانی عه ره بی هینا وه، نه و جا پوخته ی مانا که یم نویسه. نه مهش له بهر دوو هو: له لایه که نه گهر خوینه ر ویستی له بهریان بکات، با بزائیت ده قی فهرماشته کان چو ن هاتوون و، له لایه کی تریشه وه بتوانیت به ناسانی له سهر چاوه کاندای بیانینته وه.

(۵) بو وهر گپران و لیکدانه وهی مانای فهرمووده کان پشتبه به سهر چاوه متمانهداره کانی پروون کردنه وهی هه دیسه کان به ستوه، له هاووینه ی: (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِمٍ) ی نیمامی نه وه وی و (فَتْحُ الْبَارِي) شیخی عه سقه لانی و (عُمْدَةُ الْقَارِي) شیخ (بَدْرُ الدِّينِ) ی (عَيْنِي) و، (مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ) ی زانای پایه بهرز مه لا عه لی قاری و، (فَيْضُ الْقَلْبِ) ی شیخ (عَبْدُ الرَّؤُوفِ) ی (مُتَاوِي) و، چهند سهر چاوه یه کی تریش. سهره پای هه ندیک له کتیبه وهر گپراوه کانی ماموستای بهرپر (نوری فارس حه مه خان) (خوا بهر کهت بخاته ته مهنی نورینیه وه)، که تا راده یه که سوودی زمانه وانیم لی وهر گرتوون.

٦) ته خریجی ته وای حه دیسه کام کردوه، ژماره ی بهرگ و لاپه ره ی سه رچاوه کان و ژماره ی حه دیسه که شم نویسه و، بریاری پیوه رگرتن و پیوه رنه گرتنی حه دیسه که شم نویسه، به پشت به ستن به فرمایشتی زانا متمانه داره کانی وه کو ئیمامی (بَغَوِي) و ئیمامی (مُنْذِرِي) و حافظی عیراقی و شیخ (نُورُ الدِّين) ی (هَيْثَمِي) و، شیخ (ابْنُ حَجَر) ی عه سقه لانی و شیخی (بُوصَيْرِي) و شیخی (سَخَاوِي) و شیخی (سُيُوطِي) و شیخی (مُناوِي) و، هه ندیکش له لیکۆله ره کانی ئەم سالانه ی رابردوو.

٧) له هه ندیک جیگه دا به پیوستم زانیوه هه ندیک پروون کردنه وه له سه ر بابته کان بدهم، ئه ویش به پشتبه ستن به سه رچاوه متمانه داره کان.

٨) له هه ر جیگه یه کدا باسی پیغه مبه ری خوا کراییت، نویسومه (دروودی خوی له سه ر بیت) و، له هه ر جیگه یه کیشدا باسی یه کیک له هاوسه رو خیزانه کانی کراییت، به ئەده به وه نویسومه (دایکی ئیمانداران) و، له هه ر جیگه یه کیشدا باسی یه کیک له هاوه لآن کراییت، نویسومه (هاوه لی خو شه ویست) و، پاشان نویسومه (خوی لی رازی بیت) یان (خواله خۆی و باوکی رازی بیت) و، له هه ر جیگه یه کیشدا ناوی یه کیک له زانایان هاتییت، نویسومه (شیخ، یان زانای پایه بهرز، یان پی شه وای پایه بهرز، یان..... هتد)، ئیر گویم به وه نه داوه که نوسراوه که درێژ ده بیته وه، وه کو هه ندیک کهس به و پاساوه وه، وازیان له ره چاو کردنی ئەم جو ره ئەده به هیناوه!!!

٩) له چه ندین جیگادا ئیمامی نه وه ی بۆ باسیکی دیاریکراو ته نها و شه ی (فصل) ی به کارهیناوه، جا من ها تووم ناو نیشانی گونجاوم بۆ ته وای نه و جیگایانه داناوه.

١٠) تیروانینی من بۆ ناوه رۆکی ئەم کتیبه تیروانینیکی بابته یانه یه و، دووره له ده مارگیری مه زه به یی. بۆیه له هه ندیک جیگه دا به پشتبه ستن به فرمایشتی زانا پایه بهرز هه رنج و تییینیم له سه ر هه ندیک له فرمایشته کانی ئیمامی نه وه ی نویسه، ئە گه رچی خۆم و خه لکانی خو ئنده واریش باش ده زانین که

(من منمو ئهو ئىمامەش ئهو ئىمامەيە). بەلام يەكك لھو بنەما سەرەکیانەى،
کە لە بواری زانستدا پەپرەو دەکریت، ئهوهیه که: (لا تَنْظُرْ إِلَى مَنْ قَالَ،
وَأَنْظُرْ إِلَى مَا قَالَ) واتە: تەماشای ئهوه مەکه، که کی خاوهنی ئهو
فەرمايشتهیه، بەلکەر تەماشای ئهوه بکه، که فەرمايشته که چیه و چۆنه.

پوخته يه ك له ژيانى ئيمامى نه وهى

نهو كتيبانهى كه تايهت به ژيان و سالى له دايكبوون و سالى له دنيا ده رچوون و ماموستاو قوتابى و بهرهم و كتيبى زانايان دانراون، به شيويه كى كورت يان دريژ باسى ژيانى زانايانان تيدا كراوه.

به لام ده بيريټ، كه هه نديك له زانايان كتيبى تايهتى له سهر ژيانان نوسراوه. نهو يش له بهر گه وره يى و پايه بهرزي و ديندارى و له خواترسان و نهو خزمه تهى، كه به ناين و زانست و موسولمانانان كردوه.

جا يه كيټك لهو زانايانهى، كه زورترين كتيبى تايهتى له سهر ژيانى نوسراوه، بريته له ئيمامى نه وهى. چى له لايه ن قوتايه كانى خو يه وه، يان له لايه ن زانايانى دواتره وه. بگره له لايه ن هه نديك له نووسره كانى ئه م سهرده مهى ئيمه شه وه.

وا منيش به يارمه تى خواى گه وره، ته نها ناوى نهو كتيبانه ده نووسم، كه له لاي خوم ده ست ده كه ون:

(١) (تُحْفَةُ الطَّالِبِينَ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ الدِّينِ). دانراوى زاناي پايه بهرز (عَلِيّ) كورى (إِبْرَاهِيم) كورى (دَاوُد) كورى (سُلَيْمَان)، ناسراو به (عَلَاءُ الدِّين) (ابْنُ الْعَطَّار)، كه قوتابى ئيمامى نه وهى بووه، له نيوان ساله كانى (٦٥٤ - ٧٢٤) كوجيدا ژياوه. نهو نه ده له خزمه تى ئيمامى نه وه ويده بووه، لىي جيانه بوه ته وه، تاوه كو پى و تراوه (مُخْتَصَرُ النَّوَوِيِّ).

(٢) (بُغْيَةُ الرَّاَوِيِّ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ النَّوَوِيِّ). دانراوى زاناي پايه بهرز (مُحَمَّد) كورى (مُحَمَّد) كورى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، ناسراو به (ابْنُ إِمَامِ الْكَامِلِيَّةِ). له نيوان ساله كانى (٨٠٨ - ٨٧٤) كوجيدا ژياوه.

(٣) (الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِيِّ فِي تَرْجَمَةِ قُطْبِ الْأَوَّلِيَاءِ النَّوَوِيِّ). دانراوى زاناي پايه بهرز (مُحَمَّد) كورى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)، ناسراو به (شَمْسُ الدِّين) (سَخَاوِي). له نيوان ساله كانى (٨٣١ - ٩٠٢) كوجيدا ژياوه.

٤) (الْمُنْهَاجُ السَّوِيُّ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ النَّوَوِيِّ). دانراوی زانای پایه‌به‌رز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبُو بَكْر) ی کورپی (مُحَمَّد)، ناسراو به (جَلالُ الدِّين) ی (سَيُّوطِي). له نيوان ساله کانی (٨٤٩ - ٩١١) ی کوچیدا ژیاوه.

٥) (الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ - أَعْلَامُ التَّارِيخِ ٤-). دانراوی ماموستای به‌رپر (عَلِيّ الطَّنْطَاوِي). له سالی (١٩٦١) بو جاری یه کهم له لایهن (دَارُ الْفِكْرِ) هوه له شاری دیمه‌شق به چاپ گه‌یه‌نراوه.

٦) (الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ شَيْخُ الْإِسْلَامِ وَالْمُسْلِمِينَ وَعُمْدَةُ الْفُقَهَاءِ وَالْمُحَدِّثِينَ - أَعْلَامُ الْمُسْلِمِينَ ١٠ -) دانراوی ماموستای به‌رپر (عَبْدُ الْغَنِيِّ الدَّقْر). له ده‌ورو به‌ری سالی (١٩٧٥) دا نویسی‌تی، بو جاری چواره‌م له لایهن (دَارُ الْقَلَمِ) هوه له شاری دیمه‌شق به چاپ گه‌یه‌نراوه.

٧) (أَعْدَبُ الرُّوِيِّ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ النَّوَوِيِّ). دانراوی ماموستای به‌رپر (عَبْدُ الْحَمِيدِ بْنِ صَالِحِ بْنِ عَبْدِ الْكَرِيمِ الْكَرَانِيُّ الْغَامِدِيُّ). له سالی (١٤٢٩) ی کوچیدا نویسی‌تی.^(١)

ئهمه‌ش سه‌ره‌رای ئهو هه‌موو لیکۆلینه‌وه‌و ماسته‌رنامه‌و دکتۆرانامانه‌ی، که له‌سه‌ر ژيان و به‌ره‌مه‌کانی نیما‌می نه‌وه‌وی نوسراون و، له پيشه‌کی هه‌موویاندا باسی ژيانی ئهو زانا پایه‌به‌رزهی به‌دریژی تیدا کراوه.

وا منیش به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره‌و، به‌پشت به‌ستن به‌م سه‌رچاوانه‌و چه‌ن‌دین سه‌رچاوه‌ی تریش، به‌تاییه‌تی کتیه‌که‌ی شیخی (ابْنُ الْعَطَّار)، پوخته‌یه‌ک له ژيانه‌که‌ی به‌چه‌ند به‌شیک باس ده‌که‌م.

---

(١) هه‌روه‌ها له‌سه‌ر (CD) ی (الْمَوْسُوعَةُ الشَّامِلَةُ) ش که‌سیک به‌ناوی (أَحْمَدُ فَرِيد) هوه نویسنه‌ی هه‌یه‌ به‌ناو نیشانی (الْإِمَامُ النَّوَوِيُّ).

ناوونه سه‌ب و کونیه و نازناوی:

ناوی (يَحْيَى) ی کورپی (شَرْف) ی کورپی (مُرِّي) ^(۱) کورپی (حَسَن) ی کورپی (حُسَيْن) ی کورپی (مُحَمَّد) ی کورپی (جُمُعَة) ی کورپی (جَزَام) سه.

نیسه‌ته که‌شی بریتیه له: (نَوَوِي) یان (نَوَوِي). که به هه‌ردووکیان هاتوه. چونکه له گوندی (نَوِي) له‌دايک بوه. هه‌روه‌ها نیسه‌ت دراوه بۆ لای بایره گه‌وره‌ی و، پئی و تراوه (جَزَامِي). هه‌روه‌ها پيشی و تراوه (دِمَشْقِي). چونکه نزیکه‌ی بیست و هه‌شت (۲۸) سال له‌وێ ژیاوه. زانای پایه‌به‌رز (عَبْدُالله) ی کورپی (مُبَارَك) فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک چوار سال له‌ شارێکدا بمینێه‌وه، دروسته‌ نیسه‌ت بدريت بۆ لای ئه‌و شاره‌ ^(۲).

کونیه‌که‌شی بریتیه له: (أَبُو زَكْرِيَّا). ئه‌گه‌ر چی ژنیشی نه‌هیناوه، تاوه‌کو مندالی بووین. به‌لام له‌ ناو عه‌ره‌بدا وا باوه، که بۆ (يَحْيَى) ده‌وتریت: (أَبُو زَكْرِيَّا) و، بۆ (زَكْرِيَّا) ش ده‌وتریت: (أَبُو يَحْيَى).

ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ کتیبی (رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ) دا له‌باره‌ی بوونی کونیه‌وه فه‌رموویه‌تی: سونه‌ته‌ پیاوان و ئافه‌ره‌تانی گه‌وره‌و پایه‌دار کونیه‌یان بۆ به‌کار به‌هێنیت، ئیز مندالیان هه‌بیت، یان نا. سونه‌ته‌ کونیه‌که‌شیان به‌ناوی مندالی خۆیا نه‌وه‌ بیت، یان به‌ناویکی تروه‌وه. خۆ ئه‌گه‌ر که‌سیک مندالی هه‌بوو، سونه‌ته‌ کونیه‌که‌ی به‌ناوی گه‌وره‌ترینی منداله‌کانیه‌وه بیت. ^(۳)

---

(۱) له هه‌ندیک له سه‌رچاوه‌کاندا نوسراوه (مُرِّي) و، له هه‌ندیکیشیاندا نوسراوه (مِرَا).
 (۲) بڕوانه: تَحْفَةُ الطَّالِبِينَ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ مُحَمَّدٍ الدِّينِ / ۴۱ - ۴۲، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي فِي تَرْجَمَةِ قُطْبِ الْأَوَّلِيَاءِ الثَّوَوِي / ۱۰.
 (۳) بڕوانه: رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ وَعُمْدَةُ الْمُفْتِينَ / ۳ / ۲۳۵.

نازناویشی (مُحَيِّ الدِّين) سه. ئەگەرچی وتراوه: بێی خوش نەبوو، ئەو نازناوێی بۆ بەکار بهێتێت. ^(١) بەلام هەم زانای پایەبەرز (ابْنُ الْعَطَّار) لە ناوێشانى کتیبە کەیداو، هەم زانایانى دواتریش لە کتیبەکانى خۆیاندا بۆیان بەکار هێناوه. ^(٢)

بەروارو میژووی ئەدایکبوونی:

زۆربەى زانایان لەسەر ئەو کۆکن، کە ئیمامى نەوێى لە نێوان (١٠ - ٢٠) ی مانگی (مُحَرَّم) ی ^(١) سالى (٦٣١) ی کۆچیدا لە گوندی (نَوَى) لەداىک

---

(١) پروانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ١١. جێگەى سەر سۆرمان بوو بۆم کە لەسەر بەرگی کتیبى (رِیَاضُ الصَّالِحِينَ) بە کوردی، وەرگیرانى مامۆستا (نورى فارس حەمەخان) نازناوی (شَرْفُ الدِّين) بەکارهێنراوه بۆ ئیمامى نەوێى!!! بۆیە لە ڕێگەى تەلەفونەو پەڕەندیم بە مامۆستای وەرگیرهوه کرد، ئەویش فەرمووی: من نەمنوسیوه، بەلکو ئەو کەسانە نوسیویانە، کە بەرگە کەیان بۆ درووست کردووه، بەچاپیان گەیاندوه.

(٢) پروانه: ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ (قُطْبُ الدِّينِ الْيُونَنِيِّ) / ٣ / ٢٨٣، وَالْعَبْرُ فِي خَبَرِ مَنْ غَبَرَ (شَمْسُ الدِّينِ الذَّهَبِيِّ) / ٣ / ٣٣٤، وَتَذَكُّرَةُ الْخُفَاطِ (الذَّهَبِيِّ) / ٤ / ١٧٤، وَتَارِيخُ ابْنِ الْوَرْدِيِّ / ٢ / ٢١٩، وَفَوَاتُ الْوَفَيَّاتِ (ابْنُ شَاكِرٍ الْكُتَيْبِيِّ) / ٤ / ٢٦٥ / بە ژماره: ٥٦٨، وَمِرْآةُ الْجَنَانِ وَعَبْرَةُ الْيَقْظَانِ (أَبُو مُحَمَّدٍ الْيَافِعِيِّ) / ٤ / ١٣٨، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى (كَبْرِ الدِّينِ السُّبْكِيِّ) / ٨ / ٣٩٥ / بە ژماره: ١٢٨٨، وَالْبَدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ (ابْنُ كَيْسَرٍ) / ١٣ / ٣٢٦، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (ابْنُ كَيْسَرٍ) / ٨٢٥، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (الْإِسْنَوِيِّ) / ٢ / ٢٦٦، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (ابْنُ قَاضِي شُهْبَةَ) / ٢ / ١٥٣ / بە ژماره: ٤٥٤، وَعَقْدُ الْجُمَانِ فِي تَارِيخِ أَهْلِ الزَّمَانِ (بَدْرُ الدِّينِ الْعَيْنِيِّ) / عَصْرُ سَلَاطِينِ الْمَمَالِكِ / ٢ / ١٩٤، وَبُعْيَةُ الرَّائِي فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ التَّوَاوِيِّ / ١٩، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ١٠، وَالْمَنْهَاجُ السُّوِّي فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ التَّوَوِيِّ / ٢٥، وَطَبَقَاتُ الْخُفَاطِ (السُّوْطِيِّ) / ٥١٣ / بە ژماره: ١١٢٨، وَالْمَدَارِسُ فِي تَارِيخِ الْمَدَارِسِ / ١ / ١٩، وَشَذَرَاتُ الذَّهَبِ فِي أَخْبَارِ مَنْ ذَهَبَ (ابْنُ الْعِمَادِ الْحَنْبَلِيِّ) / ٧ / ٦١٨.

بوه. كه ئیسته بوه به شارێكى تا رادهیهك گهورهو، سهر به پارێزگای (دَرْعَا)یهو، كهوتۆته بهشی رۆژئاوای ناوهراستی ناوچهی (حَوْرَان) له ولاتی (سُورِيَّة). نزیکه‌ی (٨٥ کم) له (دِمَشْق)ی پایته‌خسته‌وه دوورهو، نزیکه‌ی (٤٠ کم)یش له (دَرْعَا)وه دوورهو، نزیکه‌ی (١٠ کم)یش له سنووری (فَلَسْطِيْن)ی داگیرکراوه‌وه دووره.

دەرکه‌وتنی نیشانه‌ی پایه‌به‌رزى له سهره‌تای ته‌مه‌نیدا:

خوای گه‌وره‌ ویستی خه‌یری به‌م ئیمامی پایه‌به‌رز هه‌بوه. بۆیه ههر له سهره‌تای ته‌مه‌نیه‌وه، چه‌ند نیشانه‌یه‌کی پیاوچاکی تیدا دهرکه‌وتوه. به‌لکو وه‌کو زانای پایه‌به‌رز (ابْنُ الْعَطَّار) فه‌رموویه‌تی: له‌یه‌کێك له‌ پیاوچا که‌ گه‌وره‌کانم بیسته‌وه، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئیمامی نه‌وه‌وی ههر له‌دایک بوه، بۆی نوسراوه‌وه، که‌یه‌کێکه‌ له‌ راستگۆیان.

هه‌روه‌ها (ابْنُ الْعَطَّار) فه‌رموویه‌تی: باوکی ئیمامی نه‌وه‌وی بۆی گیرامه‌وه‌وه، که‌ ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ ته‌مه‌نی جه‌وت (٧) سالانیدا له‌ ته‌نیشتی نه‌ودا خه‌وتبوو، نه‌و شه‌وه‌ش شه‌وی بیست و جه‌وت (٢٧)ی مانگی (رَمَضَان) بوو. جا له‌ نیوه‌ی شه‌ودا به‌خه‌به‌ر هاتوو، منیشی به‌خه‌به‌ر هیناو، وتی: باوه‌ گیان، نه‌و پروناکیه‌ چیه‌، که‌ پری ماله‌ که‌ بوه؟ پاشان ته‌واوی ماله‌وه‌مانی به‌خه‌به‌ر هیناو، که‌سیشمان پروناکیه‌ که‌مان نه‌دی! جا باوکی فه‌رمووی: نه‌وجا زانیم، که‌ نه‌و شه‌وه‌ شه‌وی (لَيْلَةُ الْقَدْرِ)ه.^(٢)

---

(١) ته‌قدیری خوا وه‌هایه‌، که‌ منیش له‌ (١٦)ی مانگی (مُحَرَّم)ی سالی (١٤٣٥)ی کۆچیدا ده‌ستم کرد به‌ نووسینی ئەم ژياننامه‌یه‌. واته‌: دوا‌ی نزیکه‌ی (٨٠٤) سالی کۆچی.

(٢) پروانه: تُحَفَةُ الطَّالِبِينَ / ٤٢ - ٤٣. هه‌روه‌ها پروانه هه‌ریه‌ که‌ له‌: تَارِيخُ الْإِسْلَام (الذَّهَبِي) / ٥٠ / ٢٤٧، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيِّ الْكُبْرَى / ٨ / ٣٩٦، وَبُعْثَةُ الرَّأْيِ / ٢٧، وَالْمُنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ١١، وَالْمَنْهَاجُ السَّوِيُّ / ٣٠.

ههروه‌ها (ابْنُ الْعَطَّار) فەرمووێه‌تی: خواناسی گه‌وره‌، شیخ (یاسین)ی کوری (یوسف)ی (مَراکِشی) (په‌مته‌ی خوی لی بیت) فەرمووی: له‌ گوندی (نوی) چاوم به‌ ئیمامی نه‌وه‌وی که‌وت، که‌ ته‌مه‌نی ده‌ (۱۰) سالان بوو، منداڵان زۆریان لی ده‌کرد تا یاریان له‌ گه‌ڵدا بکاتو، ئه‌ویش رای ده‌کرد له‌ ده‌ستیان و، ده‌گریاو، به‌و حاله‌ته‌شه‌وه‌ قورئانی ده‌خویند. بۆیه‌ خو‌شه‌ویستی که‌وته‌ دڵمه‌وه‌. باوکیشی له‌ دوکاندا داینبوو، کرپنو و فروشتنی دووکان سه‌رقالی نه‌ده‌کرد، تا قورئان نه‌خوینت. پاشان شیخ (یاسین) فەرمووی: چووم بۆلای ئه‌و مامۆستایه‌ی، که‌ قورئانی بی ده‌وتو، پێم وت: ئاگای لی بیتو، وتیشم: هیوادارم ئه‌م منداڵه‌ بیته‌ زانترین و به‌پارێزترین و دنیانه‌ویستزینی که‌سانی سه‌رده‌می خویو، خه‌لکی سوودی لی وه‌ربگرن. مامۆستا که‌شی پێی وتم: بۆ تو ئه‌ستیره‌ گره‌وه‌ی؟ منیش وتم: نه‌خێر، نه‌وه‌ شتیک بوو، که‌ خوا خسته‌ سه‌ر زمانم. پاشان مامۆستا که‌ ئه‌م باسه‌ی گێڕایه‌وه‌ بۆ باوکی ئیمامی نه‌وه‌ویو، ئه‌ویش بایه‌خیکی زیاتری پێدا، تا به‌ر له‌ باڵغبوون قورئانی خه‌تم کرد.^(۱)

تەشریف هینانی بۆ شاری (دمشق) و، جیگیربوونی له قوتابخانه‌ی (رواحیه‌):

ئیمامی نه‌وه‌وی فەرمووێه‌تی: کاتی که‌ ته‌مه‌نم گه‌یشته‌ نۆزده‌ (۱۹) سال، باوکم له‌ سالی شه‌ش سه‌دو چل و نۆ (۶۴۹) هینامی بۆ شاری (دمشق) و، له‌ قوتابخانه‌ی

(۱) پروانه: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۴۴ - ۴۵. هه‌روه‌ها پروانه هه‌ریه‌ که‌ له‌: ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ / ۳ / ۲۸۴، وَتَارِيخُ الْإِسْلَامِ / ۵۰ / ۲۴۷، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى / ۸ / ۳۹۶ - ۳۹۷، وَبُعْثُ الرَّاوِي / ۲۹ - ۳۰، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۱، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۳۱.

(رَوَاحِيَّة) مامه‌وهو، بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی دوو سال رانه‌کشامو پال نه‌که‌وتمو، تنه‌ها له خۆراکی قوتابخانه‌که‌شم ده‌خوارد.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: کتیی (التَّنبِيه)م له‌ ماوه‌ی چوار مانگ و نیودا له‌به‌ر کردو، به‌شی (عِبَادَات)ی کتیی (المُهَذَّب)یشم له‌ پاشاوه‌ی نه‌و سألهدا له‌به‌ر کرد.^(۱) پاشان فه‌رمووی: ده‌ستم کرد به‌ روون کردنه‌وه‌و ساغ کردنه‌وه‌ی کتیه‌کان له‌ خزمه‌ت پێشه‌وای دنیا‌نه‌ویست، زانای به‌پاریزی پایه‌به‌رزی شاره‌زا (أَبُو إِبْرَاهِيم) (إِسْحَاق)ی کوری (أَحْمَد)ی کوری (عُثْمَان)ی (مَغْرِبِي)، شوێنکه‌وتووی مه‌زه‌به‌ی ئیمامی (شَافِعِي)، ئێر له‌ خزمه‌تی نه‌ودا مامه‌وه‌و، ئه‌ویش زۆر پێم سه‌رسام بوو. به‌هۆی نه‌وه‌ی، که‌ ده‌بینیم زۆر خه‌ریکی خۆندن و خۆندنه‌وه‌ ده‌بووم، له‌و جیا نه‌ده‌بوومه‌وه‌و، تیکه‌لی خه‌لکم نه‌ده‌کرد. نه‌وه‌بوو زۆری خۆش ده‌ویستم، پێی راسپاردم، که‌ ده‌سه‌که‌ بۆ زۆربه‌ی قوتایه‌کانی دووباره‌ بکه‌مه‌وه.^(۲)

---

(۱) هه‌ردوو کتیه‌که‌ دانراوی زانای پایه‌به‌رز (أَبُو إِسْحَاق)ی (شِیرَازِي)نو، دواتریش ئیمامی نه‌وه‌ی روون کردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر به‌شیکی (المُهَذَّب) نووسیو، ناوی نا (المَجْمُوعُ شَرْحُ المُهَذَّب). شیخی (أَبْنُ کَیْث) فه‌رموویه‌تی: یه‌کێک له‌و کتیب و دانراوانه‌ی ئیمامی نه‌وه‌ی، که‌ ته‌واوی نه‌کردوه‌و، نه‌گه‌ر ته‌واوی بکه‌ردایه‌، هاوێنه‌ی نه‌ده‌بوو له‌و بابه‌ته‌ی خۆیدا، بڕتیبه‌ له‌ روون کردنه‌وه‌ی کتیی (المُهَذَّب)، که‌ ناوی لێنا‌بوو (المَجْمُوع). پاشان فه‌رموویه‌تی: من وا نازام له‌ کتیه‌ فیه‌یه‌کاندا له‌و باشتریان تیدا بیت. بڕوانه‌: الْبَدَايَةُ وَالنَّهَائَةُ / ۱۳ / ۳۲۶.

(۲) بڕوانه‌: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۴۵ - ۴۷، وَذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ / ۳ / ۲۸۵، وَتَارِيخُ الْإِسْلَامِ / ۵۰ / ۲۴۸، وَبُغْيَةُ الرَّاوي / ۳۰ - ۳۱، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۲ - ۱۳، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِّي / ۳۱ - ۳۳، وَالدَّارِسُ فِي تَارِيخِ الْمَدَارِسِ / ۱ / ۱۹.

به جيھيٺناني ڀوڪني (حَجّ ي مالى خوا:

ئيمامي نه وهوى فہرموويہ تي: له سالي شہش سہدو پہنجاو يہك (٦٥١) دا له خزمہ تي باوڪمدا چوين بؤ به جيھيٺناني (حَجّ ي مالى خواو، ئہو سالہش ڀوڙي (عَرَفَة) كہوتبہ وه ڀوڙي (جُمُعَة) وه. ئيمہش ھەر له سہرہ تاي مانگي (رَجَب) سہ وه به ڀيڪہوتين و، نزيڪہي مانگ و نيويٽك له شاري مہدينہي ڀيروڙدا مامہ وه.

شيخي (ابنُ العَطَّار) فہرموويہ تي: باوڪي ئيمامي نه وهوى پئي وتم: كاتيڪ له (نوي) وه به ڀيڪہوتين، ئيمامي نه وهوى تايہك ڊايگرت و، ھہتا ڀوڙي (عَرَفَة) بهري نہ داو، لہو ماويہ شدا ئاخ و ئوڻيڪي نہ كرد. كاتيڪيش مہناسڪي حہجان تہواو كردو، گہراينہ وه بؤ لاديڪہي خو مان و، پاشان ئيمامي نه وهوى ڀوشتہ وه بؤ (دِمَشْق) و، ئيتر خواي گہوره به ليشاو زانستي به سہردا دہباراندو، دہستي كرده وه به خهريڪبون به زانستہ كان و، شويٽي ماموستاڪہي خوي گرتہ بهر، له دينداري و نوڙو ڀوڙووي تہواوي سالو، دنيا نہويستي و پاريزگاري و، به ڦيرو نہداني هيچيڪ له کاتي خوي، تا ئہو کاتہي ماموستاڪہي وھفاتي كرد (خواي گہوره ڀہجي پي بڪات و لني رازي يٽ). جا كہ ماموستاڪہي وھفاتي كرد، ئيتر خهريڪبون به زانست و به دينداري و عيادہ تہو زياتري كرد.^(١)

بايہ خداني به زانستہ ئيسلاميہ كان:

شيخي (ابنُ العَطَّار) فہرموويہ تي: ئيمامي نه وهوى بؤي باس كردم و فہرمووي: ھہموو روڙيڪ دوانزہ (١٢) دهرسي ڀوون كردنہ وه و ساغ كردنہ وه م له خزمہت ماموستايندا دہخويند. دوو دهرس له كتيبي (الْوَسِيْط) و، دهرسيڪ له كتيبي

---

(١) پروانہ: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ٤٧ - ٤٩. ھدروہا پروانہ ھدريڪہ له: بُعْيَةُ الرَّاوي / ٣١، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِي / ١٣، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِي / ٣٣.

(المُهَذَّب) و، دهرسیك له كتیبی (الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ) و، دهرسیك له صهحیحی موسلیم و، دهرسیك له كتیبی (اللَّمَح) ی (ابْنُ جَنِّي) له زانستی (نَحْو) و، دهرسیك له كتیبی (إِصْلَاحُ الْمَنْطِقِ) ی (ابْنُ السَّكَيْتِ) له زمان و، دهرسیك له زانستی (تَصْرِيف) و، دهرسیك له زانستی (أُصُولُ الْفِقْهِ)، جارِيك له كتیبی (اللَّمَع) ی (أَبُو إِسْحَاق) و، جارِيكیش له كتیبی (الْمُنْتَخَب) ی (فَخْرُ الدِّينِ) ی (رَازِي) و، دهرسیك له باره ی ناسینی راویه کانی هدیسه وه (أَسْمَاءُ الرَّجَالِ) و، دهرسیكیش له عه قیده وه (أُصُولُ الدِّينِ).^(۱) پاشان ئیمامی نه وه ی فهرمووی: خویشم پروون کردنه وه ی زانستی و زمانه وانیم له سهر جیگه گران و سهر لیدهرنه چوه کان دهنووسی و، خوی گه ورهش فهر و به ره که تی خسته وه کات و کارمه وه و، هاوکاری و پشتیوانی ده کردم.^(۲)

ههروه ها شیخی (ابْنُ الْعَطَّارِ) فهرموویه تی: ئیمامی نه وه ی بۆی گێرآمه وه، که نه به شه وو نه به رۆژ کاتی خوی له ده ست نه ده دا، مه گهر له خهریکبوون به زانست

---

(۱) له هه موو سهرچاوه کاندایهم جوژه ناوی دهرسو کتیه کان براوه و، ژماره شیان یانزه (۱۱) دهرسه!!! به لām له کتیبی (تَارِيخُ الْإِسْلَام / ۵۰ / ۲۴۸) ی ئیمامی (ذَهَبِي) دا هاتوه، که ئیمامی نه وه ی رۆژانه دوو دهرسی له کتیبی (المُهَذَّب) خویندوه. به مهش دهرسه کان بوون به دوانزه. که چی پیم سهیره، هه ئیمامی (ذَهَبِي) له کتیبی (تَذْكِرَةُ الْخُفَاط / ۴ / ۱۷۴) دا فهرماشته که ی شیخی (ابْنُ الْعَطَّارِ) ی هینا وه، ته نها یه ک دهرسی له کتیبی (المُهَذَّب) باس کردوه!!! بۆیه ماموستای به رێز شیخ (نُورُ الدِّينِ عِثْر) له پشه کی کتیبیکی ئیمامی نه وه ویدا، که کورتکراوه ی کتیبی (عُلُومُ الْحَدِيثِ) ی (ابْنُ الصَّلَاحِ) ی شاره زووریه، به ناویشانی (إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ إِلَى مَعْرِفَةِ سُنَنِ خَيْرِ الْخَلَائِقِ)، نوسیوتی: ژماره ی دهرسه کان یانزه دانیه وه، دهرسیکی که مه. بۆیه رهنگه نه وه دهرسه دهرسی ته فسر بوویت.

(۲) پروانه: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۴۹ - ۵۰. ههروه ها پروانه هه ریه که له: تَذْكِرَةُ الْخُفَاط / ۴ / ۱۷۴، وَفَوَاتُ الْوَفَيَات / ۴ / ۲۶۵ - ۲۶۶، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّة (ابْنُ كَيْسِر) / ۸۲۵، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّة (ابْنُ قَاضِي شَهْبَةَ) / ۲ / ۱۵۴، وَبُعْيَةُ الرَّائِي / ۳۲، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۳ - ۱۴، وَالْمَنْهَاجُ السَّوِي / ۳۴، وَشَذَرَاتُ الذَّهَب / ۷ / ۶۱۹.

نه‌بیت. هه‌تا له هات و چوونی رینگه‌شدا هه‌ر ده‌وری ده‌کرده‌وه‌و، کتییی ده‌خوینده‌وه‌و، بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی شه‌ش ساڵ له‌سه‌ر ئهم حاله‌ته‌ ماوه‌ته‌وه‌.^(۱)

زانای پایه‌به‌رز (قُطْبُ الدِّین) ی (يُونِنِي) فه‌رموویه‌تی: ئیمامی نه‌وه‌وی قورئانی زۆر ده‌خوینده‌وه‌و، یادو زیکری خوای زۆر ده‌کردو، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای پینگه‌یشتیه‌وه‌ پشتی له‌ دنیا هه‌ل‌کردبوو، رووی له‌ دوا‌پۆژ کردبوو.^(۲)

ئیمامی (سَخَاوِي) فه‌رمایشتیکی ئیمامی (دَهَبِي) هه‌ناوه‌، که‌ ئهو له‌ کتییی (سِرُّ اَعْلَامِ النَّبَلَاء) دا فه‌رموویه‌تی: ئیمامی نه‌وه‌وی بووبوو به‌ نمونه‌ له‌وه‌دا، که‌ شه‌وو رۆژ خه‌ریکی زانست بوو، وازی له‌ خه‌وتن هه‌نابوو، مه‌گه‌ر زۆری بۆ به‌هاتایه‌. هه‌موو کاته‌کانی خۆی زه‌بت کردبوو، یان به‌ ده‌رس خویندن، یان به‌ نووسین، یان به‌ خویندنه‌وه‌، یان به‌ هاتو‌چۆ بۆ خزمه‌تی زانایان.^(۳)

خواپه‌رستی و دنیا نه‌ویسته‌یه‌که‌ی:

ئهو که‌سه‌ی چاو ده‌گیرێت به‌ ژبانی زانایانی ئیسلامدا ده‌بینیت، هه‌ندیکیان زیاتر به‌ زانسته‌که‌یان به‌ ناوبانگن و، هه‌ندیکیشیان زیاتر به‌ خواپه‌رستی و دینداریه‌که‌یان به‌ ناوبانگن و، هه‌ندیکیشیان هه‌م به‌ زانست و هه‌م به‌ خواپه‌رستیش به‌ ناوبانگن. جا ئیمامی نه‌وه‌وی یه‌کیکه‌ له‌و زانایانه‌ی، که‌ هه‌م ناوبانگی زانایی و شاره‌زاییان هه‌یه‌و، هه‌م ناوبانگی خواپه‌رستی و دیندارى و دنیا نه‌ویسته‌یشیان هه‌یه‌.

---

(۱) ب‌روانه: تُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ٦٤. هه‌روه‌ها ب‌روانه هه‌ریه‌که‌ له: تَذَكُّرَةُ الْخُفَاط / ٤ / ١٧٥، وَبُعْثَةُ الرَّائِي / ٣٥ - ٣٦، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ١٩.

(۲) ب‌روانه: ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَان / ٣ / ٢٨٤.

(۳) ب‌روانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ١٤. به‌لام سه‌یره، که‌ نوسخه‌ به‌ چاپ گه‌یه‌نراوه‌که‌ی ئهو

کتیبه‌ باسی ژبانی ئیمامی نه‌وه‌وی تیدا نیه‌!!!

ئىمامى (ذَهَبِي) واى وسفكردوه، كه له گهل نهوهى زانايه كى زور شارهزا بوه له هه ديس و شهرعو زمان و زانسته كانى تردا، يه كيكيش بوه له سه رانى دنيانه ويستى و، پيشهنگ بوه له پاريز كارى و، بى وينه بوه له فەرمان كردن به چاكه و، نههى كردن له خراپه. كه سيكى زور به قه ناعت بوه و، نهو له خوا رازى بوه و، خواش له نهو رازى بوه و، به كه مزين پوشاك و خوراك قاپ و قاچاغ قه ناعه تى كردوه.^(۱)

ههروه ها له جينگه يه كى تردا واى وسفكردوه، كه هه ميشه خه ريكي خويندنه وه و دانانى كتيب و بلاو كرده وهى زانسته و، عيادهت و ويردو دوعاو رۆزو و گرتن و يادو زيكرى خوا بوه.^(۲)

شيخى (ابنُ العَطَّار) يش فهرموويه تى: هه موو كاتى خوى خه رج ده كرد له زانسته و كرده وهى چاكدا. هه نديك بۆ دانانى كتيب و، هه نديكيشى بۆ ده رس و تنه وه و فير كردنى خه لك و، هه نديكيشى بۆ نويزو، هه نديكيشى بۆ خويندنى قورئانى پيرۆزو، هه نديكيشى بۆ فەرمان كردن به چاكه و، نههى كردن له خراپه.^(۳)

ده گير نه وه له زاناي پايه بهرز (بَذْرُ الدِّينِ) ي (ابنُ جَمَاعَةَ)، كه يه كيك بوه له قوتايه كانى ئىمامى نه وه وى. جار يك ده رباره ي پشوودان و خه وتن پرسيارى له ئىمامى نه وه وى كردوه: نهو يش فهرموويه تى: نه گهر خه و زورم بۆ بهييت، پال ده ده م به كتيه كانه وه و، ساتيك خه وم لى ده كه ويّت و، به خه بهر ديمه وه. ههروه ها (ابنُ جَمَاعَةَ) فهرموويه تى: هه ر جار يك بهاتمايه بۆ خزمه تى و سه ردانم بكردايه،

(۱) بروانه: الْعَبْرُ فِي خَبَرِ مَنْ غَبَرَ / ۳ / ۳۳۴.

(۲) نه م فهرمايشته ي ئىمامى (ذَهَبِي) له كتيبى (سَيَرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ) دايه، وه كو ئىمامى (سَخَاوِي) ليه وه نقلى كردوه. به لام سه يره له نوسخه به چاپگه يه نراوه كانى نهو كتيه دا باسى ئىمامى نه وه وى تيدا نيه!!! بروانه: الْمَثَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۶۲.

(۳) بروانه: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۵.

هەندىك له كتيه كانى دهخسته سەر هەندىكى تریان، تاوه كو جیگه یه كم بۆ بكاوهو، تیدا دانیشم.^(۱)

دهگیرنهوه، كه رۆزى يهك جار نانى خواردوهو، يهك جاریش له بهره به یاندا ناوى خواردۆتهوهو، زۆر به كه میش دوو جوړ خواردنى به يه كه وه خواردوهو، زیاتریش له مالى باوكیه وه خواردنى بۆ دهاتو، هەرگیز له میوه هاتى شارى (دِمَشَق) نه خواردوه. به پاساوى نهوهى، كه زهوى و زارى وه قف لهو شاره دا زۆرهو، سهرپهرشتیارانىشى وه كو پیوست، بهو شیوهى شهرع باسى كردوه، سهرپهرشتیان ناكهن. بۆیه بهرهمه كانیان جیگه ی گومانه، كه حه لآلن یان نا.^(۲)

ههروه ها كاتيك سه رۆكایه تی مامۆستایانى قوتابخانه ی (دَارُ الْحَدِيث) ی پی سپیردرا، بریک پاره ی وه كو مووجه بۆ بریار درا. به لام نهو هیچی لی وهر نه ده گرتو، لای سهرپهرشتیاری قوتابخانه كه دایده نا، تا كۆده بویه وهو، پاشان پاره كه ی ده دا به مولك، یان به كتیب و شتی تر بۆ قوتابخانه كه.^(۳)

شیخی (ابنُ الْعَطَّار) فهرموویه تی: هاوړیه کی خۆم به ناوی (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ أَبِي الْفَتْحِ الْبَغْلِيِّ الْحَنْبَلِيِّ) بۆی گێرامه وه، كه جارێك له كۆتایی شه ودا چوومه مزگه وتی (دِمَشَق) و، ئیمامی نهوه ی به تاریکی رووی كردبوه يه كيك له پایه كانی مزگه وت و نوێژی ده كردو، به دهنگیكى گریانای و ملكه چى و كزۆلیه وه نه م ئایه ته ی چهند جارێك دووباره ده كرده وه: ﴿وَقَفُّهُمْ إِنَّهُمْ مَسْئُولُونَ﴾ [المافات: ۲۴]، واته: {رایانگرن و بیانوه ستین، چون به راستی لپیرسینه وه یان له گه لدا ده كریت}

(۱) بروانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۳، وَالْمَنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۵.

(۲) بروانه: ثُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۷ - ۶۸، وَبُعْيَةُ الرَّائِي / ۳۸، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۴، وَالْمَنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۶.

(۳) بروانه: بُعْيَةُ الرَّائِي / ۳۹، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۴.

منیش لهو دیمه نه کاریگه ریه کی وه هام دهستکهوت، هه ر خوا خوئی ده زانیئت
چه ندبوو. ^(۱)

ههروه ها فره موویه تی: ماموستایه کی خوّم، به ناوی (وَلِيُّ الدِّينِ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيّ)، که له مزگوتی (بَيْتَ لَهَا) بوو، له دهروه ی (دِمَشْق)، بۆی گپرامه وهو، فره مووی: قاجم ترووشی نه خوْشیه ک بوو، پتی دهوترا (النَّفَرَس). جا ئیمامی نه وه ی هات بۆلامو، کاتیک دانیشت دهستی کرد به باسی ئارامگرتن. ئیر کهم کهم نازاره کهم دهرویشتو، نهویش هه ر باسی ئارامگرتنی ده کرد، تا هه موو نازاره کهم نه ماو، وه کو بلیئت هه ر نازاریشم نه بوه. پاشان فره مووی: پیش ئه وه سهردانه ی ئیمامی نه وه ی له تاو نازاردا شه وخوم لی نه ده کهوت. بۆیه زانیم نه مانی نازاره که له فره و به ره که تی ئه وه وه بوه. ^(۲)

ده گپرامه وه له خواناسی پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ الرَّحِيمِ مُحَمَّدُ الْإِخْمِيّ)، که فره موویه تی: ئیمامی نه وه ی له سه ر رپازو په پره ی هاوه لانی پتغه بهری خوا دهرویشتو، له م سهرده مه ی ئیمه شدا بیتجگه له و، که سیکی تر شاره زا نیم، که له سه ر رپازو په پره ی ئه وان بروات. ^(۳)

---

(۱) بروانه: ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۵. ههروه ها بروانه هه ریه که له: بُغْيَةُ الرَّأْيِ / ۳۷، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۳ - ۴۴، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۳ - ۴۴.

(۲) بروانه: ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۶. ههروه ها بروانه هه ریه که له: بُغْيَةُ الرَّأْيِ / ۳۷، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۱، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۴. لیکۆله رانی هه ردوو کتیی (ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ) و (الْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ) نووسیویانه: (النَّفَرَس): نه خوْشیه کی نازارویه و، له جومگه کانی پندا درووست ده بیئتو، زیاتریش له په نجه گه وره کهیدا. ئیسته ش به م نه خوْشیه دهوتریت: (دَاءُ الْمُلُوك).

(۳) بروانه: ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۹، وَبُغْيَةُ الرَّأْيِ / ۴۱، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۱، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۷. له م سه رچاوه ی دوایه دا له بریتی (أَبُو عَبْدِ الرَّحِيمِ) نوسراوه: (أَبُو عَبْدِ الْحَلِيم).

ههروه‌ها ده‌گیر نه‌وه له زانای پایه‌به‌رز (تَقِيُّ الدِّينِ) ی (سُبُكِّي)، که فهرموویه‌تی: نه‌وه‌موو سیفات‌ه به‌رزانه‌ی له ئیمامی نه‌وه‌ویدا کۆ بوونه‌ته‌وه، له‌دوای سه‌رده‌می شوینکه‌وتوانه‌وه (تَابِعِينَ) له که‌سی تر دا کۆ نه‌بوونه‌ته‌وه.^(۱)

زانای پایه‌به‌رز (ابْنُ فَرْحِ) ی (إِسْبِيلِي) ش، که یه‌کێک بوه له قوتابه‌کانی ئیمامی نه‌وه‌وی، له وه‌سفیدا فهرموویه‌تی: ئیمامی نه‌وه‌وی گه‌شتمه‌وه سی‌پله‌ی به‌رز، که نه‌گه‌ر یه‌کێک له‌وه‌ پلانه‌ له که‌سی‌کدا هه‌بوایه، ئه‌وا خه‌لکی کۆل‌و باریان ده‌پێچایه‌وه‌وه ده‌هاتن بۆ خزمه‌تی. پله‌کانیش بریتین له: زانست‌و، دنیا‌نه‌ویستی‌و، فهرمان کردن به‌ چاکه‌و نه‌هی کردن له‌ خراپه.^(۲)

---

(۱) بروانه: ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۶۹، وَبُغْيَةُ الرَّاَوِيِّ / ۴۱، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۹، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۷.

(۲) بروانه: ثُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۱۱۳، وَطَبَقَاتُ عُلَمَاءِ الْحَدِيثِ (ابْنُ عَبْدِ الْهَادِ فِي الْحَبَابِلِ) / ۴ / ۲۵۶، وَتَذْكِرَةُ الْخُفَاطِ / ۴ / ۱۷۶، وَبُغْيَةُ الرَّاَوِيِّ / ۵۴، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۴۱، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۴۹.

لهو ماموستایانهی دهرسی له خزمه تدا خویندون:

نیما می نه وه وی له خزمه ت کۆمه لیک له گه وره زانایانی سه رده می خویدا دهرسی خویندوه. به مهش نه وه ی لای نه وان به په رت و بلاوی هه بوه، نه م توانیویتی لای خو ی کۆیان بکاته وه، تا را ده یه کی وه ها، که بیته پی شه وای سه رده می خو ی له هه دیس و له فیه هدا.

له و زانایانه ی، که هه دیسی له خزمه تدا خویندون:

- (۱) زانای پایه بهرز (شرف الدین أبو محمد عبد العزیز بن محمد بن عبد المحسن الأنصاري)، ناسراو به (شیخ الشيوخ). که له نیوان ساله کانی (۵۸۶ - ۶۶۲) ی کۆچیدا ژیاوه.
- (۲) زانای پایه بهرز (عماد الدین أبو الفضائل عبد الكريم بن عبد الصمد بن الحرستاني). که له نیوان ساله کانی (۵۷۷ - ۶۶۲) ی کۆچیدا ژیاوه.
- (۳) زانای پایه بهرز (زین الدین أبو البقاء خالد بن يوسف بن سعد التابلسي). که له نیوان ساله کانی (۵۸۵ - ۶۶۳) ی کۆچیدا ژیاوه.
- (۴) زانای پایه بهرز (أبو إسحاق إبراهيم بن عيسى المرادي الأندلسي). که له سالی (۶۶۸) ی کۆچیدا وه فاتی کردوه.
- (۵) زانای پایه بهرز (تقي الدین أبو محمد إسماعيل بن إبراهيم بن أبي اليسر التتوخي). که له نیوان ساله کانی (۵۸۹ - ۶۷۲) ی کۆچیدا ژیاوه.
- (۶) زانای پایه بهرز (شمس الدین أبو الفرج عبد الرحمن بن الشيخ أبي عمر محمد بن أحمد بن قدامة المقدسي). که له نیوان ساله کانی (۵۷۹ - ۶۸۲) ی کۆچیدا ژیاوه.^(۱)

---

(۱) هه روه ها چهن د زانایه کی تریش. له وانه: (أبو إسحاق إبراهيم بن علي بن أحمد بن فضل الواسطي)، (أبو العباس أحمد بن عبد الدائم المقدسي)، (الضياء ابن تمام الحنفي)، (أبو محمد عبد الرحمن بن سالم بن يحيى التباري)، (أبو زكريا يحيى بن أبي الفتح الحراني) ۳۳

له و زانایانهش، که شهرعی له خزمه تدا خویندون:

- زانای پایه‌برز (کَمَالُ الدِّينِ أَبُو إِبْرَاهِيمَ إِسْحَاقُ بْنُ أَحْمَدَ بْنِ عُثْمَانَ الْمَغْرِبِيِّ). که له سالی (۶۵۰) ی کوچیدا وهفاتی کردوه.
- زانای پایه‌برز (شَمْسُ الدِّينِ أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ نُوحٍ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ إِبْرَاهِيمَ بْنِ مُوسَى التُّرْكْمَانِيُّ الْمَقْدِسِيُّ). که له سالی (۶۵۴) ی کوچیدا وهفاتی کردوه.
- زانای پایه‌برز (کَمَالُ الدِّينِ أَبُو الْفَضَائِلِ سَلَارُ بْنُ الْحَسَنِ الْإِزْبِلِيِّ). که له سالی (۶۷۰) ی کوچیدا وهفاتی کردوه.
- زانای پایه‌برز (عِزُّ الدِّينِ أَبُو حَفْصٍ عُمَرُ بْنُ أَسْعَدَ بْنِ أَبِي غَالِبٍ الرَّبْعِيِّ الْإِزْبِلِيِّ). که له سالی (۶۷۵) ی کوچیدا وهفاتی کردوه.

جا بزانه، که سیان له مامۆستایانه -یه کهم و سیهم و چوارهم- قوتابی شیخی (ابنُ الصَّلَاح) ی شاره‌زووری بون.^(۱) نیمامی سه‌خاویش فهرموویه‌تی: زۆرتترین سوودی له یه کهم مامۆستایان وهر گرتوه.

هه‌روه‌ها ده‌رسی زانستی (أَصُولُ الْفِقْهِ) و، زانستی (نَحْو) و (صَرَف) یشی له خزمه‌ت هه‌ندیک له زانایاندا خویندوه.

الصَّيْرَفِيِّ) و، (أَبُو الْفَضْلِ مُحَمَّدُ بْنُ مُحَمَّدٍ بْنِ مُحَمَّدٍ الْبُكْرِيِّ). بروهه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۸، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۳۸ - ۴۱.

(۱) بروهه: تَحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۵۳ - ۵۵، وَتَذَكُّرَةُ الْخُفَاطِ / ۴ / ۱۷۴، وَطَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (ابنُ قَاضِي شُهْبَةَ) / ۲ / ۱۵۵، وَبُغْيَةُ الرَّائِي / ۳۴، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۵، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِيُّ / ۳۹ - ۴۰. به‌مه‌ش نه‌و بۆچوونه هه‌له‌یه، که له هه‌ندیک کتیبدا نوسراوه، گوایه نیمامی نه‌وه‌وی قوتابی شیخی شاره‌زووری به.

ئەو قوتابیانەى دەرسیان لە خزمەتیدا خویندووە:

زۆرن ئەو کەسانەى دەرسیان لە خزمەت ئیمامى نەووەیدا خویندووە، دواتریش بوون بە کەلەزنانى سەردەمى خوێان. ئیمامى (سَخَاوِي) ناوى زۆرێکیانى هێناوە.^(۱) بەلام من تەنھا ناوى چەند ناودارێکیان دەهێتم:

(۱) زانای پایەبەرز (شِهَابُ الدِّينِ أَبُو الْعَبَّاسِ أَحْمَدُ بْنُ فَرْحِ بْنِ أَحْمَدَ اللَّخْمِيُّ الشَّيْبَلِي). لە نیوان سألەکانى (۶۲۴ - ۶۹۹) ى کۆچیدا ژیاوە. ئیمامى (ذُهَبِي) بەم جوړە وەسفى کردووە: (شَيْخُنَا الْإِمَامُ الْعَالِمُ الْحَافِظُ الرَّاهِدُ شَيْخُ الْمُحَدِّثِينَ).^(۲) منیش دەلیم: ئەم زانا پایەبەرزە بە زاراوەى فەرموودەناسى هونراوێهەكى بۆ خوێشەوێستێكى خۆى نوسیووە، زیاتر بە هونراوێ (غَرَامِي صَحِيح) ناسراوە، زانایانى وەکو (ابْنُ عَبْدِ الْهَادِي) ى (حَنْبَلِي) و، (عِزُّ الدِّينِ) ى (ابْنُ جَمَاعَةَ) و، (قَاسِم) ى كورپى (قُطْلُوْبَغَا) و، چەند زانایەكى تریش ڕوون کردنەوێهەیان لەسەر نوسیووە، سوپاس بۆ خواى گەورە، منیش ڕوون کردنەوێهەكم بە زمانى شیرینى كوردى لەسەر نوسیووە، نامادەیه بۆ چاپ.

(۲) زانای پایەبەرز (عَلَاءُ الدِّينِ أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ دَاوُدَ بْنِ الْعَطَّار). لە نیوان سألەکانى (۶۵۴ - ۷۲۴) ى کۆچیدا ژیاوە. خاوەنى كتیبى (تُخْفَةُ الطَّالِبِينَ فِي تَرْجَمَةِ الْإِمَامِ مُحْيِي الدِّينِ)، كە تێکرای زانایان سوودی سەرەکیان لەو کتیبە وەرگرتووە بۆ نوسینی زانیاری لەسەر ژيانى ئیمامى نەووەى. زانای پایەبەرز (صَلَاحُ الدِّينِ) ى (صَفَدِي) لە وەسفى شیخی (ابْنُ الْعَطَّار) دا فەرموویەتى: (الشَّيْخُ الْإِمَامُ الْمُفْتِي الْمَحْدَثُ الصَّالِحُ بَقِيَّةُ السَّلَفِ).^(۳) هەروەها

(۱) بڕوانە: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۳۷ - ۴۰.

(۲) بڕوانە: تَذْكِرَةُ الْحُفَظ / ۴ / ۱۸۵ / بە ژمارە: ۱۱۷۰.

(۳) بڕوانە: أَعْيَانُ الْعَصْرِ وَأَعْوَانُ النَّصْرِ (الصَّفَدِي) / ۳ / ۲۴۵ / بە ژمارە: ۱۱۰۰.

شیخی (ابنُ تَغْرِي بَرْدِي) ش له وه سفیدا فەرموویەتی: (الشَّيْخُ الْإِمَامُ الْعَالِمُ الزَّاهِدُ الْحَافِظُ الْمُحَدِّثُ).^(۱)

(۳) زانای پایەبەرز (بَدْرُ الدِّينِ أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ بْنِ سَعْدِ اللَّهِ بْنِ جَمَاعَةَ الْكِنَانِيِّ الْحَمَوِيِّ). له نیوان سألە کانی (۶۳۹ - ۷۳۳) ی کۆچیدا ژیاوه. خاوهنی کتیی (الْمَنْهَلُ الرَّوِيُّ فِي مُخْتَصَرِ غُلُومِ الْحَدِيثِ النَّبَوِيِّ)، که کورتکراوهی کتیی (غُلُومُ الْحَدِيثِ) ی شیخی شارەزووریە. ئیمامی (سُبُكِّي) له وه سفی شیخی (ابنُ جَمَاعَةَ) دا فەرموویەتی: (شَيْخُنَا قَاضِي الْقَضَاةِ..... مُحَدِّثٌ فَقِيهٌ ذُو عَقْلٍ لَا يَقُومُ أَسَاطِينُ الْحُكَمَاءِ بِمَا جُمِعَ فِيهِ).^(۲)

(۴) زانای پایەبەرز (جَمَالُ الدِّينِ أَبُو الْحَجَّاجِ يُوسُفُ بْنُ الزَّكِيِّ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ يُوسُفَ الْمِزِّيِّ الدَّمَشَقِيِّ). له نیوان سألە کانی (۶۵۴ - ۷۴۲) ی کۆچیدا ژیاوه. خاوهنی کتیی (تَهْذِيبُ الْكَمَالِ فِي أَسْمَاءِ الرِّجَالِ)، که ئیمامی (سُبُكِّي) له وه سفیدا فەرموویەتی: (زانایان کۆدەنگن لەسەر ئەوەی، که له بواری خۆیدا کتیی وه کو ئەو کتیبە دانەنراوه).^(۳) هەروەها گیراویتیەوه له باوکی خۆیەوه، که له وه سفی خاوهنی ئەو کتیبە دا فەرموویەتی: "ئەمە پێشەوای فەرموودەناسانەو، سوێند بەخوا، ئەگەر ئیمامی (دَارَقُطْنِي) له ژياندا بوایە، شەرمی دەکرد له جینگە کهی ئەودا دەرس بلێتەوه".^(۴) ئیمامی (دَهَبِي) ش له وه سفیدا فەرموویەتی: (شَيْخُنَا الْإِمَامُ الْعَالِمُ الْحَبْرُ الْحَافِظُ الْأَوْحَدُ مُحَدِّثُ الشَّامِ).^(۵)

(۱) بروانه: التَّجْوُمُ الزَّاهِرَةُ فِي مُلُوكِ مِصْرَ وَالْقَاهِرَةِ (ابنُ تَغْرِي بَرْدِي) / ۹ / ۱۸۸.

(۲) بروانه: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى / ۹ / ۱۳۹ / به ژماره: ۱۳۱۱.

(۳) بروانه: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى / ۱۰ / ۴۰۱.

(۴) بروانه: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى / ۱۰ / ۳۹۸.

(۵) بروانه: تَذْكِرَةُ الْحُفَظ / ۴ / ۱۹۳ / به ژماره: ۱۱۷۶.

دوو هه لویستی سهرنج پاکیشی زانای پایه بهرز (تقی الدین ی (سُبکیّ)

زانای پایه بهرز (تاج الدین) ی (سُبکیّ) بۆمان ده گیرپهوه، کاتیک باوکی، واته:
زانای پایه بهرز (تقی الدین) ی (سُبکیّ)، له سالی (۷۴۲) ی کۆچیدا له هۆلی
قوتابخانه ی (دارُ الحَدیث) ی (أشرفیّة) نیشته جی بوو، شهوانه بو شه ونوێژ کردن
ده چوه هه یوانه که ی، تاوه کو له سهر نهو راخهرو فهرشه نوێژ بکات و، ده موچاوی
خۆی پێدا بهیئت، که ئیمامی نهوهوی له سهری دانیشهوه، ده رسی فهرموه.

جا ده گیرپهوه له باوکیهوه، که نهه دوو دیره هۆنراوهشی سه بارهت بهه
حاله ته ی خۆی نویسه:

وَفِي دَارِ الْحَدِيثِ لَطِيفٌ مَعْنَى   عَلَى بُسْطٍ لَهَا أَصْبُو وَآوِي
عَسَى أَنِّي أَمْسُ بِحُرٍّ وَجْهِي   مَكَانًا مَسَّهُ قَدَمُ النَّوَارِي^(۱)

ههروه ها زانایان ده گیر نهوه له شیخ (تاج الدین) هوه، که فهرموویه تی: جاریک
باو کم به سواری و لاخه وه بوو به هاوه رپی پیاویکی به ته مه نی نه خوینده وار، که نهو
به پی رپی ده کرد. جا که کهوتنه گفت وگو، پیاوه که وتی: (جاریک ئیمامی نهوه ویم
بینی). ده سته جی باو کم له و لاخه که دابه زی و، دهستی پیاوه نه خوینده واره که ی
ماچ کردو، داوای دوعای خهیری لی کرد. پاشان پی فهرموو: ده بیت له پاشکۆی
مندا سوار بیت. چونکه من سواری و لاخ نامو، که سیکیش چاوی به ئیمامی
نهوهوی که وتیئت، له بهرده ممدای به پی ری بکات.^(۲)

(۱) بروانه: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ الْكُبْرَى / ۸ / ۳۹۶.

(۲) بروانه: بُعْيَةُ الرَّائِي / ۲۸، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِي / ۶۴، وَالْمِنْهَاجُ السَّوِي / ۵۱.

مەزھەبە فېقھىيە كەسەبى ۋە قەيىدە كەسەبى:

كاتىك تەماشى كىتەبە فېقھىيە كەسەبى ئىمامى نەۋەۋى دە كەين، بۆمان دەردە كەسەبى كە كەسەبى شەيخە ۋە تەۋە مەزھەبى ئىمامى (شەفەئىي) بولە. بەلكى ۋە كەسەبى زانايان فەرمۇيەنە: يەككە لە گەۋرە تەزىن زانايان شەيخە ۋە تەۋە نەۋە مەزھەبە، بگەرە گەۋرە زانايان دۋا سەردەمە خەۋەتە، كىتەبە فېقھىيە كەسەبى بولە بە سەردە كەسەبى سەردەمە، جىگە يەيەن زانايان.

سەبارەت بە قەيىدە مەزھەبە ئۇسۇلىيە كەسەبى، ئەمەش ۋە كەسەبى دەيەن ۋە سەدان ۋە ھەزاران زاناي پەش خەۋە ۋە دۋا خەۋە، يەككە لە شەيخە ۋە تەۋە مەزھەبى زاناي پەيەبەز (ئەلەي) كەسەبى (ئەسماعىل) كەسەبى (ئەسحاق)، ناسراۋ بە (ئەبۇ ئەلەسەن) (ئەشەرىي).

ئىمامى (سەخاۋىي) فەرمۇيەتە: ھەردە زاناي پەيەبەز (ئەبۇ مۇھەممەد) (يەفەئىي) ۋە، (تاج الدىن) (سەبەئىي) بە رەشكەۋە فەرمۇيەنە: ئىمامى نەۋەۋى لە سە مەزھەبى ئىمامى (ئەشەرىي) بولە.

ئىمامى (دەھەبىي) فەرمۇيەتە: مەزھەبى ئىمامى نەۋەۋى لە (سەفەت) بە (سەمەئىي) بە كاندا (ۋاتە): ئەۋ سەفەتەنە كە لە قورئان ۋە ھەدىسدا بۆ خەۋە پەردەگەر بە كەسەبى ھەتەرەن، بىرەتە لە يەدەنگە، بەرەكەردەن ۋە كە چۆن ھەتەرە. بەلام كەسەبى جارائەك لە شەرخە سەھەبە مۇسلىمدا تەئەبە كەردە. ئىمامى (سەخاۋىي) دۋا ئەۋە ئەم فەرمەيەتە ھەتەرە، خەۋەشە فەرمۇيەتە: بەلكى تەئەبە كەردە لە فەرمەيەتە ئىمامى نەۋەۋىدە زۆر ھەتەرە.^(۱)

شەيخە ۋە تە، كە سەردەمە ئەۋە زۆرەبە زۆرە زاناي پەيەبەزە كەسەبى ئىسلام لە قەيىدە لە سە مەزھەبى ئىمامى (ئەشەرىي) ن. كەسەبى ھەندەك (مۇسولمانى)

(۱) بىرەنە: المَنَهْلُ الْعَذْبُ الرُّوِي / ۴۴.

نیوه خوینده واری ئەم سەردەمانەى ئیمە، ئەو مەزەبە بە ھەلە دەزانن و، بە مەزەبەى ئەھلى سونەت و جەماعەتى نازان!!! وەكو بلیت: (ئەمان زۆرتەر پەرۆشی عەقیدە و دیندارى خەلک، تا ئەو زانا پایەبەرزانه!!!) کە ئەمەش بەلای منەوە بى ئەدەبە کى زۆر گەورە، لە خزمەت ئەو زانایانەى، کە شارەزایى و دینداریان لە ئاستیکدا، خەلکانى ئەم سەردەمانەى دواى، بە هیچ جۆرێک نزیکیشى نابنەو. ئەمەش نەك لەبەر ئەو، دەرگای رەحەتى خواى گەورە داخراو. بەلکو وىستى خوا لەسەر ئەو، کە سەردەمە کە کەسانى لەو جۆرە ھەلناخت. وەكو لە ھەموو سەردەمیکدا زانایان لە پاش وەفاتى یە کێک لە زانایان فەرموویانە: (لَمْ يُخْلَفْ بَعْدَهُ مِثْلُهُ).

فەرمان بە چاکە و نەھى لە خراپە و ئامۆزگارى دەسەلاتداران:

کاتێک لە سەرچاوەکاندا تەماشای ژيانى ئیمامى نەووەى دەکەین، دەبینین یە کێک لە باسە سەرەکی و بایەخپێدراوەکان بریتى لە فەرمان کردنى بە چاکە و، نەھى کردنى لە خراپە و، ئامۆزگارى کردنى دەسەلاتدار و فەرمانرەوایانى ئەو سەردەمە.

ئیمامى (ذەبى) فەرموویەتى: ئیمامى نەووەى پووبەرۆوى پاشا و ستەمکارەکان دەبوویەو، ناپەرەزایى لى دەرەپرین و، نامەى بۆ دەنوسین و، ترسى خواى گەورەى دەخستەو بیریان.^(۱) لە جیگەیه کى تریشدا فەرموویەتى: کەسێکى بى وێنە بوە لە فەرمان کردن بە چاکە و، نەھى کردن لە خراپە.^(۲)

(۱) بروانە: تَذَكُّرَةُ الْحُقَافَ / ٤ / ١٧٦.

(۲) بروانە: اَلْعَبْرُ فِي خَبَرِ مَنْ غَبَرَ / ٣ / ٣٣٤.

زانای پایه‌برز (قُطْبُ الدِّينِ) ی (يُونِنِي) فەرموویەتی: چەندین جار لە ڤووی پاشاو دەسەلاتدارو فەرمانرەوای ئەو کاتە (رُكْنُ الدِّينِ بَيَّرسُ البُنْدُقَدَارِي) دا وەستاو تەووە، بۆیشیان گیراومەتەو، کە ئەو پاشایە لەبارە ی ئیمامی نەووەویەو فەرموویەتی: (من لتي دەرسم)، یان شتیک بەو مانایە.^(۱)

کتیب و نووسراو مکانی:

ئەگەر خوای گەورە فەر و بەرە کەت بخاتە تەمەن و پێنووسی کەسیکەو، ئەو وەکو ئیمامی نەووەوی دەر دەچیت، کە لە ماوێ کێ کورتدا کۆمەلێکی زۆر کتیبی کە مۆتەنە ی نووسیو، کە تا دنیا بەردەوامە سوودی یان بۆ موسولمانان دەبیت و، کتیبخانە کانیشیان پێ رازاو دەبیت.

ئیمامی (ذَهِبِي) فەرموویەتی: خوای گەورە بە کتیبەکانی ئیمامی نەووەوی سوودی بە موسولمانان گەیانەو، لە ولاتاندا بڵاوبوونەو، بران بەرەو شارو ناوچەکان.^(۲)

شیخی (إِسْنَوِي) فەرموویەتی: ئیمامی نەووەوی خاوەنی چەندین کتیبی بە ناو بانگی پێرۆزی بەسوودە.^(۳)

جا لە گرن گرتین ئەو کتیبانە ی، کە بە چاپکراوی دەست دەکەون:

(۱) (الْمِنْهَاجُ فِي شَرْحِ صَحِيحِ مُسْلِمِ بْنِ الْحَجَّاجِ)، کە ناسراو بە شەرحی ئیمامی نەووەوی لە سەر صەحیحی موسلیم. ئیمامی سەخاوی فەرموویەتی: کتیبکی زۆر

(۱) بڕوانە: ذَبْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ / ۳ / ۲۸۳. هەروەها بڕوانە هەریە کە لە: تَذْكِرَةُ الْخُفَافِ / ۴ /

۱۷۶، ومِرْآةُ الْجَنَانِ وَغَبْرَةُ الْيَقْظَانِ / ۴ / ۱۳۹، وَالْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۵۱.

(۲) بڕوانە: تَارِيخُ الْإِسْلَامِ / ۵۰ / ۲۵۲ - ۲۵۳.

(۳) بڕوانە: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ / ۲ / ۲۶۶.

به بهره‌کته.^(۱) منیش ده‌لیم: نه‌گهرچی هه‌ندیکی تر له زانایان سه‌حیحی موسلیمیان شهر کرده، به‌لام شهرحه‌کە‌ی نه‌و نه‌وه‌نده گرنه‌و متمانه‌دارو به‌ناوبانگه، هه‌ر که وترا شهرحه‌ی سه‌حیحی موسلیم، ئیتر ده‌سته‌جی که‌سی بیسه‌ر بیری بۆ‌لای شهرحه‌کە‌ی نه‌و ده‌جیت.

(۲) (مُخْتَصَرُ صَحِيحِ مُسْلِم). که پوخته‌ی هه‌دیه‌کانی سه‌حیحی موسلیمی تیدا کۆ‌کردۆته‌وه.

(۳) (الْمَجْمُوع). پروون کردنه‌وه‌ی کتییی (الْمُهَذَّب)‌ی زانای پایه‌به‌رز (أَبُو إِسْحَاق)‌ی (شیرازی)‌ه. هه‌تا باسی (رَبَا)‌ی هه‌تاوه‌و، ته‌واوی نه‌کردوه. به‌لام دواتر زانایان ته‌واویان کرده‌و، بلاترین نسخه به‌چاپگه‌یه‌نراوه‌کانی نه‌وه‌یه که مامۆستای به‌رپۆز (مُحَمَّدُ نَجِيبُ الْمُطِيِّي) ته‌واوی کرده. ئیمامی نه‌وه‌وی له پێشه‌کیه‌که‌یدا فه‌رموو‌یه‌تی: تکام وایه نه‌گه‌ر نه‌م کتیه ته‌واو بیئت، ئیتر پێویست به‌هیچ کتیییکی تر نه‌بیئتو، نه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ش بیه‌ویت، له‌مه‌وه مه‌زه‌به‌ی ئیمامی (شافعی) به‌دنیایه‌وه‌ به‌زانریت.

(۴) (رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ وَعُمْدَةُ الْمُفْتِينَ). کورتکراوه‌ی پروون کردنه‌وه‌یه‌کی ئیمامی (رَافِعِي)‌ه له‌سه‌ر کتییی (الْوَجِيز)‌ی ئیمامی (غزالی)، به‌ناو‌نیشانی (الْعَزِيزُ فِي شَرْحِ الْوَجِيز)، ناسراو به‌ (الشَّرْحُ الْكَبِير).

(۵) (مِنْهَاجُ الطَّالِبِينَ). کورتکراوه‌ی کتییی (الْمُحَرَّر)‌ی ئیمامی (رَافِعِي)‌ه‌و، چه‌ندین زانای پایه‌به‌رز پروون کردنه‌وه‌یان له‌سه‌ر نویوه. له‌گرنه‌نگرین چاپکراوه‌کانیان: (بَيَانُ غَرَضِ الْمُحْتَاج)‌ی زانای پایه‌به‌رز (ابنُ الْفَرَكَّاح)‌و، (عَجَالَةُ الْمُحْتَاج)‌ی شیخی (ابنُ الْمُلقَن)‌و، (التَّجْمُ الْوَهَّاج)‌ی شیخ (کمالُ الدِّين)‌ی (دیمیری)‌و، (بِدَايَةُ الْمُحْتَاج)‌ی زانای پایه‌به‌رز (ابنُ قَاضِي شُهَبَةَ)‌و، (كَتَرُ الرَّاعِيْنِ)‌ی شیخ (جلالُ الدِّين)‌ی (محلّی)‌و، (مُعْنِي الرَّاعِيْنِ)‌ی زانای پایه‌به‌رز (ابنُ قَاضِي عَجْلُون)‌و، (تُحْفَةُ الْمُحْتَاج)‌ی شیخ (ابنُ حَجَر)‌ی

(۱) بڕوانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرُّوِّي / ۱۹.

هه‌یه‌می، (مُعْنَى الْمُحْتَاج) ی خه‌طیی (شِرْبِی) و، (نَهَايَةُ الْمُحْتَاج) ی شیخ (شَمْسُ الدِّين) ی ره‌ملی، (السَّرَاجُ الْوَهَّاج) ی شیخ (مُحَمَّد) ی غه‌مراوی، (زَادُ الْمُحْتَاج) ی شیخ (عَبْدُ اللَّهِ) ی (كُوَهْجِي) و..... هتد. هه‌روه‌ها زانای پایه‌به‌رز ماموستا مه‌لا (عَبْدُ اللَّهِ) ی (هه‌رت‌لی) ش (خوا به‌ره‌که‌تی زیاتر بخاته تهمه‌ن و پتووسه‌که‌یه‌وه) روون کردنه‌وه‌یه‌کی به‌سوودی به‌زمانی شیرینی کوردی له‌سه‌ر نویسه.

(٦) (دَقَائِقُ الْمُنْهَاج). هه‌ندیک وشه‌و زاراوه‌ی ناو کتیی (مِنْهَاجُ الطَّالِبِينَ) ی تیدا روونکردوته‌وه‌و، جیاوازی کردوه له‌نیوان نه‌و وشانه‌و وشه‌و زاراوه‌کانی ناو کتیی (الْمُحَرَّر) ی ئیمامی (رَافِعِي).

(٧) (الْأَرْبَعِينَ النَّوَوِيَّة). چه‌ندین زانای پایه‌به‌رز روون کردنه‌وه‌یان له‌سه‌ر نویسه. له‌وانه: شیخی (ابْنُ دَقِيقِ الْعِيد) و، شیخی (ابْنُ الْمُلقَن) و، شیخ (نَجْمُ الدِّين) ی (طُوفِي) و، شیخ (سَعْدُ الدِّين) ی ته‌فتازانی و، شیخ (ابْنُ حَجَر) ی هه‌یه‌می و، شیخ (أَحْمَد) ی (فَشْنِي) و..... هتد. هه‌روه‌ها به‌رپژ ماموستا مه‌لا (عَبْدُ اللَّهِ) ی (هه‌رت‌لی) ش روون کردنه‌وه‌یه‌کی به‌سوودی به‌زمانی شیرینی کوردی له‌سه‌ر نویسه.

(٨) (رِیَاضُ الصَّالِحِينَ مِنْ كَلَامِ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ). زانای پایه‌به‌رز (ابْنُ عَلَّانِ الْبُكْرِي الصَّدِيقِي) روون کردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر نویسه، به‌ناونیشان (دَلِيلُ الْفَالِحِينَ فِي شَرْحِ رِیَاضِ الصَّالِحِينَ). هه‌روه‌ها ماموستای زۆر به‌رپژ (نوری فارس همه‌خان) یش (خوا به‌ره‌که‌تی زیاتر بخاته تهمه‌ن و پتووسه‌که‌یه‌وه) کردوویه‌تی به‌کوردی.

(٩) (حَلِيَّةُ الْأَبْرَارِ وَشِعَارُ الْأَخْيَارِ فِي تَلْخِصِ الدَّعَوَاتِ وَالْأَذْكَارِ الْمُسْتَحَبَّةِ فِي اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ). چه‌ندین کتیب له‌باره‌یه‌وه دانراوه‌و، چه‌ند جاریکیش به‌ته‌حقیق‌کراوی به‌چاپ گه‌یه‌نراوه‌و، وائیمه‌ش به‌یارمه‌تی خوای گه‌وره، وه‌ریده‌گی‌رینه‌سه‌ر زمانی شیرینی کوردی و، هه‌ندیک روون کردنه‌وه‌ی پتووستی له‌سه‌ر ده‌نوسین.

- (۱۰) (خُلَاصَةُ الْأَحْكَامِ مِنْ مُهِمَّاتِ السُّنَنِ وَقَوَاعِدِ الْإِسْلَامِ). ههتا باسی زه کاتی هیتاوه. شیخی (ابنُ الْمُلَقِّن) فهرموویه تی: نه گهر تهواو بوایه، لهو بابته هی خویدا بی وینه ده بور.^(۱)
- (۱۱) (الْبَيْضَاحُ فِي مَنَاسِكِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ). شیخ (ابنُ حَجَر) ی ههیتهمی حاشیه ی له سهر نویسه.
- (۱۲) (التَّبَيَانُ فِي آذَانِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ). نیمامی سه خاوی فهرموویه تی: کتییکی زور به نرخه و، کهس نیه پیوستی پی نه بیت، به تاییه تی قوتابی و ماموستای قورئان.^(۲)
- (۱۳) (إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ إِلَى مَعْرِفَةِ سُنَنِ خَيْرِ الْخَلَائِقِ). کورتکراوه ی کتیی (عُلُومُ الْحَدِيثِ) ی شیخ (ابنُ الصَّلَاح) ی شاره زووریه.
- (۱۴) (التَّقْرِيبُ وَالتَّيسِيرُ لِمَعْرِفَةِ سُنَنِ الْبَشِيرِ التَّذِيرِ). کورتکراوه ی کتیی (إِرْشَادُ طُلَّابِ الْحَقَائِقِ) هه، ههریه که له نیمامی سه خاوی و نیمامی (سُيُوطِي) پروون کردنه وه یان له سهر نویسه. به لام زیاتر پروون کردنه وه که ی نیمامی (سُيُوطِي) بلاوه و، چه نندین جار به ته حقیقکراوی به چاپ گه یه نراوه، به ناویشانی: (تَذْرِيبُ الرَّاوي فِي شَرْحِ تَقْرِيبِ النَّوَاوي).
- (۱۵) (تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ). خوی له پیشه کیه کهیدا فهرموویه تی: تاییه ته به و وشانه ی، که له ههریه که له م کتیانه دا هاتون: "مُخْتَصَرُ أَبِي إِبْرَاهِيمَ الْمُزْنِي"، و "المُهَذَّب"، و "التَّنْبِيه"، و "الْوَسِيط"، و "الْوَجِيز"، و "الرَّوَضَةُ".
- (۱۶) (تَحْرِيرُ لُغَاتِ التَّنْبِيهِ). کتییکی زمانه وانی فیهیه و، وشه به کارهاتوه کانی ناو کتیی (التَّنْبِيهِ) ی زانای پایه بهرز (أَبُو إِسْحَاق) ی شیرازی تیدا پروون کردوته وه.
- (۱۷) (تَصْحِيحُ التَّنْبِيهِ). زانایان فهرموویانه: هم کتیبه و کتیبه که ی پیشتر له سهره تایی ترین دانراوه کانی نیمامی نه وه وین.^(۳)

(۱) بروانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۱۹.

(۲) بروانه: الْمَنْهَلُ الْعَذْبُ الرَّوِّي / ۲۰.

(۳) بروانه: طَبَقَاتُ الشَّافِعِيَّةِ (ابنُ قَاصِي شَهْبَةِ) / ۲ / ۱۵۶، وَشَرَّاتُ الذَّمِّ / ۷ / ۶۲۰ -

(۱۸) (طَبَقَاتُ الْفُقَهَاءِ الشَّافِعِيَّةِ). کورتکراوهی کتیبکی شیخ (ابن الصَّلاح)ی
شاره زوریهو، هه‌ندیک زانیاریشی بۆ زیاد کردوهو، تیدا ناوی (۲۷۷) زانای
هیناوه.

(۱۹) (فَتَاوَى الْإِمَامِ التَّوَوِيِّ). که پیشی دهوتریت: (الْمَسَائِلُ الْمَثُورَةُ)و، شیخی (ابن
عَطَّار) ریکی خستهو، فه‌تواکان جۆراو جۆرنو ژماره‌شیان (۲۶۰) فه‌توایه.

(۲۰) (كِتَابُ التَّحْقِيقِ). که ته‌حقیقی بابه‌ته فیهیه‌کانی کردوهو، هیناوتی تا باسی
نوژی که‌سی سه‌فه‌ر که‌ر.

(۲۱) (رُؤُوسُ الْمَسَائِلِ وَتُحْفَةُ طُلَّابِ الْفَضَائِلِ). که کۆمه‌لیک یاساو ریسای تیدا
کۆ کردۆته‌وه سه‌باره‌ت به‌ ته‌فسیرو حه‌دیسو شه‌رعو زمان.

(۲۲) (الْإِشَارَاتُ إِلَى بَيَانِ الْأَسْمَاءِ الْمُبْهَمَاتِ). که کورتکراوهی کتیبی (الْأَسْمَاءُ
الْمُبْهَمَةُ فِي الْأَنْبَاءِ الْمُحْكَمَةِ)ی زانای پایه‌به‌رز خه‌طبی به‌غدادیه.

(۲۳) (الْإِنْجَازُ فِي شَرْحِ سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ السَّجِسْتَانِيِّ). روون کردنه‌وه‌یه‌کی بوختو
کورت له‌سه‌ر هه‌ندیک له‌ حه‌دیه‌کانی (سُنَنِ)ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد).

(۲۴) (الْمَقَاصِدُ النَّوَوِيَّةُ). کتیبکی کورت له‌باره‌ی عه‌قیده‌وه.

(۲۵) (بُسْتَانُ الْعَارِفِينَ). کتیبکی که‌م وینه‌یه بۆ دۆزینه‌وه‌ی رینگه‌ی خواپه‌رستانو
دنیانه‌ویستانو چاکه‌کاران.

(۲۶) (آدَابُ الْفَتَوَى وَالْمُفْتَى وَالْمُسْتَفْتَى).

(۲۷) (وُجُوبُ تَخْمِيسِ الْغَنِيمَةِ وَقِسْمَةُ بَاقِيهَا).

(۲۸) (الْأَصُولُ وَالضَّوَابِطُ). کتیبکی کورتو تیدا باسی چهند مه‌سه‌له‌یه‌کی عه‌قیده‌و
فیهیه‌ کردوه، به‌پێی چهند ریسایه‌کی گشتی.

(۲۹) (التَّرْخِصُ بِالْقِيَامِ لِدَوِيِّ الْفَضْلِ وَالْمَزِيَّةِ مِنْ أَهْلِ الْإِسْلَامِ).^(۱)

---

(۱) هه‌روه‌ها چهندین کتیبی تریش، که ده‌ستی بۆ کردونو، ته‌واوی نه‌کردون. له‌وانه: روون
کردنه‌وه‌ی سه‌حیحی بوخاری.

میژوی له دنیا دهرچوونی:

شیخی (ابن عطار) فەرموویەتی: ماوەیهك بهر له وهفاتی ئیمامی نهوهوی چوومه خزمەتی و، ئەویش فەرمووی: مۆلەتم پێ دراوه بۆ سەفەر کردن. منیش عەرزەم کرد: چۆن؟ ئەویش فەرمووی لەم جیگە ی خۆمدا دانیشتبووم، لەو تاقە ی پرۆی قیبلەوه بینیم، وا کەسیك به ئاسماندا دەپرات، لە لای خۆرئاوای قوتابخانە کەوه بەرەو لای خۆرهلآت و، پێی وتم: هەستە برۆ بۆ زیارەتی (بَيْتُ الْمُقَدَّس).

پاشان شیخی (ابن عطار) فەرموویەتی: من ئەم فەرمايشته ی ئیمامی نهوهویم به سەفەری عادەتی لیکدا یهوه، کەچی ئەو مەبەستی سەفەری راستەقینە بوو.

ئەوجا فەرمووی: ئیمامی نهوهوی پێی فەرمووم: هەستە با خواحافیزی بکەین لە دۆست و خۆشەویستە کاغان. منیش لە خزمەتیدا چووم بۆ ئەو گۆرستانە ی، کە هەندیک لە مامۆستاکانی تیدا ئەسپەردە کرابوو، چووە سەر گۆرەکانیان و، هەندیک قورئانی خوێندو، دوعای کردو گریاو، پاشان چوو بۆ لای دۆست و هاوێله زیندووەکانی، وەکو شیخ (يُوسُف) ی (فُقَاعِي) و، شیخ (مُحَمَّد) ی (إِخْوِمِي) و، گەورە ی زانا حەنبەلیەکان، شیخ (شَمْسُ الدِّينِ ابْنُ أَبِي عَمَرَ). ئەوجا سەبەینێ رۆشتەوه بۆ (نَوَى) و، دواتریش زیارەتی (قُدُس) و (خَلِيل) ی کردو، پاشان گەرایەوه بۆ (نَوَى) و، لەوێ لە مالتی باوکی نەخۆشکەوت و، منیش خەبەرەم زانی و، لە دیمەشقەوه چووم بۆ خزمەتی و، ئەویش پێی خۆش بوو، پێی فەرمووم: بگەرێرەوه بۆ ناو کەس و کاری خۆت و، منیش خوا حافیزیم لێ کردو، ئەو رۆژە بەرەو چاکبوونەوه دەچوو، رۆژی شەممە بوو، (٢٠) ی مانگی (رَجَب) ی سالتی (٦٧٦)، پاشان لە شەوی چوار شەممە، (٢٤) ی ئەو مانگەدا وهفاتی کرد.^(١)

هەر وها شیخی (ابن عطار) فەرموویەتی: دوا ی وهفاتی ئیمامی نهوهوی خزم و کەس و کار و دراوسێکانی و یستیان گومەزەیهك لە سەر گۆرە کە ی درووست بکەن،

(١) پروانە: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ٩٦ - ٩٨.

ئەویش چوۋ خەۋى گەۋرەتەن ئافرەتى خەزمەكانى خۆى، كە وابدانم خوشكى باۋكى بو، پى فەرموو: بلى بە براكەم و ئەو خەلكە شتى وا درووست نەكەن. چونكە ھەركەى شتىكى لەو جۆرە درووست بكن دادەھەرپۆژى. ئەو بوو ئەویش بە نارەھەتەكەۋە خەبەرى بوۋىەۋە، خەۋەكەى بۆ گىپانەۋە، ئەوانىش وازيان لە كارەكە ھىناۋ، تەنھا بە بەرد پەرژىنكىيان بە دەۋرى گۆرەكەيدا درووست كرد، بۆ رېنگرى كردن لە ئازەلەۋ لە شتى تر.

ھەرۋەھا شىخى (ابن عطار) گىپراۋىتەۋە لە ھەندىك لە خەزم و كەس و كارو دوستەكانى ئىمامى نەۋەۋىەۋە لە (نەۋى)، كە داۋايان لى كەردە، لە ساحەى مەحشەردا لەبىريان نەكات. ئەویش سۆندى بۆ خواردون، كە ئەگەر خوا بۆى بكات، ناچىتە بەھشتەۋە، تا كەسىك لەۋانەى دەيانناسىت لەدۋايدەۋە ماينو، بەلئىنى پى داۋن، كە لەدۋاى ھەموۋىانەۋە دەچىتە بەھشتەۋە.^(۱)

---

(۱) بېروانە: تۇخفۋ الطالېين / ۱۵۳ - ۱۵۴.

پله و پایه و ناستی زانستی و فەرمايشتی زانایان له بارهیهوه:

پله و پایه و ناستی زانستی و خواپهرستی و دنیانه و یستی ئیمامی نه و وه وی گه یشتۆته رادهیهك، كه ههرچی وه سفی ریترو گه وره یی و پایه داری هیه، له لایهن زانایانه وه بۆی به كار هیتراوه. له وانه: (الشَّيْخُ ، الْفَقِيْهُ ، الزَّاهِدُ ، الْوَرَعُ ، الْمُفِيدُ ، الْفَاضِلُ ، الْمُحَدَّثُ ، الْحَافِظُ ، الْعَالِمُ ، الْعَلَامَةُ ، الْقُدْوَةُ ، الْمُتَّقِنُ ، الْإِمَامُ ، شَيْخُ الْإِسْلَامِ ، عِلْمُ الْأَوَّلِيَاءِ ، قُطْبُ الْأَوَّلِيَاءِ ، أَوْحَدُ ذَهْرِهِ ، فَرِيدُ عَصَرِهِ). جا له بهر دریتزنه بوونه وه ته نهها فەرمايشتی هه نديکیان ده هیتن:

● زانای پایه بهرز (عَلَاءُ الدِّينِ) ی (ابْنُ الْعَطَّار) فەرموویه تی: (الشَّيْخُ الزَّاهِدُ الْوَرَعُ وَلِيُّ اللَّهِ..... ذُو التَّصَانِفِ الْمُفِيدَةِ، وَالْمَوْلَّاتِ الْحَمِيدَةِ، أَوْحَدُ ذَهْرِهِ وَفَرِيدُ عَصَرِهِ، الصَّوَامُ الْقَوَامُ، الزَّاهِدُ فِي الدُّنْيَا، الرَّاعِبُ فِي الْآخِرَةِ، صَاحِبُ الْأَخْلَاقِ الْمَرْضِيَّةِ وَالْمَحَاسِنِ السَّيِّئَةِ، الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ، الْمُتَّفَقُ عَلَى عِلْمِهِ وَإِمَامَتِهِ وَجَلَالَتِهِ وَزَهْدِهِ وَوَرَعِهِ وَعِبَادَتِهِ وَصِيَانَتِهِ فِي أَقْوَالِهِ وَأَفْعَالِهِ وَحَالَاتِهِ، لَهُ الْكَرَامَاتُ الطَّافِحَةُ وَالْمَكْرَمَاتُ الْوَاضِحَةُ، الْمُؤَثِّرُ بِنَفْسِهِ وَمَالِهِ لِلْمُسْلِمِينَ، وَالْقَائِمُ بِحُقُوقِهِمْ وَحُقُوقِ وَلَاةِ أُمُورِهِم بِالنُّصْحِ وَالِدُّعَاءِ فِي الْعَالَمِينَ، وَكَانَ كَثِيرَ التَّلَاوَةِ وَالذِّكْرِ لِلَّهِ تَعَالَى).^(۱)

● زانای پایه بهرز (قُطْبُ الدِّينِ) ی (يُونَيْسِي) فەرموویه تی: (الْفَقِيْهُ الشَّافِعِيُّ الْمُحَدَّثُ الزَّاهِدُ الْعَابِدُ الْوَرَعُ الْمُتَبَحَّرُ فِي الْعُلُومِ، صَاحِبُ التَّصَانِفِ الْمُفِيدَةِ. كَانَ أَوْحَدَ زَمَانِهِ فِي الْوَرَعِ وَالْعِبَادَةِ، وَالتَّقَلُّلِ مِنَ الدُّنْيَا، وَالْإِكْبَابِ عَلَى الْإِفَادَةِ وَالتَّصْنِيفِ مَعَ شِدَّةِ التَّوَاضُّعِ، وَخَشَوَتِهِ الْمَلْبَسِ وَالْمَأْكَلِ، وَالْأَمْرِ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيِ عَنِ الْمُنْكَرِ).^(۲)

(۱) بروانه: تُخْفَةُ الطَّالِبِينَ / ٤٠.

(۲) بروانه: ذَيْلُ مِرْآةِ الزَّمَانِ / ٣ / ٢٨٣.

- زانای پایه‌برز (ابن عبد‌الهادي) (حَبَلِيّ) فہرموویہ‌تی: (الإمامُ الْفَقِيهَةُ الْحَافِظُ الْأَوْحَدُ الْقُدْوَةُ الرَّاهِدُ).^(۱)
- زانای پایه‌برز (شَمْسُ الدِّينِ) (ذَهَبِيّ) فہرموویہ‌تی: (الإمامُ الْحَافِظُ الْأَوْحَدُ الْقُدْوَةُ شَيْخُ الْإِسْلَامِ عِلْمُ الْأَوْلِيَاءِ..... كَانَ حَافِظًا لِلْحَدِيثِ وَقُنُونِهِ وَرِجَالِهِ وَصَحِيحِهِ وَعَلِيلِهِ رَأْسًا فِي مَعْرِفَةِ الْمَذْهَبِ).^(۲)
- زانای پایه‌برز (زَيْنُ الدِّينِ) (ابنُ الْوَرْدِيّ) فہرموویہ‌تی: (شَيْخُ الْإِسْلَامِ الْعَالِمُ الرَّبَّانِيُّ الرَّاهِدُ..... وَلَهُ سِيرَةٌ مُفْرَدَةٌ فِي عُلُومِهِ وَتَصَانِيفِهِ وَدِينِهِ وَيَقِينِهِ وَوَرَعِهِ وَزُهْدِهِ وَقَنَاعَتِهِ بِالْيَسِيرِ وَتَعَبُّدِهِ وَتَهَجُّدِهِ وَخَوْفِهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى).^(۳)
- زانای پایه‌برز (ابنُ شَاكِرٍ) (كُتَبِيّ) فہرموویہ‌تی: (مُفْتِي الْأَمَةِ شَيْخُ الْإِسْلَامِ..... الْحَافِظُ الْفَقِيهَةُ الشَّافِعِيُّ الرَّاهِدُ، أَحَدُ الْأَعْلَامِ).^(۴)
- زانای پایه‌برز (بَدْرُ الدِّينِ) (يَافِعِيّ) فہرموویہ‌تی: (الْفَقِيهَةُ الْإِمَامُ شَيْخُ الْإِسْلَامِ مُفْتِي الْأَنَامِ الْمُحَدَّثُ الْمُتَقِنُ الْمُحَقِّقُ الْمُدَقِّقُ النَّجِيبُ الْحَبْرُ الْمُفِيدُ الْقَرِيبُ الْبَعِيدُ مُحَرَّرُ الْمَذْهَبِ وَمُهَذِّبُهُ وَضَابِطُهُ وَمُرْتَبُّهُ، أَحَدُ الْعُبَادِ الْوَرَعِينَ الزُّهَادِ الْعَالِمِ الْعَامِلِ الْمُحَقِّقِ الْفَاضِلِ الْوَلِيِّ الْكَبِيرِ السَّيِّدِ الشَّهِيرِ، ذُو الْمَحَاسِنِ الْعَدِيدَةِ، وَالسَّيِّرَةِ الْحَمِيدَةِ، وَالتَّصَانِيفِ الْمُفِيدَةِ الَّذِي فَاقَ جَمِيعَ الْأَقْرَانِ، وَسَارَتْ بِمَحَاسِنِهِ الرُّكْبَانُ، وَاشْتَهَرَتْ فَضَائِلُهُ فِي سَائِرِ الْبُلْدَانِ، وَشُوْهِدَتْ مِنْهُ الْكِرَامَاتُ).^(۵)
- زانای پایه‌برز (تَاجُ الدِّينِ) (سُبْكِيّ) فہرموویہ‌تی: (الشَّيْخُ الْإِمَامُ الْعَلَامَةُ..... شَيْخُ الْإِسْلَامِ أَسْتَاذُ الْمُتَأَخِّرِينَ وَحُجَّةُ اللَّهِ عَلَى اللَّاحِقِينَ وَالِدَاعِي إِلَى سَبِيلِ السَّالِفِينَ كَانَ يَحْيَى -رَحِمَهُ اللَّهُ- سَيِّدًا وَحَصُورًا وَلَيْثًا عَلَى النَّفْسِ هَضُورًا

(۱) بروانہ: طَبَقَاتُ عُلَمَاءِ الْحَدِيثِ / ۴ / ۲۵۴.

(۲) بروانہ: تَذْكِرَةُ الْخُفَافِ / ۴ / ۱۷۴ - ۱۷۵.

(۳) بروانہ: تَارِيخُ ابْنِ الْوَرْدِيّ / ۲ / ۲۱۹.

(۴) بروانہ: فَوَاتُ الْوَفَايَاتِ / ۴ / ۲۶۴ - ۲۶۵.

(۵) بروانہ: مِرْآةُ الْجَنَانِ / ۲ / ۲۱۰.

وَزَاهِدًا لَمْ يُبَالِ بِخَرَابِ الدُّنْيَا إِذَا صَيَّرَ دِينَهُ رَبْعًا مَعْمُورًا، لَهُ الزُّهْدُ وَالْقَنَاعَةُ
وَمُتَابَعَةُ السَّالِفِينَ مِنْ أَهْلِ السُّنَّةِ وَالْجَمَاعَةِ، وَالْمَصَابِرَةُ عَلَى أَنْوَاعِ الْخَيْرِ، لَا
يَصْرِفُ سَاعَةً فِي غَيْرِ طَاعَةٍ، هَذَا مَعَ التَّفَنُّنِ فِي أَصْنَافِ الْعُلُومِ فَقْهًا وَمُتَوَنِّ
أَحَادِيثَ وَأَسْمَاءَ رِجَالٍ وَلُغَةً وَتَصَوُّفًا وَغَيْرَ ذَلِكَ^(١).

• زانای پایہ بہرز (جمال الدین) ی (استوی) فہرموویہ تی: (محرر المذہب ومہذبہ
ومنفحہ ومرتبہ، وسار فی الآفاق ذکرہ، وعلا فی العالم محلہ وقدرہ، صاحب
التصانیف المشہورۃ المبارکۃ النافعۃ)^(٢).

• زانای پایہ بہرز (ابن کثیر) فہرموویہ تی: (العلامة شیخ المذہب وکبیر الفقہاء فی
زمانہ..... وقد کان من الزہادۃ والعبادۃ والورع والتحری والایحماح عن
الناس علی جانب کبیر لا یقدر علیہ أحد من الفقہاء غیرہ)^(٣). له جیگہ یہ کی
تريشدا فہرموویہ تی: (الشیخ الإمام العلامة..... الحافظ الفقیہ الشافعی النیل.
محرر المذہب ومہذبہ وضابطہ ومرتبہ أحد العباد والعلماء الزہاد)^(٤).

• زانای پایہ بہرز (کمال الدین) ی (دمیری) فہرموویہ تی: (الحبر الإمام العلامة شیخ
الإسلام قطب دائرة العلماء الأعلام الشیخ..... محرر المذہب المتفق علی
أمانتہ ودیانتہ وسؤددہ وسیادتہ وورعہ وزہادتہ، کان ذا کرامات ظاہرۃ وآیات
باہرۃ وسطوات قاہرۃ، فلذلک أحیا اللہ ذکرہ بعد مماتہ، واعترف أهل العلم
بعظیم برکاتہ، ونفع اللہ بتصانیفہ فی حیاتہ وبعد وفاتہ، فلا یکاد یستغنی عنہا
أحد من أصحاب المذاهب المختلفۃ، ولا تزال القلوب علی محبۃ ما ألقہ
مؤتلفۃ)^(٥).

(١) بروانہ: طبقات الشافعیۃ الکبریٰ / ٨ / ٣٩٥.

(٢) بروانہ: طبقات الشافعیۃ (الاستوی) / ٢ / ٢٦٦.

(٣) بروانہ: البدایۃ والنہایۃ / ١٣ / ٣٢٦.

(٤) بروانہ: طبقات الشافعیۃ (ابن کثیر) / ٨٢٥.

(٥) بروانہ: یشہ کی کتبی (التجم الوہاج فی شرح المنہاج).

- زانای پایہ بہرز (ابن قاضی شہبہ) فہرموویہ تی: (الفقیہ الحافظ الزاہد أحد الأعلام شیخ الإسلام).^(۱)
- زانای پایہ بہرز (بدر الدین) ی (عینی) فہرموویہ تی: (الإمام العالم العلامة..... شیخ المذهب وكبير الفقهاء في زمانه، ومن حاز قصب السبق دون أقرانه..... وقد كان من الزهادة والعبادة والتحرّي والورع والائجماع عن الناس والتخلّي لطلب العلم والتحلّي به على جانب عظیم لا یقدر علیہ غیره).^(۲)
- زانای پایہ بہرز (ابن تغری بردی) فہرموویہ تی: (شیخ الإسلام..... الفقیہ الشافعی الحافظ الزاہد صاحب المصنّفات المشهورة..... وفضله وعلمه وزهده أشهر من أن يذكر).^(۳)
- زانای پایہ بہرز (شمس الدین) ی (سحاوی) فہرموویہ تی: (شیخ الإسلام، وإمام الأئمة الأعلام، قطب الأولياء الكرام، وقادرة الزهاد الوافر في روعة السهام، المجتهد في الصيام والقيام، والقائم بخدمة الملك العلام).^(۴)
- زانای پایہ بہرز (جلال الدین) ی (سیوطی) فہرموویہ تی: (الإمام الفقیہ الحافظ الأوحّد القدوة شیخ الإسلام علم الأولياء..... وكان إماماً بارعاً حافظاً متّقناً، اتقن علوماً شتى، وبارك الله في علمه وتصانيفه لحسن قصده، وكان شديد الورع والزهد أماراً بالمعروف ناهياً عن المنكر، تهابه الملوك، تاركاً لجمع ملاد الدنيا).^(۵)
- زانای پایہ بہرز شیخ (عبدالقادر) ی (نعیمی) فہرموویہ تی: (الإمام العلامة ولي الله شیخ الإسلام الفقیہ الزاہد الحافظ).^(۶)

(۱) بروانہ: طبقات الشافعیة (ابن قاضی شہبہ) / ۲ / ۱۵۳.

(۲) بروانہ: عقد الجمان / عصر سلاطین الممالک / ۲ / ۱۹۴.

(۳) بروانہ: الثجوم الزاهرة / ۷ / ۳۳۶ - ۳۳۷.

(۴) بروانہ: المنهل العذب الروي / ۹.

(۵) بروانہ: طبقات الحفاظ / ۵۱۳.

(۶) بروانہ: الدارس في تاريخ المدارس / ۱ / ۱۹.

- زانای پایہ بہرز شیخ (ابن حَجَر) ی (ہِیْتَمِی) فہرموویہ تی: (الْقُطْبُ الرَّبَّانِیِّ وَالْعَالَمِ الصَّمَدَانِیِّ وَلِیِّ اللّٰہِ بِلَا نِزَاعٍ وَمُحَرَّرِ الْمَذْهَبِ بِلَا دِفَاعٍ).^(۱)
- زانای پایہ بہرز (خَطِیْب) ی (شِرْبِیْنِی) فہرموویہ تی: (الْإِمَامُ الرَّبَّانِیُّ الشَّافِعِیُّ الثَّانِی..... الْحَبْرُ الْإِمَامُ قُطْبُ دَائِرَةِ الْعُلَمَاءِ الْأَعْلَامِ الشَّيْخُ).^(۲)
- زانای پایہ بہرز شیخ (شَمْسُ الدِّیْنِ) ی (رَمْلِی) فہرموویہ تی: (سَيِّدُ طَائِفَةِ الْعُلَمَاءِ مِنَ الْقَرْنِ السَّادِسِ وَإِلَى هَذَا الْحِينِ، وَصَاحِبُ الْفَضْلِ عَلَى أَهْلِ الْمَشَارِقِ وَالْمَغَارِبِ ذُو الْفَضْلِ الْمُبِينِ..... شَيْخُ الْإِسْلَامِ بِلَا نِزَاعٍ، وَبَرَكَهَ الْأَئِمَامِ بِلَا دِفَاعٍ، الْقُطْبُ الرَّبَّانِیُّ، وَالْعَالَمُ الصَّمَدَانِیُّ).^(۳)
- زانای پایہ بہرز (ابنُ الْعِمَادِ) ی (حَنْبَلِی) فہرموویہ تی: (شَيْخُ الْإِسْلَامِ..... الْفَقِيهُ الشَّافِعِیُّ الْحَافِظُ الزَّاهِدُ أَحَدُ الْأَعْلَامِ).^(۴)
- زانای پایہ بہرز (ابنُ عَلَّانِ) ی (صِدِّیقِی) فہرموویہ تی: (حَبْرُ الْأَمَّةِ وَعَالِمُهَا، وَشَيْخُ الشَّرِيعَةِ وَحَاكِمُهَا، وَنَاصِرُ السُّنَّةِ النَّبَوِيَّةِ، وَقَامِعُ الْبِدْعَةِ غَيْرِ الْمَرْضِيَّةِ، مُحَرَّرُ مَذْهَبِ الشَّافِعِیِّ الْإِمَامِ، وَمَذْهَبُ إِشْكَالِ مَا أَشْكَلَ مِنَ الْأَحْكَامِ، الْمُتَّفَقُ عَلَى جَلَالَتِهِ وَعُلُوِّ رُتَبَتِهِ وَوِلَايَتِهِ وَارْتِفَاعِ مَكَانَتِهِ).^(۵)

(۱) پروانہ: پيشہ کی کتبى (تُخَفَةُ الْمُحْتَاجِ فِي شَرْحِ الْمِنْهَاجِ).

(۲) پروانہ: پيشہ کی کتبى (مُعْنَى الْمُحْتَاجِ إِلَى مَعْرِفَةِ الْفَاطِرِ الْمِنْهَاجِ).

(۳) پروانہ: پيشہ کی کتبى (نِهَآيَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى شَرْحِ الْمِنْهَاجِ).

(۴) پروانہ: شَذَرَاتُ الذَّهَبِ / ۷ / ۶۱۸.

(۵) پروانہ: الْفُتُوخَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۱ / ۳.

لاواندنه‌وهی زانایان بۆ ئیمامی نه‌وه‌وی:

کاتیک زانایه‌کی که موینه‌ی خواناسی پایه‌به‌رزوی وه‌کو ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ دنیا ده‌رده‌چیت، گومان‌ی تیدا نیه، که که‌لینیکی گه‌وره له‌ بینای زانست و خواپه‌رستیدا درووست ده‌بیت. بۆیه زۆریک له‌ زانایان بۆ ده‌ربڕینی خه‌فته‌و ناره‌حه‌تی دلی خۆیان و، هه‌ست کردن به‌و موصیبه‌ته‌ گه‌وره، چه‌ند دیره‌ هۆنراوه‌یه‌کیان بۆ لاواندنه‌وه‌ی نویسه‌.

شیخی (ابن عطار) هۆنراوه‌ی بیست له‌ زانایانی هیناوه. به‌لام من له‌به‌ر زۆری، ته‌نها هۆنراوه‌ی یه‌کیکیان ده‌هینم، که بریتیه له‌ زانای پایه‌به‌رز (مجدد الدین محمد بن أحمد بن عمر)، ناسراو به‌ (ابن الظهیر الحنفی).^(۱)

وَحَابَ بِالْمَوْتِ فِي تَغْيِيرِكَ الْأَمَلُ	عَزَّ الْعَزَاءُ وَعَمَّ الْحَادِثُ الْجَلَلُ
وَسَاءَهَا فَقْدُكَ الْأَسْحَارُ وَالْأَصْلُ	وَأَسْتَوْحَشْتُ بَعْدَمَا كُنْتُ الْأَنِيسَ لَهَا
مُسَدِّدًا مِنْكَ فِيهِ الْقَوْلُ وَالْعَمَلُ	قَدْ كُنْتُ لِلدِّينِ نُورًا يُسْتَضَاءُ بِهِ
لَا يَغْتَرِيكَ عَلَى تَكَرَّارِهِ مَلَلُ	وَكُنْتَ تَتْلُو كِتَابَ اللَّهِ مُعْتَبِرًا
وَأَنْتَ بِالْيَمَنِ وَالتَّوْفِيقِ مُشْتَمِلُ	وَكُنْتَ فِي سُنَّةِ الْمُخْتَارِ مُجْتَهِدًا
عَلَى جَدِيدِ كَسَاهُمْ ثَوْبُكَ السَّمَلُ	وَكُنْتَ زِينًا لِلْأَهْلِ الْعِلْمِ مُفْتَخِرًا
هَوَاجِزُ الْجَهْلِ وَالْإِظْلَالِ يَنْتَقِلُ	وَكُنْتَ أَسْبَغَهُمْ ظِلًّا إِذَا اسْتَعَرَتْ
يَضِيقُ عَنْ حَصْرِهَا التَّفْصِيلُ وَالْجُمْلُ	كَسَاكَ رَبُّكَ أَوْصَافًا مُجَمَّلَةً
وَعَنْ كَمَالِكَ لَا مَثَلُ وَلَا بَدَلُ	أَسْلَى كَمَالُكَ عَنْ قَوْمٍ مَضَوْا بَدَلًا
وَفَقْدُ مِثْلِكَ جَرَحَ لَيْسَ يَنْدَمِلُ	فَمِثْلُ فَقْدِكَ تَرْتَاعُ الْعُقُولُ لَهُ
عَزْمًا وَحَزْمًا فَمَضْرُوبٌ بِكَ الْمَثَلُ	زَهْدَتْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا وَزُخْرُفُهَا
وَأَنْتَ بِالسَّعْيِ فِي أَخْرَاكَ مُحْتَفِلُ	أَعْرَضَتْ عَنْهَا احْتِقَارًا غَيْرَ مُحْتَفِلٍ

(۱) بیروانه: نُحْفَةُ الطَّالِبِينَ / ۱۱۴ - ۱۱۶.

عَزَفَتْ عَنْ شَهَوَاتٍ مَا لِعِزْمٍ فَتَى
 أَسْهَرَتْ فِي الْعِلْمِ عَيْنًا لَمْ تَذُقْ سِنَّةً
 يَا لَهْفَ حَفَلٍ عَظِيمٍ كُنْتَ بِهِجَتَهُ
 وَطَالِبُوا الْعِلْمِ مِنْ دَانٍ وَمُعْتَرِبٍ
 حَارُوا لِغَيْبَةِ هَادِيهِمْ وَصَاقَ بِهِمْ
 تُرَى دَرَى تُرْبَهُ مَنْ غَيَّوَهُ بِهِ
 عَنَاهُ شُغْلُهُمْ دَهْرًا وَعَادَ لَهُمْ
 يَا مُحْيِيَ الدِّينِ كَمْ غَادَرْتَ مِنْ كَبَدٍ
 وَكَمْ مَقَامٍ كَحَدِّ السَّيْفِ لَا جَلَدٍ
 أَمَرْتَ فِيهِ بِأَمْرِ اللَّهِ مُتَتَضِيًّا
 وَكَمْ تَوَاضَعْتَ عَنْ فَضْلٍ وَعَنْ شَرَفٍ
 غَالَجْتَ نَفْسَكَ وَالْأَذْوَاءَ شَامِلَةً
 بَلَغْتَ بِالتَّعَبِ الْفَاقِي رِضَى مَلِكٍ
 ضَيْفَ الْكَرِيمِ جَدِيرٌ أَنْ يُضَافَ لَهُ
 بَرَزْتَ أَصْلِيكَ فِي دَارِيكَ مُحْتَسِبًا
 فَجَعْتَ بِالْأَمْسِ لَيْلًا كُنْتَ سَاهِرَهُ
 وَحَالَ نُورُ نَهَارٍ كُنْتَ صَائِمَهُ
 لَا زَالَ مَثْوَاكَ مَثْوَى كُلِّ عَارِفَةٍ
 إِلَى مَتَى بِغُرُورٍ تَطْمَئِنُّ وَلَا أَلَمٍ
 وَلَا حِمَى مِنْ حِمَامٍ جَحْفَلٍ لَجِبٍ
 يَا لَاهِيًا لَاهِيًا عَنْ هَوْلٍ مَصْرَعِهِ
 لَا تُخْلِلْ نَفْسَكَ مِنْ زَادٍ فَإِنَّكَ مِنْ
 وَمَا مَقَامٌ يُدِيمُ السَّيْرَ يَتَّبَعُهُ

بِهَا سِوَاكَ إِذَا عَنَّتْ لَهُ قِبَلُ
 إِلَّا وَأَنْتَ بِهِ فِي الْحُلُمِ مُشْتَغِلُ
 وَحَلِيَّهُ فَعَرَاهُ بَعْدَكَ الْعَطْلُ
 نَالُوا بِيُمْنِكَ مِنْهُ فَوَقَّ مَا أَمِلُوا
 لَفَرَطٍ حُزْنٍ عَلَيْهِ السَّهْلُ وَالْجَلُ
 أَوْ نَعَشُهُ مَنْ عَلَى أَعْوَادِهِ حَمَلُوا؟
 بِلَاعِجِ الْوَجْدِ عَنْ أَشْغَالِهِمْ شُغْلُ
 حَرَى عَلَيْكَ وَعَيْنٍ دَمَعُهَا هَطْلُ
 يَقْوَى عَلَى هَوْلِهِ فِيهِ وَلَا جَدْلُ
 سَيْفًا مِنَ الْعِزْمِ لَمْ يُصْنَعْ لَهُ خَلْلُ
 وَهَمَّةٍ هَامَةٍ الْجَوَازِاءِ تَنْتَعِلُ
 حَتَّى اسْتَقَامَتْ وَحَتَّى زَالَتْ الْعِلَلُ
 ثَوَابُهُ فِي جَنَانِ الْخُلْدِ مُتَّصِلُ
 إِلَى الْكَرَامَةِ مِنَ الطَّافِيهِ نُزْلُ
 فَقَدْ تَكَافَأَ فِيكَ الْحُزْنُ وَالْجَدْلُ
 لِلَّهِ وَالنُّوْمُ قَدْ خِيَطَتْ بِهِ الْمُقَلُ
 إِذَا الْهَجِيرُ بَنَارِ الشَّمْسِ مُشْتَغِلُ
 وَرَوْضُهُ النَّضْرُ مِنْ سُحْبِ الرِّضَا خَضِلُ
 مُلُوكُ رَدِّ الرَّدَى عَنْهُمْ وَلَا الرُّسُلُ
 وَلَا خُصُوفٌ مَنِيعَاتٍ وَلَا قُلُلُ
 وَضَاحِكُ السِّنِّ مِنْهُ يَضْحَكُ الْأَجَلُ
 حِينَ الْوِلَادِ مَعَ الْأَنْفَاسِ مُرْتَحِلُ
 إِلَى مَحَلِّ تِلَاةٍ سَائِقٍ عَجِلُ

پوخته يه ك دهر ياره ي كتيبې (اذكار):

وه كړ له پشه كيه كه دا نماز هم پيدا، كتيبې (اذكار) په يوه ندى به ژيانى پوژو شوى مړوځى موسولمانه وه هه يه، چو ن يادى خواى گه وړه بكات له به يانى و له نيواره، له هه ستان و له دانېشتن، له هه موو جوو له و بزاو تېكيډا.

باسى يادى خواى گه وړه ي كړدوه له نوپژو، له پوژوو، له هه جو، له جهادو، له سه فېرو، له كاتى خوښدنې قورئانى پېرژوو، له كاتى خواردنو خواردنه وه، له كاتى نه خوښى و مردنو، چو نيتى سوپاس و ستايشى په وړه ردگارو، چو نيتى دروودو سه لام له سهر پتغه مېرو يارو ياوه رانى و، نادابى ژنهيان و، نه وه ش په يوه ندى پتغه وه هه يه و، نادابى سلاو كړدن و، مو له توه رگرتن بؤ چوونه مالى خه لكى و، چو نيتى فهران كړدن به چاكه و، نه هې كړدن له خراپه و، پاراستنى زمان له غه يبه ت و دووزمانى و قسه ي پړوپړوچ و، چو نيتى دوعا كړدن و پارانېه وه و داواى ليخو شېبون كړدن له په وړه ردگار.

بؤ هه موو نه م باسانه ش به لگه ي به نايه ته كانى قورئانى پېرژوو، به فهرانېشته كانى پتغه مېرى خوا (درودى خواى له سهر بيت) هينا وه ته وه، تايه ت نه وانه ي، كه له پتېنج كتيبې به ناو بانگه كه ي هه ديسدا هاتون: (صَحِيح) ي (بُخَارِي) و (صَحِيح) ي (مُسْلِم) و (سُنن) به كانى (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي).

هه وړه ها چه ندين هه ديسيشى له كتيبې (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) ي ئيمامى (نَسَائِي) و (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) ي زاناي پايه به رز (أَبْنُ السُّنِّي) وه رگرتوه.

هه نديك جار سوو ديشى له م سهر چاوانه وه رگرتوه: (مَوْطَأُ) ي ئيمامى (مَالِك) و، (مُسْنَدُ) ي ئيمامى (أَحْمَدُ) ي كورې (حَنْبَل) و، (مُسْنَدُ) ي زاناي پايه به رز (أَبُو يَعْلَى) ي (مَوْصِلِي) و، (سُنن) ي ئيمامى (دَارِمِي) و، (مُسْنَدُ) ي زاناي پايه به رز (أَبُو عَوَانَةَ) ي (إِسْفَرَايْنِي) و، هه ردوو سه حيحه كه ي شېخى (أَبْنُ خُرَيْمَةَ) و شېخى (أَبْنُ حَبَّان) و، (سُنن) ي ئيمامى (دَارَقُطْنِي) و، (حَلِيَّةُ الْأَوَّلِيَاءِ) ي زاناي پايه به رز (أَبُو نُعَيْم) ي

(أَصْبَهَانِيّ)و، (السُّنُنُ الْكُبْرَى)ى ئىمامى (بَيْهَقِيّ)و، (المُسْتَدْرَك)ى ئىمامى (حَاكِم)و،
چەند سەرچاۋە يەككى تىرىش.

پىلەي زۆرىيە زۆرى ھەدىسە كانى دەستىشان كىردە، كە ئايا (صَحِيح)ن، يان
(حَسَن)ن، يان (ضَعِيف)ن. بە لَام بۇ ئەۋەي كىتەپ كەي دىرئ نەبىتەۋە ھەدىسە كانى
بەرىشتەۋە نەھىتەۋە.

زۆرىيە زۆرى ئەۋ ھەدىسانەي لەم كىتەپ دا ھىتاۋى، دەم بە دەم لە مامۇستاكانى
خۇيەۋە ۋەرى گىرتوۋى، بە رىشتەي تايەتەي بۇي رىۋايەت كىراۋى، بۇيە كاتىك
دەيانەھىت، زاراۋەي (روينا) بە كاردەھىت.^(۱)

---

(۱) ھەندىك لە زانايان فەرموۋىانە: ئەۋ ۋەشەيە بە دور جۆر دەخوئىرتەۋە: يەكەم: (رَوَيْتَا) بە
صىغەي (مَنْبِي لِّلْمَفْعُول). واتە: بۇمان رىۋايەت كىراۋە. دوۋم: (رَوَيْتَا) بە صىغەي (مَنْبِي
لِّلْفَاعِل). واتە: رىۋايەتقان كىردە.

ھەندىكىش فەرموۋىانە: زۆرىيە زانايان بە (رَوَيْتَا) خوئىدوۋىانەتەۋە. بە لَام كۆمەلىك
فەرموۋىانە: باش ۋە ھايە بە (رَوَيْتَا) - بە صىغەي (مَنْبِي لِّلْمَفْعُول)و، بە شەدەي ۋاۋەكە -
بخوئىرتەۋە. بىروانە: شَرْحُ التَّفَازَانِي عَلَى الْأَحَادِيثِ الْأَرْبَعِينَ التَّوَوِيَّة / ٤٢. (تَحْقِيق: مُحَمَّد
حَسَنُ مُحَمَّد حَسَنُ إِسْمَاعِيل / دَارُ الْكُتُب الْعِلْمِيَّة - بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبَعَةُ: الْأُولَى /
٢٠٠٤ م - ١٤٢٥ هـ)، وَالْفَتْحُ الْمُبِين بِشَرْحِ الْأَرْبَعِينَ لِابْنِ حَجَرٍ الْهَيْتَمِي / ١٠١. (عَنْ: يَه:
أَحْمَدُ جَاسِمُ مُحَمَّدُ الْمُحَمَّد، وَقَصِيَّ مُحَمَّدُ نَوَاسُ الْحَلَّاق، وَالْوَرُ بْنُ أَبِي بَكْرٍ الشَّيْخِي
الدَّاعِسْتَانِي / دَارُ الْمُنْهَاج - جُدَّة - الْمَمْلَكَةُ الْعَرَبِيَّةُ السُّعُودِيَّة / الطَّبَعَةُ: الثَّانِيَّة / ١٤٣٠ هـ
- ٢٠٠٩ م)، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ عَلَى الْأَذْكَارِ التَّوَوِيَّةِ (لِابْنِ عَلَانَ الصَّدِّيقِي) / ١ / ٢٩ -
٣٠.

ماۋە كە بىلىم: زاناي پايەبەرز شىخ (عَبْدُ الْقَنِيّ)ى (نَابِلْسِيّ)ش رىسالەيەككى كورتى لە
ۋەلامى پىرسارى كەسىكدا سەبارەت بە چۆلىتى خوئىندەۋەي ئەم تەعبىرە نوسىۋە، ناۋى
ناۋە: (إِيضًا مَا لَدَيْنَا فِي قَوْلِ الْمُحَدِّثِينَ: رَوَيْنَا). سوپاس بۇ خۋاي گەۋرە بە چاپكراۋى لە
خىزمەتتەدام.

زۆرۈك وشەى غەرىب و سەرلىدەرنەچووى مانا كردو، كە لە دەقى
حەدىسە كاندا ھاتون.

لە چەند جىگەيە كدا بۆچوونى جياوازى زاناينى سەبارەت بە بابەتە كان
ھىناو، زۆر جار خۆشى بۆچوونە بەھىزە كەيانى دەستىشان كردو.

ھەر وھە ناوى چەندىن كەسى ھىناو، لە پالئاندا فەرموويەتى: (يە كىكە لە
ھاوھلانى پىغەمبەرى خوا)، ناوى ھەندىك زاناو شەرعزانىشى ھىناو، لە پالئاندا
فەرموويەتى: (يە كىكە لە ھاوھلانان. واتە: يە كىكە لە زاناينى مەزھەبى ئىمامى
شافىي).

ھەندىك باسى صۆفئى، باسى زاراوھە كانى فەرموودەناسى، باسى بابەتە
فېقھىيە كانىشى تىكەل بە باسە كانى تر كردو. ھەموو ئەمانەش بە زمانىكى سادە و
ساكارو ئاسان، تاوھكو ھەموو كەسەك سووديان لى وەرگرت.

سەبارەت بە ھەندىك باس و بابەتى تايەتەش بۆچوون و فەرمائىشتى ھەندىك لە
پىشەوايان و فەرموودەناسان و شەرعزانە ناودارە كان و تەفسىرزانان و زمانزانە كانى
پىش خۆى ھىناو، لەوانە: ئىمامى (شافىي) و شىخ (أبو الحسن) (مدائني) و شىخ
(أبو جعفر) (نحاس) و شىخ (أبو سليمان) (خطابي) و شىخ (جوهري) و شىخ
(أبو الحسن) (ماوردي) و قاضى (حسين) و شىخ (أبو القاسم) (قشيري) و شىخ
(أبو الحسن) (واحدي) و شىخ (أبو نصر) (صباغ) و شىخ (أبو سعد) (متولي) و
شىخ (أبو المحاسن) (رويان) و شىخ (أبو حامد) (غزالي) و شىخ (أبو العربي)
ماليكى و قاضى (عياض) و شىخ (أبو الصلاح) شارەزوورى، چەند زاناىە كى
ترىش.

لەبەرئەوھى بەر لەم كىيە چەندىن كىيى ترىشى داناو، بۆيە دەبين بۆ زانبارى
زىاتر لەسەر ھەندىك باس و بابەتى ديارىكراو، چەندىن جار خوينەر رەوانەى لای

ئەو كىيانه دەكات. لەوانە: (الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّبِ) و، (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِمٍ) و، (تَهْدِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) و، (التَّبَيَّنُ فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ) و، (طَبَقَاتُ الْفُقَهَاءِ الشَّافِعِيَّةِ) و، (الْبَيَاضُ فِي مَنَاسِكِ الْحَجِّ وَالْعُمْرَةِ).

بە كورتى كتيبي (أذكار) يە كيكە لەو كتيبانهى، كە هەرگیز مەزفە موسولمان لى بى نیاز نايىت و، هەميشە پيويستى پى دەبىت. بۆيە هەندىك لە زانايان فەرموويانە: (بِعِ الدَّارِ وَاشْتَرِ الْأَذْكَارَ). واتە: "خانوو بفرۆشەو، كتيبي (أذكار) بکەر". هەندىكىش فەرموويانە: (لَيْسَ يَذْكُرُ مَنْ لَمْ يَقْرَأِ الْأَذْكَارَ). واتە: "ئەو كەسەى كتيبي (أذكار) نە خوێندبێتەو زىكرى خۆى بەتەواوى نە كردووە".^(١)

ئىمامى (ذَهَبِي) لەبارەى گەرنگى هەردوو كتيبي (أذكار) و (رِيَاضُ الصَّالِحِينَ) هەو فەرموويەتى: هەر كەسێك لە قورئانى پىروژ تىگات و، بەردەوام بەوردى تەماشای هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىم، (سُنَنِى (نَسَائِي) و، (رِيَاضُ) و (أذكار) هەوى ئىمامى نەووى بكات، بەختەو و سەر كەوتوو دەبىت.^(٢)

شەيخ (أَبْنُ حَجَرَ) عەسقى لەنیش فەرموويەتى: هەر بۆ بەرەكەت بە كتيبي (أذكار) و بە خواوەنە كەشى پىارمدا تەخريجى حەدىسەكانى بكەم، ئای كە چەندە دانەر و دانراوێكى باش!^(٣)

ئەمەش وای كردووە، كە زانايان بایەخى تايبەتى پى بەدەن، چى بە پروون كردنەو، يان بە كورت كردنەو، يان بە تەخريجى حەدىسەكانى ناوى.

شەيخى عەسقى لەنى تەخريجى بەشێكى زۆرى حەدىسەكانى كردووە، ناوى ناو (نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ) و، ئىمامى (سَيُوطِي) ش كتيبيكى لەسەر

(١) پروانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ١ / ٤.

(٢) پروانە: سِيرُ أَغْلَامِ الثَّبَلَاءِ / ١٩ / ٣٤٠.

(٣) پروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِيجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ / ١ / ١٥.

داناوه به ناویشانی (تُخْفَةُ الْأَبْرَارِ بِنُكْتِ الْأَذْكَارِ)، که زۆربه‌ی زانیاریه‌کانی له کتێبه‌که‌ی شیخی عه‌سقه‌لانیوه وه‌رگرتوه‌و، زانیای پایه‌به‌رز (ابْنُ عَلَانِی) (صِدِّیقِی)ش روون کردنه‌وه‌یه‌کی زۆر به‌سوودی له‌سه‌ر نویسه‌وه، به‌ ناویشانی (الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ عَلَى الْأَذْكَارِ النَّوَابِيَّةِ)، که تییدا زۆربه‌ی فه‌رمایشته‌کانی شیخی عه‌سقه‌لانی هیتاوه، سه‌باره‌ت به‌ ته‌خریجی هه‌دیه‌سه‌کانی ناو (أَذْكَار).

هه‌روه‌ها زۆرێك له‌ خوێنده‌وارانی ئهم سه‌رده‌مه‌ش هه‌ولیان داوه ته‌حقیقی بکه‌ن‌و، ته‌خریجی هه‌دیه‌سه‌کانی ناوی بکه‌ن، ئه‌مه‌ش وای کردوه، که چه‌ندین جار به‌ چاپ بگه‌یه‌نرێت.

له‌ گرنه‌گرتن ئه‌و نوسه‌خه‌ به‌ چاپگه‌یه‌ نه‌راوانه‌ی، که ده‌ستی من که‌وتون:

١) نوسه‌خی ئاماده‌کراو له‌ لایه‌ن ده‌سته‌یه‌ك، به‌ سه‌ره‌یه‌رشتی شیخ (أَحْمَدُ سَعْدُ عَلِيٍّ)و، چاپکراو له‌ لایه‌ن (شَرِكَةُ مَكْتَبَةِ وَمَطْبَعَةِ مُصْطَفَى الْبَابِي الْحَلَبِيِّ وَأَوْلَادِهِ فِي مِصْرٍ) له‌ سالی (١٣٧٥ ك - ١٩٥٦ ز).

٢) نوسه‌خی مامۆستای پایه‌به‌رز، لێکۆله‌ری ناودار، شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ الْأَرْنَؤُوط).

٣) نوسه‌خی مامۆستای به‌رێز (مُحْيِي الدِّينِ مُسْتَو).

٤) نوسه‌خی مامۆستای به‌رێز (أَحْمَدُ عَبْدُ اللَّهِ بَاجُور).

٥) نوسه‌خی مامۆستای به‌رێز (عَامِرِ عَلِيٍّ يَاسِين).

٦) نوسه‌خی ئاماده‌کراو له‌ لایه‌ن (مَرْكَزُ الدِّرَاسَاتِ وَالْبَحْوثِ بِمَكْتَبَةِ نِزَارِ الْبَاز)، له‌ عه‌ره‌به‌ستانی (سُعودیة)، که له‌ سالی (١٩٩٧ ز) به‌ دوو به‌رگ چاپکراوه.

٧) نوسه‌خی مامۆستای به‌رێز (بِسَامُ عَبْدُ الْوَهَّابِ الْجَابِي).

٨) نوسه‌خی مامۆستای به‌رێز (بَشِيرُ مُحَمَّدٍ عِيُون).

٩) نوسه‌خی هه‌رسی مامۆستای به‌رێز (صَلَاحُ الدِّينِ مُحَمَّدُ مَأْمُونُ الْحِمَصِي)و، (عَبْدُ اللَّطِيفِ أَحْمَدُ عَبْدُ اللَّطِيفِ)و، (مُحَمَّدُ مُحَمَّدُ طَاهِرُ شَعْبَان).

۱۰) نوسخه‌ی هەردوو مامۆستای بەرپێز (يُوسُفُ عَلِيّ بديوي) و، (أَحْمَدُ مُحَمَّد السَّيِّد).

۱۱) نوسخه‌ی مامۆستای بەرپێز (عِمَادُ ذَكِيّ الْبَارُودِي).

۱۲) نوسخه‌ی مامۆستای بەرپێز (مُحَمَّدُ أَسَامَةُ طَبَّاع).

هەروەها بینۆمه که وه‌رگێردراوه‌ته‌ سه‌ر زمانی فارسی و زمانی ڕووسی.

ماوه‌ که‌ بلێن: له‌ کۆتایی ته‌واوی ئەم نوسخانه‌دا هاتوه‌، که‌ ئیمامی نه‌وه‌وی له‌ مانگی (مُحَرَّم) ی سالی (٦٦٧) ی کۆچیدا له‌ نوسینه‌وه‌ی کتیی (أَذْكَار) بوه‌ته‌وه‌، بی‌جگه‌ له‌ چه‌ند باسیکی که‌م، که‌ دواتر پێه‌وه‌ لکاندوه‌.

هەروەها هاتوه‌، که‌ فهرموویه‌تی: مۆلەت و ئیجازه‌ ده‌ده‌م، که‌ ته‌واوی موسوڵمانان زانیاریه‌کانی ناو ئەم کتیه‌ له‌ منه‌وه‌ ڕیوايه‌ت بکه‌ن.

پیشہ کی کتیبی (انذکار):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(الحمد لله الواحد القهار، العزيز الغفار، مقدر الأقدار، مصرف الأمور، مكور الليل على النهار، تبصرة لدوي القلوب والأبصار، الذي أيقظ من خلقه من اصطفاؤه، فأدخله في جملة الأخيار، ووفق من اجتبه من عبده، فجعله من المقربين الأبرار، وبصر من أحبه، فزهدهم في هذه الدار، فاجتهدوا في مرضاته والتأهب لدار القرار، واجتنب ما يخطئه، والحذر من عذاب النار، وأخذوا أنفسهم بالجد في طاعته، وملازمة ذكره بالعشي والابكار، وعند تغاير الأحوال وجميع آناء الليل والنهار، فاستتارت قلوبهم بلوامع الأنوار).

أحمده أبلغ الحمد على جميع نعمه، وأسأله المزيد من فضله وكرمه. وأشهد أن لا إله إلا الله العظيم الواحد الصمد العزيز الحكيم، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، وصفيته وحبيته وخليفته، أفضل المخلوقين، وأكرم السابقين واللاحقين، وصلوات الله وسلامه عليه، وعلى سائر النبيين والمرسلين، وآل كل، وسائر الصالحين).

سو پاس و ستایش بۆ خودای تاكو ته نهایی زالی دهسه لاتنداری لیوردهی گونا هیوش، بریاردەر له قهزاو قهدهر، بهر پیکهرو راپه رینهری کاروباره کان، پیچهره وه وه لیسورینهری شهو به دهووری پوژدا، بۆ روون کردنه وهی بهر چاوی نهو که سانهی دلو چاویان کارده کات، نهو خودایهی، که له درووستکراوه کانی خوئی، که سیکی هوشیار کردوته وه، که هه لیبژاردوهو، کردوویه تی به ناو گروئی چاکه کارانداو، نهو که سه شی موه فقهو و سهر که وتوو کردوه، که هه لیبژاردوه له ناو بهنده کانی داو، له ریزی چاکه کاره نزیک کراوه کانی خویدا دایناوهو، بهر چاوی نهو که سانه شی روناك کردوته وه، که خوشی دهوینو، کردونی به دنیا نهویست لهم مالهی دنیا ی ئیسته دا، بویه نهوانیش تیکوژشاون له پیناو دهستخستی ره زامه ندی نهوداو، له پیناو خوئاماده کردن بۆ مالی مانه وهو جینگیر بوونی دواپوژو،

دوور کهوتنه وه له و شتانه ی خوی گه وړه زوړو نیگه ران ده که نو، خو پاراستن له سزای ناگری دوزه خو، خو یان راهینه وه له سهر گوپراهی و پابه ندیون به زیکرو یادی نه و به نیورانو به به یانیانو، له کاتی گورانی بارودوخه کانو، هه موو ساته کانی شه وو رږژدا، به ممش دلیان به پرشنگی پرووناکی روشن بوته وه.

نه وپه ری سوپاس و ستایشی ده که م له سهر ته وای نیعمه ته کانی و، داوای فهرزلو به خششی زیاتری لی ده که م، شایه تی ده ده م، که هیچ په ستر او یکی راسته قینه نیه بیجگه له خوی مه زنی تاكو ته نه ای جیگه هیوای ده سه لاتداری کار به جی، شایه تیش ده ده م، که (مُحَمَّد) به نده و پیغه مبهرو هه لبرژدراو و خوشه ویست و دوستی خوی په وړه دگاره و، باشترینی درووستکراوانه و، به ریزترینی خه لکانی رابردوو و داهاتو و شه، دروودو سه لامی خوا له سهر نه وو، له سهر ټیکرای پیغه مبه رانی ترو، خزم و که سوکاری همویانو، سهرجه م پیاوچا کانش بیت.

پاشان: به راستی خوی مه زنی ده سه لاتداری کار به جی فهرموویه تی: ﴿فَاذْكُرُونِي اَذْكُرْكُمْ﴾ [البقرة: ۱۵۲] واته: {دهی نیوه یادی من بکه ن، تا منیش به لوتفو هاو کاریه وه یادی نیوه بکه م}. وه فهرموویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي﴾ [الذاریات: ۵۶] واته: {من جنو که و مرقم درووست نه کردوه ته نها بو نه وه نه بیت به ندایه تی من بکه ن و بمهرستن}.

له م نایه تانه وه دهرده که ویت، که باشترین - یان یه کیك له باشترین - نه و حاله تانه ی که به نده ی خوی تیدایه، بریتیه له و حاله ته ی که زیکرو یادی په وړه دگاری عالمی تیدا ده کات و، خو ی خهریک و سهرقال ده کات به و زیکرو ویردانه ی، که له سهر زمانی سهردار و گه وړه ی پیغه مبه رانه وه هاتون (دروودی خوی له سهر بیت).

لای شاره زیان مه علومه، که زانایان (خویان لی رازی بیت) چه ندین کتیبیان له باره ی کرده وه ی رږژو شه وی مرقفی موسولمان و، نزاو پارانه وه کانو، زیکرو یادی خوی

گه‌وره دان‌اوه. به‌لام به‌هوی هینانی رِشته‌ی حه‌دیسه‌کان و دووباره‌بوونه‌وه‌یانه‌وه کتِیبه‌کان درِیژبوونه‌ته‌وه. به‌مه‌ش هیمه‌ت و توانای قوتایان له به‌رام‌به‌ریان لا‌واز بوون. بۆیه به‌مه‌به‌ستی ئاسانکاری کردن بۆ ئاره‌زوومه‌ندان، ده‌ستم کرد به کو‌کردنه‌وه‌ی ئهم کتِیبه، تاوه‌کو پوخته‌ی بابه‌ته سه‌ره‌کیه‌کانی ئه‌و کتِیبه‌ی تیدا به‌یتم، به‌مه‌به‌ستی نزیک کردنه‌وه‌یان له‌و که‌سانه‌ی، که بایه‌خ به‌و بابه‌تانه ده‌دهن. جا هه‌ستاوم رِشته‌کانی زۆربه‌ی حه‌دیسه‌کام لا‌بردوه، چونکه مه‌به‌ستم به‌وه، که کتِیبه‌که‌م کورت بیت و، بۆ که‌سانی خواپه‌رستیشم دان‌اوه، که ئه‌وانیش نا‌گایان له رِشته‌ی حه‌دیسه‌کان نیه، به‌لکو، که‌سانیکی که‌م نه‌بیت، حه‌زیان له رِشته هه‌ر نیه، باوه‌کو کورتیش بیت. هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیش له دانانی ئهم کتِیبه بریتیه له زانیی زیکره‌کان و، کار پیکردنیان و، ده‌ستیشان کردنی شوینه‌کانیان بۆ ئه‌و که‌سانه‌ی به‌شوین رینموویدا ده‌گه‌رین.

منیش -ئه‌گه‌ر خوا بیه‌ویت- له بریتی رِشته‌کان، باسی شتیکی گرن‌گه‌ر ده‌که‌م، که به زۆری له کتِیبه‌کاندا باس نا‌کری‌ت، ئه‌ویش باس‌کردنه له (صَحیح)ی و، (حَسَن)ی و، (ضَعِیف)ی و، (مُنْكَر)ی حه‌دیسه‌کان، که ئه‌مه هه‌موو خه‌لکی پیوستیان پیه‌تی، بی‌جگه له که‌سانیکی زۆر که‌م نه‌بیت له فه‌رمووده‌ناسان.^(۱) ئهم باسه‌ش گرن‌گه‌رین باسه، که پیوسته بایه‌خی پی‌بدری‌ت و، قوتایی و فیرخوازیش له رِیگه‌ی فه‌رمووده‌ناسه به‌توانا‌کان و پی‌شه‌وا کارامه‌و متمانه‌داره‌کانه‌وه ده‌ستیان ده‌که‌ویت.

هه‌روه‌ها -ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت- هه‌ندیک زانیاری به‌نرخ‌ی گرانبه‌های تریش باس ده‌که‌م، له زانستی فه‌رمووده‌ناسی و، ورده‌کاریه‌کانی شه‌رع و، رِیسا گشتیه گرن‌گه‌کان و، راه‌یتان و رِیازه پیکردنی نه‌فس و، ئه‌و ئادابانه‌ی، که

(۱) شتیخی (ابْنُ عَلَان) فه‌رمویه‌تی: ئه‌و فه‌رمووده‌ناسانه پیوستیان به‌وه نیه، ئه‌و زانیاریانه له که‌سانی ته‌روه نقل‌بکه‌ن، چونکه خویان توانای ئه‌وه‌یان هه‌یه که بیانزان. بروانه: الْفُتُوحَاتُ

ناگالیوونيان زۆر گرنگه بۆ په‌يره‌وانی رڼيازی خواپه‌رستی راسته‌قینه. هه‌موو نه‌مانه‌ش به‌ جوړيک باس ده‌که‌م، که‌ تيگه‌يشتيان ئاسان بڼت له‌سه‌ر نه‌خوښنده‌واران و زانسته‌خوازن.

حه‌ديسيکمان له‌ سه‌حي موسليمدا بۆ رڼوايه‌ت کراوه، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لڼ رازي بڼت)، ئه‌ويش له‌ پڼغه‌مبه‌ري خواوه (دررودی خوای له‌سه‌ر بڼت)، که‌ فهرموويه‌تی: «مَنْ دَعَا إِلَى هُدًى كَانَ لَهُ مِنَ الْأَجْرِ مِثْلُ أُجُورِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ أُجُورِهِمْ شَيْئاً»^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی رڼمووي خه‌لکی بکات بۆسه‌ر رڼگه‌ی راست، خویشی به‌ئهن‌دازه‌ی پاداشتی شوڼکه‌وتوه‌کانی پاداشتی ده‌ست ده‌که‌ويتو، ئه‌مه‌ش هيچ له‌ پاداشتی ئه‌وان که‌م ناکاته‌وه".

جا ويستم يارمه‌تی خه‌يرخوازن و چاکه‌کاران بده‌م، به‌وه‌ی، که‌ رڼگه‌ی چاکه‌کردنيان بۆ ئاسان بکه‌مو، پيشانيان بده‌مو، بۆيان ږوون بکه‌مه‌وه، که‌ چو‌ن ده‌که‌ونه‌سه‌ری و، خه‌لک‌يش رڼمووي ده‌که‌ن بۆ سه‌ری.

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م کتيبه‌شه‌وه‌ چهن‌د بابه‌تيکی گرنگ باس ده‌که‌م، که‌ خاوه‌نی ئه‌م کتيبه‌و ئه‌و که‌سانه‌ش پڼويستيان پڼانه، که‌ ئه‌و بابه‌تانه‌ جڼگه‌ی بايه‌خو گوڼيډانيانه.

ئه‌گه‌ر له‌ناو هاوه‌لانی پڼغه‌مبه‌ري خواشدا يه‌کيک هه‌بوو، که‌ به‌لای هه‌نديک که‌سی نه‌شاره‌زاوه‌ مه‌شه‌ورو ناسراو نه‌بوو، ئه‌وا هو‌شداري له‌سه‌ر ده‌ده‌مو، ده‌لڼيم: (ئهم‌ هه‌ديسه‌مان له‌ فلانه‌ هاوه‌لی پڼغه‌مبه‌ري خواوه‌ بۆ رڼوايه‌ت کراوه)، تاوه‌کو گومان نه‌بريت له‌ هاوه‌ليتي ئه‌و که‌سه‌دا.

(۱) به‌شی کو‌تايی هه‌ديسه‌که‌ش به‌م شيره‌يه: «وَمَنْ دَعَا إِلَى ضَلَالَةٍ كَانَ عَلَيْهِ مِنَ الْإِثْمِ مِثْلُ آثَامِ مَنْ تَبِعَهُ، لَا يَنْقُصُ ذَلِكَ مِنْ آثَامِهِمْ شَيْئاً». ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٦٠ / به‌ ژماره:

لهم کتیبہ شد ا تہنہا تہو حہدیسانہ دہہینم، کہ لہ پینج کتیبہ بہناوبانگہ کہی
 حہدیسدا ہاتون، کہ سہرچاوی سہرہ کی وەرگرتنی زانیاریہ کانی نائنی پیروزی
 ئیسلامن، تہوانیش بریتین لہ: (صَحِيح) ی (بُخَارِي) و (صَحِيح) ی (مُسْلِم) و (سُنَنِ)
 (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي).

هہندیك جاریش - بہ کہمی - حہدیس لہ کتیبہ مہشہورہ کانی ترہوہ ریوایہت
 دہ کہم.

سہبارہت بہ (جُزْء) ہ حہدیسہ کانو (مُسْنَد) ہ کانیش^(۱)، تہنہا لہ چہند
 جینگہیہ کی کہمدا حہدیسان لیوہ نقل دہ کہم.

لہ کتیبہ سہرہ کیہ مہشہورہ کانیشہوہ - بہ کہمی نہ بیت - حہدیس لہ لازیان
 لیوہ ناہینم، تہ گہر ہیناشم، دہ لیم: لاوازہ.

زوربہی زوری تہو حہدیسانہی لہم کتیبہدا دہیانہینم، حہدیس لہ (صَحِيح) ن.
 بویہ ہیوادارم تہم کتیبہ - لہم باسہدا - بیتہ تہ صلیکی پشت پی بہ ستر او.

پاشان لہ ہەر باسیکیشدا تہنہا تہو حہدیسانہ دہہینم، کہ بہ ناشکرا دہلالہت
 لہ سہر بابہتہ کہ دہ کہن.

داوای سہرکہوتن و گہرانہوہو ہاوکاری و پینمویی و پاریزگاری لہ خوای
 بہخشنده دہ کہم، داوای ناسانکاریشی لی دہ کہم لہو کارہ خہیرانہی دہمہویت
 تہنجامیان بدہم، داواشی لی دہ کہم بہ بہردہوامی جزورہا خہلات و بہخششم

---

(۱) (جُزْء) ہ حہدیسہ کان: بہو کتیبانہ دہوتریت، کہ حہدیسہ کانی تایہت بہ مہسہلہیہ کی
 دیاریکراویان تیدا کزکراوہتہوہ، وہ کو: (جُزْءُ الْقِرَاءَةِ خَلْفَ الْإِمَامِ)، یان حہدیسہ کانی
 راویہ کی دیاریکراویان تیدا کزکراوہتہوہ، وہ کو: (جُزْءُ الْحَسَنِ بْنِ عَرَفَةَ). (مُسْنَد) ہ کانیش:
 بہو کتیبانہ دہوتریت، کہ حہدیسہ کانی یہ کہ بہ یہ کہی ہاوہ لانیان تیدا کزکراوہتہوہ، بہ بی
 گویدانہ پلہی حہدیسہ کان. وہ کو (مُسْنَد) ی نیمامی (أَحْمَد).

پیشکەش بکات و، لە گەڵ خۆشەویستەکانیشدا لە مالى رێزو حورمەتى خۆیدا و لە تیکرای رینگاکانی چاکە کاریدا کۆمان بکاتەو و بەیە کترمان بگەیه نیت.

منیش تەنها خۆدام بەسە و، ئەویش باشترین پشتیوانە و، هیچ هیزیکیش نیە بۆ خۆلادان لە خراپە و بۆ ئەنجامدانی چاکە بێجگە لە هیزی پشتیوانی خۆی دەسەلاتداری کاربەجی.

پشت و پەنام هەر خواوە و، دەستم بە هیزی لوتفی ئەو وە گرتو و، داوی هاوکاریم لە ئەو کردو و، کاروباری خۆم بەو سپاردو و، ئاینە کەم و نەفسی خۆم باو کەم و دایکەم و برا کەم و خۆشەویستە کەم و سەر جەم ئەوانەش چاکەیان لە گەڵدا کردو و، تەواوی موسوڵمانان و، هەموو ئەو ناز و نێعمەتانی رێزاندونی بەسەر من و ئەوانیشدا، لە کاروباری دوا رۆژ و دنیا، بە خوا دەسپێرم. چونکە ئەو خۆدا پاک و بێگەر دە، ئەگەر شتیکی بێ سپێردرا، دەپاریزیت و، باشترین پارێزەریشە.

باسی: فەرمان کردن به ئیخلاص و نیهت پاکى له هەموو کەردموه ئاشکراو

پەنانه کاند

خوای گەوره فرمویهتی: ﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ﴾ [الْبَيِّنَةُ: ٥]. واتە: {فەرمانیان پێ نه کراوه تەنها بەو نەبیت، کە خوای گەوره بپەرستو، ئاینە کەیان بە پاک و خاوینی رابگرن و، لە هەموو ئاینیکی هەڵ و ناپراست لادەن و، بەره و ئاینی حەق و راستی برون}.

هەروەها فرمویهتی: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَىٰ مِنْكُمْ﴾ [النَّحْج: ٣٧]. واتە: {نە گوشتەکانی ئەو قوربانیانە و نە خوێنەکانیشیان ناگات بەخوای گەوره، بەڵکو تەنها نیهت و تەقوا و خواپەرستیه کە ی ئێوە یی دەگات}.

هاوہلی خوشه‌ویست (عَبْدُالله) ی کوری (عَبَّاس) (خواله هردوکیان رازی بیت) فرمویه‌تی: مانای (وَلَكِنْ يَنَالُهُ التَّقْوَى مِنْكُمْ) نه‌ویه: که (وَلَكِنْ يَنَالُهُ النَّيَّاتُ). واته: نیه‌ته‌کان ده‌گه‌ن به‌خوای گه‌وره.

ماموستا که‌مان، زانای پایه‌برز (أَبُو الْبَقَاءِ خَالِدُ بْنُ يُونُسَ بْنِ الْحَسَنِ بْنِ سَعْدِ بْنِ الْمُحْسَنِ بْنِ الْمُفَرَّجِ بْنِ بَكَّارِ الْمُقَدِّسِيِّ النَّابِلْسِيِّ الدَّمَشْقِيِّ) (خوای لی رازی بیت) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (أَبُو الْيَمَنِ) ی (کِنْدِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (مُحَمَّد) ی کوری (عَبْدُ الْبَاقِي) (أَنْصَارِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (حَسَن) ی کوری (عَلِي) (جَوْهَرِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (مُحَمَّد) ی کوری (مُظَفَّر) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (مُحَمَّد) ی کوری (مُحَمَّد) ی کوری (سُلَيْمَان) ی (وَاسِطِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (عُبَيْد) ی کوری (هَشَام) ی (حَلَبِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (عَبْدُالله) ی کوری (مُبَارَك) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش (يَحْيَى) ی کوری (سَعِيد) ی (أَنْصَارِي) بوی گپ‌رایه‌وه، نه‌ویش له (مُحَمَّد) ی کوری (إِبْرَاهِيم) ی (تَيْمِي) ه‌وه، نه‌ویش له (عَلْقَمَة) ی کوری (وَقَاص) ی (لَيْثِي) ه‌وه، نه‌ویش له هاوہلی خوشه‌ویست و خه‌لیفه‌ی دوه‌می پیغه‌مبه‌ری خواو پیشه‌وای موسولمانان نیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) ه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فرمویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فرمویه‌تی: «إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهَاجَرَتْهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى دُنْيَا يُصِيبُهَا أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا فَهَاجَرَتْهُ إِلَى مَا هَاجَرَ إِلَيْهِ».^(۱) واته: "دامه‌زران و پاداشتی هه‌موو کرده‌وه‌کان ته‌نها به‌پنی نیازو نیه‌تی خاوه‌نه‌کانیانه. هه‌موو که‌سی‌کیش ته‌نها پاداشتی نیازو نیه‌تی خو‌ی ده‌ست ده‌که‌ویت. بویه نه‌و که‌سه‌ی کوچ و هيجره‌ته‌که‌ی بو ره‌زامه‌ندی خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی بوویت، پاداشتی هيجره‌ته‌که‌شی هه‌ر لای خواو پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی. نه‌و که‌سه‌ش هيجره‌ته‌که‌ی بو ده‌ست‌که‌وتیکی دنیایی، یان بو ماره‌کردنی نافرته‌تیک

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۰ / به‌ژماره: ۵۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۱۵ / به‌ژماره: ۱۹۰۷.

بوویت، ئەوا هیجرەتە کە ی هەر بۆ ئەو شتە بێنرخ و گەمبایەخە دەبێت، کە لە نیازی خۆیدا بوو، لای خوای گەورهش هیچ پاداشتیکی چاکە ی دەست ناکەوێت".

ئەمە حەدیسێکی (صَحِيح)ـە، ئیمامی بوخاری و موسلیمیش بەیە کەوێ هیناویانەو، کۆدەنگیش هەیە لە نێوان زانایاندا لەسەر گەورهیی و گرنگی ناوەرۆکە کە ی، یە کێکیشە لەو فەرموودانە ی، کە بوونەتە تەوهرە ی سەرەکی ئاینی ئیسلام، زانایانی (سَلَف) و شۆینکەوتوانیشیان لە (خَلَف) (رەحمەتی خوایان لێ بیت) بە سونەتیان داناو، کە سەرەتای کتیبەکان بەم حەدیسە دەست پێ بکریت، وەك هۆشدار ی و ئاگادار کردنەوێهەك بۆ کەسی خوێنەر، کە نیەتی پاک بیت، بایەخ و گرنگی زۆریش بە نیەتپاکی بدات.

بۆمان پێوایەت کراوێ لە زانای پایەبەر ز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (مَهْدِي)ـەو (رەحمەتی خوای لێ بیت)، کە فەرموویەتی: (ئەو کەسە ی دەیهوێت کتیبێک دابنێت، با بەم حەدیسە دەست پێ بکات).

هەر وەها زانای پایەبەر ز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) ش (رەحمەتی خوای لێ بیت) فەرموویەتی: مامۆستا پێشینە کاغان بە سونەتیان زانیو، کە هەموو کاروباریکی ئاینی بە حەدیس (الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّةِ) دەستی پێ بکریت. چونکە هەموو جوړه کاروباریکی ئاینی پێویستی بەو حەدیسە هەیە.

هەر وەها پێمان گەیشتوێ لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبَّاس)ـەو (خوا لە هەردوکیان رازی بیت)، کە فەرموویەتی: وتەو قسە ی کەسیك بە ئەندازە ی نیەتپاکی کەسە کە پارێزراو دەبێت و دەمێنێتەو.

کەسیکی تریش فەرموویەتی: خەلکی بە ئەندازە ی نیەتەکانیان پاداشتیان دەدرێتەو.

ههروه‌ها بۆمان رپوایه‌ت کراوه له زاناو خواناسی پایه‌به‌رز (فُصَّیْل) ی کوری (عِیَاض) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: وازه‌یتان له کارێک له‌به‌ر خه‌لکی رپابازی‌هه، کردنی کاریکیش له‌به‌ر خه‌لکی هاوبه‌شدانانه بۆ خوا، ئیخلاصیش نه‌وه‌یه، که خوای گه‌وره له‌و دوانه به‌تیاریزیت.

ههروه‌ها زانای پایه‌به‌رز (حَارِث) ی (مُحَاسِبِی) (به‌حه‌تی خوای لێ بیت) فهرموویه‌تی: که‌سی راستگۆ نه‌وه‌یه، که له پێناو چاکبوونی دلی خوێ، گوی به‌وه نادات هه‌رچی رێزو حورمه‌تی هه‌یه له دلی خه‌لکیدا بێته ده‌ره‌وه، هه‌زیش ناکات خه‌لکی ئاگیان له نه‌ندازه‌ی کیشی زه‌ره‌یه‌ کیش له کرده‌وه چاکه‌کانی بیت‌و، پێشی ناخۆش نه‌یه، که خه‌لکی ئاگیان له کرده‌وه خراپه‌کانی بیت.

ههروه‌ها (حُذَیْفَة) ی (مَرَعَشِی) فهرموویه‌تی: ئیخلاص نه‌وه‌یه، که کرده‌وه‌و هه‌لسوکه‌وتی به‌نده‌یه‌ک به‌ ئاشکراو به‌ نیه‌تی وه‌ک یه‌ک وه‌کسان بیت.

ههروه‌ها بۆمان رپوایه‌ت کراوه له زانای پایه‌به‌رز (أَبُو الْقَاسِمِ) ی (قُشَيْرِی) هوه (به‌حه‌تی خوای لێ بیت)، که فهرموویه‌تی: ئیخلاص نه‌وه‌یه، که که‌سیک له به‌نده‌یه‌تی کردن و گوێزپایه‌لی فرمانه‌کانی خوای گه‌وره‌دا ته‌نها مه‌به‌ستی په‌زامه‌ندی خوای په‌روه‌ردگار بیت. نه‌ویش به‌وه ده‌بیت، که مه‌به‌ستی له گوێزپایه‌لی گردنه‌که نه‌زیکبونه‌وه بیت له خوای گه‌وره، نه‌وه‌ک له شتیکی تری وه‌کو: خۆن‌اندن بۆ که‌سیک، یان ده‌ستخستنی ستایشی خه‌لکی، یان پێخۆشبونی وه‌سف و سه‌نای خه‌لکی، یان هه‌ر ماناو مه‌به‌ستیکی تر، بێجگه له نه‌زیکبونه‌وه له خوای په‌روه‌ردگار.

ههروه‌ها زانای پایه‌به‌رز (سَهْل) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ی (تُسْتَرِی) (خوای لێ رازی بیت) فهرموویه‌تی: خه‌لکانی عاقل و ژیر به وردی بیران له ته‌فسیری وشه‌ی ئیخلاص کردۆته‌وه‌و، بێجگه له‌م ته‌فسیره هه‌چی تریان ده‌ست نه‌که‌وته‌وه: ئیخلاص نه‌وه‌یه که

جولەو ڤاوه ستانی مروڤی موسولمان، له نهیئی و له ئاشکرادا بۆ خوای گهوره
بیت، نه نهفس و نه ئاره زوو، نه دنیاى تیکهڵ نه بیت.

ههروهها بۆمان ڤیوایهت کراوه له زانای پایه بهرز (أَبُو عَلِيٍّ) ی (دَقَّاق) هوه
(خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویهتی: ئیخلاص بریتیه له خوڤاراستن له سه رنجدان و
ئاگالییوونی خه لکی و،^(۱) ڤاستگۆیش بریتیه له خوڤا ک کردنه وه له گوڤرایه لئى
نهفس. کهواته کهسی خاوهن ئیخلاص ڤیای نیه و، کهسی ڤاستگۆش سه رسام نابیت
به خوئی.

له خواناسی پایه بهرز (ذُو التُّون) ی (مِصْرِيّ) شهوه هاتوه (ڤه جمعی خوای ئی بیت)، که
فهرموویهتی: سئ شت له نیشانه کانی ئیخلاصن: وهسفو زه می خه لکی له لا
یه کسان بیت، له بیر کردنی بینیی کارو کرده وه له کاتی ڤا په راندنیداو، له بیر کردنی
هه بوونی پاداشتی کرده وه له دواڤوژدا.

ههروهها بۆمان ڤیوایهت کراوه له شیخی (قَشِيرِيّ) هوه (ڤه جمعی خوای ئی بیت)، که
فهرموویهتی: که مەزین ڤاستگۆیی بریتیه له وهی که نهیئی و ئاشکرای مروڤی
موسولمان وه که کیهك وه هابیت.

ههروهها له زانای پایه بهرز (سَهْل) ی (تُسْتَرِيّ) شهوه هاتوه، که فهرموویهتی: ئه و
بهنده یه بۆنی ڤاستگۆیی ناکات، که ته له که بازی و ڤووپامایی له گه ل خوی، یان
له گه ل کهسانی تر دا بکات.

فه رمایشتی زانایانیش له م باره وه نه وهنده زۆرن، له ژماره نایه و، ئه وهی
ئاماژه شم پیکرد، به سه بۆ که سیک، که خوای گهوره موه فقهی کرد بیت.

---

(۱) واته: نابیت پی خۆشیت خه لکی به کارو کرده وهی چاکه وه بیینن، تا کو دواتر وهسفی
بکه ن، یان بین بۆلای، یان گوڤرایه لئى بکه و، سه رینجی ئی نه کهن. بروانه: الْفُتُوْحَاتُ
الرَّبَّانِيَّةُ / ۱ / ۷۶.

باسيڻڪ: {كار كردن بهو ههديسانهي لهبارهي كردموه چاكهكانهوه

هاتوون

بزانه، كه نهو كهسهي سهبارت به كردهوه چاكهكان فهرمايشتيكي پيگهيشتوه، نه گهر بو جارنكيش بيت سونهته كاري پي بكات، تاوه كو بيته يه كيڅ له نه هلي نهو كارو كردهويهو، نابيت ههر وازي لي بهيت، بهلكو چه نيكي لي تواني، با جيته جي بكات. چونكه پيغه مبري خوا (دروودي خوي له سر بيت) له ههديسيكي صه حيددا، كه نيمامي بوخاري و موسليم رپوايه تيان كردهوه، فهرموويه تي: «إِذَا أَمَرْتُكُمْ بِشَيْءٍ فَأَتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ».^(۱) واته: "نه گهر فهرمانم پي كردن به شتيك، چه نيكتان تواني جيته جي بكن".

باسيڻڪ: {حوكمي كار كردن به ههديسي لاواز (ضعيف) له كردموه

چاكهكانو له هاندان و ترساندندا

فهرمووده ناسانو شهر عزنانو زاناياني ترش فهرموويانه: كار كردن به ههديسي (ضعيف) له كردهوه چاكهكانو، له هاندان و ترساندندا درووسته و سونه تيشه، به مهر جيڅ ههديسه كه ههلبه سراو (مَوْضُوع) نه بيت.^(۲)

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۵۸ / به ژماره: ۶۸۵۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۹۷۵ / به ژماره: ۱۳۳۷.

(۲) يان زور لاواز نه بيت. وه كو نه وهي كه رپويه كه ي تومه تبار كرابيت به درو كردن، يان ههلهي زور بكات له گيترانه وهي ههديسدا. ههروه ها دوو مهرجي ترش ماوه بو كار كردن به ههديسي (ضعيف) و، كه چي نيمامي نه وهوي باسي نه كردون! نه وانيش:

• ده بيت ههديسه كه نه صليكي هه بيت. واته: له ژير ريسايه كي گشتيدا جيگه ي بيته وه.

سه بارهت به برپاره شهرعیه کانی، وه کو حه لالو حه رامو، فروشتو، ماره برینو، ته لاقدانو، بابه ته کانی تریش، نه وه ته نهها کار به حه دیسی (صَحِیح) یان (حَسَن) ده کریت، مه گهر بو ئیحتیات کردن له یه کیك لهو بابه تانه دا. وه کو نه وه ی، که حه دیسیکی (ضَعِیف) سه بارهت به ناپه سه ندی جوړه فروشتیک، یان جوړه ماره برینیک هاتییت، نهوا سونهت وه هایه مرؤفی موسولمان خوی لهو جوړه فروشتو ماره برینه پارێژیت، به لام واجب نه.

جا بویه نه م باسه م هینا، چونکه له م کتیبه دا چه ندین حه دیس ده هینرینو، خوشم له باره یانه وه ده لیم (صَحِیح)ن، یان (حَسَن)ن، یان (ضَعِیف)ن، یان به هوی له بر نه بوونو مه شو لیوه، یان له بهر هه هۆکاریکی تر هیچ له باره یانه وه نالیم. بویه ویستم نه م رپسایه لای نهو که سه ی نه م کتیبه ده خو نیتیه وه چه سپاوو زانراو بیت.

باسیک: {دانیشتن له کۆری زیکردا سونهته}

بزانه، وه کو چۆن زیکرو یادی خوا سونهته، هه روا دانیشتن له کۆری زیکریشدا سونهتهو، چه ندین به لگهی ئاشکراش له سه ر نه م باسه هاتوون، که نه گهر خوی گه وه بیه ویت، له جیگهی خویاندا ده هینرینو، نهو حه دیسه ی هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری ئیمامی (عُمَر) (خوا له هه ردوکیان رازی بیت) به سه له م باره وه، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: «إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَعَوْا». قَالُوا: "وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟" قَالَ: «حَلَقُ الذَّكْرِ. فَإِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى سَيَّارَاتٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ يَطْلُبُونَ حَلَقَ الذَّكْرِ، فَإِذَا أَتَوْا عَلَيْهِمْ حَفُّوا

• ناییت له کاتی کار کردن به حه دیسه که باوه ر واییت، که سابت بوه له خاوه نه که یه وه.

بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ١ / ٨٣ - ٨٤.

بِهِمْ».^(۱) واته: "ته گهر به لای باخه کانی به ههشتدا تپه رین، بچنه ناویان و، چیر له خیر و بیریان و هربگرن". عه رزبان کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، باخه کانی به ههشت کامانه؟" تهویش فهرمووی: "کۆری زیکرو یادی خوا. چونکه خوای گه و ره چهن دین فریشته ی گه رۆکی ههیه، به شوین کۆره کانی زیکردا ده گه رین. جا که هاتن به سهر ئاماده بوانی تهو کۆرانه دا، ئیز ده وریان لی ده ده ن".

بۆشان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (مُعَاوِيَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروردی خوای له سهر بیت) ته شریفی هینا به سهر کۆرینکی هاوه لاند او، فهرمووی: «مَا أَجَلَسَكُم؟» واته: "ئه وه بۆچی دانیشتون؟" ته وانیش عه رزبان کرد: "دانیشتون یادی خوای گه و ره ده که ین و، سوپاس و ستایشی ده که ین، له سهر ته وه ی رینمووی کردوین بۆ ئاینی پیروزی ئیسلام و، منه تی ئیسلامه تی ناوه به سهرماندا". پیغه مبه ریش فهرمووی: «اللّٰهُ مَا أَجَلَسَكُم اِلَّا ذَاكَ؟» واته: "توخا ته نها بۆ ته وه دانیشتون؟"

---

(۱) ئەم هه دیسه ته نها زانای پایه رز (أَبُو نَعِیم) ی ته صبه هانی له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (ابن عُمَر) وه به م جو ره هیناویتی (إِذَا مَرَرْتُمْ بِرِیَاضِ الْجَنَّةِ فَارْتَمُوا. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، وَمَا رِیَاضُ الْجَنَّةِ؟ قَالَ: حَلَقُ الذَّكَرِ). پاشان فهرموویه تی: "غَرِيبٌ مِنْ حَدِيثٍ مَا لِكَ، لَمْ نَكْتُهِ إِلَّا مِنْ حَدِيثِ مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَامِرٍ". بروانه: حَلِیَةُ الْأَوْلِیَاءِ وَطَبَقَاتُ الْأَصْفِیَاءِ / ۶ / ۳۵۴. بۆیه شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: من له کتیه به ناوبانگه کان و له نه جزائه هه دیسه کانیشدا نه مبینوه، که هاوه لی خو شه ویست (ابن عُمَر) ئەم هه دیسه یان به شیکیشی ریوایهت کردیت. به لکو بینومه، که هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) به هه مان ده ق و به پارچه پارچه یی هیناویتی و، هاوه لی خو شه ویست (جَابِر) یش به هه مان ماناو به کورتی هیناویتی و، به پارچه پارچه یی و به ته واه تیش هیناویتی.

پاشان شیخی عه سقه لانی هه دیسه کانی هه ردوو هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) و (جَابِر) ته خریج ده کات و، له کۆتایشدا ده فهرمویت: ئەم هه دیسه نه صلیکی به هیزی ههیه و، نیمامی بوخاری و موسلیم له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَیْرَة) وه به دریزی هیناوینه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ فِي تَخْرِیجِ أَحَادِيثِ الْأَذْكَارِ / ۱ / ۲۱ - ۲۵.

هاوه لانیس عه‌رزیا‌ن کرد: "به‌خوا‌ته‌ن‌ها بۆ ئه‌وه‌ دانیش‌تو‌وین". پ‌ت‌غه‌م‌به‌ریش
 فه‌رمو‌وی: «أَمَّا إِنِّي لَمْ أَسْتَحْلِفْكُمْ تُهْمَةً لَّكُمْ، وَلَكِنَّهُ أَتَانِي جِبْرِيلُ، فَأَخْبَرَنِي: أَنَّ اللَّهَ
 تَعَالَى يُبَاهِي بِكُمْ الْمَلَائِكَةَ». ^(۱) واته: "ده‌ی بزانی، من له‌به‌ر ئه‌وه‌ سو‌یت‌دم نه‌دان، که
 گو‌مانم لی‌تان هه‌بی‌ت و با‌وه‌رتان بی نه‌که‌م، به‌لام جو‌به‌رئیل ته‌شریفی ه‌ینا بۆ‌لام و،
 هه‌والی پ‌ت‌دام، که‌ خ‌وای گه‌وره‌ شانازی‌تان پ‌ت‌وه‌ ده‌کات به‌سه‌ر فری‌شته‌کانیدا".

هه‌روه‌ها بۆ‌مان ر‌ی‌وایه‌ت ک‌راوه‌ له‌ سه‌ح‌یحی مو‌سلیم‌دا، له‌ ر‌ی‌گه‌ی هه‌ردو‌و
 هاوه‌لی خ‌ۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدَری) و (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خ‌واله‌ هه‌ردو‌وکیان ر‌ازی
 بی‌ت)، هه‌ردو‌وکیان له‌ خ‌زمه‌تی پ‌ت‌غه‌م‌به‌ری خ‌وادا بون (درو‌دی خ‌وای له‌سه‌ر بی‌ت)، که
 فه‌رمو‌ویه‌ی: «لَا يَقْعُدُ قَوْمٌ يَذْكُرُونَ اللَّهَ تَعَالَى إِلَّا حَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَغَشِيَتْهُمُ الرَّحْمَةُ
 وَنَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ». ^(۲) واته: "هه‌ر کۆمه‌ل‌یک دانی‌شن و
 زی‌ک‌رو‌یادی خ‌وای گه‌وره‌ بکه‌ن، فری‌شته‌کان ده‌وریان لی ده‌ده‌ن و، سو‌زو می‌هه‌ره‌بانی
 خ‌وا دایان ده‌پ‌ۆشی‌ت و، سه‌کینه‌ و ئارامی به‌سه‌ریان‌دا داده‌باری‌ت و، خ‌وای گه‌وره‌ش
 له‌ناو فری‌شته‌کانی خ‌زمه‌تی خ‌ۆیدا با‌سیان ده‌کات".

باسیک: {چونیتی زی‌کر کردن}

زی‌ک‌رو‌یادی خ‌وا به‌ دل ده‌بی‌ت و، به‌ زمانیش ده‌بی‌ت و، باش‌زین زی‌ک‌رو‌یادی
 خواش ئه‌وه‌یه، که به‌ دل و به‌ زمانیش بک‌ری‌ت. خ‌ۆ نه‌گه‌ر ته‌ن‌ها به‌ یه‌کی‌کیان بو،
 ئه‌وا به‌ دل باش‌زه.

پاشان، نای‌ت زی‌ک‌ری خ‌وا ته‌ن‌ها به‌دل بک‌ری‌ت و، واز له‌ زی‌کر کردن به‌ زمان
 به‌ی‌تری‌ت، له‌ ترسی ئه‌وه‌ی نه‌وه‌کو گو‌مانی ر‌یابازی به‌ که‌سی زی‌کرکه‌ر بیر‌یت،

(۱) ب‌روانه: ص‌ح‌یح مُس‌لِم / ۴ / ۲۰۷۵ / به‌ ژماره: ۲۷۰۱.

(۲) ب‌روانه: ص‌ح‌یح مُس‌لِم / ۴ / ۲۰۷۴ / به‌ ژماره: ۲۷۰۰.

به‌لکو ده‌بیٚت به هه‌ردووکیان بکریٚت و، له‌به‌ر خاتری خوای گه‌وره‌ش بکریٚت. پی‌ش‌تری‌ش هینامان له خواناسی گه‌وره (فُضِّل) ی کوری (عِیَاض) هوه (به‌حه‌تی خوای لیٚ بیت)، که: وازه‌ینان له کار و کرده‌وه یه‌که له‌به‌ر خه‌لکی ری‌ایه‌و، مرو‌فیش نه‌گه‌ر ده‌رگای تی‌بینی کردن و ناگالی‌بوونی خه‌لکی له‌سه‌ر خو‌ی بکاته‌وه‌و، خو‌ی له‌ درووستبوون و په‌یدا‌بوونی گو‌مانه‌ پو‌چه‌له‌کانیان بی‌اریٚت، نه‌وا زو‌رینه‌ی ده‌رگا‌کانی چاکه‌کاری له‌سه‌ر داده‌خریٚت و، به‌شیکی گه‌وره‌ی باب‌ته‌ گرنگه‌کانی ناین له ده‌ستی خو‌ی ده‌رده‌کات و، نه‌مه‌ش ری‌نگاو ری‌بازی خواناسان نیه.

بو‌شان ری‌وایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بو‌خاری و موس‌لیمدا، له (عَاشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لیٚ رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: ئه‌م ئایه‌ته‌ پی‌روژه له‌باره‌ی نزاو پارانه‌وه‌وه دابه‌زیوه: ﴿وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تُخَافُ بِهَا﴾ [النِّسَاء: ۱۱۰] واته: {با ده‌نگت له‌کاتی نزاو پارانه‌وه‌دا مامناوه‌ند بیٚت، نه‌ زو‌ر به‌رزو، نه‌ کپ و زو‌ر نرمیش}.^(۱)

باسیٚک: {به‌ندایه‌تی کردنیش هه‌ر زی‌کری خوایه‌}

بزانه، که گه‌وره‌یی یادو زی‌کی خوا ته‌نها له (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و هاو‌ینه‌کانیاندا نیه. به‌لکو هه‌ر که‌سیٚک گو‌پرایه‌لی خوای گه‌وره‌ بکات له‌کردنی کاریکدا، نه‌وه‌ یادی خوای گه‌وره‌ی کرده‌و، وه‌کو زانای پایه‌به‌رز (سَعِيد) ی کوری (جُبَيْر) ه (خوای لیٚ رازی بیت) و، زانایانی تری‌ش فهرموویانه.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۵۰ / به‌ ژماره: ۴۴۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۲۹ / به‌ ژماره: ۴۴۷.

زانای پایه‌برز (عطاء) ی کوری (أَبُو رَبَّاح) (په‌حمتی خوی لی‌یت) فهرموویه‌تی: کۆره‌کانی یادو زیگری خوا بریتین له کۆری حه‌لآلو حه‌رام، واته: تو چۆن شتیک ده‌کریت و چۆنی ده‌فرۆشیت و، چۆن نوێژ ده‌که‌یت و، چۆن پۆژوو ده‌گریت و، چۆن هاوسه‌گری ده‌که‌یت و چۆن ژن ته‌لاق ده‌ده‌یت و، چۆن حه‌ج ده‌که‌یت و، چۆن هه‌موو کارو کرده‌ویه‌کی تری هاوشیوه‌ی نه‌مانه نه‌نجام ده‌ده‌یت.^(۱)

باسیک: {فه‌زل و گه‌ورمی زیکر کردن}

خوی گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾ هه‌تا ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾. [الأخزاب: ۳۵] واته: {به‌پراستی موسولمانانی پیاوان و ئافره‌تان و..... نه‌وانه‌شیان زیکرو یادی خوا زۆر ده‌که‌ن، خوی گه‌وره لی‌خۆشبوون و پاداشتیکی گه‌وره مه‌زنی بۆ ناماده کردوون}.

بۆشان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی‌پازی ییت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر ییت) فهرموویه‌تی: «سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ». قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتُ». ^(۲) واته: "خۆبه‌ته‌نهما هی‌له‌ره‌وه‌کان پی‌شکه‌وتن و بر دیانه‌وه (واته: نه‌وانه‌ی خۆیان له خه‌لکی که‌نار گرتوه‌و، خه‌ریکی زیرو یادی خوی گه‌وره‌ن. یان: نه‌وانه‌ی له‌به‌ر گه‌وره‌ییان هاوته‌مه‌نیان نه‌ماوه). عه‌ز یان کرد: نه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا، خۆبه‌ته‌نهما هی‌له‌ره‌وه‌کان کین؟ نه‌ویش فهرمووی: "نه‌و پیاوو ژنانه‌ن که یادی خوا زۆر ده‌که‌ن".

(۱) که‌واته نه‌گه‌ر که‌سێک له هه‌موو مامه‌له‌و په‌فتارو هه‌لسوکه‌وتیکیدا په‌په‌وه‌ی له شه‌رع ده‌کرد، مانای وایه نه‌و که‌سه هه‌میشه زیگری خوا ده‌کات.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۲ / به ژماره: ۲۶۷۶.

منیش (واته: ئیمامی نه وه وی) ده لیم: رائی وشه ی (الْمُفَرِّدُونَ) به شه ده و به بی شه ده ش هاتوه (واته: الْمُفَرِّدُونَ). به لام وه کو زۆربه ی زانیانیش فهرموویانه: شه ده که یان مه شه ورتره.^(۱)

ههروه ها بزانه، که ئه م ئایه ته پیروزه (ی سوره تی: الْأَحْزَاب)، له و ئایه تانه یه، که پیویسته خاوه نی ئه م کتیه ناگای لئی بیت و بایه خ به زانیی ماناو ناوه پۆکه که ی بدات.

له لیکدانه وه و رافه کردنیشیدا رای جیاواز هه یه:

زانای پایه بهرز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (وَاحِدِي) فهرموویه تی: هاوه لئی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبَّاس) (خوا له ههردوکیان رازی بیت) فهرموویه تی: مه بهست ئه وه یه، که ئه و که سانه له پاش نوێزه فرهزه کان و، له به ره به یان و، له ئیواران و، له سه ر جیگه ی نوست و، له کاتی له خه وه ههستان و، له کاتی چوونه ده ره وه له مال و، له کاتی هاتنه وه شدا هه ر زیکری خوا ده که ن.

زانای پایه بهرز (مُجَاهِد) ی کوری (جُبَيْر) یش فهرموویه تی: هه ج که سیک ناچیه ته ریزی ئه وانه ی، که زیکری خوا زۆر ده که ن، تاوه کو به راوه ستانه وه و، به دانیشته وه و، به راکشانه وه زیکری خوا نه کات.

زانای پایه بهرز (عَطَاء) ی کوری (أَبُو رَبَاح) یش فهرموویه تی: هه ر که سیک پێنج نوێزه فرهزه کان به ته وای مافه کانیانه وه جیه جی بکات، ئه وه بهر ئه و فره مایشته ی خوای گه وره ده که ویت، که فهرموویه تی: ﴿وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ﴾.

ئه مه فره مایشتی ئه و زانیانه بوو، که شیخی (وَاحِدِي) له باره ی رافه ی ئایه ته که وه هینا و نی.

---

(۱) شیخی عه سه قه لانی ش فهرموویه تی: رانه که (مَفْتُوح) ه و، و تراویشه: (مَكْسُور) ه. بروانه: تَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۳۷.

له حەدیسێکی هاوەڵی خوێشەویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) شدا هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویەتی: پێغه مبه‌ری خوا (درودی خوای لی بیت) فرموویەتی: «إِذَا أَيْقَظَ الرَّجُلُ أَهْلَهُ مِنَ اللَّيْلِ فَصَلِّ - أَوْ صَلِّ - رَكَعَتَيْنِ جَمِيعاً كُتِبَ فِي الذَّاكِرِينَ اللَّهُ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ». واتە: "ئەگەر پیاویك له شه‌ودا ژنه‌كه‌ی خۆی خه‌به‌ربكاتەوه‌و، پاشان دوو پ‌كات نوێژ بکه‌ن -یان نوێژ بکات-، ئەوا له‌ پ‌یزی ئەو پ‌ساوو ژنانه‌دا ناویان تۆمار ده‌ک‌ریت، که یادو زی‌ک‌ری خوا زۆر ده‌که‌ن".

ئهمه‌ حەدیسێکی مه‌شه‌وره‌و، ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) و (نَسَائِي) له‌ (سُنَنِ) ه‌کانیا‌ندا ر‌یوایه‌تیان کردوه‌.^(۱)

پ‌رس‌یار ک‌راوه‌ له‌ زانای پایه‌به‌رز (أَبُو عَمْرٍو ابْنُ الصَّلَاح) ی شاره‌زوری (پ‌ه‌م‌تی خوای لی بیت)، سه‌باره‌ت به‌و ئەندازه‌یه‌ی، که‌ مرو‌ف‌ی پ‌ی ده‌چ‌یت‌ه‌ پ‌یزی ئەو پ‌ساوو

(۱) پ‌روانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۱۸ / به‌ ژماره‌: ۱۳۰۹، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۲۳ / به‌ ژماره‌: ۱۳۳۵، وَسُنَنِ النَّسَائِي الْكُبْرَى / ۱ / ۴۱۳ / به‌ ژماره‌: ۱۳۱۰.

شیخی عه‌سقه‌لانی فرموویەتی: ئەوه‌ی که‌ ئیمامی نه‌وه‌وی فرموویەتی: ئهمه‌ حەدیسێکی (مَشْهُور)، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه‌ که‌ مه‌شه‌وره‌ له‌سه‌ر زمانی زانایان، نه‌ك (مَشْهُور)، وه‌کو زاراوه‌ی فرمووده‌ناسی. چونکه‌ حەد‌یسه‌ که‌ ته‌نها (عَلِي) ک‌ور‌ی (أَقَمَر) له‌ (أَغْر) وه‌و ر‌یوایه‌تی کردوه‌.

پاشان فرموویەتی: ر‌استه‌ حەد‌یسه‌ که‌ ه‌ه‌ریه‌ که‌ له‌ (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) و (نَسَائِي) ر‌یوایه‌تیان کردوه‌. به‌لام ئەوان باسی (أَبُو هُرَيْرَةَ) شیان له‌ گه‌ل (أَبُو سَعِيد) دا کردوه‌. ئ‌یز نازام بۆچی ئ‌یمامی نه‌وه‌وی (أَبُو هُرَيْرَةَ) ی لا‌بر‌دوه‌؟! چونکه‌ ئەو سی ئ‌یمامه‌ حەد‌یسه‌ که‌ بیان له‌ ر‌ینگه‌ی ئەو دوو هاوه‌ڵه‌ خوێشەویسته‌وه‌ به‌و جۆره‌ ه‌ت‌اوه‌، که‌ فرمایشتی پێغه‌مبه‌ری خوا بیت. ئەگ‌ینا ئەو که‌سه‌ی، که‌ ته‌نها له‌ ر‌ینگه‌ی (أَبُو سَعِيد) وه‌و ه‌ت‌اویتی، وای ه‌ت‌اوه‌، که‌ حەد‌یسه‌ که‌ فرمایشتی (أَبُو سَعِيد) خو‌یه‌تی. پ‌روانه: تَتَائُجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۴۰.

منیش ده‌ل‌یم: زاراوه‌ی (مَشْهُور) به‌لای فرمووده‌ناسانه‌وه‌ به‌و حەد‌یسه‌ ده‌وتر‌یت، که‌ ژماره‌ی ر‌اویه‌کانی له‌ دوو که‌س زی‌ات‌ر بیت‌و، نه‌ش‌گات به‌ ژماره‌ی ر‌اویه‌کانی حەد‌یسی (مُتَوَاتِر). پ‌روانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۱ / ۱۲۲.

ژنانه‌ی، که یادی خوا زۆر ده‌کهن. ئەویش فەرموویەتی: ئەگەر بەیانیان و ئیواران، لە هەموو کات و بارودۆخێکدا، بە شەوو بە پۆژ، بەردهوام بێت لەسەر ئەو زیکرانە‌ی، که لە پێغه‌مبەر و هاو‌ه‌ڵە‌ه‌هاتوون‌و، لە کتیی (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) دا باس کراون، ئەوا دە‌جێته‌ پیزی ئەو پیاو و ژنانە‌ی، که یادی خوا زۆر ده‌کهن.^(۱) خواش لە هەموو کەس زاناترە.

باسینک: {پوون کردنه‌وه‌ی حوکمی شەرع لە‌بارە‌ی زیکر کردنی کەسی بیّ دەست‌نوێژ و ئەش‌گرا‌نه‌وه}

زانایان کۆ‌ده‌نگن لە‌سەر ئە‌وه‌ی، که درووسته‌ کەسی بیّ دەست‌نوێژو، لە‌ش گران‌و، ئافره‌تی (حائِض) و زە‌يسانیدار بە‌ دلۆ به‌ زمان زی‌کری خوا بکەن. جا زی‌کره‌کانیش لە‌ جووری (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و، سه‌‌لاواتدان‌و، نزاو پارانه‌وه‌و، شتی لە‌و جو‌ره‌ بێت.

بە‌لام خۆ‌پێ‌دنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز لە‌لایەن کەسی لە‌ش گران‌و، ئافره‌تی (حائِض) و زە‌يسانیداره‌وه‌ حە‌رامه‌. ئێ‌تر کەم بخوێنن یان زۆر، با بە‌شه‌ ئایه‌تیکیش بێت. هه‌روه‌ها درووسته‌ بۆ ئە‌مانه‌، که لە‌ دلۆ خۆ‌یاندا قورئان بخوێنن، بیّ ئە‌وه‌ی به‌ زمان ده‌ری‌پرن. وه‌ درووستیشه‌ لە‌ یه‌ك کاتدا ته‌ماشای قورئانیش بکەن‌و، به‌ دلێش ببخوێنن.

هاو‌ه‌ڵانمان (واته‌: زانایانی مه‌زه‌بی ئیمامی شافعی) فەرموویانه‌: بۆ کەسی لە‌ش گران‌و، بۆ ئافره‌تی (حائِض) درووسته‌، که لە‌ کاتی نه‌هامه‌تی و مه‌ینه‌تیدا بڵێن: ﴿إِنَّا

---

(۱) پڕوانه‌: فَتَاوَى ابْنِ الصَّلَاح (تَحْقِيق: د. مُوَفَّق عَبْدُ اللَّهِ عَبْدُ الْقَادِر) / ۱ / ۱۴۹ - ۱۵۰ / به‌ ژماره‌: ۵.

لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١﴾. وه له کاتی سواربوونی هوکاری گواسته وه شدا بَلِّينَ: ﴿سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ﴾. وه له کاتی نزاو پارانه وه شدا بَلِّينَ: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾، بیگومان نه گهر مهبهستیان بهو فهرمايشتانه نایه ته کانی قورئانی پروژ نه بیت.

ههروه ها بویان ههیه، که بَلِّينَ: (بِسْمِ اللَّهِ)، یان (الْحَمْدُ لِلَّهِ)، نه گهر مهبهستیان قورئان نه بیت، ئیر ئایا مهبهستیان زیکری خوا بیت، یان هر ههچ مهبهستیکیان نه بیت. وه گونا هباریش نابن، مه گهر کاتیک که مهبهستیان قورئان بیت.

ههروه ها بویان ههیه نهو جوړه نایه تانه بخویننه وه، که خویندنه وه که یان نه سخ کراوه ته وه، وه کو: (الشَّيْخُ وَالشَّيْخَةُ إِذَا زَنَيَا فَارْجُمُوهُمَا).^(۱)

به لآم نه گهر به که سیکیان وت: (خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ)، یان وتیان: (ادْخُلُوهَا بِسَلَامٍ آمِنِينَ)، یان هر رستهو ته عبیریکی تری هاو وینه ی نه مانه، نهوا، نه گهر مهبهستیان قورئان نه بیت، حهرام نیه.^(۲)

نه گهر ناویشیان ده ست نه که وت بو خو شوړدن، نهوا (تَيَمُّم) ده که ونو، درووسته بویان قورئان بخوینن. خو نه گهر دواتر هه رکامیان ده ستوژیان نهوا، نهوا حهرام نیه

---

(۱) که تهنه ناویشیان ده ست نه که وت بو خو شوړدن، نهوا (تَيَمُّم) ده که ونو، درووسته بویان قورئان بخوینن. خو نه گهر دواتر هه رکامیان ده ستوژیان نهوا، نهوا حهرام نیه

(۲) که تهنه ناویشیان ده ست نه که وت بو خو شوړدن، نهوا (تَيَمُّم) ده که ونو، درووسته بویان قورئان بخوینن. خو نه گهر دواتر هه رکامیان ده ستوژیان نهوا، نهوا حهرام نیه

(۱) که تهنه ناویشیان ده ست نه که وت بو خو شوړدن، نهوا (تَيَمُّم) ده که ونو، درووسته بویان قورئان بخوینن. خو نه گهر دواتر هه رکامیان ده ستوژیان نهوا، نهوا حهرام نیه

(۲) که تهنه ناویشیان ده ست نه که وت بو خو شوړدن، نهوا (تَيَمُّم) ده که ونو، درووسته بویان قورئان بخوینن. خو نه گهر دواتر هه رکامیان ده ستوژیان نهوا، نهوا حهرام نیه

قورئان بخوینیت، وه کو ئه وهی که یه کیک له وان خوێ بشوات و، پاشان دهستوێژی نه مینیت.

ئه و جا جیاوازی نیه له نیوان ئه وهی، که کردنی (تیمم) به که - له بهر بی ئاوی - له ماله وه دا بیت، یان له سه فهدا. بۆیه بۆی ههیه دواي (تیمم) به که قورئان بخوینیت، ئیز با وه کو دهستوێژه که شی نه مینیت.

هه ندیک له ها وه لآمان فهدموویانه: نه گهر نه و که سه له ماله وه بوو، ئه و ا به و (تیمم) به ی کردوویه تی، نوێژیش ده کات و، قورئانی شی له نوێژدا پی ده خوینیت. به لآم بۆی نیه له ده ره وه ی نوێژدا قورئان بخوینیت.

جا وه کو با سمان کرد، بۆچوونی راست ئه وه یه که درووسته. چونکه (تیمم) به که ی جیگه ی خوێژدنی بۆ ده گرته وه.

نه گهر که سیکی له ش گران (تیمم) ی کردو، پاشان ئاویکی ده سته کو ت، پیوسته نه و ئا وه به کار بهییت، بۆیه له م حاله ته دا هه تا خوێ ده شوات، قورئان خویندن و هه موو نه و شتانه شی لی حه رامه، که له سه ر که سی له ش گران حه رامن.

نه گهر که سیکی له ش گران (تیمم) ی کردو، ئه و جا نوێژی کردو، قورئانی شی خویندو، پاشان ویستی (تیمم) یکی تر بکاته وه به هۆی بی ده سته وێژیه وه، یان بۆ جیه جی کردنی فهدزیک تر، یان بۆ شتیکی تر، ئه و ا قورئان خویندی لی حه رام نابیت.

ئه مه ش مه زه به ی درووستی هه لێژدرا وه. به لآم بۆچوونی یه کیک له ها وه لآمان هه یه، که پی وایه له م حاله ته دا قورئان خویندن لی حه رامه. ئه ویش بۆچوونیکی لا وازه.

خۆ ئه گهر که سی له ش گران ئاوی ده ست نه که و ت و، خۆ لیشی ده ست نه که و ت بۆ (تیمم) کردن، ئه و ا له بهر رێژو حورمه تی کاته که با نوێژه که ی بکات،

ئەویش بەبىيى حالەتى كەسە كە. جا لەم حالەتەشدا حەرامە ئەو كەسە لە دەرهەوى
نۆيزە كەدا قورئان بخوینىت، حەرامىشە لە نۆيزە كەدا لە سورەتى (الْفَاتِحَة) زیاتر
هیچ ئایەتێكى تر بخوینىت.

جا ئایا خویندى سورەتى (الْفَاتِحَة) لەو كەسە حەرامە، یان نا؟ ئەو دەو
بۆچوونى لەسەرە: راستىنیان ئەوێهە كە حەرام نیه، بەلكو واجە. چونكە بەبىيى
خویندى سورەتى (الْفَاتِحَة) نۆيزە درووست نیه. جا هەروەكو چۆن نۆيزە كە لەبەر
ناچارى درووستە، بە هەمان شێو خویندى قورئانە كەش لەبەر ناچارى درووستە.

بۆچوونى دوهەمیش ئەوێهە كە خویندى سورەتى (الْفَاتِحَة) لەو كەسە حەرامە.
بەلكو پێویستە ئەویش ئەو جۆرە زىكرانە بكات، كە كەسى قورئانەزان لە نۆيزەدا
لە بریتى قورئان دەیانكات.

ئەمانەش چەند لقه باسیك بوون، پێم باش بوو لێرەدا بیانیهێتم، چونكە
پەيوەندیان بەوێهە هەبوو، كە پێشتر باسم كرد. جا بە كورتیش هیئام، ئەگینا لە
كۆتیه فیهیه كاندە بە تەواوەتى و بە بەلگەى تەواوەتە باسم كراون. خواش لە هەموو
كەس زانا ترە.

باسیك: {ئادابەكانى كەسى زىكرگەر}

ئەو كەسەى زىكرى خوا دەكات پێویستە لەسەر تەواوترین صیفەت بێت. جا
ئەگەر لە جینگەیه كەدا دانیشبوو، با ڕوو بكاتە قیبلەو، بە كەساسى و بە ملكەچى و
بە ئارامى و بە ڕێزەو دابىشیت، سەرى داخات. خو ئەگەر زىكرى خوا بكات، و،
بەم شێوێش نەبێت، ئەوا هەر درووستەو، ناپەسەندیش نیه. بەلام ئەگەر هیچ
بەهانهیه كى نەبێت، ئەو وازى لە شێوازە باشترینە كە هیئاو.

به لگهش له سهر ئه وهی که ناپه سه ند نیه، بریتیه لهم فهرماشتهی خوی گه وره:
﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ *
الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَى جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ﴾ [آل عمران: ۱۹۰ - ۱۹۱]. واته: {به راستی له به دیه تان و دروست کردنی
ناسمانه کان و زه وی و، له جیاوازی شه و و رۆژدا به لگه و نیشانهی ئاشکرا هه یه بۆ
ئه و که سانهی، که خاوه نی دلی هۆشیار و ژیرن. ئه وانهی به راوه ستان و به دانیشتن و
له سهر لاته نیشته کانیان زیکرو یادی خوا ده که ن و، بیر له دروست کردنی
ناسمانه کان و زه وی ده که نه وه}.

له هه دیسی سه حیددا له دایکه عایشه وه هاتوه (خوی ئی پازی بیت)، که
فهرموویه تی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- يَتَكَيُّ فِي حِجْرِي، وَأَنَا
حَائِضٌ، فَيَقْرَأُ الْقُرْآنَ". واته: "هه ندیک جار پیغه مبه ری خوا (درودی خوی ئی بیت) له
باوه شمدای پالی ده دایه وه و، منیش له سوپی مانگانه دا بووم و، ئه ویش به و حالته وه
قورئانی ده خویند".

ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه. ^(۱)

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه که دایکه عایشه (خوی ئی پازی بیت) فهرموویه تی:
"وَرَأَسُهُ فِي حِجْرِي، وَأَنَا حَائِضٌ". ^(۲) واته: پیغه مبه ری خوا سه ری له کۆش و
چاکمدا بو، منیش له سوپی مانگانه دا بووم.

هه روه ها له دایکه عایشه وه هاتوه (خوی ئی پازی بیت)، که فهرموویه تی: "إِنِّي لَأَقْرَأُ
حِزْبِي وَأَنَا مُضْطَجِعَةٌ عَلَى السَّرِيرِ". ^(۱) واته: "به راستی من زیکرو ویردی دیاریکراوی
رۆژانهی خۆم ده خویندو، له سهر جیگهش راکشابووم".

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۱۴ / به ژماره: ۲۹۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۴۶ / به
ژماره: ۳۰۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷۴۴ / به ژماره: ۷۱۱۰.

باسيڻڪ: {سيفه تي نهو جيڳايه ي زيكري تيدا دمكرت}

پڙيسته نهو جيڳايه ي يادو زيكري خواي تيدا ده كريت چولڻو خاوين بيت. چونكه جيڳهه ي لهو جوڙه رڙي گهوره و تهواوي تيدا به بڙ زيكره كهو بڙ زيكركراوه كهش. هدر بويه وهسفو ستايشي نهو يادو زيكره كراوه، كه له مزگه وهه كانو له جيڳه پڙوزه كاندا ده كريت.

له پشهواي پايه بهرز (أَبُو مَيْسَرَةَ) وه هاتوه، كه بريته له: (عَمْرُ) ي كوري (شَرْحِيل) ي (هَمْدَانِي) (خواي لڙا زي بيت)، نهو فهرموويه تي: "با زيكرو يادي خوا ته نها له جيڳهه ي پاڻو خاوتندا بكرت".

ههروهه پڙيسته دهه ي كه سه كهش خاوين بيت. خو نه گهر بوني گورابوو، با به سيواك بونه كه ي لابات و، نه گهر شتيكي پيسي شي تيدا بوو، با به ئاو بيشوات. جا نه گهر دهه ي نه شور دو، زيكري خوايشي كرد، نهوه ناپه سهندهو، حهرام نه. ههروهه نه گهر دهه ي پس بوو، قورنائيشي خويند، نهوه ناپه سهنده. به لام نايا حهرامه، يان نا؟ نهوه به لاي هاوه لامانه وه دوو بوجووني له سه ره: راسترنيان نهويه، كه حهرام نه.

باسيڻڪ: {هوكمي زيكركردن له چهند حاله تيكد}

بزانه، كه زيكري خواي گهوره - به زمان - له هه موو حالهت و بارودوخيكدا باشه و په سهنده، مه گهر له چهند حاله تيكد نه بيت، كه شهرع هه لاويري كردوون و

---

(۱) بروانه: فَضَائِلُ الْقُرْآنِ لِلْفَرَيَّابِيِّ / ۲۳۰ / به ژماره: ۱۵۴. ههروهه زاناي پايه بهرز (ابن أبي شيبه) ش بهم جوڙه هيناوتي: "إِنِّي لَأَقْرَأُ حِزْبِي أَوْ عَامَّةَ حِزْبِي وَأَنَا مُضْطَجِعَةٌ عَلَى فِرَاشِي". بروانه: الْمُصَنَّفُ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْأَنَارِ (مُصَنَّفُ ابْنِ أَبِي شَيْبَةَ) / كِتَابُ الصَّلَوَاتِ / مَا أَمَرَ بِهِ مِنْ تَعَاهُدِ الْقُرْآنِ / ۲ / ۲۴۱ / به ژماره: ۸۵۷۱.

جیای کردوونه ته وه. ئیمهش لیږه دا باسی هندیکیان ده کهین، وه کو ئاماژه یه ک بو
نهوانی تریان، که نه گهر خوی گه وره بیهویت، له جیگه ی خویندا باسیان ده کهین.

جا له و حاله تانه ی، که زیکر کردن - به زمان - تیاندا ناپه سه نده: حاله تی
دانیشتن بو سه رئاو کردن و، حاله تی جووتبون و سه رجیگه یی ژن و میږدو، حاله تی
گویگرتن له وتار، بو نه و که سه ی دهنگی وتاریژه که ده بیسیت و، حاله تی
راوه ستانی ناو نویژ، که باشتر وایه نویژخوینه که خوی به خویندنی قورئانه وه
خهریک بکات^(۱) و، حاله تی وه نه وزدان و خه وه نوچکه بردنه وه.

به لآم زیکر کردن له ریگه و له حه مامدا ناپه سه ند نیه. خواش له هه موو کهس
زانا تره.

باسیک: {مه بهست له زیکر کردن}

مه بهست له زیکر کردن نه وه یه که دلی مروقی موسولمان هه میشه به ئاگا و
هوشیار بیت. بویه ده بیت نه و ئاگایی دله مه بهستی سه ره کی که سه زیکر که ره که
بیت و، هه ولی جیدی بدات بو ده ستخستی و، به وردی بیر له مانا و ناوه پړوکی
زیکره که بکاته وه و، لئی تیگات.

که واته به وردی بیر کردنه وه و تیگه یشتن له مانای زیکر، کاریکی پیوسته،
هه روه کو چو ن بیر کردنه وه و تیگه یشتن له کاتی قورئان خویندندا پیوسته. چونکه
مه بهست له هه ردو وکیان یه ک شته. هه ر بویه مه زه به یی درووستی هه لبرژدرا و

---

(۱) بی گومان نه مهش بیجگه له و نویژانه ی، که هندیک زیکری تاییه تیان تیدا ده کړیت. وه کو:
نویژی (صَلَاةُ التَّسْبِيحِ)، که له پیش و له دوا ی سوره تی (الْفَاتِحَة) وه - یان ته نها له دوا یه وه -
هه ندیک زیکری تاییه تی تیدایه.

ئەو ھەيە، كە سونەتە كەسى زىكر كەر لە كاتى وتنى (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دا دەنگى خۆى دريژ بكاڤەو، چونكە لە دريژ كەردنەو دا بىر كەردنەو و تىگە يشتى تىدايەو، فەرمايشتى زانا يانى (سَلَف) و، پيشەوا يانى (خَلَف) يش لەمبارەو مەشهورە. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسيڤك: {ھوكمى قەزا كەردنەو و گيڤرانەو ى زىكر}

ئەو كەسەى لە كاتىكى ديارىكر او دا، چى شەو يان رۆژ، يان لەدواى نوڤژەكانەو، يان لە ھەر حالەتىكى تردا كەردبووى بە عادەت بۆ خۆى، زىكرىكى ديارىكر او ى دەكرد، بەلام بۆى نەكرا بىكات و، لە دەستى دەرچوو، پيويستە ئەگەر بۆى كرا بە پەلە بىكاتەو و پشتگوڤى نەخات. چونكە ئەگەر عادەتى گەرت بە پابەندبوون بەو زىكرەو، ئىتر نايفەوتيت و لە دەستى نادات. ئەگەر كەمتەرخەميشى كەرد لە قەزا كەردنەو یدا، ئەوا بە ئاسانى لە كاتى خويدا لە دەستى دەدات.

لە صەحىحى موسلىمدا ھاتو، لە ئىمامى (عُمَر) ى كورى (خَطَّاب) ەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پيغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ فِيمَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ». (۱) واتە: "ئەو كەسەى خەوت و، تەواوى يان بەشيكى ئەو وىردو زىكرە ديارىكر او ى نەخويند، كە بۆ خۆى بپيارى دابوو، دواتر لە نيوان نوڤژى بەيانى و نوڤژى نيوەڤدا خويندەو، ئەوا بۆى دەنوسريت، ھەروەكو ئەو ى، كە لە شەودا خويندەيتى".

(۱) بېروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۱۵ / بە ژمارە: ۷۴۷.

**باسىڭ: سەبارەت بەدو ھالەتەنەى بۇكەسى زىكرەدە دىنە پىش،
سۈنەتە بەھۇيانەو زىكرەكەى بېچرىنىت، دۋاى ئەمان و لاچوونىان
بگەرپتەو بۇزىكرەكە:**

ھەندىك لەو ھالەتان ئەمانەن:

- ئەگەر سالاۋى لى كرا، با وەلامى سالاۋەكە بداتەو، دواتر بگەرپتەو بۇ زىكرەكە.
  - ئەگەر كەسىك لەلايدا پۇمى(و، وتى: اَلْحَمْدُ لِلّٰه)، با دوعاى خەيرى بۇ بکات(و، بى بلىت: يَرْحَمُكَ اللهُ)، دواتر بگەرپتەو بۇ زىكرەكە.
  - ئەگەر گۈنى لىبو، كە وتارىپۇ دەستى كرد بە وتارەكەى.
  - ئەگەر گۈنى لە بانگخوین بو، با وەلامى وشەكانى بانگ و قامەتەكەى بداتەو، دواتر بگەرپتەو بۇ زىكرەكە.
  - ئەگەر چاۋى بە خراپە و تاوانىك كەوت، با ھەوللى لادان و لابردنى بدات، يان ئەگەر چاۋى بە كارىكى باش كەوت، با خەلكى بۇ رېنمووى بکات، يان ئەگەر كەسىك پرسىكى پىكرد، با وەلامى بداتەو، دواتر بگەرپتەو بۇ زىكرەكە.
  - ئەگەر وەنەوزو خەوۋەنوچكە يان شتىكى لەو جۆرە زۆرى بۇ ھىنا.
- بە ھەمان شىۋە ئەگەر ھالەتىكى ترى وەكو ئەم ھالەتەنەى بۇ ھاتەپش. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسيڭ: {حساب بۇزىكر ناكريٽ، هەتا بە زمان نەكرىت}

بزانه، كە ئەو زىكرانەى شەرع لە نوٲژدا يان لە غەيرى نوٲژدا دايناون — واجب بن يان سونەت — حساب بۆ هيچيان ناكريٽ، هەتا بە زمان نەكرىن و نەوترىن، بە جۆريٲك ئەگەر زىكر كەرە كە هەستى بىستى ساغ بىٲ و، هيچ كىشەيە كى نەبىٲ، خۆى گوٲى لە زىكرەكەى خۆى بىٲ. خواش لە هەموو كەس زانا ترە.^(١)

باسيڭ: {ئەو كىٲيانەى سەبارەت بە كردەمەى پۆژو شەو دانراون و،

رشتەى ئىمامى نەوموش تا دمگاتە خامەنەكانيان}

بزانه، كە كۆمەلەك لە پىشەوايان كىٲى گرانەهاو بەنرخيان سەبارەت بە كردەمەى پۆژو شەو دانراو، ئەوەى لەو كىٲيانەدا باسيان كردو، بە رشتەى پىكەو بە سترەوى خۆيان رىوايەتيان كردو، لە چەندىن رىگەو هەناوiane. جا يەكٲك لە باشترىنى ئەو كىٲيانە برىتە لە كىٲى (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) پىشەواى

---

(١) جا نابىٲ وا تىگەين، كە زىكرٲك تەنها بەدل بكرىٲ و، شاراوە بىٲ لە شەرعدا هيچ حىسابىكى بۆ ناكريٲ. بەلكو لىرەدا مەبەست ئەو زىكرانەيە، كە شەرع باسى كردوون. ئەگىنا وەكو لە حەدىسدا هاتو، پىغەمبەرى خوا فەرموويەتى: «خَيْرُ الذِّكْرِ الْخَفِيُّ». ئىمامى (أَحْمَدُ) و شىخى (أَبُو يَعْلَى) و شىخى (أَبْنُ حَبَّان) رىوايەتيان كردو، شىخ (كُوزُ الدِّينِ) (هَيْثَمِي)ش فەرموويەتى: كەسٲك لە رشتەكەيدا يە بەناوى (مُحَمَّد)ى كورپى (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)ى كورپى (أَبِي لَبِيبَةَ)و، شىخى (أَبْنُ حَبَّان) بە متمانەدارى دانراو. مىش دەلٲىم: شىخى (أَبْنُ مَعِين) بە لاوازى دانراو، سەرچەم كەسەكانى ترى رشتەكەى ئىمامى (أَحْمَدُ) و شىخى (أَبُو يَعْلَى) لەو كەسانەن، كە لە رشتەى حەدىسى صەحيحدا ناويان هاتو. بروانە: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدُ بَنِ حَنْبَلٍ / ٣ / ٧٦ / بە ژمارە: ١٤٧٧، وَمُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ٢ / ٨١ / بە ژمارە: ٧٣١، وَصَحِيحُ ابْنِ حَبَّانٍ / ٣ / ٩١ / بە ژمارە: ٨٠٩، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ١٠ / ٨١ / بە ژمارە: ١٦٧٩٥.

پایه‌برز (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ) ی (نَسَائِيّ) و، باشزو به‌نرخزو به‌سودتر له‌ویش بریتیه له کتیبی (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) ی قوتاییه‌که‌ی، که بریتیه له پیشه‌وای پایه‌برز (أَحْمَد) ی کوری (مُحَمَّد) ی کوری (إِسْحَاق)، ناسراو به شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) (خوایان لی رازی بیت).

جا من ته‌وای کتیبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) م له ماموستا‌که‌ی خۆم بیستوه، که بریتیه له پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْبَقَاءِ خَالِدُ بْنُ يُونُسَ بْنِ سَعْدِ بْنِ الْحَسَنِ) (خوای لی رازی بیت)، نه‌و فه‌رمووی: پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْيَمَنِ زَيْدُ بْنُ الْحَسَنِ بْنِ زَيْدِ بْنِ الْحَسَنِ الْكِنْدِيِّ) له سالی (۶۰۲) بۆی گیراینه‌وه‌و، فه‌رمووی: پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْحَسَنِ سَعْدُ الْخَيْرِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ سَهْلٍ الْأَنْصَارِيِّ) بۆی گیراینه‌وه‌و، فه‌رمووی: پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ حَمْدِ بْنِ الْحَسَنِ الدُّوْنِيِّ) بۆی گیراینه‌وه‌و، فه‌رمووی: پیشه‌وای پایه‌برز (الْقَاضِي أَبُو نَصْرِ أَحْمَدُ بْنُ الْحُسَيْنِ بْنِ مُحَمَّدِ بْنِ الْكَسَّارِ الدِّيَّوَرِيِّ) بۆی گیراینه‌وه‌و، فه‌رمووی: پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو بَكْرٍ أَحْمَدُ بْنُ مُحَمَّدِ بْنِ إِسْحَاقَ السُّنِّي) (خوای لی رازی بیت) بۆی گیراینه‌وه.

ئه‌وجا بۆیه ئه‌م ریشه‌یه‌م لی‌ره هینا، چونکه ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره بیه‌ویت، له‌مه‌ولا کۆمه‌لێک زانیاری له کتیبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) به‌وه نقل ده‌که‌م. بۆیه پیم خو‌ش بوو ریشه‌ی گیرانه‌وه‌ی کتیبه‌که‌ پێشتر به‌پێم، که ئه‌مه‌ش به‌لای پیشه‌وایانی فه‌رمووده‌و زانیانی تریشه‌وه کاریکی باش و په‌سهنده.

هه‌روه‌ها بۆیه ریشه‌ی ئه‌م کتیبه‌ باس ده‌که‌م، چونکه گشتگیرترین کتیبه‌ له‌م بواره‌دا. ئه‌گینا سوپاس بۆ خوای گه‌وره، هه‌موو ئه‌و هه‌دیسانه‌ی له‌م کتیبه‌دا ده‌یانیه‌تیم، به ریشه‌ی پێکه‌وه‌به‌س‌راوی سه‌حیح بیستومن، ته‌نها شتیکی زۆر که‌می نه‌بیت.

جا هه نديك لهو هه ديسانە لهو پيڻج كتيه كه وه نقل ده كه م، كه نه صل و بناغەى
ناينى ئيسلامن، نه وانيش برتين له: هه ردوو (صَحِيح) ى (بُخَارِي) و (مُسْلِم) و،
(سُنن) ى (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي).

هه نديكيشيان له (مُسْنَد) ه كان و، له (سُنن) ه كان وه ده هينم، وه كو (مُوطَأ) ى
نيمامى (مَالِك) و، (مُسْنَد) ى نيمامى (أَحْمَد) ى كورى (حَنَبَل) و، (مُسْنَد) ى (أَبُو
عَوَّانَة) و، (سُنن) ى (أَبْنُ مَاجَه) و (دَارَقُطْنِي) و (بَيْهَقِي) و، كتيه به ناوبانگه كانى تر.

هه نديكيشيان له كتيى (أَجْزَاء) ه كان وه ده هينم، وه كو له مهولا - نه گه ر خواى
گه وره بيه ویت - ده بينيت.

جا هه موو ئه م كتيانه ى، كه ناوم هينان، - سوپاس بۆ خوا - به رسته ى
پنكه وه به ستر اوى صه حيج له خاوه نه كانيان وه رپوايه تيان ده كه م. خواش له هه موو
كه س زانا تره.

باسيک: {چه ند كتييكي پشت پي به ستر او بو دانانى ئه م كتيه}

بزانه، ئه و هه ديسانە ى له م كتيه دا ده يانه ينم، ده يانده مه پال كتيه
به ناوبانگه كان و، نه وانە ى تر، كه باسم كردن. پاشان هه ر هه ديسيك له هه ردوو
صه حيجى بوخارى و موسليمد، يان له يه كيكاندا هاتبيت، ته نها به وه نده واز
ده هينم، كه ده يده مه پال نه وان. چونكه مه به سته كه - كه صه حيجى و به به لگه بوونى
هه ديسه كه يه - به وه دپته دى. له به رنه وه ى هه موو هه ديسه كانى ناويان هه ديسى
صه حيجن.

سه باره ت به و هه ديسه ش، كه له كتيه كانى تر دا يه، ده يده مه پال كتيى
(سُنن) ه كان و هاووينه كانيان و، له زور به ى جيگه كانيشدا باسى (صَحِيح) ى و

(حَسَن)ی و (ضَعِيف)ی هه دیسه که ده کهم - نه گهر لاوازی تیدا بوو-، جاری واش ههیه له بیرم ده چیت و باسی هیچکامیان ناکهم.

بشزانه، که (سُنن)ی (أَبُو دَاوُد) یه کیکه لهو کتیپانهی، که هه دیسی زور لیوه نقل ده کهم، بوشمان ریوایهت کراوه له ئیمامی (أَبُو دَاوُد)هوه، که فهرموویه تی: "لهم کتیپه مدا هه دیسی (صَحِیح)یشم هیئاوهو، هه دیسی هاوشیوهو نزیک له (صَحِیح)یشم هیئاوه. ههر هه دیسیکیش لاوازیه کی توندی تیدا بیت، باسی لاوازیه کهیم کردوه. ههر هه دیسیکیش هیچم له بارهیه وه نه وتیبت، نه وه گونجاوه بۆ کار پتکردن، هه ندیکیشیان له هه ندیکیان سه حیحرن".

نه مه فهرماشته که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) بوو. سووردو فائیدهیه کی جوانیشی تیدایه، که خاوه نی نه م کتیپی (أَذْكَار)هو که سانی تریش پیوستان پی ده بیت. سوده کهش نه مهیه: ههر هه دیسیک ئیمامی (أَبُو دَاوُد) له (سُنن)ه کهیدا ریوایه تی کرد بیت، باسی لاوازی هه دیسه که ی نه کرد بیت، نه وه به لای نه وه وه هه دیسیکی (صَحِیح)ه، یان (حَسَن)هوه، هه ردوو کیشیان ده کرین به به لگه بۆ برپاره شهر عیه کان، چی جای بۆ کرده وه چا که کان.

جا نه گهر نه مهت زانی، ئیتر کاتیک له م کتیپه دا هه دیسیکت بینی، که ریوایه تی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) بوو، باسی لاوازی هه دیسه که شی نه کرد بوو، نه وه بزانه، که نه وه به لاوازی دانه ناوه. خواش له هه موو کهس شاره زاتره.

نه و جا واشم به باشزانی، که له سه ره تای نه م کتیپه وه باسیک سه بارهت به فه زلو گه وره یی زیکر به ره های بهیتم (واته: بی به ستنه وه ی به کات و شوین و حاله تیکی دیاریکراوه وه)، چه ند زانیاریه کی که می له و باره وه تیدا باس بکه م، وه کو ده ستنیکیک بۆ باسه کانی دواتر. پاشان مه به سته سه ره کیه که ی کتیپه که له چه ند به شیکدا باس ده کهم، نه گهر خوای گه ورهش بیه ویت، کو تایی کتیپه کهش به باسی

(داوای لیخو شبون کردن) ده هیتم، به ئومیدی نهوهی، که خوای گهوره کوّتایی نیمهش به لیخو شبون بهیئت.

خوای گهوره موهفهق و سهرکه وتومان بکات، پشت و پهناو جیگهی هیوامان هدر نهوه.

باسیکی کورت سه بارهت بهو نایهت و هه دیسانه ی نه باره ی گه وره یی

زیکرموه هاتون، به بی به ستنه وه ی زیکرمکه به کاتیکی دیاریکراومه

خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ [التَّكْوِيْن: ٤٥]. واته: {یادو زیکری خوا له یادی هموو شتیکی تر گه وره تره. یان: یادو زیکری خوا بو بنده که ی، له یادو زیکری بنده بو خوا گه وره تره}.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ﴾ [البَقَرَة: ١٥٢].

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿فَلَوْلَا أَنَّهُ كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ * لَلَبِثَ فِي بَطْنِهِ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ﴾ [الصَّافَات: ١٤٣ - ١٤٤]. واته: {خو نه گهر چه زره تی (بُوئس) یه کیك نه بوایه له و که سانه ی، که به رده وام ته سیحاتی میان ده کرد، نه و له ناوسکی حوت و ماسیه که دا ده مایه وه هه تا نه و رۆژه ی ناده میزاده کان زیندوو ده کرینه وه}.

ههروه ها فهرموویه تی: ﴿يَسْبَحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ لَا يَفْتُرُونَ﴾ [الْأَنْبِيَاء: ٢٠]. واته: {فریشته کانی خوای گه وره به شهوو به رۆژ ته سیحاتی خوا ده که نو، هه راسانو ماندوو نابن}.

بو شمان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا {ئیمامی بوخاری کونیه که ی (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) یه، ناویشی (مُحَمَّد) ی کورپی (إِسْمَاعِيل) ی کورپی

(إِبْرَاهِيمُ) ی کوری (مُغِيرَةُ) ی (بُخَارِيَّ) (جُفَيَّ) هـ، ئیمامی موسلیمیش کونیه کهی (أَبُو الْحُسَيْنِ) هـ، ناویشی (مُسْلِمُ) ی کوری (حَجَّاجُ) ی کوری (مُسْلِمُ) ی (قُشَيْرِيَّ) (نَيْسَابُورِيَّ) هـ { خوا له همدووکیان رازی بیت)، به رشتهی خویان، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت) - سه بارهت به ناوی خوئی و باوکی سی (۳۰) بۆچوونی جیاواز ههیه، که راسترینیان بریتیه له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (صَخْر). له ناو هاوهلانیشتدا زۆرتترین هه دیسی لیوه ریوایهت کراوه^(۱) -

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «كَلِمَتَانِ خَفِيفَتَانِ عَلَى اللِّسَانِ، ثَقِيلَتَانِ فِي الْمِيزَانِ، حَبِيبَتَانِ إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ». ^(۲) واته: "دوو فهرمایشت ههن، له سهر زمان سووک و ئاسانن، له ناو ترازووی کرده وه کانیشدا قورسو سهنگینن، به لای خوای میهره بانیشه وه خوشه ویستن، نه وانیش بریتین له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ). واته: پاک و بینگهردی و سوپاس و ستایش بۆ خوای گه وره و مه زن".

(۱) له ناو هاوهلانیشتدا ته نهها جهوت کهسیان زیاد له ههزار (۱۰۰۰) هه دیسیان لیوه ریوایهت کراوه، که ریزه بندیه کهیان بهم جۆرهیه:

- (أَبُو هُرَيْرَةَ) پینج ههزارو سی سهدو ههفتاوچار (۵۳۷۴) هه دیس.
  - (أَبْنُ عُمَرَ) دوو ههزارو شهش سهدو سی (۲۶۳۰) هه دیس.
  - (أَنَسُ) ی کوری (مَالِكُ) دوو ههزارو دوو سهدو ههشتاو شهش (۲۲۸۶) هه دیس.
  - دایکه (عَائِشَةُ) دوو ههزارو دوو سهدو ده (۲۲۱۰) هه دیس.
  - (أَبْنُ عَبَّاسٍ) ههزارو شهش سهدو شهست (۱۶۶۰) هه دیس.
  - (جَابِرُ) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) ههزارو پینج سهدو چل (۱۵۴۰) هه دیس.
  - (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِيَّ) ههزارو سهدو ههفتا (۱۱۷۰) هه دیس.
- بروانه: تَذْرِيبُ الرَّاوي فِي شَرْحِ تَقْرِيبِ التَّوَاوِي (لِلسُّيُوطِي) / ۴۹۱. حَقَّقَهُ: أَبُو قُتَيْبَةَ نَظَرَ مُحَمَّدَ الْفَارِسِيَّ / مُؤَسَّسَةُ الرِّيَّان - بَيْرُوت - لُبْنَان / الطَّبَعَةُ الثَّانِيَّةُ / ۱۴۳۰ هـ - ۲۰۰۹ م.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۲ / به ژماره: ۶۰۴۳، وَصَحِّحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۲ / به ژماره: ۲۶۹۴.

نهم حدیسه دواین حدیسه له صه‌حیحی بو‌خاریدا.

بو‌شمان ریوایهت کراوه له صه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو ذَرٍّ) ی (غَفَارِی) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَلَا أُخْبِرُكَ بِأَحَبِّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى؟» «إِنَّ أَحَبَّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». ^(۱) واته: "تایا خه‌به‌رت پی‌ بده‌م، که خوشه‌ویست‌ترین فه‌رمایشت به‌لای خوای گه‌وره‌وه کامه‌یه؟ خوشه‌ویست‌ترین فه‌رمایشت به‌لای خواوه بریتیه له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)".

له ریوایه‌تیکیشدا هاتوه: پرسیار کراوه له پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت): تایا باش‌ترین فه‌رمایشت کامه‌یه؟ نه‌ویش له وه‌لامدا فه‌رموویه‌تی: «مَا اصْطَفَى اللَّهُ لِمَلَائِكَتِهِ أَوْ لِعِبَادِهِ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ». ^(۲) واته: "خوشه‌ویست‌ترین فه‌رمایشت به‌لای خوای گه‌وره‌وه نه‌وه‌یه، که خوا هه‌لی‌بژاردوه بو‌ فریشته‌کانی، یان بو‌ به‌نده‌کانی، نه‌ویش بریتیه له: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)".

بو‌شمان ریوایهت کراوه له صه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَمُرَّة) ی کورپی (جُنْدَب) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ. لَا يَضُرُّكَ بَأَيُّهُنَّ بَدَأْتَ». ^(۳) واته: "خوشه‌ویست‌ترین فه‌رمایشت به‌لای خوای گه‌وره‌وه چوارن: (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، (اللَّهُ أَكْبَرُ). زیانیشت لی‌ نادات به‌ هه‌ر کامیان ده‌ست پی‌ بکه‌یت".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۳ / به ژماره: ۲۷۳۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۳ / به ژماره: ۲۷۳۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۶۸۵ / به ژماره: ۲۱۳۷.

بۆشمان رپوایت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو مَالِكٍ) ی (أَشْعَرِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأَنِ - أَوْ تَمْلَأُ - مَا بَيْنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ». ^(۱) واته: "پاک و خاوینی نبوهی ئیمان وه، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یش تایی چاکه ی ترازووی کرده وه کان پر ده کات و، (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یش نیتان ئاسمانه کان و زهوی پر ده که ن."

دیسان بۆمان رپوایت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له (جَوَیْرِيَّة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که به یانی که زوو پیغه مبهری خوا ویستی ته شریف بیات بۆ نوێژی به یانی، نه میس له جینگه ی نوێژ کردنه که ی خویدا (خه ریکی زیکر کردن) بوو، پاشان که گه یشته چیشه نگا پیغه مبهری خوا گه رایه وه، نه م هه ر له جینگه که ی خویدا دانیشبوو. جا پیغه مبهری خوا فهرمووی: «لَقَدْ قُلْتُ بَعْدَكَ أَرْبَعَ كَلِمَاتٍ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَوْ وَزَنْتُ بِمَا قُلْتُ مِنْذُ الْيَوْمِ، لَوَزَنْتُهُنَّ: سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضًا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ، وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ». ^(۲) واته: "من له دوا ی جیا بونه وه م له تۆ چوار فهرمایستم سی جار و تۆته وه، که نه گه ر بخرنه به رامبه ر هه موو نه و زیکرانه ی تۆ نه مرۆ هه تا ئیسته کردووتن، نه و هاوتای زیکره کانی تۆ ده رده چن، یان له وان قورسرو زیاتر ده رده چن. فهرمایشته کانیش ئه مانه ن: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ)، (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، رِضًا نَفْسِهِ)، (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، زِنَةَ عَرْشِهِ)، (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، مِدَادَ كَلِمَاتِهِ). واته: پاک و بیگه ردی و سوپاس و ستایش بۆ خوا به ئه ندازه ی ژماره ی درووستکراوه کانی و، به ئه ندازه ی رازیوونی خو ی و، به ئه ندازه ی کیش و قه باره ی عه رشه که ی و، به ئه ندازه ی زووری فهرمایشته کانی (یان به ئه ندازه ی مه ره که بی نووسینی فهرمایشته کانی)."

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۰۳ / به ژماره: ۲۲۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۰ / به ژماره: ۲۷۲۶.

له ریوایه تیځېشدا هاتوه: «سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ».

نهم حه دیسه مان له کتبه کهی نیمامی (ترمذی) شدا بو ریوایهت کراوه و، دهقه که شی بهم شیوه یه: «أَلَا أَعْلَمُكَ كَلِمَاتٍ تَقُولُنَهَا: سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ عَدَدَ خَلْقِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ رِضَا نَفْسِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ زِينَةَ عَرْشِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ، سُبْحَانَ اللَّهِ مِدَادَ كَلِمَاتِهِ».^(۱) واته: "نایا چهند فهرمایشتکت فیر نه کهم، تا بیانلئیت؟".

ههروه ها بومان ریوایهت کراوه له صحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «لَأَنْ أَقُولَ: "سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ" أَحَبُّ إِلَيَّ مِمَّا طَلَعَتْ عَلَيْهِ الشَّمْسُ».^(۲) واته: "نه گهر بلیم: "سُبْحَانَ اللَّهِ و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ)"، لام خو شه ویست وه له هه موو نهو شتانه ی خوړ له سهریان هه ل هاتوه. (واته: له هه موو مولک و سهروه ت و سامانی دنیا)".

بو شمان ریوایهت کراوه له هه ردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو أَيُّوبَ) ی (أَنْصَارِي) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" عَشْرَ مَرَّاتٍ؛ كَانَ كَمَنْ

(۱) پروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۵۶ / به ژماره: ۳۵۵۵.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۲ / به ژماره: ۲۶۹۵.

أَعْتَقَ أَرْبَعَةَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». ^(۱) واته: "ئەو کەسەى دە (۱۰) جار بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، وه کو ئەو کەسە وهه‌ایه، که چوار کەس له نه‌وه‌کانی حەزەرەتی (إِسْمَاعِيلَ) ی له کۆیلایه‌تی نازاد کردییت".

بۆشمان رپوایەت کراوه له هەردووکیاندا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویه‌تی: «مَنْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ؛ كَانَتْ لَهُ عِدَلُ عَشْرِ رِقَابٍ، وَكُتِبَ لَهُ مِائَةُ حَسَنَةٍ، وَمُحِيتَ عَنْهُ مِائَةُ سَيِّئَةٍ، وَكَانَتْ لَهُ حِرْزًا مِنَ الشَّيْطَانِ يَوْمَهُ ذَلِكَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَلَمْ يَأْتِ أَحَدٌ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ إِلَّا رَجُلٌ عَمِلَ أَكْثَرَ مِنْهُ». ^(۲) واته: "ئەو کەسەى له رۆژێکدا سەد (۱۰۰) جار بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، وه کو ئەو وه‌ایه ده کۆیله‌ی نازاد کردییت و، سەد (۱۰۰) چاکەشی بۆ دەنوسریت و، سەد (۱۰۰) تاوانی بچووکیشی لەسەر لادەبریت و، ئەو رۆژەش هەتا ئیوارە ئەو زیکرانە بۆی دەبن بە پەرژین و پارێزەر له شەیتان و، هیچ کەسیکیش کاری له کارەکه‌ی ئەو باشتەر ناکات، مەگەر کەسێک له‌و زیاتر ئەو زیکرە‌ی کردییت". وه فەرموویه‌تی: «مَنْ قَالَ: "سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ" فِي يَوْمٍ مِائَةِ مَرَّةٍ؛ حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». ^(۳) واته: "ئەو کەسەى له رۆژێکدا سەد (۱۰۰) جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۱ / به ژماره: ۶۰۴۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۱ / به ژماره: ۲۶۹۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۱ / به ژماره: ۶۰۴۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۱ / به ژماره: ۲۶۹۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۲ / به ژماره: ۶۰۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۱ / به ژماره: ۲۶۹۱.

وَبِحَمْدِهِ)، ئەوا تاوانەکانی دادەوه‌ڕێنرێن، ئەگەرچی لە زۆریدا وه‌کو کەفی دەریا واین."

بۆشمان رپوایەت کراوه لە کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و کتێبه‌که‌ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَه)دا، لە هاوه‌ڵی خۆشه‌ویست (جَابِر)ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ)ه‌وه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: لە پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «أَفْضَلُ الذِّكْرِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». واته: "گه‌وره‌ترین و باشترین زیکر بریتیه له: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن)ه.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوه لە سه‌حیحی بوخاریدا، لە هاوه‌ڵی خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى)ی (أَشْعَرِي)ه‌وه (خۆی ئی رازی بیت)، ئەویش له پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لَا يَذْكُرُهُ، مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ».^(۲) واته: "وێنه‌ی ئەو که‌سه‌ی یادی په‌روه‌ردگاری ده‌کاتو، ئەو که‌سه‌ش یادی په‌روه‌ردگاری ناکات، وه‌کو دوو که‌سی زیندوو و مردوو وه‌هایه".

بۆشمان رپوایەت کراوه لە سه‌حیحی موسلیمدا، لە هاوه‌ڵی خۆشه‌ویست (سَعْدُ)ی کورپی (أَبِي وَقَّاص)ه‌وه (خۆی ئی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: عه‌ره‌ییکی ده‌شته‌کی هات بۆ خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خۆی له‌سه‌ر بیت)و، عه‌رزى کرد: "فهرمايشتيكم فير بکه، با بيليم". پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی: بلی: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ». کابرا وتی: ئەم فهرمايشتانه سوپاس و ستایش بوون بۆ په‌روه‌ردگارم، ئەى بۆ خۆم چی بلیم؟ پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی: بلی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۲ / به ژماره: ۳۳۸۳، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۴۹ / به ژماره: ۳۸۰۰.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۳۵۳ / به ژماره: ۶۰۴۴.

لِي وَارْحَمْنِي وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي» واته: "خوايه، ليم خوشبهو، بهزهيت پيمدا بيتهوهو، رينموويم بكهو، رزق و رۆزى حهلاليشم بى ببهخشه.^(۱)

بوئشان رپوايهت كراوه له سهحى موسليدا، له هاوهلى خوشهويست (سعد)ى كورى (أَبِي وَقَّاص)هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويهتى: جَارِيكَ لَه خزمهتى پيغمبهري خوادا بووين (درودى خوای لهسر بيت)، فهرمووى: «أَعْجَزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسِبَ كُلَّ يَوْمٍ أَلْفَ حَسَنَةٍ». واته: "تايا يه كيك له ئيوه ناتوانيت هه موو رۆژيك ههزار (۱۰۰۰) چاكه پهيدا بكات؟". جا يه كيك له دانىشتوانى كۆره كهى پرسيارى لى كرد: "چۆن ههزار (۱۰۰۰) چاكه پهيدا بكات؟" پيغمبهريش فهرمووى: «يُسَبِّحُ مِائَةً تَسْبِيحَةً فَيَكْتُبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ أَوْ يُحِطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ». ^(۲) واته: "سهه (۱۰۰) جار تهسبيحات بكات، ههزار (۱۰۰۰) چاكهى بو دهنوسريت، يان ههزار (۱۰۰۰) تاوانى لى ههلهدهوريت."

پيشهواى پايهبهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ)ى (حُمَيْدِي) فهرموويهتى: له هه موو رپوايهتهكانى سهحى موسليدا بهم جوړه هاتوه (أَوْ يُحِطُّ). شىخى (بَرْقَانِي)ش فهرموويهتى: ئيمامى (شُعْبَةَ)و (أَبُو عَوَّانَةَ)و (يَحْيَى)ى(قَطَّان) لهو (مُوسَى) ناوهوه رپوايهتيان كردوه، كه ئيمامى موسليم هه ديسه كهى له ريگهى ئهوهوه رپوايهت كردوهو، فهرمووشيانه (وَيُحِطُّ)، بهبى هه مزه.^(۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٧٢ / به ژماره: ٢٦٩٦.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٧٣ / به ژماره: ٢٦٩٨.

(۳) له باسكردنى ئهم جياوازيهى نيوان رپوايهتهكانى ئهم هه ديسه دا وا دهرده كهويت، كه جوړه ناچوونيه كيك له نيوان ههردوو رپوايهتهكه دا ههيه. چونكه نه گهر (أَوْ يُحِطُّ) بيت، ماناى وايه نهو كهسهى سهه (۱۰۰) جار تهسبيحات بكات، تهنها يه كيك لهم دوو پاداشتهى دهست ده كهويت: يان ههزار (۱۰۰۰) چاكهى بو دهنوسريت، يان ههزار (۱۰۰۰) تاوانى لى ههلهدهوريت. بهلام نه گهر (وَيُحِطُّ) بيت، ماناى وايه نهو كهسه له يه كاتدا ههردوو پاداشته كهى دهست ده كهويت.

بوشمان رپوايت كراوه له سه‌حيحي موسليمداء، له هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (أبو ذرّ) (غِفَارِيّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «يُضْبَحُ عَلَى كُلِّ سَلَامٍ مِنْ أَحَدِكُمْ صَدَقَّةٌ، فَكُلُّ تَسْبِيحَةٍ صَدَقَّةٌ، وَكُلُّ تَحْمِيدَةٍ صَدَقَّةٌ، وَكُلُّ تَهْلِيلَةٍ صَدَقَّةٌ، وَكُلُّ تَكْبِيرَةٍ صَدَقَّةٌ، وَأَمْرٌ بِالْمَعْرُوفِ صَدَقَّةٌ، وَنَهْيٌ عَنِ الْمُنْكَرِ صَدَقَّةٌ، وَيُجْزَى مِنْ ذَلِكَ رَكْعَتَانِ يَرْكَعُهُمَا مِنَ الضُّحَى». ^(۱) واته:

"هه‌موو رپوژيتك ته‌واوی جه‌مگه‌كانی لاشه‌ی هه‌ریه‌كه له ئیوه‌ خه‌یرو سه‌ده‌قه‌یه‌کیان له‌سه‌ره. جا هه‌موو (سُبْحَانَ اللَّهِ) یه‌ك سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، هه‌موو (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یه‌ك سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، هه‌موو (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یه‌ك سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، هه‌موو (اللَّهُ أَكْبَرُ) یك سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، فهرمان كردن به چاكه سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، نه‌هی كردن له خراپه سه‌ده‌قه‌یه‌كه‌و، دوو ركات نو‌یزیش له چیشته‌نگادا جیگه‌ی هه‌موو ئهم سه‌ده‌قه‌و خه‌یرانه‌ی بۆ ده‌گریته‌وه".

بوشمان رپوايت كراوه له هه‌ردوو سه‌حيحي بوخاری و موسليمداء، له هاوه‌لى خو‌شه‌ويست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِيّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت)، پئی فهرمووم: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» واته: "ئایا رپتموویت نه‌كه‌م بۆلای گه‌نجینه‌یه‌ك له گه‌نجینه‌كانی

به‌لام من ده‌ئیم: ده‌كریت به دوو جو‌ر هه‌ردوو رپوايته‌كه‌ بخړینه‌وه‌یه‌كو جیاوازی له نیاواندا نه‌هیلریت:

• بوتريت: یان هه‌رفی (أَوْ) كه له رپوايته‌ی یه‌كه‌مدا به مانای (وَ) ه له رپوايته‌كه‌ی تردا، یان به پتجه‌وانه‌وه.

• بوتريت هه‌رفی (أَوْ) كه لهو رپوايته‌دا بۆ (مَنْعُ الْخُلُوه). واته: ئهو كه‌سه‌ی ئه‌وه‌نده ته‌سبیحات بكات، به لوتفی خوا به‌لایه‌نی كه‌مه‌وه ده‌بیت یه‌كێك له‌و دوو پاداشته‌ی ده‌ستكه‌ویت. جا ده‌گونجیت هه‌ر به لوتفی خواش هه‌ردوو پاداشته‌كه‌شی ده‌ستكه‌ویت. چونكه (مَانَعَةُ الْجَمْعِ) نیه. خواش له هه‌موو كه‌س زانا تره.

بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٧٣ / به ژماره: ٢٦٩٨.

(١) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤٩٨ / به ژماره: ٧٢٠.

100

که پیغمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سەر بیت) فه‌رمانی پیکردون، که زۆر به چاکی ناگایان له کردنی (اللّٰهُ أَكْبَرُ) و، (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ يَانَ سُبُوحَ قُدُّوسٍ؛ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) و، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بیت و، به گرتی یان به سه‌ری په‌نجه‌کان بیانژمیرن؛ چونکه سه‌ری په‌نجه‌کان پرسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کریت و، ده‌شه‌یتیرنه‌گوو، شایه‌تی له‌به‌رژه‌وه‌ندی یان له‌دژی خاوه‌نه‌کانیان ده‌دهن.^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌هه‌ردوکیانداو، له‌ (سُنَنِ ی (نَسَائِي) شدا به‌رشته‌یه‌کی (حَسَن)، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) وه‌وه‌ (خوا له‌هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغمبه‌ری خوام بینی (دروودی خوی له‌سەر بیت) به‌په‌نجه‌کانی ته‌سیب‌حاتی ده‌کرد. له‌ریوایه‌تیکدا هاتوه: به‌په‌نجه‌کانی ده‌ستی راستی ته‌سیب‌حاتی ده‌کرد.^(۲)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌ (سُنَنِ ی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدَیْ) وه‌وه‌ (خوی لی رازی بیت)، که پیغمبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سەر بیت) فه‌رموویه‌تی: ئەو که سه‌ی بلیت: «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا» به‌هه‌شتی بۆ مسوگه‌ر ده‌بیست.^(۳) واته: بلیت: "رازیم به‌وه‌ی، که خوی گه‌وره‌په‌روه‌ردگارم بیت و، ئیسلامیش ئایم بیت و، (مُحَمَّد) یش پیغمبه‌رم بیت".

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۱ / به‌ژماره: ۱۵۰۱، و سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۱ / به‌ژماره: ۳۵۸۳.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۱ / به‌ژماره: ۱۵۰۲، و سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۱ / به‌ژماره: ۳۴۸۶، و سُنُنُ النَّسَائِي / ۳ / ۷۹ / ۱۳۵۵.

(۳) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۸ / به‌ژماره: ۱۵۲۹. شیخی (ابن حَبَّان) و نیمامی (حَاكِم) به‌ (صَحِيح) یان داناوه. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) به. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّان / ۳ / ۱۴۴ / به‌ژماره: ۸۶۳، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۹ / به‌ژماره: ۱۹۰۴، وَتَتَانِجُ الْفَكَار / ۱ / ۹۱.

بوشمان رېوايهت كراوه له كتيبه كهي نيمامي (تَرْمِذِي) دا، له هاره لي خوشه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كوري (بُسْر) هوه (خوای لي رازی بيت)، كه پياوړي كرهزي پيغمبري كرد: "نهي پيغمبري خوا، برپاره كاني شهربه تي نيسلام زور بون له سهرم، شتيكم پي بفهرموو، تا دهستي پيوه بگرم". پيغمبره ريش (درودي خوای له سهر بيت) فهرموو: «لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى». واته: "با بهرده وام زمانت تهر و پاراو بيت به كردني زيكری خوا".

نيمامي (تَرْمِذِي) فهرموويه تي: حهديسيكي (حَسَن) ه.^(۱)

بوشمان رېوايهت كراوه له كتيبه كهي نيمامي (تَرْمِذِي) دا، له هاره لي خوشه ويست (أَبُو سَعِيدٍ) ي (خُدْرِي) هوه (خوای لي رازی بيت)، كه پرسيار كراوه له پيغمبري خوا (درودي خوای له سهر بيت): "چی په رستش و به نديا ته كه له رږزي دوايدا به رزترين و باشزين پله ي هديه لای خوای گه وره؟" نهویش فهرموو: (به نديا ته تي نهو كه سانه ي بهر نهو وه صفه ده كه ون) «الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا». منيش عهرزم كرد: "نهي پيغمبري خوا، لهو كه سهش كه له رپگه ي خوای گه وره دا غهزا ده كات؟" نهویش فهرموو: «لَوْ ضَرَبَ سَيْفُهُ فِي الْكُفَّارِ وَالْمُشْرِكِينَ حَتَّى يَنْكَسِرَ وَيَخْتَضِبَ دَمًا، لَكَانَ الذَّاكِرُونَ اللَّهَ أَفْضَلَ مِنْهُ دَرَجَةً». ^(۲) واته: "نه گهر به شمشيره كهي له كافرو موشرېكه كان بدات تا ده شكيت و، خوای (يان شمشيره كهي) به خوین سوور بيت، ههر نهوانه ي زيكری خوا ده كه ن پله يان له پله ي نهو به رزتره".

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۵۸ / به ژماره: ۳۳۷۵.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۵۸ / به ژماره: ۳۳۷۶. نيمامي (تَرْمِذِي) فهرموويه تي: نهو حهديسيكي (غَرِيب) ه، ته نها له رپگه ي (دَرَّاج) هوه ناگامان ليه تي. بويه حهديسيكي لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۹۶ - ۹۷، وَالْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۱ / ۲۵۹ - ۲۶۰.

بوشمان ریوایت کراوه له وداو، له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَه) شدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «أَلَا أُبَيِّنُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعُهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرَ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ، فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ، وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» واته: "نایا خه‌به‌رتان پی بدهم، که باشترین و بره‌ودارترین و پاکترین کرده‌وه‌کانتان لای خوای گه‌وره کامه‌یه‌و، له هه‌مان کاتدا له به‌خشینه‌وه‌ی ئالتون و زیویش باشره‌ بۆتان و، له‌وه‌ش باشره‌ که رووبه‌رووی دوژمنه‌کانتان بنه‌وه‌و، ئیوه‌ بدهن له گه‌ردنی نه‌وان و، نه‌وانیش بدهن له گه‌ردنی ئیوه؟" نه‌وانیش عه‌رزیان کرد: "به‌لی خه‌به‌رمان پی بده". پیغه‌مبه‌ریش فهرمووی: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى». ^(۱) واته: "ئه‌و کرده‌وه‌یه بریتیه له زیکری خوای گه‌وره".

ئیمامی (حاکم) له کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا فهرموویه‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) ه. ^(۲)

بوشمان ریوایت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «لَقِيتُ إِبْرَاهِيمَ لَيْلَةَ أُسْرِي بِي، فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ، أَقْرَأُ أَمَّاكَ مِنِّي السَّلَامَ، وَأَخْبَرَهُمْ: أَنَّ الْجَنَّةَ طَيِّبَةُ الثَّرْبَةِ، غَذْبَةُ الْمَاءِ، وَأَنَّهَا قِيَعَانٌ، وَأَنَّ غِرَاسَهَا: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ». واته: "ئه‌و شه‌وه‌ی شه‌وره‌ویه‌که‌م پیکرا، گه‌یشتم به‌ خزمه‌تی حه‌زره‌تی (إِبْرَاهِيم) (درودی خوای له‌سر بیت). پی فهرمووم: {ئهی (مُحَمَّد)، له منه‌وه سلاو به‌ ئومه‌ته‌که‌ت بگه‌یه‌نه‌و، خه‌به‌ریشیان پی بده، که به‌هه‌شت خاکه‌که‌ی پاک و بۆنخۆشه‌و، ئاوه‌که‌شی سازگار و

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۵۹ / به ژماره: ۳۳۷۷، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۴۵ / ۳۷۹۰.

(۲) بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۷۳ / به ژماره: ۱۸۲۵.

شرینه و، همووی دهشت و تهختایه و، نه مامو شه تله کانی شی بریتین له: (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) ".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

بۆشان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (جَابِر) ه وه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ: "سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ" غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ». واته: "ئه و که سه ی بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، دارخورمایه کی له به هه شتا بۆ ده نیژریت ".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۲)

بۆشان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو ذَرٍّ) ی (غَفَارِي) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: عه رزی پیغه مبه رم کرد: "ئه ی پیغه مبه ری خوا، خوشه ویستترین فهرمایشت به لای خوای گه وره وه کامه یه؟" پیغه مبه ریش (دروودی خوای له سر بیت)، فهرمووی: «مَا اصْطَفَى اللَّهُ تَعَالَى لِمَلائِكَتِهِ: سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ». واته: "ئه و فهرمایشته یه، که خوای گه وره هه لیژاردوه بۆ فریشته کانی، که ئه ویش بریتیه له: (سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ وَبِحَمْدِهِ)".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۳)

ئیت لیره به دواوه کاتی ده ست کردغه به باسکردنی مه بهستی سه ره کی کتیبه که مو، ته رتیبی باسه کانی شم به پنی واقعی ژیا نی رۆژو شه وی مرو فیه کان هیتا وه.

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۰ / به ژماره: ۳۴۶۲.

(۲) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۱ / به ژماره: ۳۴۶۴.

(۳) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۶ / به ژماره: ۳۵۹۳.

سهره تا به وه دهسپنده کهم، که مروڤی موسولمان له خه وهلدهسیت، پاشان دواى ئه وه به ته رتیب هه تا له شه ودا دهخه ویته وه، ئه و جا چهند جار خه به ږی ده بیته وه، دواتر هه م دهخه ویته وه.

بۆ ئه نجامدانی ئه م کارهش به ته مای ته و فیه و پشتیوانی خواى پهروه ردگارم.

زیکری کاتی له خه وهستان

بۆمان ږیوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیما (خواله ههردووکیان ږازی بیت)، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواى لى ږازی بیت)، که پیغه مبه ږی خوا (دروودی خواى له سه ر بیت) فه رموویه تی: «يَعْقِدُ الشَّيْطَانُ عَلَى قَافِيَةِ رَأْسِ أَحَدِكُمْ إِذَا هُوَ نَامَ ثَلَاثَ عُقَدٍ، يَضْرِبُ كُلَّ عُقْدَةٍ مَكَانَهَا: عَلَيْكَ لَيْلٌ طَوِيلٌ فَارْقُدْ، فَإِنْ اسْتَيْقَظَ وَذَكَرَ اللَّهَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ تَوَضَّأَ انْحَلَّتْ عُقْدَةٌ، فَإِنْ صَلَّى انْحَلَّتْ عُقْدُهُ كُلُّهَا، فَأَصْبَحَ نَشِيطًا طَيِّبَ النَّفْسِ، وَإِلَّا أَصْبَحَ خَبِيثَ النَّفْسِ كَسَلَانَ».^(۱) واته: "ئه گه ږه کیك له ئیوه بخه ویت، شهیتان سی گری له پشتی سه ری ده دات و، به هه ریه که له گریکانیشدا ده کیشت و، ده لیت: (بخه وه، شه ویکی دوورو دریت له به رده مدا ماوه)، جا ئه گه ږه به ږی بیته وه و زیکری خوا بکات، ئه وایه کیك له گریکان ده کرته وه. خو ئه گه ږه سه تنو ږیش بگریت، گریه کی تریشیان ده کرته وه. خو ئه گه ږه نو ږیش بکات، هه رسی گریکه ده کرته وه و، دواتریش به گورجو گۆلی و به دلخو شیه وه ږوژده کاته وه، ئه گینا (ئه گه ږه هچکام له مانه نه کات) به په ستی و به دلگرا نی و ته مبه لیه وه ږوژده کاته وه".

(۱) ږروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۸۳ / به ژماره: ۱۰۹۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۸ / به ژماره: ۷۷۶.

نهمه دهقی ریوایه ته که ی ئیمامی بوخاریه، ریوایه ته که ی ئیمامی موسلیمیش هه
هه مان مانای ریوایه ته که ی نهوی ههیه.

(قَافِيَةُ الرَّأْسِ) یش واته: کو تایی سهرو پشتی سهرو.

بو شمان ریوایه ته کراوه له صحیحی بوخاریدا، له ههردوو هاوهلی
خۆشهویست (حَذِيفَةُ) ی کوری (يَمَان) و (أَبُو ذَرٍّ) ی (غِفَارِيَّة) هوه (خوا له ههردوکیان
رازی بیت)، که فهرموویانه: نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهو بیت) ته شریفی
بردایه ته سهو جیگه ی خهوتن، دهیفه رموو: «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ، أَحْيَا وَأُمُوتُ». واته:
"خوایه، به ناوی تووه ده ژیم و ده مرم". نه گهر له خهویش ههستایه، دهیفه رموو:
«الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ».^(۱) واته: "سو پاس و ستایش بو
نهو خوایه ی، که زیندووی کردینه وه و هیزو جووله ی بو گهراندینه وه، دوا ی نهوی
که به هزی خهوه وه هیزو جووله ی لی بریووین و، وه کو مردووی لی کردبووین،
گهرانه وه شمان بو لیرسینه وه و پاداشت ههرو بو خزمه تی نهوه".

بو شمان ریوایه ته کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، به رسته یه کی
(صَحِيح)، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له
پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سهو بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا اسْتَيْقَظَ أَحَدُكُمْ
فَلْيَقُلْ: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي رَدَّ عَلَيَّ رُوحِي، وَعَافَانِي فِي جَسَدِي، وَأَذِنَ لِي بِذِكْرِهِ».^(۲)
واته: "نه گهر به کیک له ئیوه له خهوه ههستا، با بلایت: (سو پاس و ستایش بو نهو

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۹۲ / به ههردوو ژماره: ۶۹۵۹ و ۶۹۶۰.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۸ / به ژماره: ۹. شیخی عهسقلانی فهرموویه تی:
ئیمامی (بَرْمِذِي) و (نَسَائِي) ش نهم هه دیسه یان ریوایه ته کردوه، نیتر نازانم بوچی ئیمامی
نهوهوی هه دیسه که ی له ریگه ی نهوانه وه نه هیناوه و، ته نها له ریگه ی (ابْنُ السُّنِّي) هوه
هیناوتی!!! ههروه ها فهرموویتی: رسته که ی (حَسَن) هه، نهك (صَحِيح). بروانه: نَتَائِجُ
الْفِكَار / ۱ / ۱۱۳.

خوابه‌ی، رُوح و گیانی بۆ گه‌راندمه‌وه‌و، له‌شساغ و دوور له‌ به‌لاو نه‌خۆشی کردم، رینگه‌شی پێدام زیکری نه‌و بکه‌م".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له‌ (عائِشَة) ی دایکی نیماندارانه‌وه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای لسه‌ر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ، عِنْدَ رَدِّ اللَّهِ تَعَالَى رُوحَهُ عَلَيْهِ: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمَلِكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) إِلَّا غَفَرَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ ذُنُوبَهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». (١) واته: "هه‌ر به‌نده‌یه‌ك له‌و كاته‌ی خوای گه‌وره رُوح و گیانی بۆ ده‌گه‌رێتیه‌وه‌و خه‌به‌ری ده‌كاته‌وه، ئه‌گه‌ر بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمَلِكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، خوای گه‌وره له‌ تاوانه‌کانی خۆش ده‌بیت، ئه‌گه‌رچی له‌ زۆریدا وه‌كو كه‌فی ده‌ریا وابن".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوای لی رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای لسه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَا مِنْ رَجُلٍ يَتَّبِعُهُ مِنْ نَوْمِهِ، فَيَقُولُ: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ النَّوْمَ وَالْيَقَظَةَ، الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَعَثَنِي سَالِمًا سَوِيًّا، أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْمَوْتَى، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) إِلَّا قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: صَدَقَ عَبْدِي». (٢) واته: "هه‌ر كه‌سێك له‌ خه‌و هه‌ستیت و، بلیت: (سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوابه‌ی، خه‌و و خه‌به‌ربوونه‌وه‌ی دروست کردوه، سوپاس و ستایش بۆ ئه‌و خوابه‌ی، به‌ سه‌لامه‌تی و به‌ رێك و پێکی زیندووی کردمه‌وه، شایه‌تی ده‌ده‌م، که‌ ئه‌و خوابه‌ مردوه‌کان زیندوو

(١) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ٨ - ٩ / به‌ ژماره: ١٠. شیخی عه‌سقه‌لانی

فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسکی زۆر لاوازه. بروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَار / ١ / ١١٤ - ١١٥.

(٢) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ١٠ / به‌ ژماره: ١٣. حه‌دیسکی لاوازه. بروانه:

تَتَانِجُ الْأَفْكَار / ١ / ١١٧ - ١١٨.

ده کاته‌وه‌و، تواناشی به‌سهر هه‌موو شتیکدا هه‌یه)، خوای گه‌وره‌ش ده‌فرمویت: (به‌نده‌که‌م راستی وت).

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌ له (سُنَن‌ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ فرموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، شه‌و له‌ خه‌و هه‌ستایه، ده‌ جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی ده‌کردو، ده‌ جاریش (الْحَمْدُ لِلَّهِ) ی ده‌کردو، ده‌ جاریش ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ»، ده‌ جاریش ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ»، ده‌ جاریش (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) ده‌کردو، ده‌ جاریش (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی ده‌کردو، پاشانیش ده‌ جار ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ ضِيقِ الدُّنْيَا وَضِيقِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ» واته: "خوایه، په‌نات بی ده‌گرم له‌ ته‌نگانه‌و نا‌ره‌حه‌تیه‌کانی دنیاو ته‌نگانه‌و نا‌ره‌حه‌تیه‌کانی رۆژی قیامه‌ت"، پاشان نوێژی داده‌به‌ست.^(۱)

دیسان بۆمان ریوایه‌ت کراوه‌ له (سُنَن‌ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، شه‌و له‌ خه‌و هه‌ستایه، ده‌یفه‌رموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ. اللَّهُمَّ، أَسْتَغْفِرُكَ لِذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ رَحْمَتَكَ. اللَّهُمَّ، زِدْنِي عِلْمًا، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ».^(۲) واته: "خوایه، هیچ په‌رسراویکی راسته‌قینه‌ نیه‌ بیجگه‌ له‌ جه‌نابت، تو پاک و بی‌گه‌ردیت. خوایه، داوای لی‌خۆ‌شبوونی تاوانه‌کانم، داوای سۆزو میهره‌بانیت لێ‌ ده‌که‌م. خوایه‌ زانست و زانیاریم بۆ زیاد بکه‌و، دلێشم له‌ رپێگه‌ی راست لاهه‌ده، داوای ئه‌وه‌ی که‌ رپێگه‌ی راست پێشان

(۱) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۴ / به‌ ژماره: ۵۰۸۵. شیخی عه‌سقه‌لانی فرموویه‌تی:

حه‌دیسکی (حَسَن‌ه). ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۲۰.

(۲) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۵ / به‌ ژماره: ۵۰۶۱. شیخی عه‌سقه‌لانی فرموویه‌تی:

حه‌دیسکی (حَسَن‌ه). ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۱۸.

دامو، له گانگای لوتف و میهرت سۆزو میهره بانیم پی بیه خشه، بهراستی جه نابت
زاتیکي زۆر به خشندهیت".

زیکری کاتی پۆشینى جلو و بهرگ

سونه ته مروڤى موسولمان له کاتى پۆشینى جلو و جلو بهرگدا بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ). به هه مان شیوه وتنى (بِسْمِ اللَّهِ) له سه ره تاي ده ست پیکردنى هه موو کرده و به کدا هه ر سونه ته.

بۆشمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لى خوشه و یست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) هوه (خواى لى رازى بیت)، - که ناوى (سَعْدِی) کورپى (مَالِك) ی کورپى (سِنَان) ه-، نه و فهرموویه تی: نه گه ر پتغه مبه رى خوا (دروودى خواى له سه ر بیت)، جلو بهرگیکى پۆشیا به (ناوى ده هینا، ئیتر کراس بوا به، یان عابا، یان میزه ره)، نه و جا ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا هُوَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا هُوَ لَهُ».^(۱) واته: "خوا به، من داواى خه یرى نه م پۆشاکه ت لى ده که مو، خه یرى نه وه ش که بۆى به کار دیت، په ناشت بى ده گرم له شه رپى نه م پۆشاکه و، له شه رپى نه وه ش که بۆى به کار دیت".

بۆشمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لى خوشه و یست (مُعَاذِی) کورپى (أَنْس) هوه (خواى لى رازى بیت)، که پتغه مبه رى خوا (دروودى خواى له سه ر بیت) فهرموویه تی: هه ر که سیك پۆشاک و بهرگیک له بهر بکات و، بلیت «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي هَذَا، وَرَزَقَنِيهِ، مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلَا قُوَّةٍ» واته: "سوپاس و ستایش بۆ نه و خوا به ی نه م جلو بهرگه ی کرده پۆشاکى بهرم و پى

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۰ - ۱۱ / به ژماره: ۱۴. حه دیسیکی (صَحِيح) ه، وه کو ئیمامى نه وه وى له سه ره تاي باسه که ی دواتره وه فهرموویه تی.

خه لات کردم، بئِ ئەوهی هیچ هێزو توانایه کی خۆمی تێدا بێت"، خوای گهوره لهو توانانهی خۆش ده بێت، که پێشتر کردوونی.^(۱)

زیکری کاتی پۆشینی جلو بهرگی تازه، یان نه هل، یان نهو جوړه

سونه ته له کاتی پۆشینی ئەمانیشدا هەر ئەوه بلیت، که له سه ره تای باسه که ی پێشوودا وتمان. {واته: بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)}.

بۆمان ڕیوایهت کراوه له هاوه لێ خو شه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) هوه (خوای ئی ڕازی بیت)، که فەرموویه تی: ئە گەر پێغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت)، جلو بهر گێکی تازه ی ده سکه وتایه، ناوی ده هی نا (ئێر می زه ره بوایه، یان کراس، یان عابا)، پاشان ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ كَسَوْتَنِيهِ، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ». واته: "خوایه، سو پاس و ستایش هەر شایانی تۆیه، تۆ ئەم جلو بهر گهت کردۆ ته پۆشاکی بهرم و پێت به خشیوم، داوای خهیری ئەم پۆشا که و خهیری ئەوه شت لی ده کهم، که بۆی درووست کراوه، به ناشت پێ ده گرم له خراپه ی ئەم پۆشا که و له خراپه ی ئەوه ش بۆی درووست کراوه".

حه دیسیکی (صَحِيح) ه، ئیما می (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) له (سُنَنِ) ه کانیاندا ڕیوایه تیان کردوه. { (أَبُو دَاوُد) ناوی (سُلَيْمَانَ) ی کوړی (أَشْعَث) ی (سَجِسْتَانِي) ه، (تِرْمِذِي) ش کونیه که ی (أَبُو عِيْسَى) یه، ناویشی (مُحَمَّد) ی کوړی (عِيْسَى) ی کوړی (سُورَة) یه، (نَسَائِي) ش کونیه که ی (أَبُو عَبْدِ الرَّحْمَنِ) ه، ناویشی (أَحْمَد) ی کوړی (شُعَيْب) ه }.

(۱) ڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۳۴ - ۱۳۵ / به ژماره: ۲۷۱. شیخی

عه سقه لانی فەرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۲۲ -

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموۋىھەتتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ھە.^(۱)

بۆشمان رىۋايەت كراۋە لە كىتەبە كەى ئىمامى (تَرْمِذِي) دا، لە ئىمامى (عُمَر) ھەۋە (خوۋى لى رازى يىت)، كە فەرموۋىھەتتى: لە پىغەمبەرى خوام بىستەۋە (درودى خوۋى لەسەر يىت)، كە فەرموۋىھەتتى: ھەر كەسنىڭ پۆشاكىكى تازە لەبەر بىكات و، ئەۋجا بلىت: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَسَانِي مَا أُوَارِي بِهِ عَوْرَتِي، وَأَتَجَمَّلُ بِهِ فِي حَيَاتِي». واتە: "سوپاس و ستايش بۆ ئەو خاۋىھى، پۆشاكىكى واى پى بەخشيوم، كە غەۋرەت و شەرمگى خۆمى پى داپۆشم، لە ماۋەى زىانىشمدا خۆمى پى پرازىنمەۋە" و، پاشان بېچىت پۆشاكە كۆنەكەى بىكاتە خەير، ئىز ئەو كەسە بە زىندوۋىي و بە مردوۋىي (لە دىناۋ لە قىامەتدا) لە ژىر پارىزگارى و چاۋدىرى خوۋى گەۋرەدا دەيىت.^(۲) خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

ئەۋمى كەسنىڭ دەيلىت بە ھارۋىيەكى خۇي، كاتىك جەل و بەرگىكى تازەى

لە بەردا دەيىت

بۆمان رىۋايەت كراۋە لە ھەجىي بوخارىدا، لە ژنە ھارۋەلى خۆشەۋىست (أُمُ خَالِد) ى كچى (خَالِد) ھەۋە (خوۋى لى رازى يىت)، كە فەرموۋىھەتتى: ھەندىك پۆشاكىكىيان ھىنا بۆ پىغەمبەرى خوا (درودى خوۋى لەسەر يىت)، پۆشاكىكى بېجوۋكى رەشيان تىدا بو، ئەۋىش فەرموۋى: «مَنْ تَرَوْنَ نَكْسُوهَا هَذِهِ الْخَمِيصَةُ؟» واتە: "ئىۋە كىتان پى باشە ئەم پۆشاكەى لەبەر كەين؟" خەل كەكەش بىدەنگ بوون. پاشان پىغەمبەرى خوا

---

(۱) بىروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۳۹ / بە ژمارە: ۴۰۲۰، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۴ / ۲۳۹ / بە

ژمارە: ۱۷۶۷، وَسُنُّ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۶ / ۸۵ / بە ژمارە: ۱۰۱۴۱.

(۲) بىروانە: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۸ / بە ژمارە: ۳۵۶۰. شىخى عەسقىلانى فەرموۋىھەتتى:

ھەدىسىكى (حَسَن) ھە. بىروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۲۷.

فهرمووی: (أُمُّ خَالِدٍ) م بۆ بهیئن. ئەوجا منیان هینایه خزمهتی و، به دهستی خۆی له بهری کردم، دوو جار فهرمووی: «أَبْلِي وَأَخْلَقِي». ^(۱) واته: "کۆنی بکهیت و بیتر کینیت".

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (أَبْنُ مَاجَه) و، کتیه کهی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له هاوهلی خوشه و یست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت)، پۆشاکیکی له بهر ئیمامی (عُمَرَ) دا بینی و، پرسپاری لی کردو پی فهرموو: «أَجْدِيدُ هَذَا أَمْ غَسِيلٌ؟» واته: "ئههه تازهیه، یان تازه شرۆردراوه؟" ئیمامی (عُمَرَ) یش فهرمووی: "به لکو تازه شرۆردراوه". پیغه مبهریش (دروودی خوی له سهر بیت) فهرمووی: «الْبَسْ جَدِيدًا، وَعِشْ حَمِيدًا، وَمُتْ شَهِيدًا سَعِيدًا». ^(۲) واته: "یاخوا ههه پۆشاککی تازه له بهر بکهیت و، به ریزو حورمه تهوه بژیت و، به شهیدی و به بهخته وه ریش بمیریت". خواش له ههموو کهس زانا تره.

چۆنیتی له بهر کردن و داکه نلانی پۆشاک و نههه (و پیلاد)

سونه ته مرۆفی موسولمان بۆ له بهر کردنی پۆشاک و نههه شهروالو هاووتنه کانیان به قۆلۆ قاچی راست دهست پی بکات و، لای چهپی دابکه نی ئەوجا لای راستی.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۹۸ / به ژماره: ۵۵۰۷.

(۲) بروانه: سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۷۸ / به ژماره: ۳۵۵۸، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) /

۱۳۳ / به ژماره: ۲۶۸. شیخی عهسقه لانی به هه دیسیکی (حَسَن) ی داناوه. بروانه: نَتَائِجُ

الْأَفْكَار / ۱ / ۱۳۶ - ۱۳۷.

به هه مان شیوه: چاوپهشتن، سیواک کردن، نینۆک کردن، به رسمیل قاجین، هه لکیشانی مووی بن بالۆ، سه ر چاک کردن، سلاودانهوه له نویژو، چوونه ژوورهوهی مزگهوت، هاتنه دهرهوه له سه رئاوو، دهستویژ گرتن، خو شۆردن، خواردن، خواردنهوه، تهوقه کردن، دهست هیئان به بهرده په شه کهو، وه رگرتنی پۆیستیهک له کهسیک، پیدانی شتیک به کهسیک و..... هه ر کاریکی تری هاوشیوهی ئەمانه، سونهته هه موویان به لای راست ئەنجام بدات، پیچهوانه کهشیان به لای چهپ.

بۆمان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عائشه) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) پی خوش بوو له هه موو کاروباریکیدا به لای راست دهست پی بکات: له دهستویژو خو شۆردن، له قز داهیان، له نهعل له پی کردندا.^(۱)

بۆشان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أبو داؤد)، له غهیری ئه ویشدا، به رستهیه کی (صَحیح)، له (عائشه) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) دهستی راستی بو دهستویژ گرتن و خو شۆردن و بو خواردن و خواردنهوه به کار دهیئاو، دهستی چه پیشی بو تارات، لادانی شته قیزهونه کانی تر (ی وه کو لووت سپین، لادانی به لغهم) به کار دهیئا.^(۲)

---

(۱) بروانه: صَحیحُ الْبُخَارِيّ / ۱ / ۱۶۵ / به ژماره: ۴۱۶، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۲۶ / به ژماره: ۲۶۸.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاؤُد / ۱ / ۵۵ / به ژماره: ۳۳، وَمُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۴۳ / ۳۱۷ / به ژماره: ۲۶۲۸۳.

بۆشمان رېوایەت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و، (سُنن) ی (بَيْهَقِي) دا، له (حَفْصَة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای ئی رازی بیت)، که پتغمبهری خوا (درودی خوای لهسر بیت)، دهستی راستی بۆ خواردن و خواردنه وه و پۆشاک له بهر کردن به کار دههیناو، دهستی چهپشی بۆ شتی تر به کار دههینا.^(۱)

بۆشمان رېوایەت کراوه له هاوهلی خۆشه و یست (أَبُو هُرَيْرَة) وه (خوای ئی رازی بیت)، نه ویش له پتغمبهری خوا وه (درودی خوای لهسر بیت)، که فهرموویه تی: «إِذَا لَبِستُمْ وَإِذَا تَوَضَّأْتُمْ، فَأَبْدُؤْا بِأَيَّامِنِكُمْ». ^(۲) واته: "ته گهر جلو بهر گیکتان پۆشی، یان دهستویژتان گرت، به لای راستان دهست پی بکهن".

حه دیسیکی (حَسَن) ه، ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و، (تَرْمِذِي) و، (ابْنُ مَاجَه) و (بَيْهَقِي) رېوایه تیان کردوه. { (ابْنُ مَاجَه) کونیه که ی (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ه و ناویشی (مُحَمَّد) ی کوری (يَزِيد) ه - و، (بَيْهَقِي) ش کونیه که ی (أَبُو بَكْر) ه و ناویشی (أَحْمَد) ی کوری (حُسَيْن) ه }.

چه ندين هه دیسی تریش سه بارهت بهم باسه هاتوون. خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۵۵ / به ژماره: ۳۲، وَسُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۱ / ۱۱۲ / به ژماره: ۵۴۶. شَيْخِي عَهْدَقَلَانِي فهرموویه تی: هه دیسیکی (حَسَن) ه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۴۵ - ۱۴۶.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۶۸ / به ژماره: ۴۱۴۱، وَسُننُ التَّرْمِذِي / ۴ / ۲۳۸ / به ژماره: ۱۷۶۶، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۱۴۱ / به ژماره: ۴۰۲، وَسُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۱ / ۸۶ / به ژماره: ۴۰۹.

زیکری کاتی داکه ندنی جل و بهرگ بو شوردن، یان بو خه وتن، یان بو

کاریکی له و جوړه

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السّنی) دا، له هاوهلی خو شه ویست (انس) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «سِتْرُ مَا بَيْنَ اَعْيُنِ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ بَنِي آدَمَ، اَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ، اِذَا ارَادَ اَنْ يَطْرَحَ ثِيَابَهُ: بِسْمِ اللّٰهِ الَّذِي لَا اِلَهَ اِلَّا هُوَ». ^(۱) واته: "په رده ی نیوان چاوی جنۆ که کان و عه ورهت و شهرمگای ناده میزاده کان نه وه یه، که نه گهر که سیکی موسولمان ویستی پۆشاک و جلو بهرگه کهی دابکه نیّت، بلیت: (به ناوی نه و خواجه ی، که بیجگه له نه و هیچ په رستراویکی راسته قینه بوونی نه)".

زیکری کاتی چوونه دهره وه له مان

بۆمان رپوایهت کراوه له (أُمُّ سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت) - ناوی (هند) ه-، که نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، له مالتی خوی بچوايه ته دهره وه، ده یفه رموو: «بِاسْمِ اللّٰهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللّٰهِ، اَللّٰهُمَّ، اِنِّیْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اُضِلَّ اَوْ اُضِلَّ، اَوْ اُزَلَّ اَوْ اُزَلَّ، اَوْ اُظْلِمَ اَوْ اُظْلِمَ، اَوْ اُجْهَلَ اَوْ يُجْهَلَ عَلَیَّ». واته: "به ناوی خواوه، پشتم به خوا به ستوه. خواجه، من په نات پی ده گرم له وه ی که خوّم له ریگه دهر بچم، یان که سینک له ریگه دهر کهم (یان له ریگه دهر بکریتم)، یان تووشی پیخزان بېم، یان کهس تووشی پیخزان بکهم (یان تووشی پیخزان بکریتم)،

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السّنی) / ۱۳۵ - ۱۳۶ / به ژماره: ۲۷۳. شیخی عه سقه لانی به حه دیسینکی لاوازی داناوه و، پاشان فهرمووشیتی: هیچ حه دیسینک له م باره وه سابت نه بوه. پروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۱ / ۱۵۱ - ۱۵۵.

يان زولم و ستم بکه، يان زولم و ستمم لی بکریت، يان ههله و نهفامی بهرامبه
که سیک بکه، يان ههله و نهفامیم بهرامبه بکریت".

حه دیسیکی (صَحیح)ه، ئیمامی (أبو داؤد)و، (ترمذی)و، (نسائی)و، (ابن ماجه)
ریوایه تیان کردوه.

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن)ی (صَحیح)ه.^(۱)

له ریوایه ته که ی ئیمامی (أبو داؤد)دا به صیغه ی تاک و بهم جوړه هاتوه: (أَنْ أَضِلَّ
أَوْ أَضِلَّ، أَوْ أَزِلَّ أَوْ أَزِلَّ.....). {واته: پیغمبه ری خوا تهنه به ناوی خویه وه
پاراوه ته وه}.

له ریوایه ته که ی ئیمامی (ترمذی)شدا به صیغه ی کو و بهم جوړه هاتوه: (أَعُوذُ
بِكَ أَنْ نَزِلَّ..... نَضِلَّ..... نَظْلِمَ..... نَجْهَلَ). {واته: پیغمبه ری خوا به ناوی
خوی و که سانی تریشه وه پاراوه ته وه}.

له ریوایه ته که ی ئیمامی (أبو داؤد)دا حه دیسه که بهم جوړه هاتوه: پیغمبه ری
خوا (درودی خوی له سر بیت)، که له مالی من دهرده چوو، ته ماشای ئاسمانی ده کردو،
دهیفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ..... هتد».

له ریوایه تی غهیری نهویشدا بهم جوړه هاتوه: پیغمبه ری خوا (درودی خوی له سر
بیت) نه گهر له مالی خوی بجوایه ته دهره وه، دهیفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ..... هتد». خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۶ / به ژماره: ۵۰۹۴، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۹۰ / به
ژماره: ۳۴۲۷، وَسُنُّ النَّسَائِيِّ / ۸ / ۲۶۸ / به ژماره: ۵۴۸۶، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ /
۱۲۷۸ / به ژماره: ۳۸۸۴.

بوشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (تَسَائِي) و، له غهیری نهوانیشدا، له هاوهلی خوښه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ -يَعْنِي إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ-: "بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ" يُقَالَ لَهُ: كُفِّتَ، وَوُقِّيتَ، وَهُدِيتَ، وَتَنَحَّى عَنْهُ الشَّيْطَانُ». واته: "نهو که سهی له مال دهر بچیت و، بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، له لایه ن فریشته یه که وه پی دهر تریت: (بی نیاز کرایت و پاریزرایت و ریمووی کرایت) و، شه ی تانیس خو ی لی لاده دات".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱)

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) له رپوایه ته که ی خویدا نه مه شی بۆ زیاد کردوه: «فَقُولُ -يَعْنِي الشَّيْطَانُ- لِشَّيْطَانٍ آخَرَ: كَيْفَ لَكَ بِرَجُلٍ قَدْ هُدِيَ وَكُفِّي وَوُقِّي؟». واته: "شه ی تانیک به شه ی تانیک تر ده لیت: (تو دهر ته ویت چی بکه یه له پیاوینک، که ریمووی کراوه و، بی نیاز کراوه و، پاریزراوه؟)".

بوشمان رپوایهت کراوه له هه ردوو کتیه که ی (ابْنُ مَاجَه) و شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوهلی خوښه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که کاتیک پیغمبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، له مالی خو ی ته شریفی ببردایه ته دهر وه، ده ی فهرموو: «بِسْمِ اللَّهِ، التَّكْلَانُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ». ^(۲)

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۷۴۶ / ۲ / به ژماره: ۵۰۹۵، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۰ / به ژماره: ۳۴۲۶، و سُننُ التَّسَائِي الْكُبَرَى / ۶ / ۲۶ / به ژماره: ۹۹۱۷.

(۲) بروانه: سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۸ / به ژماره: ۳۸۸۵، و عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۹۲ - ۹۳ / به ژماره: ۱۷۷. شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۶۶.

زیکری کاتی هاتنه ژورموه بۆ مان

سونه ته مروفی موسولمان بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ) و، زیکری خوی گه ورهش زور بکات و، سلاویش بکات، ئیز کهس له ماله وه بیت، یان نا. چونکه خوی گه وره فهرموویه تی: ﴿فَإِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ [الشور: ٦١]. واته: {نه گهر چوونه ناو خانوویه که وه، سلاویکی پیروزو خاوینی خوی له خوتان بکه ن}.

بۆشان رپوایهت کراوه له کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَنَسِي) هوه (خوی لێ پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «يَا بُنَيَّ، إِذَا دَخَلْتَ عَلَى أَهْلِكَ؛ فَسَلِّمْ، يَكُنْ بَرَكَةً عَلَيْكَ وَعَلَى أَهْلِ بَيْتِكَ». واته: "کورپی خۆم، نه گهر چوویت هوه بۆ ناو که سوکارو خیزانه که ت، سلاو بکه، چونکه نهو سلاوه ده بیته فهرمو به ره که ت بۆ خوت و بۆ که سوکارو خیزانه که شت".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَنِي) (صَحِيح) ه. ^(١)

بۆشان رپوایهت کراوه له (سُنَنِي) (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو مَالِك) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوی لێ پازی بیت) - ناوی (حَارِث) هوه، و تراوه ناوی (عَبِيد) هوه، و تراویشه (كَعْب) و، و تراویشه (عَمْرُو) - که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا وَلَجَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ الْمَوْلَجِ، وَخَيْرَ الْمَخْرَجِ. بِسْمِ اللَّهِ وَلَعْنَا، وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا، وَعَلَى اللَّهِ رَبَّنَا تَوَكَّلْنَا. ثُمَّ لِيَسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ». ^(٢) واته: "نه گهر پیاویک چوه ژور هوه بۆ مالی خوی، با بلیت: (خوایه من داوی باشترین چوونه ژور هوه و باشترین هاتنه ده ره وه ت لێ ده که م. به ناوی خواوه چوینه ژور هوه و، به ناوی خوایشه وه چوینه ده ره وه و،

(١) بروانه: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ٥ / ٥٩ / به ژماره: ٢٦٩٨.

(٢) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧٤٧ / به ژماره: ٥٠٩٦.

پشتیushman به خوی پوره دگارمان به ستوه)، نه و جا با ساو له که سوکارو
خیز نه که ی بکات".

نیمامی (آبو داؤد) نه م هه دیسه ی به (ضعیف) دانه ناوه.^(۱)

بوشمان ریوایه ت کراوه له هاوه لی خو شه ویست (آبو أمامة) ی (باهلی) هوه (خوی
لی رازی بیت) - ناوی (صُدی) ی کوری (عجلان) ه-، نه ویش له پیغه مبهری خواوه
(دروودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «ثَلَاثَةٌ كُلُّهُمْ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ -:
رَجُلٌ خَرَجَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ -، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ -، حَتَّى
يَتَوَقَّاهُ، فَيُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرُدَّهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ غَنِيمَةٍ؛ وَرَجُلٌ رَاحَ إِلَى الْمَسْجِدِ،
فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى، حَتَّى يَتَوَقَّاهُ، فَيُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، أَوْ يَرُدَّهُ بِمَا نَالَ مِنْ أَجْرٍ أَوْ
غَنِيمَةٍ؛ وَرَجُلٌ دَخَلَ بَيْتَهُ بِسَلَامٍ، فَهُوَ ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى». واته: "سی
کهس هه ن، هه موویان له ژیر چاودیری و لوتفی خوی گه و ره دان: (پیاویک له مالی
خوی ده رجوه بۆ غه زاو جهنگ له ریگه ی خوادا، نه م پیاوه له ژیر چاودیری و
لوتفی خوی گه و ره دایه، هه تا ده بیاته وه بۆلای خوی و گیانی ده سیئیت و، نه و جا
ده یخاته به هه شته وه، یان به زیندووی و به پاداشت و ده سکه و تیکی باشه وه
ده یگه ریئته وه بۆ ناو که سوکاره که ی). (پیاویکیش رۆشته وه بۆ مزگه وت، نه میش
له ژیر چاودیری و لوتفی خوی گه و ره دایه هه تا ده بیاته وه بۆلای خوی و گیانی

---

(۱) واته: به لای نه وه وه بۆ پشت پی به ستن و به لگه هینانه وه ده شیت. به لام شیخی عه سقه لانی
فهرموویه تی: راسته نیمامی (آبو داؤد) له (سُنن) به که یدا نه م هه دیسه ی به لاواز دانه ناوه.
به لام له وه لامی پر سیاره کانی شیخی (آجرّی) دا (مُحمّد) ی کوری (إسماعیل) ی کوری
(عیاش) ی به لاواز داناوه، که یه کیك له راویه کانی نه م هه دیسه. پاشان شیخی عه سقه لانی
فهرموویه تی: رشته ی نه م هه دیسه نه خو شه کی تریشی تیدایه، نه ویش نه وه یه، که نه و
که سه ی هه دیسه که ی له (آبو مالک) ی (أشعري) هوه ریوایه ت کرده، خوی هه دیسه که ی
له نه و نه بیستوه، به لکو که سیك له نیواناندا دا که وتوه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۱۷۲
- ۱۷۳.

ده‌سینت و، نه‌وجا ده‌یخاته به‌هه‌شته‌وه، یان به زیندوویی و به‌پاداشت و ده‌ستکه‌وتیکی باشه‌وه ده‌یگه‌رپیتته‌وه بۆ ناو که‌سوکاره‌که‌ی. (پیاوئیکیش به‌سلاو کردنه‌وه به‌چیتته‌وه مالی خوی^(۱))، نه‌میش له‌ژیر چاودیری و لوتفی خوی گه‌وره‌دایه^(۲)."

حه‌دیسکی (حَسَن)ه. نیمامی (أَبُو دَاوُد) به‌رشته‌یه‌کی (حَسَن) ریوایه‌تی کردوه، زانایانی تریش ریوایه‌تیان کردوه.^(۳)

مانای (ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ) واته: خاوه‌نی (ضَمَان)ه. (ضَمَان)یش بریتیه‌له: چاودیری و ناگالیبون. وه‌کو چۆن ده‌وتریت (تَامِر) و (لَابِن) بۆ خاوه‌ن خورماو، خاوه‌ن شیر. که‌واته مانای (ضَامِنٌ عَلَى اللَّهِ) نه‌ویه، که‌له‌ژیر چاودیری خوی گه‌وره‌دا ده‌بیت. نای نه‌م خه‌لاته‌ چه‌نده گه‌وره‌یه! خوایه‌ بیکه‌یت به‌ ئیمه‌شی به‌خشیت. (آمِن، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ).

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه‌له‌هاوه‌لی خوشه‌ویست (جَابِر)ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ)ه‌وه (خوا له‌هه‌ردوکیان رازی بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: له‌په‌غه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: «إِذَا دَخَلَ الرَّجُلُ بَيْتَهُ، فَذَكَرَ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ وَعِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: لَا مَبِيتَ لَكُمْ وَلَا عِشَاءَ. وَإِذَا دَخَلَ، فَلَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ دُخُولِهِ، قَالَ الشَّيْطَانُ: أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ. وَإِذَا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى عِنْدَ طَعَامِهِ، قَالَ:

---

(۱) ده‌بیت هه‌دیه‌که‌ به‌م جوړه مانا بکړیت، نه‌وجا ده‌بیت به‌هه‌نگه‌ بۆ نه‌وه‌ی، که‌سونه‌ته له‌کاتی چوونه‌ ژووره‌وه بۆ ماله‌وه‌ سلاو بکړیت. به‌لام نه‌گه‌ر به‌م جوړه‌یان مانا بکړیت - که‌نه‌میش هه‌ر راسته-: {پیاوئیک له‌به‌ر سه‌لامه‌تی و خولادان له‌ناشوروب و کیشه‌ به‌چیتته مالی خویه‌وه، نه‌یه‌ته‌ ده‌ره‌وه}، نه‌وا په‌یوه‌ندی به‌باسه‌که‌ی ئیمه‌وه نامیتیت.

جا بۆ لیکدانه‌وه‌ی مانای هه‌دیه‌که‌ به‌هه‌ردو جوړه‌که‌ بروانه: مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ شَرْحُ مِشْكَاتِ الْمَصَابِيحِ (الْمَلَا عَلِيَّ الْقَارِي) / ۲ / ۶۱۱ - ۶۱۲، وَفَيْضُ الْقَدِيرِ شَرْحُ الْجَامِعِ الصَّغِيرِ (الْمُنَاوِي) / ۳ / ۳۱۹ / له‌سه‌ر هه‌دیه‌ی ژماره: ۵۳۶۴.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۱۰ / به‌ژماره: ۲۴۹۴، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۹ / ۱۶۶ / به‌ژماره: ۱۸۳۱۹.

أَذْرَكْتُمُ الْمَبِيتَ وَالْعِشَاءَ». ئیمامی موسلیم له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردوه.^(۱) واته: "ئه گهر پیاویک بجیته مالی خویه وهو، له کاتی چوونه ژووره وهو له کاتی ناخواردنیشدا زیکری خوا بکات، شهیتان (به دهسو دائیره کهی) خوی دهلیت: (نه جیگهی مانه وهتان دهستکهوت، نه نان و خوانیش). خو ئه گهر بجیته ژووره وهو، له کاتی چوونه ژووره وهدا زیکری خوا نه کات، شهیتان دهلیت: (جیگهی مانه وهتان دهستکهوت). ئه گهر له کاتی خواردنیشدا زیکری خوا نه کات، شهیتان دهلیت: (جیگهی مانه وهو خواردنیشان دهستکهوت)".

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی (ابن السنّی) دا، له هاوهلی خوشه ویست (عبدالله) ی کوری (عمرو) ی کوری (عاص) وهو (خوا له خوی و بارکیشی رازی بیت)، که فهرموویه تی: ئه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)، به رۆژدا بگه راپه ته وه بۆ مالی خوی، ده یه فهرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانِي وَآوَانِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي وَسَقَانِي، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي مَنَّ عَلَيَّ (فَأَفْضَلَ)، أَسْأَلُكَ أَنْ تُجِيرَنِي مِنَ النَّارِ». ^(۲) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی، که بیتازی کردووم له خه لکی و، جیگهی حه وانه وهی بۆ دابین کردووم. سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی، که خواردن و خواردنه وهی پی به خشیوم. سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوایه ی نازو نیعمه تیکی زۆری به سه ردا رشتووم. خوایه داوات لی ده کهم له ناگر بمپارێزیت".

رشته کهی (ضعیف) ه.^(۳)

(۱) برهانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۸ / به ژماره: ۲۰۱۸.

(۲) برهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۸۱ - ۸۲ / به ژماره: ۱۵۸.

(۳) شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: من هه دیسیکم بینوه، بۆ پالهبستی نه م هه دیسه ده شی و، هه ردو و زانی پایه بهرز (ابن ابی شیبّه) و (بزار) له ریگهی هاوهلی خوشه ویست (عبد الرحمن) ی کوری (عوف) وهو ریوایه تیان کردوه. بۆیه هه دیسه که ده بیت به هه دیسیکی (حسن). برهانه: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۱ / ۱۷۸ - ۱۷۹.

بو شمان ریوایت کراوه له (مُوطاً ی نِیامی (مَالِک) دا (په حتمی خوای لی بیت)، که نهو پی گه یشتوه: نه گهر مرو فی موسولمان چوه ناو خانوویه کی چو له وه، سونه ته بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ).^(۱) خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) بروانه: مُوطَّأُ الْإِمَامِ مَالِک (رِوَايَةُ يَحْيَى النَّيْي) / ۲ / ۹۶۲ / به ژماره: ۱۷۲۸. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: نیامی بوخاری له کتبی (الأَدَبُ الْمُفْرَد) داو، شیخی (ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ) ش به رسته یه کی (حَسَن) ریوایه تیان کردوه له هاو له لی خو شه ویست (ابْنُ عُمر) وه، که فهرموویه تی: نه گهر که سینک چوه خانوویه کی چو له وه، سونه ته بلیت: (السَّلَامُ عَلَیْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ). پاشان شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: هه رو هه نیامی (طَبْرِي) ش له هاو له لی خو شه ویست (ابْنُ عَبَّاس) هوه ریوایه تی کردوه، له ریگه ی هه ریه که له (عَلْقَمَة) و (عَطَاء) و (مُجَاهِد) یشه وه فهرمایشتی لهم جو ره ی نقل کردوه. بروانه: فَتْحُ الْبَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ / ۱۱ / ۲۰.

منیش ده لیم: بۆ فهرمایشتی زانایان لهو باره وه بروانه ته فسر ی نایه تی (۶۱) ی سوره تی (التور): ﴿إِذَا دَخَلْتُمْ بُيُوتًا فَسَلِّمُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُبَارَكَةٌ طَيِّبَةٌ﴾ له ته فسر ی (جَامِعُ الْبَيَانِ فِي تَأْوِيلِ الْقُرْآن)، ناسراو به ته فسر ی (طَبْرِي).

زیکری خه به ربوونه وه له شهودا، چوونه دمره وه له مال له وکاته دا

نه گهر که سیکي موسولمان شهو خه بهری بوویه وه، له مال چوه دهره وه، سونه ته تهماشای ناسمان بکات و، نایه ته کانی کوتای سورته تی (آل عمران) بخوینیت. له نایه تی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ.....﴾ ههتا کوتای سورته که. (۱)

له ههردوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سدر بیت) وه های ده کرد، تهنه تهماشا کردنی ناسمانه که نه بیت، که له صحیحی بوخاریدا هاتوه، نه که له صحیحی موسلیم. (۲)

(۱) واته: نایه ته کانی (۱۹۰ - ۲۰۰)، که بریتین له: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (۱۹۰) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ (۱۹۱) رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ (۱۹۲) رَبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ (۱۹۳) رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ (۱۹۴) فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَا يَكْفُرْ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا دَخَلْنَاهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ (۱۹۵) لَا يَغْرُلُكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ (۱۹۶) مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ وَيَنْسِفُ الْمِهَادُ (۱۹۷) لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ (۱۹۸) وَإِنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ (۱۹۹) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ (۲۰۰) ﴿﴾

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٦٦٥ / به ژماره: ٤٢٩٣، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٣٥٠ / به ژماره: ٧٦٣.

ههروه ها له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه، له هاوهلی
خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبَّاس) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که نه گهر
پهغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت)، به شهودا ههستایه بۆ شه و نوێژ کردن،
دهیغه رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ
الْحَمْدُ، لَكَ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ نُورُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ. وَلَكَ الْحَمْدُ، أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ حَقٌّ، وَقَوْلُكَ
حَقٌّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- حَقٌّ،
وَالسَّاعَةُ حَقٌّ. اللَّهُمَّ، لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ
خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاعْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ،
أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». واته: "خوایه، سوپاس و ستایش تهنها
شایسته ی تویه، چونکه تۆ سه ره پرشتیار و هه لسه سورپنه ری ناسمانه کان و زهوی و
ئه وهشی که له ناویاندایه. سوپاس و ستایش تهنها شایسته ی تویه، چونکه
خواه ندریتی ناسمانه کان و زهوی و ئه وهش له ناویاندایه تهنها هی تویه. سوپاس و
ستایش تهنها شایسته ی تویه، چونکه تۆ سه رچاوه ی نورو و پووناکی ناسمانه کان و
زهوی و ئه وهشی که له ناویاندایه. سوپاس و ستایش تهنها شایسته ی تویه، تۆ
خوایه کی راست و راسته قینهیت، به لێنیشته حهق و راسته، به خزمه تگه یشتنه وهشت
حهق و راسته، فه رمایشتیه حهق و راسته، به هه شتیه حهق و راسته، ئاگری
دۆزه خیش حهق و راسته، پهغه مبه رانیش حهق و راسته، (مُحَمَّد) یش پهغه مبه ریکی
حهق و راسته و، قیامهت و دوا پۆریش حهق و راسته. خوایه، من فه رمانبه ردار و
ته سلیمی فه رمایشته کانی تۆم و، ئیمانیشم به تۆ هیناوه و، پشتیشم تهنها به تۆ
به ستوه و، بۆلای تۆش ده گه رپمه وه و هانا بۆ تۆ ده هیتم، به به لگه و به هیزی
پشتیوانی تۆ ده چم به گزی دوژمناندا و، له ناکۆکی نیوان خۆم و ناحهزه کاغدا تۆ
ده کهم به دادوه و به بریارده ر، ده ی تۆش له تاوانی له مه و پیش و له مه و پاشم
خۆشبه و، له وانیه به نهی و به په نهانی نه نجامم دا و، له وانیه که به ئاشکرا
کرد و من. تۆ به حیکمه تی خۆت دۆست و خۆشه ویسته کانت پێشده خهیت و

به‌رزيان ده‌که‌يته‌وه و هي‌زو ده‌سه‌لا‌تيان ده‌ده‌يتي، دوزمن و ناحه‌زه‌کانيش‌ت
دوا‌ده‌خه‌يت و نه‌وي و سه‌رش‌و‌رو ريس‌وايان ده‌که‌يت، هي‌چ به‌رس‌تراوي‌کي راس‌ته‌قينه‌ش
نيه، بي‌جگه‌ له‌ تو".

هه‌ندێک له‌ راويه‌کان ئه‌مه‌شيان بۆ زياد کردوه: «وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ».^(۱)

زيکری کاتی چوونه سه‌رئاو

له‌ هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمدا هاتوه، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ويست
(أَنَسَ) هوه (خوای لی‌رازی بی‌ت)، که‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای له‌سه‌ر بی‌ت) له‌ کاتی
چونه‌ سه‌رئاودا ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ».^(۲) واته:
"خوایه، من په‌نا به‌ تو ده‌گرم له‌ شه‌یتانه‌ نی‌رینه‌ و می‌ینه‌کان".

بائی وشه‌ی (خُبْث) به‌ (مَضْمُون) ی و به‌ (سَاكِن) یش ده‌خو‌نی‌رته‌وه‌و، بۆ‌چوونی
ئهو که‌سه‌ش راس‌ت نیه، که‌ نکۆلی له‌وه‌ ده‌کات، به‌ (سَاكِن) ی بخو‌نی‌رته‌وه‌.

له‌ غه‌یری سه‌حیحی بوخاری و موس‌لیمیشدا بۆ‌مان رپوایه‌ت کراوه، که‌
پی‌غه‌مبه‌ری خوا له‌و کاته‌دا ده‌یفه‌رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ
وَالْخَبَائِثِ».^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۷۳ / به‌ ژماره: ۱۰۶۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۲ /
به‌ ژماره: ۷۶۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۶۶ / به‌ ژماره: ۱۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۳ / به‌
ژماره: ۳۷۵.

(۳) بروانه: الْمُصَنَّفُ فِي الْأَحَادِيثِ وَالْأَثَارِ / كِتَابُ الطَّهَارَةِ / مَا يَقُولُ الرَّجُلُ إِذَا دَخَلَ الْخَلَاءَ /
۱ / ۱۱ / به‌ ژماره: ۵، وَالِدُعَاءُ لِلطَّبْرَانِيِّ (حَقِيقُ: مُصْطَفَى عَبْدُ الْقَادِرِ عَطَا) / ۱۳۲ / به‌

بوشمان رپوایهت کراوه له هاوہلی خوښه ویست و خهلیفه ی چواره می پټغه مبهرو
پټشه وای موسولمانان نیمامی (علی) کورپی (أَبُو طَالِب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که
پټغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «سِتْرُ مَا بَيْنَ الْجَنِّ وَعَوْرَاتِ
بَنِي آدَمَ إِذَا دَخَلَ الْكَنِيفَ أَنْ يَقُولَ: بِسْمِ اللَّهِ». ^(۱) واته: "پهرده ی نیوان جنو که کان و
عورهت و شهرمگای ناده میزاده کان نه ویه، که نه گهر که سیک بجپته جینگه ی
سهرئاو کردن، بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)".

نیمامی (تَرْمِذِي) رپوایه تی کردوه و، فهرمووشتی: رسته که ی به هیز نیه و، نیمه ش
له باسه کاندا پټش وتمان: له کرده وه چاکه کاندا کار به حدیسی (ضَعِيف)
ده کریت. ^(۲)

ژماره: ۳۵۷. جیاوازی نیوان هم رپوایه ته و رپوایه ته که ی نیمامی بوخاری و موسلیم ته نها
بریتیه له هه بوونی (بِسْمِ اللَّهِ) له م رپوایه ته داو، نه بوونی له رپوایه ته که ی نه واندا. جا
نه گهر چی رسته ی گیرانه وه ی حدیسه که له م دوو کتیه دا جینگه ی سهرنج و تبیین، به لام
وه کو زانای پایه برز (وَلِيُّ الدِّين) ی کورپی حافظی عیراقی و، شیخی عه سقه لانی و، شیخی
(عَیْنِي) فهرموویانه: له رپنگه ی تره وه به رسته ی (صَحِيح) رپوایهت کراوه، که پټغه مبهری
خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا دَخَلْتُمُ الْخَلَاءَ فَقُولُوا: بِسْمِ اللَّهِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ
مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ». پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۱۹۵ - ۱۹۶، وَفَتْحُ الْبَارِي / ۱ /
۲۴۴، وَغَمْدَةُ الْقَارِي شَرْحُ صَحِيحِ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۲۷۲، وَفَيْضُ الْقَدِيرِ / ۵ / ۱۲۷. بویه
ده توانین بلین: وتی (بِسْمِ اللَّهِ) له کاتی چوونه سهرئاو دا سونه ته.

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۲ / ۵۰۳ / به ژماره: ۶۰۶.

(۲) شیخی (مُنَاوِي) فهرموویه تی: نیمامی (سُيُوطِي) نامازه ی کردوه به صه حیچی هم حدیسه و،
ههر واشه که نه و فهرموویه تی. نه و جا فهرمایشتیکی شیخی (مُغَلْطَاي) هیناوه له سهر
فهرمایشته که ی نیمامی (تَرْمِذِي) و، فهرموویه تی: نازانم چی وای کردوه که رسته که ی به هیز
نه بیت، چونکه ته وای نه و که سانه ی له رسته که یدان له هیچ روویه که وه تانه یان له سهر
نیه، به لکو نه گهر که سیک بلیت: رسته که ی صه حیحه، بؤچوونه که ی راسته و پټکاوتی.
پروانه: فَيْضُ الْقَدِيرِ / ۴ / ۹۶ - ۹۷ / له سهر حدیسی ژماره: ۴۶۶۲. بؤ فهرمایشته که ی

هاوه لآغان فەرموویانە: سونەتە ئەم زیکرە بکریت، ئیتر سەرئاو کردنە که له ناو بینادا بیّت، یان له دەشت و دەردا.

هەروەها هاوه لآغان (پەحمەتی خویان لی بیّت) فەرموویانە: سونەتە یە کەم جار بوتریّت: (بِسْمِ اللَّهِ). پاشان بوتریّت: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ).

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هاوێلی خۆشەویست (ابنُ عُمَرَ) هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بیّت)، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوی لە سەر بیّت) کاتێک دەچوو سەرئاو، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الرَّجْسِ النَّجِسِ الْخَبِيثِ الْمُخْبِثِ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ». واتە: "خوایە، من پەنا بەتۆ دەگرم لە شەیتانی دوورخراوە لە پەحمەتی خۆت، کە پیسو چەپەڵەو چەپەڵکەریشە".

شیخی (ابنُ السُّنِّي) رپوایەتی کردووە، ئیمامی (طَبْرَانِي)ش لە کتیی (الدُّعَاء)دا رپوایەتی کردووە.^(۱)

نەهی کردن له زیکر و قسه کردن له سەرئاودا

زیکر کردن و قسه کردن لە کاتی سەرئاو کردندا ناپەسەندە، ئیتر لە بینادا بیّت یان لە دەشتدا، وە هەموو جۆرە کانی زیکر کردن و قسه کردن لەم ناپەسەندیەدا یە کسانن، مەگەر قسه کردنە که لەبەر ناچاری بیّت.

شیخی (مُغَلَطَاي)یش برۆانە: شَرَحُ سُنَنِ ابْنِ مَاجَه (عَلَاءُ الدِّينِ مُغَلَطَاي) بِتَحْقِيقٍ: کَامِل غَوَيْضَة / ۱ / ۷۲.

(۱) برۆانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۱۵ / بە ژمارە: ۲۵، والدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِي / ۱۳۵ / بە ژمارە: ۳۶۷. شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: رشتەکی لاوازه، بەلام لە چەند رینگەیه کی ترهوه پالێشت کراوه. برۆانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۱۹۷ - ۱۹۸.

هەر بۆيە هەندىك لە هاوھەڵەکان فەرموویانە: ئەگەر کەسێک لە کاتی سەرئاو کردندا پڑمی، با (الْحَمْدُ لِلَّهِ) نەکات، با لەو کاتەشدا وەلامی (الْحَمْدُ لِلَّهِ) کەسی پڑمێو نەداتەو، وەلامی سلاویش نەداتەو، وەلامی بانگخوێنیش نەداتەو، ئەو کەسەش سلاوی لەم کردووە بە کەسێکی کەمتەرخەم دادەنرێت، بۆیە شایانی وەلامدانەو نیه.

جا ئەم کردنی جۆرە زیکرانە ناپەسەندە، نەوێک حەرام. بۆیە ئەگەر پڑمی، بە دڵ (الْحَمْدُ لِلَّهِ) کردو، زمانی نەجولاند، ئەو قەیناکات، خراپەیه کیشی تێدا نیه. بە هەمان شێوە لە کاتی جوتبوون و سەرجیگەیی نیوان ژن و مێردیشدا، با زیکرەکان هەر بە دڵ بن، بە زمان نەبن.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە هاوھەڵی خۆشەویست (ابْنُ عُمر) هەو (خوێن لە هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پاوێک بەلای پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت)، ئەویش لەو کاتەدا دەستی بە ئاو دەگەیاندا، کابراش سلاوی لێ کردو، ئەویش وەلامی نەداوە. ئیمامی موسلیم ئەم حەدیسە لە صەحیحە کەیدا رپوایەت کردووە.^(۱)

لە هاوھەڵی خۆشەویست (مُهَاجِر) ی کورپی (قُنُذ) یەشەو هاتو (خوێن لێ رازی بیت)، کە فەرموویەتی: جارێک هاتم بۆ خزمەتی پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت)، لەو کاتەدا دەستی بە ئاو دەگەیاندا، منیش سلاوم لێ کردو، ئەویش وەلامی نەدامەو، پاشان پۆرش (عُذْر) ی بۆ هێنامەو، فەرمووی: «أَتَى كَرِهْتُ أَنْ أَذْكَرَ اللَّهَ إِلَّا عَلَى طَهْرٍ (أَوْ عَلَى طَهَارَةٍ)». واتە: "من پێم ناخۆشبوو زیکری خوا بکەم، هەتا پاک و خاوێن و دەستبەدەستوێژ نەم".

(۱) برۆانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۱ / ۳۷۰.

حه‌دیسکی (صَحیح)ه، نیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) به چه‌ند
رشته‌یه کی (صَحیح) ریوایه‌تیاں کردوه.^(۱)

نه‌هی کردن له سلاو کردن له و که‌سه‌ی، که دانیشتوه بۆ سه‌رئاو کردن

هاوه‌لاَنمان فه‌رموو‌یانه: ناپه‌سه‌نده سلاو بکریت له و که‌سه‌ی له سه‌رئاو
دانیشتوه، خو ئه‌گهر که‌سێک سلاوی لی کرد، ئه‌وه شایه‌نی وه‌لامدانه‌وه نیه، به
به‌لگه‌ی ئه‌و دوو هه‌دیه‌ی هه‌ردوو هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابْنُ عَمْرٍو) و (مُهَاجِر)
(خوایان لی پازی بیت)، که له باسه‌که‌ی پیشوودا هه‌تران.

زیکری کاتی هاتنه دهرموه له سه‌رئاو

با مروّفی موسولمان له کاتی هاتنه دهره‌وه له سه‌رئاو بلیت: «غُفْرَانُكَ، الْحَمْدُ
لِلّٰهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي».

له هه‌دیه‌ی (صَحیح)یشدا هاتوه له (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي)دا، که
په‌مه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) له‌دوای سه‌رئاو کردن ده‌یفه‌رموو:
«غُفْرَانُكَ».^(۲)

(۱) بڕوانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۵۱ / به ژماره: ۱۷، وَسُنَنِ التَّسَائِي / ۱ / ۳۷ / به ژماره:

۳۸، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۱۲۶ / به ژماره: ۳۵۰.

(۲) بڕوانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۵۵ / به ژماره: ۳۰، وَسُنَنِ التِّرْمِذِي / ۱ / ۱۲ / به ژماره:

نیمامی (نَسَائِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) ش به شه کھی تریان (واته: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي) رپوایه ت کردوه.^(۱)

بو شمان رپوایه ت کراوه له هاوه لی خو شه ویست (ابْنُ غَمَر) هوه (خوا له همدووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: کاتیک پیغه مبه ری خوا (دروودی خرای له سر بیت)، له سه رئاو ده هاته دهره وه، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذَقَنِي لَذَّتَهُ، وَأَبْقَى فِيَّ قُوَّتَهُ، وَدَفَعَ (فِي رِوَايَةِ ابْنِ السُّنِّي: وَأَذْهَبَ) عَنِّي أَذَاهُ». واته: "سو پاس و ستایش بو ئه و خوایه ی، که له زه ت و چیژی نه و خوار د نه ی پی به خشیمو، هیزو قوه ته که شی تیدا هی شتمه وه و، زیان و پیسه که شی له کۆل کردم ه وه".

همردوو زانای پایه بهرز (ابْنُ السُّنِّي) و (طَبْرَانِي) رپوایه تیان کردوه.^(۲)

(۱) پروانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۱۱۰ / به ژماره: ۳۰۱. نه م فهرمایشته دوو سه رنج و تیبینی له سه ره:

- نه گهرچی نیمامی نه وه وی و هه ندیک له زانایانی تریش فهرموویانه: نیمامی (نَسَائِيّ) به شی دوهمی هه دیسه که ی رپوایه ت کردوه، به لām من به خزمه تی رپوایه ته که ی نیمامی نه سائی نه گه یشتوم له نوسخه ی کتیه چاپکراوه کانی خویدا!!!! نه گهرچی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) له کتیه که ی خویدا له ریگه ی نه وه وه رپوایه تی کردوه.

- به شی دوهمی هه دیسه که (واته: الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنِّي الْأَذَى وَعَافَانِي) به رسته ی سه حیح له پیغه مبه ری خوا وه نه هاتوه، به لکو وه کو نیمامی نه وه وی خو ی و شیخی (ابْنُ الْمُثَنَّن) یش فهرموویانه: هه دیسیکی (ضَعِيفٌ) به لām له بهر نه وه ی باسی کرده وه چاکه کانه (فَضَائِلُ الْأَعْمَالِ)، ده کریت کاری پی بکریت. سه ره پای نه وه ی که شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: له هه دیسیکی (حَسَن) دا هاتوه، که فهرمایشتی هاوه لی خو شه ویست (أَبُو ذَرٍّ) (غِفَارِي) به. پروانه: خُلَاصَةُ الْأَحْكَامِ مِنْ مُهِمَّاتِ السُّنَنِ وَقَوَاعِدِ الْإِسْلَامِ (التَّوَوِي) / ۱ / ۱۷۱ - ۱۷۲، وَتَحْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أدِلَّةِ الْمُنْهَاجِ (ابْنُ الْمُثَنَّن) / ۱ / ۱۶۷ - ۱۶۸، وَتَنْجِيحُ الْفَكَارِ / ۱ / ۲۱۶.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۵ / به ژماره: ۲۵، وَالِدُعَاءُ لِلطَّبْرَانِي / ۱۳۶ / به ژماره: ۳۷۰. شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: رسته ی نه م هه دیسه به چرانیشی تیدا یه و،

کەسی لاوازیشی تێدایه، به لām له چه‌ند رینگه‌یه‌کی تروه پالپشت کراوه. بڕوانه: نَتایج
الفکار / ١ / ٢١٨ - ٢١٩.

زیکری کاتی بهردانه‌وی ناویان هه‌لگۆزینی بۆ ده‌ستنۆیژ گرتن

سونه‌ته مروفی موسولمان له کاتی بهردانه‌وی ناودا، یان له کاتی هه‌لگۆزینیدا بۆ ده‌ستنۆیژ گرتن بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)، وه‌کو پیتشر باسمان کرد {که سونه‌ته بۆ هه‌موو کارێک (بِسْمِ اللَّهِ) بکریت}.

زیکری کاتی ده‌ستنۆیژ گرتن

سونه‌ته له سه‌ره‌تای ده‌ستنۆیژه‌وه بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ). خو ئه‌گهر ته‌نها بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)، ئه‌وه هه‌ر به‌سه.

هاوه‌لا‌ئمان فه‌رموویانه: ئه‌گهر له سه‌ره‌تای ده‌ستنۆیژه‌که‌وه (بِسْمِ اللَّهِ) نه‌کرد، ئه‌وا با له ناوه‌نده‌که‌یدا بیکات. خو ئه‌گهر نه‌یکرد، هه‌تا لی‌بوویه‌وه، ئه‌وه ئیتر جینگه‌ی کردنی نه‌ماوه، بۆیه ناکریت‌و، ده‌ستنۆیژه‌که‌شی درووسته، ئیتر به‌ده‌ستی نه‌نقه‌ست وازی لی هیناییت، یان به‌هه‌له‌هه‌له‌بیری چووبیت.

ئه‌مه مه‌زه‌به‌ی ئی‌مه‌یه‌و، مه‌زه‌به‌ی زۆرینه‌ی زانایانی‌شه.

جا له‌باره‌ی کردنی (بِسْمِ اللَّهِ)یه‌وه چه‌ند هه‌دیسیکی (ضَعِيف) هاتوه‌و، له ئیمامی (أَحْمَد)ی کوری (حَبَل)یشه‌وه هاتوه، که فه‌رموویه‌تی: من ناگام له‌وه‌یه، که سه‌باره‌ت به‌ (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له کاتی ده‌ستنۆیژدا هه‌دیسیکی سابت هاتیبت. ^(۱)

---

(۱) شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: ئه‌گهر ئیمامی (أَحْمَد) له‌وباره‌وه ناگای له هه‌دیسی سابت نه‌یبت، ئه‌وه وای لی‌وه لازم نایه‌ت، که هه‌دیسی سابت له‌وباره‌وه نه‌هاتیبت، خو ئه‌گهر بشلێن: هه‌دیسی سابتی له‌وباره‌وه نه‌هاتوه، ئه‌وا لی‌یه‌وه لازم نایه‌ت، که هه‌دیسه‌کان (ضَعِيف)بن، چونکه ده‌کریت مه‌به‌ست به‌هه‌دیسی سابت هه‌دیسی (صَحِيح) بیت، به‌مه‌ش ده‌گۆنجیبت هه‌دیسی (حَسَن)ی له‌وباره‌وه هاتیبت، خو ئه‌گهر بشلێن یه‌که به‌یه‌که‌ی

ئەوجا يە كَيْك لەو حەدىسانەى كە لەبارەى كردنى (بِسْمِ اللَّهِ) يەو ھاتو ھە كاتى دەستوێژدا، بریتى ھە حەدىسكى ھاو ھەلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) (خوای لى رازى بىت)، ئەویش لە پێغمەبەرى خواو ھە (درودى خوای لەسەر بىت)، كە ھەرموويەتى: «لَا وَضُوءَ لِمَنْ لَمْ يَذْكُرِ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ». واتە: "دەستوێژە كەى (لەرووى پاداشتەو ھە) بە تەواو دانانریت، بۆ ئەو كەسەى لە سەرەتاكە يەو ھە (بِسْمِ اللَّهِ) نە كرديت".

ئىمامى (أَبُو دَاوُد) و، غەبرى ئەویش رىوايەتيان كرده. ^(١)

ھەروەھا ئەم حەدىسەمان لە ھاو ھەلى خۆشەويست (سَعِيد) كورى (زَيْد) و، (أَبُو سَعِيد) (خُدْرِي) و، داىكە (عَائِشَةَ) و، (سَهْل) كورى (سَعْد) يەو ھە بۆ رىوايەت كراو ھە (خو ھە ھەمويان لى رازى بىت).

ھەموو رىوايەتەكانىشمان لە (سُنَنِ) (بَيْهَقِي) و، لە غەبرى ئەویشدا بۆ رىوايەت كراو ھە، ئىمامى (بَيْهَقِي) و غەبرى ئەویش بە (ضَعِيف) يان داناون. ^(٢)

حەدىسەكان (ضَعِيف) ن، ئەوا لىيەو ھە لازم نايت، كە كۆى حەدىسەكان بۆ بەلگە ناھەيئە {واتە: دەكریت بە ھەمويانەو ھە ھەيژ بىن و، بۆ پشت بى بەستن بشيئە. سەرەراى ئەو ھەش وەكو لە پەراوێژى داھاتووتردا باسى دەكەين، يە كَيْك لە حەدىسەكان پلەى (حَسَن) ي ھەيە}. بڕوانە: تَتَائُجُ الْأَفْكَار / ١ / ٢٢٩ - ٢٣٠.

(١) بڕوانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ١ / ٧٣ / بە ژمارە: ١٠١، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ١ / ١٤٠ / بە ژمارە: ٣٩٩٩٩.

(٢) شىخى عەسقلانى ھەرموويەتى: رىوايەتەكەى ھاو ھەلى خۆشەويست (أَبُو سَعِيد) (خُدْرِي) حەدىسكى (حَسَن) ھە، ئىمامى (أَحْمَد) و (تَرْمِذِي) و (دَارِمِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (حَاكِم) يەش رىوايەتيان كردهو، ئىمامى (حَاكِم) بە (صَحِيح) يشى داناو ھە. بڕوانە: تَتَائُجُ الْأَفْكَار / ١ / ٢٢٩ - ٢٣٠. بەمەش حەدىسەكە بۆ پشت بى بەستن و بەلگەبوون دەشيت.

زیکری دواى (بِسْمِ الله) کردن له سهرمتای دستنویز گرتن

زاناو خواناسی پایه‌برز (أَبُو الْفَتْحِ نَصْرِي (مَقْدِسِيّ) - که یه کیکه له هاوه‌لاغان- فرموویه‌تی: سونه‌ته که‌سی ده‌ستویژ گر له‌دواى (بِسْمِ الله) کردنه‌وه، بَلَّيْتُ: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ).

جا ئه‌مه‌ی که ئه‌و زانا پایه‌برزه فرموویه‌تی هیچ خراپه‌یه‌کی تیدا نیه، به‌لام ئه‌وه‌نده هه‌یه، که له حه‌دیسدا ئه‌صلیکی نیه‌و، واش نازانین که هه‌چکام له هاوه‌لاغان‌و، له زانایانی تریش فرمایشتی له‌و جوره‌یان هه‌بیت. خواش له هه‌موو که‌س زاناته‌ره.^(۱)

---

(۱) به‌لّی ئه‌و زیکره حه‌دیسى (لاوازی) له‌باره‌وه هاته‌وه، به‌ر له‌و زانا پایه‌برزه‌ش چه‌ند زانابه‌کی تریش هه‌مان فرمایشتیان کردوه.

حە‌دیسە‌که بریتیه له‌و حە‌دیسە‌ی، که هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بِرَاء‌ی کورپی (عَازِب) (خوای لی‌رازی بیت) رپویه‌تی کردوه، که پتغه‌به‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فرموویه‌تی: هه‌ر موسولمانیک له‌کاتی ده‌ستویژ گرتندا (بِسْمِ الله) بکات‌و، ئه‌وجا بۆ هه‌موو ئه‌ندامه‌کانیشی بَلَّيْتُ: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، پاشان که له ده‌ستویژه‌که‌ی بوویه‌وه، بَلَّيْتُ: (اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ)، هه‌ر هه‌شت ده‌رگا‌که‌ی به‌هه‌شتی بۆ ده‌کرینه‌وه‌و، له هه‌ر کامیانه‌وه بیه‌ویت ده‌چینه‌ ژووره‌وه.

شیخی عه‌سقه‌لانی له‌باره‌ی ئه‌م حە‌دیسە‌وه فرموویه‌تی: ئه‌مه ئه‌گه‌رچی حە‌دیسە‌ی‌کی لاوازه، به‌لام ده‌کریت وه‌کو سه‌رنج له‌سه‌ر ئه‌و فرمایشته‌ی ئیمامی نه‌وه‌وی به‌یتریت، که فرموبووی: وتی ئه‌و زیکره له‌دواى (بِسْمِ الله) یه‌وه له حە‌دیسدا ئه‌صلیکی نیه. بر‌وانه: نتائج الأفكار / ۱ / ۲۴۴.

ئیمامی (سَيُّوْطِيّ)ش فرموویه‌تی: ئیمامی (زُرْكَشِيّ) له کتیبی (الْخَادِم) دا فرموویه‌تی: به‌رله شیخ (نَصْرِي (مَقْدِسِيّ) مامۆستاکه‌شی، که بریتیه له شیخ (سَلِيْم) ی (رَازِيّ) هه‌ر وای فرمووه‌و، به‌رله هه‌ردوو کیشیان شیخی (صَيْمَرِيّ)ش هه‌ر وای فرمووه. بر‌وانه: ثَغْفَةُ الْأَبْرَارِ بَنَكْتِ الْأَذْكَارِ (حَقِيق: مُخَيِّ الدِّينِ مُسْتَو) / ۳۷.

زیکری دواى دهستویژ گرتن

با مرؤفی موسولمان له دواى ته و او بوونی دهستویژه کهى بلیت: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ، سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ». واته: (شایه تی دهدهم که هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خواى تاكو ته نهى بى هاوتاو، شایه تیش دهدهم، که (مُحَمَّد) به ندهو پیغه مبهرى نه وه. خوايه بمگیره به یه کیك له ته وبه کاران و، به یه کیك له و که سانه ی خوځان پاك و خاوین راده گرن. خوايه پاك و بیگه ردی و سوپاس و ستایش هر بو تویه، شایه تی دهدهم هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له تو، دواى لیخو شبوونت لی ده که مو، به ته وبه و په شیمانیه وه دیمه وه خزمه ت).

بو شمان ریوایه ت کراوه، له نیمامی (عمری کوری (خطاب) هوه (خواى لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهرى خوا (دروودی خواى له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ تَوَضَّأَ فَقَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ، يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ». واته: نه و که سه ی دهستویژ بگریت و، به شوینیدا بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، هر هشت ده رگا که ی به هه شتی بو ده کرینه وه و، له هر کامیانه وه بیه ویت ده چیته ژووره وه.

نیمامی موسلیم له صه حیه که یدا ریوایه تی کردوه و، نیمامی (ترمذی) ش ریوایه تی کردوه و، نه مه شی بو زیاد کردوه: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ».^(۱)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۰۹ / ۲۳۴، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۱ / ۷۸ / به ژماره: ۵۵.

نیمامی (نَسَائِي) یش له کتیی {عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ} داو، زانایانی تریش به رِشته‌ی (ضَعِيف) نهم به‌شهی زیکره‌که‌یان رپوایهت کردوه: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ).^(۱)

بوْشمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (دَارَقُطْنِي) دا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (ابْنُ عَمْرٍ) هوه (خوا له همدووکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سهر بیت) فه‌رموویه‌تی: ههر که‌سیک ده‌ستوئِژ بگرت و، به‌ر له‌وه‌ی قسه‌ بکات، بَلَّيْتُ: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»، نه‌وا له تاوانی نیوان دوو ده‌ستوئِژی ده‌بوردریت.^(۲) رِشته‌که‌ی (ضَعِيف) به.

بوْشمان رپوایهت کراوه له (مُسْنَدِ) ی نیمامی (أَحْمَدِ) ی کوری (حَبَل) و، (سُنَنِ) ی (ابْنُ مَاجَه) و، کتیه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَنَسِ) هوه (خوی لی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوی له‌سهر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی ده‌ستوئِژیکی باش بگرت و، پاشان سی جار بَلَّيْتُ: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»، نه‌وا

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۱۷۳ - ۱۷۴ / به ژماره‌کانی: ۸۱ - ۸۳، والدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِي / ۱۴۰ / ۳۸۸، وَالْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۵۲ / به ژماره: ۲۰۷۲. سه‌یره به‌لامه‌وه که نیمامی نه‌وه‌ی فه‌رموویه‌تی: نهم زیکره له ه‌دیسیکدا هاتوه، که رِشته‌که‌ی لاوازه!!! که‌چی نیمامی (حَاكِم) فه‌رموویه‌تی: نه‌مه ه‌دیسیکی (صَحِيح) به له‌سهر مه‌رجی نیمامی موسلیم.

ه‌دروه‌ها شیخی عه‌سقه‌لانی‌ش فه‌رموویه‌تی: نه‌و فه‌رمایه‌شته‌ی نیمامی نه‌وه‌ی جینگه‌ی سه‌رنج و تییینه. نه‌وجا خزی هاتوه ه‌دیسه‌که‌ی ته‌خریج کردوه، له کۆتایه‌شدا فه‌رموویه‌تی: گو‌مانی تیدا نیه، که رِشته‌که‌ی (صَحِيح) به. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۲۴۴ - ۲۴۶.

(۲) بروانه: سُنُنُ الدَّارَقُطْنِي / ۱ / ۹۲ / به ژماره: ۵. به‌لکو رِشته‌که‌ی زۆر لاوازه. چونکه که‌سیکی زۆر لاوازی تیدایه، بی ده‌وتریت: (ابْنُ الْبَيْلَمَانِي). بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۲۴۸.

ههشت دهرگاکی بهههشتی بو ده کرتهوه، له هه رکامیانهوه بیهویت ده چیه ژوورهوه.^(۱) رشته کهی (ضَعِیف)ه.

ههروهه سیباره کردنهوهی «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ» مان له کتیه کهی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا به رشتهی (ضَعِیف) بو ریوایهت کراوه، له هاوهلی خوشهویست و خهلیفه ی سیه می پیغه مبهرو پیشه وای موسولمانان ئیمامی (عُثْمَان) ی کوری (عَفَّان)هوه (خوای لی رازی بیت).^(۲)

زانای پایه بهرز شیخ (نَصْرِي) (مَقْدِسِي) فهرموویه تی: با له گهل نه م زیکرانه شدا بلیت: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ).

ههروهه با (وَسَلَّمَ) یشی پیوه بلکییت.

هاوه لاغان فهرموویانه: با نهو کهسه ی دهستوێژه کهی گرتوه نه م زیکرانه پروو به قیله بکات و، دوا به دوا ی دهستوێژه کهش بیانکات.

---

(۱) بروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۲۱ / ۳۰۷ / به ژماره: ۱۳۷۹۲، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۱۵۹ / به ژماره: ۴۶۹، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۹ - ۲۰ / به ژماره: ۳۳.

(۲) که گوايه پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يَفْرُغُ مِنْ وُضُوئِهِ: "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ يَقُمْ حَتَّى تُمَحَى عَنْهُ ذُنُوبُهُ، حَتَّى يَصِيرَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ». بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۷ / به ژماره: ۲۹. جا نهو کهسه ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) نه م حه دیسه ی لیوه ریوایهت کردوه، تۆمه تی درۆ کردنی له سه ره. بۆیه نه گهر حه دیسه که هه لبه سراویش نه ییت، هه ر زۆر لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۲۵۰.

باسيک: {نزاو پارانه و مکاني نه ندانه کاني دستنويژ}

هيچ شتيک له پيغه مبهري خواوه (دروودی خوی له سر بیت) نه هاتوه، سه باره ت به کردنی نزاو پارانه وه له سر نه ندانه کاني دستنويژ.

● شهر عزنان فهرموویانه: سونه ته نهو نزاو پارانه وه انه بکړیت، که له زانایانی (سَلَف) هوه هاتون، نه وانیښ زیادو که میان تیدا کرده. جا پوخته ی فهرمایشته کانیان نه مه یه:

● له دواي وتی (بِسْمِ اللَّهِ)، با بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَعَلَ الْمَاءَ طَهُورًا) واته: (سوپاس و ستایش بو نهو خوايه ی، که ئوی به پاکو پاکه وه که درووست کرده).

● له کاتی ئاو له دهم رادانیښدا بلیت: (اللَّهُمَّ، اسْقِنِي مِنْ حَوْضِ نَبِيِّكَ كَأْسًا لَا ظَمًا بَعْدَهُ). واته: (خوايه، له حوزه که ی پیغه مبهره که ت (دروودی خوی له سر بیت) پرداغیك ئاومان بده یی، که هه تاهه تايه تینویتی به شویندا نه یه ت).

● له کاتی ئاو له لوت رادانیښدا بلیت: (اللَّهُمَّ، لَا تَحْرِمْنِي رَائِحَةَ جَنَّاتِكَ وَنَعِيمِكَ). واته: (خوايه، له بون و بهرامی به هه شت و باخاته کانی خوت بیبه شم مه که).

● له کاتی شور دنی دهم و دهم و چاویدا بلیت: (اللَّهُمَّ، بَيِّضْ وَجْهِي يَوْمَ تَبْيِضُ فِيهِ وَجُوهٌ وَتَسْوَدُ وَجُوهٌ). واته: (خوايه، دهم و چاوم سپی و نورانی بکه، له و روزه دا که هه ندیک له دهم و چاوه کان دهره وشینه وه و سپی و نورانی دهن و، هه ندیکشيان ره شدا ده گیر سین و تاریک دهن).

● له کاتی شور دنی دهسته کانیدا بلیت: (اللَّهُمَّ، أَعْطِنِي كِتَابِي بِيَمِينِي. اللَّهُمَّ، لَا تُعْطِنِي كِتَابِي بِشِمَالِي). واته: (خوايه، کتبی تو ماری کرده وه کام بده ره دهستی راستم. خوايه، کتبه کم نه ده یته دهستی چه پم).

● له کاتی ده ست هیثانی به سه ریدا بلیت: (اللَّهُمَّ، حَرِّمْ شَعْرِي وَبَشْرِي عَلَى النَّارِ، وَأُظْلِنِي تَحْتَ عَرْشِكَ يَوْمَ لَا ظِلَّ إِلَّا ظِلُّكَ). واته: (خوايه، قزو پیستیشم له

ئاگر حەرام بکەو، بمخەرە ژێر سیپەری عەرشتەو، لەو ڕۆژەدا، کە بێجگە لە سیپەری تۆ، هیچ سیپەریکی تر نیه).

● لە کاتی دەست هێنانی بە گۆیەکانیدا بڵیت: (اللَّهُمَّ، اجْعَلْنِي مِنَ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ، فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ). واتە: (خوایە، بیکە بە یەکیەک لەو کەسانە، کە گۆی لە قسەکان دەگرن، شوێنی چاکترینیان دەکەون).

● لە کاتی شۆردنی قاچەکانیدا بڵیت: (اللَّهُمَّ، ثَبِّتْ قَدَمِي عَلَى الصِّرَاطِ). واتە: (خوایە، هەردوو قاچم لەسەر پردی (صِرَاط) ڕاگیر و جێگیر بکە). خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

ئیمامی (نَسَائِي) و قوتابە کەشی (کە بریتیه لە شیخی: ابْنُ السُّنِّي) لە کتێبەکانی (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ)، بە ڕشتە (صَحِيح) ڕیوایەتێکی کردووە لە هاوێلی خوێشەویست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) هەو (خوای ئی ڕازی بێت)، کە فەرموویەتی: ئاوی دەستوێژ گرتەم هێنا بۆ پیغمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بێت)، ئەویش دەستوێژی گرتو، گویم لێبوو دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي، وَوَسِّعْ لِي فِي دَارِي، وَبَارِكْ لِي فِي رِزْقِي». واتە: "خوایە، لە تاوانم خوێشەو، مالتو نیشنگەم بۆ گۆشادو فراوان بکەو، فەرۆ بەرە کەت بخەرە رزق و ڕۆزیمەو". منیش عەزەم کرد: ئەو پیغمبەری خوا، گویم ئی بوو، فلانە دوعات دەکرد. ئەویش فەرمووی: «وَهَلْ تَرَكَنْ مِنْ شَيْءٍ»^(۱). واتە: "تایا ئەو سی نزاو پارانەو یە هیچیان بەجێهێشتووە کە لە خوێانی نەگرن و داگرەو نەبن بۆی؟".

شیخی (ابْنُ السُّنِّي) ئەم حەدیسە لە بابێکدا هێناوە، بە ناوێشی (بَابُ مَا يَقُولُ بَيْنَ ظَهْرَانِي وَضَوْئِهِ). واتە: (باسی ئەوەی دەبڵیت لە کاتی دەستوێژ گرتندا).

---

(۱) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۱۷۲ - ۱۷۳ / بە ژمارە: ۸۰، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۶ - ۱۷ / بە ژمارە: ۲۸. بەلام لە هەردووکیاندا (أَبُو مُوسَى) تەنها ئەوەندە فەرموو: (هاتم بۆ خزمەتی پیغمبەر، ئەویش دەستوێژی گرتو، گویم لێبوو فەرمووی: .....هتد). ئێر باسی ئەوەی تیدا نیه، کە ئاوی دەستوێژی بۆ نامادە کردبێت!

نیمامی (نَسَائِيّ) ش له (بَابُ مَا يَقُولُ بَعْدَ فَرَاغِهِ مِنْ وُضُوئِهِ). واته: (باسی ئه وهی له دواى لیبونه وهی له دهستویژ ده یلّیت). جا ههردو کیشیان ده گونجین.^(۱)

زیکری کاتی خوشۆردن

هه موو ئه و زیکرانهی له دهستویژدا باسماں کردن، به (بِسْمِ اللَّهِ) و ئه وانی تریشه وه، بۆ که سی خوشۆریش سونه تن، ئیژ جیاوازی نیه له ئیوان که سی لهش گران و، ئافرهت (حَائِض) و، کهسانی تریشدا.

هه ندیک له هاوه لاغان فهرموویانه: ئه گهر که سیک لهشی گران بوو، یان ئافرهتیک له سورپی مانگانه دا بوو، ئه و با (بِسْمِ اللَّهِ) نه کهن.

بۆچوونی مه شهوهر له سه ر ئه وه یه، که کردنی (بِسْمِ اللَّهِ) بۆ ئه مانیش هه ر سونه ته، وه کو چۆن بۆ کهسانی تر سونه ته. به لām درووست نیه مه به ستیان پیی قورئان ییت.

---

(۱) شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: نیمامی (طَبْرَانِيّ) ئه م هه دیسه ی له رینگه ی سی که سه وه رپوایهت کردوه و، ئه وانیش له (مُعْتَمِر) وه رپوایه تیان کردوه. له رپوایه تی هه دیسه که شدا هاتوه، که پێغه مبه ری خوا دهستویژی گرت و، پاشان نویژی کردو، ئه و جا ئه و زیکره ی کرد. به مه ش ناوێشانی باسه که ی شیخی (ابْنُ السَّنِّيّ) له جینگه ی خۆیدا نیه، چونکه له و رپوایه ته دا به راشکاوی هاتوه، که پێغه مبه ری خوا له دواى نویژه که وه زیکره که ی کردوه. دیسان ئه وه ش ده رده که ویت که زیکره که له نێوان دهستویژو نویژه که دا نه بوه. ههروه ها به لای شیخی عه سقه لانی وه رشته ی هه دیسه که ش (صَحِيح) نیه، به لکو به چرانی تیدا یه. بروه: تَانِجُ الْاَفْكَار / ۱ / ۲۶۳.

زیکری (تیمم) کردن

سونه ته له سهره تا که یه وه بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ). خو نه گهر که سیکی له ش گران بوو، یان ئافره یتک بوو له سوړی مانگانه دا، نهوا هر بهو جوړه یه، که له خوښوړدنه که یاندا باسماں کرد.

سه باره ت به وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ)، نو زیکرو نزاو پارانه وانه ش، که له باسی ده ستونیز دا باسماں کردن، نه وه من هیچیکم له باره یه وه نه بینوه، نه له فرمايشی هاوه لاغمانداو، نه له فرمايشی زانایانی تریشدا. به لآم وا دهرده که ویت، که حوکمی نه میس هر بهو جوړه بیت، که له ده ستونیز دا باسماں کرد. چونکه نه میس هر وه کو ده ستونیز وه هایه و، رینگایه کی پاکبونه وه یه.

زیکری کاتی پوښتن بۆ مزگهوت

پیشتر باسماں کرد، که مروفی موسولمان کاتیک له مال دهرده چیت چی زیکریک ده کات، ئیر گرنگ نیه بۆ کوئ دهروات.

به لآم نه گهر بۆ مزگهوت پروات، نهوا سونه ته سهره پای نهو زیکرانه ی باسماں کردن، نه م زیکره شیان پتوه بلکیتیت، که له صه حیچی موسلیمدا بۆ مان ریوایهت کراوه، له حه دیسیکی دریژی هاوه لی خوشه ویست (ابن عباس) دا (خو له هردوکیان رازی بیت)، که سه باره ت به مانه وه ی شه ویکي له مالی پووره (مِیْمُوْتَه) یدا (خوای لی رازی بیت) ده یگپرتنه وه و، حه دیسه که ش له باره ی شه ونوئز کردنی پیغه مبهری خواوه یه (دروودی خوای له سر بیت). (ابن عباس) فرمو یه تی: بانگ خوین بانگی به یانی داو، پیغه مبه ریش ته شریفی برد بۆ نوئزی به یانی و، به دهم رینگه وه ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي سَمْعِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي بَصَرِي

نُوراً، وَاجْعَلْ مِنْ خَلْفِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَاجْعَلْ مِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً؛ اللَّهُمَّ، أَعْظِي نُوراً». ^(۱) واته: "خوايه، نووریکي گهوره بخه یته دلّمه وه، نووریکي گهورهش بخه ره توانای قسه کردن و زماغه وه، نووریکي گهورهش بخه ره هیزی بیستن و گویمه وه، نووریکي گهورهش بخه ره هیزی بین و چاومه وه، نووریکش له پشتمه وه دابی و، نووریکش له بهرده مه وه دابی و، نووریکش له سهرمه وه دابی و، نووریکش له ژیرمه وه دابی. خوايه نووریکي گهوره م پی به خشه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (بلال) سه وه (خوا یی رازی بیت)، که فهرموویه تی: کاتیک پیغه مبه ری خوا (دروودی خوا یی له سر بیت) ته شریفی بر دایه بۆ نو یژ کردن، ده یفه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، آمَنْتُ بِاللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. اللَّهُمَّ، بِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّ مَخْرَجِي هَذَا، فَإِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْراً وَلَا بَطْراً وَلَا رِيَاءً وَلَا سُمْعَةً، خَرَجْتُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ، وَاتَّقَاءَ سَخَطِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُعِيدَنِي مِنَ النَّارِ، وَأَنْ تُدْخِلَنِي الْجَنَّةَ». ^(۲) واته: "به ناوی خواوه، ئیمانم به خوا هیناوه و، پشتم به خوا به ستوه، هیچ هیزو توانایه کیش نیه بۆ خۆلادان له خراپه و، بۆ کردنی چاکه بیجگه له هیزی لوتف و پشتیوانی خوا. خوايه، بۆ خاتری نه و که سانه ی داوات لی ده که ن و لیست ده پارینه وه و، بۆ خاتری نه م ده رچوونه ی خۆشم، که بۆ شانازی کردن و خۆ هه لکیشان و رپو پامایی و ناوبانگ ده رکردن ده رنه چووم، به لکو به مه به ستی ده ستخستنی ره زامه ندی تو و، خۆپاراستن له خه شم و تو وره یی تو ده رچووم. لیست ده پارینه وه و داوات لی ده که م به نام به دیت له ناگری دۆزه خو، بمخه یته به هه شته وه".

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۰ / به ژماره: ۷۶۳.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۴۲ - ۴۳ / به ژماره: ۸۴.

حه‌دیسکی (ضَعِیف) ه. یه کِیک له ږاویه‌کانی بریتیه له (وَازِع) ی کورې (نَافِع) ی (عُقَلِی)، که زانایان یه‌ک ده‌نگن له‌سهر نه‌وهی، که‌سیکی لاوازه‌و، که‌سیکی (مُنْکَرُ الْحَدِيث) ه.

هه‌روه‌ها هه‌دیسکی‌شمان به هه‌مان مانا بو ږیوایه‌ت کراوه له کتبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له ږینگه‌ی (عَطِيَّة) ی (عَوْفِي) ه‌وه، نه‌ویش له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) ه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سهر بیت). ^(۱) جا (عَطِيَّة) ش دیسان که‌سیکی (ضَعِيف) ه. ^(۲)

---

(۱) ږوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۴۳ - ۴۴ / به ژماره: ۸۵. عَنْ عَطِيَّةَ الْعَوْفِي، عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -: "مَا خَرَجَ رَجُلٌ مِنْ بَيْتِهِ إِلَى الصَّلَاةِ، فَقَالَ: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ السَّائِلِينَ عَلَيْكَ، وَبِحَقِّ مَمْشَايَ هَذَا، فَإِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْرًا، وَلَا بَطْرًا، وَلَا رِيَاءً، وَلَا سُمْعَةً، خَرَجْتُ اتِّقَاءَ سَخِطِكَ، وَابْتِغَاءَ مَرْضَاتِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تُنْقِذَنِي مِنَ النَّارِ، وَأَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ)، إِلَّا وَكَلَّ بِهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ يَسْتَغْفِرُونَ لَهُ، وَأَقْبَلَ اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ - عَلَيْهِ بِوَجْهِهِ حَتَّى يَقْضِيَ صَلَاتَهُ".

(۲) به‌بټی نهم فەرمايشته‌بټټ هه‌دیسه‌که به هه‌ردوو ږیوایه‌ته‌که لاوازه. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی فەرموویه‌تی: هه‌دیسه‌که به ږیوایه‌تی دوهم هه‌دیسکی (حَسَن) ه‌و، نیمامی (أَحْمَد) و (ابْنُ مَاجَه) و (ابْنُ خُرَيْمَةَ) و (أَبُو نُعَيْم) ږیوایه‌تیاں کړدوه‌و، سه‌یریشه به‌لامه‌وه که نیمامی نه‌وه‌وی ته‌نھا ږیوایه‌ته‌که‌ی (بِلال) ی هټاوه‌و، ږیوایه‌ته‌که‌ی (أَبُو سَعِيد) ی نه‌هټاوه. سه‌یریشه به‌لامه‌وه که ږیوایه‌ته‌که‌ی (أَبُو سَعِيد) ی ته‌نھا نیسبت داوه‌ته پال کتبه‌که‌ی (ابْنُ السُّنِّي) و، نیسبه‌تی نه‌داوه‌ته پال کتبه‌که‌ی (ابْنُ مَاجَه) و زانایانی تر!!! ږوانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۲۶۸ - ۲۶۹. منیش ده‌لیم: هه‌روه‌ها چهند زانایه‌کی تریش نهم هه‌دیسه‌یان به (حَسَن) داناه. له‌وانه:

- زانای پایه‌به‌رز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَقْدِسِي)، وه‌کو شیخی (مُنْذِرِي) له کتبی (الْتَرْغِيبُ وَالتَّهْذِيبُ) دا باسی کړدوه. ږوانه: التَّهْذِيبُ وَالتَّغْيِيبُ / ۲ / ۳۰۴ - ۳۰۵ / به ژماره: ۲۴۸۶.

زیکری کاتی چوونه ژوورهوه بۆ مزگهوت و هاتنه دهرهوه لیئی

سونه ته له کاتی چوونه ژوورهوه دا بلیت: (أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسَلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ، اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ). واته: (پهنا ده گرم به خوای گهوره، به زاتی میهره بانی، به دهسته لاتی بی سهره تاو بی کۆتای، له شهیتانی دوور خراوه له رهحه تی خوا. سوپاس و ستایش بۆ خوا. خوایه، رهحه ت و سهلامی خۆت برژینه به سهر پیغه مبهری خوا و خزم و کهس و کاره کهیدا. خوایه، له تاوانه کام خوشبهو، دهر گا کانی رهحه تی خۆم لی بکهرهوه).

پاشان بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ)، قاچی راستی پیش بخات له چوونه ژوورهوه یداو، قاچی چه پیشی پیش بخات له هاتنه دهرهوه یداو، هه موو نه مانه بلیتسهوه، که باسمان کرد، به لām له بریتی (أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ) بلیت: (أَبْوَابَ فَضْلِكَ).

بۆمان ریوایهت کراوه له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو حُمَيْدٍ يَان أَبُو أَسِيدٍ) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا دَخَلَ أَحَدُكُمُ الْمَسْجِدَ فَلْيُسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ، افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ. وَإِذَا خَرَجَ، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ». واته: "ته گهر یه کیک له ئیوه چوه ناو مزگهوتهوه، با سلاو له پیغه مبهری

-
- زانای پایه برز حافظی عیراقی له تهخریجی هه دیسه کانی کیتی (إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّينِ) دا. برهوانه: الْمُغْنِي عَنْ حَمْلِ الْأَسْفَارِ / ٢٨٩ / به ژماره: ١١٠٠.
  - شیخی (بُوصَيْرِي) خۆی ئەم هه دیسه ی به لاواز داناوه، به لām فهرموویه تی: شیخی (ابن خُزَيْمَة) له سه حیه که ی خۆیدا ریوایه تی کردوه، به مهش هه دیسه که به لای نه وهوه (صَحِيح) به. برهوانه: إِتْحَافُ الْخَيْرَةِ الْمَهْرَةِ / ٢ / ٣٢ / به ژماره: ٩٧٩.

خوابكات و، پاشان بليت: (اللَّهُمَّ، افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ). جا نه گهر هاته دهر وه،
با بليت: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ).

ئيمامي موسليم نهم حه ديسه ي له صه حيه كهيدا رپوايه ت كردوه و، ئيمامي
(أَبُو دَاوُدَ) و (ابْنُ مَاجَهَ) و (تَسَانِي) و غه يري نه وانيش به چهند رسته يه كي (صَحِيح)
رپوايه تيان كردوه. به لام له رپوايه ته كه ي ئيمامي موسليمد (فَلْيَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ)
تيدا نيه و، له رپوايه تي زاناياني تر دا تييدا يه تي.^(۱)

شيخي (ابْنُ السُّنِّي) له رپوايه تيكي خويدا نه مه شي بو زياد كردوه: «وَإِذَا خَرَجَ
فَلْيَسَلِّمْ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ، أَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ». ^(۲) واته: "نه گهر هاته دهر وه، با سلاو له پيغه مبهري خوا بكات و، بليت:
(اللَّهُمَّ، أَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)".

جا نهم زياده يه (ابْنُ مَاجَهَ) ش رپوايه تي كردوه و، (ابْنُ خُرَيْمَةَ) و (ابْنُ حِبَّانَ) يش
له صه حيه كاناندا رپوايه تيان كردوه.^(۳)

بو شمان رپوايه ت كراوه له هاوه لي خو شه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كوري (عَمْرُو) ي
كوري (عَاصِ) هوه (خوا له خوي و باوكيشي رازي بيت)، نه ويش له پيغه مبهري خواوه
(دروودي خوي له سر بيت)، كه هه ركاتيك ته شريفي ببرد ايه ته ناو مزگه وته وه،
ده يفه رموو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ، وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ، مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ». جا پيغه مبهري خوا فه رموي «فَإِذَا قَالَ ذَلِكَ، قَالَ الشَّيْطَانُ: حُفِظَ مِنِّي

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۹۴ / به ژماره: ۷۱۳، وَسُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۱۸۰ / به
ژماره: ۴۶۵، وَسُنُّ التَّسَانِي / ۲ / ۵۳ / به ژماره: ۷۲۹، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۲۵۴ /
به ژماره: ۷۷۲، وَمُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۳۹ / ۲۱ / به ژماره: ۲۳۶۰۷.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۴۴ / به ژماره: ۸۶.

(۳) بروانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۲۵۴ / به ژماره: ۷۷۳، وَصَحِيحُ ابْنِ خُرَيْمَةَ / ۱ / ۲۳۱ /
به ژماره: ۴۵۲، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ / ۵ / ۳۹۵ / به ژماره: ۲۰۴۷.

سَائِرَ الْيَوْمِ». واته: "نه گهر نهوهی وت، شهیتان دهلیت: باقی روزه که له من پاریراو دهیت".

حه دیسیکی (حَسَنَه، نیمامی (أَبُو دَاوُد) به رستهیه کی جوان (جَيِّد) ریوایه تی کردوه.^(۱)

بۆشمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له هاوهلی خوشه ویست (أَنَس) هوه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، نه گهر ته شریفی بیردایه ته ناو مزگه وته وه، دهیغه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ». نه گهر بشهاتایه ته دهره وه، دهیغه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ».^(۲)

ههروه ها له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له ریگه ی هاوهلی خوشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه حه دیسیکمان بۆ ریوایه ت کراوه دهره ی صه لاواتدان له سه ر پیغه مبهری خوا له کاتی چوونه ژووره وه و هاته دهره وه له مزگه وت.^(۳)

بۆشمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (حَسَن) {ی کوری (حَسَن) ی کوری نیمامی (عَلِيّ) هوه}، نه ویش له

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۱۸۰ / به ژماره: ۴۶۶.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۴۵ / به ژماره: ۸۸. شیخی عهسقه لانی به لاوازی داناهه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۲۷۸ - ۲۷۹.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۴۵ - ۴۶ / به ژماره: ۸۹. عَنْ ابْنِ عُمَرَ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - قَالَ: عَلَّمَ النَّبِيُّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - الْحَسَنَ بْنَ عَلِيٍّ - رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا - إِذَا دَخَلَ الْمَسْجِدَ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، وَافْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ». وَإِذَا خَرَجَ صَلَّى عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَيَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا، وَافْتَحْ لَنَا أَبْوَابَ فَضْلِكَ». شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: که سیک ی زۆر لاواز له رسته که یدایه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۲۷۹.

دایکيه وه {که بریتیه له: (فَاطِمَةُ) ی کچی (حُسَيْن) ی کور ی ئیمامی (عَلِيّ)}،
 ئه ویش له نه نکیه وه {که بریتیه له: (فَاطِمَةُ) ی کچی پیغه مبهری خوا}، که
 فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت)، نه گهر ته شریفی بر دایه ته ناو
 مزگه وته وه، سوپاس و ستایشی خوی ده کردو، (بِسْمِ اللَّهِ) ده کردو، ده فیهرموو:
 «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ». نه گهر ته شریفیشی بهینایه ته دهره وه،
 به هه مان شیوه سوپاس و ستایشی خوی ده کردو، (بِسْمِ اللَّهِ) ده کردو، ده شیفه رموو:
 «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَافْتَحْ لِي أَبْوَابَ فَضْلِكَ».^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی
 خوشه و یست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خوا وه (درودی
 خوی له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ أَحَدَكُمْ إِذَا أَرَادَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ،
 تَدَاعَتْ جُنُودُ إِبْلِيسَ، وَأَجْلَبَتْ، وَاجْتَمَعَتْ كَمَا تَجْتَمِعُ النَّحْلُ عَلَى يَغْسُوبِهَا! فَإِذَا قَامَ
 أَحَدُكُمْ عَلَى بَابِ الْمَسْجِدِ، فَلْيَقُلْ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ إِبْلِيسَ وَجُنُودِهِ؛ فَإِنَّهُ
 إِذَا قَالَهَا لَمْ يَضُرَّهُ».^(۲) واته: "نه گهر یه کیک له ئیوه ویستی له مزگه وت بیته
 دهره وه، سه ربازه کانی شهیتان یه کتر بانگ ده که ن و کۆده بنه وه، وه کو چۆن
 می شههنگ له ده وری شاههنگه که یان کۆده بنه وه. بۆیه نه گهر یه کیک له ئیوه گه یشته

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۴۵ / به ژماره: ۸۷. نه گهر چی رسته ی ئه م
 حه دیسه بچرانی تیدایه و، (فَاطِمَةُ) ی کچی (حُسَيْن) به خزمه تی (فَاطِمَةُ) ی کچی پیغه مبهری
 خوا نه گه یشته، چونکه (فَاطِمَةُ) ی کچی پیغه مبهری خوا دوا ی چه ند مانگیك له وه فات ی
 باوکی، ئه ویش وه فات ی کردوه، ته مه نی (حُسَيْن) ی کوریشی له و کاته دا له خوار هه شت
 سالانه وه بوه. له گه ل نه وه شدا ئیمامی (تَرْمِذِي) و شیخی عه سقه لانی به حه دیسیکی
 (حَسَن) یان داناو. بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۱۲۸ / به ژماره: ۳۱۵، وَتَأْنِجُ الْأَفْكَار / ۱ /
 / ۲۸۰. هۆکاری ئه م بریاره ش ده گهر پته وه بۆ نه وه ی، که حه دیسه که له چه ند رینگه یه کی
 تره وه پالپشت کراوه.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۸۰ / به ژماره: ۱۵۵. شیخی عه سقه لانی به
 لاوازی داناو. بروانه: تَأْنِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۲۸۴.

دهرگای مزگهوت، با بلیت: (خوایه، من په‌نات پی ده‌گرم له شه‌یتان و سهربازه‌کانی)، جا که وای وت، نیر زبانی پی ناگه‌یه‌نن".

(یغسوب) بریتیه له نیره‌ی میشه‌نگ، و تراویشه: بریتیه له پاشاکیان.

نه‌و زیکرانه‌ی له‌ناو مزگه‌وت‌دا دمکرین

سونه‌ته له‌ناو مزگه‌وت‌دا زیکری خوای گه‌وره و ته‌سیحات و (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و زیکره‌کانی تر زور بکرین.

سونه‌تیشه زور قورئان بخوینریت و، سونه‌تیشه حه‌دیزی پیغه‌مبه‌رو، زانستی (فقه) و، هه‌موو زانسته شه‌ریه‌کانی تری تیدا بخوینریت و بوتریته‌وه.

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ لِلَّهِ أَنْ تَرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ * رِجَالٌ...﴾ [اثور: ۳۶ - ۳۷]. واته: {ئه‌م نوره دره‌وشاوه له مزگه‌وت و مالا‌تیکدایه، که خوای گه‌وره ریگه‌ی داوه له‌رووی بیناوه به‌رزبکریته‌وه، له‌رووی ریژیسه‌وه به‌رز رابگریتن و، ناوی خویان تیدا بریت و، به‌یانیان و ئیواران پیاوانیک ته‌سیحاتی خوای له‌ناودا بکه‌ن}.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ شَعَائِرَ اللَّهِ فَإِنَّهَا مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ﴾ [الحج: ۳۲]. واته: {ئه‌و که‌سه‌ی شیعار و برپاره‌کانی خوای گه‌وره به‌رز رابگریتن، نیشانه‌ی نه‌ویه دلی ترسی خوای تیدایه}.

هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يُعَظِّمْ حُرْمَاتِ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ﴾ [الحج: ۳۰]. واته: {ئه‌و که‌سه‌ی به‌چاوی ریژو گه‌وره‌یه‌وه ته‌ماشای سنووری برپاره‌کانی خوا بکات، ئه‌وه به‌لای خوای په‌روه‌ردگاره‌وه به‌باشترین هه‌لو‌یست داده‌نریت بو‌ی}.

بوشمان ریوایت کراوه له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (بُریدة) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِنَّمَا بُنِيتِ الْمَسَاجِدُ لِمَا بُنِيتَ لَهُ». واته: "مزگه‌وته‌کان ته‌ن‌ها بۆ زی‌کری خوا و نو‌یژ کردن و قورئان خو‌یندن و بلا و کردنه‌وی زانست و شتی له و جو‌ره درووستکراون". ئیمامی موس‌لیم له سه‌حیحه‌که‌یدا ریوایتی کردوه.^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أُس) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت)، به و عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌ی فهرموو، که له مزگه‌وتدا می‌زی کرد: «إِنَّ هَذِهِ الْمَسَاجِدَ لَا تَصْلُحُ لِشَيْءٍ مِنْ هَذَا الْبَوْلِ، وَلَا الْقَذَرِ، إِنَّمَا هِيَ لِذِكْرِ اللَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ-، وَالصَّلَاةِ، وَقِرَاءَةِ الْقُرْآنِ» (أَوْ كَمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-). واته: "ئه‌م مزگه‌وتانه بۆ هیچ‌یک له‌م می‌زو پی‌سیه ده‌ست ناده‌ن و نا‌گو‌نجین، به‌ل‌کو ته‌ن‌ها بۆ زی‌کری خوای گه‌وره‌و، بۆ نو‌یژ کردن و، بۆ خو‌یندنی قورئان درووستکراون".

ئیمامی موس‌لیم له سه‌حیحه‌که‌یدا ریوایتی کردوه.^(۲)

باسیک: سه‌بارت به‌ نیه‌تی مانه‌وه له‌ ناو مزگه‌وتدا

ئه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌ویت له‌ مزگه‌وتدا داب‌نیش‌یت، سونه‌ته نیه‌تی (اغ‌ت‌کاف) و مانه‌وه به‌ی‌ت. چون‌که به‌لای ئیمه‌وه (اغ‌ت‌کاف) درووسته، باوه‌کو بۆ ته‌ن‌ها سات‌یک‌یش له‌

(۱) ب‌روانه: ص‌حیح مُس‌لِم / ۱ / ۳۹۷ / ۵۶۹.

(۲) ب‌روانه: ص‌حیح مُس‌لِم / ۱ / ۲۳۶ / به‌ ژماره: ۲۸۵. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: زانای پایه‌برز (أَبُو مُوسَى) (مَدِیْنَة) فهرموویه‌تی: ئه‌و عه‌ره‌به ده‌شته‌کیه‌ی پی‌ی و تراوه (ذو الخویصره) (یَمَانِی)، نه‌مه‌ش جیا‌وازه له‌ (ذو الخویصره) (مَمْبُوسِ)، که یه‌کی‌که له‌ سه‌ر کرده‌ی (خَوَارِج) به‌کان. ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۲۸۹.

مزگه وتدا بمیٚتته وه. به لکو یه کیٚک له هاوه لآغان فهرموویه تی: (اعْتِکَاف) ی ئه وه کهسهش ههر درووسته، که به مزگه وتدا تیده په ریت و، تیدا نامیٚتته وه. بویه سونه ته بۆ ئه وه کهسهش، که به مزگه وتدا تیده په ریت، نیه تی (اعْتِکَاف) بهیٚت، تاوه کو – له سهر فهرمایشتی ئه وه زانایه – فزلو خهیری (اعْتِکَاف) دهست بکه ویت. جالهم حاله ته دا باشتر وه هایه بۆ ساتیکی کهمیش بیت له مزگه وته که دا بوه ستیت و، ئه و جا پروات.

سونه تیشه بۆ ئه وه کهسه ی له مزگه وتدا دانشته، که ههر فرمان به چاکه یه کی بۆ ها ته پش بیکات و، ههر نه هی له خراپه یه کیشی بۆ ها ته پش بیکات. ئه مهش ئه گهرچی مروفی موسولمان له دهره وه ی مزگه وتیشدا فهرمانی پی کراوه، به لام ئه وهنده هیده، که له مزگه وتدا زیاتر ده بیت بیانکات، ئه ویش له پشاور پاراستن و به گهره دانان و حورمهت و ریزی مزگه وته که.

هه ندیک له هاوه لآغان فهرموویانه: ئه وه کهسه ی بهیٚته ناو مزگه وته وه، به هوی بی دهستوریه وه، یان به هوی مه شغولیه وه، یان به ههر هو کاریکی تری لهم جوړه وه نه توانیت نویژی (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ) ی تیدا بکات، سونه ته چوار (٤) جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). چونکه یه کیٚک له زانایانی (سَلَف) فهرمایشتیکی لهم جوړه ی هیده و، فهرمایشته که شی خراپه یه کی تیدا نیه.^(١)

(١) په نگه ئه وه زانایه ی نیمامی نه وه ی فهرمایشته که ی هیناوه بریتی بیت له نیمامی (غَزَالِي)، چونکه ئه وه له کینی (اَحْيَاء) دا وای فهرموه، ئه گهرچی له ریزی زانایانی (سَلَف) یشدا حسیب ناکریت، چونکه له کوتایی سه ده ی چواره و سهره تای سه ده ی پتجه می کوچیدا ژیاوه!!! به لام ده کریت نیمه بۆ پشتگیری کردن لهم فهرمایشته بلین:

- له فهرمایشتی پیغمبه ری خوادا ها ته، که کردنی ئه وه زیکره – به بی ژماره یه کی دیاریکراو – له ناو مزگه وتدا سونه ته. وه کو ها وه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) فهرموویه تی: پیغمبه ری خوا فهرمووی: (نه گهر به لای باخچه کانی به هشتدا تیه رین، لاده و خوتانی لی تیر که ن) منیش عه رزم کرد: (قوربان، باخچه کانی به هشت

نېنگاری کردن و دوما کردن له و که سدی، که له ناو مزگه وتدا بانگه واز

دمکات بؤ دوزینه وهی شتیکی ونبوو، یان کرین و فروشتن دمکات

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاره لی خوشه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ سَمِعَ رَجُلًا يَنْشُدُ ضَالَّةً فِي الْمَسْجِدِ، فَلْيَقُلْ: "لَا رَدَّهَا اللَّهُ عَلَيْكَ"، فَإِنَّ الْمَسْجِدَ لَمْ يَنْ لِهَذَا».^(۱) واته: "ئهو که سدی گوئی لیوو پیاویک له مزگه وتدا بانگه وازی ده کرد بؤ دوزینه وهی شتیکی ونبوو، با بلیت: (خوا بۆتی نه گه رینیه وه)، چونکه مزگه وت بؤ نه مه درووست نه کراوه".

ههروه ها بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاره لی خوشه ویست (بُرَيْدَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیاویک بانگه وازی ده کرد له مزگه وتداو، ده یوت: "کی خوشه سوره که ی منی دوزیه وه، با ناگادارم بکاته وه؟"

کامانه ن؟) ئه ویش فهرمووی: (مزگه وته کانه). منیش عه رزم کرد: (ئه ی لادان و خو تیر کردن چۆن ده بیت؟) ئه ویش فهرمووی: به وه ده بیت بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن ی غریب) وه، ئیمامی (مُنْذِرِي) ش فهرموویه تی: رسته که ی (حسن) وه. بروانه: سُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۲ / به ژماره: ۳۵۰۹، وَالتَّرْغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ / ۲ / ۲۸۴ / به ژماره: ۲۴۱۷.

• ههروه ها زانای پایه به رزه ی شوینکه وتوان (جَابِرِی کوری (زید) یش فهرموویه تی: نه گه ر جوویته ناو مزگه وته وه، نوژی تیدا بکه. خو نه گه ر نوژی تیدا نه کرد، زیکی خوای تیدا بکه، وه کو نه وه وه هایه، که نوژی تیدا کردیت. بروانه: شَرْحُ صَاحِبِ الْبُخَارِيِّ لِابْنِ بَطَّالٍ (تَحْقِيقُ: أَبُو تَمِيمٍ يَاسِرُ بْنُ إِبْرَاهِيمَ) / ۲ / ۹۴، وَالْاِسْتِذْكَارُ الْجَامِعُ لِمَذَاهِبِ فَقَهَاءِ الْأَنْصَارِ (ابْنُ عَبْدِ الْبَرِّ) / ۲ / ۳۰۵، وَمِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ / ۲ / ۵۹۷.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۹۷ / به ژماره: ۵۶۸.

پتغه مبهري خوايش (دروودی خوی له سر بیت)، فهرمووی: «لَا وَجَدْتُ، إِنَّمَا بُنِيتِ الْمَسَاجِدَ لِمَا بُنِيتَ لَهُ».^(۱) واته: "دهك نهیدوزیتهوه، چونکه مزگهوته کان بۆ زیکرو نوێژ کردن و قورئان خویندن و خواپهرستی و دینداری درووست کراون".

بۆشمان رپوایهت کراوه له کۆتایی (کِتَابُ الْبُيُوعِ) ی کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که پتغه مبهري خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَبِيعُ أَوْ يَتَّاعُ فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا: "لَا أَرْيَحَ اللَّهُ تِجَارَتَكَ!" وَإِذَا رَأَيْتُمْ مَنْ يَنْشُدُ فِيهِ ضَالَّةً، فَقُولُوا: "لَا رَدَّ اللَّهُ عَلَيْكَ"». واته: "نه گهر که سیکتان بینی له مزگهوتدا شتی ده فروشت، یان شت ده کری، پی بلین: (خوا قازانج نه خاته بازرگانیه که ته وه). نه گهر که سیکیشتان بینی، بانگه وازی ده کرد بۆ دۆزینه وه ی شتیکی ونوو، پی بلین: (خوا بۆتی نه گهر پیتته وه)".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۹۷ / به ژماره: ۵۶۹.

(۲) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۶۱۰ / به ژماره: ۱۳۲۱.

دوعا کردن له و که سہی، له مزگہ و تدا شیعریک ده لیت، که نه ستایشی ناینی پیروزی ئیسلامی تیدایه و، نه باسی دنیانه ویستی و، نه باسی هه ئنان له سهر دموشته بهرزمکان و، نه شتی له و جوړه

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لّی
خۆشه ویست (توبان) به وه^(۱) (خوای لّی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا
(دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ رَأَيْتُمُوهُ يَنْشُدُ شِعْرًا فِي الْمَسْجِدِ، فَقُولُوا
لَهُ: "فَضَّلَ اللَّهُ فَالِكُ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ»^(۲). واته: "ههر که سیکتان بینی له مزگه و تدا
شیعری دهوت، سی جار پی بلین: (خوا ده و ددانت بشکیتیت)".

---

(۱) ئەم (توبان) به پی دهوتریت (توبان) ی (أَنْصَارِيّ) ی، باپره ی (مُحَمَّدِي) کوری
(عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (توبان) به و، جیاوازه له و (توبان) به به ناوبانگه ی، که خزمه تکارو
کۆیله ی نازادکراوی پیغه مبهری خوا به و، پی دهوتریت (توبان) مَوَلّی رَسُولِ اللَّهِ. پروانه:
الإصَابَةُ فِي تَمْيِيزِ الصَّحَابَةِ / ۱ / ۵۲۷ - ۵۲۸ / به هردوو ژماره: ۹۶۹ - ۹۷۰.

به لام من زۆر سهیره به لامه وه، که شیخی (ابن علّان) فهرموویه تی: ئەم (توبان) به بریتیه
له خزمه تکارو کۆیله نازادکراوه کهی پیغه مبهری خوا!!!! چونکه نه و له کتیه کهی خۆیدا
زۆر پشتی به فهرماشتی شیخی عهسقه لانی به ستوه و، شیخی عهسقه لانی به راشکاوی
فهرموویه تی: ئەم (توبان) به خزمه تکاره کهی پیغه مبهری خوا نه. پروانه: تَتَائُجُ الْأَفْكَارِ / ۱ /
۲۹۷، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۶۹.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۸۷ - ۸۸ / به ژماره: ۱۵۳. له راستیدا ئەم
حه دیسه بۆ به لگه ی ئەم باسه ناشیت، چونکه زۆر لاوازه و، باسه کهش جوړه ته ففصیلیکی
ده ویت:

- له چەندین هه دیسی سه حیحدا هاتوه، که هاوه لّی خۆشه ویست (حَسَّان) ی کوری
(ثابت) له مزگه و تدا شیعری فهرموه.
- له هه دیسی (حَسَن) یشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا نه یی کردوه له وتنی شاعر له
مزگه و تدا.

جا زانیان بۆ یه کهخته وه ی ئەم هه دیسانه چەند فهرماشتیکیان هه یه:

باسی فەزڵ و گەورەیی (بانگ)

بۆمان رپوایەت کراوە لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)،
 که فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «لَوْ يَعْلَمُ
 النَّاسُ مَا فِي النَّدَاءِ وَالصَّافِّ الْأَوَّلِ، ثُمَّ لَمْ يَجِدُوا إِلَّا أَنْ يَسْتَهْمُوا عَلَيْهِ، لَأَسْتَهْمُوا».
 واتە: "ئەگەر خەڵکی بیانزانیایە چی پاداشت و خەیرێک لە بانگدان و لە ریزی
 بە کەمی نوێژدا هەیە، هیچ چارەبە کیشیان نەبوو بێجگە لەوێ تێرو پشکیان
 لەسەر بکەن، ئەوا تێرو پشکیان لەسەر دەکردن".

نیمامی بوخاری و موسلیم لە هەردوو صحیحە کە یاندا رپوایەتیان کردووە.^(۱)

• هەندیکیان فەرموویانە: نەهی کردنە کە ی پێغەمبەری خوا بۆ ئەوێ، کە ناپەسەندەو
 باش نیە لە مزگەوتدا شیعەر بوتڕیت، رینگە پێدانه کەشی بۆ ئەوێ، کە بزانریت ئەو
 کارە کارێکی درووستە.

• هەندیکیشیان فەرموویانە: نەهیە کە ی پێغەمبەری خوا لەو جۆرە شیعرانە، کە قسە ی
 خراپ و ناشرین و زیانبەخشیان تێدا یە بۆ موسولمانان، رینگە پێدانه کەشی بۆ ئەو
 شیعرانە، کە وەسف و ستایشی پێغەمبەری خوا یان شتیکی لەو جۆرە ی تێدا یە.
 بێجگە لە مانەش ئەگەر کە سێک کردبووی بە عادەت، بەزۆری لە مزگەوتدا شیعری
 دەوت، ئەو هەر بەری نەهیە کە دەکەوێت، ئەگەر هەر جار جارێک بوو، ئەو
 درووستەو هیچ خراپە یە ک ی تێدا نیە. بڕوانە: الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمَهْذَبِ / ۲ / ۱۷۷،
 وَنَتَائِجُ الْفَكَارِ / ۱ / ۲۹۷ - ۳۰۱، وَمِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ / ۲ / ۶۱۵.

منیش دەلیم: شیعەر هەر وە ک قسە ی عادەتی وە هایە، چاک ی هەیە، خراپیشی هەیە. جا
 وە ک چۆن ناییت لە مزگەوتدا قسە ی خراپ بکڕیت، هەروا ناییت شیعری خراپیشی تێدا
 بوتڕیت. بەلام ئەگەر شیعەر کە باش بوو لەرووی واتا و ناوەڕۆک و مەبەستەو، ئەو ه هیچ
 خراپە یە ک ی تێدا نیە. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۲ / بە ژمارە: ۵۹۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۲۵ / بە
 ژمارە: ۴۳۷.

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) شه‌وه هاتوه (خوای لی‌پازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِذَا تُودِيَ لِلصَّلَاةِ أَذْبَرَ الشَّيْطَانُ، وَلَهُ ضُرَاطٌ، حَتَّى لَا يَسْمَعَ التَّأْذِينَ». واته: "ته‌گهر بانگدرا بو نو‌یز، شه‌یتان پشت هه‌لده‌کاتو، تر لی‌ده‌دات، بو‌ته‌وه‌ی گوئی له بانگه‌که نه‌بی‌ت".

ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه‌تیان کردوه.^(۱)

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (مُعَاوِيَةَ) شه‌وه هاتوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: له پی‌غه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «الْمُؤَذِّنُونَ أَطْوَلُ النَّاسِ أَعْنَاقًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ». واته: "له‌روژی قیامه‌تدا بانگخو‌ینه‌کان ملو گهردنیا‌ن له هه‌موو که‌س به‌رزتره".

ئیمامی موسلیم ریوایه‌تی کردوه.^(۲)

له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدَیْرٍ) شه‌وه هاتوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: له پی‌غه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «لَا يَسْمَعُ مَدَى صَوْتِ الْمُؤَذِّنِ جَنَّ وَلَا إِنْسٍ وَلَا شَيْءٍ، إِلَّا شَهِدَ لَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». واته: "ته‌وه‌ی گوئی له ده‌نگی بانگخو‌ین ده‌بی‌ت، ئی‌تر جنو‌که بی‌ت یان ناده‌میزاد یان ههر شتیکی تر، له‌روژی قیامه‌تدا شایه‌تی بو‌ده‌دات".

ئیمامی بوخاری ریوایه‌تی کردوه.^(۳)

حه‌دیه‌سه‌کانیش له‌باره‌ی فه‌زل‌و گه‌وره‌یی بانگه‌وه‌ زۆرن.

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۰ / به‌ژماره: ۵۸۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۱ / به‌ژماره: ۳۸۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۰ / به‌ژماره: ۳۸۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۱ / به‌ژماره: ۵۸۴.

هاوه لانیسمان چوار بۆچوونی جیاوازیان ههیه سه بارهت به بانگدان و پیشنوێژی کردن، ئایا کامیان گه وره ترو باشرن؟:

- راستترینان ئه وهیه، که بانگدان گه وره تره.
- دوه میش ئه وهیه، که پیشنوێژی کردن گه وره تره.
- سییه میش ئه وهیه، که ههردووکیان یه کسانن.
- چواره میش ئه وهیه، نه گهر که سه که له خۆی راده بینی به نه که کانی پیشنوێژی کردن ههلبسیت و، تهواوی سیفات و تاییه ته ندیه کانی شی تیدا بوو، نه وه پیشنوێژی کردن باشره، نه گینا بانگدان باشره.

باسی شیوازی بانگدان

بزانه، که وشه کانی بانگ مه شهورو زانراون و، به لای ئیمه وه (تَرْجِيع) یش سونه ته.

(تَرْجِيع) ئه وهیه: نه گهر به دهنگی بهرز وتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ)، دواتر به دهنگی نزم بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، به جوریک که دهنگه که ی بگاته گوئی خۆی و، که سانی نزیکیش، نه و جا به دهنگی بهرز بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

ههروه ها به لای ئیمه وه (تَثْوِيب) یش سونه ته. ئه ویش ئه وهیه: که بانگخوێنه که له بانگی به یانیدا له دوای وتی (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) وه دوو جار بلیت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ).

جا سه بارهت به (تَرْجِيع) و (تَثْوِيب) یش چهند حه دیسیکی مه شهوور هاتون.^(۱)

بشزانه نه گهر بانگخوین (تَرْجِيع) و (تَثْوِيب) ی نه کرد، بانگه که ی هه درووسته، به لآم وازی له کاریک هیناوه، که باشتر وابوو بیکات.

بانگدانی مندالی نه فامو، ئافرهت و، کافریش درووست نیه. به لآم بانگدانی منالی فامدار درووسته.

جا نه گهر که سیکی کافر بانگی داو، شایه تومانه که ی به دهه هینا، نه وه به لای بۆچوونی درووسته وه به موسولمان داده نریت. به لآم هه ندیک له هاوه لآغان فهرموویانه: به موسولمان دانانریت. ناکۆکیش له وه دا نیه، که بانگه که ی درووست نیه، چونکه سه رهتای بانگه که له پیش نه وه وه بوه، که حوکی موسولمانبوونی بۆ بدریت.

---

(۱) نیمامی نه وه ی له کیتی (المَجْمُوع) دا فهرموویه تی:

- سه بارهت به وه حه دیسه ی هاوه لی خو شه ویت (أَبُو مَحْذُورَةَ)، که ده رباره ی (تَرْجِيع) هاتوه، نه وه حه دیسیکی (صَحِيح) هه، نیمامی موسلیم ریوایه تی کردوه. به لآم نه وه ننده هه به که له ریوایه ته که ی نیمامی موسلیمدا ته نها دوو جار له سه رتای بانگه که وه (اللَّهِ أَكْبَرُ) ی تیدایه. له ریوایه تی نیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَسَانِي) و غه یری نه وانیشدا چوار جار (اللَّهِ أَكْبَرُ) ی تیدایه وه، رسته که شی (صَحِيح) هه، نیمامی (بِرْمَلِي) ش فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) هه.

- سه بارهت به وه حه دیسه ی هاوه لی خو شه ویت (أَبُو مَحْذُورَةَ)، که ده رباره ی (تَثْوِيب) هاتوه، نه وه نیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و غه یری نه ویش به رسته به کی جوان (جَيِّد) ریوایه تیان کردوه. هه ره ها له هاوه لی خو شه ویت (أَنَسُ) یشه وه هاتوه، که فهرموویه تی: سونه ت وه هایه نه گهر بانگخوین له بانگی به یانیدا وتی: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ)، ئیر بلیت: (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). نیمامی (إِبْنُ خَزِيمَةَ) له سه حیه که یداو نیمامی (دَارَقُطْنِي) و (بَيْهَقِي) ش ریوایه تیان کردوه وه، نیمامی (بَيْهَقِي) فهرمووشیتی: رسته که ی (صَحِيح) هه. بروانه: الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّبِ / ۳ / ۹۰ - ۹۱.

جا هەر لهما باسه‌دا چه‌ندین لقه‌باسی تریش هەن، که له کتێبه فیهیه‌کاندا باس
کراون و، ئێره‌ جینگه‌ی هه‌تانیان نه‌.

باسی شیوازی قامه‌ت کردن

مه‌زه‌به‌ی درووست و هه‌لبێژدراو، قامه‌ت کردن که چه‌ند هه‌دیسیکی
(صَحیح)ی له‌باره‌وه‌ هاتوه‌، ئه‌وه‌یه‌، که قامه‌ت یانزه‌ رسته‌یه‌:

۱. اللهُ أَكْبَرُ.

۲. اللهُ أَكْبَرُ.

۳. أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

۴. أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ.

۵. حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ.

۶. حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ.

۷. قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ.

۸. قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ.

۹. اللهُ أَكْبَرُ.

۱۰. اللهُ أَكْبَرُ.

۱۱. لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ.

چەند باسلىك ئەسەر ھەندىك بېرىرى شەرى ئەبارى بانگدان و قامەت کردنەو

باسى يەكەم: حوكمى شەرى ئەبارى بانگدان و قامەت کردنەو

بزانە، كە بەلای ئیمەو، ئەسەر مەزھەبى درووستى ھەلبۇزدرارو بانگدان و قامەت کردن ھەردووكيان سونەتن، ئىز بانگى جومعه بیت، يان بانگى رۇژىكى تر.

ھەندىكىش لە ھاوہلائمان فەرموويانە: ھەردووكيان (فَرض) ى (كِفَايَة) ن.

ھەندىكىشان فەرموويانە: ھەردووكيان تەنھا لە رۇژى جومعه دا (فَرض) ى (كِفَايَة) ن، نەك لە رۇژەكانى تردا.

جا ئەگەر بلىين: (فَرض) ى (كِفَايَة) ن، ئىز ئەگەر خەلكى شارىك يان گەرەكىك وازيان لى ھىتان و نەيان کردن، (لەلايەن دەسەلاتەو) شەريان لەگەلدا دەكرىت. خو ئەگەر بلىين: سونەتن، ئىز شەريان لەگەلدا ناكرىت، ئەسەر مەزھەبى درووستى ھەلبۇزدرارو، وەكو چۆن ئەسەر سونەتى نوپۇزى نيوەرۆو سونەتەكانى تردا شەريان لەگەلدا ناكرىت.

ھەندىكىش لە ھاوہلائمان فەرموويانە: لەم حالەتەشدا ھەر شەريان لەگەلدا دەكرىت. چونكە ھەردووكيان نیشانە و دروشى ديارو ئاشكرای ئاینەكەمانن.

باسى دوم: ھەندىك ئادابى بانگدان و قامەت كردن

سونەتە بانگ بە لەسەرخۆيى و بە دەنگى بەرز بخوئىرت، قامەتیش بە خىرايى و بە دەنگىكى نزمە لە بانگ بخوئىرت.

سونەتیشە بانگخوين كەسىكى دەنگخۆشى متمانەدارى ئەمىنى شارەزا بە كاتى خۆبەخش بىت.

سونەتیشە بە راوەستانەو، بە دەستوئۆو، لە جىگەيەكى بەرزداو، روو بە قىيلە بانگ بدات و قامەتیش بکات. خۆ ئەگەر پىشتى کردبوە قىيلە، يان دانىشتبو، يان راکشابوو، يان بى دەستوئۆ بو، يان لەش گران بو، ئەوا بانگەكەى درووستە، بەلام ناپەسەندەو، ناپەسەندىەكەش بۆ كەسى لەش گران توند ترە وەك لە كەسى بى دەستوئۆ، ناپەسەندى قامەت کردنىش توند ترە لە ناپەسەندى بانگدان.

باسى سىيەم: بانگدان تەنھا بۆ نوئۆ ھەرزەکانە

بانگدان تەنھا بۆ پىنج نوئۆ ھەرزەكەى بەيانى و نىوەرۆو عەسرو مەغرىب و عىشاىە، ئىتر نوئۆى حازر، يان لەدەستچوو، لە مالد بىت، يان لە سەفەردا، خۆى بە تەنھا نوئۆ بکات، يان بە جەماعەت.

جا ئەگەر لەناو كۆمەلەكدا يەككىيان بانگى دا، ئىتر بۆ ئەوانى تر بەسە.

ئەگەر كەسىكىش چەند نوئۆيكى لەدەستچوى لە يەك كاتدا دەگىرايەو، ئەوا با تەنھا بۆ نوئۆى يەكەميان بانگ بدات. بەلام قامەت بۆ ھەموويان بکات. ئەگەر دوو نوئۆيشى بەيەكەو كۆ کردەو، ئەوا با تەنھا بۆ يەكەمەكەيان بانگ بدات و، بۆ ھەردوو كىشيان قامەت بکات.

سه بارهت به نوڙه کانی تریش - واته: بیجگه له نوڙه فهرزه کان - ناکوکی له وهدا نیه، که هیچکامیان بانگیان بو نادریت.

پاشان هندیك لهم نوڙانه - وه کو نوڙی جهږنه کان و، نوڙی خوړ گیران و مانگ گیران و، نوڙه بارانه - نه گهر به جهماعهت کران، سونه ته بوتريت: (الصلاة جامعة). هندیکیشیان - وه کو سونه ته کانی نوڙه فهرزه کان و، سونه ته ره هاکان - سونه ت نیه نه وه یان بو بوتريت. هندیکیشیان - وه کو نوڙی ته راویح و، نوڙی جهنازه - ناکوکیان له سهره، جا راسترین بوچوون له سهر نه وه یه، که (الصلاة جامعة) بو نوڙی ته راویح دهوتریت و، بو نوڙی جهنازه ناوتریت.

باسی چوارم: کاتی بانگدان و قامهت کردن

قامهت کردن ته نها له کاتی خویدا درووسته، که دهویسرتیت دهست بکريت به نوڙ.

بانگدانش ته نها له کاتی هاتنی نوڙه که دا درووسته، ته نها نوڙی به یانی نه بیت، که درووسته بهر له هاتنی کاته که ی بانگ بدریت.

جا زانایان رای جیاوازیان هه یه سه بارهت به و کاته ی، که درووسته بانگی به یانی تیدا بدریت:

- راسترین بوچوون له سهر نه وه یه، که: له دوا ی نیوه ی شه وه وه درووسته.
- و تراویشه: له کاتی به ره به یاندا درووسته.
- و تراویشه: له ته وای شه ودا درووسته، که ثم بوچوونه یان هیچ نیه.
- و تراویشه: دوا ی تپه رینی دووسیته کی شه و درووسته.

به لام بوچوونی هه لبریز دراو نه وه ی یه که میانه.

باسی پینجهه: بانگدان و قامهت کردنی نافرته و کهسی نیره مووک

نافرته و کهسی نیره مووکى سه رليده رنه چوو^(۱) بۆيان هديه قامهت بکهن. به لام بۆيان نيه بانگ بدهن. چونکه نه هيان لى کراوه دهنگ بهرز بکه نه وه.

ئه وهى نه کاتى بيستنى بانگو قامهتدا دهوتريت

سونه ته نه وه که سهى گوئى له بانگخوين و قامهت که ده بئيت، نه وهى نه وان ده يلين، نه ویش بيليته وه، ته نها نه وه نه بئيت، که نه وان ده لين: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ، حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ). سونه ته که سهى بيسر له دواى هه ريه که له م دوو رسته وه بلييت: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).

هه روه ها له دواى (الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ) يشه وه سونه ته بلييت: (صَدَقَتْ وَبَرَزَتْ). و تراویشه: سونه ته بلييت: (صَدَقَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، الصَّلَاةُ خَيْرٌ مِنَ النَّوْمِ).^(۱)

---

(۱) نيره مووک دوو جوړى هديه:

- يه که ميان، که مه شهو رتريانه: نه وه يه که نه دامي زاوژنى نيرنه و ميينه شى هديه.
- دوه ميشيان نه وه يه که ته نها کونيکى هديه، له نه دامي زاوژنى هيچ کاميان ناچيت و، له ويره ميز ده کات. جا نه مهى دوه ميان پى دهوتريت: نيره مووکى سه رليده رنه چوو. بپروانه: الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمَهَذَّبِ / ۲ / ۴۶ - ۴۷.

ههروه‌ها له‌دواى وتنى هه‌ردوو رسته‌ى (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ) يشهوه سونه‌ته بلیت: (أَقَامَهَا اللَّهُ وَأَدَامَهَا).^(۲)

ههروه‌ها دواى نه‌وه‌ى كه‌سى بانگ‌ده‌ر وتنى: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، سونه‌ته نه‌ویش بلیت: (وَأَنَا أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ). پاشان بلیت: (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا).

جا نه‌گه‌ر به‌شونین بانگ‌خوینه‌كه‌دا هه‌موو رسته‌كانى بانگه‌كه‌ى وتنه‌وه، ئیتر با صه‌لات و سه‌لام بدات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت)، پاشان بلیت: (اللَّهُمَّ، رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ). واته: (خوایه، ئه‌ى په‌روه‌ردگارى ئه‌م ده‌عه‌وت و بانگه‌شه‌تیر و ته‌واوه‌و، ئه‌م نوێژه‌پایه‌داره‌دابه‌سه‌راوه، هه‌ردوو پایه‌ى به‌رزى (وَسِيلَةَ) و (فَضِيلَةَ) به‌خشه‌به‌حه‌زه‌تى (مُحَمَّدُ)، بیگه‌یه‌نه‌ره‌ئهو باره‌گاو جیگه‌په‌سه‌ندو به‌ریژه‌ى كه‌خۆت به‌لینت پێداوه).

پاشان چى شتیكى دنیا یان دوا‌پوژی ده‌وت، با بۆى بپاریته‌وه‌و داواى بکات.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌له‌هاوه‌لى خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُذْرِي) هه‌وه (خواى لى‌رازی بیت)، كه‌فه‌رموویه‌تى: پیغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تى: «إِذَا سَمِعْتُمُ النَّدَاءَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ الْمُؤَذِّنُ». واته: "ئه‌گه‌ر گوێتان له‌بانگه‌وه‌بوو، بانگ‌خوینه‌كه‌چى وت ئیوه‌ش وه‌كو ئهو بیلینه‌وه".

ئیمامى بوخارى و موسلیم له‌هه‌ردوو سه‌حیحه‌كه‌یاندا رپوایه‌تیان کردوه.^(۱)

---

(۱) ئه‌م دوو زیكره‌ئه‌گه‌رچى له‌پرووى ماناوه‌ته‌واون، به‌لام هه‌چكامیان له‌حه‌دیسدا نه‌هاتون. بروه‌نه: كَشْفُ الْخَفَاءِ وَمَزِيلُ الْإِلْبَاسِ عَمَّا اشْتَهَرَ مِنَ الْأَحَادِيثِ عَلَى أَلْسِنَةِ النَّاسِ (إِسْمَاعِيلُ الْعَجْلُونِي) / ۲ / ۲۳ - ۲۴ / به‌ژماره: ۱۵۹۲.

(۲) ئه‌م زیكره‌له‌حه‌دیسكى لاوازا داهاوه، وه‌كو دواتر ئیمامى نه‌وه‌وى ده‌یه‌یتیت.

له هاوهلی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاص) یشه وه هاتوه (خوا له خۆی و باو کیشی رازی بیت)، که گوئی له پیغه مبهری خوا بوه (دروودی خوی له سر بیت)، که ده یفه رموو: «إِذَا سَمِعْتُمُ الْمُؤَذِّنَ فَقُولُوا مِثْلَ مَا يَقُولُ، ثُمَّ صَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا، ثُمَّ سَلُوا اللَّهَ لِي الْوَسِيلَةَ، فَإِنَّهَا مَنَزَلَةٌ فِي الْجَنَّةِ، لَا تَبْغِي إِلَّا لِعَبْدٍ مِنْ عِبَادِ اللَّهِ، وَأَرْجُو أَنْ أَكُونَ أَنَا هُوَ، فَمَنْ سَأَلَ لِي الْوَسِيلَةَ، حَلَّتْ لَهُ الشَّفَاعَةُ». واته: "ته گهر گویتان له بانگخوینه وه بوو، نه و چی ده لیت ئیوه ش بیلینه وه، پاشان سه لوات له سر من بدهن^(۲)، چونکه نه و که سه ی سه لواتیک له سر من بدات، خوی گه وره به و سه لواته ده ره حه تی به سه ردا ده بارینیت. نه و جا داوای پایه ی به رزی (وَسِيلَةً) م له خوی گه وره بو بکه ن، که نه ویش پایه و جیگه یه که له به هه شتدا، ته نها بو بنده یه که له بنده کانی خوا دانراوه،

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۲۱ / به ژماره: ۵۸۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۸ / به ژماره: ۳۸۳.

(۲) نه م حه دیسه به لگه ی راشکاوانه و حاشاهه نه گره له سر نه وه ی، که سه لواتدان له دوی بانگ سونه ته. جا نایا به دهنگی به رز بدریت یان نا، نه وه قسه یه کی تره. خو نه گهر موسولمانان به تیکرا کار به م فرماشته بکه ن، نه و نه گهر به دهنگی به رزی به ندریت هه ر ده بیت. به لām نه گهر زۆربه یان ناگایان لئی نه بوو، یان له بیر یان نه بوو، نه و ناگومانی تیدا نیه، که بو ناگادار کردنه وه یان و به بیر هیتانه وه یان به دهنگی به رز بکریت باشه، وه کو له زۆربه ی مزگه وته کانی ولاتی خو ماندا ده کریت.

نه مه ش شتیک نیه، که مامۆستایان و زانایانی ئاینی کوردستانی خو مان دایانه یتایت، به لکو وه کو ئیمامی سه خوی فرموویه تی: له سه رده می پشه وای ناودار (صَلَاةُ الدِّينِ) (أَبُو بَيٍّ) سه وه داهیتراوه، وه کو نه ویش فرموویه تی: داهیتراویکی باش و چاکه. پروانه: الْقَوْلُ الْبَدِيعُ فِي الصَّلَاةِ عَلَى الْحَبِيبِ الشَّفِيعِ / ۳۷۷.

هه روه ها شیخی (أَبْنُ عَلَانَ) یش فرماشته کی شیخی (أَبْنُ حَجَرَ) ی (هَيْمِي) هیتاوه، که فرموویه تی: مامۆستاکه مان - که بریتیه له زانای پایه به رز قاضی (زَكْرِيَّا) ی (أَنْصَارِي) - و غه یری نه ویش فه توایان داوه، که سه لواتدان له دوی بانگ به دهنگی به رز کاریکی باشه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۱۱۳.

منیش هیوام وایه که نهو بهندهیه بم. جا نهو کهسهی داوای (وَسِيلَةً)م بۆ بکات، شه فاعدت و تکای منی بۆ مسۆگهر ده بیّت".

ئیمامی موسلیم له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردوه.^(۱)

له ئیمامی (عَمَر)ی کوری (خَطَّاب)یشه وه هاتوه (خوای لَی رازی بیّت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیّت) فهرموویه تی: «إِذَا قَالَ الْمُؤَدَّنُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. فَقَالَ أَحَدُكُمُ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. قَالَ: أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ. قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. ثُمَّ قَالَ: حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ. قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ. ثُمَّ قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. قَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ. ثُمَّ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ. قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مِنْ قَلْبِهِ، دَخَلَ الْجَنَّةَ». واته: "نه گهر بانگخوین وتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ) و، یه کیکیش له ئیوه وتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ)، نهو جا بانگخوینه که وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، نهویش وتی: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، پاشان بانگخوینه که وتی: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) و، نهویش وتی: (أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، نهو جا بانگخوینه که وتی: (حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ) و، نهویش وتی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، پاشان بانگخوینه که وتی: (حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ) و، نهویش وتی: (لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، نهو جا بانگخوینه که وتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ) و، نهویش وتی: (اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ)، پاشان بانگخوینه که وتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، نهویش له باوه پیکتی تهوای ناو دلیه وه وتی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، نهو کهسه ده چیه بهه شته وه".

ئیمامی موسلیم له سه حیه کهیدا ریوایه تی کردوه.^(۲)

(۱) بیروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۸ / ۳۸۴.

(۲) بیروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۹ / ۳۸۵.

له هاوه لی خو شه ویست (سعد) ی کوری (أَبِي وَقَاصٍ) شه وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که فه رموویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا" غُفِرَ لَهُ ذَنْبُهُ». واته: "نهو که سه ی لهو کاته دا گوتی له بانگ خوین ده بیت، بلیت: (شایه تی ده ده م، که هیچ پهر سزاوینکی راسته قینه نه بیجگه له خوای تا کو بی هاوتاو، شایه تیش ده ده م، که (مُحَمَّد) بهنده و پیغه مبهری نه وه و، رازیشم که خوا پهر وه ردگارم بیت و، (مُحَمَّد) یش پیغه مبهرم بیت و، ئیسلامیش ئاینم بیت)، خوای گه وه له تاوانه کانی خوش ده بیت".

له ریوایه تیکی تر دا هاتوه: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ الْمُؤَذِّنَ: وَأَنَا أَشْهَدُ». ئیمامی موسلیم له سه حیحه که یدا ریوایه تی کردوه.^(۱)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنَنِ ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، به رسته یه کی (صَحِيح)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، کاتیک گوتی له بانگ خوین بوایه، که بلیت: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ)، نه ویش ده یفه رموو: «وَأَنَا، وَأَنَا» واته: "منیش نهو شایه تیه ده ده م".

له هاوه لی خو شه ویست (جَابِرِ ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) شه وه هاتوه (خو له هه ردوکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يَسْمَعُ النَّدَاءَ: "اللَّهُمَّ، رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ، وَالصَّلَاةُ الْقَائِمَةُ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتَهُ" حَلَّتْ لَهُ شَفَاعَتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ». واته: "نهو که سه ی کاتیک گوتی له بانگ ده بیت، بلیت: (اللَّهُمَّ، رَبِّ هَذِهِ الدَّعْوَةُ التَّامَّةُ،

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۰ / ۳۸۶.

وَالصَّلَاةِ الْقَائِمَةِ، آتِ مُحَمَّدًا الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ، وَأَبْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا الَّذِي وَعَدْتُهُ،
له رۆژی قیامه‌تدا شه‌فاعه‌ت و تکای منی بۆ مسۆگهر ده‌بیت".

ئیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا رپوایه‌تی کردوه.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنَنِ) دا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست { (مُعَاوِيَةَ) ی کورپی (أَبُو سُفْيَانَ) } سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که نه‌گهر
پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، گوئی له بانگخوین بوایه، بلیت: (حَيَّ عَلَى
الْفَلَاحِ)، ئه‌ویش ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، اجْعَلْنَا مُفْلِحِينَ». ^(۲) واته: "خوایه بمانگێره له‌و
که‌سانه‌ی که براوه‌و سه‌رکه‌وتوون".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له پاویکه‌وه، ئه‌ویش له
(شَهْرِي) ی کورپی (حَوْشَب) سه‌وه، ئه‌ویش له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) ی
(بَاهِلِي) سه‌وه (خوای لی رازی بیت) -یان له یه‌کێک له هاوه‌لانی پتغه‌مبه‌ری خواوه
(درودی خوای له‌سه‌ر بیت) - که هاوه‌لی خۆشه‌ویست (بِلَال) ده‌ستی کرد به قامه‌ت
کردن و، جا که فه‌رمووی: (قَدْ قَامَتِ الصَّلَاةُ)، پتغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: «أَقَامَهَا اللَّهُ
وَأَدَامَهَا». واته: "خوای گه‌وره هه‌میشه ئه‌م نوێزه راگیراو بکات". له هه‌موو
رسته‌کانی تری قامه‌ته‌که‌شدا پتغه‌مبه‌ری خوا هه‌ر به‌و جوړه‌ی ده‌فه‌رموو، که له
حه‌دیه‌که‌ی ئیمامی (عُمَرُ) دا سه‌باره‌ت به بانگدان هاتبوو.^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٧٤٩ / به ژماره: ٤٤٤٢.

(۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ) / ٤٦ - ٤٧ / به ژماره: ٩٢. هه‌دیه‌ییکی زۆر
لاوازه، وه‌کو شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ١ / ٣٥٧.

(۳) بڕوانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ١ / ٢٠٠ / به ژماره: ٥٢٨. هه‌دیه‌ییکی لاوازه، وه‌کو ئیمامی
نه‌وه‌وی خۆی و شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی. بڕوانه: خُلَاصَةُ الْأَحْكَامِ / ١ / ٢٩٥،
وَنَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ١ / ٣٥٧. چونکه که‌سیکی نه‌ناسراو له رسته‌که‌یدا هه‌یه.

بوشمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شيخى (ابن السنّي) دا، له هاوه لى
 خوشه ويست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، كه نه گهر گوئی لیبوايه بانگخوین
 قامه تی بگردایه، نهویش دهیفرموو: (اللَّهُمَّ، رَبَّ هَذِهِ الدَّعْوَةِ التَّامَّةِ، وَهَذِهِ الصَّلَاةِ
 الْقَائِمَةِ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَآتِهِ سُؤْلَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ).^(۱)

---

(۱) بیروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۵۳ / به ژماره: ۱۰۵.

باسيڭ: سەبارەت بە ۋەلامدانەۋى بانگخوين و قامەتکەر لە ھەندىك

حالتى تايپەتيدا:

ئەگەر كەسيڭ نوپۇزى دەكردو، گوئىشى لىيۇو بانگخوين بانگى دا، يان قامەتکەر قامەتى کرد، با لەناو نوپۇزەكەدا ۋەلامى نەداتەۋە. خو ئەگەر سلاۋى دايەۋە لە نوپۇزەكەى، با ئەۋىش ۋەكو كەسانى تر ۋەلامى بانگو قامەتەكە بداتەۋە.

جا ئەگەر لەناو نوپۇزەكەدا ۋەلامى دايەۋە، ئەۋە ناپەسەندەۋ، نوپۇزەكەى بەتال نايىتەۋە.

بە ھەمان شىۋە، ئەگەر لەسەرئاو بوو، گوئى لە بانگ يان لە قامەتەۋە بوو، نايىت لەو كاتەدا ۋەلامى بداتەۋە. بەلكو كەى ھاتە دەرەۋە، با ۋەلامى بداتەۋە.

ئەگەر كەسيڭ لەكاتى بانگدان يان قامەت كەردندا قورئانى دەخويند، يان تەسبيحاتى دەكرد، يان ھەدىسى دەخويندەۋە، يان زانستىكى تىرى دەخويند، يان ھەر شتىكى تىرى دەكرد، ئەۋا دەپىت ۋاز لە ھەموويان بەپىتتو، ۋەلامى بانگخوينەكە بداتەۋە، دواتر بگەرپتەۋە سەر كارەكەى خۆى. چۈنكە ۋەلامدانەۋەكە لەدەست دەچىت. بەلام ئەۋەى ئەۋ خەرىكىتى، بەزۆرى لەدەست ناچىت.

جا ئەگەر لەبەر ھەر ھۆيەك نەيتوانى بەشوين بانگخوينەكەدا ۋەلامى بانگەكە بداتەۋە، ھەتا بانگخوينەكە لىيۇۋيەۋە، ئەۋا ئەگەر ماۋەكە درىزەى نەكىشابوو، سونەتە ۋەلامى بانگەكە بداتەۋە.

نزاو پارانه‌وی دواي بانگ

بۆشمان رپوايه‌ت كراوه له هاوه‌لی خۆشه‌ويست (أَنَسُ) به‌وه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموويه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سەر بیت) فهرموويه‌تی: «لَا يُرَدُّ الدُّعَاءُ بَيْنَ الْأَذَانِ وَالْإِقَامَةِ». واته: "نزاو پارانه‌وه له نێوان بانگو قامه‌تدا ره‌دناكرێته‌وه".

ئیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِيّ) و (نَسَائِيّ) و شیخی (أَبْنُ السُّنِّيّ) و، كه‌سانی تریش رپوايه‌تیان كرده‌وه، ئیمامی (تِرْمِذِيّ) فهرموويه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) به.^(۱)

جا ئیمامی (تِرْمِذِيّ) له به‌شی (كِتَابُ الدَّعَوَاتِ) ی كتیبه‌كه‌ی خۆیدا ئه‌مه‌شی بۆ زیاد كرده‌وه: هاوه‌لان عه‌رزى پتغه‌مبه‌ریان كرد: "ئه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا، جا كه‌وايه ئیمه‌ بلیین چی و، چی دوعایه‌ك بکه‌ین؟" ئه‌ویش فهرمووی: «سَلُوا اللَّهَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ». ^(۲) واته: "داوا له خوای گه‌وره بکه‌ن سه‌لامه‌ت و بێهه‌تان بکات له دنیاو له دواړۆژدا".

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۱۹۹ / به ژماره: ۵۲۱، وَسُنُّ التِّرْمِذِيّ / ۱ / ۴۱۲ / به ژماره: ۲۱۵، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِيّ) / ۱۶۸ - ۱۶۹ / به هه‌ردوو ژماره: ۶۹ و ۷۱، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّيّ) / ۵۱ / به ژماره: ۱۰۲.

(۲) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۷۶ / به ژماره: ۳۵۹۴. ئیمامی (تِرْمِذِيّ) ئهم زیاده‌یه‌ی له رینگه‌ی كه‌سێكه‌وه رپوايه‌ت كرده‌وه، كه پێی ده‌وتریت: (يَحْيَى) ی كورێ (يَمَّان). شیخی عه‌سقه‌لانی له‌باره‌ی ئهم كه‌سه‌وه فهرموويه‌تی: پیاویکی چاك بو، به‌لام فهرمووده‌ناسان یه‌ك ده‌نگن له‌سەر ئه‌وه‌ی، كه له گێڕانه‌وه‌ی حه‌دیسدا هه‌له‌ی زۆری كرده‌وه، به‌تایه‌تیش له‌و حه‌دیسانه‌ی، كه له (سُقْيَانِ) ی (قُورِيّ) به‌وه رپوايه‌تی كرده‌وون. بروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَارِ / ۱ / ۳۶۶. منیش ده‌لیم: ئهم حه‌دیسه‌ یه‌كێكه‌ له‌و حه‌دیسانه‌ی، كه له (سُقْيَانِ) ی (قُورِيّ) به‌وه رپوايه‌تی كرده‌وون.

بۆشمان رېوایەت کراوه له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (عَمْرُو) ی کورێ (عَاص) هوه (خوا له خۆی و باوکی رازی بیت)، که پایوتک عەرزی پێغه‌مبەری کرد: "ئە ی پێغه‌مبەری خوا، بانگخوێنه‌کان له ئێمه زیاتر خەیریان دەست دە‌که‌ویت!". پێغه‌مبەریش (دروودی خۆی له‌سەر بیت)، فەرمووی: «قُلْ كَمَا يَقُولُونَ، فَإِذَا انْتَهَيْتَ، فَسَلْ، تُعْطَهُ». واتە: "تۆش ئەوه‌ی ئەوان بلی‌ره‌وه، جا که لی‌بوو‌یت‌ه‌وه، داوا بکه‌و بپارێ‌ره‌وه، تا پێت بدریت".

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) رېوایەتی کردوه‌و، به (ضَعِيف) یشی دانه‌ناوه.^(۱)

دیسان بۆمان رېوایەت کراوه له (کِتَابُ الْجِهَادِ) ی (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، به رێشه‌یه‌کی (صَحِيح)، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَهْل) ی کورێ (سَعْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فەرمووی‌ه‌تی: پێغه‌مبەری خوا (دروودی خۆی له‌سەر بیت) فەرمووی‌ه‌تی: «ثَنَانٍ لَا تُرَدَّانِ (أَوْ قَلَمًا تُرَدَّانِ): الدُّعَاءُ عِنْدَ النَّدَاءِ، وَعِنْدَ النَّاسِ، حِينَ يُلْحِمُ بَعْضُهُمْ

جا نه‌گەرچی کردنی نهم زی‌کره له نێوان بانگ و قامه‌ت‌دا له هه‌دیسکی پشت پێ به‌سترا‌وا نه‌هاتوه، به‌لام به‌ره‌هایی و به‌یی به‌ستنه‌وه به‌ کاتیکی دیار‌یکراوه‌وه له‌ چه‌ند هه‌دیسکی به‌سهندو پشت پێ به‌سترا‌وا هاتوه، وه‌کو ئیمامی نه‌وه‌یش له ((کِتَابِ دُعَاوِ پَارِئِهِ هَوَ گشتگیره‌کان)) دا ده‌یان‌ه‌یتیت. یه‌کی‌یان نه‌وه‌یه، که ئیمامی (تِرْمِذِي) له رینگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبَّاس) ی مامه‌ی پێغه‌مبەری خواوه رېوایه‌تی کردوه، که نه‌وه فەرمووی‌ه‌تی: عەرزی هه‌زره‌تی پێغه‌مبەرم کرد: "ئە ی پێغه‌مبەری خوا، شتیکم فێر بکه، با له‌خوا بپارێ‌مه‌وه و داوای لی بکه‌م" پێغه‌مبەری خواش فەرمووی: "داوای له‌ش‌ساغی و بی‌وه‌یی له‌خوا بکه". ئە‌وجا چه‌ند رۆژێک مامه‌وه‌و، دواتر هاتمه‌وه خزمه‌تی‌و، هه‌مان قسه‌م عەرزم کرد، نه‌ویش فەرمووی: "ئە ی (عَبَّاس)، ئە ی مامه‌ی پێغه‌مبەری خوا، داوا له‌ خوای گه‌وره بکه‌ن سه‌لامه‌ت و بی‌وه‌یتان بکات له‌ دنیاو له‌ دوا‌رۆ‌دا". ئیمامی (تِرْمِذِي) فەرمووی‌ه‌تی: هه‌دیسکی (صَحِيح) به. پ‌روانه: سُنَنِ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۴ / به ژماره: ۳۵۱۴.

(۱) پ‌روانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۱۹۹ / به ژماره: ۵۲۴. شیخی عه‌سقه‌لانی فەرمووی‌ه‌تی: هه‌دیسکی (حَسَن) به. پ‌روانه: تَتَانِجُ الْاَفْكَار / ۱ / ۳۶۸.

بَعْضاً».^(۱) واته: "دوو نزاو پارانه وه هه ن پهد ناکرینه وه، یان به که می پهد ده کرینه وه: نزاو پارانه وه ی کاتی بانگو، نزاو پارانه وه ی کاتی جهنگ، کاتیک که جهنگاوه ره کان ده چن به ناو یه کداو تیرژان درووست ده بیت".

منیش ده لیم: له هه ندیک له نوسخه پشت پی به سزاوه کاندای بهم جوړه هاتوه (یُلجِم)، له هه ندیکیشیاندا بهم جوړه هاتوه (یُلجِم). هه ردوو کیشیان درووستن.

---

(۱) پروانه: سُنُّ اَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۵ / به ژماره: ۲۵۴۰.

زیگیری دواى دوو ږکاته سونه ته که ی پېش نوټزى به یانی

بۆمان ږپوایه ت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (أَبُو الْمَلِیح) به وه - که ناوی (عَامِرِی) کورې (أَسَامَة) به -، ته ویش له باوکیه وه (خوای لى رازی بیت)، که جارېک دوو ږکات نوټزه سونه ته که ی پېش نوټزى به یانی ده کړدو، پټغه مبه رى خوایش (دروودى خوای له سر بیت)، له نزيک ته وه وه دوو ږکات نوټزى کورتى کړد، پاشان گوټى لیوو، که پټغه مبه رى خوا به دانېشته وه سى جار فهرمووى: «اللَّهُمَّ، رَبَّ جِبْرِيلَ وَإِسْرَافِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَمُحَمَّدٍ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ». ^(۱) واته: "خوایه، نه ی په روه ردگارى جوېره نیل و نيسرافیل و میکانیل و پټغه مبه ر (مُحَمَّد)، په نات پى ده گرم له ناگرى سهختى دوزه خ".

بۆشمان ږپوایه ت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لى خوښه ویست (أَنَسِ) به وه (خوای لى رازی بیت)، ته ویش له پټغه مبه رى خواوه (دروودى خوای له سر بیت)، که فهرموویه تى: «مَنْ قَالَ صَبِيحَةَ يَوْمِ الْجُمُعَةِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَلَاقِ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، غَفَرَ اللَّهُ تَعَالَى ذُنُوبَهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». ^(۲) واته: "ته و که سه ی به ره به یانی ږوژى جومعه به ره له نوټزى به یانی سى جار بلیت: (داواى لیخوښوون و ته و به له و خوایه ده که م، که بیجگه له ته و هیچ په رسراوېکى راسته قینه نه و، زیندوه و چاودېرو پارېزه رى همېشه ییه و، خوى به خوى بو و هوکارى بوون و مانه وه ی غه یرى خویشیتى)، ته و خوای گه و ره له تاوانه کانی خوش ده بیت، نه گهرچى له زوریدا وه کو که فى ده ریا و ابن". خواش له هم موو که س زاناته ره.

(۱) ېروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۵۲ / به ژماره: ۱۰۳. شیخی عه سقه لانی

فهرموویه تى: حه دیسینکى (حَسَن) به. ېروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۳۷۳.

(۲) ېروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۴۲ / به ژماره: ۸۳. شیخی عه سقه لانی

فهرموویه تى: ږشته که ی زور لاوازه. ېروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۳۷۵.

ئەھۋى ئەكاتى ھاتتەپىزى نوپۇزى جەمەتتە دەۋىت

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (سَعْدِى كورې (أَبِي وَقَّاص) ھەۋە (خوۋى لى رازى يىت)، كە پياۋىك ھات بۆ نوپۇز، پىغەمبەرى خىۋاش (دروودى خوۋى لەسر يىت) لەۋ كاتتەدا نوپۇزى دە كىرد. جا كە كاپرا گەشتە رېزى جەمەتتە كە، وتى: (اللَّهُمَّ، آتِنِي أَفْضَلَ مَا تُؤْتِي عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ). واتە: (خوۋاشە گەۋرە تىرىن و باش تىرىنى ئەۋ پلە وپاينەم بەدەيتى، كە دەيدەيت بە بەندە چاكە كارو راسالە كانى خۆت). جا پىغەمبەرى خىۋا لە نوپۇزە كە بوۋىدەۋە، فەرموۋى: "ئەۋە كى بوۋ پىشتر قەسە كىرد؟" پياۋە كەش عەرزى كىرد: "مەن بوۋم، ئەي پىغەمبەرى خىۋا"، پىغەمبەرىش فەرموۋى: «إِذَا يُعْقَرُ جَوَادُكَ، وَتُسْتَشْهَدُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». واتە: "دەۋى كەۋابوۋ ئەسپ و لاخە كەت بەسەربىرىن دەچىت و، خۆشت لە رېگەى خىۋادا شەھىد دە كىرىت".

ئىمامى (نَسَائِي) و شىخى (ابْنُ السُّنِّي) رېۋايەت يان كىردەۋە، ئىمامى بوخارىش لە تەئرىخە كەيدا لە باسى (مُحَمَّدِى كورې (مُسْلِمِى كورې (عَائِد) دا رېۋايەت كىردەۋە.^(۱)

---

(۱) بىروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۱۸۰ / بە ژمارە: ۹۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۵۳ - ۵۴ / بە ژمارە: ۱۰۶، وَالتَّارِيخُ الْكَبِيرُ (الْبُخَارِيُّ) / ۱ / ۲۲۲ / بە ژمارە: ۶۹۶. شىخى عەسقلانى فەرموۋىتە: حەدىسىكى (حَسَن) ھە. بىروانە: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۳۷۹.

زیکری ئەو کاتەى کە سێک دمیەوێت هەستیت بۆ نوێژ کردن

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە کتێبە کەى شیخی (ابْنُ السُّنَنِ) دا، لە ژنە هاوێلى خۆشەویست (أُمُّ رَافِعٍ) هەو (خوای لى ڕازى بێت)، کە فەرموویەتى: "ئەى پێغەمبەرى خوا، کارێکم بۆ نیشان بەدە، خوای گەورە پاداشتم بداتەو لەسەر کردنى". پێغەمبەرى خوايش (دروودى خوای لەسەر بێت)، فەرمووی: «يَا أُمُّ رَافِعٍ، إِذَا قُمْتَ إِلَى الصَّلَاةِ، فَسَبِّحِ اللَّهَ تَعَالَى عَشْرًا، وَهَلِّلِيهِ عَشْرًا، وَاحْمَدِيهِ عَشْرًا، وَكَبِّرِيهِ عَشْرًا، وَاسْتَغْفِرِيهِ عَشْرًا؛ فَإِنَّكَ إِذَا سَبَّحْتَ، قَالَ: هَذَا لِي، وَإِذَا هَلَّلْتَ، قَالَ: هَذَا لِي، وَإِذَا حَمَدْتَ، قَالَ: هَذَا لِي، وَإِذَا كَبَّرْتَ، قَالَ: هَذَا لِي، وَإِذَا اسْتَغْفَرْتَ، قَالَ: قَدْ فَعَلْتُ». ^(۱) واتە: "ئەى (أُمُّ رَافِعٍ)، ئەگەر ویستت هەستیت بۆ نوێژ، دە جار (سُبْحَانَ

---

(۱) ڕوانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ) / ۵۴ / بە ژمارە: ۱۰۷. شیخی عەسقەلانى فەرموویەتى: حەدیسێکی (حَسَن) ە. ڕوانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۳۸۰.

شایانی باسە کە نىمامى (سُوطِي) و شیخی (ابْنُ عَلَانَ) نوسراویکی تایبەتى شیخی عەسقەلانیان لەسەر ئەم حەدیسەى (أُمُّ رَافِعٍ) هێناوە، کە تێدا وەلامى پرسى یارى کەسێکی داوەتەو، کە: ئایا ئەو کارەى یەکیەک لە زانیانی ئەو سەردەمە لە مزگەوتە کەى خۆیدا لە گەڵ نوێژخوێنەکاندا دەیکەن، ئەو زیکرانە بە دەنگى بەرزو بە کۆمەڵ لەپێش نوێژە فەرزەکانەو دەخوێن، ئەصلىکی لە سونەت و حەدیسى حەزەرەتدا هەیه، یان نا؟ وە ئایا ئەو کارەى ئەوان داھێنراویکی باشەو، پاداشتی لەسەر وەرەگرن، یان داھێنراویکی خراپە؟

شیخی عەسقەلانی بە وردى تەخریجى حەدیسە کەى کردووە، باسى ئەو کات و جێگەى کردووە، کە ئەو زیکرانەیان تێدا دەکرێت، لە کۆتاییشدا فەرموویەتى: بەلای منەو حەدیسە کە بۆ بەلگەى ئەو نەو نەشت، کە ئەو زیکرانە لەپێش نوێژە فەرزەکانەو بکڕێن.

پاشان فەرموویەتى: ناییت حەدیسە کە بکڕیت بە بەلگە بۆ کردنى ئەو زیکرانە لەپێش نوێژە فەرزەکانەو، بە کۆمەڵ لەلایەن نوێژخوێنەکانەو، چونکە لە هیچکام لە زانیانی (سَلَف) هەو نەهاتو، کە بەو جۆرەیان کردیبت، نە هاوێلان، نە شوێنکەوتوان، نە شەرەزنان و نە زانیانی هیچ سەردەمیکیش. بۆیە باشەر وەهاى بۆ ئەو کەسەى دەیهوێت ئەم

الله بکهو، ده جاریش (لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) بکهو، ده جاریش (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بکهو، ده جاریش (اللهُ أَكْبَرُ) بکهو، ده جاریش (أَسْتَغْفِرُ اللهَ) بکه. چونکه نه گهر (سُبْحَانَ الله) بکهیت، خوای گهوره ده فهرمویت: (نَمَمَه بَوَّ مِنْه) و، نه گهر (لا إِلَهَ إِلَّا اللهُ) یش بکهیت، خوای گهوره ده فهرمویت: (نَمَمَه بَوَّ مِنْه) و، نه گهر (الْحَمْدُ لِلَّهِ) یش بکهیت، خوای گهوره ده فهرمویت: (نَمَمَه بَوَّ مِنْه) و، نه گهر (اللهُ أَكْبَرُ) یش بکهیت، خوای گهوره ده فهرمویت: (نَمَمَه بَوَّ مِنْه) و، نه گهر (أَسْتَغْفِرُ اللهَ) یش بکهیت، خوای گهوره ده فهرمویت: (وا لیت خو شبووم)".

نزاو پارانهومی کاتی قامهت کردن

نیمامی (شَافِعِي) به رشته ی خو ی له کتبی (الْأُمُّ) دا حه دیسیکی (مُرْسَل) ی ریوایهت کرده، که پیغمبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «اطْلُبُوا اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ: الْتِقَاءِ الْجُيُوشِ، وَإِقَامَةِ الصَّلَاةِ، وَزُكُلِ الْقَيْثِ»^(۱). واته: "به شوین گیر ابوونی نزاو پارانه و ده دا بگهر پین له کاتی به یه ک گهیشتن و رووبه روو بوونه و هی سو پای موسو لمانان و کافران و، له کاتی نویتز دابه ستن و، له کاتی باران باریندا".

زیکرانه بکات، که له دلی خویدا بیانکات، چونکه باشترین زیکر نه ویه که به پنهان و به نهیتی بکریت. بروانه: ثُفْقَةُ الْأَبْرَارِ / ۵۲ - ۶۳، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۱۴۴ - ۱۴۸. منیش ده لیم: نَمَمَه نه گهر ته وادی نویتز خوینه کان ناگیان له م حه دیسه هدیته و، برده وام کاری پی بکهنو، له بیران نه چیت. به لام نه گهر ناگیان لیتی نه بوو، یان له بیران نه بوو، نه وا باشتر وایه له پیش هه موو نویتزه فدرزه کانه و به دهنگی بهرز بخریته و به بیران. خواش له هه موو کهس زانا تره.

(۱) بروانه: الْأُمُّ / ۲ / ۵۴۴.

ههروه‌ها ئیمامی (شَافِعِی) فەرموویه‌تی: فەرمايشتی زیاد له که‌سیکم له‌لایه، که
نزاو پارانه‌وه له‌کاتی باران بارین و، له‌کاتی قامه‌ت کردندا گیرا ده‌بیت.^(۱)

---

(۱) شیخی عه‌سقه‌لانی چه‌ند هه‌دیسیکی له‌و باره‌وه هه‌ناوه له‌رینگه‌ی هه‌ریه‌که له‌هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) ی (بَاهِلِی) و، (أَنَس) ی کورپی (مَالِک) و، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی ئیمامی
(عُمَر) هوه (خوا له‌هه‌موویان رازی بیت). جا نه‌گه‌رچی رسته‌ی هه‌ندیکیشیان لاوازه، به‌لام بو
پشتگیری یه‌که‌ر ده‌شین. بر‌وانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۳۸۳ - ۳۸۶.

((کتیبی زیکره‌کانی نویژ))

باسى ئەۋمى ئەناۋ نوپۇزدا دىۋىت

بزانە، كە ئەمە باسكى زۆر فراۋانە، زۆرىك ھەدىسى (صَحِيح) يىشى لە ھەموو جۆرە كانى تىدا ھاتو، زۆرىك لەقەباسىشى تىدايە لە كىتە فېقەھە كاندا، كە ئىمە لىرە تەنھا ھۆشدارى دەدەين لەسەر بابەتە سەرەكە كان، مەبەستە كانىان، نەك وردە كارىە كان، باسە دەگمەنە كانى. ۋە بەلگەى زۆربەى بابەتە كانىشى لادەبەم، بە مەبەستى كورت كوردنەۋە. چۈنكە ئەم كىتە بۆ باسكردنى بەلگە كان دانەنراۋە. بەلگە بۆ باسكردنى ئەۋ بابەتە دانراۋە، كە كارىان پى دەكرىت. خۋاى گەۋرە تەۋفىقى ھەموو لايەك بدات.

باسى (الله اكبر) نوپۇز دابەستى

بزانە، كە نوپۇز، چى فەرز يان سۈنەت، بەبى (الله اكبر) نوپۇز دابەستى درۋوست نىە.

(الله اكبر) نوپۇز دابەستىنىش بەلای ئىمامى (شافىي) ۋ زۆربەى زاناينىشەۋە بەشىكە لە نوپۇز، پايدەيە كە لە پايدە كانى. بەلām بەلای ئىمامى (أبو حنيفة) ۋە تەنھا مەرجەۋ، بەشىك نىە لە نوپۇزە كە.^(۱)

بزانە، كە بەلای ئىمامى (شافىي) ۋ، ئىمامى (أبو حنيفة) ۋ، ھەندىكى تر لە زاناينەۋە، دەكرىت بوترىت: (الله اكبر) ۋ، دەشكرىت بوترىت: (الله الاكبر). بەلām

---

(۱) راستە كە پايدە (رُكْن) ۋ مەرج (شَرْط) ھەردوۋىكىان پىۋىست بۆ درۋوستى عىبادەت، بەلām جىۋاۋى سەرەكى لە نىۋانىندا ئەۋەيە، كە پايدە بەشىكى سەرەكى عىبادەتە كەيە، ۋە كۈ نىەت ۋ پايدە كانى تى نوپۇز. بەلām مەرج لە دەرەۋەى عىبادەتە كەيە، ۋە كۈ دەستۋىزۋ مەرجە كانى تى نوپۇز. بىروانە: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۱۵۳.

ئىمامى (مَالِك) رېنگەى بەۋەى دوھم نەداۋە. بۆيە ئىحتىيات لەۋەدايە، كە مەۋقى
موسولمان ئەۋەى يەكەمىيان بەھىئەت، تاۋەكو لە ناكۆكىە كە دەرچىت.^(۱)

جا درووست نىە بېجگە لەۋ دوانە ھىچ تەعبىرىكى تر بەكار بەھىئەت. كەۋاتە
ئەگەر بلىت: (اللَّهُ الْعَظِيمُ)، يان (اللَّهُ الْمُتَعَالَى)، يان (اللَّهُ أَعْظَمُ)، يان (اللَّهُ أَعَزُّ)، يان
(اللَّهُ أَجَلُّ)..... يان ھەر تەعبىرىكى ترى ھاۋىيۋە، ئەۋا بەلای ئىمامى (شَافِعِي) و
زۆربەى زانايانەۋە نوپزەكەى درووست نىە. بەلام ئىمامى (أَبُو حَنِيفَةَ) فەرموۋىەتى:
درووستە.

ھەرۋەھا ئەگەر بلىت: (أَكْبَرُ اللَّهُ)، ئەۋا بەلای بۆچوونى درووستى ئىمەۋە
نوپزەكەى درووست نىە. بەلام ھەندىك لە ھاۋەلاغان فەرموۋىانە: درووستە. ۋەكو
چۆن ئەگەر لە كۆتايى نوپزەكەيەۋە بلىت: (عَلَيْكُمْ السَّلَامُ)، بەلای بۆچوونى
راستەۋە نوپزەكەى ھەر درووستە.

بىزانە، نە (اللَّهُ أَكْبَرُ) كردن، نە زىكرەكانى تىرىش درووست نىن، ھەتا بە زمان
دەرنەبەردىن، بەجۆرىك دەنگى كەسەكە بگاتە گونى خۆى، ئەگەر كىشەيەكى
بىستى نەبۇ. ۋە پىشترىش ئەم باسەمان پوون كەدەۋە، لەۋ چەند باسەدا، كە لە
سەرەتاي كىتەكەۋە ھىنامان.

---

(۱) بەلكو لە ھەدىسى (صَحِيح) دا ھاتە، كە پىغەمبەرى خوا خۆى بۆ سەرەتاي دەست
يىكردنى نوپزە تەعبىرى (اللَّهُ أَكْبَرُ) بەكار ھىتاۋە (كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -
إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ اسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، وَرَفَعَ يَدَيْهِ، وَقَالَ: اللَّهُ أَكْبَرُ). بىروانە: سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ /
۲۶۴ / بە ژمارە: ۸۰۳، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۵ / ۱۸۷ / بە ژمارە: ۱۸۷۰، وَمُسْتَدْرَاكُ الْبَزَّاز
(الْبَحْرُ الرِّخَّار) / ۲ / ۱۶۸ / بە ژمارە: ۵۳۶، وَخُلَاصَةُ الْبَذْرِ الْمُتَنِير / ۱ / ۱۱۲ / بە
ژمارە: ۳۵۸.

ھەرۋەھا لە ھەدىسى (صَحِيح) یشدا ھاتە، كە فەرموۋىەتى: (وَصَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي
أُصَلِّي). واتە: (ئىۋەش بەۋ شىۋە نوپزە بكن، كە مىتان دەبىنى نوپزە دەكرد). بىروانە: صَحِيحُ
الْبَخَارِي / ۱ / ۲۲۶ / بە ژمارە: ۶۰۵.

خۆ ئەگەر لە زمانیدا لالە یان عەبیەك هەبوو، ئەوا با چەندە بتوانیت
بیجولینیت، نوێزەكەشی درووستە.

بشزانە، كە هەر كەسیك بتوانیت (الله اكبر) بەم شیوەیەو بە زمانی عەرەبی
بڵیت، ئێز درووست نیه بە زمانیکی تر بڵیت (وەكو ئەوەی بە كوردی بڵیت:
خو لە هەموو كەس گەورە ترە). سەبارەت بەو كەسەش، كە نەتوانیت، ئەوە
درووستە، بەلام پێویستە خۆی فێری عەرەبی بكات. خۆ ئەگەر كەمتەرخەمی كرد
لە فێربوونی عەرەبیدا، ئەوا نوێزەكەشی درووست نیهو، پێویستیشە هەموو ئەو
نوێزانە دووبارە بكاتەوه، كە لە ماوەی كەمتەرخەمیەكەیدا كردوونی.

بشزانە، كە مەزەهەبی درووستی هەلبژێردراو لەسەر ئەوەیە، كە (الله اكبر) ی
نوێز دابەستن درێژ ناكړیتەوهو، خاویش ناكړیتەوه. بەلكو بەسەر یەكەوهو، بە
خێرای دەوتریت. و تراویشە: دەكړیت درێژ بكریتەوه. بەلام بۆچوونه راستەكەیان
ئەوەی یەكەمیانە.

سەبارەت بە (الله اكبر) هەكانی تریش، مەزەهەبی درووستی هەلبژێردراو لەسەر
ئەوەیە، كە سونەتە درێژ بكریتەوه، تا دەگەنە ڕوكنەكەشی دواتریان. و تراویشە: درێژ
ناكړیتەوه.

جا ئەگەر (الله اكبر) ی نوێز دابەستەكەشی درێژ كردهوه، كە نەدەبوو درێژی
بكاتەوه، یان (الله اكبر) هەكانی تری درێژ نەكردهوه، كە دەبوو درێژیان بكاتەوه، ئەوە
نوێزەكەشی بەتال نابیتەوه. بەلام فەزیلەت و چاكەییەكی لەدەست دەرچووه.

ئەوجا بزانی، كە جیگەشی درێژ كردنەوهی (الله اكبر) تەنها لەدوای لامی
(الله) هەویەو، لە جیگەشی تر دا درێژ كردنەوهی تیدا نیه.

باسيڭ: {حوكمى دريژ كردنه وى (الله اكبر) و كردنى به دهنگى بهرز}

سونه تيشه پيشنويز به دهنگى بهرز (الله اكبر)ى نويز دابه ستو، (الله اكبر)ه كانى تریش بکات، تاوه کو شوينکه وتوه کان گويان لى بيت و، سونه تيشه كهسى شوينکه وتوو به دهنگى نزم بيانکات، به جورتيك تهنها دهنگى بگاته گوتى خوى. خو نه گهر كهسى شوينکه وتوو به دهنگى بهرز كردنى و، پيشنويزيش به دهنگى نزم، نهوا نويزه كه يان به تال نابيته وه.

با نويزخوين زور سور بيت له سهر به دروستى وتنى (الله اكبر)، به جورتيك كه له جيگه ي خويدا نه بيت دريژى نه كاته وه. خو نه گهر هه مزه ي ناوى (الله) ي دريژ كرده وه، يان فته ي بائى (الله اكبر)ى دريژ كرده وه، به جورتيك، كه له دهر پريندا بوو به (الله اكبر)، نه وه نويزه كه ي دروست نيه.^(۱)

باسيڭ: {ژمارى (الله اكبر) مكانى ناو نويزو، حوكمى شەرع

له باره يانه وه

بزانه، كه نه نويزه ي له دوو ركات پيڭهاتوه، يانزه (۱۱) (الله اكبر)ى تيدايه. نه وهش له سى ركات پيڭهاتوه، حه فده (۱۷) (الله اكبر)ى تيدايه و، نه وهش له جوار ركات پيڭهاتوه، بيست و دوو (۲۲) (الله اكبر)ى تيدايه. چونكه ههر ركاتيڭ پيڭج (الله اكبر)ى تيدايه، يه كيڭ بو ركوع و، چواريش بو دوو كرپنووشه كه

---

(۱) چونكه دريژ كردنه وى هه مزه ي ناوى (الله) ماناى رسته كه ده گزييت له خه به ريه وه بو پرسيارى. ههروه ها كردنى وشه ي (الله اكبر)يش به (الله اكبر) مانا كه به جورتيك ده گزييت، كه نه گهر نه وه كه سه ي واى لى ده كات له مانا كه ي تييكات، له دين ده چيته دهر وه و كافر ده بيت. چونكه وشه ي (الله اكبر) كويه و تاكه كه ي (الله اكبر) وه، به ماناى ته پل ديت. برونه: *الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ* / ۲ / ۱۶۳.

(سُجُود) و، بۆ ههستانهوه لییان و، یه کیکیش بۆ دهست کردن به نویژو، یه کیکیش بۆ ههستانهوه له ته حیاتیی یه کهم.

پاشان بزانه، که هه موو ئهم (اللهُ أَكْبَرُ) انه سونه تن و، ئه گهر نویژ خوین به دهستی نهقه ست یان به ههله وازی لی هینان، ئه و نویژه که ی به تال نایته وه و، لییشی ناچیته دهره وه و، سه جده ی سه هویش نابات. ته نها (اللهُ أَكْبَرُ) ی نویژ دابه ستن نه بیت، که به یه که دهنگی زانایان نویژه که به بی ئه و دانامه زریت. خواش له هه موو که س زانا تره.

ئه وه ی نویژ خوین ئه دوا ی (اللهُ أَكْبَرُ) ی نویژ دابه ستته وه ده یلێت

بزانه، که چه ندین هه دیس له و باره وه هاتون، تیگرای هه دیسه کان وا ده خوازن که نویژ خوین بلێت:

- (اللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً).^(۱) واته: (خوا له هه موو گه و ره یه که گه و ره تره و، سو پاس و ستایشی زو ریش هه ر شایسته ی ئه وه و، پاکی و بیگه ردیش له به یانیان و له ئیواراندا هه ر بۆ ئه وه).

---

(۱) هاوه لێ خۆ شه ویست (ابْنُ عُمَرَ) فه رموو یه تی: (جاریک له خزمه تی پێغه مبه ری خوا دا نویژمان ده کرد، ئه وه بوو پیاویک له نویژ خوینه کان وتی: "اللهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً". پێغه مبه ری خوا فه رموو ی: "ئه وه کی بوو فلانه شتی وت؟" پیا وه که ش عه رزی کرد: "من بووم، ئه ی پێغه مبه ری خوا". پێغه مبه ریش فه رموو ی: "سه رم لی سو رما، ده رگا کانی ئاسما نی بۆ کرانه وه" جا (ابْنُ عُمَرَ) ده فه رمو ی: له دوا ی ئه وه ی پێغه مبه ری خوا وای فه رموو، ئیتر من ئه و زیکر مه واز لینه هیتا وه). بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۶۲۰ / به ژماره: ۶۰۱.

• (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ. إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ الْمَلِكُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذُنُوبِي، فَأَعِزَّنِي لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ، لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لَا يَصْرِفُ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَيْتَكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ، وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ، وَأَتُوبُ إِلَيْكَ).^(۱) واته: (رووم کرده نهو زاتهی، که ناسمانه کانو زهوی درووست کردوه، خوّم له هه موو بیروباوه پیکری پروپووج لاداووه ته سلیمی بهرنامه و فهرمانی نهووم، لهو که سانهش نیم، که هاوبه شیان بوّ بریارداوه. نوژیرو دینداری و بهندایه تی و زیان و مردم بوّ خوی پهروره دگاری عالمه، که هیچ هاوبه شیکی نیه، منیش بهمه فهرمانم پیکراوهو، یه کیکیشم له موسولمانانه گوژیراه له ملکه چه کان. خویه توّ پاشاو دهسه لاتداریت و، هیچ په رسراویکی راسته قینه نیه بیجگه له توّ. توّ پهروره دگاری منیت، منیش بهندهی توّم، ستهمم له خوّم کردوهو، دانیشم به تاوانه کهمدا ناوه، دهی توّش له هه موو تاوانه کانم خوشبه، چونکه بیجگه له توّ کهس له

له ریوایه تیکی نیمامی (نسائی) شدا هاتوه، که پیغمبهری خوا فهرموویه تی: "دوانزه فرشته پشپشانیان بوو، که کامیان زووتر هه لیگریت و، بهرزی بکاته وه بوّ ناسمان". پروانه: سُنُّ النَّسَائِيَّ / ۲ / ۱۲۵ / به ژماره: ۸۸۵.

له ریوایه تیکی نیمامی (أَبُو دَاوُدَ) و (أَبْنُ حِبَّانَ) و (حَاكِم) و غهیری نهوانیشدا هاتوه، که پیغمبهری خوا خوئی نهو زیکره ی کردوهو، سیّ جاریش کردوویه تی. پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۶۲ / به ژماره: ۷۶۴، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ / ۵ / ۸۰ / به ژماره: ۱۷۸۰، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۶۰ / به ژماره: ۸۵۸. نیمامی (حَاكِم) فهرموویه تی: حه دیسینکی (صَحِيح) به.

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۷۱.

تاوانه كان خوش ناييت. رېنموويش بکه بو جوانترين خورپه وشت، چونکه بيجگه له تو کهس رېنمووي ناکات بو جوانترين خورپه وشت. خورپه وشته خراپه کانیشم لي لاده، چونکه بيجگه له تو کهس خورپه وشته خراپه کانم لي لانادات. من بهردهوام وه لامي بانگه وازو بهرنامه کهت ددهمه وه، هميشه خوشم به بهخته وه دوزام، که شويي نايته کهت کهوتوم، هممو خه پرو بيرکيش به دهستی تويهو، خراپه ش نادرېته پال تو، من پشت و پنهام هر تويهو، بو لای تو ش ده گريمه وه، پاک و بيگردهو، بهرزو بالآيت، داواي ليخوشبون لي ده کهم، به تهويه و پشيمانيه وه ده گريمه وه بو خرزمت).

• هروه ها بليت: (اللهم، باعد بيني وبين خطاياي، كما باعدت بين المشرق والمغرب. اللهم، تقني من خطاياي، كما ينقى الثوب الأبيض من الدنس. اللهم، اغسلني بالماء والثلج والبرد).^(۱) واته: (خوايه ماوهي نيوان خوم تاوان و هله کانم دوور بخهروه، هروه کو چون ماوهي نيوان روزه لآت و روزه لآوات دوور خستوته وه. خوايه له تاوانه کانم پاکم بکهروه، هروه کو چون پوشاکی سي له چلک و چه په لي پاک ده گريته وه. خوايه له تاوانه کانم بمشو به به فرو به ناوو به ته رزه).

جا هه موو نه مانه ي باسما ن کردن له حه دیسی (صحيح) ي پتغه مبهري خوا دا هاتون (دروودی خوی له سر بیت).

هروه ها له م باره وه، چند حه دیسی کی تریش هاتون. له وانه:

---

(۱) هاوه لی خوشه ویست (أبو هريرة) فهرموویته ی: (پتغه مبهري خوا له نيوان (الله أكبر) ی نویژ دابه ستو قورئان خویندنه که دا که میک ده وه ستا، منیش عه رزم کرد: "باوک و دایکم به قوربانت بن، له و راهه ستانه تدا چی ده فهرموویت؟" نه ویش فهرمووی: "تاوا ده لیم"). پروانه: صحيح البخاري / ۱ / ۲۵۹ / به ژماره: ۷۱۱، وصحيح مسلم / ۱ / ۴۱۹ / به ژماره: ۵۹۸.

حه‌دیسکی (عائشة) ی دایکی ئیمانداران (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رمووینه‌تی: نه‌گهر یتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) نوێزی دابه‌ستایه، ده‌یفه‌رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ، وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ».^(۱) واته: "خوایه پاک و بێگهردی بۆ تۆیه‌و، سوپاس و ستایشیش هه‌ر بۆ تۆیه، ناوت زۆر پێرژه‌و، گه‌وره‌یت به‌رزو بلنده‌و، هیچ په‌رسزاوێکی راسته‌قینه‌ش نیه بێجگه له تۆ".

ئیمامی (تَرْمِذِي) و (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) به‌چه‌ند پرشته‌یه‌کی (ضَعِيف) رپوایه‌تیان کردوه‌و، ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (بَيْهَقِي) و، که‌سانی تریش به (ضَعِيف) یان داناوه.

هه‌روه‌ها ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (بَيْهَقِي) له رینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُذْرِي) هه‌و رپوایه‌تیان کردوه‌و، به (ضَعِيف) یشیان داناوه.^(۲)

ئیمامی (بَيْهَقِي) فه‌رمووینه‌تی: هه‌روه‌ها ده‌ست پێکردنی نوێز به (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ، وَبِحَمْدِكَ)، وه‌کو فه‌رمایشتی یتغه‌مبه‌ری خوا له هه‌ردوو هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُود) و (أَنَس) یشه‌وه رپوایه‌ت کراوه‌و، هه‌موویشی (ضَعِيف) ه.

پاشان فه‌رمووینه‌تی: سه‌حیحترین هه‌دیس له‌م باره‌وه نه‌وه‌یه، که ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) نه‌و زیکهری کردوه (خوای لی‌رازی بیت).

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۲۶۵ / به ژماره: ۷۷۶، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۱۱ / به ژماره: ۲۴۳، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۶۵ / به ژماره: ۸۰۶.

(۲) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۲۶۵ / به ژماره: ۷۷۵، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۹ / به ژماره: ۲۴۲، وَسُنُنُ النَّسَائِي / ۲ / ۱۳۲ / به ژماره: ۸۹۹، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۶۴ / به ژماره: ۸۰۴، وَسُنُنُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۲ / ۳۴ / ۲۱۷۹. به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی پێی وایه هه‌دیه‌سه‌که لاواز نیه. پروانه: نَتَائِجُ الْفُكَّار / ۱ / ۳۹۷ - ۴۰۵.

ئەوجا ئىمامى (بَيْهَقِي) بە رېشتەى خۆى ھەدىسە كەى لە ئىمامى (عُمَر) ھەو رېوايەت كەردە، كە ئەو (خوای لى رازى بىت) (اللَّهُ أَكْبَرُ) ى كەردەو، پاشان فەرموویەتى: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، تَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ).^(۱)

بۆشمان رېوايەت كراو ھە (سُنَنِى) (بَيْهَقِي) دا، ھە (حَارِث) ى (أَعُور) ھەو، ئەویش ھە ئىمامى (عَلِي) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە ئەگەر پېغەمبەرى خوا (دروودى خوای ھەسەر بىت)، نوێزى دابەستايە، دەیفەرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَعَمِلْتُ سُوءًا، فَاعْفِرْ لِي، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَجَّهْتُ وَجْهِي..... ھتە». ^(۲) واتە: "ھىچ پەرسراویكى راستەقینە نە بىجگە ھە تۆ، پاك و بىگەردى ھەر بۆ تۆیە، مەستەم ھە نەفسى خۆم كەردەو، كارى خراپەم نەنجام داو، تۆش لىم خۆشە، چونكە بىجگە ھە تۆ كەس ھە تاوانەكان خۆش ناییت، پرووى خۆم كەردە ئەو زاتەى..... ھتە".

جا ئەمە ھەدىسكى (ضَعِيف) ھە. چونكە (حَارِث) ى (أَعُور) زانایان ھەك دەنگەن ھەسەر ئەو ھە، كە كەسكى (ضَعِيف) ھەو، ئىمامى (شُعْبِي) ش فەرموویەتى: (حَارِث) كەسكى درۆزنە. خواش ھە ھەموو كەس زانا ترە.

سەبارەت ھەو فەرمایشتەى پېغەمبەرى خواش، كە فەرموویەتى: (وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ):

بزائە، كە مەزھەبى ئەھلى ھەق و راستى ھە فەرموودەناسان و، شەرعزانان و، (مُتَكَلِّمِينَ)، ھە ھاو ھەلەن و شونكەوتوان و زانایانى دواترى موسولمانانىش ھەسەر

(۱) پروانە: سُنَنِى الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۲ / ۳۴ / ۲۱۸۰.

(۲) پروانە: سُنَنِى الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۲ / ۳۳ / ۲۱۷۵.

ئەوھىيە، كە ھەموو ئەوھىي رۆو دەدات، لە چاكەو لە خراپە، سوودبەخش و زيانبەخشى، ھەمووى لەلایەن خراى گەرەوھىيەو، بە ويست و بريارى ئەوھ.

جا كە ئەمە سابت بوو، ئيتىر پىويستە ئەم ھەديسە تەئويل بکړيت. بۆيە زانايان چەند وەلامىكيان داوھتەوھ:

يە كيكيان، كە مەشهورترینيانه، ئەوھىيە، كە زانای پایەبەرز (نَظَرِي كورى شَمِيل)و، پشەوايانى دواى ئەو فەرموويانە: مانای ھەديسە كە ئەوھىيە، كە خراپە رینگەى نزيكبورنەوھ نيه لە تۆ.

دوھميشيان ئەوھىيە، كە خراپە بۆلاى تۆ بەرز ناکړيتەوھ. بەلكو تەنها قسەى چاكە بەرز دەييتەوھ.

سپەميشيان ئەوھىيە، كە لەرووى ئەدەبەوھ خراپە نادريته پال تۆ. بۆيە ناوتريت: (يَا خَالِقَ الشَّرِّ)، ئەگەرچى ئەويش خالقيتى. وەكو چۆن ناوتريت: (يَا خَالِقَ الْخَيْرِ)، ئەگەرچى ئەويش خالقيتى.

چوارەميش ئەوھىيە، خراپەش بە نيسبەت كاربەجىيى و ھيكمەتى تۆ خراپە نيه. چونكە تۆ ھيچ شتێك لەخۆوھو بەبپھوودە درووست ناكەيت. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسيک: {خويندنى زيکرى (وَجْهَتٌ وَجْهِي....هتد)}

ئەمە ئەو زيکرانە بوون، كە سەبارەت بە دوعاى پاش (اللَّهُ أَكْبَرُ)ى نوێژ دابەستن ھاتبوون.

جا نهو کهسهی که به تنها نویژ دهکات، سونه ته هه موویان بکات. به هه مان شیوه نهو پیشنویرهش، که شوینکه وتوه کانی ریگه یان پنداوه. به لام نه گهر ریگه یان پینه دابوو، نهوا نابیت نویژه که یان له سهر دریزر بکاته وه. به لکو تنها به کیکیان بخوینیت و، باشریشه تنها (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ....) هه تا (... مِنَ الْمُسْلِمِينَ) بخوینیت.

به هه مان شیوه نهو کهسهش، که به تنها نویژ دهکات، نه گهر خوئی پی باش بوو نویژه که ی کورت بیت، نهویش با تنها (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ....) هه تا (... مِنَ الْمُسْلِمِينَ) بخوینیت.^(۱)

بشزانه، که نه م زیکرانه له نویژی فهرزو نویژی سونه تیشدا ههر سونه تن. جا نه گهر نویژ خوین له رکاتی به که مددا نه یکردن، نیز به دهستی نه نقهست، یان به هه له و له بیر چوون، نهوا نابیت دواتر بیانکات، چونکه جیگه که ی نه ماوه. خو نه گهر کردنی، نهوه ناپه سندهو، نویژه که ی به تال نابیت وه.

ههروه ها نه گهر له دوا ی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی نویژ دابهستنه که نه یکردن، هه تا دهستی به خویندنی قورئان، یان به (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) کرد، نهوه جیگه که ی له دهست داوه. بویه نایانکاته وه. خو نه گهر کردنی، نویژه که ی به تال نابیت وه.

ههروه ها نه گهر نویژ خوین دوا که وت و، له به کیلک له رکاته کاند ا گه یشت به پیشنویر، نهوا با زیکره کان بکات، مه گهر برسیت له وهی، که به هوئی کردنی زیکره که وه سوره تی (الْفَاتِحَةِ) ی له دهست دهر بجیت، نهو کاته ده بیت خوئی به

---

(۱) باشیتی نه م زیکره له وه دایه وه کو شیخی (ابنُ غَلَّان) یش فهرموویه تی: - له ئایه ته کانی قورئانی پرورزا هاتوه. خرای گه وه فهرموویه تی:

- ﴿إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾. [الأنعام: ۷۹].

- ﴿قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ وَاسْكَيْتُ وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ * لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ﴾. [الأنعام: ۱۶۲ - ۱۶۳].

سوره ته كه وه خهريك بكات، چونكه نهو گرنگتره و، واجبه بخوینیت، به لام
زیکره كه سونه ته.

ههروه ها نه گهر كه سی دوا كه وتوو له کاتیکدا گه یشت به پیشنویره كه، كه نهو
له راهه ستاندا نه بوو، ئیتر له ركوعدا بوو، یان له سهجده دا، یان له ته حیاتدا، نهوا
با (اللَّهُ أَكْبَرُ) بكات و، نهو زیکره بكات، كه پیشنویره كه دهیكات و، با نه لهو
کاته و، نه دواتریش، دوعای سه ره تایی دهست پیکردنی نویره نه خوینیت.

هاوه لانیسمان رای جیاوازیان ههیه له سه ره نهوهی كه دوعای سه ره تایی دهست
پیکردنی نویره له نویره ی مردوودا سونه ته یان نا، راسترین بوچوون نهوهیه كه
سونه ت نیه. چونكه نویره ی مردوو به کورتی ده کریت.

بشزانه، كه دوعای سه ره تایی دهست پیکردنی نویره سونه ته، نهك واجب. بویه
نه گهر نویره خوین نه یکرد، نهوا سهجده ی سههه نابات و، سونه تیشه به دهنگی نزم
بیخوینیت. خو نه گهر به دهنگی بهرز خویندی نهوا نابه سهنده و، نویره كه ی به تال
نابیته وه. خواش له هه موو كه س زانانتره.

وتنی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له دوا ی دوعای سه ره تایی دهست

پیکردنی نویره وه

بزانه، كه وتنی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له دوا ی دوعای سه ره تایی
دهست پیکردنی نویره وه سونه ته و، پیشه كیه كیشه بو خویندی قورئان (واته: بو
خویندی سوره تی: الْفَاتِحَةِ). خوی گه وه ره فهرموویه تی: ﴿فَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ
بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ [التخل: ۹۸]. مانای ئه م ئایه ته به لای زوره ی زانایانه وه
نهوهیه، كه نه گهر ویست قورئان بخوینیت، (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکه.

بشزانه، که ته‌عبری هه‌لبژێردراو به‌لای زانایانه‌وه بریتیه له (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). هه‌روه‌ها به‌م جوړه‌ش هاتوه (أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، وه هیچ خراپه‌یه‌کیشی تیدا نه‌یه. به‌لام ته‌عبری مه‌شه‌ورو هه‌لبژێردراو بریتیه له‌وه‌ی یه‌که‌میان.

بو‌ثمان رپ‌ویه‌ت کراوه له (سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (بَيْهَقِي) و له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت)، به‌رله‌ ده‌ست پێ‌کردن به‌ خ‌وێندنی قورئان له‌ناو نوێژدا ده‌یفه‌رموو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ نَفْخِهِ وَنَفْثِهِ وَهَمَزِهِ».^(۱)

له‌ رپ‌ویه‌ت‌یکیشدا هاتوه، که ده‌یفه‌رموو: «أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، مِنْ هَمَزِهِ وَنَفْخِهِ وَنَفْثِهِ».

جا ته‌فسیری هه‌ریه‌که‌ له‌م وشانه‌ له‌ناو هه‌دیسدا هاتوه، که (هَمَزِهِ) بریتیه له‌ شِئِي و، (نَفْخِهِ) ی‌ش بریتیه له‌ خ‌ۆبه‌گه‌وره‌زانین و، (نَفْثِهِ) ی‌ش بریتیه له‌ شیع‌ر. خ‌واش له‌ هه‌موو که‌س زاناته‌وه.^(۲)

---

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۶۲ / به‌ ژماره: ۷۶۴، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۲ / ۹ / به‌ ژماره: ۲۴۲، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۶۵ / به‌ ژماره: ۸۰۷، وَسُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۳۴ / ۲۱۷۹. شِئِي عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: ئه‌م هه‌دیه‌سه‌ هه‌دیه‌سیکی (حَسَن) ه‌و، له‌ چه‌ند رینگه‌یه‌کی تریشه‌وه پالێشتی لێ کراوه. بروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۴۱۲ - ۴۱۳. به‌لام من ده‌قی هه‌دیه‌سه‌ که‌م له‌ هه‌چ‌کام له‌ کتێبه‌ چاپ‌کراوه‌کانی ئیمامی نه‌سانیدا نه‌بینیه‌وه!!!

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۶۲ / به‌ ژماره: ۷۶۴، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۲۵ / به‌ ژماره: ۷۴۹، وَسُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۶۵ / به‌ ژماره: ۸۰۷.

باسيڭ: {حوكمى وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)}

بزانه، كه وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) سونه تهو، واجب نيه. بۆيه
ئه گهر نوپژخوين نه يليت، گونا هبار نابيت و، نوپژه كه شى به تال نابيته وه، ئيت
نه وتنه كه ي به دوستى نه نقه ست بيت، يان به هه له وه، سه جده ي سه هويشى بۆ نابات.

ههروه ها وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) له هه موو نوپژه كانيشدا سونه ته،
چى فەرزه كان يان سونه ته كان. وه به يى راسترين بۆچوون له نوپژى مردووشدا
هه ر سونه ته.

ههروه ها زانا يان كۆدهنگن له سه ر ئه وه ي، كه وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ) بۆ كه سى قورئاخوين له ده ره وه ي نوپژيشدا هه ر سونه ته.

باسيڭ: {كات و شوين و شيوازى وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)}

بشزانه، كه زانا يان يه ك دهنگن له سه ر ئه وه ي، كه وتنى (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ
الرَّجِيمِ) له ركاتى يه كه مدا سونه ته. جا ئه گهر نوپژخوين له ركاتى يه كه مدا نه ي كرد،
ئهو با له ركاتى دوه مدا بيكات، خو ئه گهر له ويشدا نه ي كرد، با له وه ي دواتردا
بيكات.

جا ئه گهر له ركاتى يه كه مدا كردى، ئايا له دوه ميشدا سونه ته، يان نا؟ ئه وه
دوو بۆچوونى هاوه لآمانى له سه ره: راسترينيان ئه وه يه، كه سونه ته، به لآم له ركاتى
يه كه مدا زياتر سونه ته.

جا ئه گهر نوپژه كه له و نوپژانه بوو، كه به دهنگى نزم قورئانى تيدا ده خويترا،
ئهو با نوپژخوينه كه (أَعُوذُ بِاللّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به كه ش به دهنگى نزم بخوينيت.
به لآم ئه گهر له و نوپژانه بوو، كه به دهنگى بهرز قورئانى تيدا ده خويترا، ئايا (أَعُوذُ

بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) به کەش بە دەنگی بەرز بخوێنریت، یان نا؟ ئەو ڕای
جیاوازی لەسەرە:

- (١) هەندێک لە هاوێلان فەرموویانە: با بە دەنگی نزم ببخوینیت.
- (٢) زۆربەی زانیانی فەرموویانە: ئیمامی (شافعی) لەم مەسەلەدا دوو بۆچوونی
هەیە: یەکیان ئەوێ، کە دەنگی بەرزو دەنگی نزم یەکسانن، ئەم
فەرمایشتە لە کتیی (الائم)دا هاتووە. دوەمیش ئەوێ، کە سونەتە بە دەنگی
بەرز بخوێنریت، ئەمەشیان لە کتیی (الإملاء)دا هاتووە.
- (٣) هەندێکیان لە زانیان فەرموویانە: دوو بۆچوونی لەسەرە:
  - یەکیان ئەوێ، کە بە دەنگی بەرز بخوێنریت. زانای پایەبەرز (أبو
حامد)ی (إسفراینی) -پێشەوای هاوێلێ عێراقیە کائمان-و، قوتایە کەشی -
واتە: شیخی (محاملي)-و کەسانی تریش ئەم بۆچوونەیان بە درووست
داناوە، هاوێلی خوشەویست (أبو هريرة)ش (خوای ئی رازی بیت) هەر بە
دەنگی بەرز خوێندووێتی.
  - بەلام هاوێلی خوشەویست (أبو عمر) (خوای هەردوکیان رازی بیت) بە دەنگی
نزم خوێندووێتی، بەلای زۆربەی هاوێلانی شەمانەو ئەم بۆچوونەیان
راستەو، هەر ئەمیش هەڵبژێردراوە. خواش لە هەموو کەس زانێت.

خوێندنی قورئان لە پاش وتنی (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)

بزانه، کە زانیان کۆدەنگن لەسەر ئەوێ، کە قورئان خوێندن لە نوێژدا
واجبەو، چەندین بەلگەی ئاشکراو بەهێزیش لەمبارەو هاتون.

جا مەزھەبی ئیمەو مەزھەبی زۆرینەی زانیانی لەسەر ئەوێ، کە خوێندنی
سورەتی (الْفَاتِحَة) واجبەو، بۆ کەسێکیان توانای خوێندنی ئەو سورەتە هەبێت،

هیچ نایه‌ت و سوره‌تیکي تر جیگه‌ی نه‌و ناگریته‌وه. چونکه هه‌دیسی (صَحیح) هه‌یه، که پَغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «لَا تُجْزِئُ صَلَاةٌ لَا يُقْرَأُ فِيهَا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». واته: "هه‌ر نوێژێک سوره‌تی (الْفَاتِحَة) ی تیدا نه‌خوینریت جیگه ناگریت و درووست نیه".

هه‌ردوو زانای پایه‌به‌رز (ابْنُ خُزَيْمَةَ) و (ابْنُ جَبَّان) له‌ صه‌حیحه‌کانیادا به‌ رِشته‌ی (صَحیح) رپوایه‌تیان کردوه‌و، حوکمیشیان داوه به‌ (صَحیح) هه‌دیسه‌که.^(۱)

له‌ هه‌ردوو صه‌حیحه‌که‌ی ئیمامی بوخاری و موسلیمیش دا هاتوه له‌ پَغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوی له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «لَا صَلَاةَ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». ^(۲)

هه‌روه‌ها واجبه (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) یش بخوینریت و، ئه‌ویش نایه‌تیکي ته‌واوه له‌ سه‌ره‌تای سوره‌تی (الْفَاتِحَة) وه.

هه‌روه‌ها واجبه ته‌واوی سوره‌ته‌که به‌ هه‌موو شه‌ده‌کانیه‌وه بخوینرته‌وه، که بریتین له‌ چوارده (۱۴) شه‌ده: سیانیان له‌ (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) دایه‌و، ئه‌وانی

(۱) بروه‌انه: صَحیحُ ابْنِ خُزَيْمَةَ / ۱ / ۲۴۸ / به‌ ژماره: ۴۹۰، وَصَحیحُ ابْنِ جَبَّان / ۵ / ۹۱ / به‌ ژماره: ۱۷۸۹.

(۲) بروه‌انه: صَحیحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۳ / به‌ ژماره: ۷۲۳، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۵ / به‌ ژماره: ۳۹۴. شَیْخِ عَسَقَه‌لانی فهرموویه‌تی: من نهم ده‌قه‌م له‌ هه‌چکام له‌ دوو صه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا نه‌بینیوه، به‌لکو ئه‌وه‌ی له‌واندا هاتوه بریتیه له‌ هه‌دیسه‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عِبَادَة)ی کوری (صَابِت)، که نهم ده‌قه‌که‌یه‌تی: «لَا صَلَاةَ لِمَنْ لَمْ يَقْرَأْ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ». بروه‌انه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۱ / ۴۲۲.

تریشیان له ئایه ته کانی تردان. خو ئه گهر یه کیک لهو شه دانه نه خوینیه وه، ئهوا
نوێژه که ی به تال ده بیته وه.^(۱)

ههروهها واجبه نوێژ خوین ئایه ته کانی سوره ته که به ریزو به شوین یه کدا
بخوینیه وه. خو ئه گهر به هه مان ریز به ندی نه بخویندنه وه، ته رتیی ئایه ته کانی تیکدا،
یان به شوین یه کدا نه بخویندنه وه (واته: ماوه یه کی زوری خسته نیوانیانه وه)، ئهوا
قورئان خویندنه که ی دروست نیه. به لام له راوه ستانی نیوان ئایه ته کاندایه به
ئه ندازه ی هه ناسه دانیک قهیناکات و چاوپۆشی لی کراوه.

ئه گهر که سیک نوێژی به جه ماعت ده کردو، لهو کاته ی خه ریکی خویندنی
سوره تی (الْفَاتِحَة) بو، پێشنوێژه که سه جده ی (تِلَاوَة) ی بردو، ئه ویش وازی له
قورئان خویندنه که ی هیناو، له گه ل پێشنوێژه که دا سه جده ی برد، یان ئه گهر گوئی
له (آمِنْ) کردنی پێشنوێژه که بو، ئه ویش (آمِنْ) ی کرد، یان داوای سۆزو به زه یی
خوا ی گه وهره ی کرد، یان په نای به خوا ی گه وهره گرت له ناگر، به هۆی ئه وه ی، که
پێشنوێژه که ئایه تیک ی وه های خویند، ئه وه بخوازیت، ئهوا به پێی راستزینی ئه و دوو
بۆچوونه ی له م مه سه له دا هه ن، قورئان خویندنه که ی به چرانی تی ناکه ویت، چونکه
عوزرو به هانه ی هه یه.

---

(۱) به لام ئه گهر شه ده ی (إِيَّاكَ) نه خوینیه وه، بشزانیته ماناکه ی به بی شه ده که بریتیه له
پرووناکی خۆر، ئهوا وه کو زانیان فهرموویانه: له دین ده رده چیت و کافر ده بیت. چونکه ئه و
کاته ماناکه ی به م جوهره ی لیدیت: (پرووناکی خۆره که ت ده پهرستین). پروانه: الْقُنُوحَاتُ
الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۱۹۴. ههروهها پروانه: هه رسی شه رچی (تُحْفَة) و (نَهَايَة) و (مُعْنِي) له سه ر نه م
باسه له (مِنْهَاج) ه که ی ئیمامی نه وه ویدا.

باسيڻڪ: {هه له كردن نه خوڻندنه وهى سوره تى (الفَاتِحَة) ۱}

نه گهر كه سى نوڙخوڙن له خوڻندنى سوره تى (الفَاتِحَة) دا هه له بهى وهى
كرد، كه ماناى ده گورځى، نه وه نوڙه كهى به تال ده بښه وه. به لام نه گهر ماناى
نه ده گورځى، نه وه قورئان خوڻندنه كهى درووسته. جا نه وه هه له بهى، كه مانا
ده گورځيت، وه كو نه وهى كه بليت (أَلْعَمْتُ) يان (أُنْعَمْتُ)، يان بليت: (إِيَّاكَ نَعْبُدُ).
نه وهش كه مانا ناگورځيت، وه كو نه وهى كه بليت (رَبِّ الْعَالَمِينَ) يان (رَبُّ
الْعَالَمِينَ)، يان بليت: (نَسْتَعِينُ) يان (نَسْتَعِينُ). به لام نه گهر وتى: (وَلَا الظَّالِمِينَ) به
(ظَاءً)، نه وه به پى به هيز ترينى نه وه دوو بوچوونهى كه له م مه سه له دا هه به،
نوڙه كهى به تال ده بښه وه، ته نها مه گهر نه توانيت فيرى دهر برينى پتى (ضَاد) بيت،
نه ویش له پاش نه وهى كه هه ولى ته وای له گه لدا دا، نه وکاته به هانهى هه وه،
چاو پوښى لى ده کریت.

باسيڻڪ: {حوكمى نه وه كه سى نازانيت به جوانى سوره تى (الفَاتِحَة)}

بخوښننه وه

نه گهر كه سيڻك نه يتوانى به راستى و دروستى سوره تى (الفَاتِحَة) بخوښيت، با به
نه ندازهى ژمارهى ثابته كاني نه وه له سوره ته كاني تر قورئان بخوښيت. خو نه گهر
هيچ ثابته ټيكي قورئاني به درووستى نه ده زاني، نه وه با به نه ندازهى ثابته كاني
سوره تى (الفَاتِحَة) زيكرى وه كو ته سبيحات و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و هاو و ټنه كانيان
بخوښيت. خو نه گهر هيچ زيكرى كيشى به درووستى نه ده زاني و، كاته كesh نه وه نده
نه بوو تا فيرى بيت، نه وه با به نه ندازهى سوره ته كه به بيده نكي رابو ه ستيت و، پاشان
ر كوع ببات و، نوڙه كه شى درووسته، به مهر جيڅ كه مته رخه مى نه كريدت له
فيرووندا. خو نه گهر كه مته رخه مى كريدو، نه وه پيوسته له سه رى نوڙه كهى
دووباره بكاته وه.

جا هەرچۆنێك بێت، ئەگەر بتوانیت، دەبێت خۆی فێری خوێندنهوهی سورەتی (الْفَاتِحَة) بكات.

بەلام ئەگەر بە زمانی غەیرە عەرەبی دەیزانی مانای سورەتی (الْفَاتِحَة) بخوینیت و، بە عەرەبی نەیدەزانی، ئەوا درووست نە بە غەیری عەرەبی ببخوینیت، بەلكو بە كەستێکی نەتوانكار دادەنریت و، ئەو كاتەش باشتێکی تر ببخوینیت، وەكو باسمان كرد.

باسیك: {حوكمی خویندنی سورەتێك لەدوای سورەتی (الْفَاتِحَة)وه}

با نوێژخوین لەدوای سورەتی (الْفَاتِحَة)وه سورەتێکی تر، یان بەشە سورەتێك ببخوینیت و، ئەوەش سونەتە. ئەگەر نەشی خوینیت، نوێژەكەى هەر درووستەو، سەجدەى سەهویش نابات، ئیتر نوێژی فەرز بكات یان سونەت.

بەپێی راستترینى ئەو دوو بۆچوونەى كە لەم مەسەلەدا هاتوون، سونەت نە لە نوێژی مردوودا سورەتی تر ببخوینریت، چونكە نوێژی مردوو وا دانراوە كە كورت بێت.

پاشان كەسى نوێژخوین خۆی سەرپشكە: ئەگەر ویستی با سورەتێکی تەواو ببخوینیت و، ئەگەر ویستیشی با بەشە سورەتێك ببخوینیت. بەلام خویندنی سورەتێکی كورت باشترە لەوەى كە بە ئەندازەى ئەو سورەتە لە سورەتێکی درێژ ببخوینریت.

سونەتیشە ئەو سورەتەى كە دەببخوینیت، بەپێی ریزبەندى سورەتەكانى قورئان بێت. واتە: با لە پاكاتی دوهمدا سورەتێك ببخوینیت، كە لە ریزبەندى سورەتەكاندا لەدوای سورەتەكەى پاكاتى یەكەمەوه بێت. خو ئەگەر وایشی نەكرد، هەر درووستە.

سونه تیشه سوره ته که له دوای سوره تی (الْفَاتِحَة) وه بخوینیت. خو ئه گهر له پیش نه وه خویندی، ئهوا خویندنی سوره ته که ی بو حسیب ناکریت.

ئه و جا بزانه، ئه وه ی باسما ن کرد، که سونه ته سوره تیک له دوای سوره تی (الْفَاتِحَة) وه بخوینریت، ئه وه ته نها بو که سی پیشنوێژه و، بو که سیکیشه که به ته نها نوێژ بکات و، بو که سی شوینکه و تو وشه له و نوێژانه ی، که پیشنوێژه که به دهنگی نرم قورئانیان تیدا ده خوینیت. به لām ئه و نوێژانه ی که پیشنوێژه که به دهنگی بهرز قورئانیان تیدا ده خوینیت، ئه گهر شوینکه و تو وه که گوئی له دهنگی قورئان خویندنی پیشنوێژه که وه بو، ئهوا با زیاد له سوره تی (الْفَاتِحَة) هیچی تر نه خوینیت. به لām ئه گهر گوئی لیوه نه بو، یان گوئی له هه مه مه مه یه که وه بو، لی تی نه ده گه شت، ئهوا به لای راسترین بوچوونه وه سونه ته ئه و شوینکه و تو وه سوره ته که بخوینیت، به لām به جوړیک، که ته شویش بو که سی تر درووست نه کات.

سونه ته ئه و سوره ته ی له نوێژی به یانی و نیوه رۆدا ده خوینریت یه کیک بیت له سوره ته درێژه کانی (سوره تی الْحُجُرَات به دوا وه). له نوێژی عه سرو عیشاشدا، له سوره ته مامنا وه نه دانه کانی ئه و سوره تانه بیت و، له نوێژی مه غریبشدا له سوره ته کورته کانی ئه و سوره تانه بیت. خو ئه گهر پیشنوێژ بو، ئهوا با که م بخوینیت، مه گهر بزانی، که شوینکه و تو وه کان سوره ته درێژه کانیان یی خوشه.

سونه ته له رکاتی یه که می نوێژی به یانی رۆژی جومعه دا سوره تی { (الم * تَنْزِيلُ) واته: سوره تی: السَّجْدَة } بخوینیت و، له رکاتی دوه میشدا (هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ) (واته: سوره تی: الْإِنْسَان) بخوینیت^(۱) و، به ته وا وه تیش بیاخوینیت و، ئه وه ش که هه ندیک خه لک ده یکه و، به شیک ی ئه و دوو سوره ته ده خوین، ئه وه پێچه وانه ی سونه ته.

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۳۰۳ / به ژماره: ۸۵۱، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ۲ / ۵۹۹ / به ژماره: ۸۸۰.

التَّيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَأُفَرِّقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٦﴾ [البقرة: ١٣٦] بخوینیت و، له رکاتی دوه میشدا ثابته تی ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: ٦٤] بخوینیت. نه گهر بیشیه ویت، ده توانیت له رکاتی یه کهمدا سوره تی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و، له رکاتی دوه میشدا سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت. چونکه هه ردوو کیان له صه حیچی موسلیمدا هاتون، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) کردوونی.^(۱)

سونه تیشه له دوو رکاته سونه ته کهی دوی نویژی مه غریب و، له دوو رکاته کهی (طواف) و سوورانه وه به دهوری که عبهی پیروزو، له دوو رکاته کهی نویژی (استخاره) دا، له رکاتی یه کهمدا سوره تی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و، له رکاتی دوه میشدا سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت.^(۲)

سه بارهت به نویژی (وثر) یش، نه گهر سی رکاتی کرد، نه وه له رکاتی یه کهمدا له دوی سوره تی (الْفَاتِحَة) وه سوره تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ و، له دوه میشدا سوره تی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ و، له سیه میشدا سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۰۲ / به هه ردوو ژماره: ۷۲۶ - ۷۲۷.

(۲) سه بارهت به دوو رکاته سونه ته کهی دوی نویژی مه غریب نیمای (أَحْمَد) هه دیسکی له ریڼگی هاره لی خو شه ویست (ابْنُ عَمَرَ) وه ریوایهت کرده و، لیکن له ره وه کانیش فهرموویانه: رشته کهی (صَحِيح) به له سر مهرجی بوخاری و موسلیم. پروانه: مُسْتَدْرَأُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۸ / ۵۰۹ / به ژماره: ۴۹۰۹.

سه بارهت به دوو رکاته کهی (طواف) یش پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۸۸۶ - ۸۹۱ / به ژماره: ۱۲۱۸.

سه بارهت به دوو رکاته کهی نویژی (استخاره) ش حافظی عیراقی و شینخی عه سقه لانی فهرموویانه: له هه دیسدا هیچمان له باره وه نه بییوه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۴۹۵.

له گهل سوره تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و سوره تی ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوینیت. ^(۱)

جا هه موو ئه مانه ی باسما ن کردن، حه دیسی مه شهوریان له باره وه هاتوه، چی له کتیه صه حیه کانداو، چی له کتیه کانی ترده، ئیمهش له بهر مه شهوویه کیهان باسما ن نه کردن. خواش له هه موو کهس زانا تره. ^(۲)

باسیک: {نه خویندن و له دهست دهرچوونی سوره ته سونه ته که ی رکاتی

یه که م و، خویندن هومی له رکاتی دوه مدا}

ئه گهر له رکاتی یه که می نوێزی جومه دا سوره تی (الْجُمُعَة) ی نه خویند، ئه و با له رکاتی دوه مدا له گهل سوره تی (الْمُنَافِقُون) دا بیاخوینیت. به هه مان شیوه له نوێزی جهژن و نوێزه بارانه و، نوێزی (وثر) و سونه تی نوێزی به یانی و نوێزه کانی

---

(۱) ئه و حه دیسه ی باسی خویندنی ئه م سووره تانه ده کات له نوێزی (وثر) دا دایکه (عَائِشَة) رپویه تی کردوه و، شیخی (ابْنُ الْمَلِّق) یش فهرموویه تی: ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) و (ترمذی) و (دَارَقُطْنِي) و (ابْنُ جَبَّان) رپویه تیان کردوه و، ئیمامی (ترمذی) یش فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (غَرِيب) ه و، ئیمامی (حَاكِم) یش فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) ه له سه ر مه رچی بوخاری و موسلیم. بروانه: خُلَاصَةُ الْبَدْرِ الْمُنِير / ۱ / ۱۷۹ / به ژماره: ۶۱۰.

(۲) شیخی عه سه لانی فهرموویه تی: ته نها سی مه سه له یان نه بیته، که من له حه دیسه دا هیچم له باره یانه وه نه بینوه. ئه وانیش:

- خویندنی سوره تیکی دیاریکرا و له دوا ی سوره تی (الْفَاتِحَة) له نوێزی (اسْتِخَارَة) دا.
- قورنانی زۆر خویندن له لایه ن پێشنوێزه وه، ئه گهر شونکه وتوه کانی پێان خوشبوو.
- خوێاراستن له خویندنی چهند ئایه تیک له و سووره تانه ی، که سونه تبوو له هه ندیک نوێژدا بخوینرین. بروانه: تَتَانِجُ الْاَفْكَار / ۱ / ۵۰۱.

تریش، که باسمان کردن، نه گهر له ړکاتی په کهمدا نه وهی که سونهت بوو نه خوینرا، نهوا با له ړکاتی دوه مدا نه وهی په کهم و دوه میښ بخوینیت، بو نه وهی نویژه کهی هه ردوو سوره ته کهی تیداییت.

نه گهر له ړکاتی په کهمی نویژی جومعه دا سوره تی (الْمُنَافِقُونَ) ی خویند، نهوا با له ړکاتی دوه مدا سوره تی (الْجُمُعَة) بخوینیت و، سوره تی (الْمُنَافِقُونَ) یش دووباره نه کاته وه.

جا به لگه ی نه مانم به دریژی له ړوون کردنه وهی کتیبی (الْمُهَذَّب) دا باس کرده. ^(۱)

باسیک: {دریژ کردنه وهی خویندنې قورن ان له ړکاتی په کهمدا}

له حه دیسی (صَحِيح) دا هاتوه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) ړکاتی په کهمی نویژی به یانی و نویژه کانی تریشی له ړکاتی دوه زیاتر دریژ ده کرده وه. ^(۲)

جا زوربه ی هاوه لاغان هم حه دیسه یان ته نیول کرده و، فهرموویانه: (لَا يُطَوَّلُ الْأَوَّلَى عَلَى الثَّانِيَةِ. واته: ړکاتی په کهمی له ړکاتی دوه دریژ تر نه ده کرده وه!) به لام

(۱) وه کو شینخی عه سقه لانیښ فهرموویته: من به لگه کانی هم باسم له ړوون کردنه وهی کتیبی (الْمُهَذَّب) دا نه بیښه وه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۱ / ۵۰۱.

(۲) وه کو هاوه لی خوښه ویست (أَبُو قَتَادَةَ) (خوی لی رازی بیت) ده فهرمویت: (أَنَّ النَّبِيَّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - كَانَ يَقْرَأُ فِي الظُّهْرِ فِي الْأَوَّلِينَ بِأَمِّ الْكِتَابِ وَسُورَتَيْنِ، وَفِي الرَّكْعَتَيْنِ الْآخَرَتَيْنِ بِأَمِّ الْكِتَابِ، وَيُسْمِعُنَا آيَةً، وَيُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الْأُولَى مَا لَا يُطَوِّلُ فِي الرَّكْعَةِ الثَّانِيَةِ، وَهَكَذَا فِي الْعَصْرِ، وَهَكَذَا فِي الصُّبْحِ). پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۹ / به ژماره: ۷۴۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۳۳ / به ژماره: ۴۵۱.

موحه قيقه كانيان وای بۆ چوون، که سونه ته ړکاتی یه کهم له ړکاتی دوه دريژتر بيټ، له بهر نه م حه ديسه (صَحِيح) ه.

ههروه ها يه ک دهنگن له سهر نه وهی، که ړکاتی سييهم و چواره م له دريژي و کورتيدا وه کو يه کن، له گه ل نه وهی، که له ړکاتی يه کهم و دوه م کورتزن.

ړاسترين بۆ چوونيش له سهر نه وهی، که له سونه ت يه له ړکاتی سييهم و چواره مدا له دواي سوره تي (الْفَاتِحَة) وه هيچ نايه تيک بخوئيريت. خو نه گهر بلتين: له وانيشدا سونه ته، نه وه ړاسترين بۆ چوون له سهر نه وهی، که هه ردوو ړکاته که وه کو يه ک دريژ ده کرينه وه، و تراويشه: ړکاتی سييهم له ړکاتی چواره م دريژتر ده کرينه وه.

باسيک: {جیگاکانی بهرز کردنه وه و نزم کردنه وهی دهنگ له ناو نويزدا}

زانايان کۆدهنگن له سهر نه وهی که قورئان له نويزي بهياني و، له هه ردوو ړکاتی يه کهم و دوه می نويزي مه غريب و نويزي عيشادا به دهنگي بهرز ده خوئيريت.

ههروه ها کۆدهنگيشن له سهر نه وهی، که له نويزي نيوه ړو و عه سرو، سييهم ړکاتی نويزي مه غريب و، سييهم و چواره می نويزي عيشادا به دهنگي نزم ده خوئيريت.

ههروه ها کۆدهنگيشن له سهر نه وهی، که له نويزي جومعه و هه ردوو جه ژنه که و ته راويحو (وثری) دواي ته راويحيشدا به دهنگي بهرز ده خوئيريت.

جا نه مه بۆ پيشنويز سونه ته و، بۆ که سي تهنه اش هه ر سونه ته، تاييه ت له و نويزانه ی، که به تهنه ها ده کرين.

سه‌بارەت بە شوێنکەوتووش زانایان کۆدەنگن لەسەر ئەوێ، کە لە هیچکام
لەو نوێژانەدا دەنگ بەرز ناکاتەوێ.

سونەتیشە لە نوێژی مانگ گیراندا قورئان بە دەنگی بەرز بخوێنرێت، لە نوێژی
خۆر گیرانیشدا بە دەنگی نزم بخوێنرێت، لە نوێژە بارانەشدا بە دەنگی بەرز
بخوێنرێت، لە نوێژی مردووشدا بە دەنگی نزم بخوێنرێت، ئەگەر لە رۆژدا نوێژی
لەسەر کرا، بە هەمان شیوە ئەگەر لە شەویشدا نوێژی لەسەر کرا، هەر بەلای
بۆچوونی راستی هەلبژێردراوێ سونەتە بە دەنگی نزم بخوێنرێت.

لە هیچ نوێژیکی سونەتی رۆژیشدا قورئان بە دەنگی بەرز ناخوێنرێت، بێجگە لە
نوێژی جەژن و نوێژە بارانە، کە باسماں کردن.

هاوێلانیسمان بۆچوونی جیاوازیان هەیە سه‌بارەت بەو نوێژە سونەتانەیی لە
شەودا دەکرێن:

- و تراوێ: بە دەنگی بەرز قورئانیان تێدا ناخوێنرێت.
- و تراویشە: بە دەنگی بەرز دەخوێنرێت.
- بۆچوونی سییه‌میش – کە راستزینیانەو، قاضی حوسەین و ئیمامی (بَغْوِي)یش
فەرموویانە هەر ئەمە راستە: ئەوێ، کە بە دەنگیکی مامناوێند – نە بەرز و
نە نزم – قورئانیان تێدا دەخوێنرێت.^(۱)

---

(۱) لە حەدییسی (صَحِيح)دا هاتوێ، کە شەوێک پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت)
تەشریف دەهێنێت بۆ مزگەوت، دەبینێت وا ئیمامی (أَبُو بَكْر) (خوای ئی رازی بیت) بە دەنگی
نزم نوێژ دەکات، ئیمامی (عُمَر)یش (خوای ئی رازی بیت) بە دەنگی بەرز نوێژ دەکات. جا
کە دواتر هاتن بۆ خزمەتی، بە ئیمامی (أَبُو بَكْر)ی فەرموو: "بەلاتدا تێپەریم، بە دەنگی نزم
نوێژت دەکرد!" ئەویش عەرزێ کرد: "ئەو کەسێ لە خزمەتیدا قسەم دەکرد گوێی لێمبوو
– مەبەستی خوای گەورە بوە –". ئەوجا بە ئیمامی (عُمَر)یشی فەرموو: "بەلاتدا تێپەریم، بە
دەنگی بەرز نوێژت دەکرد!" ئەویش عەرزێ کرد: "قوربان، هەم کەسێ خەولیکەوتوو

جا ئەگەر نوێژێکی لە شەودا لە دەست دەرچوو، دواتر لە ڕۆژدا قەزای کردەوه، یان نوێژێکی لە ڕۆژدا لە دەست دەرچوو، دواتر لە شەودا قەزای کردەوه، ئایا سەبارەت بە دەنگی بەرزو دەنگی نزم، حساب بۆ کاتی لە دەستچوونی نوێژە کە بکەیت، یان بۆ کاتی قەزا کردنەوهی؟ ئەوه دوو بۆچوونی لەسەرە:

- بەهێزترینان ئەوهیە، کە حساب بۆ کاتی قەزا کردنەوهی نوێژە کە دەکەیت. (واتە: ئەگەر نوێژی ڕۆژی لە شەودا قەزا کردەوه، بە دەنگی نزم دەکەیت، بە پێچەوانەشەوه بە دەنگی بەرز).
- وتراویشە: هەرچۆنێک بێت هەر بە دەنگی نزم دەکەیت.

بشزانە، کە خوێندنی قورئان بە دەنگی بەرز لەو جیگایانەی باسماڵان کردن، خوێندنیشی بە دەنگی نزم لەو جیگایانەی باسماڵان کردن، کارێکی سونەتەو، واجب نیە. بۆیە ئەگەر لەو جیگای کە دەبوو بە دەنگی نزم بخوێنیت، نوێژخوێنە کە بە دەنگی بەرز خوێندی، یان لەو جیگای کە دەبوو بە دەنگی بەرز بخوێنیت، ئەو بە دەنگی نزم خوێندی، ئەوه نوێژە کە ی هەر درووستە، بەلام کارێکی ناپەسەندی کردەوه، سەجدە ی سەهویش نابات.

جا پێشەڕیش باسماڵان کرد، کە خوێندنی قورئان و زیکرەکانی ناو نوێژ بە دەنگی نزم دەبێت بەجۆریکی وەهابێت، کە نوێژخوێنە کە گوتی لە دەنگی خۆی بێت. بۆیە

خەبەر دەکەمەوه، هەم شەیتانی ش دەردەکەم". جا پێغەمبەری خوا بە ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) فرەموو: "تۆ کەمێک دەنگت بەرز بکەرەوه"، بە ئیمامی (عُمَرُ) یشی فرەموو: "تۆش کەمێک دەنگت نزم بکەرەوه". بروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ١ / ٤٢٣ / بە ژمارە: ١٣٢٩، وَصَحِيحُ ابْنِ خَزِيمَةَ / ٢ / ١٨٩ / بە ژمارە: ١١٦١، وَصَحِيحُ ابْنِ جَبَّانَ / ٣ / ٦ / بە ژمارە: ٧٣٣، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٤٥٤ / بە ژمارە: ١١٦٨. ئیمامی (حَاكِم) فرەموویەتی: حەدیسێکی (صَحِيح) بە لەسەر مەرجی ئیمامی موسلیم.

نه گهر گوڼی له دهنګی خوږی نه بوو - بڼی نه وهی هیچ خه له لو نو قسانیهك له هیږی
یستیدا هه بیت - نهوا قورئانه كهو زیكړه كه شی دروست نیه.

باسيك: {نهو جیګایانه ی پېشنوړې بؤ ماوېه کی كه م تېياندا بېدهنگ

دهبیت

هاوه لاغمان فهرموویانه: سونه ته بؤ پېشنوړې لهو نوړانه دا كه به دهنګی بهرز
قورئانیا تېدا ده خوږییت، له چوار جیګه دا بؤ ماوېه كه به بېدهنگی راوه ستیت
(واته: نه گهر زیكړشی كرد به دهنګی نرم بیکات):

- یه كه میان: له دواى (الله اكبر) ی نوړې دابه ستن، بؤ نه وهی دوعای سهره تاي
دهست پېكردنی نوړې بخوږییت.
- دوه میښ: له دواى لیوونه وه له سوره تی (الفاتحه)، بؤ ماوېه کی زور كورت
بېدهنگ ده بیت له نیوان كوټای سوره ته كهو (آمین) كردندا، تاوه كو
بزائیت، كه (آمین) به كه به شېك نیه له سوره تی (الفاتحه).^(۱)

---

(۱) جا نه ندازه ی وه ستانه كه با نه ونده بیت، كه تېیدا بلیت: (رَبِّ اغْفِرْ لِي). چونكه له
هاوه لی خوږه ویست (وَأَيْلِي كُورِي (حُجْر) هوه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، كه گوڼی لیوه
پتغم بهری خوا له دواى خوږی دنی ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فهرموویه تی: (رَبِّ
اغْفِرْ لِي آمِينَ). پروانه: الْمُفْجَمُ الْكَبِيرُ / ۲۲ / ۴۲ / به ژماره: ۱۰۷، وَسُنَنُ الْبَيْهَقِيِّ
الْكُبْرَى / ۲ / ۵۸ / به ژماره: ۲۲۸۱. شیخی (هَيْتَمِي) فهرموویه تی: (أَحْمَدِي كُورِي
(عَبْدُ الْجَبَّارِ) (عَطَّارِدِي) له رسته كه یدایه، نیمامی (دَارْقُطَنِي) به كه سیکی متمانه داری
داناوه، (أَبُو كُرَيْب) یش وه سفو سهنای باشی كرده و، كؤمه لیکش له زانایان به
لاوازیان داناوه. پروانه: مجمع الزوائد / ۲ / ۱۱۳ / به ژماره: ۲۶۶۸. شیخی (أَبْنُ
حَجَرٍ) (هَيْتَمِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) به. پروانه: نُحْفَةُ الْمُحْتَاجِ فِي شَرْحِ
الْمِنْهَاجِ / ۲ / ۴۹.

- سییه‌میش: له‌دوای (آمین) کردنه‌وه بۆ ماوه‌یه‌کی درێژی وها بێده‌نگ ده‌بیت، که شوینکه‌وتوو فریا بکه‌ویت سوره‌تی (الْفَاتِحَة) ی تیدا بخوینیت.
- چواره‌میش: له‌دوای لیوونه‌وه له‌سوره‌ته‌که‌ی دوای سوره‌تی (الْفَاتِحَة) وه، بۆ جیا کردنه‌وه‌ی قورئانه‌که له‌ (اللهُ أَكْبَرُ) ی دابه‌زین بۆ رکوع.^(۱)

باسیك: {هوكمی وتنی (آمین) و، شیوازه‌كانی خویندنه‌وه‌که‌ی}

ئه‌گهر له‌سوره‌تی (الْفَاتِحَة) بوویه‌وه، سونه‌ته‌ بلیت: (آمین).

ئه‌و هه‌دیه‌ سه‌حیحانه‌ی له‌م باره‌وه هاتوون زۆرنو، مه‌شه‌ورن، که وتنی (آمین) فه‌زلۆ پاداشتی گه‌وره‌ی هه‌یه.

جا وتنی (آمین) له‌ دوای سوره‌تی (الْفَاتِحَة) وه بۆ هه‌موو قورئانخوینیک سونه‌ته، ئێر له‌ناو نوێژدا بیت، یان له‌ ده‌ره‌وه‌ی نوێژدا بیت.

(آمین) یش له‌رووی زمانه‌وانیه‌وه به‌ چوار جۆر ده‌خوینرێته‌وه:

---

(۱) هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَمُرَة) ی کورپی (جُنْدُب) (خوای لی‌پازی بیت) فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا له‌ دوو جیگه‌دا بێده‌نگ ده‌بوو: (یه‌که‌م): ئه‌گهر سه‌ره‌تا به‌جوایه‌ته‌ ناو نوێژه‌وه. (دوهم): ئه‌گهر له‌ قورئان خویندن بوایه‌ته‌وه. جا هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عِمْرَان) ی کورپی (حُصَيْن) (خوای لی‌پازی بیت) ئینکاری نه‌م فه‌رمایشته‌ی (سَمُرَة) ی کرد، بۆیه نامه‌یه‌کیان نارد بۆ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبِي) ی کورپی (كَفْب) (خوای لی‌پازی بیت)، ئه‌ویش وه‌لامه‌که‌ی بۆ ناردنه‌وه‌و، تیدا نویسیبوی: (سَمُرَة) راست ده‌کات. بڕوانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ / ۳۳ / ۳۷۷ - ۳۷۸ / به‌ ژماره: ۲۰۲۲۸، وَسُنَنُ الدَّارِمِيِّ / ۱ / ۳۱۳ / به‌ ژماره: ۱۲۴۳، وَسُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۶۶ / به‌ ژماره: ۷۷۸.

شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌یکی (حَسَن) هه. پاشان فه‌رموویه‌تی: ده‌کریت مه‌به‌ست به‌ جیگه‌ی دوهم دوای سوره‌تی (الْفَاتِحَة) بیتو، ده‌شکریت دوای سوره‌ته سونه‌ته‌که بیت. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۲۳ - ۲۵.

- فه‌صیحت‌رییان و مه‌شه‌ورت‌رییان بریتیه له (آمِین).
- دوه‌میشیان بریتیه له (آمِین).
- سییه‌میشیان بریتیه له به (إِمَالَة) خویندنه‌وه‌ی ئەلفه‌که. (واته: بوت‌ریت: ئیمین).
- چواره‌میش بریتیه له (آمِین).

جا یه‌که‌مو دوه‌م هه‌ردووکیان مه‌شه‌ورن و، سییه‌مو چواره‌میش شیخی (وَاحِدِي) له سه‌ره‌تای کتیی (الْبَسِيط) دا هیناونی و، یه‌که‌م دانه‌شیان هه‌لبژێر دراوه‌که‌یانه.^(۱)

ئه‌وجا منیش له کتیی (تَهْدِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَات) دا به‌دریژی باسی ئه‌م چوار شیوازه‌ خویندنه‌وه‌یه‌م کردوه‌و، مانا‌کانیشیانم لیکداوه‌ته‌وه‌و، پروون کردنه‌وه‌م له‌سه‌ر داوون و، ئه‌وه‌ش په‌یوه‌ندی پێیانه‌وه‌ هه‌بیت، باسم کردوه‌.

هه‌روه‌ها وتی (آمِین) له‌نوێژدا بۆ هه‌موو که‌سی‌ک سونه‌ته، چی پێشنوێژ بیت، یان شوینکه‌وتوو، یان که‌سی ته‌نها. جا پێشنوێژو که‌سی ته‌نها (آمِین) به‌که‌ به‌ده‌نگی به‌رز ده‌که‌ن، له‌و نوێژانه‌دا، که‌ به‌ده‌نگی به‌رز قورئانیان تیدا ده‌خوینریت (وه‌کو: نوێژی به‌یانی و مه‌غریب و عی‌شا). بۆچوونی راستیش له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه، که‌ شوینکه‌وتوو هه‌ر به‌ده‌نگی به‌رز ده‌یکات، ئێر جه‌ماعه‌ته‌که‌م بیت یان زۆر.

هه‌روه‌ها سونه‌ته پێشنوێژو شوینکه‌وتوو به‌یه‌که‌وه‌و له‌یه‌ک کاتدا (آمِین) بکه‌ن و، پێش‌وپاش نه‌که‌ن.

---

(۱) چونکه‌ هه‌دیسیکی (صَحِيح) ی له‌باره‌وه‌ هاتوه‌، له‌ڕینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (وَائِل) ی کوری (حُجْر) وه‌ (خوای ئی‌رازی بیت)، که‌ ئه‌و گوئی لی‌وه‌ پێغه‌مبه‌ری خوا له‌دوای خویندنی ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ﴾ فەرموویه‌تی: (آمِین) و، ئەلفه‌که‌شی درێژکردۆته‌وه‌. ب‌روانه: مُسْتَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۳۱ / ۱۳۶ / به‌ژماره: ۱۸۸۴۲، وَسُنُّ التِّرْمِذِي / ۲ / ۲۷ / به‌ژماره: ۲۴۸، وَسُنُّ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۱ / ۳۰۷ / به‌ژماره: ۹۵۳، وَسُنُّ الدَّارَقُطْنِي / ۱ / ۳۳۳ / به‌ژماره: ۱. ئیمامی (دَارَقُطْنِي) فەرموویه‌تی: هه‌دیسیکی (صَحِيح) به‌.

ئەوجا بىجگە لەم زىكرە، لە ناو نوپۇزدا ھىچ زىكرىكى تر نىيە، كە سونەت بىت
پىشنىپۇز شۇنكە وتوو بەيەكەو و لەيەك كاتدا بىيانكەن. بەلام زىكرەكانى تر،
دەبىت شۇنكە وتوو لەدواى پىشنىپۇزەو بىيانكات.

باسىڭ: {ئەگەر ئەنوپۇزدا گەيشت بە ئايەتلىك، كە باسى سۆز مىھربانى خىلى تىداپوو، يان گەيشت بە ئايەتلىك، كە باسى سزا تۆلەي تىداپوو}

ئەگەر كەسىڭ لەناو نوپۇزدا يان لە دەروەي نوپۇزدا قورئان بخوئىت و، بگات بە
ئايەتلىك، كە باسى سۆز پەھەتتى خىلى گەورەي تىداپىت، سونەتە داواى فەزلى
مىھربانى لە خىلى گەورە بگات. و ئەگەر بگات بە ئايەتلىك، كە باسى سزاى تىدا
بىت، سونەتە پەنا بە خىلى گەورە بگىت لە ئاگرى دۆزەخ، يان لە سزا، يان لە
شەر، يان لە نارەھەتتى، يان بلىت: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ" واتە: خىلى مەن
داواى سەلامەتتى و بىوھىت لى دەكەم... يان شىنكى لەو شىو.

ھەرۋەھا ئەگەر بگات بە ئايەتلىك، كە باسى پاكى و بىگەردى خىلى گەورەي
تىداپىت، سونەتە بلىت: "سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى" واتە: پاكى و بىگەردى بۇ خىلى گەورەيە،
يان بلىت: "تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ" واتە: بەرزى و پىرۇزى بۇ خىلى پەروەردگارى
جىھانىانە، يان بلىت: "جَلَّتْ عَظَمَةُ رَبِّنَا" واتە: گەورەيى بۇ پەروەردگارمانە... يان
شىنكى لەو جۆرە.

بۆمان رىوايەت كراو لە ھاوئى خۇشەويست (حُذَيْفَةَ) كورى (يَمَان) ھو
(خىلى لى رازى بىت)، كە فەرموويەتتى: شەوئىك لە خىزمەت پىغەمبەرى خىلى (درودى
خىلى لەسەر بىت) نوپۇز كىرد، ئەويش دەستى كىرد بە خىندىنى سورەتتى (البقرة)، مەنىش
(لە دلى خۇمدا) وتم: لە ئايەتتى سەدەمدا دەچىتە پىكوع. پاشان ھەر بەردەوام بوو،

ئىتر وتم: ھەموو نوپزەكەى پى تەواو دەكات (واتە: دەيكات بە دوو بەشەو: نپوھى لە پكاتى يەكەم و نپوھەكەى تریشى لە پكاتى دوهم). پاشان ھەر بەردەوام بوو، ئىتر وتم: ھەموو لەم پكاتەدا تەواو دەكات و، ئەوجا دەچیتە پكوع. پاشان ھەر لەو پكاتەدا دەستی كرد بە سورەتى (النساء و)، ئەویشی خویند. پاشان دەستی كرد بە سورەتى (آل عمران و)، ئەویشی خویندو، بە لەسەر خۆیش قورئانى دەخویند: جا ئەگەر بگەشتایە بە ئایەتیک، تەسبیحاتی تیدا بوایە، ئەویش تەسبیحاتی دەکردو، ئەگەر بگەشتایە بە ئایەتیک، نزاو پارانەوھى تیدا بوایە، ئەویش نزاى دەکردو دەپاراپەوھو، ئەگەر بگەشتایە بە ئایەتیک، كە پەنابە خواگرتنى تیدا بوایە، ئەویش پەنای بەخوا دەگرت. ئىمامى موسلىم لە صەحیحە كەیدا رپوایەتى كردو.^(۱)

ھاوھلا ئغان فەرموویانە: ئەم تەسبیحات و نزاو پارانەوھو پەنابە خواگرتنە بۆ قورئانخوین لە نوپزداو لە دەروھى نوپزیشدا ھەر سونەتە. ئىتر نوپزخوینەكە پيشنوپز بیت، يان شوپنكەوتوو، يان نوپزخوینى تەنھا. چونكە ئەوانە دوغان، بۆیە ھەموو ئەو كەسانە لە كردنیاندا يەكسانن، ھەروەكو چۆن ھەموویان لە (آمین) كردندا يەكسانن.

ھەروەھا بۆ ھەموو كەسبكیش سونەتە، كە:

- ئەگەر ئایەتى ﴿الَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمِ الْحَاكِمِينَ﴾ [النن: ۸] ی خویند، واتە: {ئایا خواى گەورە لە ھەموو فەرمانراوھەك كاربەجپز نپە؟}، ئەویش بلیت: (بلى،

---

(۱) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۶ / ۷۷۲. ئەم حەدیسە بەلگەىە لەسەر ئەوھى، كە درووستە لە خویندنى قورئاندا تەرتیب و ریزبەندى سورەتەكان رەچاوە نەكریت، چونكە ئەگەر درووست نەبوایە، پتەمبەرى خوا سورەتى (النساء) لەپیش سورەتى (آل عمران) ەوھ نەدەخویند. ئەگەرچى زۆرىك لە زانايان پشان وایە، سونەتە ریزبەندى سورەتەكان رەچاوە بكریت و، پاش وپنەخشەتیاں كارىكى ناپەسەندە. پروانە: شَرْحُ التَّوْوِي عَلَى صَحِيحِ مُسْلِمٍ / ۶ / ۶۱ - ۶۲، وَالتَّبَيَانُ فِي آذَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ (تَحْقِيقُ: مُحَمَّدُ الْحَجَّارُ) / ۹۸ - ۹۹.

وَأَنَا عَلَى ذَلِكَ مِنَ الشَّاهِدِينَ). واته: (به‌لئ له‌هه‌موویان کاربه‌جیره‌و، ئیمه‌ش
یه‌کیکن له‌وانه‌ی شایه‌تی له‌سه‌ر نه‌وه‌ده‌ده‌ین).

● نه‌گه‌ر ئایه‌تی ﴿أَلَيْسَ ذَلِكَ بِقَادِرٍ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ﴾ [الْقِيَامَةِ: ۴۰] ی‌خویند،
واته: {ئایا نه‌و خوایه‌ توانای نه‌وه‌ی نیه، که‌ مردوه‌کان زیندوو بکاته‌وه‌؟}،
نه‌ویش بلیت: (بلی، أَشْهَدُ). واته: (به‌لئ شایه‌تی ده‌ده‌م، که‌ توانی نه‌وه‌ی
هه‌یه‌).

● نه‌گه‌ر ئایه‌تی ﴿فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ﴾ [الْمُرْسَلَات: ۵۰] ی‌خویند، واته: {ئیر
نه‌وانه‌ له‌دوای قورئان باوه‌ر به‌ چی‌ فه‌رمایشتیکی تر ده‌که‌ن؟}، نه‌ویش بلیت:
(آمَنْتُ بِاللَّهِ). واته: (باوه‌ری ته‌واوم به‌خوای گه‌وره‌هه‌یه‌).^(۱)

● نه‌گه‌ر ئایه‌تی ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ﴾ [الْأَعْلَى: ۱] ی‌خویند، واته: {ناوی
په‌روه‌ردگاری به‌رزو بالا‌ی خۆت پاک‌و خاوین رابگره‌}، نه‌ویش بلیت: (سَبِّحَانَ
رَبِّي الْأَعْلَى).^(۲)

(۱) ئیمامی (أَحْمَدُ) و (أَبُو دَاوُدَ) و (بَيْهَقِي) و غه‌یری نه‌وانیش هه‌دیسکیان ڕیوایه‌ت کردوه‌ له
ڕینگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خوای لی‌رازی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا فه‌رمانی
کردوه‌ به‌ کردنی ئه‌م سۆ زیکره‌ له‌کاتی خویندنی نه‌و ئایه‌تانه‌دا. ڕیوانه‌: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدُ /
۱۲ / ۳۵۵ / به‌ ژماره‌: ۷۳۹۱، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۹۷ / به‌ ژماره‌: ۸۸۷، وَسُنُنُ
الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۳۱۰ / به‌ ژماره‌: ۳۵۰۸.

جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌ ڕشته‌ی گێڕانه‌وه‌ی ئه‌م هه‌دیه‌دا که‌سێکی نه‌ناسراو هه‌یه‌، بۆیه
زۆرێک له‌ زانایان به‌ هه‌دیسکی لاوازیان داناهه‌. به‌لام شێخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی:
هه‌دیسکی (حَسَن) هه‌. چونکه‌ له‌ چه‌ند ڕینگه‌یه‌کی ته‌روه‌ پالێشت کراوه‌. ڕیوانه‌: نَتَائِجُ
الْأَفْكَار / ۲ / ۴۲.

(۲) هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) گێڕاویته‌وه‌ له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌، که‌ نه‌گه‌ر نه‌و ئایه‌ته‌ی
بخویندایه‌، وای ده‌فه‌رموو. ئیمامی (حَاكِم) یش فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسکی (صَحِيح) هه‌ له‌سه‌ر
مه‌رجی بوخاری و موسلیم. ڕیوانه‌: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۹۵ / به‌ ژماره‌:
۹۷۰.

جا له نویژداو له دهره وهی نویژیشدا سونه ته هه موو ئه مانه بلیت.
به لگه ی ئه مانه شم له کتیی (التَّبَيَانُ فِي آذَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ) دا به روونی باس
کردوه.^(۱)

زیکرمکانی ناو رکوع

چه نندین حه دیسی (صَحِيح) له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سه ر بیت) هاتوه،
که کاتیک ده یویست بجیته رکوع (اللهُ أَكْبَرُ) ی ده کرد.
جا کردنی ئه و (اللهُ أَكْبَرُ) هس سونه ته. خو ئه گهر نه یکرد ئه وه ناپه سه نده و،
نویژه که شی به تال نابیته وه و، سه جده ی سه هویش نابات.

به هه مان شیوه هه موو (اللهُ أَكْبَرُ) هکانی تری ناو نویژیش هه ر سونه تن، بیجگه له
(اللهُ أَكْبَرُ) ی نویژ دابه ستن نه بیت، که پایه و روکنی نویژه که یه و، نویژه که ش به و
نه بیت دانامه زریت.

جا پیشتر له باسی سه ره تای چوونه ناو نویژه دا باسی ژماره ی (اللهُ أَكْبَرُ) هکانی
ناو نویژمان کرد.

له ئیمامی (أَحْمَد) ی شه وه ریوایه تیک هاتوه، که هه موو ئه و (اللهُ أَكْبَرُ) انه واجبن.
جا ئایا سونه ته ئه م (اللهُ أَكْبَرُ) ی رکوعه دریز بکریته وه یان نا؟ ئه وه دوو
فه رمایشتی ئیمامی (شَافِعِي) له سه ره (ره حه تی خوی لی بیت):

---

(۱) بروانه: التَّبَيَانُ فِي آذَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ / ۱۲۱.

راستی‌یان، که فەرمایشتە تازە کەبەتی، ئەوێه کە: سونەتە درێژ بکریته‌وه تا نوێژخوێنە کە خۆی دەچەمبێتە‌وه و دەگاتە ناستی رکوع و، پاشان تەسبیحاتە کە ی ناو رکوع بکات.

جا ئەم درێژ کردنە‌وه‌ش بۆ ئەوێه، کە هیچ بەشێکی نوێژە کە لە زیکر خالی نەبێت. ئەمیش بەپێچەوانە ی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی نوێژ دا بەستە‌وه، کە بۆچوونی راست لەسەر ئەوێه درێژ ناکریته‌وه، چونکە نوێژخوێنە کە پێوستی بە‌وه هەیه، کە نیەتی نوێژە کە ی لە گە‌لدا بەبێت. بۆیه ئە گەر درێژی بکاتە‌وه، ئێر نیەتەتێنە کە ی لەسەر قورسو گران دەبێت. بەلام ئە گەر بە کورتی بیلێت و درێژی نە کاتە‌وه، ئە‌وا نیەتە کە ی لەسەر ئاسان دەبێت.

بە هەمان شیۆه هەموو (اللَّهُ أَكْبَرُ) هەکانی تریش هەر هەمان حوکمیان هەیه‌و، سونەتە درێژ بکریته‌وه‌و، پێش‌تریش لە {بَاسِی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی نوێژ دا بەستن} دا ئە‌مه‌مان ڕوون کردە‌وه. خواش لە هەموو کەس زانا تره.

باسیک: {تەسبیحاتی ناو رکوع}

ئە گەر کەسی نوێژخوێن خۆی چەماندە‌وه‌و گە‌یشتە ناستی رکوع، ئێر با خۆی بە زیکرە کانی رکوعه‌وه خەریک بکات و، بلیت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ، سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) واتە: (پاک و بێگەردی بۆ پەرورەدگاری گە‌وره‌و مەزنی خۆم).

لە صەحیحی موسلیمدا هاتو، لە حەدیسێکی هاوێلی خوێشە‌ویست (حَدَّثَنَا) وه (خوای ئی ڕازی بیت)، کە پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) لەو رکوعه درێژە‌ی، کە لە‌دوای خوێندنێ سورەتە کانی (البقرة) و (النساء) و (آل عمران) دا بردی،

دهیفه رموو: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ).^(۱) واته سیّ جار وای دهفه رموو، وه کو له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و له غهیری نهویشدا بهروونی هاتوه.^(۲)

له کتییی (سُنن) به کاندای هاتوه، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا قَالَ أَحَدُكُمْ: "سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ"، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَقَدْ تَمَّ رُكُوعُهُ».^(۳) واته: "نه گهر یه کیّک له ئیوه سیّ جار وتی: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)، نهوا رِکوعه کهی تهواوه".

له هدر دوو سه حیه که شدا له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه وه هاتوه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، له رِکوع و له سجودیشدا دهیفه رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».^(۴)

له سه حیحی موسلیمیشدا هاتوه، له ئیمامی (عَلِيٍّ) هوه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) نه گهر رِکوعی بر دایه، دهیفه رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمَخْيِي،

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۶ / به ژماره: ۷۷۲.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۸۸۶، وَسُننُ التَّسَائِي / ۲ / ۲۲۴ / به ژماره: ۱۱۳۳. ههروه ها له چهند ریڼه په کیسه وه سابت بوه، که (وَبِحَمْدِهِ) شی بو زیاد کراوه. بروانه: الْبَدْرُ الْمُنِيرُ / ۳ / ۶۰۸ - ۶۱۲، وَالتَّلْخِصُ الْحَبِيرُ / ۱ / ۴۳۸ - ۴۳۹.

(۳) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۸۸۶، وَسُننُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۴۶ / به ژماره: ۲۶۱، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۸۷ / به ژماره: ۸۹۰، وَسُننُ ابْنِ هِبَرٍ / ۲ / ۸۶ / ۲۳۹۱. هه دیسیکی لاوازه، چونکه رشته کهی بجرانی تیداوه. بروانه: الْبَدْرُ الْمُنِيرُ / ۳ / ۶۰۶ - ۰۷۱۲، وَالتَّلْخِصُ الْحَبِيرُ / ۱ / ۴۳۷ - ۴۳۸، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۲۴۲ - ۲۴۳.

(۴) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷۴ / به ژماره: ۷۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۰ / به ژماره: ۴۸۴.

وَعَظْمِي، وَعَصَبِي». ^(۱) واته: "خوايه من تهنها بۆ تۆ رِکوعم بردوهو، ئيمانيشم به تۆ هيناوهو، تهسليمي بهرنامهو فهرمانی تۆشم، هيزی بيستن و بينینی و مۆخ و ئيسقان و دهمارم ملکه چي تۆن".

له (سُنن)ه کانيشدا هاتوه، که فهرموويه تي: «خَشَعَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَمَا اسْتَقَلْتُ بِهِ قَدَمِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». ^(۲) واته: "هيزی بيستن و بينين و مۆخ و ئيسقانم و نهو هيش قاچم ههليگرتوه ملکه چي پهروه ردگاری عاله من".

له سه حیحی موسليميشدا له (عَائِشَةُ) ي دايکی ئيماندارانهوه هاتوه (خوای لى رازی بيت)، که پيغه مبهري خوا (دروودی خوای لهسريت) له رِکوع و له سجوديشدا دهيفه رموو: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ». ^(۳) واته: "خوای گهوره پاک و بيگه رده له هه موو عيب و نو قسانيه کو، پهروه ردگاری فريشته و جوهره ئيليشه".

زمانزانان فهرموويانه: (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ) و (سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ) يش هاتوه. جا باشترين و مهشهورترين و زۆرترييان نهو ی يه که ميانه.

بۆشمان رپوايه ت کراوه له هاوه لی خوشه ويست (عَوْفُ) ي کور ي (مَالِك) هوه (خوای لى رازی بيت)، که فهرموويه تي: شه ويك له خزمه تي پيغه مبهري خوا دا (دروودی

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۷۱.

(۲) نه م هه ديسه بهم دهقه (وَمَا اسْتَقَلْتُ بِهِ قَدَمِي) له (سُنن)ه کاندانه هاتوه! به لکو ئيمامي (شَافِعِي) و (أَحْمَد) و (أَبْنُ خُزَيْمَةَ) و (أَبْنُ جَبَانٍ) و (طَحَاوِي) و (دَارَقُطْنِي) و (طَبْرَانِي) و (بَيْهَقِي) رپوايه تيان کردوه. پروانه: مُسْنَدُ الشَّافِعِيِّ / ۱ / ۳۸ / به ژماره: ۱۵۴، و مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد / ۲ / ۲۶۸ / به ژماره: ۹۶۰، و صَحِيحُ ابْنِ خُزَيْمَةَ / ۲ / ۳۰۶ / به ژماره: ۶۰۷، و صَحِيحُ ابْنِ جَبَانٍ / ۵ / ۲۲۸ / به ژماره: ۱۹۰۱، و شَرْحُ مَعَانِي الْأَثَارِ / ۱ / ۲۳۳ / به ژماره: ۱۳۹۹، و سُنُنُ الدَّارَقُطْنِيِّ / ۱ / ۳۴۲ / به ژماره: ۳، و الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۵ / ۱۷ - ۱۸ / به ژماره: ۴۵۵۲، و سُنُنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۸۷ / به ژماره: ۲۳۹۷.

(۳) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۳ / به ژماره: ۴۸۷.

خوای له سەر بێت) ههستام بۆ شهونوێژ کردن، ئه‌ویش دهستی کرد به خویندنی سوره‌تی (البقرة) له سه‌ره‌تاوه، جا که بگه‌یشتایه به ئایه‌تیک، باسی سۆزو په‌حمی خوای تیدا بوایه، راده‌وه‌ستاو داوای سۆزو په‌حمه‌تی ده‌کردو ده‌پارایه‌وه. وه نه‌گهر بگه‌یشتایه به ئایه‌تیک، که باسی سزای تیدا بوایه، راده‌وه‌ستاو په‌نای به‌خوا ده‌گرت. پاشان به نه‌ندازه‌ی راوه‌ستانه‌که‌شی په‌کوچی بردو، تیدا فه‌رمووی: «سُبْحَانَ الَّذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَائِكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ». واته: "پاک و بێگه‌رده نه‌و خوایه‌ی که خواوه‌نی هی‌زو ده‌سه‌لات و مو‌لک و گه‌وره‌یی و مه‌زنیه". پاشان له سجدیشدا هه‌مان شتی فه‌رموو.

ئه‌مه هه‌دیسیکی (صَحِيح) به، ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَانِي) له (سُنَنِ) به‌کانی‌اندوا، ئیمامی (تِرْمِذِي) ش له کتییی (الشَّامَائِل) دا به ریشه‌ی (صَحِيح) په‌یوایه‌تیان کردوه.^(۱)

بۆشمان په‌یوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موس‌لیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاس) به‌وه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بێت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بێت) فه‌رموویه‌تی: «فَأَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظَّمُوا فِيهِ الرَّبَّ». ^(۲) واته: "سه‌باره‌ت به په‌کوچ، ئیوه باسی گه‌وره‌یی خوای تیدا بکه‌ن (بۆ غه‌وونه بلێن: سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ)".

ئه‌وجا بزانه، که ئه‌م هه‌دیسه دوا‌هه‌مینه مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی باسه‌که‌مانه. مه‌به‌سته‌که‌ش نه‌وه‌یه، که له په‌کوچدا باسی گه‌وره‌یی و مه‌زنی و شکۆمه‌ندی خوای گه‌وره بکری‌ت، ئێتر به هه‌ر ته‌عبیری‌ک بێت. به‌لام باشتر وایه، که نه‌گهر به‌توانی‌ت، ته‌واوی ئه‌م زیکرانه به‌یه‌که‌وه کۆبکاته‌وه، به جو‌ری‌ک بارقه‌رسی و زه‌حمه‌ت بۆ

(۱) په‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۲۹۳ / به ژماره: ۸۷۳، و سُنُنُ التَّسَانِي / ۲ / ۲۲۳ / به ژماره: ۱۱۳۲، والشَّامَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ وَالْخَصَائِلُ الْمُصْطَفَوِيَّةُ (تَحْقِيقُ: سَيِّدُ بْنُ عَبَّاسٍ الْجُمَيْلِيِّ) / ۲۵۶ / به ژماره: ۳۱۴.

(۲) په‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۸ / به ژماره: ۴۷۹.

کەسانی تر درووست نەکات و، تەسبیحاتە کەش پێش بخات. خو ئەگەر ویستی تەنها یەکیکیان بکات، ئەو تەسبیحاتە کە سونەتە و، کەمترین تەسبیحاتی تەواویش بریتییە لە سێ جار تەسبیحات کردن. جا ئەگەر تەنها یەک جار کردی، ئەو تەسبیحاتە کە بە جێهێناوە.

هەروەها ئەگەر لە کاتی کەدا هەندێک لەم زیکرانە ی کرد، ئەوا سونەتە لە کاتیکی تردا هەندێکی تریان بکات و، لە کاتیکی تریشدا هەندێکی تریان، ئێتر هەر بەم شێوە، هەتا هەموویان دەکات. بە هەمان شێوە، لە تەواوی زیکرەکانی باسەکانی تریشدا هەر سونەتە و بکات.

بشزانە، کە زیکر کردن لە رکوعدا بەلای ئێمە و بەلای زۆربەی زانیانی شەو سونەتە. بۆیە ئەگەر بە دەستی ئەنقەست یان بە هەڵە نەیکرد، ئەوا نوێژە کە بەتال نایتەو، تاوانباریش ناییت و، سەجدهی سەهویش نابات. بەلام ئیمامی (أحمد) و کۆمەڵیکیش وای بۆچوون، کە واجبە.

بۆیە باشتر وایە نوێژخوێن پارێزگاری لە زیکری ناو رکوع بکات و نەیفەوتییت، لەبەر ئەو هەدیسە (صَحِيح)انەی کە بە راشکاوی فەرمانیان پێ کردووە، وەکو هەدیسە کە هاوێڵی خۆشەویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) (خو لە هەردووکیان رازی بیت): «أَمَّا الرُّكُوعُ فَعِظْمُوا فِيهِ الرَّبَّ» و، غەیری ئەویش، لەو هەدیسانەی باسمان کردن. هەروەها لەبەر دەرچوونیش لە ناکۆکی زانیان (رەحمەتی خویان لی بیت). خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

باسیك: {خوێندنی قورئان لە رکوعدا}

خوێندنی قورئان لە رکوع و لە سەجدهدا ناپەسەندە. جا ئەگەر کەسیک بێجگە لە سورەتی (الْفَاتِحَة) هەر شتیکی تری خوێند، ئەو نوێژە کە بەتال نایتەو. بە

همان شیوه، به لای راستترین بۆچوونهوه، نه گهر سوره تی (الْفَاتِحَة) شی خویند، ههر نوێزه که ی به تال نایته وه. به لām هه ندیک له هاوه لāثمان فهرموویانه: نوێزه که ی به تال ده بیته وه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له ئیمامی (عَلِی) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) نه هی ئی کردم، که له ر کوع و له سه جده دا قورئان بخوینم.^(۱)

دیسان بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه ئی خوشه ویست (ابْنُ عَبَّاس) هوه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبه ری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «أَلَا وَإِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَقْرَأَ الْقُرْآنَ رَاكِعًا أَوْ سَاجِدًا».^(۲) واته: "تاگادار بن، که من نه هیم لی کراوه کاتیک له ر کوع دام یان له سه جده دام قورئان بخوینم".

ئهو ی نوێز خوین له کاتی سه ر بهرز کردنه وه له ر کوع و له کاتی هه ستانه ودا دمیلێت

سونه ته نوێز خوین له کاتی سه ر بهرز کردنه وه ی له ر کوع بلێت: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) واته: "خوای گه و ره ستایشی نه و که سه ی بیست و وه ریگرت، که

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۸ / به ژماره: ۴۸۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۸ / به ژماره: ۴۷۹.

ستايشی کرد". خو ئه گهر بلیت: (مَنْ حَمَدَ اللَّهَ سَمِعَ لَهُ)، نهوا وه کو (شَافِعِي) ش له کتیی (الْأَمَّ) دا فهرموویه تی: ههر درووسته.^(۱)

جا ئه گهر تهواو ههستایه وه، با بلیت: (رَبَّنَا، لَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ). واته: (پهروهردگارمان، سوپاس و ستایش ههر شایانی تو، سوپاس و ستایشکی زوری پاکی پیروز، پر به ناسمانه کان و، پر به زهوی و، پر به نیوانیان و، پر به ههر شتیکی تریش که تو بتهویت، نهی که سی شایسته به ستایش و ریز، راستترین قسه یه که به ندهی تو بیکات و، هه مووشمان به ندهی تو، نهویه که: رینگریک نیه له وهی تو دهیه خشیت و، به خشه ریکیش نیه بو نه وهی تو رینگریک لی کردوه، دهوله مه ندی و هه بوون و بهخت و دهسه لایش سوود به خاوه نه که یان ناگه یه نن له لای تو، له سزای توش رزگاری ناکه، "به لکو نه وهی که سوودی هه یه، ته نها بریتیه له لوتفی تو، له کرده وهی چاکی که سه که خوی").

بووشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سه حیخی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی بازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، کاتیک سهری له رکوع به رزده کرده وه، ده یغه ره موو: «سَمِعَ

---

(۱) پروانه: الْأَمَّ / ۲ / ۲۵۷. چونکه له پرووی ماناوه ههر هه مان مانا ده گه یه نیت. به لآم گومانی گومانی تیدا نیه که رسته ی (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ) باشره. چونکه ههر بهو جزره له پیغه مبهری خواوه هاوه. بویه نیمامی (شَافِعِي) خویشی فهرموویه تی: من نه مه یانم پیخوشره.

«لَهُ لِمَنْ حَمْدُهُ». نهوجا كه تهواو راست ده‌بوویه‌وه، ده‌یفه‌رموو: «رَبَّنَا، لَكَ
الْحَمْدُ».^(۱)

له چهند ریوایه‌تیکیشدا «وَلَكَ الْحَمْدُ» له گه‌ل (واو) دا هاتوه. هه‌ردوو کیشیان
هه‌ر جوانن.

هه‌روه‌ها هه‌دیسی تری له‌م شیوه‌مان له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا
له کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لانه‌وه بۆ ریوایه‌ت کراوه.

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له ئیمامی (عَلِیّ) و هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (ابْنُ أَبِي أَوْفَى) وه (خواله هه‌ردووکیان رازی بیت)، كه پێغه‌مبه‌ری خوا
(خوودی خوای له‌سه‌ر بیت)، کاتێک سه‌ری له پ‌کوع به‌رزده‌کرده‌وه، ده‌یفه‌رموو: «سَمِعَ
لَهُ لِمَنْ حَمْدُهُ، رَبَّنَا، لَكَ الْحَمْدُ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ
شَيْءٍ بَعْدُ».^(۲)

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو
سَعْدٍ) (خُذْرِي) وه وه (خوای لی رازی بیت)، كه نه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (خوودی خوای
سه‌ر بیت)، سه‌ری له پ‌کوع به‌رز ب‌کردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، رَبَّنَا، لَكَ
الْحَمْدُ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّناءِ وَالْمَجْدِ،
أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدُ، اللَّهُمَّ، لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ،
وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ، مِنْكَ الْجَدُّ».^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷۲ / به ژماره: ۷۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۳ / به
ژماره: ۳۹۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۶ / به ژماره: ۴۷۶، وه / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۷۱.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۷ / به ژماره: ۴۷۷.

ديسان بۆمان رپوايهت كراوه له سه حيجى موسليمد، له هاوه لى خوشه ويست
(ابْنُ عَبَّاسٍ) سه وه (خوا له ههردووكيان رازى بيت)، كه پتغه مبهري خوا ده يفه رموو: «رَبَّنَا،
لَكَ الْحَمْدُ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ
بَعْدُ».^(۱)

بۆشمان رپوايهت كراوه له سه حيجى بوخاريدها، له هاوه لى خوشه ويست
(رِفَاعَةُ) ي كورى (رَافِعِى) (زُرْقِي) سه وه (خواى لى رازى بيت)، كه فه رموو يه تى: رَؤُوسُكَ
له دواى پتغه مبهري خوا (درودى خواى له سر بيت) نويزمان ده كرد، جا كه سه رى له
ركوع بهرز كرده وه، فه رموو: «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ». پياويكيش له دوايه وه وتى:
(رَبَّنَا، وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ). ئه و جا كه پتغه مبهري خوا له
نويزه كه ي بويه وه، فه رموو: ئه وه كى بو و اى وت؟ پاوه كهش عه رزى كرد: من
بووم. پتغه مبهريش فه رموو: «رَأَيْتُ بَضْعَةً وَثَلَاثِينَ مَلَكًا يَتَدَرُونَهَا، أَتَيْتُهَا
أَوَّلُ». واته: "سى و ئه وه نده فريشته م بينى پيشيشانيان ده كردو، په له پهلان بوو، تا
بزانه كاميان يه كه م كه س بينوسيته وه".^(۲)

باسيک: {کۆکردنه وهى ئهم زیکرانه به يه كه وه}

بزانه، كه سونه ته هه موو ئهم زیکرانه به يه كه وه بکات، به و جوړه ي له
زیکره کانی رکوعدا باسمان كرد. خو ئه گهر ويستی ته نها يه کيکیان بکات، ئه و با
ئهمه يان بيت: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا، لَكَ الْحَمْدُ، مِلْءَ السَّمَوَاتِ، وَمِلْءَ
الْأَرْضِ، وَمَا بَيْنَهُمَا، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ). جا ئه گهر ويستی کورتريش

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۷ / به ژماره: ۴۷۸.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷۵ / به ژماره: ۷۶۶.

يَت، ئەوا با ئەمەيان يېت و، لەمە كەمتر نەيىت: (سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا، لَكَ الْحَمْدُ).

بشزانە، كە ھەموو ئەم زىكرانە بۆ پېشنوێژو بۆ شوێنكەوتوو بۆ كەسى تەنھاش ھەر سونەتن. بەلام ئەوەندە ھەيە، كە پېشنوێژ نايىت ھەمويان بكات، تاوھ كو نەزانىت، كە شوێنكەوتوھەكانى پېيان خۆشە نوێژە كە درېژيىت.

بشزانە، كە ئەم زىكرەى كاتى ھەستانەوھ لە ركوع سونەتەو، واجب نىە. جا ئەگەر نوێژخوێنە كە نەيكرد، ئەوھ ناپەسەندەو، سەجدەى سەھویش نابات.

ھەروھە خويندنى قورئانىش لەم ھەستانەوھدا ناپەسەندە، ھەروھ كو چۆن لە كاتى ركوع و سجوديشدا ناپەسەندە.

زىكرەكانى ناو سەجدە

ئەگەر لىيويەوھ لە زىكرەكانى ھەستانەوھ لە ركوع، ئىتر (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەكات و دادەنەوێت بەرەو سەجدە بردن و، (اللَّهُ أَكْبَرُ) ھەكەش درېژ دەكاتەو، تا تەوێلى دەخاتە سەر زەوى.

پېشترىش باسى ئەم (اللَّهُ أَكْبَرُ) ھەمان كرد، كە سونەتەو، ئەگەر نەشيكات، نوێژەكەى بەتال نايىتەوھو، سەجدەى سەھویش نابات.

جا كە سەجدەى برد، ئەو كاتە زىكرەكانى سەجدە بردن دەخوێنيىت، كە ئەوانىش زۆرن:

يەكێيان ئەو ھەديسەيە، كە لە صەحیحى موسلىمدا بۆمان رپوايەت كراوھ، لە رپوايەتى ھاوھەلى خۆشەويست (حَدِيقَةُ) وھ (خَوَالِي رَازِي يَت)، كە پېشترىش لە

باسی ږکوعدا هیښامان، سه بارهت به سیفه تی نوږژ کردنی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، کاتیک سوره ته کانی (البقرة) و (النساء) و (آل عمران) ی له ږکاتیکدا خویندو، بشگه یشتایه به نایه تیک، که باسی سوزو ره چی خوی تیدا بویه، داوی ده کردو ده پاریه وه، بشگه یشتایه به نایه تیک، که باسی سزای تیدا بویه، په نای به خوا ده گرت لیی. پاشان پیغه مبهری خوا سه جده ی بردو، فهرمووی: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى). نه ندازه ی ماوه ی سه جده که شی نریک بوو له نه ندازه ی به پیوه راوه ستانه کی.^(۱)

بوښمان ږیوایهت کراوه له هه ردوو سه چیخی بوخاری و موسلیمدا، له (عائشة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرمووی به تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، زور جار له ږکوع و له سه جده دا ده یفه رموو: «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ، رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ، اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي».^(۲)

بوښمان ږیوایهت کراوه له سه چیخی موسلیمدا، له (عائشة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، وه کو له باسی ږکوعدا هیښامان، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، له ږکوع و له سه جده دا ده یفه رموو: «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ».^(۳)

بوښمان ږیوایهت کراوه له سه چیخی موسلیمدا، له ئیمامی (علی) ه وه (خوی لی رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، سه جده ی بر دایه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسَلْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۶ / به ژماره: ۷۷۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۷۴ / به ژماره: ۷۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۰ / به ژماره: ۴۸۴.

(۳) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۳ / به ژماره: ۴۸۷.

خَلَقَهُ وَصَوَّرَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ».^(۱) واته: "خواه، من کړنوشم بۆ تۆ بردوهو، نيمانم به تۆ هیناوهو، ته سلیمی بهرنامهو فهرمانی تۆم، نیوچاوانم کړنوشی برد بۆ نهو زاتهی، که درووستی کردوهو وینهی کیشاوهو، ړینگای بیستو و بیننی بۆ کردوتهوه، جا پاکو یتگهردی بۆ خوی گهوره، که باشرینی به دیهینهره کانه".

له هدیسی (صَحِيح) یشدا له (سُنَن) به کاندای بۆمان ړپوایهت کراوه، له هاوهلی خوښه ویست (عَوْف) ی کوری (مَالِك) هوه (خوی لی رازی بیت)، که پشیزیش له باسی ړکوعدا هینامان، پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) ړکوعیکي دریژی بردو، تیدا فهرمووی: «سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكُتُبِ وَالْعِزَّةِ وَالْعَظَمَةِ». پاشان له سهجده که شیدا هه مان شتی ده فهرموو.

بوشمان ړپوایهت کراوه له (سُنَن) به کاندای، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «وَإِذَا سَجَدَ (أَيُّ: أَحَدُكُمْ) فَلْيَقُلْ: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) ثَلَاثًا، وَذَلِكَ أَذْنَاهُ».^(۲) واته: "ته گهر یه کیك له نیوه چوه سهجده، با سی جار بلیت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، که هم سی جار ه که مترین ناستی به ته واوه تی جیه جی کردنی سونه ته که یه".

بوشمان ړپوایهت کراوه له صهیحی موسلیمدا، له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: شه ویک وام هه ست کرد پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) دیارنه ماوه، جا که دهستم گیرا به شوینیدا،

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۴ / به ژماره: ۷۷۱.

(۲) بروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۹۶ / به ژماره: ۸۸۶، وَسُنَنُ التِّرْمِذِيِّ / ۲ / ۴۶ / به

ژماره: ۲۶۱، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۲۸۷ / به ژماره: ۸۹۰، وَسُنَنُ ابْنِ هَبَّيْنٍ / ۲ /

۸۶ / ۲۳۹۱. نيمامي (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِي) و (بَيْهَقِي) فهرموویانه: رسته که ی بچرانی

تیدا یه.

ههستم کرد له رِکوعادایه یان له سهجدهدایه و، دهفهرمویت: «سُبْحَانَكَ، وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ».^(۱)

له ریوایه ٲیکِی ئیمامی موسلیمدا هاتوه، که دایکه (عائِشَة) فهرموویه تی: دهستم بهری ژیرِپی ٲیغه مبهری خوا کهوت و، له و کاته دا له سهجده دا بوو (یان له جینگه ی نوٲز کردیدا بوو)، ههردوو ٲیغه کانی دانا بوون و، دهفهرموو: «اللَّهُمَّ، أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ».^(۲) واته: "خوایه، په نا ده گرم به رازیوونت له تووره یت، په ناش ده گرم به لیبوردنت له سزادانت، په ناش ده گرم به سۆزو میهرت له خهشمو تووره یت، من ناتوانم ستایشی تو بکه م، تو به و جوهره یت، که خوٲ ستایشی خوٲت کردوه".

بوٲشان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوٲشه ویست (ابْنُ عَبَّاس) سه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیٲ)، که ٲیغه مبهری خوا (درودی خوی له سه ر بیٲ) فهرموویه تی: «فَأَمَّا الرُّكُوعُ، فَعَظِّمُوا فِيهِ الرَّبَّ، وَأَمَّا السُّجُودُ، فَاجْتَهِدُوا فِي الدُّعَاءِ، فَقَمِينَ أَنْ يُسْتَجَابَ لَكُمْ».^(۳) واته: "سه بارهت به رِکوع، ئیوه باسی گه و ره یی خوی تی دا بکه ن و، سه بارهت به سهجدهش، ئیوه نزاو پارانه وه ی زوری تی دا بکه ن، چونکه نهم کاته شایانی نه وه یه که نزاو پارانه وه کانتانی تی دا وه ربگیریت و قبول بکریت".

وشه ی (قَمِينَ) به (قَمَن) و به (قَمِينَ) یش هاتوه. ماناکه شی بریتیه له: شایه ن و شایسته.

بوٲشان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوٲشه ویست (أَبُو هُرَيْرَة) وه (خوی لی رازی بیٲ)، که ٲیغه مبهری خوا (درودی خوی له سه ر بیٲ)

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۱ / به ژماره: ۴۸۵.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۲ / به ژماره: ۴۸۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۴۸ / به ژماره: ۴۷۹.

فهرموویه تی: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ». ^(۱) واته:
"زیکترین کاتی بهنده له خوای پهروهردگاریهوه، نهو کاتهیه که له کړنوشدایه،
دهی ئیوهش لهو کاتهدا دوعا زوړر بکهن".

دیسان بۆمان رپوایهت کراوه له صهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست
(أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای لهسر بیت) له
سهجدهدا دهیغهرموو: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّةَ وَجِلَّةً، وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ، وَعَلَانِيَتَهُ
وَسِرَّةً». ^(۲) واته: "خوایه له ههموو تاوانه کام خوشبه، کهمو زوړی (وردو
درشتی) و، یه کهمین و دواهمینی و، ناشکراو پهنهانی".

(دِقَّةَ وَجِلَّةً) ههردووکیان سهره تاکه یان (مَكْسُور) هو، به مانای: (کهمو زوړی)
دین.

بشزانه، که سونه ته له سهجدهدا ههموو نهو زیکرانه بهیه کهوه بکات، که باسما
کردن. جا نه گهر له کاتیکدا نهیتوانی ههموویان بکات، با له چهند کاتیکی تردا
بیانکات، وه کو له باسه کانی پیشودا باسما کرد.

ههروه ها نه گهر ویستی هندیک له زیکره کان بکات، نهوا با تهنها
تهسبیحاته کهو، کهمیك دوعا بکات و، تهسبیحاته کهش پیش بخت.

ههروه ها وه کو له باسی زیکره کانی رکویشدا وتمان، ناپه سنده له سهجدهدا
قورئان بخوینریت. به ههمان شیوه سهرجهم لقه باسه کانی تریش.

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۰ / به ژماره: ۴۸۲.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۵۰ / به ژماره: ۴۸۳.

باسيڻک: {کاميان باشتره و خهيري زورتړه: ړاوهستان به پېوه، يان سه جده

بردن؟

زانايان ړای جياوازيان ههيه سهبارت به سهجدهی ناو نوټزو ړاوهستاني ناو نوټز، که کاميان گه وره ترو باشتره؟

مه زه بهی ئيمامي (شافيي) و هاو بوچوونه کانی نه وهيه، که ړاوهستان باشتره، له بهر نه و فهرمايشته ی پتغه مبهري خوا (دروودی خرای له سر بيت)، که له صهحي موسليدا هاتو: «أَفْضَلُ الصَّلَاةِ طُولُ الْقُنُوتِ».^(۱) واته: "باشترين نوټز نه وهيه که ړاوهستانه که ی درټر بيت". هه روه ها له بهر نه وهی که زيکری ړاوهستان برتیه له قورئان خوټندن و، زيکری سهجدهش برتیه له تهسيحات و، قورئانیش له تهسيحات گه وره ترو باشتره. بويه هه کاریکش به قورئان درټر بکريته وه له و کاره باشتره، که به زيکريکی تر درټر ده کريته وه.

هه نديک له زانايانیش وای بوچوون، که سهجده باشتره، له بهر نه و فهرمايشته ی، که پشتر هينامان: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ».

ئيمامي پايه بهرز (أَبُو عِيْسَى) ی (ترمذي) له کتيبه که ی خوټدا فهرموويه تی: زانايان له مده سهله دا ړای جياوازيان ههيه:

● هه نديکیان فهرموويانه: زور ړاوهستان له نوټز دا له رکوع و سهجدهی زور باشتره.

● هه نديکيشيان فهرموويانه: رکوع و سهجدهی زور له زور ړاوهستان باشتره.

● ئيمامي (أَحْمَد) ی کوری (حَنَبَلِي) يش (رهحمتهی خرای لی بيت) فهرموويه تی: دوو هه دیس له مباره وه له پتغه مبهري خوا وه (دروودی خرای له سر بيت) ړپوايه ت کراوه، ئيتر خوی {واته: ئيمامي (أَحْمَد)} هيچی له باره وه نه فهرموه.

(۱) بړوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۲۰ / به ژماره: ۷۵۶.

• زانای پایه‌برز (إِسْحَاق) ی کورپی (رَاهَوِيَه)ش فەرموویەتی: لە ڕۆژدا
 ڕکوع و سەجدە ی زۆر لە زۆر ڕاوەستان باشترە، لە شەویشدا زۆر
 ڕاوەستان لەوان باشترە، مەگەر پیاویک بەشیکی دیاریکراو قورئانی ھەبێت و،
 لە شەودا بیخوینێت، بۆ ئەم کەسە بەلای منەو ڕکوع و سەجدە ی زۆر
 باشترە، چونکە ھەم بەشە قورئانە کە ی خۆی دەخوینێت و، ھەم ڕکوع و
 سەجدە زۆرە کەش قازانج دەکات.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فەرموویەتی: جا بۆیە زانای پایه‌برز (إِسْحَاق) وای فەرمو،
 چونکە ھەر بەو جۆرە باسی نوێژی پێغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) کراوە لە
 شەودا، باسی ئەوێش کراوە، کە زۆر تێیدا ڕاوەستاوە. بەلام لە ڕۆژدا، بەو جۆرە
 باسی درێژی ڕاوەستانی نەکراوە، وەك لە شەودا باس کراوە.^(۱)

باسیک: {زیکرەکانی سەجدە ی (تلاوة)}

ئەگەر کەسیک سەجدە ی (تلاوة) ی برد، سونەتە لە سەجدە کەدا ھەر ئەو
 بلیت، کە لە باسی سەجدە ی نوێژدا باسمان کردو، سونەتە ئەمەشی لە گەڵدا بلیت:
 (اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ دُخْرًا، وَأَعْظِمْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَصِّعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا،
 وَتَقَبَّلْ مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَ مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ عَلَيْهِ السَّلَامُ). واتە: (خوایە لای خۆت بیکە
 بە توێشوو بۆم، پاداشتی گەورەشم لە بەرامبەری بدەرەو، بەھۆیەو تاوانیشم
 لەسەر لایەو، لێشمی وەرگرە، ھەرۆ کو لە بەندە کەت (داود)ت وەرگرتو
 (سەلامی خوای لی بیت)."

(۱) بڕوانە: سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۲ / ۲۳۱.

سونه تیشه بلیت: ﴿سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا﴾. واته: {پاکو بیگهردی بو پهروهردگارمان، بهراستی بهلینی پهروهردگارمان راسته و دیته جی}. نیمامی (شافعی) هم زیکره ی باسکردوه.^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنن ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (تَسَائِي) دا له (عَائِشَةَ) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، له سهجده ی قورئان خویندندا دهیغه رموو: «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ».

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) ه.^(۲)

نیمامی (حَاكِم) نه مه شی بو زیاد کردوه: «فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ». پاشان فهرموویه تی: هم زیاده یه (صَحِيح) ه، له سهر مهرجی ههردوو صه حیه که ی بوخاری و موسلیمه.^(۳)

سه باره ت به (اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْرًا، ..... هتد)، نیمامی (تَرْمِذِي) له هاوه لی خوشه ویست (أَبْنُ عَبَّاس) ه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت) به رشته یه کی

---

(۱) وه کو بلیت له م دوو نایه ته ی سوره تی (الْإِسْرَاء) ی وهر گرتوه: ﴿قُلْ آمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَى عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا * وَيَقُولُونَ سُبْحَانَ رَبَّنَا إِنْ كَانَ وَعْدُ رَبَّنَا لَمَفْعُولًا﴾ [۱۰۷ - ۱۰۸].

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۴۹ / به ژماره: ۱۴۱۴، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۴۷۴ / به ژماره: ۵۸۰، و سُننُ التَّسَائِي / ۲ / ۲۲۲ / به ژماره: ۱۱۲۹.

(۳) پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۴۲ / به ژماره: ۸۰۲.

(حَسَن) رپوایه تی کرده، که فره ما یشتی پیغه مبه ره.^(۱) ئیمامی (حَاکِم) یش
فرموویه تی: حه دیسیکی (صَحیح) ه.^(۲)

نهموی نویژ خوین له کاتی سهر بهرز کردنه وه له سه جده و، له دانیشتنی

نیوان دوو سه جده که دا دهیلت

سونه ته نویژ خوین له سهره تای سهر بهرز کردنه وهیدا (الله اکبر) بکات و،
دریژی بکاته وه تا بهر پکی داده نیشت.

پیشتریش باسی ژماره ی (الله اکبر) ه کاغان کردو، باسی نه وه شان کرد، که
ناکوکی هه به له دریژ کردنه وه یانداو، باسی نه وه دریژ کردنه وه شان کرد، که نویژ
به تال ده کاته وه.

---

(۱) پروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيَّ / ۵ / ۴۸۹ / به ژماره: ۳۴۲۴.

(۲) پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۴۱ / به ژماره: ۷۹۹. ههروه ها شیخی (ابن
خُزَيْمَة) و شیخی (ابن حِبَّان) یش له صحیح ه کانی خویندا رپوایه تیان کرده و، پوخته ی
حه دیسه که نه وه به، که پیاوینک هاتوه بو خز مه تی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سهر
یت) و، عهرزی کرده: نه ی پیغه مبه ری خوا، نه مشه و له خه ودا وام زانی له پشی
داریکه وه نویژ ده که م، جا که سه جده م برد، داره کهش وه کو من سه جده ی بردو، گویم
لیوو ده یوت: (اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْرًا، وَصَعْ عَنِّي بِهَا وَزْرًا، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ
ذُخْرًا، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ). هاوه لی خو شه ویست (ابن عَبَّاس)
ده فره مویت: منیش بینم که پیغه مبه ری خوا نایه تیکی سه جده ی خوینده وه و، سه جده ی
بردو، گویم لیوو نه و زیکره ی کرد، که پیاوه که گپرایه وه، که داره که کردوویه تی. پروانه:
صَحِيحُ ابْنِ خُزَيْمَة / ۱ / ۲۸۲ / به ژماره: ۵۶۲، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۶ / ۴۷۳ / به
ژماره: ۲۷۶۸.

جا نه گهر له (الله اکبر) ه که بوویه وهو، بهرپکی دانیشت، ئیتر سونه ته نهو زیکرو
نزاو پارانه وانه بکات، که:

بوژمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و
(بَيْهَقِي) و، له غهیری نهوانیشدا، له هاوهلی خوشه ویست (حُدَيْفَة) وه (خوای لی رازی
بیت)، لهو هه دیسه ی پتیشو له باره ی صیفه تی نوێژ کردنی پیغه مبهری خوا (درودی
خوای له سهر بیت) له شه وداو، راوه ستانه درێژه که ی به خویندنی سوره ته کانی
(الْبَقَرَة) و، (النَّسَاء) و، (آل عِمْرَان) و، رکوعه که شی به نه ندازه ی راوه ستانه که ی و،
سه جده که شی به هه مان نه ندازه. جا (حُدَيْفَة) فهرمووی: پیغه مبهری خوا له نیوان
دوو سه جده که دا ده یفه رموو: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، رَبِّ اغْفِرْ لِي» و، به نه ندازه ی
سه جده که شی داده نیشت.^(۱)

بوژمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی ئیمامی (بَيْهَقِي) دا، له هاوهلی خوشه ویست
(أَبْنُ عَبَّاس) سه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، له هه دیسی شه ومانه وه که ی له مالی
پوره (مَيْمُونَة) یدا (خوای لی رازی بیت) و، چوئیتی نوێژ کردنی پیغه مبهری خوا (درودی
خوای له سهر بیت). جا (أَبْنُ عَبَّاس) فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خوا سه ری له
سه جده بهرز بگردایه ته وه، ده یفه رموو: «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاجْبُرْنِي،
وَارْقِنِي، وَارْزُقْنِي، وَاهْدِنِي». واته: "پهروه ردگارم، لیم خوشبهو، په جم پی بکهو،
که م وکورتیم مه هیله و، پله م بهرز بکه ره وهو، پزق و رۆزی هه لالم پی بده و،
پتیموویم بکه".

---

(۱) پروانه: سُنن أَبِي دَاوُد / ۱ / ۲۹۳ / به ژماره: ۸۷۴، وَالشَّامَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ / ۲۲۹ / به
ژماره: ۲۷۶، وَسُننُ النَّسَائِي / ۲ / ۲۳۱ / به ژماره: ۱۱۴۵، وَسُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۱ /
۲۶۷ / ۴۳۱. هه دیسه که م له (سُنن) ه که ی ئیمامی (تِرْمِذِي) دا نه بینیه وه، بویه له
(شَمَائِل) سه وه ته خریم کردو، هه دیسیکی (صَحِيح) شه.

له ریوایه تی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا «وَعَافِنِي» یش هاتوه^(۱) واته: "له به لای ههردوو دنیا پارێزراوو سهلامه تم بکه".

رشته که ی (حَسَن) هه، خواش له هه موو کهس زانا تره.

باسیڤک: {حوکمی دانیشتنی پشوو دان و، کردنی (الله اکبر) نه گه لیدا}

نه گهر نوێژ خوێن سهجده ی دوه میشی برد، نهوا هه ر نهو زیکره ی تیدا ده کات، که پیشتر باسمان کرد.

جا نه گهر سهری له سهجده بهرز کرده وه، نه وه به (الله اکبر) وه سه ر بهرز ده کاته وه، دانیشتنیکی کهم ده کات، به جوړیڤک به ئاشکرا له جووله بکه ویت، پاشان هه لده سیته وه بۆ رکاتی دوه مو، (الله اکبر) ی سه ر بهرز کردنه وه که ی له سهجده که درێژ ده کاته وه، تا ته و او راست ده بیته وه، درێژ کردنه وه کهش له دوا ی لامی (الله) وه ده بیت. که نه مه راسترین بۆچوونی هاوه له کاغمانه.

ههروه ها بۆچوونیکی تریشیان هه یه، که ده فهرمویت: سه ره تا به بی (الله اکبر) سه ر بهرز ده کاته وه، که میڤک داده نیشت، جا که هه ستایه وه (الله اکبر) ده کات.

ههروه ها بۆچوونیکی سییه میش هه یه، که ده فهرمویت: به (الله اکبر) وه سه ر له سهجده بهرز ده کاته وه، جا که دانیشتنی، (الله اکبر) ه که ده بچریت، پاشان به بی (الله اکبر) هه لده سیته وه. نا کو کیش له وه دا نه، که له م جیگه یه دا دوو جار (الله اکبر) ناکات.

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۲۸۶ / به ژماره: ۸۵۰، وَسُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۱۲۲

جا بۆیه هاوه لاغان فهرموویان: بۆچوونی یه کهم راستزینیانه، تاوه کو هیچ به شیك له نوێژه که له زیکر خالی نه بیت.

بشزانه، که دانیشتنی دواى سهجدهی دوهم (که پیتی دهوتریت: جَلْسَةُ الْاِسْتِرَاحَةِ) سونه تیکی سهحیحهو، له سهحیحی بوخاری و له کتیه کانی تریشدا هاتوه، که پیغمهبری خوا (دروودی خوی لهسر بیت) کردوویهتی.^(۱) مهزهبی ئیمهش لهسر نهویه که نهو دانیشتنه سونهته، لهبهر نهو هه دیسه (صَحیح)انه.

پاشان نهو دانیشتنه له دواى سهجدهی دوهمی هه موو رکاتیکه وه سونهته، که نوێژخوین لى ههستیته وه. به لآم له سهجدهی قورئان خویندندا له ناو نوێژدا سونهت نیه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) پروانه: صَحیحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۳ / به ژماره: ۷۹۰. زانای پایه به رزی شوینکه وتوان (أَبُو قِلَابَةَ) ده فهرمویت: هاوه لى خۆشه ویست (مَالِك) ی کورپی (خُوَيْرِث) ته شریفی هینا بۆلامان و، لهم مزگه وتهی (شاری به صره) دا نوێژی بۆ کردین و، فهرمووی: من نوێژتان بۆ ده کهم و، مه به ستیشم نوێژ کردنه که نیه، به لکو ده مه ویت پيشانتانی بدهم، که پیغمهبری خوا چۆن نوێژی ده کرد. جا راوی ئەم هه دیسه {که بریتیه له زانای پایه به رزی شوینکه وتوان (أَبُو ب) ی (سَخِيَانِي)} ده فهرمویت: منیش له (أَبُو قِلَابَةَ) م پرسى: دهی نوێژه که ی چۆن بوو؟ نهویش فهرمووی: ههر وه کو نوێژی ئەم مامۆستایه ی خۆمان وابوو {مه به ستی (عَمْرُو) ی کورپی (سَلَمَةَ) بوه}. نهو جا راویه که (واته: أَبُو ب) ده فهرمویت: مامۆستا که شمان بهم جوړه نوێژی ده کرد: (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی ده کردو، نه گهر سه ریشی له سهجدهی دوهم به رزبکر دایه ته وه، داده نیشته و، نهو جا دهسته کانی دهخسته سه ر زه وی و، هه لده سایه وه سه ری.

زیکرمکائی پکاتی دوم

بزانه، که نهو زیکرانهی له پکاتی یه کهمدا باسمان کرد، نوپژخوین همویان له پکاتی دوه میشدا هدر بهو جوړه دهکات، که له پکاتی یه کهمدا دهیکردن، چی فهرزو، چی سونهتو، چی نهو لقه باسانهش که باسمان کردن، تهنه له چهند شتیکدا نه بیټ، که جیاوازیان ههیه:

- یه کهم: پکاتی یه کهم (اللهُ اکْبَر) ی نوپژ دابهستی تیدا بوو، که روکنو پایهی نوپژه که بوو، بهلام پکاتی دوه وایه، له سهره تاکه یه وه (اللهُ اکْبَر) ناکریت. بهلکو نهو (اللهُ اکْبَر) هس، که له سهره تاکه یه وه ههیه بو ههستانه وهیه له سجدهی پکاتی یه کهمو، له گهل نه وهشدا کردنه کی سونهته.
- دوه: دوعای سهره تای دهست پیکردنی نوپژ له پکاتی دوه مدا نیه، به پیچه وانهی پکاتی یه کهمه وه.
- سییه: وهکو باسمان کرد ناکوکی له وهدا نیه، که نوپژخوین له پکاتی یه کهمدا (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) دهکات. بهلام له پکاتی دوه مدا ناکوکی له سهره. راسترین بوچوون له سهر نه وهیه، که له میشدا هدر دهیکات.
- چواره: بوچوونی ههلبژدراو له سهر نه وهیه، که له پکاتی دوه مدا قورئان کهمر دهخوینریت له پکاتی یه کهم. نهو ناکوکیه شی تیدایه، که پیشتر باسمان کرد. خواش له هموو کهس زانا تره.

خویندنی (قُتوت) له نوێژی به یانیدا

بزانه، که خویندنی (قُتوت) له نوێژی به یانیدا سونه ته، له بهر ئه و هه دیسه سه حیه ی، که له و باره وه هاته له هاوه لێ خو شه ویست (أَنَس) ه وه (خوای ئی رازی بیت)، که پتغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) تا دنیای به جیه یشت له نوێژی به یانیدا (قُتوت) ی ده خویند. ئیمامی (حَاکِم) له کتیی (الْأَرْبَعِین) دا ریوایه تی کرد وه و، فه رموشی تی: هه دیسی کی (صَحِیح) ه.^(۱)

(۱) ئیمامی نه وه ی فه رمو یه تی: ئه م هه دیسه کۆمه لێک له فه رمو وده ناسان ریوایه تیان کرد وه و، به (صَحِیح) یشیان دانا وه. له وانه: زانای پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ مُحَمَّدٌ) ی کوری (عَلِی) ی (بَلْخِی) و، ئیمامی (حَاکِم) له کتیی (مُسْتَدْرَك) و، چه ند جیگه یه کی کتیه کانی تری و، ئیمامی (بَيْهَقِی) ش. ئیمامی (دَارُ قُطْنِی) ش له چه ند رینگه یه که وه به چه ند رسته یه کی (صَحِیح) ریوایه تی کرد وه.

ئه و جا ئیمامی نه وه ی ده فه رمو ی: ها وه لآئمان فه رمو یانه: ئه و زانایانه ی که سابتوونی خویندنی (قُتوت) یان ریوایه ت کرد وه زۆر ترن و، زیاده زانیاریه کیشیان لایه، بۆیه ریوایه ته که ی ئه وان پتشد ه خریت به سه ر ریوایه تی که سانی به رام بهردا. بر وانه: خُلاصَةُ الْأَحْكَامِ / ۲ / ۱۳۶ - ۱۳۷.

زانای پایه بهرز شیخ (أَبُو بَكْرٍ) ی (حَازِمِی) ش فه رمو یه تی: زانایان بۆ جوونی جیا وازیان هه یه سه باره ت به خویندنی (قُتوت) له نوێژی به یانیدا:

زۆربه ی ها وه لآن و شوینکه و توان و زانایانی دواتریش وای بۆ جوون، که (قُتوت) له نوێژی به یانیدا هه یه و سونه ته:

- له و ها وه لآنه ی که ئه م بۆ جوونه مان لێ وه ریوایه ت کرد وون: خه لیفه کانی راشیدی ن: (أَبُو بَكْرٍ) و (عُمَرُ) و (عُثْمَانُ) و (عَلِی). له ها وه لآنیش: (عَمَّارُ) ی کوری (یَاسِرُ) و، (أُبَی) ی کوری (کَعْبُ) و، (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِی) و، (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) و، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبَّاسُ) و، (أَبُو هُرَیْرَةَ) و، (بَرَاءُ) ی کوری (عَازِبُ) و، (أَنَسُ) ی کوری (مَالِکُ) و، (مُعَاذُ) ی کوری (حَارِثُ) ی (أَنْصَارِی) و، (خُفَّافُ) ی کوری (إِیمَاءُ) ی کوری (رَحْصَةَ) و، (أَهْبَانُ) ی کوری (صَفِی) و، (سَهْلُ) ی کوری (سَعْدُ) ی (سَاعِدِی) و،

بشزانە، كە بەلای ئیمەو (قُتوت) لە نوێژی بەیانیدا دەخوێنرێت و، سونەتێکی دوپاتکراوەشەو، ئەگەر نوێژخوێن نەشیخوێنێت، نوێژەکەی بەتال نابێتەو، بەلام سەجدەی سەهو دەبات، ئێتر بە دەستی ئەنقەست نەبخوێندبێت، یان بە هەلە.

سەبارەت بە چوار نوێژەکانی تریش، کە ئایا (قُتوت) یان تێدا دەخوێنێت، یان نا؟ ئەو سێ بۆچوونی ئیمامی (شافعی) لەسەرە (پەرحەتی خۆی لایەت):

- راسترین و مەشهورترینیان ئەوێه، کە ئەگەر ناپەرحەتی و نەهامەتیهك بەسەر موسولماناندا هات، ئەوا موسولمانان لە هەموو نوێژەکاندا (قُتوت) دەخوێن، ئەگینا ناخوێن.
- دوویش ئەوێه، کە لە هەموو کاتێکدا (قُتوت) دەخوێن.
- سێیەمیش ئەوێه، کە لە هیچ کاتێکدا (قُتوت) ناخوێن. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

(عَرْفَجَةَ) ی کورێ (شَرْيَح) ی (أَشْجَعِي) و، (مُعَاوِيَةَ) ی کورێ (أَبُو سُفْيَانَ) و، دایکە (عَالِشَةَ).

- لە (مُخَضْرَم) کەناش: (أَبُو رَجَاء) ی (عُطَارِدِي) و، (سُوَيْد) ی کورێ (عَقْلَةَ) و، (أَبُو غُثْمَانَ) ی (نَهْدِي) و، (أَبُو رَافِع) ی (صَانِع).
- لە شۆینکەوتوانیش: (سَعِيد) ی کورێ (مُسَيْب) و، (حَسَن) ی کورێ (أَبُو الْحَسَنِ) و، (مُحَمَّد) ی کورێ (سَيْرِينَ) و، (أَبَانَ) ی کورێ (غُثْمَانَ) و، (قَتَادَةَ) و، (طَاوُس) و، (غُبَيْد) ی کورێ (عُمَيْر) و، (رَبِيع) ی کورێ (خُنَيْم) و، (أَيُّوب) ی (سَخْتِيَانِي) و، (غُبَيْدَةَ) ی (سَلْمَانِي) و، (عُرْوَةَ) ی کورێ (زُبَيْر) و، (زِيَاد) ی کورێ (غُثْمَانَ) و، (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورێ (أَبُو لَيْلَى) و، (عُمَر) ی کورێ (عَبْدُ الْعَزِيز) و، (حَمِيد) ی (طَوِيل).
- لە پێشەوا شەرعزانەکانیش: (أَبُو إِسْحَاق) و، (أَبُو بَكْر) ی کورێ (مُحَمَّد) و، (حَكَم) ی کورێ (عُتَيْبَةَ) و، (حَمَاد) و، نيمامي (مَالِك) ی کورێ (أَنَس) و خەلکی حیجازو، نيمامي (أَوْزَاعِي) و زۆریه ی خەلکی شامو، نيمامي (شافعي) و هاوێه کانی و، لە (سُفْيَان) ی (تَوْرِي) شەو دوو رپوایەت هاتووە، لە زۆریك لە زانایانی تریشەو هەبجگە لەمانە. بڕوانە: الاغْتِبَارُ فِي النَّاسِخِ وَالْمَنْسُوخِ مِنَ الْأَثَارِ (أَبُو بَكْرٍ الْحَازِمِي) / ٩٠ - ٩١.

ههروه‌ها به‌لای ئیمه‌وه له نیوهی کۆتایی مانگی ڕه‌مه‌زانی‌شدا، سونه‌ته له ڕکاتی کۆتایی نویژی (وژ) دا (قُتوت) بخوینریت.

بۆچوونیکێ تریشمان هه‌یه، که له ڕکاتی کۆتایی نویژی (وژ) دا له ته‌واوی مانگه‌که‌دا (قُتوت) ده‌خوینریت.

بۆچوونیکیشمان هه‌یه، که له ته‌واوی سالدا ده‌خوینریت. ئه‌مه مه‌زه‌به‌یی ئیمامی (أَبُو حَنِيفَةَ) شه‌.

جا بۆچوونی ناسراو له مه‌زه‌به‌یی ئیمه‌دا بریتیه له‌وه‌ی یه‌که‌م. خواش له هه‌موو که‌س زانا ته‌ره‌.

باسیک: {جینگه‌ی خویندنی (قُتوت) و، ئه‌و ده‌قانه‌ی له‌بارمه‌وه‌ هاتوون}

بزانه، که جینگه‌ی خویندنی (قُتوت) به‌لای ئیمه‌وه له نویژی به‌یانیدا بریتیه له‌دوای هه‌ستانه‌وه له ڕکوعی ڕکاتی دوهم. ئیمامی (مَالِك) یش (ڕه‌حه‌تی خوای لى بیت) فهرموویه‌تی: له‌پیش ڕکوع (قُتوت) ده‌خوینریت.^(۱)

هاوه‌لانی‌شمان فهرموویانه: ئه‌گه‌ر که‌سیکی شوینکه‌وتووی مه‌زه‌به‌یی ئیمامی (شَافِعِي) له‌پیش ڕکوعه‌وه (قُتوت) ی خویند، ئه‌وه به‌پێی راسته‌ترین بۆچوون بۆی حسیب ناکریت و، بۆچوونیکیشمان هه‌یه، که بۆی حسیب ده‌کریت. جا به‌پێی بۆچوونه راسته‌رینه‌که، (قُتوت) هه‌که له‌دوای ڕکوعه‌وه دووباره ده‌کاته‌وه و، سه‌جده‌ی سه‌هو ده‌بات. و تراویشه: سه‌جده نابات.

---

(۱) ئیمامی (بَيْهَقِي) فهرموویه‌تی: له هه‌دیسی (صَحِيح) دا هاتوه، که پێغه‌مبه‌ری خوا له‌پیش ڕکوعه‌وه (قُتوت) ی خویندوه، به‌لام ڕاویه‌کانی خویندنی (قُتوت) له‌دوای ڕکوع زۆرترو بیریژترن. ڕوانه: مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيح / ۳ / ۹۵۸، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۲۹۲.

سه بارهت به دهقی (قُتُوت) یش، بۆچوونی هه‌لبژێردراو له‌سه‌ر ئه‌وه‌یه، که تییدا نه‌و حه‌دیه‌سه (صَحِيح) به‌ بَلَّت، که بۆمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) و (بَيْهَقِي) و، له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، به‌ ریشه‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌ کچه‌زای خو‌شه‌ویستی پیغه‌مبه‌ری خوا، (حَسَنِ ی کورپی ئیمامی (عَلِيّ) (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) چه‌ند وشه‌یه‌کی فیر کردم، له‌ نوێزی (وَتَر) دا بیاخوینم: «اللَّهُمَّ، اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أُعْطِيتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي، وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، وَإِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا، وَتَعَالَيْتَ». واته: "خوایه رینموویم بکه له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی رینموویت کردوون، پارێزراو و سه‌لامه‌تم بکه له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی پارێزراو و سه‌لامه‌ت کردوون، چاودێری و پشتگیریم بکه له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی چاودێری و پشتگیریت لی کردوون، پیت و به‌ره‌که‌ت بخه‌ره ئه‌وه‌ی که پیت به‌خشووم، بمپاریزه له‌ شه‌رو زیانی ئه‌وه‌ی بریاره‌ت له‌سه‌ری داوه، چونکه بیگومان تۆ بریار ده‌ده‌یت و، بریار به‌سه‌ر تۆدا نادریت، ئه‌وه‌ش تۆ پشتیوانی بکه‌یت زه‌لیل و سه‌رکزی نابیت، ئه‌ی په‌روه‌ردگارمان به‌ره‌که‌ت و خه‌یرت زۆره‌و، بڵند و بالاو پایه‌به‌رزیت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: ئه‌مه حه‌دیه‌سیکی (حَسَنِ) هه‌روه‌ها فهرمووشیتی: وانا زانین له‌ پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، شتیکی له‌مه‌ جوانتر له‌باره‌ی (قُتُوت) هه‌وه‌هاتیبت.^(۱)

له‌ رپوایه‌تیکیشدا که ئیمامی (بَيْهَقِي) هیناویتی، (مُحَمَّد) ی کورپی ئیمامی (عَلِيّ) ی کورپی (أَبِي طَالِب) (خوای لی رازی بیت)، که ناسراوه به (ابْنُ الْحَقْفَةِ)، فهرموویه‌تی: ئه‌مه ئه‌و دوعایه‌یه، که باوکم له (قُتُوت) نوێزی به‌یانیدا ده‌یکرد.^(۱)

(۱) پروه‌انه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۵۲ / به‌ ژماره: ۱۴۲۵، و سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۲ / ۳۲۸ / به‌ ژماره: ۴۶۴، و سُنُنُ النَّسَائِي / ۳ / ۲۴۸ / به‌ ژماره: ۱۷۴۵، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۳۷۲ / به‌ ژماره: ۱۱۷۸، و سُنُنُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۲ / ۲۰۹ / ۲۹۵۷.

سونه تیشه له دواى نهم نزاو پارانه وهیه بلیت: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَسَلِّمْ). چونکه له یه کیک له ریوایه ته کانی نیمامی (نَسَائِي) دا به رښته یه کی (حَسَن) نهمهش هاتوه: (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ).^(۲)

(۱) پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۲۰۹ / ۲۹۵۸. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) وه، پاشان فهرموویه تی: سهیره به لامه وه نیمامی نه وه وی ته نها نهم ریوایه ته ی هیناوه، که نیمامی (عَلِي) له نویژی به یانیدا نهو دوعایه ی کردوه. که چی هه نیمامی (بَيْهَقِي) خوی له ریگه یه کی تره وه ریوایه تی کردوه، که پیغه مبهری خوا نهو دوعایه ی فیری هاوه لانی کردوه، تا له نویژی به یانیدا بیکه ن. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۱۵۱. بز دهقی حه دیسه کهش پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۲۱۰ / ۲۹۶۰.

(۲) پروانه: سُنُّ النَّسَائِيِّ / ۳ / ۲۴۸ / به ژماره: ۱۷۴۶. نهم فهرمایشته ی نیمامی نه وه وی وه کو شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: له دوو لایه نه وه جینگه ی سه رنجه:

- رښته ی حه دیسه که (حَسَن) نیه، به لکو یان بچرانی تیدا یه، یان که سیکی نه ناسراوی تیدا یه، سه ره پای نه وه ی، که حه دیسیکی (شاذ) یشه.
- دهقی حه دیسه که لای نیمامی (نَسَائِي) ته نها نهمه یه: (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ)، نیز (وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ) ی تیدا نیه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۱۵۳ - ۱۵۴. به لام ده کریت بوت ریت:

○ به رښته ی (صَحِيح) له هاوه لی خوښه ویست (مُعَاذِي كُورِي) (خَارِثِي) (أَنْصَارِي) وه، هه ندیکي تر له زانایانی (سَلَف) وه هاتوه (خوایان لی رازی بیت)، که له کۆتایی (قُتُوب) وه سه لاواتیان داوه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۱۵۶ - ۱۵۷، وَالْقَوْلُ الْبَدِيع / ۳۵۸ - ۳۵۹، وَالذُّرُّ الْمَنْصُودُ فِي الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ (ابْنُ حَجَرٍ الْهَيْتَمِيِّ) / ۲۰۱ - ۲۰۲، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۳۰۰ - ۳۰۱.

○ راسته دهقی حه دیسه که ته نها نه وه نده یه: (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ). به لام له لایه ک سه لاواتدان له سه ر نالوبه یی پیغه مبهری خواش هه ر سونه ته - نه گه رچی له م جینگه دا له دهقی حه دیسه که شدا نه هاتیت - وه، له لایه کی تریشه وه وه کو له مهولا - له باسی سه لاواتداندا - نیمامی نه وه وی باسی ده کات، باشر وایه له صلاواتداندا هه ردوو ته عبیری (صَلَاة) وه (سَلَام) به یه که وه به کار به یترین وه، یه که یه که وه به ته نها ۲۴۰.

هاوه لايمان فەرموویانە: شتیکی باشە، کە لە (قُتوت) دا ئەو زیکرە بخوینیت، کە لە نێمامی (عَمَر) ی کورێ (خَطَّاب) هاتووە (خوای لی رازی بیت)، کە ئەو لە نوێژی بە یانیدا لە دوای رێکوعدا (قُتوت) ی خویندووە، فەرموویەتی: (اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ، وَنَسْتَغْفِرُكَ، وَلَا نَكْفُرُكَ، وَتُؤْمِنُ بِكَ، وَتَخْلَعُ مَنْ يَفْجُرُكَ. اللَّهُمَّ، إِيَّاكَ نَعْبُدُ، وَلَكَ نُصَلِّي، وَنَسْجُدُ، وَإِلَيْكَ نَسْعَى، وَنَخْشَى رَحْمَتَكَ، وَنَخْشَى عَذَابَكَ، إِنَّ عَذَابَكَ الْجَدَّ بِالْكَفَّارِ مُلْحِقٌ. اللَّهُمَّ، عَذَبَ الْكَفْرَةَ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِكَ، وَيُكَذِّبُونَ رُسْلَكَ، وَيُقَاتِلُونَ أَوْلِيَاءَكَ. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ، وَأَصْلِحْ ذَاتَ بَيْنِهِمْ، وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ، وَاجْعَلْ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَالْحِكْمَةَ، وَتَثْبِثْهُمْ عَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، وَأَوْزِعْهُمْ أَنْ يُوفُوا بَعَهْدِكَ الَّذِي عَاهَدْتَهُمْ عَلَيْهِ، وَأَنْصِرْهُمْ عَلَى عَدُوِّكَ وَعَدُوِّهِمْ، إِلَهَ الْحَقِّ، وَاجْعَلْنَا مِنْهُمْ).^(۱)

واتە: (خوایە، ئێمە داوای کۆمەکی و لیخۆشبوون لە تۆ دەکەین و، بێڕوا نابین و باوەرپێ دەهێنین و، واز لەو کەسەش دەهێنین، کە باوەری بە صیغه‌ته جوانه کانی تۆ نیه (بۆیه بێگۆشتی و نافەرمانیت دهکات). خوایە، تەنها تۆ دەپەرستین و، نوێژیش بۆ تۆ دەکەین و، سەجدەش بۆ تۆ دەبەین و، بۆ خزمەتی تۆش تێدەکوشتین و، پەلەش دەکەین لە گۆڕپرایەلی تۆدا، ئومیدمان بە سۆزو رەحمەتی تۆ هەیە و، لە سزاشت دەترسین، سزای راستەقینە ی تۆش دەگات بە بێ باوەران. خوایە، سزای ئەو کافرانە بدە، کە پشت دەکەنە رێگەکە ی تۆ، پێغه‌مبەرە کانت بە درۆ دەخەنەووە و، شەر

بە کارنەهێترین. واتە: نەوتریت: (صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ، يَان (عَلَيْهِ السَّلَامُ). بە لکو بوتريت: (صَلَّى اللَّهُ وَسَلَّم عَلَى النَّبِيِّ، يَان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

(۱) نێمامی نەو هوی نە یفەر موە ئەم (قُتوت) هە نێمامی (عَمَر) لە چێ سەرچاوە کدا هاتووە!!! بەلام وه کو شیخی عەسقەلانی ش فەرموویەتی: نێمامی (بِئَهْقِي) بە دوو رشتە ی (صَحِيح) رێوایەتی کردووە. برۆانە: سَنُ الْبِئَهْقِي الْكُبْرَى / ۲ / ۲۱۰ - ۲۱۱ / بە هەردوو ژمارە: ۲۹۶۲ و ۲۹۶۳، وَتَانِجُ الْفَكَار / ۲ / ۱۵۷ - ۱۵۹.

له گەل دۆسته کانتدا ده کەن. خوايه له پياوان و ژناني باوهرداران و موسولمانان خوش ببهو، کاروبارو پهيوه نديه کانيان باش بکهو، دلّه کانيان بيهسته بهيه کهوهو، ئيمان و حیکمهت بخهه ناو دلّه کانيانهوهو، راگيرايان بکه له سهه شهريعه ته کهي پيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سهه بيت)، بيخهه دلّianeوهو و پيشانيان بده، که بهوه فا بن بهرام بهر ئه و پهيمانهي، که له گه لياندا بهستوتهو، سهريان بخه به سهه دوزمني خوت و نهوانيشدا، ئه ي خوي حهق و راستي، ئيمهش بگيره لهو که سانه ي ئه م صيفه تانه يان هديه.

بشزانه، ئه وه ي له ئيمامي (عمر) وه نقل کراوه، که فه رمويه تي: (عَذَبَ الْكَفَرَةَ أَهْلَ الْكِتَابِ) له بهر ئه وه بوه، که جهنگو و شه ر لهو سه رده مه دا له گه ل نه واند ا بوه. به لام بو ئه مپرو، وا په سنده که بو تر يت: (عَذَبَ الْكَفَرَةَ). چونکه گشت گير ته ره.

هاوه لائمان فه رمويه يانه: سونه ته نويز خوين (قنوت) به که ي ئيمامي (عمر) و، ئه وه ي پيشتر بهيه که وه کوبکاته وه. جا نه گه ر هه ردوو کياني بهيه که وه خويند، ئه و ا راسترين بوچوون له سهه ئه وه يه، که (قنوت) به که ي ئيمامي (عمر) دوا بخات. خو نه گه ر ته نها يه کي کياني خويند، ئه و ا با ئه وه ي يه که ميان بيت.

ئه و جا له کاتي کيشدا سونه ته هه ردو کيان بهيه که وه کوبکاته وه، که نويز خوينه که خوي به ته نها بيت، يان پيشنويزي کومه لي کي ديار يکراوي وه ها بيت، که رازي بن به دريژ کردنه وه. خواش له هه موو که س زانا ته ره.

بشزانه، که به لاي مه زه به ي هه لبيژ در او وه نزاو پارانه وه يه کي ديار يکراو نيه، که له (قنوت) دا بخو تر يت. بويه به هه ر پارانه وه يه ک بپار يته وه، (قنوت) به که ي هه ر ده ست ده که و يت. که واته نه گه ر (قنوت) ي به ئايه تیک، يان به چه ند ئايه تیک له قورئاني پيرو ز خويند، که پارانه وه يان تيدا بوو، ئه و ا (قنوت) به که ي ده ست ده که و يت. به لام باشرين صيغه ئه وه يه، که حه ديس له باره يه وه ها ته ره. کومه لي کيش

له هاوه لآتمان پټان وایه: ده بیت هدر نه وه بخوینیت، که حدیس له باره یوه هاتوه و، هیچ شتیکی تر جیگه ی نه و ناگریته وه.

بشزانه، که نه گهر پټشویر (قُتُوْتُ) ی خویند، نه و سونه ته بلیت: (اللَّهُمَّ، اهْدِنَا) به شیوه ی کو، به هه مان شیوه صیغه کانی تریش. خو نه گهر بلیت: (اللَّهُمَّ، اهْدِنِي) به شیوه ی تاک، نه و ههر (قُتُوْتُ) به که ی ده ست ده که ویت و، به لام کاریکی ناپه سنده. چونکه بو پټشویر ناپه سنده، که ته نها بو خوی بیارپته وه.

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُدَ و (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (ثَوْبَان) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: پیغمه بری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فرموویه تی: «لَا يَوْمٌ عَبْدٌ قَوْمًا، فَيُخْصُ نَفْسَهُ بِدَعْوَةِ دُونَهُمْ! فَإِنْ فَعَلَ، فَقَدْ خَانَهُمْ». واته: "با هیچ که سیک پټشویری بو خه لیک نه کات و، ته نها دوعا بو خوی بکات و، بو نه وانی نه کات، خو نه گهر وای کرد، نه وه خیانهت و ناپاکی له گه لدا کردون".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فرموویه تی: حدیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

---

(۱) بروانه: سُنَنِی أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۷۰ / به ژماره: ۹۰، و سُنَنِی التَّرْمِذِي / ۲ / ۱۸۹ / به ژماره:

باسيڻڪ: } بهرز كردنه وهی دسته كان له کاتي دوعای (قُتوت) داو،

هينانيان به دهم و چاودا، خویندنی (قُتوت) به دهنگی بهرز{

هاوه لاغمان سیّ بۆچوونی جیاوازیان ههیه سهبارت به بهرز كردنه وهی
دسته كان و هينانيان به دهم و چاودا له (قُتوت) دا:

- راسترینیان ئه وهیه، که سونه ته بهرز بکړینه وهو، نه هینرین به دهم و چاودا.
  - دوه میس ئه وهیه، که بهرزیان بکاته وهو، بیشیان هیئت به دهم و چاودا.
  - سییه میس ئه وهیه، که نه بهرزیان بکاته وهو، نه بیشیان هیئت به دهم و چاودا.
- هاوه لاغمان یه ک دهنگن له سهر ئه وهی، که ناییت دسته كان بهیرین به
سینگ و شوی تری لاشه دا، به لکو فرموویانه: ئه وه کاریکی ناپه سنده.
- سهبارت به بهرز كردنه وهو نرم كردنه وهی دهنگیش له کاتي خویندنی
(قُتوت) دا، هاوه لاغمان فرموویانه:

- ۱) نه گهر نویتز خوین به ته نها بو، ئه وه با به دهنگی نرم بیخوینیت.
  - ۲) به لام نه گهر پیشنویتز بو، ئه وه:
- به پی مه زه بهی درووستی هه لبریز دراو، که زۆربه ی زانایانی له سهره، با به دهنگی بهرز بیخوینیت.
  - بۆچوونی دوه میس له سهر ئه وهیه، که با ئه ویش ههروه کو تیکرای نزاو پارانه وه کانی تر به دهنگی نرم بخوینیت.
- ۳) سهبارت به که سی شوینکه وتوش:
- نه گهر پیشنویتزه که ی به دهنگی بهرز نهیده خویند، با ئه ویش به دهنگی بهرز نه بخوینیت، وه کو تیکرای نزاو پارانه وه کانی تر، له میشدا ههروه کو پیشنویتزه که ی بکات.
  - نه گهر پیشنویتزه که ی به دهنگی بهرز خویندی، ئه و:

(۱) نه گهر شوټکه وتوه که دهنگی پېشنوړه که ی ده بیست، با (آمین) له سر دوعا کانی نهو بکات و، له گه لیشیدا ستایشه که ی کوتای (قُتوت) به که بلیته وه. (واته: فَإِنَّكَ تَقْضِي، وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ.....هتد).

(۲) نه گهر دهنگی پېشنوړه که ی نه ده بیست، نهوا با خوی به دهنگی نرم (قُتوت) به که بخوینیت. و تراویشه: ته نها (آمین) بکات. و تراویشه: نه گهر دهنگی پېشنوړه که ی بیست، هر بوی هیه له گه لیدا (قُتوت) به که بخوینیت. جا بوچوونی هه لبریز دراو نه وه ی به که میانه.

سه باره ت به نوړه کانی تری غیری نوړی به یانیش، نه گهر (قُتوت) ی تیدا خویند، کاتیک پی وایت درووسته، نهوا:

● نه گهر نوړه که لهو نوړانه بو، که به دهنگی بهر ز قورئانیان تیدا ده خوینرا - که بریتن له نوړی مه غریب و عیاشا - نه وه بهر ز کردنه وه و نرم کردنه وه ی دهنگ له مانیشدا هر وه کو نوړی به یانی وه هایه، بهو شیوه ی که باسمان کرد.

● نه گهر نوړه که نوړی نیوهر و یان عسر بو، نه وه و تراوه: به دهنگی نرم (قُتوت) یان تیدا بخوینیت و، و تراویشه: نهوانیش هر وه کو نوړی به یانی وه هان.

نهو حه دیسه (صَحِيح) هس که سه باره ت به (قُتوت) خویندنی پیغه مبهری خوا هاتوه (دروودی خوی له سر بیت) له دزی نهو که سانه ی، که قورئانزانه کانی بیری (مَعُونَة) یان شهید کرد، نهو ره والته که ی وا ده گه یه نیت، که (قُتوت) له هه موو نوړه کاند ا به دهنگی بهر ز ده خوینریت. ^(۱)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۵۶ / به ژماره: ۲۹۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۶۹ / به ژماره: ۶۷۷.

له صەحیحی بوخاریشدا، له باسی تهفسیری ئایهتی ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ [آل عمران: ۱۲۸] ده دیستیک له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) له کاتی به لاو نه هامة تیدا به دهنگی بهرز (قُتُوْتُ) ی ده خویند. ^(۱)

خویندنی ته حیات له نوێژدا

بزانه، که نوێژ نه گهر ته نهها دوو رکات بوو، وه کو نوێژی به یانی و نوێژه سونه ته کان، نه وه ته نهها یهک ته حیاتی تیدایه. به لاّم نه گهر سیّ یان چوار رکات بوو، نه وه دوو ته حیاتی تیدایه. ده شگونیجیت بۆ که سی دوا که وتوو له جه ماعت سیّ ته حیاتی تیدا بیت و، ده شکریت له نوێژی مه غریبدا چوار ته حیاتیسی تیدا بیت. وه کو نه وه ی که له دوای رکوعی رکاتی دوه مدا بگات به پیشنوێژه که و، به شوین نه ودا ته حیاتی یه کم و دوه م بخوینیت، که له م حاله ته دا ته نهها فریای یهک رکات که وتوه. جا که پیشنوێژه که سلاوی دایه وه، نه م هه لده سیته وه، بۆ نه وه ی دوو رکاته که ی تر بکاته وه. به مهش رکاتیک ده کات و، ته حیاتی تیدا ده خوینیت، چونکه بۆ نه م دوه م رکاته و، پاشان رکاتی سییه میش ده کات و، ته حیات له نه ویشدا ده خوینیت.

خۆ نه گهر نوێژی سونه تی ده کردو، نه تی زیاتر له چوار رکاتیسی هینابوو، ئیتر با وه کو نه تی سه د (۱۰۰) رکاتیسی هینابیت، نه و بۆ چوونی هه لبژێردراو له سه ر نه وه یه، که ته نهها دوو ته حیاتیان تیدا ده خوینیت. جا نه تی چه ند رکاتی هینابوو، تا ده گاته دوو رکاته که ی کۆتایی، با بیانکات و، ته حیاتی یه که م بخوینیت و، پاشان دوو رکاته کهش بکات و، ته حیاتی دوه میش بخوینیت، نه و جا سلاو بداته وه.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ٤ / ١٦٦١ / به ژماره: ٤٢٨٤.

كۆمهلىك له هاوه لائمان فەرموويانە: درووست نيه له هيچ نوێژيكدان زياد له دوو تەحيات بخوێنرێت، درووستيش نيه له نێوان تەحياتى يەكەم و دوەمدا زياد له دوو پەكات هەبێت، بەلكو دەبێت تەنها يەك پەكات له نێوانياندا هەبێت. جا ئەگەر له دوو تەحيات زياتر خويند، يان له دوو پەكات زياتر هەبوو له نێوان دوو تەحياتەكەدا، ئەوا نوێژەكەى بەتال دەبێتەوه.

كۆمهلىكى تەريش فەرموويانە: درووستە له هەموو پەكاتيكدان يەك تەحيات بخوێنرێت.

بەلام راستەرين بۆچوون ئەوەيە، كە درووستە له هەموو دوو پەكاتيكدان يەك تەحيات بخوێنرێت، نەك له يەك پەكاتدا يەك تەحيات. خواش له هەموو كەس زانا ترە.

بەشزانە، كە تەحياتى دوهم بەلاى ئىمامى (شافعى) و (أحمد) و زۆربەى زانایانەوه واجبەو، بەلاى ئىمامى (أبو حنيفة) و ئىمامى (مالك) هەوه سونەتە.

تەحياتى يەكەميش، بەلاى ئىمامى (شافعى) و (مالك) و (أبو حنيفة) و زۆربەى زانایانەوه سونەتە. بۆيە ئەگەر نەيشخوێنێت، بەلاى ئىمامى (شافعى) هەوه نوێژەكەى هەر درووستە. بەلام سەجدهى سەهو دەبات، ئێر بە دەستى ئەنقەست نەبخوێندبێت يان بە هەلە. خواش له هەموو كەس زانا ترە.

باسيک: {نهو دهقانهی لهباری ته حیاتهوه هاتوون}

سی دهقی ته حیات له پتغمبهری خواوه (دروودی خوی لهسر بیت) سابت بوه^(۱):

- به که میان بریتیه له: ریوایه تی هاوه لی خوشه ویست (ابن مسعود) (خوی لی رازی بیت)، له پتغمبهری خواوه (دروودی خوی لهسر بیت): «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». واته: "هموو جوړه سلاوه کان و نوږه کان و وته و کرده و چاک و پاکه کان هر شایسته ی خوی گه وره یه، سلاو له تو ئه ی پتغمبهری خوا، سلاو له ئیمه و، له هموو بنده چاکه کار و رساله کانی خواش بیت، شایه تی ددهم، که هیچ په رسواویکی راسته قینه نیه بیتجگه له خوا، شایه تیش ددهم، که (محمّد) بنده و پتغمبهری ئه وه". ئیمامی بوخاری و موسلیم له صحیحه کانیاندا ریوایه تیان کردوه.^(۲)

- دوه میس بریتیه له: ریوایه تی هاوه لی خوشه ویست (ابن عباس) (خو له همدو وکیان رازی بیت)، له پتغمبهری خواوه (دروودی خوی لهسر بیت): «التَّحِيَّاتُ الْمُبَارَكَاتُ الصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». ئیمامی موسلیم له صحیحه کهیدا ریوایه تی کردوه.^(۳)

---

(۱) شیخی عهسقلانی فدرموویه تی: مهبهستی نهو دهقانه یه که له صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوون، نه گینا بیتجگه له و سیانه دهقی تریش له پتغمبهری خواوه سابت بوه. پروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۱۶۹.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۱۱ / به ژماره: ۵۹۱۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۰۲ / به ژماره: ۴۰۲.

(۳) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۰۲ / به ژماره: ۴۰۳.

• سیئه‌میش بریتیه له: ریوایه‌تی هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِيّ) (خوای لی‌بازی بیت)، له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سر بیت): «التَّحِيَّاتُ الطَّيِّبَاتُ الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». نیمامی موسلیم له سه‌حیحه‌که‌یدا ریوایه‌تی کردوه.^(۱)

بو‌ثمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ یَبْهَقِيّ) دا به‌رشته‌یه‌کی جوان (جَیْد)، له {قَاسِمِ ی کورپی (مُحَمَّدِ ی کورپی نیمامی (أَبُو بَكْرٍ) هوه}، که فهرموویه‌تی: (عَائِشَةُ ی دایکی نیمانداران (خوای لی‌بازی بیت)، فی‌ری کردمو، فهرمووی: ئەمه ته‌حیاتی پیغه‌مبه‌ری خوایه (دروودی خوای له‌سر بیت): «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ». ^(۲)

ئهم ریوایه‌ته سودو فائیده‌یه‌کی جوانی تیدایه، نه‌ویش نه‌وه‌یه، که ده‌قی ته‌حیاته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوایش (دروودی خوای له‌سر بیت) هه‌روه‌کو ده‌قی ته‌حیاته‌که‌ی نیمه‌وه‌هایه.^(۳)

بو‌ثمان ریوایه‌ت کراوه له (مُوطَاّی نیمامی (مَالِك) و (سُنَنِ یَبْهَقِيّ) و، له غه‌یری نه‌وانیشدا، به‌چه‌ند رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۰۳ / به‌ژماره: ۴۰۴.

(۲) بروانه: سُنَنِ الْيَبْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۱۴۴ / به‌ژماره: ۲۶۶۷. به‌لام به‌لای شیخی عه‌سقه‌لانیوه رشته‌که‌ی لاوازه (چونکه که‌سیکی نه‌ناسراوی تیدایه). بۆیه فهرموویه‌تی: نازام نیمامی نه‌وه‌وی پشتی به‌چی به‌ستوه بو‌ئهم رشته‌یه، که فهرموویه‌تی رشته‌یه‌کی جوانه!!! بروانه: تَنْبِيْهُ الْاَفْكَار / ۲ / ۱۷۴.

(۳) واته: پیغه‌مبه‌ری خوایش له ته‌حیاتدا هه‌ر فهرموویه‌تی: (وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). وه نه‌یفه‌رموه: (وَأَشْهَدُ أَنِّي عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ). که له‌رووی دارشتی زمانه‌وانیه‌وه ده‌بوو وای بفره‌موایه.

٢٥.

دهیفه رموو: (بِسْمِ اللَّهِ، التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، الصَّلَوَاتُ لِلَّهِ، الزَّكَايَاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، شَهِدْتُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، شَهِدْتُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).^(۱) خواش له هه موو کهس زانا تره.

جا نه مه چه ند جوژیکێ ته حیات بوو. ئیمامی (بِهَقِّي) فهرموویه تی: سیّ
حه دیسیان له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سه ریت) سابت بوه: هه دیسه که ی
(ابْنُ مَسْعُودٍ) و، هه دیسه که ی (ابْنُ عَبَّاسٍ) و، هه دیسه که ی (أَبُو مُوسَى) (خواله
هه موویان رازی بیت).

نه مه فهرمایشی ئیمامی (بِهَقِّي) ه.

زانایانی تریش فهرموویانه: هه رسیّ هه دیسه که (صَحِيح) ن و، (صَحِيح) ترینشیان
بریتیه له هه دیسه که ی (ابْنُ مَسْعُودٍ).^(۲)

بشزانه، که درووسته ته حیات به هه ر کام له مانه ی باسمان کردن بخوێنریت،
وه کو ئیمامی (شَافِعِيّ) و زانایانی تریش (خوایان لێ رازی بیت) فهرموویانه. باشترینشیان
به لای ئیمامی (شَافِعِيّ) هوه بریتیه له هه دیسه که ی (ابْنُ عَبَّاسٍ)، چونکه وشه ی
(الْمُبَارَكَات) یشی تێدایه، که له وانی تر دا نه.^(۳)

---

(۱) بروانه: مُوطَاَ الْإِمَامِ مَالِك (رَوَايَةُ يَحْيَى النَّشِي) / ۱ / ۹۱ / به ژماره: ۲۰۴، وَسُنُّ أَبِي هُرَيْرَةَ
الْكُتُبِي / ۲ / ۱۴۲ / به ژماره: ۲۶۵۶.

(۲) چونکه ئیمامی بوخاری و موسلیم هه ردوکیان رپوایه تیان کردوه. به لām دوانه که ی تر ته نها
ئیمامی موسلیم رپوایه تی کردوون.

(۳) ههروه ها له پرووی میژوویه وه ته حیاته که ی (ابْنُ عَبَّاسٍ) له دوا ی ته حیاته که ی (ابْنُ
مَسْعُودٍ) هوه ها توه. چونکه (ابْنُ مَسْعُودٍ) به کیکه له هاوه له پشینه کان، به لām (ابْنُ عَبَّاسٍ)
به کیکه له هاوه له منداله دواینه کان. ههروه ها (ابْنُ عَبَّاسٍ) خۆی فهرموویه تی: پیغه مبهری
خوای فیزی ته حیاتیه ده کردین، ههروه کو چۆن فیزی خویندنی سوره ته کانی قورئانی ده کردین.
بروانه: الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّب / ۳ / ۴۵۷.

ئىمامى (شافىي) و زانايانى تىرىش (رەھمىتى خويان لى يىت) فەرموويانە: لەبەر ئەوھى
 كە مەسەلەى خويندنى تەحيات بواری فراوان و سەرپشكى تېدايه، بۆيه دەبىرئىت
 دەقى حەدىسەكان لە نىوان راويه كاندا جياوازيان تېدايه. خواش لە ھەموو كەس
 زانا ترە.

باسىك: {ئەو بىرە زىكرى كە تەحياتى پى دادەمەزىت}

بۆچوونى ھەلبىزىردراو لەسەر ئەوھى، كە بۆ خويندنى تەحيات كەسى نوێزخوين
 يە كىك لە سى تەحياتە يە كەمىنە كە بە تەواوھى دەخوينىت. جا ئەگەر بەشىكى لى
 نەخويند، ئايا تەحياتە كەى درووستە، يان نا؟ ئەوھ جۆرە تەفصیلیكى تېدايه:

بزانه، كە وشەكانى (المُبَارَكَاتُ) و (الصَّلَوَاتُ) و (الطَّيِّبَاتُ) و (الزَّكَايَاتُ)
 سونەتنو، مەرجى درووستى و راستى تەحياتە كە نىن. بۆيه ئەگەر ھەمووشيان
 لايبات و، تەنھا بلىت: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ.....ھتد) ئەوھ ھەر
 درووستەو، ئەمەش بەلای ئىمەوھ ھىچ ناكووى تېدا نى.

سەبارەت بە وشەكانى تىرىش، وەكو: (السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ.....ھتد) ئەوھ
 ھەموويان واجبو، درووست نى ھىچكاميان لابرىت، بىجگە لە (وَرَحْمَةُ اللَّهِ
 وَبَرَكَاتُهُ)، كە ئەمە سى بۆچوونى ھاوھ لاغانى لەسەرە:

- راستىنيان ئەوھى، كە درووست نى ھىچكاميان لابرىت و، بەلگەش وا
 دەخوازىت كە ئەم بۆچوونە راست بىت، چونكە ھەردووکیان لە دەقى
 ھەموو حەدىسەكاندا ھاتون.
- دوەمىش ئەوھى، كە درووستە ھەردووکیان لابرىن.
- سىيەمىش ئەوھى، كە درووستە (وَبَرَكَاتُهُ) لابرىت، بەلام (وَرَحْمَةُ اللَّهِ)
 درووست نى.

زانای پایه‌به‌رز (أَبُو الْعَبَّاسِ ابْنُ سُرَيْج) - که یه کیکه له هاوه‌لآغان-
 فەرموو یه‌تی: درووسته‌ته‌ن‌ها بلّیت: (التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، سَلَامٌ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ، سَلَامٌ عَلَى
 عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ).

سه‌باره‌ت به وشه‌ی (السَّلام) یش، له زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کاندا به ئەلفو لامه‌وه
 هاتوه: (السَّلامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ)، (السَّلامُ عَلَيْنَا). له هه‌ندیکیشیاندا به‌بی ئەلفو
 لام هاتوه: (سَلام).

هه‌ندیك له هاوه‌لآغان فەرموو یان‌ه: هه‌ردووکیان درووستن. به‌لام باش‌ترینیان
 نه‌وه‌یه که ئەلفو لامی هه‌ییت (السَّلام)، چونکه له زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کاندا به‌و
 جۆره هاتوه. هه‌روه‌ها زیاده‌و ئیحتیاتیشی تێدا یه.

سه‌باره‌ت به کردنی (بِسْمِ اللَّهِ) له‌پێش ته‌حیاته‌وه، نه‌وه‌ هه‌دیسیکی پێغه‌مبه‌رمان
 له (سُنَنِ) (نَسَائِي) و (بَيْهَقِي) و له‌ غه‌یری نه‌وانیشدا بۆ رپوایه‌ت کراوه، که (بِسْمِ
 اللَّهِ) تێدا یه^(۱) و، پێش‌تریش له ته‌حیاته‌که‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) دا هێنامان
 (خوا له هه‌ردووکیان رازی ییت). به‌لام ئیمامی بوخاری و (نَسَائِي) و هه‌ندیکی تریش له
 پێشه‌وا یانی هه‌دیس فەرموو یان‌ه: زیاده‌ی (بِسْمِ اللَّهِ) له پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی
 خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ سه‌حیحی نه‌هاتوه. بۆیه زۆربه‌ی هاوه‌لآغان فەرموو یان‌ه: (بِسْمِ
 اللَّهِ) کردن سونه‌ت نه‌وه، هه‌ندیکیشیان فەرموو یان‌ه: سونه‌ته‌و، بۆچوونی

---

(۱) هاوه‌لی خۆشه‌ویست (جَابِرِی کورپی) (عَبْدُ اللَّهِ) فەرموو یه‌تی: "كَانَ رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - يُعَلِّمُنَا التَّشَهُّدَ كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ: بِاسْمِ اللَّهِ وَبِاللَّهِ التَّحِيَّاتُ
 لِلَّهِ.... هه‌ت". ب‌روانه: سُنَنِ النَّسَائِي / ۳ / ۴۳ / به ژماره: ۱۲۸۱، و سُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ /
 ۲۹۲ / به ژماره: ۹۰۲، و سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۱۴۱ / به ژماره: ۲۶۵۳. شیخی
 عه‌سقه‌لانی فەرموو یه‌تی: هه‌دیسیکی (حَسَن-ه). ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۱۸۹ -
 ۱۹۰.

هه‌لێژێر دراویش نه‌وه‌یه، که (بِسْمِ اللَّهِ) ناکریت، چونکه زۆربه‌ی ئه‌و هاوه‌لانه‌ی ته‌حیاتیان رپوایه‌ت کردوه، (بِسْمِ اللَّهِ) یان له‌گه‌ڵدا رپوایه‌ت نه‌کردوه.^(۱)

باسیك: {حوكمی ته‌رتیبی بر‌گه‌ و پسته‌کانی ناو ته‌حیات}

بزانه، که ته‌رتیبی رسته‌و بر‌گه‌کانی ناو ته‌حیات سونه‌ته، واجب نیه. بۆیه ئه‌گه‌ر هه‌ندیکانی پشخست له‌ هه‌ندیکێ تریان، ئه‌وه کاریکێ درووسته‌ به‌پێ مه‌زه‌به‌ی درووستی هه‌لێژێردراو، که زۆربه‌ی زانایانی له‌سه‌ره‌و، ئیمامی (شافعی)ش له‌ کتیی (الْأَم) دا هه‌ر وای فهرمووه. و تراویشه: درووست نیه، هه‌ر وه‌کو چۆن درووست نیه ریزه‌بندی ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی (الْفَاتِحَة) بشیوتریت و، پاش ویش بخرین.

به‌لگه‌ی درووستی ئه‌و کاره‌ش بریتیه له‌ پشخستنی (السَّلَام) به‌سه‌ر (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ) دا له‌ هه‌ندیک رپوایه‌تداو، دواکه‌وتنیشی له‌ هه‌ندیکێ تریاندا، وه‌کو باسمان کرد.

به‌لام ریزه‌بندی وشه‌و رسته‌و ئایه‌ته‌کانی سوره‌تی (الْفَاتِحَة) ده‌سته‌وه‌ستانکه‌رو (مُعْجَز)ن، بۆیه نابیت گۆرانکاریان به‌سه‌ردا به‌یتریت.

هه‌روه‌ها درووست نیه ته‌حیات به‌ غه‌یری زمانی عه‌ره‌بی بخوینریت، بۆ که‌سیك توانای فێربوونی عه‌ره‌بی هه‌بیت. ئه‌و که‌سه‌ش توانای نه‌بیت، با به‌ زمانی خو‌ی

---

(۱) شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌س نیه بۆ نه‌کردنی (بِسْمِ اللَّهِ)، که بو‌تریت له‌ زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کاندا نه‌هاتوه. چونکه ئه‌گه‌ر ئه‌وه به‌س بیت، ئه‌وا له‌ زۆربه‌ی رپوایه‌ته‌کانیشدا وشه‌ی (الْمُبَارَكَات) نه‌هاتوه. که‌وابوو ده‌بیت ئه‌ویش سونه‌ت نه‌بیت!!!
پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۱۹۱.

بیخوینیت و، ههولێ فیروونیشی به زمانی عه‌ره‌یی بدات، وه‌کوله‌ باسی (الله اکبر) ی نوێژ دابه‌ستندا باسمان کرد.

باسیک: {خویندنی ته‌حیات به‌ ده‌نگی نزم}

سونه‌ته ته‌حیات به‌ ده‌نگی نزم بخوینیت، چونکه زانیانی نیسلام کو‌ده‌نگن له‌سه‌ر ئەم مه‌سه‌له‌یه.

به‌لگه‌ش له‌سه‌ری له‌ هه‌دیسدا بریتیه له‌و هه‌دیسە، که له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (بَيْهَقِي) دا بۆمان رپوایه‌ت کراوه، له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (مَسْعُود) هوه (خوای لی‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: (مِنَ السُّنَّةِ أَنْ يُخْفِيَ الشَّهَدَ). واته: (سونه‌ت وه‌هایه که نوێژخوین ته‌حیات به‌ ده‌نگی نزم بخوینیت).

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه‌تی: هه‌دیسێکی (حَسَن) هوه، ئیمامی (حَاكِم) یش فهرموویه‌تی: هه‌دیسێکی (صَحِيح) هه.^(۱)

جا ئە‌گەر یه‌کی‌ک له‌ هاوه‌لان فهرمووی (مِنَ السُّنَّةِ كَذَا)، ئە‌وه به‌مانای ئە‌وه دیت، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) وای فهرموه. ئە‌مه‌ش بریتیه له‌و مه‌زه‌به‌ درووسته هه‌ل‌بێ‌ژدراوه‌ی، که زۆربه‌ی شه‌رع‌زانان و فهرمووده‌ناسان و زانا ئوصولیه‌کان و زانیانی کهلامی له‌سه‌ره (په‌هه‌تی خویان لی‌بیت).

---

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۳۲۴ / به‌ ژماره: ۹۸۶، وَسُنُنُ التِّرْمِذِي / ۲ / ۸۴ / به‌ ژماره: ۲۹۱، وَسُنُنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۲ / ۱۴۶ / به‌ ژماره: ۲۶۶۹، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۴۰۰ / به‌ ژماره: ۹۸۶.

خو ئه گهر نوێزخوین به دهنگی بهرز ته حیات بخوینیت، ئه وه کاریکی ناپه سه نده و، نوێزه کهشی به تان نابیته وه و، سه جده ی سه هویش نابات.

سه لواتدان له سه ر پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ربیت) له دوای خویندنی ته حیات

بزانه، که سه لواتدان له سه ر پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ربیت) به لای ئیمامی (شافعی) سه وه (ره حمتی خوای ئی بیت) له دوای ته حیاتی کو تایی سه وه واجبه. بویه ئه گهر وازی لیته ناو نه یکرد، ئیتر نوێزه که ی درووست نیه.

به لای مه زه بی درووستی هه لبژێردراویشه وه سه لواتدان له سه ر ئالو خزم و کهس و کاری پیغه مبه ری خوا له و ته حیات ه دا واجب نیه، به لām سونه ته. هه ندیکیش له ها وه لāنمان فه رموویانه: واجبه.

باشتریش وه هایه که بلیت: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ). واته: (خوایه، ره حمتی خو ت برژینه به سه ر (مُحَمَّد) ی به نده و پیغه مبه رت دا، که توانای نوسین و خویندنه وه ی نه به وه، بیشی برژینه به سه ر ئالو خزم و کهس و کار و ها وسه ره کان و منداله کانی پیغه مبه ردا، وه کو چۆن ره حمتی خو ت پرژاندوه به سه ر هه زه رته ی (إِبْرَاهِيم) و ئالو خزم و کهس و کاره کهیدا. هه روه ها به ره که تی خو ت برژینه به سه ر (مُحَمَّد) ی پیغه مبه ری خوا دا، که توانای نوسین و خویندنه وه ی نه به وه، بیشی برژینه به سه ر ئالو خزم و کهس و کار و ها وسه ره کان و منداله کانی پیغه مبه ردا، وه کو چۆن به ره که تی

خوت رژاندوه به سهر چه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) و ئالو خزم و کهس و کاره کهیدا له ناو ته وای خه لکیدا، خوابه تو سو پاسکراو و شکۆداری).

ئه م جوړه سه لا واته مان له سه حیحی بوخاری و موسلیمدا بو ریوایهت کراوه، له هاوه لای خو شه ویست (کَعْبَی کورپی (عُجْرَة) وه، ئه ویش له پتغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سهر بیت)، ته نها به شیکي نه بیئت، که ئه ویش ههر به (صَحیح) ی له ریڼگه ی که سانی تره وه ها توه. جا نه گهر خوی گه وره بیه ویت، دواتر له ((گتیی سه لا واندان له سهر پتغه مبهری خوا)) دا به دریتزی باسی ده کهین.^(۱) خواش له هه موو کهس زانا تره.

جا نه وه ی له سه لا وانداندا پتویسته بو تریت بریتیه له: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ). خو نه گهر نوێز خوینه که بیه ویت ده توانیت بلیت: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ). نه گهر بیشیه ویت ده توانیت بلیت: (صَلَّى اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ) یان (صَلَّى اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ).

بو چوونیکیشان هه یه، که ته نها ئه مه یان درووسته: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ).

بو چوونیکیشان هه یه، که درووسته بلیت: (وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى أَحْمَدَ).

بو چوونیکیشان هه یه، که درووسته بلیت: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ). خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) به داخه وه ئیمامی نه وه ی دواتر له بیری چوه، که ئه م بابه ته به دریتزی باس بکات و، هه دیسه کانی له سهر بهیئت!!! شیخی عه سقه لانیس فهرموویه تی: ئه و به شهی که ئیمامی نه وه ی جیا یکردۆ ته وه و هه لا ویری کردوه و، فهرموویه تی: "له ریڼگه ی که سانی تره وه به (صَحیح) ی ریوایهت کراوه" بریتیه له م چواره: یه که م: (عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ). دوه م: (النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ). سیه م: (وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ). چواره م: (فِي الْعَالَمِينَ). ئه و جا یه که به یه که ی ئه م چواره شی به رسته وه له که سه کانی تره وه ریوایهت کردوه. بروانه: تَسَائُجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۱۹۸ - ۲۰۸. هه روه ها بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۲ / ۳۵۵ - ۳۵۷.

سه‌باره‌ت به ته‌حیاتی یه‌که‌میش، راجیایی تیدا نیه که واجب نیه سه‌لاواتی تیدا بدریت له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت). به‌لام نایا سونه‌ته؟ نه‌وه دوو بۆچوونی له‌سه‌ره، راست‌زینیان نه‌وه‌یه، که سونه‌ته.

هه‌روه‌ها بۆچوونی درووست نه‌وه‌یه که سه‌لاواتدان له‌سه‌ر ئالو خزم و کهس و کاری پیغه‌مبه‌ری خوا له ته‌حیاتی دوه‌مدا سونه‌ت نیه، بۆچوونیکیش هه‌یه، که پییوایه سونه‌ته.

هه‌روه‌ها به‌لای ئیمه‌وه نزاو پارانه‌وه له ته‌حیاتی یه‌که‌مدا سونه‌ت نیه، به‌لکو هاوه‌لانمان فهرموویانه: ناپه‌سه‌نده. چونکه ته‌حیاتی یه‌که‌م ده‌بیت کورت بیت، نه‌ویش به پیچه‌وانه‌ی ته‌حیاتی کۆتاییه‌وه. خواش له هه‌موو کهس زانا تره.

نزاو پارانه‌وه له‌دوای ته‌حیاتی کۆتاییه‌وه

بزانه، که هه‌چ ناکۆکی و راجیایه‌ک له نیوان زانایاندا نیه، که نزاو پارانه‌وه له‌دوای ته‌حیاتی کۆتاییه‌وه درووسته.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کۆری (مَسْعُود) هوه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) ته‌حیاتی فیر کردنو، له کۆتاییه‌که‌یه‌وه فهرمووی: «ثُمَّ يَتَخَيَّرُ مِنَ الدُّعَاءِ». واته: "پاشان به ئاره‌زوی خوی دوعا بکات".

له رپوایه‌تی ئیمامی بوخاریدا هاتوه: «أَعْجَبُهُ إِلَيْهِ فَيَدْعُو». واته: "چی دوعایه‌کی بی‌باش بوو با بیکات".

له چهند رپوايه ټيكي نيمامي موسليميشدا هاتوه: «ثُمَّ لِيَتَخَيَّرَ مِنَ الْمَسْأَلَةِ مَا شَاءَ». واته: "پاشان ههر داوايه كي دهويت با بيكات".^(۱)

بشزانه، كه ئهم نزاو پارانه وهى دواى ته حيات سونه ته و، واجب نيه و، سونه تيشه دريژ بكريته وه، مه گهر بۆ كه سينك كه پيشنويز بيت.

جا كه سى نويز خويزن بۆى ههيه ههر چى خوڤى پى خوشييت له كاروبارى دواړوژو دنيا داواى بكات، بۆيشى ههيه ئه و دوعايانه بكات، كه له هه ديسدا هاتون و، بۆيشى ههيه دوعايه بكات، كه خوڤى دايهيتاييت، به لام نه وهى له هه ديسدا هاتوه باشره.

پاشان ئه و نزاو پارانه واندى كه له هه ديسدا هاتون، هه نديكيان تايه تن بهم جيگه و، هه نديكيشيان له جيگه تى تر دا هاتون. جا باشرييان لي ره دا، ئه وانديانه كه تايه تن بهم جيگه يه وه.

ئه و جا لهم جيگه يه دا نزاو پارانه وهيه كي زور هاتون:

يه كيئك له وان هه وه هه ديسه يه، كه له هه ردو و سه حى بوخارى و موسليما بومان رپوايه ت كراوه، له هاوه لى خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوڤى لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: يغه مبهري خوا (درودى خوڤى له سهر بيت) فهرموويه تى: «إِذَا فَرَغَ أَحَدُكُمْ مِنَ التَّشَهُّدِ الْآخِرِ، فَلْيَتَعَوّذْ بِاللّٰهِ مِنْ أَرْبَعٍ: مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ». واته: "ئه گهر يه كيئك له ئيوه له ته حياتى كوڤاى بوويه وه، با په نا به خوا بگريت له چوار شت: له سزاي دوزه خو، له سزاي گوړو، له فيتته و ئاشووبى ژيان و مردن و، له شهرو خراپه ي مه سىحى ده جال".

---

(۱) بروهانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۷ / به ژماره: ۸۰۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۰۲ / به ژماره: ۴۰۲.

ئىمامى موسلىم له چەند رېگەيە كەوۈ رېوايەتى كەردە.^(۱)

له يە كَيْتِكَ له رېوايەتە كەنىشدا بەم جۆرە ھاتوۋ: «إِذَا تَشَهَّدَ أَحَدُكُمْ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنْ أَرْبَعٍ، يَقُولُ: اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ». ^(۲)

بۆشمان رېوايەت كراوۈ له ھەردوو سەھىھى بوخارى و موسلىمدا، له عَائِشَةَ ي دايكى ئىماندارانەو (خوای لى رازى بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) له نوپۇزدا ئەم دوعايە دە كەرد: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ». ^(۳) واتە: "خوایە پەنات بى دە گەرم له تاوانبارى و له قەرزارى".

بۆشمان رېوايەت كراوۈ له سەھىھى موسلىمدا، له ئىمامى (عَلِيّ) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە ئە گەر پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) تەشەرىفى ھەستايە بۆ نوپۇز كەردن، يە كَيْتِكَ له دوايىن ئەو نزاو پارانەوانەى كە له نىوان تەحيات و سەلاۋانەو ھەدا دەي كەردن ئەمە بوو: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمَقْدَّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخَّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». ^(۴) واتە: "خوایە لەو تاوانانەم خۆش بىت، كە پىشەر كەردوومن و، لەوانەش كە دە گونجىت لەمەولا بىانكەم و، لەوانەش كە بە پەنھان و لەوانەش كە

---

(۱) بېروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶۳ / بە ژمارە: ۱۳۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۲ / بە ژمارە: ۵۸۸.

(۲) بېروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۲ / بە ژمارە: ۵۸۸.

(۳) بېروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۶ / بە ژمارە: ۷۹۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۲ / بە ژمارە: ۵۸۹.

(۴) بېروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۳۴ / بە ژمارە: ۷۷۱.

به ناشکرا کردوومنو، له وانهش که زیاده‌وه‌ی و سنووربه‌زینیم تیدا کردوونو، له وانهش که خۆت باشت له من ئاگات لیانه و پێیان ده‌زانیت، تۆ پێشخه‌رو به‌رز که‌وه‌ی هه‌ندیک له به‌نده‌کانیت، تۆش دواخه‌رو نزمکه‌وه‌ی هه‌ندیکێ تریانیت، هیچ په‌رسه‌راویکی راسته‌قینه نیه بێجگه له تۆ".

بۆشمان رپوايه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاره‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (عَمْرُو) ی کورێ (عَاص) هوه، ئه‌ویش له هاره‌لی خۆشه‌ویست و خه‌لیفه‌ی یه‌که‌م و پێشه‌وای موسولمانان (أَبُو بَكْرٍ) ی (صَدِيق) هوه (خوا له هه‌موویان پازی بێت)، که عه‌رزێ پێغه‌مبه‌ری خوای کردوه (دروودی خوای له‌سه‌ر یت): "دوعایه‌کم فێر بکه، تا له نوێژه که‌مدا بیه‌خوینم". پێغه‌مبه‌ریش فه‌رموویه‌تی: بَلَى: «اللَّهُمَّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ». ^(۱) واته: "خوا به من سه‌مه‌یکێ زۆرم له‌خۆم کردوه، که‌شیش له تاوانه‌کان خۆش ناییت بێجگه له تۆ، ده‌ی تۆش به‌لییوورده‌ی خۆت لێم خۆشه‌و، به‌زه‌یت پێمدا بێته‌وه، چونکه تۆ لێیورده‌و به‌به‌زه‌یت".

جا ئیمه له زۆربه‌ی رپوايه‌ته‌کاندا به‌م جووره وه‌رمان گرتوه (ظُلْمًا كَثِيرًا). له هه‌ندیک له رپوايه‌ته‌کانی ئیمامی موسلیمیشدا به‌م جووره هاتوه (ظُلْمًا كَبِيرًا). هه‌ردوو کیشیان هه‌ر جوانن. بۆیه باشت وایه به‌یه‌که‌وه کۆبکریته‌وه‌و، بوتریت: (ظُلْمًا كَثِيرًا كَبِيرًا).

ئیمامی بوخاری له سه‌حیحه‌که‌یدا، ئیمامی (بَيْهَقِي) و پێشه‌وایانی تریش به‌لگه‌یان به‌م هه‌دیه‌ هه‌تاوه‌ته‌وه بۆ درووستی نزاو پارانه‌وه‌ی کۆتایی نوێژ، که نه‌وه‌ش به‌لگه هه‌تانه‌وه‌یه‌کی راست و درووسته. چونکه فه‌رمایشتی (له

---

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۶ / به ژماره: ۷۹۹، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۷ / به ژماره: ۲۷۰۵.

نویژه که مدای ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) گشتگیر و داگره وهیه بۆ هه موو نویژه که و،
یه کیکیش له جینگه کانی نزاو پارانه وهی ناو نویژ بریتیه لهه جینگه یه (واته: بریتیه
له دواى ته حیات).

بۆشمان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا به رِشته یه کی (صَحِيح)، له
پیشه وای پایه بهرز { (ذَكْوَان) ی کورپی (عَبْدُ اللَّهِ) وه، که به (أَبُو صَالِح) ی (سَمَّان)
ناسراوه {، ئه ویش له یه کیك له هاوه لانی پیغه مبهری خواوه (خوای لَ رَازی بیت)، که
پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) به پیاویکی فهرموو: «كَيْفَ تَقُولُ فِي
الصَّلَاةِ؟». واته: "تۆ له نویژدا چی ده لییت؟" ئه ویش عهرزی کرد: ته حیات
ده خوینم، ده لییم: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ) واته: (خوایه من
داوای به ههشت لی ده کهم، په نات بی ده گرم له جهه نه م)، ئه و جا عهرزی کرد:
ئه وهش که جه نابت و (مُعَاذ) به دهنگی نزم ده یکه ن، من باش نازانم چی ده فهرموون!
پیغه مبهری خوایش فهرمووی: «حَوْلَهَا تُدْنِدُنْ» واته: "تیمهش هه ر به ده وری ئه وه دا
دین، که تۆ ده یلیت".

ههروه ها یه کیکیش له و دو عایانه ی، که له هه موو جینگه یه کدا سونه ته، ئه وهیه
که بو تریت: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقْيَ
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى). واته: (خوایه، من داوای لیبوردن و سه لامه تی و بیوه یست لی
ده کهم. خوایه من داوای هیدایهت و رینمووی و، ته قوا و پارێز کاری و، داوین پاکی و،
بیتیا زیت لی ده کهم).

سلاودانه وه بۆ دهرچوون له نویژ

بزانه، که سلاودانه وه بۆ دهرچوون له نویژ روکنیکه له روکنه کانی نویژ و،
فهرزیکه له فهرزه کانی و، نویژه کهش به بی ئه و درووست نیه. ئه مه مه زه بهی ئیمامی

(شَافِعِيّ) و (مَالِك) و (أَحْمَد) و زۆربهی زانایانی (سَلَف) و (خَلَف) هه، هه دیسه (صَحِيح) هه مه شهوهره کانیش به راشکاوانه واده فهرموون.

بشزانه، که ته ووترین صیغه ی سلاودانه وه نه وهیه، که نوێژخوێنه که به لای راستیدا بَلَّیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ) و، به لای چه پشیدا بَلَّیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ). سونه ت نه له گه لیدا بَلَّیت (وَبَرَكَاتُهُ)، چونکه پێچه وانه ی نه وهیه که مه شهوهره له پێغه مبهری خوا وه (درودی خوی له سر بیت). نه گهرچی له ریوایه تیکی نیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا هاته وه، کۆمه لێکیش له هاوه لاثمان باسیان کرد وه، له وانه (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) و شیخ (زَاهِرِي) (سَرَخْسِي) یان (سَرَخْسِي) و شیخی (رُؤْيَانِي) له کتیبی (حِلْيَةُ الْمُؤْمِنِ) دا. به لām نه مه بۆچوونیکی نامۆ (شَاذ) وه، بۆچوونی مه شهوهره نه وه ی تریانه. خواش له هه موو کهس زانا تره.^(۱)

جا ئێر نه گهر نوێژخوێنه که پێشنوێژ بیت، یان شوێنکه وتوو، یان خوی به ته نها بیت، وه له کۆمه لێکی که مدا بیت یان له کۆمه لێکی زۆردا، وه له نوێژی فهرزدا بیت یان له سونه تدا، له هه موو نه م حاله تانه دا - به و جۆره ی باسما ن کرد- دوو جار سلاو ده داته وه به لای راست و به لای چه پدا.

نه و جا نه وه ی که واجبه، ته نها یه ک سلاودانه وه ی وه، نه وه ی دوهمیان سونه ته. بۆیه نه گهر نه شیکات زیانی پێ ناگه یه نیت.

پاشان، نه وه ی که واجبه له صیغه ی سلاودانه وه دا بو تری ت نه وه یه که بَلَّیت: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ). بۆیه نه گهر بَلَّیت: (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ)، نه وه به پێی راستترین بۆچوون

---

(۱) به لām وه کو شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: له چه ند ریگه یه که وه ریوایه ت کرا وه، که پێغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) له سلاودانه وه یدا به لای راست و به لای چه پدا فهرموویه تی: (السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ). بۆیه زۆرێک له زانایان پێیان وایه، که نه و زیاده یه ش سونه ته. بر وانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۲ / ۲۳۷ - ۲۳۸، وَتُخْفَةُ الْاَبْرَار / ۷۰ - ۷۱، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۳ / ۲۱ - ۲۲.

درووست نیه. وه نه گهر بلیت: (عَلَيْكُمْ السَّلَام) نه وه به بی راستترین بوجوون درووسته. به لام نه گهر بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ)، یان (سَلَامِيْ عَلَيْكَ)، یان (سَلَامِيْ عَلَيْكُمْ)، یان (سَلَامُ اللهِ عَلَيْكُمْ)، یان (سَلَامُ عَلَيْكُمْ) به بی تهنوین، یان بلیت: (السَّلَامُ عَلَيْهِمْ)، نهوا - به بی ناکوکی - هیچکامیان درووست نین و، نویره کەشی به تال ده بته وه، نه گهر به دهستی نه نقهست بلیت و، بشزانت که وایه، ته نها له (السَّلَامُ عَلَيْهِمْ) نه بیت، که نویره کە ی بی به تال نابته وه، چونکه دوعایه. به لام نه گهر به سه هو هدر کام له وانه بلیت، نهوا نویره کە ی به تال نابته وه و، به هیچکامیشیان له نویره که ناچیته دهره وه. به لکو پیوسته جاریکی تر سلاویکی درووست بداته وه.

جا نه گهر پیشنویر ته نها یه ک سلاوی دایه وه، نهوا با شوینکه وتوه کان ههردوو سلاوه که بده نه وه.

زانای پایه بهرز قاضی (أَبُو الطَّيِّبِ) ی (طَبْرِي) - که یه کیکه له هاوه لآغان - و کهسانی تریش فەرموویانه: نه گهر پیشنویره که سلاوی دایه وه، نهوا شوینکه وتوه که سه رپشکه، نه گهر بیهویت ده سته جی سلاو ده داته وه و، نه گهر بیشیه ویت دریره به دانیشته کە ی ده دات بو دوعا کردن و، چه ندیشی بویت دانیشته کە ی دریر ده کاته وه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

نه گهر که سیک قسه ی له گه ل نویر خویندا کرد، نه و چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا له هاوه لی خوشه ویست (سَهْل) ی کوری (سَعْد) ی (سَاعِدِي) ه وه (خرای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فەرموویه تی: «مَنْ نَابَهُ شَيْءٌ فِي صَلَاتِهِ،

فَلْيَقُلْ: سُبْحَانَ اللَّهِ».^(۱) واته: "ئەو كەسەى لەناو نوێژدا شتێكى توشهات، با بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ)".

له رېوايه تېكى (صَحِيح) يشدا هاتوه: «إِذَا نَابَكُمْ أَمْرٌ، فَلْيُسَبِّحِ الرَّجَالَ، وَلْتُصَفِّقِ النِّسَاءُ».^(۲) واته: "ئەگەر شتێکتان توشبوو، با پیاوان (سُبْحَانَ اللَّهِ) بکەن و، ئافەرەتانیش به لهی دەستی راستیان بدهن له پشتی دەستی چهپیان".

له رېوايه تېكى (صَحِيح) يشدا هاتوه: «التَّسْبِيحُ لِلرِّجَالِ، وَالتَّصْفِيقُ لِلنِّسَاءِ».^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۰۷ / به ژماره: ۱۱۶۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۱۶ / به ژماره: ۴۲۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۲۹ / به ژماره: ۶۷۶۷.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۰۳ / به ژماره: ۱۱۴۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۱۸ / به ژماره: ۴۲۲.

باسی زیکره‌مکانی دواى نویژهمکان

زانایان کۆده‌نگن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی، که زیکر کردن له‌دواى نویژه‌ه‌فرزه‌کانه‌وه سونه‌ته‌و، زۆریک حه‌دیسى (صَحِيح) یش سه‌باره‌ت به‌جۆره‌ها زیکر هاته‌و، که ئیمه‌ ته‌نها هه‌ندیکیان باس ده‌که‌ین:

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خواى لى‌پازى بیت)، که فه‌رموویه‌تی: عه‌رزى پێغه‌مبه‌رى خوا کرا (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت): کام نزاو پارانه‌وه‌یه‌ زیاتر وه‌رده‌گیریت و گه‌را ده‌بیت؟ ئه‌ویش فه‌رمووی: «جَوْفَ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَذُبُرَ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ». واته‌: "ئه‌و نزاو پارانه‌وه‌یه‌ی، که له‌ به‌شى کۆتایى شه‌وو، له‌ دواى نویژه‌ه‌فرزه‌کانه‌وه ده‌کریت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌.^(١)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو سه‌حیحى بوخارى و موسلیمدا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) هه‌وه (خوا له‌ هه‌ردووکیان پازى بیت)، که فه‌رموویه‌تی: "من به‌ بیستنى (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردندا ده‌مزانی پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت) له‌نویژ به‌وته‌وه".^(٢)

له‌ رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی موسلیمدا به‌م جۆره‌ هاته‌و: (ئیمه‌ به‌ بیستنى.....هتد).

---

(١) بڕوانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ٥ / ٥٢٦ / به‌ ژماره: ٣٤٩٩. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: فه‌رمایشته‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) جیگه‌ی سه‌رنج و تییینه‌. چونکه‌ حه‌دیه‌ که سێ نه‌خۆشى هه‌یه. بڕوانه: تَنَائِجُ الْأَفْكَار / ٢ / ٢٤٧.

(٢) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ١ / ٢٨٨ / به‌ ژماره: ٨٠٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٤١٠ / به‌ ژماره: ٥٨٣.

له رپوايه ټيکيښدا له هردوو صـحـيـحـي بوخاري و موسليـمـدا هاتوه، له رڼگهـي
 هاوهـلـي خوښهـويست (اَبْنُ عَبَّاس) هـوـه (خـوا له هـر دـو کـيـان رازي بـيـت)، که بهـرز
 کـردنـه وـهـي دهنـگ به زيـکر کـردن له کاتيـکـدا خـهـلـکـي له نوږـه فـهـرزه کان
 دهبـوونـه وـه، له سـهـر دـهـمـي پيـغهـمـبـهـري خـوا دـا (دروـدي خـواي له سـر بـيـت) هـهـبـوـو. (اَبْنُ
 عَبَّاس) فـهـر مـو وـيـهـتـي: مـن نه گـهـر گوږم له دهنـگـي خـهـلـکـي بـوايـه، ئيـر دـهـمـزاني له نوږـه
 بوونـه تـهـوـه ^(۱)

بوښمان رپوايه ت کراوه له صـحـيـحـي موسليـمـدا، له هاوهـلـي خوښهـويست
 (تَوْبَان) هـوـه (خـواي لي رازي بـيـت)، که فـهـر مـو وـيـهـتـي: کاتيـک پيـغهـمـبـهـري خـوا (دروـدي خـواي
 له سـر بـيـت) له نوږـه بـوايـه تـهـوـه سـي جـار دـا وـاي ليـخـوښـوونـي له خـواي گـهـوـره
 دـهـکـر دـو، دـهـفـهـر مـو و: «اللّهُمَّ، اَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلَالِ
 وَالْاِكْرَامِ». ^(۲) واته: "خـوايـه تـو خـو ت سـهـلـمـيـت و دـو وريـت له هـمـو نـهـنـگـي و
 نو قـسـانـيـهـك، سـهـلـمـيـش هـر له تـو وـيـه، تـو ش زـو ر بهـرز و پـرو زـيـت، نـهـي خـا وـهـنـي
 شـکـو و بهـخـشـنـده".

پرسيار کراوه له ئيمامي (اَوْزَاعِي)، که يه کيکه له راپوه کاني نهم حـدـيـسـه:
 "دا وای ليـخـوښـوون کـردن چـوـنـه؟" نـهـوـيـش فـهـر مـو وـيـهـتـي: نـهـو وـيـه، که بـلـيـت:
 (اسْتَغْفِرُ اللهَ) (اسْتَغْفِرُ اللهَ).

بوښمان رپوايه ت کراوه له هـر دـو و صـحـيـحـي بوخاري و موسليـمـدا، له هاوهـلـي
 خوښهـويست (مُغْيِرَة) ي کور ي (شُعْبَة) وـه (خـواي لي رازي بـيـت)، که کاتيـک پيـغهـمـبـهـري
 خـوا (دروـدي خـواي له سـر بـيـت) له نوږـه دهبـوونـه وـه، سـلـا و ي دـهـدـايـه وـه، دـهـفـهـر مـو و: «لَا
 إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۸ / به ژماره: ۸۰۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۰ / به
 ژماره: ۵۸۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۴ / به ژماره: ۵۹۱.

اللَّهُمَّ، لَا مَانِعَ لِمَا أُعْطِيتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»^(۱).
 واته: "هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە بێجگە لە خواى تاكو تەنهای بى ھاوتا،
 مۆلك و سامان ھى ئەو، سوپاس و ستایشیش بۆ ئەو، ئەویش توانای بەسەر
 ھەموو شتێكدا ھەيە. خوايە رێگرتك نیە لەو ھى تۆ دەبیەخشیت و، بەخشەرێكیش
 نیە بۆ ئەو ھى تۆ رێگرت لى كێدو، دەولەمەندی و ھەبوون و بەخت و دەسەلاتیش
 سوود بە خاوەنەكەیان ناگەینەن لەلای تۆ، (بەلكو ئەو ھى كە سوودی ھەيە، تەنھا
 بریتىە لە لوتفی تۆ، لە كێدو ھى چاكی كەسە كە خوێ)".

بۆشمان رپوایەت كراوە لە صەحیحى موسلىمدا، لە ھاوێلى خۆشەویست
 (عَبْدُ اللَّهِ) كورێ (زُبَیْر) ھو (خوا لە ھەردووکیان رازی بیت)، كە ئەو لەدوای ھەموو
 نوێژكەو، كاتێك سالاوی دەدايەو، دەیفەرمو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ
 لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَنُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ». واتە: "هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە
 بێجگە لە خواى تاكو تەنهای بى ھاوتا، مۆلك و سامان ھى ئەو، سوپاس و
 ستایشیش بۆ ئەو، ئەویش توانای بەسەر ھەموو شتێكدا ھەيە. هیچ ھێزو
 توانایەكیش نیە بۆ خۆلادان لە خراپەو، بۆ كردنی چاكە بێجگە لە ھیزی لوتف و
 پشتیوانی خوا. هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە بێجگە لە خوا، نێمەش بێجگە لەو
 هیچ شتێكى تر ناپەرستین. ھەموو ناز و نەعمەت و فەزل و وسف و سەنایەك ھەر بۆ
 ئەو. هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە بێجگە لە خوا، نێمە بە دڵسۆزی و
 ئیخلاصەو دینداری بۆ دەكەین، باوەكو كافەرەكانیش پێیان ناخۆشبیت".

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۹ / بە ژمارە: ۸۰۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۴ / بە
 ژمارە: ۵۹۳.

(عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زُبَيْر) ده فەرمویت: پێغه مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) له‌دوای هه‌موو نوێژیکه‌وه ئه‌م ته‌لیله‌و زیکه‌ری ده‌کرد.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لێ رازی بێت)، که کۆچبه‌ره هه‌ژاره‌کان هاته‌نه خزمه‌تی پێغه مبه‌ری خوا و (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت) عه‌رزیا‌ن کرد: ده‌وله‌مه‌ند و پا‌ره‌دا‌ره‌کان هه‌موو پله‌وپایه به‌رزه‌کان و نازو نعه‌مه‌ته به‌رده‌وام و نه‌پرا‌وه‌کانیا‌ن بۆ خۆیا‌ن برده‌وه: نه‌وانیش وه‌کو ئیمه نوێژ ده‌که‌ن و، وه‌کو ئیمه‌ش رۆژوو ده‌گرن و، سه‌روه‌ت و سامانی زیاده‌شیا‌ن هه‌یه، هه‌جی پێ ده‌که‌ن و، عومره‌ی پێ ده‌که‌ن و، جیهاد ده‌که‌ن و خێرو خێراتیش ده‌که‌ن! پێغه مبه‌ریش فەرمووی: «أَلَا أَعْلَمُكُمْ شَيْئًا تُذَرِّكُونَ بِهِ مَنْ سَبَقَكُمْ، وَتَسْبِقُونَ بِهِ مَنْ بَعْدَكُمْ، وَلَا يَكُونُ أَحَدٌ أَفْضَلَ مِنْكُمْ، إِلَّا مَنْ صَنَعَ مِثْلَ مَا صَنَعْتُمْ؟». واته: "ئایا شتیکتان فێر نه‌که‌م، که پێی بگه‌نه نه‌وانه‌ی پێش خۆتان و، بشکه‌ونه پێش نه‌وانه‌ی دوای خۆتان هه‌وه، هه‌ج که‌سیکیش له ئیوه باشتر نه‌بێت، مه‌گه‌ر نه‌و که‌سه‌ی هه‌مان نه‌و کاره بکات که ئیوه ده‌یکه‌ن". نه‌وانیش عه‌رزیا‌ن کرد: "به‌لی ئه‌ی پێغه مبه‌ری خوا فێرمان بکه". پێغه مبه‌ریش فەرمووی: «تُسَبِّحُونَ وَتُحَمِّدُونَ وَتُكَبِّرُونَ خَلْفَ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ». ^(۲) له‌دوای هه‌موو نوێژیکه‌ی فەرز هه‌وه سی و سی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکه‌ن.

(أَبُو صَالِح) که له (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه ئه‌م هه‌دیه‌ی رپوایه‌ت کردوه، کاتێک پرسیا‌ری چۆنیتی زیکه‌ره‌کانیا‌نی له (أَبُو هُرَيْرَةَ) کردوه، ئه‌ویش فەرموویه‌تی: بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، هه‌تا له هه‌موویان سی و سی (۳۳) جار ته‌وا و ده‌کات.

(۱) پ‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۵ / به‌ ژماره: ۵۹۴.

(۲) پ‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۸۹ / به‌ ژماره: ۸۰۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۶ / به‌

ژماره: ۵۹۵.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (کعب)ی کورپی (عُجْرَة) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سدر بیت)، که فهرموویهتی: «مُعَقَّبَاتٌ لَا يَخِيبُ قَائِلُهُنَّ - أَوْ فَاعِلُهُنَّ - ذُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ: ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ تَسْبِيحَةً، وَثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ تَحْمِيدَةً، وَأَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ تَكْبِيرَةً».^(۱) واته: "چهند زیکرو ته سبحاتیک هه ن به شوین یه کدا له دوای نوێزه کانه وه ده کرین، نهو که سهی له دوای نوێزه فه رزه کانه وه بیانلێت یان بیانکات ناو مید ناییت: سی و سی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، سی و سی (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، سی و چوار (۳۴) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ)".

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سدر بیت)، که فهرموویهتی: «مَنْ سَبَّحَ اللَّهَ فِي ذُبْرٍ كُلِّ صَلَاةٍ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَحَمِدَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَكَبَّرَ اللَّهَ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَقَالَ تَمَامَ الْمِثَّةِ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" غُفِرَتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».^(۲) واته: "نهو که سهی له دوای هه موو نوێژیک ی فه رزه وه سی و سی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، سی و سی (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، سی و سی (۳۳) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، بۆ ته و او کردنی سه ده کهش یه ک جار بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، خوا له تاوان و هه له کانی ده بوریت، نه گهر چی له زۆریدا وه کو که فی ده ریاش وابن".

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه ره تای (کِتَابُ الْجِهَادِ) ی سه حیحی بوخاریدا، له هاوهلی خۆشهویست (سَعْدِی کورپی (أَبِي وَقَّاصٍ) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سدر بیت)، له دوای نوێزه کانه وه به م چوار وشه یه په نای

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۸ / به ژماره: ۵۹۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۴۱۸ / به ژماره: ۵۹۷.

به خوا ده گرت: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ الْعُمْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ». ^(۱) واته: "خوايه من په نا به تو ده گرم له ترسټوکی و، له وهی که بگه مه ته مه نی که فته کاری و په ککه و ته یی و، په نات یی ده گرم له فیتنه و ناشووبی دنیاو، له سزای ناو گوړ".

بوشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) هوه (خو له هردو وکیان رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «خَصْلَتَانِ - أَوْ خَلَّتَانِ - لَا يُحَافِظُ عَلَيْهِمَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ إِلَّا دَخَلَ الْجَنَّةَ، هُمَا يَسِيرٌ، وَمَنْ يَعْمَلْ بِهِمَا قَلِيلٌ: يُسَبِّحُ اللَّهَ تَعَالَى ذُبْرَ كُلِّ صَلَاةٍ عَشْرًا، وَيَحْمَدُ عَشْرًا، وَيُكَبِّرُ عَشْرًا، فَذَلِكَ خَمْسُونَ وَمِئَةً بِاللِّسَانِ، وَأَلْفٌ وَخَمْسُمِئَةٍ فِي الْمِيزَانِ. وَيُكَبِّرُ أَرْبَعًا وَثَلَاثِينَ إِذَا أَخَذَ مَضْجَعَهُ، وَيَحْمَدُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَيُسَبِّحُ ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، فَذَلِكَ مِئَةً بِاللِّسَانِ، وَأَلْفٌ بِالْمِيزَانِ». واته: "دوو سیفیهت هه ن، ههر بهنده یه کی موسولمان پارټر گاریان لی بکات، ده چټه به هه شته وه. نه وایش ناسان، نه وانهش کاریان پی ده که ن که من: له دوا ی هه موو نویژیکي فهرزه وه ده (۱۰) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، ده (۱۰) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، ده (۱۰) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات، نه مانه به زمان سه دویه نجا (۱۵۰) زیکرن و، له سه ترارووی کرده وه کانیش هه زارو پننج سه د (۱۵۰۰) ن. ههر کاتیکیش به چټه سر جیگه ی خه و، با سی و چوار (۳۴) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) و، سی و سی (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، سی و سی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) بکات، نه مانهش به زمان سه د (۱۰۰) زیکرن و، له سه ترارووش هه زار (۱۰۰۰) ن".

(عَبْدُ اللَّهِ) ده فهرمویت: پیغه مبهری خوام بینی، که به دهستی خو ی زیکره کانی ده ژمارد.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۰۳۸ / به ژماره: ۲۶۶۷.

نه و جا هاوه لآن عهرزی پښه مبهريان کرد: "تهی پښه مبهري خوا، چوَن نه وانه ئاسانن و، که چی که سانیکي که میش ده یانکه ن؟! "تهویش فهرمووی: «يَأْتِي أَحَدُكُمْ -يَعْنِي الشَّيْطَانَ- فِي مَنَامِهِ، فَيَنُومُهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهُ، وَيَأْتِيهِ فِي صَلَاتِهِ، فَيَذْكُرُهُ حَاجَتَهُ قَبْلَ أَنْ يَقُولَهَا».^(۱) واته: "شەیتان بەرلە خەوتن دیت بۆ یەکیەک لە ئێوە، خەوی ئی دەخات بەرلەوهی بیلێت و بیکات. ههروهها له کاتی نوێژیشدا دیت بۆی و، پێویستیه کی بهیر دههینتهوه بهرلهوهی بیلێت و بیکات".

رشته که ی (صَحِيح)ه، تهنها نه وهنده ههیه، که (عَطَاء)ی کوری (سَائِب)ی تیداوه، تهویش -بههوی تووشبوونیهوه به لیتیکه لبوون (اختیلاط) - رای جیاوازی له سه ره.

زانای پایه بهرز (أَبُو)ی (سَخْتِيَانِي)ش ئاماژه ی به (صَحِيح)یتی ئهم هه دیسه داوه.

بۆشمان رپوايه ت کراوه له (سُنَنِ)ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و له غه يری نه وانيشدا، له هاوه لی خوشه ويست (عُقْبَةُ) کوری (عَامِر)هوه (خوا ی رازی بیت)، که فهرموويه تی: پښه مبهري خوا (درودی خوا ی له سهر بیت) فهرمانی پێکردم، که له دوا ی هه موو نوێژیکه وه ههردوو سوره تی (مُعَوِّذَتَيْنِ) {واته: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾} بخوینم.^(۲)

له رپوايه تیکيشدا هاتوه، که سوره ته کانی (مُعَوِّذَات) {واته: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾} بخوینم.

(۱) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۶ / به ژماره: ۵۰۶۵، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۸ / به ژماره: ۳۴۱۰، وَسُنَنِ النَّسَائِي / ۳ / ۷۴ / به ژماره: ۱۳۴۸.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۷ / به ژماره: ۱۵۲۳، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۷۱ / به ژماره: ۲۹۰۳، وَسُنَنِ النَّسَائِي / ۳ / ۶۸ / به ژماره: ۱۳۳۶. شیخی عهسقه لانی فهرموويه تی: هه دیسینکی (صَحِيح)ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۲۹۰.

بویه پیوسته هه‌رسی سورەتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و
﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوینیت.

بوژمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَانِي) دا بە رێشتەیه‌کی
(صَحِيح)، لە ھاوێلی خۆشەویست (مُعَاذ) ی کورێ (جَبَل) هه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)،
کە پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) دەستی گرتووە و پێی فەرموە: «يَا مُعَاذُ،
وَاللَّهِ إِنِّي لَأُحِبُّكَ». واتە: "ئە‌ی (مُعَاذ)، سویند بە‌خوا من تۆم خۆش دە‌وینت". پاشان
فەرموویەتی: «أَوْصِيكَ يَا مُعَاذُ، لَا تَدْعَنَّ فِي دُبُرِ كُلِّ صَلَاةٍ تَقُولُ: "اللَّهُمَّ، أَعِنِّي عَلَى
ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ"». ^(۱) واتە: "ئە‌ی (مُعَاذ)، وە‌سینت بو‌ دە‌کە‌م و
نامۆزگاریت دە‌کە‌م، لە‌دوای هه‌موو نوێژێکی فەرزه‌وه‌ واز لە‌مه‌ نه‌هیتیت، کە
بلییت: (خوایه‌ یارمه‌تیم بده‌و ھاوکاریم بکە‌ لە‌سەر زیکری خۆت و، لە‌سەر
شوکرانه‌ بژیری نازو نيعمه‌ته‌ کانت و، لە‌سەر به‌ندایه‌تی کردن بو‌ت به‌شیوه‌یه‌کی
جوان و رێک و پێک)".

بوژمان رپوایەت کراوە لە کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، لە ھاوێلی
خۆشەویست (أَنَس) هه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، کە فەرموویەتی: ئە‌گەر پێغه‌مبەری خوا
(درودی خوای لە‌سەر بیت) لە‌نوێژ بوایه‌ته‌وه‌، دە‌ستی راستی ده‌هێنا بە‌ ده‌م و چاویداو،
پاشان ده‌یفه‌رموو: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ. اللَّهُمَّ، أَذْهَبْ عَنِّي الْهَمَّ
وَالْحَزْنَ». ^(۲) واتە: "شایه‌تی ده‌ده‌م کە هه‌یج په‌رسراوێکی راسته‌قینه‌ نه‌ به‌جگه‌ لە
خوای به‌سۆزو میهره‌بان. خوایه‌ خه‌م و په‌ژاره‌ و دلتە‌نگیم لە‌کۆل بکەرە‌وه‌".

(۱) برۆانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۵ / به‌ ژماره‌: ۱۵۲۲، وَسُنَنِ التَّسَانِي / ۳ / ۵۳ / به‌
ژماره‌: ۱۳۰۳.

(۲) برۆانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۵۹ / به‌ ژماره‌: ۱۱۲. شیخی عه‌سقه‌لانی
فەرموویەتی: حه‌دیسێکی زۆر لاوازه. برۆانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۰۰ - ۳۰۱.

بوشمان رپوایه ت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو أَمَامَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له دوای هدر نو یژیک ی فهرزو سونه ته وه له پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) نزیك بوومایه ته وه، گویم لی ده بوو، که ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي ذُنُوبِي وَخَطَايَايَ كُلَّهَا. اللَّهُمَّ، اُنْعِمْنِي، وَاجْعَلْنِي، وَاهْدِنِي لِصَالِحِ الْأَعْمَالِ وَالْأَخْلَاقِ، إِنَّهُ لَا يَهْدِي لِصَالِحِهَا، وَلَا يَصْرِفُ سَيِّئَهَا إِلَّا أَتَى». ^(۱) واته: "خوایه له هه موو تاوان و هه له کام خو شه. خوایه به رزم بکه ره وه و هیژو تیم تی بخه و، که م و کورتیم مه هیله و ته نگانه م بو پر بکه ره وه و، ریتموویم بکه بو کرده وه ی چاک و رهوشی جوان، چونکه بیجگه له تو که س ریتموویی ناکات بولای کرده وه ی چاک و رهوشی جوان و، که سیش کرده وه ی خراپ و رهوشی ناشیرین لاندات و دووریان ناخاته وه".

بوشمان رپوایه ت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) ه وه (خوای لی رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) له نو یژ بوایه ته وه - نازانم پیش نه وه ی سلاو بداته وه، یان دوای نه وه ی سلاو بداته وه - ده یفه رموو: «سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ، وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». ^(۲) واته: "پهروه ردگاری تو که به هیژو ده سه لاتداره، پاک و بیگه رده له وه ی نه و کافرو بیباوه رانه ده یلین له باره وه، سه لامی خواش له سر پیغه مبهره کان و، سوپاس و ستایشیش بو خوای پهروه ردگاری هه موو عالم".

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۶۱ - ۶۲ / به ژماره: ۱۱۶. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی لاوازه. به لام له ریگه ی تروه پهشتگیری کراوه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۰۲ - ۳۰۴.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۶۳ / به ژماره: ۱۱۹. شیخی عهسقه لانی به حه دیسیکی زور لاوازی داناوه. به لام شیخ (نُورُ الدِّين) ی (هَيْثَمِي) ی فهرموویه تی: زانای پایه بهرز (أَبُو يَغْلَى) رپوایه تی کرده و، که سه کانی رشته که شی متمانه دارن. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۰۲ - ۳۰۴، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۲ / ۱۴۷ - ۱۴۸ / به ژماره: ۲۸۹۱.

بوشمان رپوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (انس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) له‌نویژ بوايه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «اللّٰهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ عُمْرِيْ آخِرَهُ، وَخَيْرَ عَمَلِيْ خَوَاتِمَهُ، وَاجْعَلْ خَيْرَ أَيَّامِيْ يَوْمَ الْقَاكَ».^(۱) واته: "خوایه وا بکه که باشترین کاتی ته‌مه‌م کۆتاییه کهی بیت و، باشترین کرده‌وه‌شم دوايين کرده‌وه بیت و، باشترین رپویشم رپوژی به‌خزمه‌تگه‌یشتنی تو بیت".

بوشمان رپوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) وه {که ناوی: (نُفَيْع) ی کورپی (حَارِث) ه} (خوای لی رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) له‌دوای نویژه‌وه ده‌یفه‌رموو: «اللّٰهُمَّ، إِنِّيْ أَعُوْذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ وَعَذَابِ الْقَبْرِ».^(۲) واته: "خوایه من په‌نات بی ده‌گرم له کافرپوونو، له هه‌ژاری و نه‌داری و، له سزای ناو گۆر".

بوشمان رپوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّي) دا، به رشته‌یه کی لاواز (ضَعِيف)، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (فَضَالَةَ) ی کورپی (عُبَيْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سر بیت) فهرموویه‌تی: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ (فَلْيَتَبَدَّأْ) بِتَحْمِيدِ اللَّهِ تَعَالَى وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّيْ عَلَى النَّبِيِّ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ-، ثُمَّ يَدْعُوْ (لِيَدْعُ) بِمَا شَاءَ».^(۳) واته: "نه‌گهر به‌کیتک له ئیوه نویژی

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۶۳ - ۶۴ / به ژماره: ۱۲۱. شیخ (نُورُ الدِّين) ی (هَيْثَمِي) و شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویانه: که‌سیکی لاواز له رشته‌ی نهم حه‌دیه‌دایه به‌ناوی (أَبُو مَالِك) ی (نُخَعِي) هوه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۱۰ / ۱۱۰ / به ژماره: ۱۶۹۷۴، وَتَنْجِ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۰۸.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۵۹ / به ژماره: ۱۱۱. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: حه‌دیه‌سیکی (حَسَن) ه. بروانه: تَنْجِ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۰۹.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۶۰ / به ژماره: ۱۱۳. هینانی نهم حه‌دیه‌به‌م جوړه دوو سه‌رنج و تییینی له‌سه‌ره:

کرد، با (دوای نویژه که سهره‌تا) به سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره ده‌ست پی بکات و، پاشان سه‌لاوات له‌سهر پی‌غه‌مبه‌ری خوا بدات و، نه‌وجا هر دو‌عایه‌کی ده‌ویت با بیکات^(۱). خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

باسی هه‌لنان له‌سهر زی‌کر کردن له‌دوای نویژی به‌یانی

بزانه، که باشترین کاته‌کانی زی‌کر کردن له رۆژدا بریتیه له‌دوای نویژی به‌یانی.

-
- یه‌که‌م: حه‌دیه‌که له زۆرێك له کتێبه به‌ناوبانگه‌کانی حه‌دیه‌سا هاتوه‌و، که‌چی ئیمامی نه‌وه‌وی ته‌نها له کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) هه‌و هه‌تاویتی!!!
  - دوهم: زۆریش سه‌یره که ئیمامی نه‌وه‌وی دواتر ئهم حه‌دیه‌سه له‌و کتێبه به‌ناوبانگانه‌وه ده‌هه‌ینیت و، ده‌شفه‌رمویت: حه‌دیه‌سکی (صَحِيح) هه‌و، که‌چی لی‌ره‌دا به‌م رسته لاوازه هه‌تاویتی!!!

(۱) هه‌روه‌ها سونه‌ته له‌دوای هه‌موو نویژه فه‌رزه‌کانه‌وه (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوێنریت. چونکه له حه‌دیه‌سی پی‌غه‌مبه‌ری خوادا هاتوه، که: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ ذُبِرَ كُلُّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ، لَمْ يَمْنَعْهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا أَنْ يَمُوتَ». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی له‌دوای هه‌موو نویژه فه‌رزه‌کانه‌وه (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوێنیت، ته‌نها ئه‌وه‌ی ری‌گه‌ی چوونه به‌هه‌شتی لی ده‌گریت که بم‌ریت". واته: هه‌ر بم‌ریت ده‌چینه به‌هه‌شته‌وه. هه‌روه‌ها هاتوه که: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي ذُبْرِ الصَّلَاةِ الْمَكْتُوبَةِ، كَانَ فِي ذِمَّةِ اللَّهِ إِلَى الصَّلَاةِ الْآخَرَى». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی له‌دوای نویژه فه‌رزه‌کانه‌وه (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) بخوێنیت، له‌ژێر چاودێرو پاراستنی خوادا ده‌بیت، هه‌تا ده‌گاته‌وه به‌ نویژی دواتر". شیخی عه‌سقه‌لانی سه‌باره‌ت به‌ حه‌دیه‌سی یه‌که‌م فه‌رمویه‌تی: ئیمامی (نَسَائِي) ری‌وایه‌تی کردوه‌و، شیخی (ابن حَبَّان) یش به‌ سه‌حیحی داناوه‌و، ئیمامی (طَبْرَانِي) یش سوره‌تی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) یش بۆ زیاد کردوه. ب‌روانه: بُلُوغُ الْمَرَامِ مِنْ أُدْلِيَةِ الْأَحْكَامِ / ۹۶ / به‌ ژماره: ۳۲۴. سه‌باره‌ت به‌ هه‌ردوو ری‌وایه‌ته‌که‌ش ب‌روانه: مَجْمَعُ الزَّوَانِدِ / ۱۰ / ۱۰۲ / به‌ هه‌رسێ ژماره: ۱۶۹۲۲ و ۱۶۹۲۳ و ۱۶۹۲۴.

بۆمان رپوایهت کراوه له هاوهلی خوشهویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، له کتیه کهی ئیمامی (تَرْمِذِي) و له غهیری ئهویشدا، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «مَنْ صَلَّى الْفَجْرَ فِي جَمَاعَةٍ، ثُمَّ قَعَدَ يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ، ثُمَّ صَلَّى رَكْعَتَيْنِ، كَانَتْ لَهُ كَأَجْرِ حَجَّةٍ وَعُمْرَةٍ تَامَّةٍ تَامَةً». واته: "ئهو که سهی نوێزی بهیانی به جه ماعهت بکات و، پاشان دانیشتی زیگری خوای گهوره بکات، ههتا خۆر ههلدیت و، نهوجا دوو رکات نوێز بکات، پاداشتی ئهو کارهی وه کو پاداشتی ههجو عومرهیه کی تهواو تهواو وههیه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: هه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

بۆشان رپوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (تَرْمِذِي) و له غهیری ئهویشدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو ذَرٍّ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «مَنْ قَالَ فِي ذُبُرِ صَلَاةِ الصُّبْحِ، وَهُوَ ثَانٍ رَجُلِيهِ، قَبْلَ أَنْ يَتَكَلَّمَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" عَشْرَ مَرَّاتٍ، كُتِبَتْ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَمُحِي عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكَانَ يَوْمَهُ ذَلِكَ فِي حِرْزٍ مِنْ كُلِّ مَكْرُوهٍ، وَحُرْسٍ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَلَمْ يَنْبَغِ لَذَنْبٍ أَنْ يُذْرِكَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، إِلَّا الشُّرْكُ بِاللَّهِ». واته: "ئهو که سهی له دواى نوێزی بهیانی وه، قاچه کانی له سه ریه ک دانا بیت و شیوازی دانیشتی ته حیاته کهی نه گۆرپییت و، بهرله وهی قسه بکات، ده جار بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، ئهوا ده چاکه ی بۆ ده نوسریت و، ده تاوانیشی لی ده سپرته وه و، ده پلهش پلهی بهرز ده کرته وه و، ئهو رۆژهش له قهلاو په رژیندا پارێزراودا ده بیت له هه موو خراپه یه کو، له شهیتانیش ده پارێزریت و، هیچ تاوانیکیش به هیلاکیدا نابات و کرده وه کانی پووچه ل ناکاته وه بیجگه له هاوبه شدانان بۆ خوای گهوره".

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموویەتی: حەدیسىكى (حَسَن) ھەو، لە ھەندىك نوسخەشدا ھاتوھ كە: حەدیسىكى (صَحِيح) ھە.^(۱)

بۆشمان رېوایەت كراوھ لە (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوھلى خۆشەويست (مُسْلِم) ی كورپی (حَارِث) ی (تَمِيمِي) ھەوھ (خوای لی رازی بێت)، ئەویش لە پێغەمبەری خواوھ (دروودی خوای لەسەر بێت)، كە بە نھیتی پێی فەرموو: «إِذَا انْصَرَفْتَ مِنْ صَلَاةِ الْمَغْرِبِ، فَقُلْ: "اللَّهُمَّ، أَجِرْنِي مِنَ النَّارِ" سَبْعَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّكَ إِذَا قُلْتَ ذَلِكَ، ثُمَّ مِتَّ مِنْ لَيْلِكَ، كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا. وَإِذَا صَلَّيْتَ الصُّبْحَ، فَقُلْ كَذَلِكَ؛ فَإِنَّكَ إِنْ مِتَّ مِنْ يَوْمِكَ، كُتِبَ لَكَ جَوَارٌ مِنْهَا».^(۲) واتە: "ئەگەر لە نوێژی مەغریب بوویتەوھ، ھەوت (۷) جار بلی: (خوایە لە ناگری دۆزەخ رزگارم بكە)، چونكە ئەگەر وا بلیت و، پاشان لەو شەوھدا بمريت، خوای گەورە لە ناگری دۆزەخ رزگارت دەكات. ئەگەر نوێژی بەیانیشت كرد، بە ھەمان شیوھ ھەوت جار بلی، چونكە ئەگەر لەو رۆژەدا بمريت، خوای گەورە لە ناگری دۆزەخ رزگارت دەكات".

بۆشمان رېوایەت كراوھ لە (مُسْنَدِ) ی ئىمامى (أَحْمَد) و (سُنَنِ) ی (ابْنُ مَاجَه) و كتيبەكەى شىخى (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە (أُمُّ سَلَمَةَ) ی داىكى ئيماندارانەوھ (خوای لی رازی بێت)، كە فەرموویەتی: ئەگەر پێغەمبەرى خوا (دروودی خوای لەسەر بێت) نوێژی بەیانی بكردايە، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً، وَرِزْقاً طَيِّباً».^(۳)

---

(۱) بڕوانە: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۵ / بە ژمارە: ۳۴۷۴. شىخى عەسقەلانى فەرموویەتی: ئەو نوسخەيە ھەلەيە، كە تێدا نوسراوھ حەدیسىكى (صَحِيح) ھە. بڕوانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۲۲. منیش دەلێم: لە نوسخە بەچاپكەيەنراوھ كاندا نوسراوھ: (هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ غَرِيبٌ صَحِيحٌ).

(۲) بڕوانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۱ / بە ژمارە: ۵۰۷۹. شىخى عەسقەلانى فەرموویەتی: حەدیسىكى (حَسَن) ھە. بڕوانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۲۶.

(۳) بڕوانە: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۴۴ / ۲۲۱ / بە ژمارە: ۲۶۶۰۲، و سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۸۹ / بە ژمارە: ۹۲۵، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۹ / بە ژمارە: ۵۴.

واته: "خوايه من داواى زانستى به سوودو كردهوى وەرگيراو و رزق و رۆزى پاك و خاوينت لى ده كهه".

بوښمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شيخي (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لى خوشه ويست (صُهَيْب) هوه (خواى لى رازى بيت)، كه پيغه مبهري خوا (درودى خواى له سر بيت)، له داواى نوپژى به يانى ليوه كاني ده جولا ندو، شتيكي ده فهرموو. منيش عه رزم كرد: "ئهى پيغه مبهري خوا، ئه وه چى ده فهرموويت؟" ئه ويش فهرمووى: «اللَّهُمَّ، بِكَ أَحْوَلُ، وَبِكَ أَصْوَلُ، وَبِكَ أَقَاتِلُ». ^(۱) واته: "خوايه به پشتيوانى تو تيده كوښم و به ره و دوژمنان ده جو ليم، به پشتيوانى تو ش په لاماريان ده دهه و هيرش ده كه مه سهريان و له پرووى هيرشه كانياندا ده وه ستمه وه، به پشتيوانى تو ش شهريان له گه لدا ده كهه".

جا زور پاك هه ديسي تريش هه ن به هه مان ماناي ئه وانهى باسم كردن، ئه گه ر خواى گه ورهش بيه ويت، لهه باسهى دواتردا - كه باس له و زيكرا نه ده كات، له سهره تاي روزه وه ده كرين و ده وترين - ئه وه نده هه ديسي تر ديت، كه چاره كاني پى رۆشن ببنه وه.

بوښمان رپوايهت كراوه له زاناي پايه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) (بَغَوِي) هوه، له كتيبي (شَرْحُ السُّنَّةِ) دا، كه فهرموويه تى: زاناي پايه بهرز (عَلْقَمَةُ) كورى (قَيْس) فهرموويه تى: "پيمان گه يشته، كه زهوى به دهنگى بهرز هاوار ده باته لاي خواى

شيخي عه سقه لاني فهرموويه تى: هه ديسيكي (حَسَن) هه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۲۹ - ۳۳۰.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۶۲ / به ژماره: ۱۱۷. شيخي عه سقه لاني فهرموويه تى: هه ديسيكي (صَحِيح) هه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۳۳.

گهوره له خهوتنی کهسی زانا له دوای نوژی بهیانیه وه".^(۱) خواش له هه موو کهس زانا تره.

ئهومی له بهیانیان و له ئیواراندا دهوتریت

بزانه، که ئهم باسه زۆر فراوانه و، لهم کتیه شدا له مه فراوانتری تیدا نیه و، منیش ئه گهر خوای گهوره بیهویت، چهند باسیکی کورت و پوختی لی دههینم. خو ئه گهر خوای گهوره کهسیکی موههق کرد بو کار کردن به هه مووی، ئه وه نازو نیعمه تیکی زۆری به سهردا پژاندوه و، نیشانه ی به خته وه ریه تی و، ئه گهر کهسیکیش توانای نه بو هه مووی بکات، ئه و با ته نها کورته کانیان بکات - ئه وانه یان که خو ی دهیویت -، باوه کو ته نها یه ک زیکریش بیت.

ئه صلش لهم باسه دا له قورئانی پرۆزدا بریتیه له:

- خوای گهوره فهرموویه تی: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾. [طه: ۱۳۰]. واته: {به ره له هه له اتن و به ره له ئاوابوونی خو ر ته سیحات و سوپاس و ستایشی پهروه ردگارت بکه}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعِشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾. [غافر: ۵۵]. واته: {ئیواران و بهیانیان ته سیحات و سوپاس و ستایشی پهروه ردگارت بکه}.
- ههروه ها فهرموویه تی: ﴿وَادْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾. [الاعراف: ۲۰۵]. واته: {له بهیانیان و له ئیواراندا به ملکه چی و به ترسه وه یادو زیکری خوا بکه له نه فس و دهروونی خو تدا و، ده نگیشته با بهرز نه بیت}.

---

(۱) پروانه: شَرْحُ السُّنَّةِ لِلْبَغَوِيِّ (تحقیق: شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوطُ وَمُحَمَّدُ زُهَيْرُ الشَّوَيْش) / ۳ / ۲۲۲.

زانایانی زمان فەرموویانە: (آصال) جەمعی (أصیل)ەو، ئەویش بریتیه لە ماوهی نیوان عەسرو مەغریب.

- هەروەها خوای گەورە فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾. [النعام: ٥٢]. واتە: {ئەو پێغەمبەری خوا، ئەو کەسانە لە کۆری خۆت دەر مە کە، کە بەیانیان و ئیواران لە خوا دەپارێنەو، مەبەستیان دەستخستنی رەزامەندی خوایه}.

زانایانی زمان فەرموویانە: (الْعَشِيِّ) بریتیه لە ماوهی نیوان لادانی خۆر لە ناوەراستی ئاسمان و، ئاوابوونی. (واتە: ماوهی نیوان نیوەرۆو مەغریب)

- هەروەها فەرموویەتی: ﴿فِي بُيُوتٍ أُذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ * رِجَالٌ لَا تُلْهِيهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾. [النور: ٣٦ - ٣٧]. واتە: {لە مالا ئێکدا خوای گەورە پێگەی داوه دروستبکری و بەرزبکری ئەو، ناوی خوایان تێدا بیری و، بەیانیان و ئیواران پیاوانێک تەسبیحاتی خوای تێدا بکەن، کە نە بازرگانی و نە کڕین و فرۆشتن لە زیکرو یادی خواو لە نوێژ کردن و لە زە کاتدان بیتاگیان ناکات و، لە پڕۆژیک دەترسن، کە دڵەکان و چاوەکان تێدا نا ئارام و ناجیگیر دەبن}.

- هەروەها فەرموویەتی: ﴿إِنَّا سَخَّرْنَا الْجِبَالَ مَعَهُ يُسَبِّحْنَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِشْرَاقِ﴾. [ص: ١٨]. واتە: {بەراستی ئێمە کە ژو شاخە کاغان رام کردبوو، لە گەل حەزەرتی (داود) دا لە ئیواران و لە بەیاناندا تەسبیحاتی خوایان دەکرد}.

بۆشمان رپوایەت کراوه لە صەحیحی بوخاریدا، لە هاوێلی خۆشەویست (شداد) ی کوری (أوس)ەو (خوای لی رازی بیت)، ئەویش لە پێغەمبەری خواو (دروودی خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «سَيِّدُ الْإِسْتِغْفَارِ: اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي، وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ

مَا صَنَعْتُ، أَبَوْءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبَوْءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَتَى». واته: باشرین صیغه بو داوای لیخویشوون کردن له خوای گهوره بریتیه له مه: "خوایه تو پهروه دگاری منیت، هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له تو، تو منت به دیهیتاوه، منیش به ندهی تو، نه و ندهش بتواخم له سهر په یمان و به لینی تو ده منمه وه، په نات پی ده گرم له شهرو خراپه ی نه وهی کردوومه، دان به وده دا ده نیم، که نازو نیعمه تیکی زورت به سهرمه وه هه یه، دانیش به تاوانه کانی خو مده ده نیم، دهی توش لیم خوشبه، چونکه بیجگه له تو کهس له تاوانه کان خوش ناییت".

ئه گهر که سیك نه مه له نیواراندا بلیت و، پاشان بمریت، نه و ده چیت به هه شته وه (یان که سیک به هه شتی ده بیت). خو نه گهر به یانیانیش بلیت و، پاشان بمریت، نه وه هه هه مان پله و پایه ی ده بیت.^(۱)

وشه ی (أَبَوْءُ) واته: دانی پدا ده نیم.

بو شمان ریوایه ت کراوه له صه حی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبَوْءُ هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: «سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ» مِئَةَ مَرَّةٍ، لَمْ يَأْتِ أَحَدٌ يَوْمَ الْقِيَامَةِ بِأَفْضَلَ مِمَّا جَاءَ بِهِ، إِلَّا أَحَدٌ قَالَ مِثْلَ مَا قَالَ، أَوْ زَادَ عَلَيْهِ». ^(۲) واته: "نه و که سه ی به یانیان و نیواران سه د (۱۰۰) جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، هیچ که سیك له روژی قیامه تدا شتیکی له و باشر له گه ل خویدا ناهینیت، مه گهر که سیك به قه ده ر نه و یان زیاتر له نه و نه و زیکره ی کردیت".

له ریوایه تی نیمامی (أَبُو دَاوُد) دا زیکره که به م جوړه هاتوه: «سُبْحَانَ اللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِحَمْدِهِ».

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۰ / به ژماره: ۵۹۶۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۱ / به ژماره: ۲۶۹۲.

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) و له غهیری نهوانیشدا، به چهند رشتهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (خَبِيب) هوه (خوای لَ بازى بیت)، که فهرموویه تی: له شهویکی باراناوی زۆر تاریکدا چووینه دهره وهو، به شوین پیغه مبهری خوادا (درودی خوای له سر بیت) ده گهراین، تاوه کو نوێژمان بۆ بکات، جا که به خزمه تی گه یشتین، به منی فهرموو: (بَلَى). منیش هیچم نهوت. پاشان فهرمووی: (بَلَى). منیش هیچم نهوت. پاشان فهرمووی: (بَلَى). منیش عه رزم کرد: نه ی پیغه مبهری خوا، چی بَلَم؟ نه ویش فهرمووی: کاتی ئیواران و به یانیان سی جار ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوینه، له هه موو شتیک ده تپاریزن.

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بوشمان ریوایت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) و له غهیری نهوانیشدا، به چهند رشتهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لَ بازى بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سر بیت)، که نهو له به یانیاندا ده یه فهرموو: «اللَّهُمَّ، بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ». له ئیوارانیشتدا ده یه فهرموو: «اللَّهُمَّ، بِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ». واته: "خوایه به ویستی تو رۆژمان کردوه و، به ویستی تۆش شهومان کردوه و، به ویستی تۆش ده ژین و، به ویستی تۆش ده مرین و، بۆ خزمه تی تۆش ده گه رینه وه".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۲)

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۳ / به ژماره: ۵۰۸۲، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۷ / به ژماره: ۳۵۷۵، و سُننُ النَّسَائِي / ۸ / ۲۵۰ / به ژماره: ۵۴۲۸.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۷ / به ژماره: ۵۰۶۸، و سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۶ / به ژماره: ۳۳۹۱، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۲ / به ژماره: ۳۸۶۸.

بوشمان ریوایت کراوه له سه‌حیحی موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سهر بیت) له به‌ره‌به‌یاندا سه‌فه‌ری بکردایه (یان سه‌فه‌ره‌که‌ی له به‌ره‌به‌یاندا کوتایی بهاتایه)، ده‌یفه‌رموو: «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بِلَاغِهِ عَلَيْنَا. رَبَّنَا صَاحِبُنَا، وَأَفْضَلُ عَلَيْنَا، عَائِذًا بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ».^(۱) واته: "با نه‌و که‌سه‌ی نه‌م قسه‌ی ئیمه ده‌یسیّت بیگه‌یه‌نیت به که‌سانی تر، یان با که‌سی بیسه‌ر گوئی لیبت و، که‌سی ناماده‌ش ناگای له‌وه بیت، که ئیمه سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره ده‌که‌ین و، دان به‌وه‌دا ده‌نپن که نازو نیعمه‌تیکي چاک و پاکی پړاندوه به‌سه‌رماندا. خوايه، هاوکاریمان بکه‌و ناگات لیمانیبت و، به‌رده‌وام نیعمه‌تی خوت پرژینه به‌سه‌رماندا، په‌نا به‌خوا ده‌گرین له ناگری دوزه‌خ".

زانای پایه‌به‌رز قاضي (عیاض) و، خواوه‌نی کتیبی {مَطَالِعُ الْأَنْوَارِ عَلَى صِحَاحِ الْأَثَارِ}، که ناسراوه به (ابن قُرْقُول) {و، که‌سانی تریش فه‌رموویانه: میمی (سَمِعَ) شه‌ده‌داره‌و، به مانای نه‌وه دیت، که که‌سی بیسه‌ر نه‌م قسه‌ی منه بگه‌یه‌نیت به که‌سیکی تر، وه‌ک ناگادار کردنه‌وه‌یه‌ک له‌سهر کردنی زیکر له به‌ره‌به‌یاندا. به‌لام شیخی (خَطَّابِي) و که‌سانی تر به (سَمِعَ) خویندوویانه‌ته‌وه.

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (خَطَّابِي) فه‌رموویه‌تی: (سَمِعَ سَامِعٌ) واته: که‌سیکی ناماده‌ش ناگای لیوو. به‌مه‌ش حه‌قیقه‌تی مانای حه‌دیه‌که به‌م جوړه‌ی لی‌دیت: "با که‌سی بیسه‌ر گوئی لیبت و، که‌سی ناماده‌ش ناگای له‌وه بیت، که ئیمه سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره ده‌که‌ین و، دان به‌وه‌دا ده‌نپن که نازو نیعمه‌تیکي چاک و پاکی پړاندوه به‌سه‌رماندا".^(۲)

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۶ / به ژماره: ۲۷۱۸.

(۲) پروانه: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ۴ / ۱۴۵.

بۆشمان رپوایت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) ئیواره ی به سهردا بهاتایه، دهیفرموو: «أَمْسَيْنَا، وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ». واته: "ئیواره مان به سهردا هاتو، ههموو مۆلک و سامانیکیش هی خوابه و، سوپاس و ستایشیش ههر شایسته ی نه وه و، هیچ پهرستراویکی راسته قینهش نیه بیجگه له خوای تاك و ته نهایی بی هاوتا".

راوی ئهم حه دیسه فهرموویه تی: وا ده زانم پیغه مبهری خوا ئه مه شی دهیفرموو: «لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. رَبِّ، أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا. رَبِّ، أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ. رَبِّ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ، وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ». واته: "ههموو مۆلک و سامانیك هی نه وه و، سوپاس و ستایشیش ههر شایسته ی نه وه و، تواناشی به سهر ههموو شتیکدا هیه. پهروه دگرم، داوای ئهو خه یرو چاکه یه تی لی ده که م، که له م شه ودا هیه و، نه وه ش که له دوا ی ئهم شه ووه هیه. په ناشت پیده گرم له و شهرو خراپه یه ی که له م شه ودا هیه و، له و شهرو خراپه یه ش که له دوا ی ئهم شه ووه هیه. پهروه دگرم په نات بی ده گرم له ته مبه لی و ته وه زه لی و، له به سالآچوون و پیری خراپ. په ناشت بی ده گرم له سزای ناو ناگری دۆزه خو، له سزای ناو گوڤر".

ههروه ها نه گهر پیغه مبهری خوا رپۆزیشی بکردایه ته وه دهیفرموو: «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمَلِكُ لِلَّهِ.... هتد».^(۱)

بۆشمان رپوایت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیاویك هات بۆ خزمه تی پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) و، عهرزی کرد: ئهی پیغه مبهری خوا، ئازاریکی زۆرم

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٨٩ / به ژماره: ٢٧٢٣.

توشبوو بههوی دوپشکیکهوه، که دوینی پیوه دام! پیغهمبه‌ریش فهرمووی: «أَمَّا لَوْ قُلْتَ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ تَضُرَّكَ». واته: "بزانه نه‌گەر کاتیک ئیوارەت بەسەردا هات بتوتایه: (پەنا دە‌گرم بە فەرماشت و سیفه‌ته ته‌واوه‌کانی خوای گه‌وره له خراپه‌ی نه‌وه‌ی خۆی درووستی کردوه)، زیانی پی نه‌ده‌گه‌یاندیت".

ئیمامی موسلیم ده‌قی ئەم هه‌دیسە‌ی له‌دوای هه‌دیسکی ژنه‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (خو‌لة) ی کچی (حکیم) هوه به‌م جو‌ره هیناوه.^(۱)

هه‌روه‌ها ئەم هه‌دیسە‌مان له کتیبه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) شدا بو‌رپوایه‌ت کراوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: نه‌گەر سی جار بیوتایه «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»، هیچ شتیک زیانی پی نه‌ده‌گه‌یاند.^(۲)

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنِّي) (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا به‌رشته‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌پازی بیت)، که ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (صِدِّيق) (خوای لی‌پازی بیت) عه‌رز ی پیغه‌مبه‌ری کردوه: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، چه‌ند وشه‌یه‌کم فی‌ر بکه، تا به‌یانیان و ئیواران بیاخوینم". ئه‌ویش فهرمووی: بَلَى: «اللَّهُمَّ، فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّ كُلِّ وَشْرِكِهِ». واته: "خوایه، ئه‌ی به‌دیپهنه‌رو درووستکه‌ری ئاسمانه‌کان و زه‌وی، ئه‌ی زاناو ئاگادار به‌ نه‌یتی و په‌نهانی و ناشکراکان، ئه‌ی په‌روه‌ردگار و خواوه‌نی هه‌موو شتیک، شایه‌تی

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۰ / به‌ ژماره: ۲۷۰۸، وه / ۲۰۸۱ / به‌ ژماره: ۲۷۰۹.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۳۲ / به‌ ژماره: ۷۱۲. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: هه‌دیسکی (صَحِيح) به. بروانه: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۲ / ۳۵۷ - ۳۵۸.

دهدهم که هیچ په‌رس‌اوئیکی راسته‌قینه نیه بیجگه له تو، په‌نات پی ده‌گرم له خراپه‌ی نه‌فسی خۆم، له خراپه‌ی شه‌یتان و نه‌و وه‌سوه‌سه‌ی هاوبه‌شدانانه‌ی که نه‌و بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌کات (یان نه‌و ته‌له‌و داوانه‌ی نه‌و دایان ده‌نیت). "نه‌وجا فه‌رمووی: «قُلْهَا إِذَا أَصْبَحْتَ، وَإِذَا أَمْسَيْتَ، وَإِذَا أَخَذْتَ مَضْجَعَكَ». واته: "ئه‌م وشانه له به‌یانیان و له ئیواران و له کاتی چوونه سه‌ر جینگه‌شدا بخۆینه".

ئیمامی (بِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

هاوینه‌یه‌کی نه‌مه‌شان له (سُنَن) ی (أَبُو دَاوُد) دا بۆ رپوایه‌ت کراوه، له رینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه‌وه (خوای لی‌رازی ییت)، که هاوه‌لان عه‌رز ی پتغه‌مه‌ریان کردوه: نه‌ی پتغه‌مه‌ری خوا، قسه‌یه‌کمان فیر بکه، تا به‌یانیان و ئیواران که راکشاین بیخۆین.... ئیتر حه‌دیه‌سه‌کی باس کردو، له‌دوای وشه‌ی (وَشْرَكِيه) نه‌مه‌شی بۆ زیاد کرد: «وَأَنْ تَقْتَرِفَ سُوءًا عَلَى أَنْفُسِنَا، أَوْ نَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ». واته: "په‌نات پی ده‌گرم له‌وه‌ش که خراپه‌یه‌ک تووشی خۆمان بکه‌ین، یان خراپه‌یه‌ک تووشی موسولمانیک بکه‌ین".

وشه‌ی (شَرَكِيه) له فه‌رمایشته‌یه‌کی پتغه‌مه‌ری خوادا (دروودی خوای له‌سه‌ر ییت)، به‌ دوو جوړ رپوایه‌ت کراوه: درووسته‌ترین و مه‌شه‌ورترین بریتیه له (شَرَكِيه)، که له هاوبه‌شدانانه‌وه وه‌رگیراوه. واته: وه‌سوه‌سه‌ی هاوبه‌شدانان بۆ خوای گه‌وره، که شه‌یتان ده‌یخاته ده‌له‌وه. دوه‌میشیان بریتیه له (شَرَكِيه)، واته: په‌ت و داوه‌کانی شه‌یتان. موفه‌ده‌که‌شی بریتیه له (شَرَكِيه).

---

(۱) ب‌روانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۷ / به ژماره: ۵۰۶۷، وَسُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۷ / به ژماره: ۳۳۹۲.

(۲) ب‌روانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۳ / به ژماره: ۵۰۸۳. حه‌دیسیکی لاوازه له‌م رینگه‌یه‌وه، به‌لام پالېشتی هه‌یه، بۆیه پله‌ی به‌رز ده‌یته‌وه بۆ پله‌ی حه‌دیسی (حَسَن). ب‌روانه: تَسَانُجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۶۴ - ۳۶۵.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنَن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عُثْمَان) ی کورپی (عَفَّان) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «مَا مِنْ عَبْدٍ يَقُولُ فِي صَبَاحِ كُلِّ يَوْمٍ وَمَسَاءِ كُلِّ لَيْلَةٍ: "بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ». واته: "هر بنده بهك سهرله به یانی هه موو رۆژێك و، سهرله ئیوارهی هه موو شهوێك سی جار بلیت: (به ناوی ئه و خوایهی، که له گه ل ناوی ئه و دا هیچ شتێك نه له زهوی و نه له ئاسماندا زیان ناگهیه نیت و، ئه و خوایهش بیسه رو زانایه)، ئیتر هیچ شتێك زیانی پی ناگهیه نیت".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

جا ئه مه دهقی حه دیسه که یه لای ئیمامی (تِرْمِذِي). له رپوایه ته که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا به م جوړه هاتوه: «لَمْ تُصِبْهُ فَجَاءُ بَلَاءٌ». واته: "به لای کو تو پری تو وشنا بیت".

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تِرْمِذِي) دا، له هاوه لێ خۆشه ویست (ثَوْبَان) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویهتی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُمَسِّي: "رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- نَبِيًّا" كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يُرْضِيَهُ». ^(۲) واته: "ئه و که سه ی ئیواران بلیت: (رازیم به وهی خوا پهروه ردگارم بیت و، ئیسلامیش ئاینم بیت و، (مُحَمَّد) یش پتغه مبهرم بیت)، خوای گه و ره به فه زل و به خشنده یی خۆی رازی ده کات".

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۴ / به ژماره: ۵۰۸۸، و سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۵ / به ژماره: ۳۳۸۸.

(۲) پروانه: سُنُنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۶۵ / به ژماره: ۳۴۸۹.

له رېشته ی ئه م حه ديسه دا كه سيك هه يه به ناو ی { (سَعِيد) ی كور ی (مَرْزُبَان) ی (كُوفِي)، ناسراو به (أَبُو سَعْد) ی (يَقَال) }، كه (مَوْلَى) ی هاوه لى خو شه ويست (حُدَيْفَة) ی كور ی (يَمَان) بو ه، به يه ك دهنگى فهرمووده ناسان كه سيكى (ضَعِيف) به. ئيمامى (تَرْمِذِي) ش فهرموويه تى: ئه مه حه ديسىكى (حَسَن) ی (صَحِيح) ی (غَرِيب) به له م رېنگه يه وه.

جا رهنگه به لای نه وه وه له رېنگه يه كى تره وه (صَحِيح) بيت.

ئيمامى (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) ش به چهند رېشته يه كى جوان (جَيِّد) رپوايه تيان كرده، له پياوړيكه وه، كه خزمه تى پيغه مبهري خواى كرده، ئه ويش به هه مان ده قى پيشو له پيغه مبهره وه رپوايه تى كرده. به مهش - سوپاس بو خوا - ئه صلى حه ديسه كه سابه.

ئيمامى (حَاكِم) يش له كتيبي (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا رپوايه تى كرده وه، فهرمووشي: رېشته كه ي (صَحِيح) به.^(۱)

ئه و جا بزانه كه له رپوايه ته كه ي ئيمامى (أَبُو دَاوُد) و هه نديكى تر له زانا ياندا به م جوړه هاتوه: (وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا)، له رپوايه ته كه ي ئيمامى (تَرْمِذِي) شدا به م جوړه هاتوه: (نَبِيًّا). بويه سونه ته مروفي موسولمان هه ردو وكيان به يه كه وه كۆبكاته وه، بليت: (نَبِيًّا وَرَسُولًا). خو ئه گه ر ته نها يه كيكي شيان بليت، ئه وا هه ر كارى به حه ديسه كه كرده.

بو شمان رپوايه ت كراوه له (سُنَنِ) ي (أَبُو دَاوُد) دا به رېشته يه كى جوان، كه ئه و به (ضَعِيف) ي دانه ناوه، له هاوه لى خو شه ويست (أَنَس) به وه (خواى لى رازى بيت)، كه پيغه مبهري خوا (درودى خواى له سر بيت) فهرموويه تى: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ أَوْ يُمَسِّي: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ، وَأُشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ خَلْقِكَ،

(۱) بېروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۹ / به ژماره: ۱۹۰۵.

أَتَاكَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ" أَعْتَقَ اللَّهُ رُبْعَهُ مِنَ النَّارِ، فَمَنْ قَالَهَا مَرَّتَيْنِ، أَعْتَقَ اللَّهُ نِصْفَهُ مِنَ النَّارِ، وَمَنْ قَالَهَا ثَلَاثًا، أَعْتَقَ اللَّهُ تَعَالَى ثَلَاثَةَ أَرْبَاعِهِ، فَإِنْ قَالَهَا أَرْبَعًا، أَعْتَقَهُ اللَّهُ تَعَالَى مِنَ النَّارِ».^(۱) واته: "ئەو كەسەى بەيانیان یان ئیواران بلیت: (خوایە من ئەم بەیانیه تۆو ئەوانەى عەرشە کەى تۆیان هەلگرتو و فریشتەکانی تۆو تەواوی درووستکراوە کانت دەکەم بە شایەت، کە بەراستی هەر تۆ خوایت و، هیچ پەرسراویکی راستەقینە نیە بیتجگە لە تۆو، (مُحَمَّد)یش بەندەو پیغمبەری تۆیە،) خوای گەورە چارەکیکی ئەو کەسە لە ناگر رزگار دەکات. ئەو کەسەش دوو جار بیلیت، خوای گەورە نیوەى لە ناگر رزگار دەکات. ئەو کەسەش سێ جار بیلیت، خوای گەورە سێ چارەکی لە ناگر رزگار دەکات. ئەو کەسەش چوار جار بیلیت، خوای گەورە بەتەواوەتی لە ناگر رزگاری دەکات".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) دا بە رشتەیه کی جوان، کە ئەو بە (ضَعِيف)ی دانەناوە، لە هاوێلی خۆشەویست (عَبْدُ اللَّهِ)ی کورپی (غَنَام)ی (بَيَاضِي) هەو (خوای لی رازی بیت)، کە پیغمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبَحُ: "اللَّهُمَّ، مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ، لَا شَرِيكَ لَكَ، لَكَ الْحَمْدُ، وَلَكَ الشُّكْرُ" فَقَدْ أَدَّى شُكْرَ يَوْمِهِ. وَمَنْ قَالَ مِثْلَ ذَلِكَ حِينَ يُمَسِّي فَقَدْ أَدَّى شُكْرَ لَيْلَتِهِ».^(۲) واته: "ئەو کەسەى بەیانیان بلیت: (خوایە، ئەو نازو نیعمەتەى من لەم بەیانیه دا هەمە، تەنھا لە تۆوێه، کە هیچ هاوێلێ شەریکیکت نیە، سوپاس و ستایشیش هەر شایستەى تۆیە)، بەمە شوکرو سوپاسی ئەو رۆژەى

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۸ / بە ژماره: ۵۰۶۹. شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: وەسفدار کردنی رشتەى ئەم حەدیسە بەوێ، کە رشتەیه کی جوانە، جیگەى سەرئەجە، بەلام لەبەر ئەوێ لە رینگەیه کی ترههه لە هاوێلی خۆشەویست (أَنَس) هەو هاتو، بۆیه من دەلیم: حەدیسێکی (حَسَن)ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۷۵ - ۳۷۶.

(۲) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۸ / بە ژماره: ۵۰۷۳. شیخی عەسقلانی فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن)ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۸۰.

به جیهتاوه. ئەو کەسەش لە ئیواراندا هەمان شت بلیت، ئەوا شوکرو سوپاسی ئەو
شەوی به جیهتاوه".

بۆشمان رێوایەت کراوە لە (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا به چەند
رشتهیهکی (صَحِيح)، لە هاوێلی خوشەوێست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خوا) له هەردووکیان رازی
بیت)، که فەرموویەتی: هەرگیز پێغه مبهری خوا (درودی خۆی لە سەر بیت) لە ئیواران و
لە بیانیاندا ئەم دوایانە لە بیر نەدەکرد: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ (الْعَفْوَ) (الْعَافِيَةَ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ (الْعَفْوَ) (الْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي.
اللَّهُمَّ، اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَآمِنْ رَوْعَاتِي. اللَّهُمَّ، احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ
يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي».^(۱) واتە:
"خوايه من داواي (لێبوردن) و سەلامەتی و بێوەیت لێ دەکەم لە دنیا و لە دواڕۆژدا،
خوايه من داواي لێبوردن و سەلامەتیت لێ دەکەم سەبارەت بە ئاینەکەم و دنیاکەم و
خزم و کەس و کارەکەم و مالت و سەرۆتەکەم. خوايه عەیب و ناتەواوی و تاوانەکانم
بپۆشەو، ترسو و دلەراوکێشم مەهێلە. خوايه بپارێزە لە پێشمهوه و لە دوامهوه و
لەلای راستمهوه و لەلای چهپهوه و لە سهرمهوه، پەناش دەگرم بە گەورەیی و
دەسەلاتی تۆ لەوهی، که لەژێرمهوه لەناوبرێم".

زانای پایه‌بەرز (وَكَيْع) ی کورپی (جَرَّاح) فەرموویەتی: مەبەستی پێغه مبهری خوا
بەوهی که فەرموویەتی (لەژێرمهوه لەناوبرێم) ئەوهیه، که به رۆچوونی زهوی
تیانه چیت.

ئیمامی (حَاكِم) یش فەرموویەتی: رشته‌کە ی (صَحِيح) به.^(۲)

(۱) بڕوانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۸ / به ژماره: ۵۰۷۴، وَسُنُنُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ /

۱۴۵ / به ژماره: ۱۰۴۰۱، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۳ / به ژماره: ۳۸۷۱.

(۲) بڕوانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۶۹۸ / به ژماره: ۱۹۰۲.

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) و لە غەیری ئەوانیشدا بە رشتەیی (صَحِيح)، لە ئیمامی (عَلِي) هەو (خوای لی رازی بیت)، ئەویش لە پیغەمبەری خواوە (درودی خوای لەسەر بیت)، کە لە کاتی راکشانیدا دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَبِكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ، مِنْ شَرِّ مَا أَنتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَ. اللَّهُمَّ، لَا يُهْزَمُ جُنْدُكَ، وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ، مِنْكَ الْجَدُّ، سُبْحَانَكَ، وَبِحَمْدِكَ».^(۱) واتە: "خوایه من بەنا دەگرم بە زاتی پاڤ و بەرپزرت، بەناش دەگرم بە فەرماشت و سیفەتە تەواوە کانت، لە خراپە و شەڕی ئەوێ لەژێر دەستی قودرەتی تۆداوە. خوایه تۆ قەرزاری و تاوانباری لادەدەیت و لە کۆل دەخەیت. خوایه سەربازەکانی تۆ تووشی دۆران نایەن و، کەس بەسەریاندا زل ناییت و، بەلێتە کەشت سەبارەت بە پاداشتی گۆرپایەلانو سزای سەرپێچیکاران هەر دیتەدی و، دەوڵەمەندی و هەبوون و بەخت و دەسەلاتیش هیچ سوودێک بە خاوەنە کەیان ناگەیەنن لەلای تۆ، پاڤ و بیگەردی و سوپاس و ستایش هەر بۆ تۆیە".

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) دا بە چەند رشتەییەکی جوان (جَيِّد)، لە هاوێلی خوشەویست (أَبُو عِيَّاش) ی (زُرْقِي) هەو (خوای لی رازی بیت)، کە پیغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" كَانَ لَهُ عِدْلٌ رَقَبَةٍ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ، وَكُتِبَ لَهُ عَشْرُ حَسَنَاتٍ، وَحُطُّ عَنْهُ عَشْرُ سَيِّئَاتٍ، وَرُفِعَ لَهُ عَشْرُ دَرَجَاتٍ، وَكَانَ فِي حِرْزٍ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُمْسِيَ. وَإِنْ قَالَهَا إِذَا أَمْسَى، كَانَ لَهُ مِثْلُ ذَلِكَ حَتَّى يُصْبِحَ».^(۲) واتە: "ئەو کەسە ی بە یانیان بلیت: (لا

(۱) بڕوانە: سُنَنِی أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۲ / بە ژمارە: ۵۰۵۲، وَسُنَنِی التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۴ / ۴۱۲ / بە ژمارە: ۷۷۳۲. شیخی عەسقەلانی فەرموویەتی: حەدیسێکی (حَسَن) هە. بڕوانە: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۲ / ۳۸۴ - ۳۸۵.

(۲) بڕوانە: سُنَنِی أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۱ / بە ژمارە: ۵۰۷۷، وَسُنَنِی ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۲. شیخی عەسقەلانی فەرموویەتی: حەدیسێکی (صَحِيح) هە. بەلام ئەوێ

الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)،

نه‌وه‌کانی حه‌زهرتی (إِسْمَاعِيل)ی له کۆیلابه‌تی نازاد

بۆ ده‌نوسریت و، ده‌ خراپه‌شی لی داده‌وه‌رینریت و، ده‌ پله‌ش

پله‌ی به‌رز ده‌کریتمه‌وه‌و، هه‌تا ئیواره‌ش له‌ شه‌یتان پارێزراو ده‌بیت. خو ئه‌گه‌ر
ئێوارانیش بیلیت، هه‌تا به‌یانی هه‌مان پاداشت و خه‌لاتی ده‌ست ده‌که‌ویت".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنن)ی (أَبُو دَاوُد)دا به‌ رِشته‌یه‌ك، که‌ ئه‌و به‌ (ضَعِيف)ی دانه‌ناوه‌، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو مَالِك)ی (أَشْعَرِي)یه‌وه‌ (خوای لی
پازی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِذَا أَصْبَحَ
أَحَدُكُمْ، فَلْيَقُلْ: "أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ
هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ، وَتَصَرَّهُ، وَتَوَرَّهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ، وَشَرِّ مَا
بَعْدَهُ" ثُمَّ إِذَا أَمْسَى، فَلْيَقُلْ مِثْلَ ذَلِكَ».^(۱) واته‌: "ئه‌گه‌ر یه‌کیك له‌ ئێوه‌ پۆزی
کرده‌وه‌، با بلیت: (پۆژمان کرده‌وه‌و، هه‌موو مو‌لك و سامانیکیش هی خوای
په‌روه‌ردگاری عاله‌مه‌. خوايه‌ من داوای خه‌یرو خوشی ئه‌م پۆژه‌ت لی ده‌که‌م، تێیدا
به‌ مه‌به‌ست و به‌ ئاوام بگه‌یه‌نیت و، به‌سه‌ر دوژمناندا سه‌رم بجه‌یت، پێم له‌ زانست و
کرده‌وه‌ی باش بجه‌یت و، فه‌رو به‌ره‌که‌ت و رزق و پۆزی پا‌ك و خاویتم به‌ نصیب
بکه‌یت و، به‌رده‌وام و راگه‌راوم بکه‌یت له‌سه‌ر په‌یره‌وی کردن له‌ پێگه‌ی راست و،
سه‌رپێچی کردن له‌ شوینکه‌وتنی هه‌واو ئاره‌زوو. په‌ناشت پێ ده‌گرم له‌ خراپه‌و

که‌ ئیمامی نه‌وه‌وی فه‌رموویه‌تی: (به‌ چه‌ند رِشته‌یه‌ك رپوایه‌ت کراوه‌)، جێگه‌ی سه‌رنج و
تێبینیه‌، چونکه‌ لای هه‌ردوو ئیمامه‌که‌ به‌ یه‌ك رِشته‌ رپوایه‌ت کراوه‌. بپروانه‌: نَتَائِجُ الْأَفْكَار /
٢ / ٣٨٥ - ٣٨٧.

(۱) بپروانه‌: سُننُ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧٤٣ / به‌ ژماره‌: ٥٠٨٤. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی:
حه‌دیسێکی (ضَعِيف)ه‌. نه‌وه‌ش که‌ ئیمامی (أَبُو دَاوُد) به‌ (ضَعِيف)ی دانه‌ناوه‌، واته‌ له‌ناو
(سُنن)ه‌که‌یدا، ئه‌گه‌نا له‌ ده‌ره‌وه‌ی (سُنن)ه‌که‌یدا به‌ (ضَعِيف)ی داناوه‌. بپروانه‌: نَتَائِجُ
الْأَفْكَار / ٢ / ٣٨٨ - ٣٨٩.

شهری نهو هی لهم رۆژه دایه و، نهو هس که له دوا ی نه م رۆژه وهیه). نهو جا با له ئیوارانیشدا هه مان شت بلیت و هه مان زیکر بکات".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (أَبُو بَكْرَةَ) وه، که پرساری کردوه له باوکی: باوکه گیان، گویم لیته هه موو رۆژیک نه م دوعایه ده خوینیت: (اللَّهُمَّ، عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ، عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ، عَافِنِي فِي بَصَرِي، اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ)، واته: (خوایه بیوه ی و سه لامه تم بکه له لاشه م و له بیستم و له بینمدا. خوایه من په نات پی ده گرم له کافر یون و له هه ژاری و نه داری. خوایه من په نات پی ده گرم له سزای ناو گوړ، هیچ په رستراوینکی راسته قینه نیه بیجگه له تو)، به یانیان و ئیوارانیش سیباره ی ده که یته وه. باوکیشی فه رموو یه تی: "من گویم له پیغه مبهری خوا بوو (درودی خوی له سه ر بیت)، که نه و دوعایانه ی ده کرد. بۆیه پیم خۆشه شوین سونه ته که ی نه و بکه وم".^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (ابن عَبَّاس) سه وه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سه ر بیت)، که فه رموو یه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ: ﴿قَسْبَحَانَ اللَّهُ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ﴾ * وَلَهُ الْحَمْدُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ * يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَلِكَ تُخْرَجُونَ﴾ [الروم: ۱۷ - ۱۹] أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي يَوْمِهِ ذَلِكَ. وَمَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُمَسِّي، أَذْرَكَ مَا فَاتَهُ فِي لَيْلَتِهِ». ^(۲) واته: "نه و که سه ی به یانیان نه م سی نایه ته بخوینیت {که نه مه راقه و و اتا کانیانه: که واته پاک و بیگه ردی بۆ خوی گه وره کاتیک ئیواره تان به سه ردا دیت و، کاتیکیش رۆژ ده که نه وه و به یانیان به سه ردا دیت. سوپاس و ستایشیش له

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۵ / به ژماره: ۵۰۹۰. شیخی عه سه قه لانی فه رموو یه تی:

حه دیسیکی (حسن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۸۹ - ۳۹۰.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۰ / به ژماره: ۵۰۷۶.

ناسمانه‌کان و له زه‌ویدا، له شه‌وداو له نیوه‌رۆدا هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه. ئه‌و خوایه‌ی، که زیندوو له مردوو ده‌رده‌هێت و، مردووش له زیندوو ده‌رده‌هێت و، زه‌ویش له‌دوای مردنی زیندوو ده‌کاته‌وه‌و ده‌یووژنێته‌وه‌، جا ئیوه‌ش هه‌ر به‌و جو‌ره‌ له‌ گۆره‌کانتان ده‌رده‌هێنن و زیندوو ده‌کرێته‌وه‌، هه‌موو ئه‌و خه‌یرو ویردانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویتته‌وه‌، که له‌و رۆژه‌دا له‌ده‌ستی ده‌رچوون. ئه‌و که‌سه‌ش له‌ ئیواراندا بیاخوینێت، ئه‌و خه‌یرو ویردانه‌ی ده‌ست ده‌که‌ویتته‌وه‌، که له‌و شه‌وه‌دا له‌ده‌ستی ده‌رچوون".

ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ئه‌م هه‌دیسه‌ی به‌ (ضَعِيف) دانه‌ناوه. به‌لام ئیمامی بوخاری له‌ هه‌ردوو کتیی (التَّارِیخُ الْکَبِیْر) و (کِتَابُ الضُّعْفَاء) دا به‌ (ضَعِيف) ی داناوه.

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له یه‌کیک له‌ که‌جه‌کانی پێغه‌مبه‌ره‌وه (خوایان لێ رازی بێت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بێت) فیری ده‌کردو، ده‌یفه‌رموو: «قُولِي حِينَ تُصْبِحِينَ: "سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا" فَإِنَّهُ مَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُصْبِحُ، حَفِظَ حَتَّى يُمْسِيَ، وَمَنْ قَالَ هُنَّ حِينَ يُمْسِي، حَفِظَ حَتَّى يُصْبِحَ». ^(۱) واته: "به‌یانان بلی: (پاک و بێگه‌ردی و سوپاس و ستایش بۆ خوی گه‌وره‌، هه‌ج هه‌یزیک نیه‌ له‌سه‌ر کردنی چاکه‌ مه‌گه‌ر به‌ وێست و لوتفی خوا نه‌بێت، ئه‌وه‌ی که خوا وێستویه‌تی، بوه‌و ده‌شبیّت، ئه‌وه‌ش ئه‌و نه‌یویستوه‌، نه‌بوه‌و ناشبیّت. ده‌زانم که خوی گه‌وره‌ توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه‌و، ناگاشی له‌ هه‌موو شتی‌ک هه‌یه‌)، جا ئه‌و که‌سه‌ی به‌یانان بیلێت، پارێزراو ده‌بێت هه‌تا ئیواره‌و، ئه‌و که‌سه‌ش ئیواران بیلێت، پارێزراو ده‌بێت هه‌تا به‌یانی".

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۰ / به‌ ژماره‌: ۵۰۷۵. شیخی عه‌سقه‌لانی به‌ هه‌دیسیکی (ضَعِيف) ی داناوه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۳۹۶ - ۳۹۷.

بۆشمان رېوایەت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشه‌ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) سه‌وه (خوای لی رازی بیت)، که فەرمووێتی: رَوَّزِيك پێغه‌مبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) تەشریفی هێنایە ناو مزگەوتەوه‌و، گەشت بە پیاویك له پشٹیوانان، که پێی دەوترا (أَبُو أَمَامَة)، جا پێی فەرموو: ئەی (أَبُو أَمَامَة)، چیه‌وا دەتبینم له‌ غەیری کاتی نوێژدا له‌ مزگەوتدا دانیشتیوت؟! ئەویش عەرزی کرد: ئەی پێغه‌مبەری خوا خەمبارو قەرزازم! پێغه‌مبەریش فەرموو: قەسەکت فێر نە‌که‌م، که ئە‌گەر بیلێت، خوا خەم و خەفەتە‌که‌ت دەرە‌وێتێته‌وه‌و، قەرزە‌که‌شت بۆ دە‌داتە‌وه‌؟ ئەویش عەرزی کرد: "بە‌لێ، ئە‌ی پێغه‌مبەری خوا". پێغه‌مبەریش فەرموو: بە‌یانیان و ئیواران بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ». واتە: "خوایە من پەنا بە‌تۆ دە‌گرم له‌ خەم و پە‌ژارە‌و دلتە‌نگی‌و، پە‌ناشت بێ دە‌گرم له‌ نە‌توانکاری و تە‌مبە‌لی، پە‌ناشت بێ دە‌گرم له‌ ترس‌وکی و ر‌ژدی و چرووکی‌و، پە‌ناشت بێ دە‌گرم له‌ زۆربۆهێتانی قەرزو، زالبوونی پیاوانی خاوەن قەرز، یان خاوەن دە‌سه‌لات".

جا (أَبُو أَمَامَة) دە‌فەرموێت: منیش وه‌ه‌م کرد که‌ حە‌زەرە فەرموو، ئێ‌تر خوای گە‌وره‌ خەم و خەفەت و قەرزە‌که‌ی لە‌سەر لا‌بردم.^(۱)

---

(۱) ب‌روانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۴ / به‌ ژماره: ۱۵۵۵. شیخی عەسقلانی به‌ حە‌دیسکی (ضَعِيف) ی دان‌اوه. ب‌روانه: تَتَائِجُ الْفُكَّار / ۲ / ۳۹۷ - ۳۹۸. بە‌لام شیخ (عَبْدُ الْقَادِر) ی (أَرْنَوُوط) له‌ تە‌حقیقه‌که‌ی خویدا به‌ حە‌دیسکی (حَسَن) ی دان‌اوه.

جا ب‌یگومان حە‌دیسە‌که‌ لە‌م ر‌ینگە‌یه‌وه‌و بە‌م دە‌قه‌ قە‌سی لە‌سەرە، که‌ نایا (ضَعِيف) به‌ یان (حَسَن) به‌، ئە‌گینا دە‌قی دو‌عا‌که‌ له‌ صە‌حیحی بوخاریدا ه‌اتوه، له‌ ر‌ینگە‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَنَس) سه‌وه، بە‌لام با‌سی ئە‌و چ‌ڕۆ‌که‌ی ت‌یدا نیه‌و، نە‌شە‌ستراوه‌تە‌وه‌ به‌ بە‌یانیان و ئیوارانه‌وه‌و. ب‌روانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۴۲ / به‌ ژماره: ۶۰۰۸.

بوښمان رپوایه ت کراوه له کتبه کهي شیخی (ابن السنّي) دا، به رښته يه کي (صحيح)، له هاوړلي خوښه ويست (عبدالرحمن)^(۱) ي کورې (أبزي) وه (خوای لي رازي بيت)، که فهرموويه تي: پټغه مبهري خوا (دروډي خوای له سر بيت) به يانيان ده يفه رموو: «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، وَمِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - حَنِيفًا مُسْلِمًا، وَمَا أَنَا (كَانَ) مِنَ الْمُشْرِكِينَ». ^(۲) واته: "رږوژمان کرده وه له سر مانه وه ده سترگرتن به ثاني پيروزي ئيسلامو، له سر وتي (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ)، له سر ثاني پټغه مبهري که مان (مُحَمَّد) (دروډي خوای له سر بيت)، له سر رپيازو شهريعه تي حه زره تي (إِبْرَاهِيمَ) (دروډي خوای له سر بيت)، که بريتي بوو له لادان له تايين و بروباه وړي هله و جهوت، بهرو دينداري راسته قينه و يهك خوا په رستي و، ته تسليموون به برياره کاني خوای گه وړه، منيش يه کيک نام له هاوړه شدانه ران (يان نه ویش يه کيک نه بو له هاوړه شدانه ران)".

منيش ده ليم: فهرمايشته کهي پټغه مبهري خوا له کتبه کهي شیخی (ابن السنّي) دا بهم جوړه هاتوه: (وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ)، که نه مهش ياساغو رپگه لينگير او نيه

---

(۱) له زوربي نوسخه به چاپگه يه نراوه کاني کتيي (أذْكَار) دا نوسراوه: (عَبْدُ اللَّهِ) ي کورې (أبزي). به لام راسته کهي نه وويه که (عَبْدُ اللَّهِ) له (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ي باو کيه وه رپوايه تي کرده و، نه ویش له پټغه مبهري خوا وه، وه کو له کتبه کهي شیخی (ابن السنّي) دا به و جوړه هاتوه.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۲۰ / به ژماره: ۳۴. شيخ (نُورُ الدِّينِ) ي (هَيْمِي) فهرموويه تي: ئيمامي (أَحْمَد) و (طَبْرَانِي) ش رپوايه تيان کرده و، که سه کاني رښته ي هه دوو کيشيان هه مان نه و که سانه ن، که له رښته ي حه ديسي (صحيح) دا ناويان هاتوه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَايِدَ / ۱۰ / ۱۱۶ / به ژماره: ۱۷۰۰۳.

منيش ده ليم: نه م زیکره له تيوارانيشدا هه سونه ته، وه کو له يه کيک له رپوايه ته کاني ئيمامي (أَحْمَد) دا هاتوه. پروانه: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۲۴ / ۷۹ / به ژماره: ۱۵۳۶۳.

(واته: نابیت بوتریت: چۆن پتغه مبهری خوا فهرموویه تی: ئاینی پتغه مبهره که مان؟!).

چونکه رهنگه پتغه مبهری خوا نهوهی به دهنگی بهرز فهرموویت، تاوه کو کهسانی تر بییستن و، فیروی بن. خواش له هه موو کهس زانا تره.

بۆشمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوهلی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (أَبِي أَوْفَى) وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) به یانیان دهیغه رموو: «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ - عَزَّ وَجَلَّ -، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالْكَبْرِيَاءُ وَالْعَظَمَةُ لِلَّهِ، وَالْخَلْقُ وَالْأَمْرُ وَاللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَمَا سَكَنَ فِيهِمَا لِلَّهِ تَعَالَى. اللَّهُمَّ، اجْعَلْ أَوَّلَ هَذَا النَّهَارِ صَلَاحًا، وَأَوْسَطَهُ نَجَاحًا، وَآخِرَهُ فَلَاحًا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». ^(۱) واته: "پۆژمان کرده وه، هه موو مولک و سامانیکیش هه ری خوی گه ورهیه، سوپاس و ستایش و شکۆمهندی و مهنزی و به دیهینان و بریاردان و شهوو پۆژو نهوش له شهوو پۆژدایه هه ری خوی گه ورهیه. خوی به سه رهتای نه م پۆژه م بۆ بکه به هۆکاری خه یرو چاکه ی دین و دنیا، ناوه راس ته که شیم بۆ بکه به هۆکاری سه رکه وتن و به خته وه ری هه ردو و دنیا، کو تاییه که شیم بۆ بکه به هۆکاری بر دنه وه و سه رفرازی دوا پۆژ، نه ی به سۆزترینی به سۆزه کان".

بۆشمان ریوایهت کراوه له هه ردو و کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) و شیخی (ابن السُّنِّي) دا، به رسته یه ک، که لاوازی تیدایه، له هاوهلی خۆشه ویست (مَعْقِل) ی کورپی (سَار) وه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پتغه مبهری خوا وه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يُصْبِحُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ" وَقَرَأَ ثَلَاثَ آيَاتٍ مِنْ سُورَةِ الْحَشْرِ، وَكَلَّ اللَّهُ تَعَالَى بِهِ سَبْعِينَ أَلْفَ مَلَكٍ، يُصَلُّونَ عَلَيْهِ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ مَاتَ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ، مَاتَ شَهِيدًا. وَمَنْ

(۱) بر وانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۲ / به ژماره: ۳۸. شیخی عه سه لانی به حه دیسیکی (ضعیف) ی دانا وه. بر وانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۰۲ - ۴۰۳.

قَالَهَا حِينَ يُمَسِّي، كَانَ بَيْتُكَ الْمَنْزِلَةَ».^(۱) واته: "نهو كهسهی بهیانان سیّ جار بلیت: (أَعُوذُ بِاللّٰهِ السَّمِيعِ الْعَلِيمِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) و، سیّ نایه ته که ی (کوتایی) سورته ی (لَحْشَر) یش بخوینیت {که بریتین له: ﴿هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * هُوَ اللّٰهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ أَلَمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهِمِّنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللّٰهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾}، خوی گه وره هفتا هزار (۷۰۰۰) فرشته راده سپریت، که تاوه کو ئیواره دوعای خهیری بو بکه و داوای لیخوشبوونی بو بکه و. نه گهر لهو روزه شدا بمریت، به شهیدی دهریت. نهو کهسهش له ئیواراندا نهم زیکرانه بکات، ههر هه مان پله و پایه ی دهست ده که ویت."

بۆشان ریوایهت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له (محمّد)ی کوری (براهیم) ی (نیمی) سه وه، نهویش له باوکیه وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتیه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، له گه ل کۆمه له چه کداریکدا ناردینی بو جیگه یه ک، فهرمانی پیکردین، که بهیانان و ئیواران نهم نایه ته بخوینین ﴿فَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۵]. واته: {بوچی ئیوه گومانتان وایه، که ئیمه ئیوه مان بیهوده درووست کردوه و، ئیوهش بۆلای ئیمه

---

(۱) پروانه: سنن الترمذی / ۵ / ۱۸۲ / به ژماره: ۲۹۲۲، وعمل اليوم والليلة (ابن السنّی) / ۴۰ - ۴۱ / به ژماره: ۸۰. شیخی عهسقه لانیس به هدیسیکی (ضعیف)ی داناوه و، فهرمووشتی: سهیره به لامه وه که نیمای نه وه ی هۆشدار ی داوه له سر لاوازی نهم هه دیسه و، باسی لاوازی هه دیسه که ی هاوه لی خو شه ویست (عبدالله) ی کوری (ابی اوفی) ی نه کرده، له گه ل نه وه شدا، که هه دیسه که ی نهو له م هه دیسه لاواز تره. پروانه: نتائج الأفكار / ۲ / ۴۰۵ - ۴۰۶.

ناگه ریتنه وه؟!}. جا ئیمهش خویندمان و، دواتر دهسته وتمان هیتایه وه و، سه لامه تیش بووین.^(۱)

بوئشان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (آنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، به یانیان و ئیواران ئهم دوعایه ده کرد: «اللّهُمَّ، أَسْأَلُكَ مِنْ فَجَاءِ الْخَيْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فَجَاءِ الشَّرِّ».^(۲) واته: "خوایه من داوای خهیری کوت وپرو له ناکاوت لی ده کهم و، به ناشت پی ده گرم له شه ری کوت وپرو له ناکاو".

بوئشان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی خوشه ویست (آنس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، به (فَاطِمَةَ) ی کچی خوای فهرموو (خوای لی رازی بیت): «مَا يَمْنَعُكَ أَنْ تَسْمَعَنِي مَا أَوْصِيكَ بِهِ؟ تَقُولِينَ إِذَا أَصْبَحْتَ وَإِذَا أَمْسَيْتَ: يَا حَيُّ، يَا قَيُّوْمُ، بِكَ أَسْتَعِيْثُ، فَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكْلُنِي إِلَى نَفْسٍ طَافَةَ عَيْنٌ».^(۳) واته: "چی

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۳۹ / به ژماره: ۷۷. شیخی عهسقه لانی به حه دیسکی (ضعیف) ی داناوه. چونکه رسته کهی بجرانی تیدایه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۰۶ - ۴۰۷.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۱ / به ژماره: ۳۹. شیخی (ابن السنّی) ئهم حه دیسه ی له رینگه ی زانای پایه بهرز (أَبُو يَغْلَى) وه ریوایهت کردوه، نه ویش له رینگه ی که سیکه وه به ناوی (يُوسُفُ) ی کوری (عَطِيَّة). جا شیخ (نُورُ الدِّينِ) ی (هَيْثَمِي) فهرموویه تی: ئهو کهسه که سیکه (مَتْرُوكْ) هوه، شیخی عهسقه لانیس فهرموویه تی: که سیکه زور لاوازه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَالِدِ / ۱۰ / ۱۱۵ / به ژماره: ۱۷۰۰۱، وَنَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۰۹ - ۴۱۰.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۶ - ۲۷ / به ژماره: ۴۸. ههروه ها نیمامی (نَسَائِي) و نیمامی (حَاكِم) یش ریوایه تیان کردوه و، نیمامی (حَاكِم) فهرموو شیتی: حه دیسکی (صَحِيح) هه له سه ره جی بوخاری و موسلیم. بروانه: سُنُّ النَّسَائِيِّ الْكُبْرَى / ۶ / ۱۴۷ / به ژماره: ۱۰۴۰۵، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۳۰ / به ژماره: ۲۰۰۰. بۆیه ۳۰۰.

شَتِيك رِيگريت لِي دِه كات نَم ناموژ گاريهَم له گوي بگريت؟ به يانيان و ئيواران بَلِي: (نهي نهو كهسه زيندوهي كه هدر بوويت و هدر ده شيت و، به رِيوه بهرو چاودترو راپه رِنه ري كاروباري بوونه وهرانيت و، خَوَت به خَوَت بويت و هو كاري بووني غهيري خوشتي، داواي به هاناوه اتن و پشتيواني تهنها له تو ده كهَم، هه موو كاروباره كانم بو چاكو و رِيك و پِيك بكهو، به نه ندازه ي چاوترو كانتيكيش مه مسپيره به نه فسي خوم).

بو شمان رپوايهت كراوه له كتيه كه ي شيخي (ابن السنّي) دا، به رسته يه كي لاواز، له هاوه لي خوشه ويست (ابن عباس) هوه (خوا له هدر ووكيان رازي بيت)، كه پياوِيك سكا لاي هينا يه خزمه تي پيغه مبه ري خوا (درودي خوي له سر بيت)، كه به لاو نه هامه تي رووي تيده كات. پيغه مبه ريش بي فهرموو: «قُلْ إِذَا أَصْبَحْتَ: بِاسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَأَهْلِي وَمَالِي» فَإِنَّهُ لَا يَذْهَبُ لَكَ شَيْءٌ». واته: "نه گهر رُوژت كرده وه، بَلِي: (باسم الله) له سر خوم و خيزان و مالم، ئير هيچت له ده ست دهرنا چي و، هيچ زيانِيك ناكه يت". جا پياوه كesh وهاي وت، ئير به لاو نه هامه تيه كاني له كَوَل بوويه وه.^(۱)

بو شمان رپوايهت كراوه له (سُنن) ي (ابن ماجه) و له كتيه كه ي شيخي (ابن السنّي) دا، له (أَمْ سَلَمَةَ) ي دا يكي ئيماندارانه وه (خوي لي رازي بيت)، كه پيغه مبه ري خوا (درودي خوي له سر بيت) به يانيان ده يفهرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا،

شيخي عهسقه لاني فهرموويه تي: سهيره به لامه وه كه ئيمامي نه وه وي نَم حه ديسه ي تهنها له رِيگه ي (ابن السنّي) هوه هينا وه، له گهل نه وه شدا كه ئيمامي (نسائي) و ئيمامي (حاكم) يش رپوايه تيان كرده !!! بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۴۰۷ - ۴۰۸.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۲۸ / به ژماره: ۵۱. وه كو ئيمامي نه وه ويش فهرموويه تي: رسته كه ي لاوازه. چونكه كه سيكي ناديار و نه ناسراوي تيدايه.

وَرَزَقًا طَيِّبًا، وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».^(۱) واته: "خوايه من داواي زانستیکی به سوودو، رزق و رۆزیه کی پاک و حه لالتو، کارو کرده ویه کی وه رگراوت لی ده کهم".

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی خۆشه و یست (ابن عبّاس) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پێغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ فِي نِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسُتْرٍ، فَأَتَمَّ نِعْمَتَكَ عَلَيَّ وَعَافِيَتَكَ وَسُتْرَكَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، إِذَا أَصْبَحَ، وَإِذَا أَمْسَى، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ تَعَالَى أَنْ يُتِمَّ عَلَيْهِ (نِعْمَتُهُ)».^(۲) واته: "ئهو که سهی به یانیان و ئیواران سی جار بلیت: (خوايه من ئهم به یانیه به لوتفو پشتیوانی تو له ناو نازو نيعمهت و له شساعی و پهردهی پاراستی تۆدام، تۆش له دنیاو له دواړوژدا نازو نيعمهت ته و اوام به سهردا برێژهو، ته و او له شساع و پارێزراوم بکه)، خوی گه و ره نازو نيعمهت ته و اوای به سهردا ده رۆزینیت".

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) و شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوه لی خۆشه و یست (زبیری) کوری (عوام) هوه (خوی لی رازی بیت)، ئه ویش له پێغه مبهری خواوه (درودی خوی له سهر بیت)، که فهرموویه تی: «مَا مِنْ صَبَاحٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ، إِلَّا مُنَادٍ يُنَادِي: سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ». واته: "هه ر به یانیه که بهنده کانی خوا رۆزبان لی ببێته وه، بانگه رێک بانگ ده کات و ده لیت: (سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ)".

---

(۱) پروانه: سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۲۹۸ / به ژماره: ۹۲۵، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۹ / به ژماره: ۵۴. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: هه دیسیکی (حسن) ه. پروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۲ / ۴۱۱.

(۲) پروانه: وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۹ / به ژماره: ۵۵. هه دیسیکی زۆر لاوازه. چونکه که سیکی زۆر لاواز له رسته کهیدا به. پروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۲ / ۴۱۱.

له ریوایه ته که ی شیخی (ابن السنّی) دا بهم جوړه هاتوه: «إِلَّا صَرَخَ صَارِخٌ: أَيُّهَا الْخَلَائِقُ، سَبِّحُوا الْمَلِكَ الْقُدُّوسَ».^(۱)

بوښمان ریوایت کړاوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوہلی خوښه ویست (بریدة) وه (خوای لی رازی بیت)، که فہرموویہ تی: پیغہمبہری خوا (درودی خوای لہ سر بیت) فہرموویہ تی: «مَنْ قَالَ إِذَا أَصْبَحَ، وَإِذَا أَمْسَى: "رَبِّيَ اللَّهُ، تَوَكَّلْتُ عَلَيْهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا" ثُمَّ مَاتَ، دَخَلَ الْجَنَّةَ».^(۲) واته: "نہو کہ سہی بہ یانیان و نیواران نہم زیکرہ بکات و، پاشان عمریت، دہ جیتہ بہ ہشتہ وہ. زیکرہ کہش نہمہیہ: (پہرہ ردگارم خواہو، پشتم بہو بہ ستوہو، بیجگہ لہ ویش ہیچ پەرستراویکی راستہ قینہ نیہو، تہنہا پشتم بہو بہ ستوہو، نہویش پەرہ ردگاری عہرشی مہزنہو، ہیچ پەرستراویکی راستہ قینہ نیہ، بیجگہ لہ خوای بالادہستی مہزن. نہوہی خوا ویستویہ تی بوہ دہ شبیت، نہوہش نہو نہویستوہ نہبوہ ناشیت. بزانه کہ خوا توانای بہ سہر ہموو شتیکدا ہدیہو، ناگاداری ہموو شتیکشہ).

بوښمان ریوایت کړاوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوہلی خوښه ویست (انس) ہوہ (خوای لی رازی بیت)، کہ پیغہمبہری خوا (درودی خوای لہ سر بیت) فہرموویہ تی: «أَيُّعْزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكُونَ كَأَبِي ضَمُّم؟». واته: "ثایا یہ کیك لہ نیوہ ناتوانیت وہ کو (أَبُو ضَمُّم) وہابیٹ؟". هاوہلانیٹ عہرزیان کرد: "نہی

(۱) بروانہ: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۶۳ / بہ ژمارہ: ۳۵۶۹، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) /

۳۲ / بہ ژمارہ: ۶۲. حدیسیکی لاوازه. چونکہ کہسی لاواز لہ رشتہ کہیدایہ. بروانہ:

تَنْبِيْهُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۱۳ - ۴۱۴.

(۲) بروانہ: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۴ / بہ ژمارہ: ۴۲. بہ لام دہقی حدیسه کہ لای

نہم ہندیک جیاوازی ہدیہو، حدیسه کہش حدیسیکی لاوازه. چونکہ کہسی لاواز لہ

رشتہ کہیدایہ. بروانہ: تَنْبِيْهُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۱۴ - ۴۱۵.

پټغه مبهري خوا، (أَبُو ضَمَضَم) کيڼه و چوښ به؟" پټغه مبهريش فرموي: «كَانَ إِذَا أَصْبَحَ قَالَ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي قَدْ وَهَبْتُ نَفْسِي وَعَرَضِي لَكَ". فَلَا يَشْتُمُ مَنْ شَتَمَهُ، وَلَا يَظْلِمُ مَنْ ظَلَمَهُ، وَلَا يَضْرِبُ مَنْ ضَرَبَهُ».^(۱) واته: " (أَبُو ضَمَضَم) بهيانان دهوت: (خوايه من خوم و ناموس و نابروم پيشكهشي تو كرده)، نيز جنيوي بهو كهسه نه ده دا، كه جنيوي پيدا بوو، سته ميسي لهو كهسه نه ده كړد، كه سته مې لي كړد بوو، نه شيده دا لهو كهسه ي كه ليدا بوو".

بوښمان رپوايت كړاوه له كتيبه كهي شيخي (ابن السنّي) دا، له هاوېلي خوشه ويست (أَبُو الدَّرْدَاء) هوه (خواي لي رازي بيت)، تهو يش له پټغه مبهري خواوه (درودي خواي له سر بيت)، كه فرمويه تي: «مَنْ قَالَ فِي كُلِّ يَوْمٍ حِينَ يُصْبِحُ وَحِينَ يُمَسِي: "حَسْبِيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ" سَبْعَ مَرَّاتٍ، كَفَاهُ اللَّهُ تَعَالَى مَا أَهَمَّهُ (هَمَّهُ) مِنْ أَمْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ».^(۲) واته: "تهو كهسه ي هه موو رورتيك بهيانان و ثيواران جهوت جار نهم زيكره بكات، هدر كاريكي دنياو دواړوژي بويت، خوا بو ي جيبه جي ده كات. زيكره كهش نه مديه: (تهنها خوام بهسه، هيچ په رسراويكي راسته قينه نيه بيتجگه له نهو، تنها پشتم به نهو به ستوهو، تهو يش په روه ردگاري عهرشي مه زنه)".

بوښمان رپوايت كړاوه له هه ردوو كتيبه كهي نيمامي (ترومذي) و شيخي (ابن السنّي) دا، به رسته يه كي لاواز، له هاوېلي خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواي لي رازي بيت)، كه فرمويه تي: پټغه مبهري خوا (درودي خواي له سر بيت) فرمويه تي: «مَنْ قَرَأَ

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۳۳ - ۳۴ / به ژماره: ۶۵. شيخي عهسقه لاني به حهديسيكي لاوازي داناوه. پروانه: تَأْنِيحُ الْفَكَارِ / ۲ / ۴۱۷ - ۴۱۸.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۳۶ - ۳۷ / به ژماره: ۷۱. ليكولهري نهم نوسخه يه، كه بريته له ماموستاي بهريز (بَشِيرُ مُحَمَّدٍ عِيُون) نوسيوي تي: رسته كهي (صحيح) ه. به لام ماموستاي بهريز (سَلِيمُ الْهَلَالِي) نوسيوي تي: رسته كهي (حسن) ه. پروانه: عَجَالَةُ الرَّأْغِبِ الْمُتَمَتِّي فِي تَخْرِيجِ كِتَابِ عَمَلِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ لِابْنِ السَّنِيِّ / ۱ / ۱۲۲.

{حَم} الْمُؤْمِن إِلَى: {إِلَيْهِ الْمَصِيرُ}، وَآيَةُ الْكُرْسِيِّ حِينَ يُصْبِحُ، حُفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُمَسِّي، وَمَنْ قَرَأَهُمَا حِينَ يُمَسِّي، حُفِظَ بِهِمَا حَتَّى يُصْبِحَ.^(۱) واته: "ئەو کەسەى بە یانیان (آیە الْکُرْسِيِّ) و ئەم ئایەتانەى سورەتى (غافر) بخوێنێت: ﴿حَم * تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ * غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ الْعِقَابِ ذِي الطُّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾، {کە ئەمە رافەو واتا کانیانە: (حم). دابەزاندن و ناردنە خوارەوەى ئەم قورئانە پێرۆزە لەلایەن خوای دەسەڵتدارى زاناوێ. گوناھەخەش و تۆبەوەرگرو سزاسەخت و خاوەن نازو نێعمەتى فراوانەو، هیچ پەرسراویکی راستەقینە نە، بێجگە لە ئەو، گەرانەوێش ھەر بۆلای ئەو، ئەو تاکو ئیوارە پارێزراو دەبێت. ئەو کەسەش ئیواران بیاخوێنێت، تاکو بەیانى پارێزراو دەبێت".

جا ئەمانە کۆمەڵە ھەدیسیک بوون، کە مەبەستمان بوو باسیان بکەین و، ئەوەندەش زیکیان تێداوە، کە بەس بێت بۆ ئەو کەسەى، خوای گەورە موفەقى کردووە. داوا لە خوای گەورە دەکەین موفەقمان بکات بۆ کار کردن بەم ھەدیسانەو، بۆ سەرچەم رێگاکانى خەيرو چاکە.

بۆشان رپوایەت کراوە لە کتێبە کەى شیخی (ابْنُ السَّنِّي) دا، لە خواناسى گەورە (طَلْقَى كُورَى حَبِيب) -ئەو، کە فەرموویەتى: پیاویک ھات بۆ خزمەتى ھاوێلى خوشەوێست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) و، ھەرزى کرد: " (أَبُو الدَّرْدَاءِ)، مائەکەت ناگرى گرت". ئەویش (خوای لى رازى بێت) فەرمووی: "نەخێر ناگرى نەگرتووە، خوای گەورە کارى و ناکات. چونکە چەند وشەى کم لە پێغەمبەرى خوا بیستووە (درودى خوای لەسەر بێت)، کە ھەرکەسیک بەیانان بیاخوێنێت، تا ئیوارە بەلا رپووى تى ناکات و، ھەرکەسیکیش ئیواران بیاخوێنێت، تا بەیانى بەلا رپووى تى ناکات.

(۱) پروانە: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۱۵۷ / بە ژمارە: ۲۸۷۹، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِّي) /

وشه کانیش نه مانەن: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبِّي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، عَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَأَنْتَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، مَا شَاءَ اللَّهُ كَانَ، وَمَا لَمْ يَشَأْ لَمْ يَكُنْ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ، أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ دَابَّةٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا، إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ».^(۱) واتە: "خوایه تۆ پەرورەدگاری منیت، بێجگە لە تۆش هیچ پەرستراویکی راستەقینە نیە، پشتم تەنھا بە تۆ بەستەو، تۆش پەرورەدگاری عەرشی مەزنیت. ئەوێ خوا و یستویەتی بوو و دەشیبت، ئەوێش ئەو نەبویستەو نەبوو و ناشیبت. هیچ هێز و توانایە کیش نیە بۆ خۆلادان لە خراپەو، بۆ کردنی چاکە بێجگە لە هێزی لوتف و پشتیوانی خۆی بالادەستی مەزن. بزانه که خوا توانای بەسەر هەموو شتێکدا هەیەو، ئاگاداری هەموو شتێکیشە. خوایە پەنات بێ دەگرم لە خراپەیی نەفسی خۆم، لە خراپەیی هەموو گیانلەبەرێکیشت، که لەژێر دەسەلاتی تۆدایە. بەراستی پەرورەدگاری من سەتم لە هیچ کەسێک ناکات، بەبێ بەرنامەییەکی پێک و راست و دادپەرورەمانە مامەڵە دەکات".

هەرورەها شیخی (ابن السُّنِّي) لە رێگەیەکی ترەو ئەم حەدیسە لە یەکیک لە هاوێلانێ پێغەمبەرەو رپوایەت کردووە {نەیفەرموو: له (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هەو}. جا لەو رپوایەتەدا هاتو، که چەند جارێک پیاوێ هاتو بۆلای هاوێلەکەو، عەرزی کردو: "فریای ماله کەت بکەو، ئاگری گرتو". ئەویش فەرموویەتی: "نەخێر ئاگری نەگرتو. چونکە لە پێغەمبەری خوام بیستەو (دروودی خۆی لەسەر بیت)، که فەرموویەتی: «ئەو کەسە بەیانێ ئەم وشانە بلیت، نە خۆی و نە خێزان و نە مالی تووشی شتێک نابن، که بێ ناخۆش بیت». جا منیش ئەمڕۆ وتوومن". پاشان

(۱) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۰ / بە ژمارە: ۵۷. شیخی عەسقەلانی بە حەدیسێکی لاوازی داناو. پروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۲ / ۴۲۵ - ۴۲۶.

فهرمووی: "ههستن با برۆین". ئهوجا ههستاو، ئهوانیش له خزمهتیدا پڕۆیشتن بۆلای ماله کهیو، بینیان وا چواردهوره کهی سوتاوهو، ماله کهی ئهوهیچی لێ نههاتوه.^(۱)

ئهووی له بهیانی پۆژی جومعهدا دهوتریت

بزانه، ههموو ئهوه زیکرانهی له پۆژهکانی تردا دهکرین، له پۆژی جومعهشدا ههر دهکرین. بهلام پۆژی جومعه ئهوهشی زیاده، که سونهته لهوان زیاتر زیکری تیدا بکریتهو، سهلاواتیشی لهسهه پێغهمبهری خوا زیاتر تیدا بدریت (دروودی خوی لێ بیت).

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی)دا، له هاوهلی خۆشهویست (أئس)هوه (خوی لێ رازی بیت)، ئهویش له پێغهمبهری خواوه (دروودی خوی لهسهه بیت)، که فهرموویهتی: «مَنْ قَالَ صَبِيحَةَ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، قَبْلَ صَلَاةِ الْعَدَاةِ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، غَفَرَ اللَّهُ تَعَالَى ذُنُوبَهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ».^(۲) واته: "ئهوه کهسهی بهره بهیانی پۆژی جومعه بهر له نوێژی بهیانی سی جار بلیت: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)، ئهوا خوی گهوره له تاوانهکانی خۆش دهییت، ئهگهرجی له زۆریدا وهکو کهفی دهریا واین".

سونهتیشه له پۆژی جومعهدا نزاو پارانهوه زۆر بکریته، ههر له شهبهقهوه ههتا خۆرئاواوون، بهوه هیوایهی رێی لهو کاته بکهوهیت، که دوعای تیدا گیرا دهییت.

---

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۳۰ - ۳۱ / به ژماره: ۵۸. شیخی عهسقهلانی به هه دیسکی لاوازی داناوه. چونکه کهسیکی نهناسراو له رسته کهیدا هیه. بڕوانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۲ / ۴۲۷ - ۴۲۸.

(۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۴۲ / به ژماره: ۸۳. رسته کهی لاوازه.

جا چه‌ندین بۆچوونی جیاواز سه‌بارەت به ده‌ستنیشان کردنی ئەو کاتە هاتو:ە

- وتراو:ە بریتیه له دوای هەلاتنی گزنگو، پێش هەلاتنی خۆر.
- وتراویشە: بریتیه له دوای هەلاتنی خۆر.
- وتراویشە: بریتیه له دوای لادانی خۆر له ناوهراستی ئاسمان (واته: دوای نیوهرۆ).
- وتراویشە: بریتیه له دوای عەسر.

هەروەها چەند بۆچوونیکی تریش هەن.

به‌لام بۆچوونی درووست، به‌لکو بۆچوونی راست، که بێجگه له ئەو، هیچ بۆچوونیکی تر درووست نیه، ئەو‌یه، که له سه‌حیحی موسلیمدا هاتو، له هاو‌ه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) ه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، ئەویش له پێغه‌مبەری خواوه (دروودی خوای له‌سر بیت)، که ئەو کاتە بریتیه له «مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ تُقْضَى الصَّلَاةُ». واته: "نیوان دانیشتی ئیمام له‌سر مینەر، هەتا نوێزه که ته‌واو ده‌بیت".^(۱)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۸۴ / به ژماره: ۸۵۳. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: له‌وه‌دا که ئیمامی نه‌وه‌وی فهرموویه‌تی: (بۆچوونی راست هەر نه‌مه‌یه)، وا ده‌رده‌که‌وێت که هەموو بۆچوونه‌کانی تر هەلەن. که نه‌مه‌ش جیگه‌ی سه‌رنج و تێبینیه. چونکه هەندێکی تریشیان هەر راست و درووستن..... ئەوجا له‌ پێگه‌ی ئیمامی (تُرْمِذِي) ه‌وه فهرماشتیکی ئیمامی (أَحْمَد)ی هیتاوه، که فهرموویه‌تی: (زۆربه‌ی ه‌ده‌یسه‌کان له‌سر ئەوه‌ن، که ئەو کاتە بریتیه له‌دوای نوێژی عەسرو، ئومیدیش ه‌یه که له‌دوای لادانی خۆر بیت له‌ ناوهراستی ئاسمان). پاشان شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: ئەم فهرماشتی ئیمامی (أَحْمَد)ه‌ کۆکردنه‌وه‌و به‌یه‌ک‌گه‌یان‌دنی ه‌ده‌یسه‌کانی تێدا‌یه‌و، له‌وه‌ش باش‌تره که بۆچوونیکیان پێش‌خ‌ریت به‌سر ئەوی تریاندا، چیه‌جای نه‌وه‌ی که نه‌وی تریان به‌ه‌لە داب‌ری‌ت. بروانه: تَائِيحُ الْأَفْكَار / ۲ / ۴۳۱.

ئەمەلى ئەكەتلى ھەلەتلى خۇردا دەمەتلى

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەبە كەى شىخى (ابن السُّنِّي) دا، بە رىشتەبە كى لاۋاز، لە ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَبُو سَعِيدٍ) (خُدْرِي) ھەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرمۇۋىتە: ئەگەر خۇر ھەلەتلىبە پىغەمبەرى خۋا (درودى خۋاى لەسەر بىت) دەپفەرمۇ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي جَلَّلَنَا الْيَوْمَ عَافِيَةً»، وَجَاءَ بِالشَّمْسِ مِنْ مَطْلِعِهَا. اللَّهُمَّ، أَصْبَحْتُ أَشْهَدُ لَكَ بِمَا شَهِدْتَ بِهِ لِنَفْسِكَ (عَلَى نَفْسِكَ)، وَشَهِدْتَ بِهٖ مَلَائِكَتُكَ وَحَمَلَةُ عَرْشِكَ وَجَمِيعُ خَلْقِكَ، إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، الْقَائِمُ بِالْقِسْطِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ، أَكْتُبُ شَهَادَتِي بَعْدَ شَهَادَةِ مَلَائِكَتِكَ وَأَوْلِي الْعِلْمِ (وَمَنْ لَمْ يَشْهَدْ مِثْلَ مَا شَهِدْتُ بِهِ، فَأَكْتُبُ شَهَادَتِي مَكَانَ شَهَادَتِهِ). اللَّهُمَّ، أَنْتَ السَّلَامُ، وَمِنْكَ السَّلَامُ، وَإِلَيْكَ السَّلَامُ، أَسْأَلُكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، أَنْ تَسْتَجِيبَ لَنَا دَعْوَتَنَا، وَأَنْ تُعْطِيَنا رَغْبَتَنَا، وَأَنْ تُغْنِيَنَا عَمَّنْ أَغْنَيْتَهُ عَنَّا مِنْ خَلْقِكَ. اللَّهُمَّ، أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةُ أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعِيشَتِي (مَعَاشِي)، وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي إِلَيْهَا مُنْقَلِبِي».^(۱)

ۋاتە: "سوپاس و ستایش بۆ ئەو خۋایەى كە ئەمرو بەتەۋاى بېۋەبى و لەشساغى كۆردىن، خۇرىشى لە جىگەى ھەلەتلى خۇبەۋە بۆ ھىتاين. خۋایە من ئەم بەيانىە شاىەتە دەدەم بۆت بەۋەى كە خۆت شاىەتەت داۋە بۆ خۆت، بەۋەش كە فرىشتەكان و ھەلگىرانى عەرشەكەت و تەۋاى دروستكراۋەكانت شاىەتەيان بۆ داۋە، كە بەراستى تۆ خۋايت، بىجگە لە تۆش ھىچ پەرسراۋىكى راستەقىنە بوونى نىە، تۆ دادپەرۋەرى دەجەسپىت. بىجگە لە تۆش ھىچ پەرسراۋىكى راستەقىنە بوونى نىە، تۆ دەسەلاتدارو كاربەجىت. تۆش شاىەتەبە كەى من لەدۋاى شاىەتەدانى

جا بۆ زانىارى زياتر لەسەر تەۋاى ئەو بۆچۈنەنەى كە لەسەر دىارى كۆردى ئەم كاتە ھاتوون، بۆ ناسىنى خاۋەنەكانىان، بۆ دەستىشان كۆردى بەھىزى و لاۋازيان بىروانە: فَسُحُ الْبَارِي / ۲ / ۴۱۶ - ۴۲۲.

(۱) بىروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۷۶ / بە ژمارە: ۱۴۷.

فریشته کانت و زانایانه وه بنوسه (ئهو که سه ش شایه تیه کی وه کو ئه مدهی منی نه داوه، شایه تیه که ی منی بۆ بنوسه و، بیخه ره جیگه ی شایه تیه که ی ئه وه وه). خواجه تو خۆت سه لامیت و دووریت له هه موو نه نگه ی و نو قسانیه ک، سه لامیش هه ر له تو وه یه و، هه ر بۆلای تو شه، داوات لی ده که م ئه ی خاوه نی شکۆو به خشنده، نزا و پارانه وه کاغمان گه را بکه ی و، ئه وه ی هه زمان لیه تی پیمان به خشیت، بینازی شمان بکه له و درووستکراوانه ی خۆت، که بینازت کردوون له ئیمه. خواجه ئاینه که مم بۆ بهاریزه، که بهاریزه ی هه موو کاروباریکمه و، دنیا که شم بۆ بهاریزه، که بژیوی ژیاغی تیدایه و، دواوژیشم بۆ بهاریزه، که گه رانه وه م بۆ ئه ویه.

دیسان بۆمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) وه (خوا ی لی رازی بیت)، که که سیکی داناوه، تا چاودیری هه لاتی خۆری بۆ بکات. جا که هه والی هه لاتی خۆری پیدایه، ئه ویش فهرمووی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لَنَا هَذَا الْيَوْمَ، وَأَقَالْنَا فِيهِ عَثَرَاتِنَا). واته: (سو پاس بۆ ئه و خواجه ی، که ئه م رۆژه ی پی به خشین و، له م رۆژه شدا چاوپۆشی کرد له تیکه و تن و پێخزانه کاغمان).^(۱)

---

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۷۶ - ۷۷ / به ژماره: ۱۴۸. شیخی عه سه قلانی فهرموویه تی: رسته که ی (صَحِيح) هه. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۴۴۰.

ئەومى لەكاتى بەرزبۈنەو ھەلەكشانى خۇردا دەوترىت

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە كىتەپكەى شىخى (ابن السّنيّ) دا، لە ھاۋەلى خۆشەويست (عَمْرُو) ى كورى (عَبَسَة) ۋە (خوای لى رازى بىت)، ئەۋىش لە پىغەمبەرى خواۋە (درودى خوای لەسر بىت)، كە فەرموۋىەتى: «مَا تَسْتَقِيلُ الشَّمْسُ، فَيَبْقَى شَيْءٌ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ تَعَالَى، إِلَّا سَبَّحَ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - وَحَمِدَهُ، إِلَّا مَا كَانَ مِنَ الشَّيْطَانِ وَأَعْتَاءِ (وَأَعْتَى) بَنِي آدَمَ». واتە: "ھەر كە خۆر بەرزبۈنەو ھىچ شىك نىە لە درووستكراۋە كانى خوای گەورە، كە تەسبىحات و سوپاس و ستايشى خوای گەورە نەكات، مەگەر شەيتان و ئادەمىزادە لوتبەرزو لەسنور دەرچوۋەكان نەبىت".

(عَمْرُو) دەفەرموۋىت: لە پىغەمبەرى خوام پرسى: (أَعْتَاءِ بَنِي آدَمَ) كىن؟ ئەۋىش فەرموۋى: «شِرَارُ الْخَلْقِ». واتە: خراپىزىن درووستكراۋى خوای گەورەن.^(۱)

ئەومى لە نىۋان نىومرۋو ەسردا دەوترىت

پىشتر باسماڭ كەرد، كە ئەگەر موسولمانىك پۇشاك و جلو بەرگى لەبەر كەرد چى زىكرىك دەكات، ئەگەر لەمالى خۆيشى دەرچوۋ چى دەلىت، ئەگەر چوۋ سەرنائو چى دەلىت، ئەگەر لە سەرنائو ھاتە دەرەۋە چى دەلىت، ئەگەر دەستوۋىژى گرت چى دەلىت، ئەگەر چوۋ بۆ مزگەۋت چى دەلىت، ئەگەر گەبىشتە دەرگای مزگەۋت چى دەلىت، ئەگەر چوۋ ژوورەۋە چى دەلىت، ئەگەر گوۋى لە بانگخوۋىن و قامەتكەرەۋە بوو چى دەلىت، لەنىۋان بانگ و قامەتدا چى دەلىت، لەكاتى ھەستانىدا بۆ نوۋژ چى دەلىت، لە نوۋژدا - لە سەرەتاكەيەۋە تا كۆتايەكەى - چى دەلىت، لەدوای نوۋژىش چى دەلىت.

(۱) بىروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السّنيّ) / ۷۷ / بە ژمارە: ۱۴۹. شىخى ەسقەلانى بە ھەدىسىكى (حَسَن) ى دانائە. بىروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۲ / ۴۴۴.

جا ته‌واوی نویژه‌کان له هه‌موو ئەم زیکرانه‌دا هاوبه‌شن.

سونه‌تیشه له‌دوا‌ی لادانی خۆر له ناوه‌پراستی ئاسمان زیکر زۆرتر بکری‌ت، به‌ندایه‌تیه‌کانی تریش زۆرتر ئەنجام بدرێن. له‌بەر ئەو هه‌دیه‌یه‌ی، که له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا بۆمان ر‌یوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) کور‌ی (سَائِب) هه‌وه (خوا‌ی ل‌ی ر‌ازی ب‌یت)، که پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر ب‌یت) دوا‌ی هاتنی کاتی نویژی نیوه‌پ‌ۆ، به‌ر له کردنی نویژه‌هه‌رزه‌که چوار ر‌کات نویژی سونه‌تی ده‌کردو، ده‌یفه‌رموو: «إِنَّهَا سَاعَةٌ تُفْتَحُ فِيهَا أَبْوَابُ السَّمَاءِ، فَأُحِبُّ أَنْ يَصْعَدَ لِي فِيهَا عَمَلٌ صَالِحٌ». واته: "ئه‌مه کاتیکه‌ ده‌رگا‌کانی ئاسمانی ت‌یدا ده‌کری‌ته‌وه، منیش پ‌یم خۆشه‌ له‌و کاته‌دا کرده‌وه‌یه‌کی چاکم به‌رز بکری‌ته‌وه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیه‌یه‌کی (حَسَن) هه‌.^(۱)

سونه‌تیشه له‌دوا‌ی نویژی نیوه‌پ‌ۆوه زیکر زۆر بکری‌ت. له‌بەر گشتگیری ئەم فه‌رمایشته‌ی خوا‌ی گه‌وره: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ [غافر: ۵۵].

زانایانی زمان فه‌رموویه‌انه: (الْعَشِيِّ) له نیوه‌پ‌ۆوه ده‌ست پ‌نده‌کات تا خۆرئاوا‌بوون.

پ‌یشه‌وا‌ی پایه‌به‌رز (أَبُو مَنْصُورٍ) (أَزْهَرِي) فه‌رموویه‌تی: (الْعَشِيِّ) به‌لای عه‌ره‌به‌وه، بریتیه له ماوه‌ی نیوان لادانی خۆر له ناوه‌پراستی ئاسمان تا ئاوا‌بوونی خۆر.

---

(۱) ب‌روانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۲ / ۳۴۲ / به‌ ژماره: ۴۷۸.

ئەوھى لە نىۋان عەسرو خۇرئادابووندا دەوترىت

پېشىر باسى ئەوھمان كرد، كە لەدوای نوپۇزى نيوەرۆوھ چى دەوترىت و چى دەكرىت. جا نوپۇزى عەسرىش ھەر بەو جۆرەيە. بەلكو سونەتى دوپاتكراوھە كە لە كاتى عەسردا زىكر زۆر بكرىت. چونكە بەلای فەرمايشتى كۆمەلەك لە زانايانى (سەلف) و (خەلف) ھەو نوپۇزى عەسر برىتيە لە (الصَّلَاةُ الْوُسْطَى).

بە ھەمان شىۋە سونەتە لە كاتى نوپۇزى بەيانىشدا بايەخى زياتر بە زىكرەكان بدرىت. چونكە درووستترىن بۆچوون لەبارەى (الصَّلَاةُ الْوُسْطَى) ۋە، ئەوھە، كە برىتيە لە نوپۇزى عەسرو نوپۇزى بەيانى.

سونەتەشە لەدوای عەسرەوھ زىكر زۆر بكرىت و، لە كۆتايى رۆزىشدا زياتر بكرىت.

- خەلىفە گەورە فەرموويەتى: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا﴾ [طە: ۱۳۰].
- ھەرۋەھا فەرموويەتى: ﴿وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ﴾ [غەير: ۵۵].
- ھەرۋەھا فەرموويەتى: ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ﴾ [الغەراف: ۲۰۵].
- ھەرۋەھا فەرموويەتى: ﴿فِي بُيُوتٍ أَذِنَ اللَّهُ أَنْ تُرْفَعَ وَيُذْكَرَ فِيهَا اسْمُهُ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ * رَجَالٌ لَا تُلْهِهِمْ تِجَارَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَإِقَامِ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ يَخَافُونَ يَوْمًا تَتَقَلَّبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَبْصَارُ﴾ [التور: ۳۶ - ۳۷].

پېشىرىش باسماڭ كرد، كە ( ) برىتيە لە ماوھى نىۋان عەسرو مەغرىب.

بۆشماڭ رىۋايەت كراوھ لە كىتەبە كەى شەيخى (ابن السننى) دا، بە رىشتەيە كى لاواز، لە ھاوھلى خۆشەويست ( ) ھەو (خەلىفە لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى:

پټغه مبهري خوا (درودی خوی له سر بیت) فرموویه تی: «لَأَنْ أَجْلِسَ مَعَ قَوْمٍ يَذْكُرُونَ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - مِنْ صَلَاةِ الْعَصْرِ إِلَى أَنْ تَغْرُبَ الشَّمْسُ، أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أُعْتِقَ ثَمَانِيَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». ^(۱) واته: "ته گهر له نویژی عهسرتا خور ئاواده بیت له گهل کومه له خه لکیکدا دانیشم، که زیکی خوی گه وره بکه، پټم خوشره له وهی ههشت (۸) کهس له نه وه کانی هزره تی (إِسْمَاعِيل) له کویلایه تی نازاد بکه م". خواش له هه موو کهس زانا تره.

ته گهر که سیک کوئی له بانگی مه غریبه وه بوو چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له (أُمِّ سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لی بازی بیت)، که فرموویه تی: پټغه مبهري خوا (درودی خوی له سر بیت) فیری کردم، که له کاتی بانگی مه غریبه بلیت: «اللَّهُمَّ، هَذَا إِقْبَالُ

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۱۶ / به ژماره: ۶۷۰. رښته ی نهم حه دیسه بویه لاوازه، چونکه که سیکي تیدایه به ناوی (يَزِيد) ی (رَقَاشِي) ه وه، که که سیکي لاوازه. به لام ئیمامی (أَبُو دَاوُد) هه مان حه دیسی له ریڼگی هاوه لی خوشه ویست (أَلَسْ) ه وه ریوایهت کرده و، ته نها نه وه نده ی جیاوازه، که له ریوایه ته که ی نه مدا پټغه مبهري خوا فرموویه تی: «پټم خوشره له وه ی چوار (۴) کهس له نه وه کانی هزره تی (إِسْمَاعِيل) له کویلایه تی نازاد بکه م». زانای پایه برز حافظی عیراقی له ته خریچی حه دیسه کانی (أَحْيَاءُ غُلُومِ الدِّينِ) دا فرموویه تی: رښته که ی (حَسَن) ه وه، شیخ (سُوْرُ الدِّينِ) ی (هَيْثَمِي) یش فرموویه تی: زانای پایه برز (أَبُو يَعْلَى) ش ریوایه تی کرده و، که سیک له رښته که یدایه، که شیخی (ابْنُ جَبَّان) به متمانهداری داناوه و، زانیانی تر به لاوازیان داناوه و، هه موو که سه کانی تریشی متمانهدارن. پروانه: سُنن أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۴۷ / به ژماره: ۳۶۶۷، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۱۰ / ۱۰۵ / به ژماره: ۱۶۹۴۰. به مدهش ده کریت نهم ریوایه ته پالېشتی ریوایه ته که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) ی بکات.

لَيْلِكَ، وَإِدْبَارُ نَهَارِكَ، وَأَصْوَاتُ دُعَاتِكَ، فَاعْفِرْ لِي».^(۱) واته: "خوايه ئهم بانگه کات و واده‌ی هاتنی شه‌وه، کات و واده‌ی پشت هه‌لکردنی رۆژه‌و، ده‌نگی بانگه‌واز که‌رانی به‌رنامه‌که‌ی تۆیه، جا تۆش لیم خۆشه‌ه".

ئهو‌ی له‌دوای نو‌یژی مه‌غریبه‌وه ده‌وتریت

له‌م نزیکانه‌دا باس‌مان کرد، که مرۆفی موسو‌لمان له‌دوای هه‌موو نو‌یژه‌هه‌رزه‌کانه‌وه ئهو زیکرانه‌هه‌کات، که باس‌مان کردن.

دوای ئه‌وه‌ش که دوو ر‌کاته سونه‌ته‌که‌ی نو‌یژی مه‌غریب ده‌کات، سونه‌ته ئهو زیکره‌ش زیاد ب‌کات، که له کتێبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا بۆمان ر‌یوایه‌ت کراوه، له (أُمِّ سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) له نو‌یژی مه‌غرب بوایه‌ته‌وه، ده‌هاته‌وه بۆ ما‌له‌وه‌و، دوو ر‌کات نو‌یژی ده‌کردو، پاشان یه‌کیك له‌ دو‌عاکانی ئه‌مه‌بوو، که ده‌یفه‌رموو: «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبَّتْ قُلُوبَنَا عَلَى دِينِكَ». ^(۲) واته: "ئه‌ی هه‌ل‌سو‌رپنه‌ری د‌له‌کان، د‌له‌کا‌مان له‌سه‌ر ئاینه‌که‌ت را‌گیراو ب‌که".

---

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۲۰۱ / به ژماره: ۵۳۰، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۷۴ / به ژماره: ۳۵۸۹. نیمامی (حاکم) به هه‌دیسیکی (ص‌حیح)ی داناوه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۳۱۴ / به ژماره: ۷۱۴.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۱۰ / به ژماره: ۶۵۸. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: که‌سێک له‌ ر‌شته‌که‌یدایه‌ به‌ناوی (عطاء)ی کور‌ی (ع‌جلان)ه‌وه، که زانایان به‌ که‌سیکی (درۆزن)یان داناوه. پاشان شیخی عه‌سقه‌لانی خو‌ی له‌ دوو ر‌یگه‌وه هه‌دیه‌سه‌که‌ ر‌یوایه‌ت ده‌کات و، به‌ هه‌دیسیکی (ح‌سن)یشی داناوه، به‌لام ئه‌وه‌نده‌ه‌یه، که زی‌کرو دو‌عاکه نه‌به‌سه‌راوه‌ته‌وه به‌ ه‌یج کات و شو‌یتیکه‌وه. بروانه: تَائِيْجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۱۲ - ۱۳.

بوشمان رپوایت کراوه له کتیبه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له (عُمَارَة) ی کوری (شَيْب) به وه، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي، وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ" عَشْرَ مَرَّاتٍ، عَلَى أَثَرِ الْمَغْرِبِ، بَعَثَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ مَسْلِحَةً، يَتَكَفَّلُونَهُ مِنَ الشَّيْطَانِ حَتَّى يُصْبِحَ، وَكَتَبَ اللَّهُ لَهُ بِهَا عَشْرَ حَسَنَاتٍ مُوجِبَاتٍ، وَمَحَا عَنْهُ عَشْرَ سَيِّئَاتٍ مُؤَبَّقَاتٍ، وَكَانَتْ لَهُ بِعَدْلِ عَشْرِ رِقَابٍ مُؤَمِّنَاتٍ». واته: "تهو که سه ی له دوا ی نویژی مه غریب ده (۱۰) جار بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي، وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)، خوی گه وره چند پاسه وانیکی بو ده نیرت، هتا به یانی له شیتان ده پیارینو، بهو زیکرهش ده لهو چاکانه ی بو ده نویست، که هوکاری چوونه به ههشتو، ده لهو خراپه و تاوانانه شی لی ده سپرته وه، که له ناوی ده بهنو، به قهدهر نازاد کردنی ده (۱۰) که نزه کی ئیمانداریش پاداشتی ده ست ده که ویت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: ئیمه ناگامان له وه نیه، که (عُمَارَة) ی کوری (شَيْب) هیچی له پیغه مبهری خوا بیستی (درودی خوی له سر بیت).^(۱)

منیش ده لیم: ئیمامی (نَسَائِي) نهم حه دیسه ی له کتیبی (عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ) دا له دوو ریځگه وه رپوایت کردوه: یه کیکیان هر بهم جوړه وه، دوه میشیان: له (عُمَارَة) وه، نه ویش له پیاوکی (أَنْصَارِي) به وه.^(۲) زانای پایه بهرز (أَبُو الْقَاسِمِ) ی (ابْنُ عَسَاكِر) فهرموویه تی: نهمه ی دوه میان راسته.^(۳)

---

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۴ / به ژماره: ۳۵۳۴. واته: حه دیسه که لهم ریځگه وه حه دیسیکی (مُرْسَل) ه.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۳۸۵ / به ههردوو ژماره: ۵۷۷ و ۵۷۸.

(۳) بویه شیخی عه سقه لانیس فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۳ /

منیش ده لیم: (مَسْلَحَة) واته: پاسه وان.

نه وهی له نویژی (وثر) دا ده خوینریتو، نه ویش له دواي نه ووه دموتریت

سونه ته بو نهو که سهی سی رکات نویژی (وثر) ده کات، له رکاتی یه که میاندا له دواي سوره تی (الْفَاتِحَة) وه ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى﴾ بخوینیتو، له دوه میاشدا ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینیتو، له سیه میاشدا ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوینیت.

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) و له غهیری نه وانیشدا به ریشه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (أَبِي) ی کوری (كُفْب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) له نویژی (وثر) سلاوی بدایه ته وه، ده یفه رموو: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ».^(۱)

له ریوایه تی نیمامی (نَسَائِي) و شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا هاتوه، که سی جار ده یفه رموو: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ».^(۲)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا، له نیمامی (عَلِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) له کوتای نویژه (وثر) ه که یه وه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَأَعُوذُ بِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ». واته: "خوایه، په نا ده گرم به رازیوونت له تووره یست، په ناش

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۵۴ / به ژماره: ۱۴۳۰.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۴۴۱ / به ژماره: ۷۲۹، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ

السُّنِّي) / ۳۲۹ - ۳۳۰ / به ژماره: ۷۰۶.

ده گرم به لیږدنت له سزادانت، په ناش ده گرم به سۆزو میهرت له خه شمو
تووره بیت، من ناتوانم ستایشی تو بکه، تو بهو جوړه بیت که خوت ستایشی خوت
کردوه".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. ^(۱) خواش له هه موو کهس
زانا تره.

زیږی کاتی پاکشان بو خه وتن

خوای گه وړه فهرموویه تی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ
وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ
النَّارِ﴾ [آل عمران: ۱۹۰ - ۱۹۱].

بو شمان رپوایه ت کراوه له صه حیخی بو خاریدا (په حه تی خوای لی بیت)، له ریږگی
هردوو هاوہلی خو شه ویست (حُذِيفَةُ ی کورپی (یَمَان) و (أَبُو ذَرٍّ ی (غِفَارِي) هوه
(خوا له هردو وکیان رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)
بچوایه ته سر جیږگی خه وتن، ده یفه رموو: «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ، أَحْيَا وَأَمُوتُ». ^(۲) واته:
"خوایه به ناوی تووه ده ژیم و دهرم".

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۵۲ / به ژماره: ۱۴۲۷، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۱ / به
ژماره: ۳۵۶۶، وَسُنُّ التَّسَانِي / ۳ / ۲۴۸ / به ژماره: ۱۷۴۷. شیخی عه سقه لانی
فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) ه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۲۵ - ۲۶.
(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۹۲ / به هردوو ژماره: ۶۹۵۹ و ۶۹۶۰. هه ووه
ده فی حه دیسه که بهم جوړه ش هاتوه: «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ، أَمُوتُ وَأَحْيَا».

ههروه‌ها ئهم هه‌دیه‌مان له سه‌حیحی موسلیمیدا بو ڕیوایه‌ت کراوه، له ڕینگه‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (بَراء)ی کوری (عَازِب)ه‌وه (خوا له هه‌ردوکیان ڕازی بیت).^(۱)

بو‌شمان ڕیوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له ئیمامی (عَلِی)ه‌وه (خوای ئی ڕازی بیت)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) به‌ ئه‌وو به (فَاطِمَة)ی فه‌رموو (خوا له هه‌ردوکیان ڕازی بیت): «إِذَا أُوتِيَتْما إِلَى فِرَاشِكُمَا (أَوْ إِذَا أَخَذْتُمَا مَضَاجِعَكُمَا) فَكَبِّرَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَسَبِّحَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ، وَاحْمَدَا ثَلَاثًا وَثَلَاثِينَ».^(۲) واته: "ئه‌گه‌ر چوونه‌ سه‌ر جێگه‌ی خه‌وتن (یان ئه‌گه‌ر ڕاکشان)، سی‌وسی (۳۳) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ)و، سی‌وسی (۳۳) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ)و، سی‌وسی (۳۳) جار (الْحَمْدُ لِلَّهِ) بکه‌ن".

له ڕیوایه‌تیکیشدا سی‌وچوار (۳۴) جار (سُبْحَانَ اللَّهِ) هاته‌وه، له ڕیوایه‌تیکی تریشدا: سی‌وچوار (۳۴) جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) هاته‌وه.

جا ئیمامی (عَلِی) فه‌رموویه‌تی: له‌و کاته‌وه ئه‌و فه‌رمایشته‌م له پێغه‌مبه‌ری خوا بیستوه (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، وازم له‌و زیکرانه‌ نه‌هێناوه. عه‌رزى کرا: شه‌وى (صِفِّين)یش؟ فه‌رمووی: شه‌وى (صِفِّين)یش.^(۳)

بو‌شمان ڕیوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَة)وه (خوای ئی ڕازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا

---

(۱) ده‌قی هه‌دیه‌که لای ئه‌و به‌م جو‌ره‌یه: «اللَّهُمَّ بِاسْمِكَ أَحْيَا، وَبِاسْمِكَ أَمُوتُ». ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۸۳ / به‌ ژماره: ۲۷۱۱.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۹ / به‌ ژماره: ۵۹۵۹، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۹۱ / به‌ ژماره: ۲۷۲۷.

(۳) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۰۵۱ / به‌ ژماره: ۵۰۴۷، وَصَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۹۱ / به‌ ژماره: ۲۷۲۷.

(درودی خوی لهسر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا أَوَى أَحَدُكُمْ إِلَى فِرَاشِهِ، فَلْيَنْقُضْ فِرَاشَهُ بِدَاخِلَةِ إِزَارِهِ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلْفَهُ عَلَيْهِ. ثُمَّ يَقُولُ: "بِاسْمِكَ رَبِّي وَصَعْتُ جَنِّي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتْ نَفْسِي، فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا، فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ"». واته: "ته گهر به کیک له ئیوه چوه سهر جیگهی خهوتن، با جیگه نویته که ی به چمکی جلو بهر گه که ی بته کینیت، چونکه نهو نازانیت دوی خوی چی چوه ته سهر جیگه نویته که. نهو جا با بلیت: (بهروهر دگارم، بهناوی تۆوه لاتهنیشتم لهسر ئەم جیگه دادهنیم بۆ خهوتن و، ههر بهناوی تۆشهوه بهرزی ده که مهوه وه هله ده سمهوه. نه گهر لهم خهوه دا رۆحم گلده ده ته وهوه، گیانم ده کیشیت، نهوا بهزهیت پیندا بیته وهوه، ره چی بی بکه. نه گهر بهره لاشی ده که یت و لی ده گهریت تا خه بهرم بیته وهوه، نهوا بیاریزه بهوه ی، که بهنده چاکه راساله کانی خۆتی بی ده پاریزیت)".

له ریوایه تیکیشدا بهم جۆره هاتوه: (يَنْقُضُهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ).^(۱) واته: (با سی جار جیگه نویته که ی به چمکی جلو بهر گه که ی بته کینیت).

بۆشمان ریوایهت کراوه له ههر دوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عائشه) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوی لی رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبهری خوا (درودی خوی لهسر بیت) ته شریفی بهینایه ته سهر جیگه ی خهوتن، فووی ده کرد به ههر دوو ده ستیداو، ههر سی سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی ده خویندو، دهسته پیروزه کانی ده هینا به لاشی پیروزیدا.^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۹ / به ژماره: ۵۹۶۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۴ / به ژماره: ۲۷۱۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۹ / به ژماره: ۵۹۶۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۱ / به ژماره: ۲۷۲۷.

ديسان له هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً هاتو، لە ڕێگەی دایکە (عائشە)وە، کە ئەگەر پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) شەوانە تەشریفی بەهێناوە تە سەر جێگەی خەوتن، دەستەکانی پێکەوه دەناو، فووی پێدا دەکردن، هەرسی سورتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ی دەخوێندو، پاشان چەندە لەتوانایدا بواوە، دەستە پێرۆزەکانی دەهێنا بە لاشەی پێرۆزیداو، بە سەری و دەمو چاوی و بەشەکانی پێشەوهی لاشەی دەستی پێ دەکردو، ئەم کارەشی سێ بارە دەکردهو.^(۱)

بۆشان ڕیوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو مَسْعُودٍ)ی (أَنْصَارِي)ـەو - کە ناوی (عُقْبَةُ)ی کوری (عَمْرُو)ـە (خوای لی رازی بیت)، ئەو فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (درودی خۆی لەسەر بیت) فەرموویەتی: «الْآيَاتَانِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، مَنْ قَرَأَ بِهِمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».^(۲) واتە:

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٩١٦ / بە ژمارە: ٤٧٢٩، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٩١ / بە ژمارە: ٢٧٢٧.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٤٧٢ / بە ژمارە: ٣٧٨٦، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٥٥٤ / بە ژمارە: ٨٠٧. ئەمەش دەقی ئایەتەکانە: ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَفَرَّقُ بَيْنَ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَارْحَمْنَا أَأَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾. واتە: {پێغەمبەری خوا باوەری تەواوی بەو پەیامە پێرۆزە هەیە، کە لەلایەن پەرورەدگاریەووە بۆی دابەزێنراوەو، ئیماندارانیش باوەریان پێشەتی، هەمووشیان باوەریان بەخوای گەورەو، بە فریشتەکانیو، بە کتییەکانیو، بە پێغەمبەرەکانی هێناوەو، دەلێن: ئێمە جیاوازی ناکەین لەنیوان هیچکام لە پێغەمبەرەکانی خواداو، وتووشیانە: ئێمە فەرماشتی خوامان بیستووەو، گوێڕایەڵیشمان لی کردووە، ئەو پەرورەدگارمان، داوای لیخۆشبوونت لی دەکەینو، تەنھا بۆلای تۆ دەگەڕێنەووە. خوای گەورە تەکلیف لە هیچ کەسێک ناکات بە کاریک نەبێت، کە لەتوانای ئەو کەسەدا هەبێت، هەموو نەفسیکیش پاداشت و سزای کارو ٣٢١

دوو نایه ته که ی کۆتای سووره تی (البقرة)، نهو که سه ی له شه ودا بیاخوینیت، به سیتی.

زانایان بۆچوونی جیاوازیان ههیه له باره ی رسته ی (کفتاه):

- و تراوه: له به لاو نه هاهمه تیه کانی نهو شه وه ده پاریژن.
- و تراویشه: نه گهر هه لیش نه سیت بۆ شه و نوێژ ههر به سیتی.

منیش ده لیم: ده کریت هه ردوو مانا که مه به ست بن.

بۆشان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (براء) ی کور ی (عازب) هوه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) پی فه رمووم: «إِذَا أُتِيتَ مَضْجَعَكَ، فَتَوَضَّأْ وَضُوءَكَ لِلصَّلَاةِ، ثُمَّ اضْطَجِعْ عَلَى شِقِّكَ الْأَيْمَنِ، وَقُلْ: "اللَّهُمَّ، أَسَلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْرِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْبَةً وَرَهْبَةً إِلَيْكَ، لَا مَلْجَأَ وَلَا مَنْجَى مِنْكَ إِلَّا إِلَيْكَ، آمَنْتُ بِكِتَابِكَ الَّذِي أُنْزِلَتْ، وَنَبِيِّكَ الَّذِي أُرْسِلْتُ" فَإِنْ مُتَّ، مُتَّ عَلَى الْفِطْرَةِ، وَاجْعَلْهُنَّ آخِرَ مَا تَقُولُ».^(۱) واته: "نه گهر ویست به جیه ته سه ر جیه گی خه و تن، ده ستوێژیک بگه ره وه کو ده ستوێژی نوێژ کردن، پاشان له سه ر لاته نیشتی راست راکشی و، بلی: (خوایه، لاشه و رۆحم ته سلیمی تو

کرده وه ی خوی وه رده گریته وه، باوه رداران ده پاریته وه و ده لین: نه ی په روه رداگه رمان، نه گهر شتی کمان له بیر چوو، یان هه له به کمان کرد، لی مان مه گره. نه ی په روه رداگه رمان، باری گه رمان مه خه ره سه ر شامان، وه کو خسته بو ته سه ر شانی نه وانه ی پیش ئیمه. نه ی په روه رداگه رمان، باریک مه خه ره سه ر شامان، که توانای هه لگه رتی مان نه بیت و، به مانو ره و، لی مان خو شه و، به زه یت پیماندا بیته وه، تو گه و ره و سه ره ر شتی ارمانی، پشتیوانی مان بکه و به سه ر کافرو بییا وه ره کاند سه رمان به {.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۲۶ / به ژماره: ۵۹۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۲ / به ژماره: ۲۷۱۰.

کردوهو، کاروبارم به تۆ سپاردوهو، پشتم به تۆ بهستوهو په نام بۆ تۆ هیناوه، حهزم له پاداشت و خه لاتى تویهو، ترسیشم له سزاو تۆلهى تۆ ههیه، هیچ په ناو حه شارگهیهك نیه له سزاو تۆلهى تۆ، بیجگه له گه رانهوه بۆلای تۆ، باوهرم بهو کتیهت ههیه، که داتبه زاندهو، باوه ریشم بهو پیغه مبه رت ههیه، که رهوانهت کردوهو ناردووته، جا نه گهر دواى وتنى نهم زیکره مردیت، نهوه له سه ر ئیمانی ساغو درووست ده مریتو، ههولیش بده نهم زیکره دواين وتت بیت".

جا نه مه دهقى یه کیك له ریوایه ته کانی ئیمامی بوخاریه و، ریوایه ته کانی تری شه و، ریوایه ته کانی ئیمامی موسلیمیش له مه وه نریکن.^(۱)

بۆشمان ریوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوه لى خوشه و یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) رایسپاردم بۆ پاراستنی زه کاتی سه رفتره ی مانگی ره مه زان. جا که سیك هاتو، به مشت دهستی کرد به بردنی خۆراکه که ..... ئیتر هه دیسه که ی به ته واوی گیرایه وه و، له کۆتایه کهیدا که سه که پنی وتوه: نه گهر چوینه سه ر جیگه ی خه و تن، (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) له سه ره تا که یه وه تا کۆتایه که ی بخوینه، به رده وام له لایه ن خوای گه وره وه پارێزه ریکت له گه لدا ده بیت و، شه ی تانیش تا به یانی لیّت نریك نابیته وه. پیغه مبه ریش فهرمووی: «صَدَقَكَ، وَهُوَ كَذُوبٌ. ذَاكَ شَيْطَانٌ». واته: "نه و که سه راستی له گه لدا کردویت، به لām خۆی که سیکی درۆزنه. چونکه شه ی تانیك بوو له شه ی تانه کان".^(۲)

ئیمامی بوخاری نهم هه دیسه ی له سه حیح که ی خۆیدا ریوایهت کردوه و، فهرموویه تی: (وَقَالَ عُثْمَانُ بْنُ الْهَيْثَمِ: حَدَّثَنَا عَوْفٌ، عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ سِيرِينَ، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ) واته: (عُثْمَانُ) ی کورپی (هَيْثَم) فهرموویه تی: (عَوْف) له (مُحَمَّد) ی کورپی

(۱) له هه ندیک له ریوایه ته کاندا نهم زیاده یه شی تیدا یه: «وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ».

(۲) بروهانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۸۱۲ / به ژماره: ۲۱۸۷.

(سیرین) هوه بۆی گیرینه وه، ئه ویش له (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه. جا ئه مه ریشه کی پیکه وه به ستراره (مُتَّصِل) ه. چونکه (عُثْمَان) ی کور ی (هَيْثَم) یه کیکه له وه مامۆستایانه ی ئیمامی بوخاری، که له سه حیه که ی خۆیدا هه دیسی لیوه ریوایهت کردون.

سه بارهت به وهش، که زانای پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ی (حُمَيْدِي) له کتیی (الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ) دا فهرموویه تی: "ئیمامی بوخاری ئه وه هه دیسه ی به (مُعَلَّق) ی هینا وه". ئه وه فهرمایشتیکی په سه ندو درووست نیه! چونکه مه زه به ی درووستی هه لبرێردراو به لای زانایانه وه، که (مُحَقَّق) ه کانیسی له سه ره، ئه وه یه: هه ر کاتیک ئیمامی بوخاری و زانایانی تری وه کو ئه وه بفهرموون: (وَقَالَ فُلَانٌ)، ئه وه وا داده نریت، که هه دیسه که یان له وه فلانه که سه بیستوه و، ریشه ی هه دیسه که ش به پیکه وه به ستراره (مُتَّصِل) داده نریت، به مه رجیک ئه وه که سه ی فهرموویه تی: (وَقَالَ فُلَانٌ) که سیکی (مُدَلِّس) نه بیت و، به وه فلانه که سه ش گه یشتییت، که هه دیسه که ی لیوه ریوایهت کردوه. جا ئه مه هه دیسه ش به وه جوړه یه.

به لام هه دیسی (مُعَلَّق): ئه وه هه دیسه یه، که ئیمامی بوخاری له ریشه ی گیرانه وه که یدا مامۆستا که ی خۆی، یان مامۆستا که ی و چه ند که سیکی تریشی لابر دیت. بۆ غه و نه: له ریوایهت کردنی ئه مه هه دیسه دا بفهرمویت: (عَوْف) فهرمووی. یان (مُحَمَّد) ی کور ی (سیرین) فهرمووی. یان (أَبُو هُرَيْرَةَ) فهرمووی. خواش له هه موو که س زانا تره.

بۆشان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (حَفْصَةَ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوا ی لی رازی بیت)، که ئه گه ر پیغه مبه ری خوا (دروودی خرای له سه ر بیت) بیویستایه بجه ویت، دهستی راستی ده خسته ژیر روومه تیه وه و، پاشان سی جار

دهيفه رموو: «اللَّهُمَّ، قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ». ^(۱) واته: "خوایه ئهو رۆژهی بهنده کانت زیندوو ده که یته وه، له سزای خۆت بمپاریزه".

ئیمامی (تَرْمِذِي) ش ئەم هه دیسه ی له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (حَذِيقَة) وه رپوایه ت کردوه، ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیته). پاشان فه رموو شیته ی: هه دیسیکی (صَحِيح) ی (حَسَن) ه. ^(۲)

هه روه ها له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (بَرَاء) ی کور ی (عَازِب) یشه وه رپوایه تی کردوه. به لām له هه چکام له دوو رپوایه ته که دا باسی (سَي جَار) ی نه کردوه. ^(۳)

بو شمان رپوایه ت کراوه له سه حیحی موس لیم و، له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَة) وه (خوای لی رازی بیته)، ئه ویش له پیغه مبه ری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیته)، که کاتیک ته شریفی به ردایه ته سه ر جینگه ی خه وتن، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، رَبَّ السَّمَوَاتِ، وَرَبَّ الْأَرْضِ، وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا، وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، مُنْزِلَ (مُنْزَلِ) التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ دَيْ شَرٍّ، أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ؛ أَنْتَ الْأَوَّلُ فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ، فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ، فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ، فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ». ^(۴) واته: "خوایه، ئەه ی په روه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی و عه رشی مه زن، په روه ردگاری ئیمه و

(۱) بپروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۳۱ / به ژماره: ۵۰۴۵.

(۲) بپروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۱ / به ژماره: ۳۳۹۸.

(۳) بپروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۱ / به ژماره: ۳۳۹۹.

(۴) بپروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۴ / به ژماره: ۲۷۱۳، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۳۲ /

به ژماره: ۵۰۵۱، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۲ / به ژماره: ۳۴۰۰، وَسُنُنُ النَّسَائِي الْكُبْرَى

/ ۴ / ۳۹۵ / به ژماره: ۷۶۶۸، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۴ / به ژماره: ۳۸۷۳.

هه موو شتیک، ئەى تەقینەر و قازکەرى دانەوێلە و ناوکی بەروو بوومەکان، ئەى دابەزینەرى تەورات و ئینجیل و قورئان، پەنات بێ دەگرم لە زیان و خراپەى هه موو شتیکى زیانبەخش و خراپ، کە لەبەردەستى هیژو توانای تۆدايە. خوايە تۆ یە کەمى بێ سەرەتای و، هیچ شتیک لەپێشتەو نیه. تۆش دواھەمینى بێ کۆتاییت و، هیچ شتیک لەدواتەو نیه. تۆش زالتو دەسەڵاتداریت و، هیچ شتیک لەسەر ووى دەسەڵاتی تۆو نیه. تۆش زاتیکى پەنھان و نادیاریت و، هیچ شتیک لە تۆ پەنھانتر و نادیارتر نیه. خوايە، قەرزە کاغان لەسەر لایەو، بۆمان بەدەرەو، لە هەژاری و نەدارى رزگارمان بکەو دەولەمەندو بیتیارمان بکە."

لە رپوایەتە کەى ئیمامى (أَبُو دَاوُد) دا بەم جوړە هاتو: «أَقْضِ عَنِّي الدَّيْنَ، وَأَغْنِنِي مِنَ الْفَقْرِ».^(١)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (تَسَانِي) دا، بە رشتەیه کى (صَحِيح)، لە ئیمامى (عَلِي) هه وه (خوای لى رازى بیت)، ئەویش لە پیغه مبهرى خواوه (دروودى خوای لەسەر بیت) کە کاتیک لەسەر جیگه ی خەوتن رابکشایە، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِوَجْهِكَ الْكَرِيمِ، وَكَلِمَاتِكَ التَّامَّةِ، مِنْ شَرِّ مَا أَنتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ تَكْشِفُ الْمَغْرَمَ وَالْمَأْتَمَ. اللَّهُمَّ، لَا يُهْزَمُ جُنْدُكَ، وَلَا يُخْلَفُ وَعْدُكَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ. سُبْحَانَكَ، اللَّهُمَّ، وَبِحَمْدِكَ».^(٢) واتە: "خوایە من پەنا دەگرم بە زاتى پیرۆزى تۆو، بە فەرمايشت و سیفەتە تەواوە کانت، لە خراپە و زیانى ئەوێ لەژێر دەسەڵاتی تۆدايە. خوايە، تۆ قەرزارى لە کۆلى ئادەمیزاد دەکەیتەو و تەواوێ لەسەر لادەبەیت. خوايە، سەربازەکانى تۆ نادۆرپێ و کەس بەسەریاندا زالى ناییت و، پەیمان و بەلێنى تۆش پێچەوانە ناکرێت و دیتەدێ و، دەولەمەندى و هەبوون و

(١) بروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧٣٢ / بە ژمارە: ٥٠٥١.

(٢) بروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧٣٢ / بە ژمارە: ٥٠٥٢، وَسُنَنِ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ٤ /

٤١٢ / بە ژمارە: ٧٧٣٢.

بهخت و دهسه لآتش سوود به خاوه نه که یان ناگه یه نن له لای تو. خوايه پاک و
بیگه ردی بۆ توو، سوپاس و ستایش هدر شایسته ی تۆیه."

بۆشان ریوایهت کراوه له صدحیحی موسلیمو، له (سُنَنِ ی (أَبُو دَاوُد) و
(تَرْمِذِي) دا، له هاوه لای خو شه ویست (أَنَس) سه وه (خوای لای رازی بیت)، که کاتیک
پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) ته شریفی بیردایه ته سهر جینگه ی خه وتن،
دهیفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا، وَسَقَانَا، وَكَفَانَا، وَأَوَّانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لَا كَافِيَ لَهُ
وَلَا مُؤْوِي». واته: "سوپاس و ستایش بۆ نهو خوايه ی که خواردن و خواردنه وه ی
پیدا یین و، پتو یسته کانی بۆ جیه جی کردین و، جینگه ی مانه وه و حه وانه وه شی بۆ دابین
کردین، که سانیکی زۆر هه ن، بی که سو و بی ده سو و بی لانه و بی دالده ن، نه که سو
پتو یستیان بۆ جیه جی ده کات و، نه که سیش نشینگه و جینگه ی حه وانه وه یان بۆ دابین
ده کات."

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه رموو یه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

بۆشان ریوایهت کراوه له (سُنَنِ ی (أَبُو دَاوُد) دا، به رسته یه کی (حَسَن)، له
هاوه لای خو شه ویست (أَبُو الْأَزْهَر) وه - ده شو تریت: أَبُو زُهَيْر - ی (أَنْمَارِي) (خوای لای
رازی بیت)، که کاتیک پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، له شه ودا ته شریفی
بیردایه ته سهر جینگه ی خه وتن، دهیفه رموو: «بِاسْمِ اللَّهِ وَضَعْتُ جَنِي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ
ذُنُوبِي، وَأَخْسِئْ شَيْطَانِي، وَفُكْ رِهَانِي، وَاجْعَلْنِي فِي النَّدِيِّ الْأَعْلَى». ^(۲) واته: "خوايه
به ناوی تۆوه لاته نیشتم خسته سهر زه وی. خوايه له تاوانم خو شه و، شه ی تانه که مم لای
دوور بخه ره وه و، رزگاریشم بکه له و نه رک و مافانه ی له سه رمن (یان له پتبه ندو داوی

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۵ / به ژماره: ۲۷۱۵، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۳ /

به ژماره: ۵۰۵۳، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۰ / به ژماره: ۳۳۹۶.

(۲) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۳ / به ژماره: ۵۰۵۴.

ئەو كارو كرده وانهى ئەنجام داوون، تو لىيان نارازىت)و، بىشمگىرە لەو كەسانەى
كە لە كۆرى فرىشته كاندا داده نىشن و ناماده دەبن".

بۆمان رىوايەت كراوە لە پىشەوای پاىبەرز (أَبُو سُلَيْمَانَ)ى (خَطَّابِي)ـەو، كە
لە رافەى ئەم حەدىسەدا فەرموویەتى: وشەى (النَّدي) واتە: خەلكانىك، كە لە
جىگەى كەدا كۆبۆونەتەو. (النَّادي)ش ھەر بە ھەمان واتاىەو، جەمەكەشى برىتە لە
(أَلْدِيَّة). پاشان فەرموویەتى: مەبەستى پىغەمبەرى خوا بە (النَّديِّ الْأَعْلَى) برىتە لە:
كۆرى فرىشته كان.^(۱)

بۆشان رىوايەت كراوە لە (سُنَنِ)ى (أَبُو دَاوُد)و (تَرْمِذِي)دا، لە ھاوەلى
خۆشەويست (تَوْفَل)ى (أَشَجَعِي)ـەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموویەتى: پىغەمبەرى
خوا (دروودى خوای لەسەر بىت)، بى فەرمووم: «أَقْرَأْ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾، ثُمَّ نَمَّ
عَلَى خَاتَمَتِهَا، فَإِنَّهَا بَرَاءَةٌ مِنَ الشُّرْكِ». واتە: سورەتى ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بە
تەواوەتى بخوینە، ئەوجا بخەو، چونكە ئەو سورەتە مانای بەرىبۆون دەگەىنەىت لە
ھاوبەشدانان بۆ خوای پەرورەدگار.^(۲)

لە (مُسْنَدِ)ى زانای پاىبەرز (أَبُو يَعْلَى)ى (مَوْصِلِي)شدا ھاو، لە ھاوەلى
خۆشەويست (أَبْنُ عَبَّاس)ـەو (خوالە ھەردووكیان رازى بىت)، ئەویش لە پىغەمبەرى
خواوە (دروودى خوای لەسەر بىت)، كە فەرموویەتى: «أَلَا أَدُلُّكُمْ عَلَى كَلِمَةٍ تُنَجِّيْكُمْ مِنَ
الْإِشْرَاقِ بِاللَّهِ -عَزَّ وَجَلَّ-؟ تَقْرَؤُنَ: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ عِنْدَ مَنْامِكُمْ». واتە:

(۱) بىروانە: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ٤ / ١٤٤.

(۲) بىروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ٢ / ٧٣٣ / بە ژمارە: ٥٠٥٥، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ٥ / ٤٧٤ / بە
ژمارە: ٣٤٠٣. نىمامى (حَاكِم) فەرموویەتى: رىشتەكەى (صَحِيح)ـەو، شىخى عەسقىلانىش
فەرموویەتى: حەدىسكى (حَسَن)ـە. بىروانە: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ٢ / ٥٨٧ / بە
ژمارە: ٣٩٨٢، وَتَنْائِجُ الْأَفْكَارِ / ٣ / ٦١.

"آيا رېتموويتان نه كه م بۆ لای فەرمايشتيك، كه له هاوبه شدانان بۆ خواي گه وړه رزگارتان بكات؟ له كاتي خه وتندا سوره تي ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوين".^(۱)

بۆشمان رپوايه ت كراوه له (سُنن) ي (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوه لى خو شه ويست (عَرَبِيَّات) ي كورې (سَارِيَّة) وه (خواي لى رازى بيت)، كه پيغه مبهري خوا (دروودى خواي له سر بيت)، بهرله وهى بخه وي ت، نه و سوره تانه ي ده خو ي ت د، كه سهره تاكانيان به ته سيحات ده ست پى ده كات {واته: سوره ته كاني: (الْأَسْرَاء) و (الْحَدِيد) و (الْحَشْر) و (الصَّف) و (الْجُمُعَة) و (التَّغَابُن) و (الْأَعْلَى)}. .

ئيمامى (تِرْمِذِي) فهرموويه تي: حه ديسيكي (حَسَن) ه.^(۲)

بۆشمان رپوايه ت كراوه له (عَائِشَة) ي دا يكي ئيماندارانه وه (خواي لى رازى بيت)، كه پيغه مبهري خوا (دروودى خواي له سر بيت)، نه ده خه وت، تاوه كو هه ردوو سوره تي {بَنُو إِسْرَائِيل} (واته: الْإِسْرَاء) و {الزُّمَر} نه خو ي ت ت.

ئيمامى (تِرْمِذِي) فهرموويه تي: حه ديسيكي (حَسَن) ه.^(۳)

(۱) نه م حه ديسه م له نوسخه به چاپگه يه نه راوه كاني (مُسْتَد) ي (أَبُو يَعْلَى) ي (مَوْصِلِي) دا نه بينه وه. به لام هه ريه كه له ئيمامى (طَبْرَانِي) و زاناي پايه به رز (أَبُو نَعِيم) ي (أَصْبَهَانِي) رپوايه تيان كرده و، له رسته كه شي دا كه سيك هه يه به ناوى (جُبَارَة) ي كورې (مُغْلَس) ه وه، كه زو ريك له زانايان به كه سيكي لاوازيان دانا وه. بپروانه: الْمُعْجَمُ الْكَبِير / ۱۲ / ۲۴۱ / به ژماره: ۱۲۹۹۳، وَجَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاء / ۴ / ۹۶، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۱۰ / ۱۶۶ - ۱۶۷ / به ژماره: ۱۷۰۳۵، وَائْتِخَافُ الْخَيْسِرَةِ الْمَهْرَةِ / ۶ / ۳۰۶ / به ژماره: ۵۹۰۵. به لام شيخي عه سقه لاني فهرموويه تي: حه ديسه كه ي پيشووي (تَوَقَّل) پالېشتى له م حه ديسه ده كات. بپروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۶۲.

(۲) بپروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۴ / به ژماره: ۵۰۵۷، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۵ / به ژماره: ۳۴۰۶.

(۳) بپروانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۵ / به ژماره: ۳۴۰۵.

بۆشمان رېوايەت كراوه له (سُنَن) ی (أَبُو دَاوُد) دا به رېشتهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خۆشه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، که نه گهر پێغه مبهری خوا (درودی خوی له سەر بیت)، ته شریفی بېردایه ته سەر جیگه ی خهوتن، ده یفه رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي كَفَانِي، وَأَوَانِي، وَأَطْعَمَنِي، وَسَقَانِي، وَالَّذِي مَنَّ عَلَيَّ، فَأَفْضَلَ، وَالَّذِي أَعْطَانِي، فَأَجْزَلَ. الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ. اللَّهُمَّ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، وَإِلَهَ كُلِّ شَيْءٍ، أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ». ^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ ئه و خوا به ی که پێویسته کانی بۆ جیه جی کردوم، جیگه ی هه وانه وه و نیسته جیوونیشی بۆ دابین کردوم، خواردن و خواردنه وه شی پێداوم، نه و خوا به ی که منه تیک زۆری به سهردا رشتووم، خه لاتی زۆر گه وره شی پێشکesh کردوم. خوا به له هه موو کات و سات و حاله تیکدا سوپاس و ستایش هه ر شایسته ی تۆ به. خوا به، نه ی په ره ردگار و خاوه نی هه موو شتیک، نه ی خوا وه ندو په رستراوی هه موو شتیک، په نا ده گرم به تۆ له ناگری سه ختی دۆزه خ".

بۆشمان رېوايەت كراوه له کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خۆشه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خوی لی رازی بیت)، نه ویش له پێغه مبهری خوا وه (درودی خوی له سەر بیت)، که فه رمو به تی: «مَنْ قَالَ حِينَ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، غَفَرَ اللَّهُ تَعَالَى لَهُ ذُنُوبَهُ، وَإِنْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ الثُّجُومِ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ رَمْلِ عَالِجٍ، وَإِنْ كَانَتْ عَدَدَ أَيَّامِ الدُّنْيَا». ^(۲) واته: "ئه و که سه ی کاتیک ده چیه سهر جیگه ی خهوتن، سی جار بلیت: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ،

(۱) بروهانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۴ / به ژماره: ۵۰۵۸. شیخی عه سه لانی فه رمو به تی: فه رمو به تی: حه دیسیکی (حَسَن) هوه، نه وهش جیگه ی سه رنج و تییینه، که نیمامی نه وه وی فه رمو به تی: "رشته که ی (صَحِيح) هه. بروهانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۶۷.

(۲) بروهانه: سُنَنُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۰ / به ژماره: ۳۳۹۷. شیخی عه سه لانی به حه دیسیکی لاوازی داناوه. بروهانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۶۸.

وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)، خَوای گه‌وره له تاوانه‌کانی خۆش ده‌بیست، ئه‌گه‌رچی له زۆریشدا وه‌کو که‌فی ده‌ریا وه‌هابن، یان وه‌کو ژماره‌ی ئه‌ستیره‌کان وه‌هابن، یان وه‌کو ژماره‌ی لمی که‌له‌که‌بووی بیابان وه‌هابن، یان وه‌کو ژماره‌ی رۆژه‌کانی دنیا وه‌هابن".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و له غه‌یری ئه‌ویشدا، به‌رشته‌ی (صَحِيح)، له پیاویکی هۆزی (أُسْلَم) وه، که یه‌کیک بوه له هاوه‌لانی پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خَوای له‌سه‌ر بیته)، ئه‌و پیاوه‌ فهرموویه‌تی: له خزمه‌تی پێغه‌مبه‌ری خوادا دانیشتبوم (درودی خَوای له‌سه‌ر بیته)، یه‌کیک له هاوه‌لان هات بۆ خزمه‌تی و، عه‌رزێ کرد: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، ئه‌مشه‌و شتیک پێوه‌ی دام، هه‌تا به‌یانی خه‌وم لی نه‌که‌وت!!! پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی: (چی پێوه‌ی دایته؟) ئه‌ویش عه‌رزێ کرد: دوپشک. پێغه‌مبه‌ریش فهرمووی: ئه‌گه‌ر ئیواره‌ بتوتایه: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»، (إِنْ شَاءَ اللَّهُ) هه‌یج زیانی بێ نه‌ده‌گه‌یاندیت.^(۱)

هه‌روه‌ها ئه‌م هه‌دیه‌مان له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و له غه‌یری ئه‌ویشدا بۆ رپوایه‌ت کراوه، له رینگه‌ی هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خَوای لی رازی بیته). پێشتریش له سه‌حیحی موسلیمه‌وه هه‌یئامان، له باسی (ئه‌وه‌ی له به‌یانیان و له ئیواراندا ده‌وتریت).

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) به‌وه (خَوای لی رازی بیته)، که پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خَوای له‌سه‌ر بیته) نامۆزگاری که‌سیکی کرد، که ئه‌گه‌ر چوه سه‌ر جینگه‌ی خه‌وتن، با سوره‌تی (الْحَشْر) بخوینیت و، پێشی فهرموو: «إِنْ مِتَّ، مِتَّ شَهِيداً (أَوْ قَالَ: مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ)».

(۱) بره‌وه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۰۶ / به‌ ژماره: ۳۸۹۸.

واته: "ئه گهر بمریت، به شه هیدی ده مریت"، یان فهرمووی: "له ئه هلی به ههشتیت".^(۱)

بوژمان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، هاوهلی خوشه ویست (ابن غمر) هوه (خوا له هردووکیان رازی بیت)، که فهرمانی کردوه به پیاویک، ئه گهر چوه سه ر جینگهی خهوتن، با بلیت: (اللَّهُمَّ، أَنْتَ خَلَقْتَ نَفْسِي، وَأَنْتَ تَتَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا، فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَهَا فَاعْفِرْ لَهَا. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ). واته: (خوایه، تو رۆحی منت درووست کردوهو، تۆش دهیمریتیت، ژیانو مردنی هدر به دهستی تۆیه، جا ئه گهر دهیژیت، بیاریژهو ئاگات لیبی بیت، ئه گهر دهشیمریتیت، لیبی خوشبه. خوایه من داوای سه لامهتی بیوهیت لی ده کهم).

ئه و جا (ابن غمر) فهرمووی: ئهم زیکرهم له پیغه مبهری خوا بیستوه (دروودی خوی له سه ر بیت).^(۲)

ههروهها له (سُننِی (أَبُو دَاوُدَ) و (تَرْمِذِيّ) و، له غهیری ئهوانیشدا، به چهند پرشتهیه کی (صَحِيحُ)، ئه و هه دیسه ی هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) مان بو ریوایهت کراوه (خوی لی رازی بیت)، که پیشتریش هینامان له باسی (ئه وهی له به یانیان و له ئیواراندا دهوتریت)، سه بارهت به چیرۆکه که ی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) پیی فهرموو: به یانیان و ئیواران و له کاتی راکشانیشدا بلی: «اللَّهُمَّ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۳۴ - ۳۳۵ / به ژماره: ۷۱۸. شیخی

عه سه لانی به هه دیسیکی لاوازی داناوه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۷۰.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۸۳ / به ژماره: ۲۷۱۲.

وَالشَّهَادَةَ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي،
وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ».^(۱)

بو شمان ریوایت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (ترمذی) و شیخی (ابن السنی) دا،
له هاوه لی خو شه ویست (شَدَّاد) ی کوری (أَوْس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که
فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَا مِنْ عَبْدٍ
مُسْلِمٍ يَأْوِي إِلَى فِرَاشِهِ، فَيَقْرَأُ سُورَةَ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ تَعَالَى حِينَ يَأْخُذُ مَضْجَعَهُ، إِلَّا وَكَّلَ
اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- بِهِ مَلَكًا، لَا يَدْعُ شَيْئًا يَقْرُبُهُ وَيُؤْذِيهِ، حَتَّى يَهْبَأَ (مِنْ نَوْمِهِ) مَتَى
هَبَّ».^(۲) واته: "هر موسولمانیک بجته سر جیگه ی خهوتن و، کاتیک راده کشت
سوره تیک له قورنانی بیروز بخوینیت، خوای گه وره فریشته یه کی بو راده سپریت،
رینگه نادات هیچ شتیک نزیکی بیته ووه و نازاری بدات، هه تا له خه و هه لده سی و
خه بهری ده بیته ووه، ئیز هر که ی خه بهری بیته ووه".

رشته ی ئه م هه دیسه لاوازه.^(۳)

وشه ی (هَبَّ) ش واته: له خه و هه ستاو خه بهری بوویه ووه.

بو شمان ریوایت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنی) دا، له هاوه لی
خو شه ویست (جَابِر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر
بیت) فهرموویه تی: «إِنَّ الرَّجُلَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ، ابْتَدَرَهُ مَلَكٌ وَشَيْطَانٌ، فَقَالَ

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۳۷ / به ژماره: ۵۰۶۷، وَسُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۶۷ / به
ژماره: ۳۳۹۲. پيشتر واتا که یمان نووسیوه.

(۲) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۴۷۶ / به ژماره: ۳۴۰۷، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنی) /
۳۴۷ - ۳۴۸ / به ژماره: ۷۴۶.

(۳) چونکه که سیکی نه ناسراوی تیدایه. به لام شیخی عهسقه لانی به رشته ی خو ی هه دیسیکی
هاوشیوه ی له نیمامی (أَحْمَد) و نیمامی (طَبْرَانِي) هوه ریوایت کردوه و، پاشا فهرموویه تی:
هه دیسیکی (حَسَن) هه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۷۲ - ۷۴.

الْمَلِكُ: اللَّهُمَّ، اخْتِمْ بِخَيْرٍ. فَقَالَ الشَّيْطَانُ: اخْتِمْ بِشَرٍّ. فَإِنْ ذَكَرَ اللَّهُ تَعَالَى، ثُمَّ نَامَ، بَاتَ الْمَلِكُ يَكْلُوهُ».^(۱) واته: "به راستی نه گهر پیاو چوه سهر جینگه‌ی خه‌وتن، فریشته‌یه‌ک و شه‌یتانیک پِش‌پر کی ده‌کهن و به‌په‌له ده‌چن بۆلای. فریشته‌که ده‌فهرمویت: (خوایه، خه‌وه‌که‌ی به‌خه‌یرو خو‌شی کۆتایی پی بهینه). شه‌یتانه‌که‌ش ده‌لَیت: (به‌شه‌رو ناخو‌شی کۆتایی پی بهینه). جا نه‌گهر پیاوه‌که زی‌کری خوای گه‌وره بکات و، نه‌وجا بخه‌ویت، ئیتز به‌دریژایی نه‌و شه‌وه فریشته‌که چاودیری و پاریز‌گاری لی ده‌کات".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاصِ) سه‌وه (خواله خزی و باو‌کشی رازی بیت)، نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سهر بیت)، که نه‌گهر ته‌شریفی را‌کشایه بۆ خه‌وتن، ده‌یفه‌رموو «اللَّهُمَّ، بِاسْمِكَ رَبِّي، وَضَعْتُ جَنِي، فَاعْفُ رَ لِي ذَنْبِي».^(۲) واته: "خوایه، به‌ناوی تووه لاته‌نیشتی خو‌م خسته سهر جینگه، ده‌ی تو‌ش له تاوانم خو‌شبه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (درودی خوای له‌سهر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «مَنْ أَوَى إِلَى فِرَاشِهِ طَاهِرًا، وَذَكَرَ اللَّهَ - عَزَّ وَجَلَّ - حَتَّى يُدْرِكَهُ النَّعَاسُ، لَمْ يَتَقَلَّبْ سَاعَةً مِنَ اللَّيْلِ، يَسْأَلُ اللَّهَ - عَزَّ

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۴۷ / به ژماره: ۷۴۵. شیخی عه‌سقه‌لانی به حه‌دیسیکی (حَسَن) ی داناوه‌و، فه‌رمووشیتی: هه‌ریه‌که له ئیمامی (کَسَائِي) و (ابن جَبَّان) و (حَاكِم) و (طَبْرَانِي) یش ریوایه‌تیا‌ن کردوه‌و، سه‌ریشم سو‌ر ده‌میئت، که ئیمامی نه‌وه‌وی ته‌نها له ری‌نگه‌ی (ابن السُّنِّي) سه‌وه حه‌دیه‌که‌ی هیناوه‌و، که‌چی له کتیه‌ به‌ناوبانگه‌کانی نه‌و زانا پایه‌به‌رزانه‌شدا هاتوه‌!! بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۷۹ - ۸۰.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۳۳ / به ژماره: ۷۱۴. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسیکی (حَسَن) سه‌. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۸۰.

وَجَلَّ - فِيهَا خَيْرٌ مِنْ خَيْرِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا أَعْطَاهُ إِيَّاهُ». ^(۱) واته: "ئەو کەسەى بە خاوتنى و بە دەستوێژەوه بچیتە سەر جینگەى خەوتن و، زیکرى خواى گەوره بکات هەتا خەو دەبیاتەوه، ئەوا هەر ساتیکى ئەو شەوه خەبەرى بیتهوهو، داواى خەیرتک لە خەیرهکانى دنیاو دواوژۆ لە خواى گەوره بکات، خواى گەوره دەیداتى و پى دەبەخشیت".

بۆشمان رپوایەت کراوه لە کتیبەکەى شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە (عَائِشَةُ) دایکى ئیماندارانەوه (خواى لى رازى بیت)، کە فەرموویەتى: ئەگەر پێغه مەهرى خوا (دروودى خواى لە سەر بیت)، تەشریفى ببردایەتە سەر جینگەى خەوتن، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، أَمِّعْنِي بِسَمْعِي وَبَصَرِي، وَاجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي، وَأَنْصُرْنِي عَلَى عَدُوِّي، وَأُرِنِي (مِنْهُ) ثَأْرِي. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدِّينِ، وَمِنْ الْجُوعِ، فَإِنَّهُ بئْسَ الصَّجِيعُ». ^(۲) واته: "خوايه، هێزى بیست و بینیم پى کەرەم فەرموو، هەتا دەشەرم هەردووکیانم بە ساغ و سەلامەتى بۆ بهێلەرەوهو، بەسەر دوژمنە کەمدا سەرم بخەو، پێشام بدە کە تۆلەى منى لى دەکەیتەوه. خوايه، من پەنات پى دەگرم لە زۆربۆهینانى قەرزاریو، لە برسیش، کە بەراستى هاو نوینیکى خراپ و بەدە".

زانایان فەرموویانە: مانای (اجْعَلْهُمَا الْوَارِثَ مِنِّي) ئەوێه، کە بە ساغ و سەلامەتى بیانیهێلەرەوه، هەتا دەمەرم.

---

(۱) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۳۵ / بە ژمارە: ۷۱۹. رشتەکەى لاوازه. بەلام هەریە کە لە نىمامى (أحمد) و (أبو داود) و (نسائي) و (ابن ماجه) هەدیسیکى هاوشیروى ئەمەیان لە رینگەى هاوێلى خوشەویست (مُعَاذِى كُورِى (جَبَل) -هوه رپوایەتیان کردووه، شیخی عەسقەلانىش فەرموویەتى: هەدیسیکى (حَسَن) -ه. پروانە: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۳ / ۸۲ - ۸۴.

(۲) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۴۰ - ۳۴۱ / بە ژمارە: ۷۳۴. هەدیسیکى زۆر لاوازه. چونکە کەسیکى زۆر لاواز لە رشتە کەیداىه. پروانە: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۳ / ۸۶.

وترایشه: مهبهست نهوویه، که له کاتی پیری و لاوازیوونی نهندامه کانو ههسته وهره کانی (الْحَوَاس) تر دا نهو دوانه به بههیزی بمینهوه. واته: خوابه نهو دوو هیزه بکه به میراتهبری هیزی تهواوی نهندامو ههسته وهره کانی تر.

وترایشه: (سَمْع) بریتیه له تیگه یشتن و کار کردن بهووی ده بیستریت و، (بَصَر) یش بریتیه له پند وهرگرتن لهووی ده بینریت و بهرچاو ده که ویت.

ههروه ها ئهم پرستیه بهم جوړهش ریوایهت کراوه «اجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنِّي». بهمهش راناوی (هَاء) که بو (إِمْتَاع) ده که ریتهوه، که مهصد هری (أَمْتِع) هه. بویه به راناوی تَاک هیناویتی.

دیسان بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: لهووته ی من بوم به هاوسه ری پتغه مبهری خوا، تا نهو کاته ی دنیا ی به جیهیشت، هه رگیز نه ده خهوت، تاوه کو په نا به خوای گهوره نه گریت له: تر سنۆکی و، ته مه لی و، رژی و، لیتیک چوونی کاتی پیری و، دیمه نی خراب و ناخووشی خیران و مال و، سزای ناو گوړو، له شهیتان و لهو وهسوه سه ی، که له دلدا درووستی ده کات، سه بارهت به هاوبه شدانان بۆ خوای پهروه دگار.^(۱)

دیسان بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که نهو هه رکاتیک بیویستایه بخه ویت، ده یفه رموو: "خوابه، من داوای بینینی خهوی باشت لی ده کهم، راست بیت و، درۆ نه بیت، سوو دبه خش بیت و، زیانبه خش نه بیت". جا هه رکاتیکیش ئهمه ی بفه رموایه،

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۴۲ / به ژماره: ۷۳۶. هه دیسیکی لاوازه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۸۹.

ئېر كەسەكانى چواردەورى دەيانزانى ھەتا بەيانى، يان تا كاتىك شەو خەبەرى دەبىتەو، ھىچ وشەيك بەدەمىدا نايەت و ھىچ نافەرموئەت.^(۱)

پىشەوای پاىەبەرز (أَبُو بَكْرٍ) كورۋى ئىمامى (أَبُو دَاوُد) بە رىشتەى خوى رپوايەتى كرده لە ئىمامى (عَلِيٍّ) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە ئەو فەرموويەتى: "وا نازام كەسىكى ژىرو فامدار ھەبىت، بەر لەوھى سى ئايەتەكەى كۆتايى سورەتى (البَقْرَة) بخوئىت، بخەوئەت".

رېشتەكەى (صَحِيح) ە لەسەر مەرجى ئىمامى بوخارى و موسلىم.

دىسان رپوايەت كراو ە لە ئىمامى (عَلِيٍّ) ھەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: "وا نازام كەسىكى ژىرو فامدار ھاتىتە ناو ئىسلامەو، بخەوئەت، ھەتا (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) نەخوئىت".^(۲)

رپوايەتیش كراو ە لە زانای پاىەبەرز (إِبْرَاهِيمَ) ى (نَحَعِي) ھەو، كە فەرموويەتى: "ھاو ەلآن ئەوانيان فېر دەكرد، كە ئەگەر چوونە سەر جىگەى خەوتن، ھەردوو سورەتى ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ بخوئەن".

لە رپوايەتەكىشدا ھاتو: "ھاو ەلآن بە سونەتيان داناو، كە ھەموو شەوئەك ئەم سورەتەنە سى جار بخوئەن: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾".

رېشتەكەى (صَحِيح) ە لەسەر مەرجى ئىمامى موسلىم.

---

(۱) پروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۳۴۶ / بە ژمارە: ۷۴۳. رېشتەكەى (صَحِيح) ە.

پروانە: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۳ / ۸۹.

(۲) رېشتەكەى (حَسَن) ە. پروانە: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۳ / ۹۱.

ئەوجا بزانه، كە ئەو حەدىس و فەرمایشتانەى سەبارەت بەم باسە هاتوون گەلیك
زۆرن، ئەوەندەش كە ئیمە باسماڭ كەرد، بەسە بۆ ئەو كەسەى، خواى گەورە
موەفەقى كەردییت بۆ كار پێكەردنیان. جا بۆیە لەو زیاترمەن باس نەكەرد، ترسی
ئەوهمان هەبوو، كە بیته مایەى ماندووبوون بۆ كەسى فێرخواز.

پاشان، باشتر وایە مەزۆفى موسوڵمان هەموو ئەو زیكرانه بكات، كە لەم باسەدا
باسماڭ كەردن. خۆ ئەگەر بۆى نەكرا، ئەوا چەندە دەتوانییت با گەرنگەكانیان بكات.

خهوتن به بی زیکری خوا ناپه سه نده

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا به رشتهیه کی جوان (جَیْد)، له هاوه لێ خۆشه ویست (أَبُو هُرَیْرَةَ) وه (خوای لێ رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَدًا لَمْ يَذْكُرِ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَرَةً (تَرَةً)، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعًا لَا يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى فِيهِ، كَانَتْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى تَرَةً (تَرَةً)».^(۱) واته: "ئه و که سه ی له جیگه یه کدا دابنیشیت و، زیکری خوای تیدا نه کات، دابنشته که ی لای خوای گه و ره ده بیته مایه ی نهنگی و شووره یی بۆی. ئه و که سه ش له جیگه یه کدا رابکشیت و، زیکری خوای تیدا نه کات، راکشانه که ی لای خوای گه و ره ده بیته مایه ی نهنگی و شووره یی بۆی".

منیش ده لیم: وشه ی (تَرَةً) به مانای (نهنگی و نو قسانی) دیت. و تراویشه: به مانای (سه ره نجامی خراب و شووره یی) دیت.

ئه گهر که سینک شه و خه بهری بوویه وه و، ویستی بخره ویتته وه چی بلیت؟

بزانه، که ئه و که سه ی له شه و دا خه بهری ده بیته وه، دوو جو ره:

- یه که میان: ئه وه یه که دواتر ناخره ویتته وه. ئیمه ش له سه ره تای ئه م کتیه وه زیکره کانی ئه م جو ره که سه مان باس کرد.
- دوه میان: ئه وه یه که دواتر ده یه ویت بخره ویتته وه. ئه مه شیان سونه ته هه تا خه و زۆری بۆ ده هینیت زیکری خوا بکات و، زیکریکی زۆریشی له باره وه هاتوه، هه ندیکیان ئه وانه ن که پیشتر سه باره ت به جو ری یه که م باسمان کردن.

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۸۰ / به ژماره: ۴۸۵۶.

یه کیکیش لهو زیکرانه نهوویه، که له سهحیحی بوخاریدا بومان ریوایهت کراوه، له هاوهلی خوښه ویست (عُبادَة) ی کورپی (صامت) هوه (خوای لی پازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ تَعَارَ مِنْ اللَّيْلِ، فَقَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، ثُمَّ قَالَ: اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي - أَوْ دَعَا - اسْتَجِيبَ لَهُ، فَإِنْ تَوَضَّأَ (وَصَلَّى) قُبِلَتْ صَلَاتُهُ».^(۱) واته: "نهو کهسه ی شهو خه بهری بیته وهو، بلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، پاشان بلیت: خوایه لیم خوښه - یان بیارپته وهو نزا بکات -، خوای گه وره نزاو پارانه وه که ی گیرا ده کات. خو نه گهر ده ستوئیزیش بگریت و، نوئیزیش بکات، نهو نوئزه که شی لی قبول ده کریت".

جا نیمه نهم حه دیسه مان له نوسخه ی ته حقیق کراوی بیسته که ی خومان و، له نوسخه پشت پی به سزاوه کانی سهحیحی بوخاریشدا هر بهم جوړه پنگه یشته وه. به لآم رسته ی (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) له پیش (اللَّهُ أَكْبَرُ) وه له زوریک له نوسخه کاند ا نه هاتوه و نه نوسراوه و، زانای پایه بهرز (حُمَیدي) ش له کیبی (الْجَمْعُ بَيْنَ الصَّحِيحَيْنِ) دا نه یهیناوه.

هه روه ها نهم رسته یه له رینگه ی نیمامی (تَرْمِذِي) و له رینگه ی غهیری نهویشه وه هاتوه. به لآم له رینگه ی نیمامی (أَبُو دَاوُد) وه نه هاتوه.

نهو گومانه ش که له رسته ی: (اغْفِرْ لِي - أَوْ دَعَا-) دا هه یه، له لای یه کیک له راویه کانه وه درووست بو، که ناوی (وَلِيد) ی کورپی (مُسْلِم) هوه، له گیرانه وه ی

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۸۷ / به ژماره: ۱۱۰۳.

ئەم ھەدىسەدا مامۇستاي مامۇستاكاني ئىمامى بوخارى و (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و زاناينى تىرىشە.

وشەى (تَعَارَّ) ش واتە: لەخەو ھەستاو خەبەرى بوویەو.

بۆشمان رپوایت کراوہ لە (سُنَنِى (أَبُو دَاوُد) دا، بە رشتەيەك، كە ئەو بە لاوازی دانەناو، لە (عَائِشَةُ) ى داىكى ئىماندارانەو (خوای لى رازى بىت)، كە ئەگەر پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسر بىت)، شەو خەبەرى بوایەتەو، دەیفەرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، سُبْحَانَكَ، اللَّهُمَّ، أَسْتَغْفِرُكَ لِذَنْبِي، وَأَسْأَلُكَ رَحْمَتَكَ. اللَّهُمَّ، زِدْنِي عِلْمًا، وَلَا تُزِغْ قَلْبِي بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنِي، وَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً، إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ».^(۱) واتە: "ھىچ پەرسراویكى راستەقىنە نى، بىجگە لە تۆ، خوايە پاكو بىگەردى بۆ تۆیەو، داواى لىخۆشبوونت لى دەكەم بۆ تاوانەكانم، داواى سۆزو مېهرىشت لى دەكەم. خوايە زانستى زۆرم پى بېخشەو، داواى ئەوہى كە ھىدايەت دام و رىگەى راست پىشاندام، دڵم مەگۆرەو، لەو رىگە راستە لام مەدەو، لە كانگای پى سۆزو مېھرت رەحم و بەزەيىم پى بېخشە، چونكە بەراستى تۆ زاتىكى زۆر بەخشندەيت".

بۆشمان رپوایت کراوہ لە كىتەبە كەى شىخى (ابْنُ السُّنِّي) دا، لە (عَائِشَةُ) ى داىكى ئىماندارانەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموویەتى: ئەگەر پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسر بىت)، شەو خەبەرى بوایەتەو، دەیفەرموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْوَاحِدُ الْقَهَّارُ، رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، الْعَزِيزُ الْغَفَّارُ».^(۲) واتە: "ھىچ

---

(۱) بروانە: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۳۵ / بە ژمارە: ۵۰۶۱. ھەدىسىكى (حَسَن) ەو، پىشتىش تەخرىجمان کرد.

(۲) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۵۳ - ۳۵۴ / بە ژمارە: ۷۵۷. شىخى عەسقلانى فەرموویەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ەو، ھەريە كە لە ئىمامى (ئَسَائِي) و (ابْنُ حَبَّان) و (حَاكِيم) یش رپوایەتيان کردو. بۆيە سەیرە كە ئىمامى نەوہى تەنھا لە رىگەى (ابْنُ السُّنِّي) ەو ھىناوتى!!! بروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۱۰۳.

په سر او پکې راسته قینه نیه، بیتجگه له خوای تاكوو ته نه‌ای ده‌سه‌لا‌تدار، كه په‌روه‌ردگاری ناسمانه‌كانو زه‌ویو شته‌كاني نیوانی‌شپانه‌و، زاتی‌كی به‌هیزی زور لی‌یورده‌یه.

بو‌شمان ریوایه‌ت كراوه له كتیبه‌كه‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، به‌رشته‌یه‌كی لاواز، له ه‌اوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، كه گوی لی‌یوه پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای له‌سر بیت) ف‌ه‌رموویه‌تی: «إِذَا رَدَّ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- إِلَى الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ نَفْسَهُ مِنَ اللَّيْلِ، فَسَبَّحَهُ، وَاسْتَغْفَرَهُ، وَدَعَا، تَقَبَّلَ مِنْهُ».^(۱) واته: "نه‌گه‌ر خوای گه‌وره به‌ش‌ه‌ودا ر‌و‌حی گه‌راند‌ه‌وه بو‌ بنده موسولمانه‌كه‌ی خو‌یو، نه‌ویش ته‌سبی‌حاتی خوای كردو، داوای لی‌خو‌ش‌بوونی لی‌ كردو، لی‌ی پارایه‌وه، خوای گه‌وره‌ش نزاو پارانه‌وه‌كه‌ی گ‌یرا ده‌كات".

بو‌شمان ریوایه‌ت كراوه له كتیبه‌كه‌ی نیمامی (ت‌رم‌ذی) و (ابن ماجه) و شیخی (ابن السُّنِّي) دا، به‌رشته‌یه‌كی جوان (جید)، له ه‌اوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، كه ف‌ه‌رموویه‌تی: پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درو‌دی خوای له‌سر بیت) ف‌ه‌رموویه‌تی: «إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ عَنْ فِرَاشِهِ مِنَ اللَّيْلِ، ثُمَّ عَادَ إِلَيْهِ، فَلْيَنْفُضْهُ بَصْنَفَةٍ إِزَارَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، فَإِنَّهُ لَا يَدْرِي مَا خَلَفَهُ عَلَيْهِ، فَإِذَا اضْطَجَعَ، فَلْيَقُلْ: بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ وَضَعْتُ جَنِبِي، وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكَتَ نَفْسِي، فَأَرْحَمَهَا، وَإِنْ رَدَدْتَهَا، فَأَحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ». واته: "نه‌گه‌ر یه‌ك‌یك له‌ یی‌وه به‌ ش‌ه‌ودا له‌سر جی‌گه‌كه‌ی خو‌ی ه‌ستاو، پاشان گه‌رایه‌وه بو‌ی، با سی‌جار به‌چم‌کی جلو به‌رگه‌كه‌ی جی‌گه‌نوی‌نه‌كه‌ی به‌ك‌ی‌ت، چونكه‌ نه‌و نازانی‌ت د‌وای خو‌ی چی‌چ‌ه‌ته‌س‌ر جی‌گه‌نوی‌نه‌كه‌. نه‌وجا كه‌ راك‌شا، با بلی‌ت: (خوایه، به‌ناوی ت‌زوه لات‌ه‌نی‌شم له‌سر نه‌م جی‌گه‌ داد‌ه‌نیم بو‌خ‌ه‌وت‌نو، ه‌ر به‌ناوی ت‌زوه به‌رزی ده‌كه‌مه‌وه‌و ه‌ل‌ده‌سم‌ه‌وه. نه‌گه‌ر له‌م خ‌ه‌وه‌دا ر‌و‌ح‌م گ‌ل‌ده‌ده‌ی‌ته‌وه‌و، گی‌انم ده‌ك‌ی‌شیت، نه‌وا

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۵۱ / به‌ژماره: ۷۵۳.

به‌زه‌یت پیندا بیته‌وه‌و، ره‌چی بی بکه. نه‌گهر بۆشم ده‌گهر پیتته‌وه‌و لی ده‌گهر پیت تا خه‌به‌رم بیته‌وه‌و، نه‌وا بیپاریزه به‌وه‌ی، که به‌نده چاکه راساله‌کانی خوئی پی ده‌پاریزیت".

نیمامی (ترمذی) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حسن)ه.^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (موطأ)ی نیمامی (مالک)دا (ره‌حه‌تی خرای لی بیت)، له به‌شی (باب الدعاء)دا، له کوتای (کتاب الصلاة)وه: له نیمامی (مالک) خویه‌وه، که له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أبو الدرداء)وه پی گه‌یشتوه (خرای لی پازی بیت)، که نه‌و له ناوه‌راستی شه‌ودا هه‌لده‌ستاو، ده‌یفه‌رموو: (تَامَتِ الْعُيُونُ، وَغَارَتِ التُّجُومُ، وَأَلَّتْ حَيَّ قَيُّومٌ). واته: (چاوه‌کان خه‌وتونو، نه‌ستیره‌کانیش ناوا بوونو، تۆش زاتیکی زیندوویتو، راپه‌رینه‌ری کاروباری بوونه‌وه‌رانیت).^(۲)

نه‌گهر که‌سیک به‌هوی دله‌باوکیوه خه‌وی لی نه‌دمکه‌وت چی بلیت؟

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السَّنِّي)دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (زید)ی کوری (ثابت)ه‌وه (خرای لی پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: سکالام برده خزمه‌تی پیغمبه‌ری خوا (دروودی خرای له‌سه‌ر بیت)، که توشی خه‌ولینه‌که‌وتن بووم. نه‌ویش فهرمووی: بلی: «اللَّهُمَّ، غَارَتِ التُّجُومُ، وَهَدَّاتِ الْعُيُونُ، وَأَلَّتْ حَيَّ قَيُّومٌ، لَا تَأْخُذُكَ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، أَهْدِيْ كَلْبِي، وَأَنِمْ

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِي / ۵ / ۴۷۲ / به‌ ژماره: ۳۴۰۱، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۵ / به‌ ژماره: ۳۸۷۴، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السَّنِّي) / ۳۵۸ / به‌ ژماره: ۷۶۵.

(۲) بروانه: مُوطَأُ الْإِمَامِ مَالِك (رَوَايَةُ يَحْيَى اللَّيْثِي) / ۱ / ۲۱۹ / به‌ ژماره: ۵۱۱. هه‌روه‌ها نه‌م زیکره له حه‌دیسکی لاوازشدا وه‌کو فهرماشتی پیغمبه‌ری خوا ریوایه‌ت کراوه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۱۰۷ - ۱۰۸.

عَيْنِي». واته: "خوايه، نهستیره کان ئاوا بوونو، چاوه کانیش هیور بوونهوهو نیشان، توش زیندوویتو، راپه‌رینه‌ری کاروباری بوونه‌ورانیته، نه وه‌نه‌وزو خه‌وه‌نووچکه ده‌تباته‌وهو نه خه‌ویشته لی ده‌که‌ویت، نه‌ی نه‌و زاته‌ی که هه‌میشه زیندوویتو، راپه‌رینه‌ری کاروباری بوونه‌ورانیته، ئارامی بخه‌ره نه‌م شه‌وه‌مه‌وهو، خه‌ویش بخه‌ره چاوه‌کاغه‌وه". جا منیش نه‌مدم وتمو، خوای گه‌وره حاله‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر لا‌بردم.^(۱)

بو‌شمان رپوایته کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له زانای پایه‌به‌رز (مُحمّد) ی کورپی (یحیی) ی کورپی (حَبّان) به‌وه، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (خالد) ی کورپی (ولید) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که ماوه‌یه‌ک تووشی خه‌ولینه‌که‌وتن بوه، بو‌یه سکا‌لای بردوته خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش فه‌رمانی پیکردوه، که له‌کاتی خه‌وتندا په‌نا بگرت به فه‌رمایشته و سیفه‌ته ته‌واوه‌کانی خوای گه‌وره له غه‌زه‌بو توورپه‌بوونیو، له شه‌رو خراپه‌ی به‌نده‌کانیو، له وه‌سه‌سه‌و خه‌یالی شه‌یتانه‌کانو، له‌وه‌ش که له‌لایدا ناماده‌بنو، بن به‌هاوه‌لی.^(۲)

نه‌م هه‌دیه‌سه هه‌دیه‌سیکی (مُرسل) هه‌. چونکه (مُحمّد) ی کورپی (یحیی) یه‌کیکه له شوینکه‌وتوان.

بو‌مان رپوایته کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذی) دا، به‌رشته‌یه‌کی لاواز - که ئیمامی (تِرْمِذی) خویشی به‌لاوازی داناوه - له هاوه‌لی خوشه‌ویست (بُریده) وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: هاوه‌لی خوشه‌ویست (خالد) ی کورپی (ولید) (خوای لی‌رازی بیت) سکا‌لای بردوته خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که تووشی خه‌ولینه‌که‌وتن بووه. نه‌ویش پی‌ فه‌رموه: نه‌گه‌ر چوویته سه‌ر جینگه‌ی خه‌وتن، بلی: «اللَّهُمَّ، رَبَّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ وَمَا أَظْلَتْ، وَرَبَّ الْأَرْضَيْنِ وَمَا أَقْلَتْ،

(۱) ب‌روانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۳۴۹ / به‌ژماره: ۷۴۹. هه‌دیه‌سیکی زور لاوازه.

چونکه که‌سیکی زور لاواز له رشته‌که‌یدایه. ب‌روانه: نَتَائِجُ الْفُكَّارِ / ۳ / ۱۱۰ - ۱۱۱.

(۲) ب‌روانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۳۴۸ - ۳۴۹ / به‌ژماره: ۷۴۸.

وَرَبِّ الشَّيَاطِينِ وَمَا أَضَلَّتْ، كُنْ لِي جَاراً مِنْ شَرِّ خَلْقِكَ كُلِّهِمْ جَمِيعاً، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ أَنْ يَبْغِيَ عَلَيَّ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». (۱) واته: "خوایه، نهی په‌روهر د گاری حهوت ناسمانه‌کانو نه‌وه‌ش له‌ژیر سایه‌و سیپه‌ری نه‌واندایه، نهی په‌روهر د گاری چینه‌کانی زه‌وی‌و، نه‌وه‌ش نه‌وان هه‌لیان گرتوه، نهی په‌روهر د گاری شه‌یتانه‌کانو، نه‌وه‌ش نه‌وان گوم‌ریان کردوه، تو بیه به په‌ناو پار‌تزه‌رم له خراپه‌ی هه‌موو درووست‌کراوه‌کانت، نه‌وه‌کو هېچ‌کامیان بیان‌ه‌و‌یت نازارم بده‌و زیانم یی بگه‌یه‌نن، یان سته‌مم لی بکه‌ن. به‌راستی نه‌و که‌سه‌ی له‌په‌نای تو‌دایه به‌ر‌تزو به‌ه‌تزه‌و، ستایشی توش زور کار‌یک‌ی گه‌وره‌و مه‌زنه‌و، هېچ په‌رس‌تراو‌یک‌ی راسته‌قینه‌ش نیه، بی‌جگه له تو".

نه‌گه‌ر که‌س‌یک له‌کاتی خه‌وت‌ندا تووشی ترس دم‌بوو چی بلیت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و شیخی (ابْنُ السُّنِّي) و له غه‌یری نه‌وانیشدا، له زانای پایه‌برز (عَمْرُو) ی کور‌ی (شُعَيْب) به‌وه، نه‌ویش له باو‌کی خو‌یه‌وه، باو‌کیشی له باپه‌ره‌ی خو‌یه‌وه {که بریتیه له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کور‌ی (عَمْرُو) ی کور‌ی (عَاصِ) (خوا له خوی و باو‌کیشی رازی بیت)}، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت)، بو نه‌ه‌یشتی ترس نه‌م وشانه‌ی فیر ده‌کردن: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ». واته: "په‌نا ده‌گرم به فهرمایشت و سیفه‌ته ته‌واوه‌کانی خوی گه‌وره له خه‌شم و تووره‌یی خوی‌و، له شه‌رو خراپه‌ی به‌نده‌کانی‌و، له وه‌سوه‌سه‌و خه‌یالاتی شه‌یتانه‌کانو، له‌وه‌ش که له‌لامدا ناماده‌بن".

(۱) بروانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۸ / به‌زماره: ۳۵۲۳.

(عَمْرُو) فەرمووێهتی: هاوێلی خۆشه‌ویست (عَبْدُالله) ی کوری (عَمْرُو) ئەم
 وشانە ی فیری منداڵە فامدار و ژیره‌کانی خۆی دەکردو، ئەوانەش که فامیان نەبوو،
 دەینووسی و، هەڵیدەواسی پێاندا.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرمووێهتی: حەدیسێکی (حَسَن) ه. (۱)

له رپوايه‌ته‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا هاتوه، که پیاویک هاته‌ خزمه‌تی
 پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بێت)، سکالای ئەوه‌ی کرد، که له‌ خه‌ویدا
 تووشی ترس ده‌بێت. پێغه‌مبه‌ریش (درودی خوی له‌سه‌ر بێت) فەرمووی: ئەگەر چوویت
 سه‌ر جینگه‌ی خه‌وتن، بلی: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ غَضَبِهِ، وَمِنْ شَرِّ عِبَادِهِ،
 وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ». جا پیاوه‌که‌ش وتی و، ئیتر ترسه‌که‌ی
 نه‌ما. (۲)

ئەگەر که‌سیک خه‌ویکی بینی، که پێی خوش بوو، یان پێی ناخوش بوو چی بلیت؟

بۆمان رپوايه‌ت کراوه‌ له‌ سه‌حیحی بوخاریدا، له‌ هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبُو
 سَعِيد) ی (خُذْرِي) ه‌وه‌ (خوی لی رازی بێت)، که گوتی له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا به‌ (درودی
 خوی له‌سه‌ر بێت)، که فەرمووێهتی: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يُحِبُّهَا، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ اللَّهِ
 تَعَالَى، فَلْيَحْمَدِ اللَّهَ تَعَالَى عَلَيْهَا، وَلْيَحْدَثْ بِهَا». (۳) له‌ رپوايه‌تێکی تردا هاتوه: «فَلَا
 يُحْدَثُ بِهَا إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، وَإِذَا رَأَى غَيْرَ ذَلِكَ، مِمَّا يَكْرَهُ، فَإِنَّمَا هِيَ مِنَ الشَّيْطَانِ،

(۱) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۴۰۵ / به‌ ژماره: ۳۸۹۳، وَسُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۱ / به
 ژماره: ۳۵۲۸.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۰۲ / به‌ ژماره: ۶۳۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۶۳ / به‌ ژماره: ۶۵۸۴.

فَلْيَسْتَعِذْ مِنْ شَرِّهَا، وَلَا يَذْكُرْهَا لِأَحَدٍ، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».^(۱) واته: "ته گهر یه کیك له ئیوه خه ویکی بینی، که پی خو شبور، نهوه بزانیته که له خوی گه وره وهیه، بویه با سوپاس و ستایشی خوی گه وره بکات له سهری و، با بیشی گپرتته وه (یان با تهنه با بۆ نهو که سهی بگپرتته وه، که خوشی ده ویت). خو نه گهر خه ویکی تری بینی، لهو جوره خه وانیه که پی ناخوشه و حه زیان لی ناکات، نهوه با بزانیته، که له شهیتانه وهیه، بویه با په نا بگپرت به خوی گه وره له شهرو زیانی نهو خه وه، با بۆ که سیشی نه گپرتته وه، ئیر نهو خه وه زیانی پی ناگه یه نیت".

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو قَتَادَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ (وَفِي رِوَايَةٍ: الرُّؤْيَا الْحَسَنَةُ) مِنَ اللَّهِ، وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَمَنْ رَأَى شَيْئًا يَكْرَهُهُ، فَلْيَنْفُتْ عَنْ شِمَالِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَتَعَوَّذْ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِنَّهَا لَا تَضُرُّهُ».^(۲) واته: "خه وی باش له خوا وهیه و، خه وی خراب و خه یالاتی پروپو وچیش له شهیتانه وهیه. جا نهو که سهی خه ویکی بینی و، پی ناخو شبور، با سی جار تف بکات به لای چه پیداو، با په ناش به خوا بگپرت له شهیتان، ئیر نهو خه وه زیانی پی ناگه یه نیت".

له رپوایه تیکشدا له بریتی رسته ی (فَلْيَنْفُتْ) رسته ی (فَلْيَنْصُقْ) هاتوه. واش ده رده که ویت، که مبهست به (نفت): فوویه کی هیواشه، که پرشی لیکی له گه لدا نه بیت.

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (جَابِر) وه (خوی لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خوا وه (درودی خوی له سهر بیت)،

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۵۸۲ / به ژماره: ۶۶۳۷.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۹ / به ژماره: ۵۴۱۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۷۲.

/ به ژماره: ۲۲۶۱.

که فەرمووێته: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا، فَلْيَتَّصِقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا، وَلْيَتَحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ». ^(۱) واتە: "ئەگەر یەکیەک لە ئێوە خەوێکی بینی، پێی ناخۆشبوو، با سێ جار تف بکات بە لای چەپیدا، سێ جاریش پەنا بە خوا بگێڕێت لە شەیتان، با خۆشی هەڵسورێت لە لاتە نیشتە یەکە کە لە کاتی خەوێدا لە سەری بوە".

ئیمامی (تەرمیذی)ش هەواڵی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە رپوایەت کردووە (خوای لە سەر بێت)، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لە سەر بێت) فەرمووێته: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يَكْرَهُهَا، فَلَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا، وَلْيَقُمْ، فَلْيُصَلِّ». ^(۲) واتە: "ئەگەر یەکیەک لە ئێوە خەوێکی بینی، پێی ناخۆشبوو، با بۆ کەسی نە گێڕێتهوه، بە لێکۆ با هەستێت و نوێژ بکات".

هەروەها رپوایەت کراوە لە کتێبە کەیی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، کە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لە سەر بێت) فەرمووێته: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ رُؤْيَا يَكْرَهُهَا، فَلْيَتَّقِ يَسَارَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ لِيَقُلْ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ وَسَيِّئَاتِ الْإِحْلَامِ؛ فَإِنَّهَا لَا تَكُونُ شَيْنًا". ^(۳) واتە: "ئەگەر یەکیەک لە ئێوە خەوێکی بینی، پێی ناخۆشبوو، با سێ جار تف بکات بە لای چەپیدا، پاشان بێت: (خوایە من پەنا بەتۆ

(۱) بروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٧٢ / بە ژمارە: ٢٢٦٢.

(۲) بروانە: سُنُّ التَّرمِذِي / ٤ / ٥٤١ / بە ژمارە: ٢٢٩١. وە کو شیخی عەسقەلانیشت فەرمووێته: سەیرە ئیمامی نەووەی ئەم هەدیسی لە رێگەی ئیمامی (تەرمیذی) بهوه هێناوه، لە گەڵ ئەوهشدا هەدیسه کە لە صحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه. بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٦ / ٢٥٧٤ / بە ژمارە: ٦٦١٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ١٧٧٣ / بە ژمارە: ٢٢٦٣.

(۳) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ٣٦٠ - ٣٦١ / بە ژمارە: ٧٧٠. هەدیسیکی زۆر لاوازه. چونکە کەسیکی زۆر لاواز لە رێشتە کەبدايه، سەرەرای ئەوهی کە رێشتە کەیی بچرا نیشتی تێدايه. بروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ٣ / ١٢٨.

ده گرم له کارو کرده‌وی شه‌تان و له خه‌وی خراب)، ئیتر خه‌وه‌که‌ی هیچ نیه‌و، زیانی پی ناگه‌یه‌نیت".

نه‌گهر که‌سیک خه‌ویکی بو‌گیرایته‌وه چی پی ده‌لیت؟

بو‌مان رب‌وايه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السنّي) دا، که که‌سیک عه‌رزی پیغه‌مبه‌ری خوی کرده: (قوربان خه‌ویکم بینوه). نه‌ویش (دروودی خوی له‌سر بیت) پی فهرموه: «خَيْرًا رَأَيْتَ، وَخَيْرًا يَكُونُ».^(۱) واته: "خه‌یرت بینوه‌و، خه‌یریش ده‌بیت".

له رب‌وايه‌تیکشدا هاتره^(۲): «خَيْرًا (خَيْرٌ) تَلَقَّاهُ، وَشَرًّا (وَشَرٌّ) تَوَقَّاهُ، خَيْرًا (خَيْرٌ) لَنَا، وَشَرًّا (وَشَرٌّ) عَلَى أَعْدَائِنَا (لِأَعْدَائِنَا)، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ».^(۳) واته: "به خه‌یر ده‌گه‌یت و خه‌یرت دینه‌ر ینگه‌و، له شه‌پیش دوورو پارێزراو ده‌بیت، خه‌یر بیت بو‌ ئیمه‌و، شه‌ر بیت بو‌ دوژمنه‌کاغمان، سوپاس و ستایش بو‌ خوی په‌روه‌ردگاری عاله‌م". خواش له هه‌موو که‌س زانا تره‌.

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۳۶۲ / به ژماره: ۷۷۳. هه‌دیسکی زۆر لاوازه. چونکه که‌سیکی زۆر لاواز له رشته‌که‌یدایه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۱۳۰.

(۲) له‌م فهرمایشته‌ی نیمامی نه‌وه‌ویه‌وه‌ واه‌رده‌گیریت، که نه‌م دوو هه‌دیه‌ هه‌ر یه‌ک هه‌دیسن‌و، راویه‌کانیان جیاوازه. به‌لام راستیه‌که‌ی نه‌ویه‌ که‌ دوو هه‌دیه‌ی جیاوازن.

(۳) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۳۶۱ - ۳۶۲ / به ژماره: ۷۷۲. هه‌دیسکی لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۱۳۱ - ۱۳۲.

باسی هه‌لنان له‌سه‌رنزاو پارانه‌وه‌و داوای لیخۆشبوون کردن له نیومی

دوهمی هه‌موو شه‌وێکدا

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هه‌وه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «يَنْزِلُ رَبُّنَا كُلَّ لَيْلَةٍ إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا، حِينَ يَبْقَى ثُلُثُ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَيَقُولُ: مَنْ يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِبَ لَهُ؟ مَنْ يَسْأَلُنِي، فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ يَسْتَغْفِرُنِي، فَأَغْفِرَ لَهُ؟»^(١) واته: "په‌روه‌ردگاران هه‌موو شه‌وێک، له سییه‌کی کۆتایی شه‌ودا داده‌به‌زیت بۆ نزیکترین ئاسمان له زه‌ویه‌وه -دابه‌زینه‌که‌شی ته‌نها خوای ده‌زانیت چۆنه‌و، به‌جۆرێکه که شایسته‌ی زاتی پاکی بی‌تیه‌ی ئه‌وه-، جا ده‌فه‌رمویت: (کی لیم ده‌پارێته‌وه، تا پارانه‌وه‌که‌ی گیرا بکه‌م؟ کی داوای شتی‌کم لی ده‌کات، تا بیده‌می؟ که داوای لیخۆشبوونم لی ده‌کات، تا لێی خو‌ش بيم؟)".

له رپوایه‌تیکی ئیمامی موسلیمدا به‌م جۆره هاتوه: «يَنْزِلُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى إِلَى السَّمَاءِ الدُّنْيَا كُلَّ لَيْلَةٍ، حِينَ يَمْضِي ثُلُثُ اللَّيْلِ الْأَوَّلِ، فَيَقُولُ: أَنَا الْمَلِكُ، أَنَا الْمَلِكُ، مَنْ ذَا الَّذِي يَدْعُونِي، فَأَسْتَجِبَ لَهُ؟ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْأَلُنِي، فَأُعْطِيَهُ؟ مَنْ ذَا الَّذِي يَسْتَغْفِرُنِي، فَأَغْفِرَ لَهُ، فَلَا يَزَالُ كَذَلِكَ، حَتَّى يُضِيَءَ الْفَجْرُ»^(٢) واته: "خوای پاكو بی‌گه‌رد هه‌موو شه‌وێک، له‌داوای تیپه‌رینی سییه‌کی یه‌که‌می شه‌و داده‌به‌زیت بۆ نزیکترین ئاسمان له زه‌ویه‌وه، جا ده‌فه‌رمویت: (من پاشام، من پاشام، ئه‌وه کییه‌ لیم ده‌پارێته‌وه، تا پارانه‌وه‌که‌ی گیرا بکه‌م؟ ئه‌وه کییه‌ داوای شتی‌کم لی ده‌کات، تا بیده‌می؟ ئه‌وه کییه‌ داوای لیخۆشبوونم لی ده‌کات، تا لێی خو‌ش بيم؟)، ئێر هه‌ر وا ده‌فه‌رمویت، هه‌تا رۆژ ده‌بیته‌وه".

(١) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٣٨٤ / به‌ ژماره: ١٠٩٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٥٢١ / به‌ ژماره: ٧٥٨.

(٢) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٥٢٢ / به‌ ژماره: ٧٥٨.

له رپوایه ټیکشدا بهم جزره هاتوه: «إِذَا مَضَى شَطْرُ اللَّيْلِ، أَوْ ثُلُثَاَهُ»^(۱). واته: "نه گهر نیوهی شهو یان دوو سیه کی شهو رژیشت".

بوژمان رپوایه ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خوښه ویست (عَمْرُو) ی کورې (عَبَسَة) وه (خوای لی رازی بیت)، که گوئی له پیغه مبهری خوا بوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنَ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الْآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ تَعَالَى فِي تِلْكَ السَّاعَةِ، فَكُنْ». واته: "نزیکرین کات که خوای په روه ردگار ټیدا له بهندهی خوویه وه نریک بیت بریته له نیوهی کوټای شهو، جا نه گهر ده توانیت بیت به یه کیك لهو که سانهی لهو کاته دا زیکری خوای گه وره ده کهن، ههول بده بیت به یه کیك لهوان".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

سونه ته مروئی موسولمان له هه موو ساته کانی شهودا دوما بکاتو

بپارېته وه، به لکوری لهو ساته بکهویتی، که دوعای ټیدا گیرا ده بیت

بوژمان رپوایه ت کراوه له صه حیجی موسلیمدا، له هاوهلی خوښه ویست (جَابِر) ی کورې (عَبْدُ اللَّهِ) وه (خواله هه ردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: له پیغه مبهری خوام بیستوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «إِنَّ فِي اللَّيْلِ لَسَاعَةً، لَا يُوَافِقُهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ، يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى خَيْرًا مِنَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، إِلَّا أَعْطَاهُ اللَّهُ

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۵۲۲ / به ژماره: ۷۵۸.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۰۹ / به ژماره: ۱۲۷۷، و سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۹ / به

ژماره: ۳۵۷۹.

إِيَّاهُ، وَذَلِكَ كُلُّ لَيْلَةٍ». (۱) واته: "به‌راستی له شه‌ودا ساتیک هه‌یه، هه‌ر موسولمانیک له‌و ساته‌دا داوای خه‌یرو خۆشه‌کی دنیاو دواړوژ له‌ خوای گه‌وره بکات، خوا ده‌یداتی. جا نه‌و ساته‌ش له‌ هه‌موو شه‌ویکدايه".

ناوه جوانه‌کانی خوای گه‌وره

خوای گه‌وره فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الأعراف: ۱۸۰].
واته: {خوای گه‌وره خاوه‌نی جوانزینی ناوه‌کانه، ده‌ی نێوه‌ش به‌و ناوانه‌ ناوی به‌دن و لێی بپارینه‌وه}.

له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ هاتوه (خوای لی‌بازی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ لِلَّهِ تَعَالَى تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا، مَائَةٌ إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا، دَخَلَ الْجَنَّةَ، إِنَّهُ وَثَرٌ، يُحِبُّ الْوَثَرَ. هُوَ: اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، الرَّحْمَنُ، الرَّحِيمُ، الْمَلِكُ، الْقُدُّوسُ، السَّلَامُ، الْمُؤْمِنُ، الْمُهِمِّنُ، الْعَزِيزُ، الْجَبَّارُ، الْمُتَكَبِّرُ، الْخَالِقُ، الْبَارِئُ، الْمُصَوِّرُ، الْغَفَّارُ، الْقَهَّارُ، الْوَهَّابُ، الرَّزَّاقُ، الْفَتَّاحُ، الْعَلِيمُ، الْقَابِضُ، الْبَاسِطُ، الْخَافِضُ، الرَّافِعُ، الْمُعِزُّ، الْمُدِلُّ، السَّمِيعُ، الْبَصِيرُ، الْحَكَمُ، الْعَدْلُ، اللَّطِيفُ، الْخَبِيرُ، الْحَلِيمُ، الْعَظِيمُ، الْغَفُورُ، الشَّكُورُ، الْعَلِيُّ، الْكَبِيرُ، الْحَفِيزُ، الْمُغِيثُ، الْحَسِيبُ، الْجَلِيلُ، الْكَرِيمُ، الرَّقِيبُ، الْمُجِيبُ، الْوَاسِعُ، الْحَكِيمُ، الْوَدُودُ، الْمَجِيدُ، الْبَاعِثُ، الشَّهِيدُ، الْحَقُّ، الْوَكِيلُ، الْقَوِيُّ، الْمُتَيْنُ، الْوَلِيُّ، الْحَمِيدُ، الْمُخْصِي، الْمُبْدِئُ، الْمُعِيدُ، الْمُخْيِي، الْمُمِيتُ، الْحَيُّ، الْقَيُّومُ، الْوَاجِدُ، الْمَاجِدُ، الْوَاحِدُ، الصَّمَدُ، الْقَادِرُ، الْمُقْتَدِرُ، الْمُقَدِّمُ، الْمُؤَخَّرُ، الْأَوَّلُ، الْآخِرُ، الظَّاهِرُ، الْبَاطِنُ، الْوَالِي، الْمُتَعَالِ، الْبَرُّ، التَّوَّابُ، الْمُتَّقِمُ، الْعَفْوُ، الرَّؤُوفُ، مَالِكُ الْمَلِكِ، ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، الْمُقْسِطُ، الْجَامِعُ، الْغَنِيُّ، الْمُغْنِي، الْمَانِعُ، الضَّارُّ، النَّافِعُ، الْتَّوَرُ، الْهَادِي، الْبَدِيعُ، الْبَاقِي،

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۲۱ / به‌ ژماره: ۷۵۷.

الْوَارِثُ، الرَّشِيدُ، الصَّبُورُ». واته: "خوای گهوره نهوه دونۆ (۹۹) ناوی ههیه، سهه
بیجگه یهك، نهو كهسهی له بهریان بکات، دهچیت بههشتهوه. بهراستی خوای
گهوره تاكو تهناهیهو، شتی تاکیشی خوڤ دهویت. ناوه کانیش نهمانه:
(الرَّحْمَنُ..... الصَّبُورُ)".

نهم هه دیسه ئیمامی بوخاری و موسلیم ریوایه تیان کردوه، ههتا دهگاته
فهرمایشتی (يُحِبُّ الْوَثَرَ).^(۱) لهوهش بهدواوه هه دیسیکی (حَسَن)ه، ئیمامی
(تَرْمِذِي) و غهیری نهویش ریوایه تیان کردوه.^(۲)

له هه نديك رینگه وه له بریتی ناوی (الْمُعِثُ) ناوی (الْمُعِثُ) ریوایه ت کراوه.
له هه نديك رینگه شهوه له بریتی ناوی (الرَّقِيبُ) ناوی (الرَّقِيبُ) ریوایه ت کراوه.
له هه نديك رینگه شهوه له بریتی ناوی (الْمُتَيْنُ) ناوی (الْمُتَيْنُ) ریوایه ت کراوه.
بهلام مه شهووره کهیان بریتیه له (الْمُتَيْنُ).

رستهی (أَخْصَاهَا) بهمانای (حَفِظَهَا) دیت. واته: (ههه كهسیك) له بهریان بکات
(دهچیت بههشتهوه). ئیمامی بوخاری و زۆر تیکیش له زانایان بهم جووره رافهیان
کردوه و لیکیانداوه تهوه. ریوایه تیکیش له صهحیحی موسلیمدا هاتوه پشتگیری نهم
لیکدانه وهیه دهکات. ریوایه ته کهش نه مهیه: «مَنْ حَفِظَهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ».^(۳)

وتراویشه: بهمانای نهوه دیت، که ههه كهسیك ماناکانیان بزانیتهو، باوه پشیشی
بیان هه بیته (دهچیت بههشتهوه).

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۵۴ / به ژماره: ۶۰۴۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۳ /
/ به ژماره: ۲۶۷۷.

(۲) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۳۰ / به ژماره: ۳۵۰۷، وَسُنُّ الْإِبْرَاهِيمِيِّ الْكُتُبِيِّ / ۱۰ / ۲۷ /
/ به ژماره: ۱۹۶۰۲.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۶۲ / به ژماره: ۲۶۷۷.

وتراویشه: به مانای ئه وه دیت، که هه ر که سیک بتوانیت به جوانی ره چاوی
مانا کانیان بکات و، خویشی برازینته وه به کار کردن به مانای ئه وانه یان، که له
توانیدا ههیه (ده چیتته به هه شته وه). خواش له هه موو کهس زانا تره.

((كتيبي خويندنه وهی قورئانی پیروژ))

بزانه، که قورئان خویندن له هه‌موو زیکره‌کانی تر باشه. جا ئه‌وه‌ی گ‌رنگ و مه‌به‌سته، ئه‌وه‌یه که به تیگه‌یشتن و تیرامانه‌وه بخوینیت.

ئه‌وجا خویندنی قورئانیش ئاداب و مه‌به‌ستی تایه‌تی خۆی هه‌یه‌و، منیش به‌ر له نووسینی ئه‌م کتێبه، کتێبکی کورت و پوختم سه‌باره‌ت به‌و ئاداب و مه‌به‌ستانه‌و داناهه {به‌ناوی: (التَّبَيَانُ فِيْ آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ)}، که داگره‌وه‌یه به‌سه‌ر چه‌ندین ئادابی به‌نرخه‌ی که‌سی قورئانخوین و خودی قورئان خویندن و، صیفات‌ه‌کانی و، ئه‌وه‌ش په‌یه‌نده‌ی پێه‌وه هه‌یه، له‌و زانیاریانه‌ی، که جوان نه‌و ناپه‌سه‌نده که‌سی قورئانخوین ئاگای لێیان نه‌بیت.

وا له‌م کتێبه‌شدا به‌ کورتی ئاماژه به‌ هه‌ندیک له‌و مه‌به‌ستانه‌وه که‌م و، جیگه‌ی باسکردنیشیانم پێشانی ئه‌و که‌سه‌ داوه، که ده‌یه‌ویت به‌ وردی ئاگای لێیان بیت. ته‌وه‌فیش ته‌نها به‌ ده‌ستی خوایه.

{بەسێک: {خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ به‌رده‌وامی}}

پێسته‌ مرۆڤی موسوڵمان به‌رده‌وام قورئان بخوینیت، چی به‌ شه‌و و چی به‌ رۆژ، چی له‌ سه‌فه‌رداو چی له‌ ماله‌وه.

موسوڵمانانی (سَلَف)یش (خوایان لێ‌رازی بیت) عاده‌تی جیاوازیان هه‌به‌وه سه‌باره‌ت به‌و ماوه‌یه‌ی، که قورئانی پێ‌روزیان تێدا خه‌تم کردوه:

- هه‌ندیکیان دوو مانگ جارێک خه‌تمه‌یه‌کیان ده‌کرد.
- هه‌ندیکیشیان مانگی جارێک.
- هه‌ندیکیشیان ده‌ شه‌و جارێک.
- هه‌ندیکیشیان هه‌شت شه‌و جارێک.

● هەندیکیشیان ھەوت شەو جارێک - کە زۆربەى زۆریان بەم جوړەیان دەکرد-.

- هەندیکیشیان شەش شەو جارێک.
- هەندیکیشیان پێنج شەو جارێک.
- هەندیکیشیان چوار شەو جارێک.
- زۆریکیشیان سێ شەو جارێک.
- هەندیکیشیان شەو و پوژێک جارێک.
- کۆمەڵیکیشیان شەو و پوژێک دوو جار.
- هەندیکیشیان شەو و پوژێک سێ جار.
- هەندیکیشیان شەو و پوژێک ھەشت جار، چواریان لە شەودا، چواریشیان لە پوژدا.

جا یەکیک لەو زانایانەى کە لە شەودا چوار خەمى کردووە، لە پوژیشدا چوار، بریتى لە خواناسى پایەبەرز { (ابْنُ الْکَاتِبِ) ی (صُوفِيّ)، کە ناوی (حَسَن) ی کورپی (أَحْمَد) ەو، کونیه کەشى (أَبُو عَلِيّ) ە } (خوای لایى بێت). ئەمەش زۆرتەرى خەتمە، کە لە شەو و پوژێکدا کرابێت، بە ئیمەش گەشتیبت.

خواناسى پایەبەرز { (أَحْمَد) ی کورپی (إِبْرَاهِيم) ی (دَوْرَقِيّ) } بە ڕشتەى خوێ ڕیواپەتێ کردووە، لە خواناسى پایەبەرزى شوێنکەوتوان (مَنْصُور) ی کورپی (زَادَان) ەو، کە ئەو لە نیوان نیوەپوۆ عەسردا خەتمەى کى دەکرد، لە نیوان مەغریب و عیشاشدا خەتمەى کى دەکرد، لە مانگی ڕەمەزانى پوژیشدا لە نیوان مەغریب و عیشادا دوو خەتمە و تۆزێکى دەکرد، عادەتیشى وەهابوو، کە لە مانگی ڕەمەزاندا نوێژى عیشای دواوەخست، تا چوارىە کى شەو تێدەپەڕى.

زانای پایه‌برز (ابْنُ أَبِي دَاوُد) به رشته‌ی (صَحِيح) ی خوی رِیوایه‌تی کرده، که
زانای پایه‌برز (مُجَاهِد) ی کوری (جَبْرِ) (رِه‌متی خوی لَی بَیت)، له مانگی رِه‌مه‌زاند،
له نیوان مه‌غریب و عیشادا قورئانی خه‌تم ده‌کرد.

سه‌بارت به‌و که‌سانه‌ش، که له یه‌ک رکات نویژدا قورئانیان خه‌تم کرده، نه‌وه
نه‌وه‌نده زۆرن له ژماره نایه‌ن. له‌وانه:

- نیمامی (عُثْمَان) ی کوری (عَفَّان) (خوی لَی پازی بَیت).
- هاوه‌لی خوشه‌ویست (تَمِیم) ی (دَارِی) (خوی لَی پازی بَیت).
- زاناو پشه‌وای پایه‌برزی شوینکه‌وتوان (سَعِید) ی کوری (جُبَیر) (رِه‌متی
خوی لَی بَیت).

جا بۆ‌چوونی هه‌ل‌بژێردراو له‌م مه‌سه‌له‌دا نه‌وه‌یه، که مه‌سه‌له‌که له که‌سی‌که‌وه
بۆ که‌سی‌کی تر جیاوازه:

هه‌ر که‌سی‌ک به‌هۆی تیفکرینی ورده‌وه بتوانی‌ت زانیاری و ورده‌کاریه‌کانی ناو
قورئانی پڕۆزی بۆ ده‌ربکه‌وت، نه‌وا با ته‌نها نه‌وه‌نده بخوینیت، که توانای
به‌ته‌واوه‌تی لیتینگه‌یشتنی هه‌بی‌ت.

به هه‌مان شیوه هه‌ر که‌سی‌کیش، که سه‌رقال بَیت به بلاو کردنه‌وه‌ی زانست و
زانیاریه‌وه، یان سه‌رقال بَیت به یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی کیشه‌ی نیوان موسولمانانه‌وه،
یان سه‌رقال بَیت به هه‌ر شتیکی تره‌وه، که گرنگی و بایه‌خی دینی هه‌بی‌ت، یان
به‌رژه‌وه‌ندی گشتی موسولمانانی تێدابیت، نه‌ویش با ته‌نها نه‌وه‌نده بخوینیت، که
به‌هۆیه‌وه که‌م و کورتی نه‌که‌ویته راپه‌راندنی کاره‌که‌یه‌وه، به‌جۆرێک که نه‌توانی‌ت به
ته‌واوه‌تی جیه‌جیی بکات.

به‌لام بی‌جگه له‌مانه‌ی باسمان کردن، هه‌ر که‌سی‌کی تر چه‌نده له‌توانایدا هه‌بی‌ت با
قورئان زۆر بخوینیت، به مه‌رجێک له‌و ئاسته ده‌رنه‌چیت، که خۆی تووشی

ماندوووون و شه که تی بکات، یان به مهرجیک نایه ته کانی قورئان زور به په له و به ناروونی نه خوینیتته وه.

کۆمه لیکیش له زانایانی (مُتَقَدِّمِین) به ناپه سه ندیان زانیوه، که قورئان له شه وو رپوژیکدا خه تم بکریت. به لگهش له سه ر ئهم بۆچوونه ی ئه وان بریتیه له و ه دیسه ی، که له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِيّ) و (نَسَائِيّ) و له غه یری ئه وانیشدا، به چه ند ریشه یه کی (صَحِيح) بۆمان رپوایهت کراوه، له هاوه لی خو شه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) وه (خوا له خۆی و باوکیشی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) فهرموویه تی: «لَا يَفْقَهُ مَنْ قَرَأَ الْقُرْآنَ فِي أَقْلٍ مِنْ ثَلَاثٍ»^(۱) واته: "ئه و که سه ی ته وای قورئان له که مته له سی شه و رپوژدا بخوینیت، به باشی و وه کو پیوست لی تیناگات".

سه بارهت به کاتی ده ست پیکردن و خه تم کردنی قورئانیش، ئه وه که سی قورئان خوین خوی سه رپشکه تیدا.

جا نه گه ر له و که سانه بوو، که له هه فیه کدا یه ک خه تمه ی ده کرد، ئه وه ئیمامی (عُثْمَان) (خوی لی رازی بیت) له شه وی جومعه دا ده ستی پنده کردو، له شه وی پینج شه مه شدا خه تمی ده کرد.

پیشه وای پایه بهرز (أَبُو حَامِد) ی (غَزَالِيّ) له کتیی (إِحْيَاءُ عُلُومِ الدِّين) دا فهرموویه تی: باشه وایه ئه و که سه ی هه فتانه خه تم ده کات له شه ودا خه تمه یه ک بکات و، له رپوژیشدا خه تمه یه ک بکات و، خه تمه که ی رپوژیشی له رپوژی دوو شه مه دا بیت، له ناو دوو رکاته سونه ته که ی پیش نوێژی به یانیدا، یان له وای ئه وانه وه. خه تمه که ی شه ویشی له شه وی جومعه دا بیت، له ناو دوو رکاته سونه ته که ی دوای

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۴۳ / به ژماره: ۱۳۹۴، و سُننُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۱۹۸ / به ژماره: ۲۹۴۹، و سُننُ النَّسَائِيّ الْكُبْرَى / ۵ / ۲۵ / به ژماره: ۸۰۶۷، و سُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۲۸ / به ژماره: ۱۳۴۷.

نوێژی مه‌غریدا، یان له‌دواى ئه‌وانه‌وه. ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه‌ی که خه‌مه‌کانی له
سه‌ره‌تاو له‌ کۆتایی پۆژه‌وه‌ بی‌ت.

زانای پایه‌به‌رز (ابنُ اَبی داؤد) رِیوایه‌تی کرده، له‌ زانای پایه‌به‌رزى
شوێنکه‌وتوان (عَمْرُو) ی کورپی (مُرَّة) وه (خوای لێ‌پازی بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌وان
بیان خوش بوو، که‌ قورئان له‌ سه‌ره‌تای شه‌و، یان له‌ سه‌ره‌تای پۆژه‌وه‌ خه‌م
بکری‌ت.

هه‌روه‌ها (ابنُ اَبی داؤد) رِیوایه‌تی کرده له‌ زانای پایه‌به‌رزى شوێنکه‌وتوان
(طَلْحَة) ی کورپی (مُصَرَّف) ه‌وه، که‌ فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک له‌ هه‌ر کاتیکی
پۆژدا قورئان خه‌م بکات، فریشته‌کان تا ئیواره‌ سه‌لاواتی له‌ سه‌ر ده‌ده‌ن، له‌ هه‌ر
کاتیکی شه‌ویشدا قورئان خه‌م بکات، فریشته‌کان تا به‌یانی سه‌لاواتی له‌ سه‌ر
ده‌ده‌ن.

هه‌روه‌ها (ابنُ اَبی داؤد) فه‌رمایشتیکی له‌م جوړه‌شی له‌ زانای پایه‌به‌رز
(مُجَاهِد) ه‌وه رِیوایه‌ت کرده.

بۆشمان رِیوایه‌ت کراوه له‌ (مُسْنَد) ه‌که‌ی پێشه‌واى پایه‌به‌رز (أَبُو مُحَمَّد) ی
(دَارِمِی) دا - که‌ کۆده‌نگی هه‌یه له‌ سه‌ر پایه‌به‌رزى و بیرتیژی و لی‌هاتوویه‌که‌ی -
ئه‌ویش له‌ هاوه‌لی خوشه‌ویست (سَعْد) ی کورپی (أَبی وَقَّاص) ه‌وه (خوای لێ‌پازی
بی‌ت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌گه‌ر وا رِیك بکه‌وی‌ت، که‌ خه‌مى قورئان له‌ سه‌ره‌تای
شه‌ودا بی‌ت، ئه‌وه فریشته‌کان تا به‌یانی سه‌لاوات له‌ سه‌ر قورئانخوێنه‌که‌ ده‌ده‌ن،
ئه‌گه‌ر له‌ کۆتایی شه‌ویشدا بی‌ت، ئه‌وه تا ئیواره‌ سه‌لاواتی له‌ سه‌ر ده‌ده‌ن.

ئىمامى (دَارِمِي) فەرموويەتى: ئەم فەرمايشتەى (سَعْد) فەرمايشتەىكى
(حَسَن) بە. ^(۱)

ئەو كاتانەى بۇ قورئان خويندن پەسەندىن

بزائە، كە باشرىن قورئان خويندن ئەوئە، كە لەناو نوئىژدا بىتتو، مەزھەبى
ئىمامى (شَافِعِي) و زانايانى تىرىش (رەھمەتى خويان لى بىت) ئەوئە، كە درىژ كىرەنەوئەى
راوئەستانى ناو نوئىژ بە قورئان خويندن لە درىژ كىرەنەوئەى سەجدەو روكنەكانى تر
باشرە.

سەبارەت بە قورئان خويندن لە غەيرى نوئىژىشدا، باشرىنيان ئەوئە كە لە
شەودا بىتتو، نيوئەى دوئەى شەوئىش لە نيوئەى يەكەمى باشرەو، قورئان خويندنىش
لە نيوان مەغرىب و عىشاشدا زۆر پەسەندە.

سەبارەت بە قورئان خويندنىش لە رۆژدا، باشرىنيان ئەوئە كە لەدوئەى نوئىژى
بەيانى بىتت.

ھېچ ناپەسەندىە كىشى تىدا نىە، كە قورئان لە ھەر كاتىك لە كاتەكاندا
بخوئىرىت، باوئەكو ئەو كاتانەش بىتت، كە نەھى كراوئە لەوئەى نوئىژيان تىدا بىكرىت
(وئەكو دوئەى عەسر).

سەبارەت بەوئەش، كە زانائى پاىەبەرز (ابْنُ أَبِي دَاوُد) گىراوئىتەوئە لە (مُعَان)ى ^(۱)
كورى (رِفَاعَة)وئە (رەھمەتى خورائى لى بىت)، ئەوئىش لە كۆمەللىك لە مامۆستاكانى

---

(۱) بروائە: سُنُّ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۵۶۱ / بە ژمارە: ۳۴۸۳. شىخى عەسقىلانى فەرموويەتى:
كەسى لاواز لە رشتەى ئەم ھەدىسەدا ھەيە. جا رەنگە ئىمامى (دَارِمِي) بەھوئەى پالپشتى
كىرەنى فەرمايشتەكانى پىشەرەوئە بە (حَسَن)ى دانائىت، يان مەبەستى ئەوئە بىت كە
فەرمايشتەكە فەرمايشتەكى (حَسَن) و جوانە، نەك (حَسَن) بىتت وئەكو زارارە، كە جۆرىكە لە
دوو جۆرەكەى ھەدىسى پەسەندو پىوئەگىراو. بروائە: تَتَايُجُ الْفِكَار / ۳ / ۱۶۹.

خۆیهوه، که ئەوان بەناپەسەندیان دانابوو لەدوای عەسرەوه قورئان بخوێنرێت،
فەرمووشایە: "جولە کە کان لەو کاتەدا خەریکی دەورو دەرس دەبن" ئەوه
بۆچوونیکێ قبوڵکراو نیە، هیچ ئەصلیکیشی نیە!

لە پۆژەکانیشدا ئەمانەیان پەسەندووە هەڵبژێردراون بۆ قورئان خوێندن: جومعهو،
دوو شەممەو، پێنج شەممەو، پۆژی عەرەفهو، لە دە پۆژەکانیشدا: دە پۆژی یەکشەممەو،
مانگی (ذُو الْحِجَّة)و، دە پۆژی کۆتایی مانگی رەمەزانو، لە مانگەکانیشدا: مانگی
رەمەزان.

ئادابەکانی خەتمی قورئان، ئەوەش پەیوەندی بە خەتمەوه هەیە

پێشتر باسمان کرد، کە ئەگەر کەسیک ویستی خۆی بە تەنها خەتمی قورئان
بکات، سونەتە لەناو نوێژدا خەتمی بکات.

سەبارەت بەو کەسەش، کە دەیهوێت لە غەیری نوێژدا خەتم بکات، وەکو ئەو
کۆمەڵە کەسە، کە بەیەکەوه خەتم دەکەن، ئەوه سونەتە لە سەرەتای پۆژدا، یان
لەسەرەتای شەودا خەتمەکیان بکەن. وەکو پێشتر باسمان کرد.

---

(١) لە زۆریک لە نوسخە بەچاپگەیهنراوەکاندا نوسراوە (مُعَاذ)، بەلام راستەکە یە ئەوهیه کە
ئیمە نوسیومانە، چونکە شیخی عەسقلانی هەر وای فەرموە. پڕوانە: تَتَائُجُ الْأَفْكَار / ٣ /
١٦٩.

ئەوجا راستە کە کەسیک هەیە بەناوی (مُعَاذ)ی کورێ (رِفَاعَة)و، بەلام ئەمە کەسیکی
ترە، جیاوازه لەوهی کە (ابْنُ أَبِي دَاوُد) بۆچوونەکی لێوه نقل کردووە. چونکە (مُعَاذ)
یەکیکە لە شوێنکەوتوانو، خەلکی شاری (مَدِيْنَة)ی پیروژه. بەلام (مُعَاذ) یەکیکە لە
شوێنکەوتووی شوێنکەوتوانو، خەلکی شاری (دِمَشق)ە. جا بۆ ناسینی هەردووکیان و
جیاکردنەوهیان لە یەکتری، پڕوانە: تَلْخِصُ الْمُتَشَابِهِ فِي الرَّسْمِ (الْخَطِيبُ الْبَغْدَادِي) تَحْقِيقُ:
سُكُنة الشَّهَابِي / ٢ / ٧٨٤ - ٧٨٥.

سونه تیشه له رۆژی خهقمه کهدا قورئانخوینه که بهرۆزوو بیت، مه گهر وا رېک
بکهویت، که شهرع نههی کردییت له رۆزوو گرتن لهو رۆژهدا.

جا به صحیحی هاتوه له ههر سی زانای پایه بهرزی شوینکه وتوانی شاری
کووفه: (طَلْحَة) ی کوپی (مُصَرَّف) و، (مُسَيَّب) ی کوپی (رَافِع) و، (حَبِيب) ی
کوپی (أَبُو ثَابِت)، که ههر سی که یان نهو رۆژه بهرۆزوو ده بوون، که خهقمه که یان
تیدا ده کرد.

سونه تیشه ههم که سی قورئانزان و ههم که سانی تیش له کوپی خهقمی قورئاندا
ئاماده بین.

جا بۆمان رپوایهت کراوه له ههر دوو صحیحی بوخاری و موسلیمدا، که
پێغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) فهرمانی کردوه بهو ئافره تانهی له سووپی
مانگانهدا بوون، که رۆژی جهژن یینه دهرهوه، تا ئامادهی خهپرو دوعای
موسولمانان بین.^(۱)

بۆشان رپوایهت کراوه له (مُسْنَد) ی ئیمامی (دَارِمِي) دا، له هاوهلی
خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوپی (عَبَّاس) بهوه (خواله ههر دوکیان رازی بیت)، که نهو
پیاویکی دادهنا، تا چاودیری که سیکی بۆ بکات، که خهپریکی قورئان خویندن بوو.
جا که قورئانخوینه که بیویستایه خهقمی بکردایه، پیاوه که (أَبْنُ عَبَّاس) ی ناگادار
ده کردهوهو، نهویش ته شریفی دههیناو، ئامادهی خهتم کردنه که ده بوو.^(۲)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۱۲۳ / به ژماره: ۳۱۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۰۶ / به
ژماره: ۸۹۰.

(۲) بروانه: سُنُّ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۵۵۹ / به ژماره: ۳۴۷۲. رسته که ی لاوازه. چونکه که سیکی
لاوازی تیدایه، بچرانیشی تیدایه. بروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۱۷۲.

زانای پایه‌برز (ابْنُ أَبِي دَاوُد) یش به دوو رِشته‌ی (صَحِيح) ریوایه‌تی کرده، له زانای پایه‌برز ی شوینکه‌وتوان (قَتَادَة) وه - که یه کیّک بوه له قوتابیه‌کانی هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَنَس) (خوای لَی رَازی بیت) - ئه وه فهرموویه‌تی: ئه گهر هاوه‌لی خوْشه‌ویست (أَنَس) ی کوپری (مَالِك) (خوای لَی رَازی بیت) قورئانی خه‌تم بکردایه، خَیْزان و منداله‌کانی کۆده‌کرده‌وه، ده‌ستی ده‌کرد به دوعا کردن.

هه‌روه‌ها (ابْنُ أَبِي دَاوُد) به چهند رِشته‌یه‌کی (صَحِيح) ریوایه‌تی کرده، له زانای پایه‌برز ی شوینکه‌وتوان (حَكَم) ی کوپری (عُثَيِّبَة) وه، که فهرموویه‌تی: هه‌ردوو زانای پایه‌برز (مُجَاهِد) و، (عَبْدَة) ی کوپری (أَبُو لُبَابَة) نارديان به‌شوینمدا، جا که هاتم بۆلایان، هه‌ردووکیان فهرموویان: بۆیه نارِدوو مانه به‌شوینتدا، چونکه ده‌مانه‌ویت خه‌تمی قورئان بکه‌ین و، دوعاش له کاتی خه‌تمی قورئاندا گیرایه.

هه‌روه‌ها له هه‌ندیک له ریوایه‌ته (صَحِيح) به‌کانی (ابْنُ أَبِي دَاوُد) دا هاتوه: که وتراوه: له کاتی خویندنه‌وه‌ی کۆتایی قورئاندا ره‌حه‌ت داده‌باریت.

هه‌روه‌ها (ابْنُ أَبِي دَاوُد) به رِشته‌ی (صَحِيح) ی خوْی ریوایه‌تی کرده، له زانای پایه‌برز (مُجَاهِد) وه، که فهرموویه‌تی: زانایان له کاتی خه‌تمی قورئاندا کۆده‌بوونه‌وه، ده‌یانفهرموو: ره‌حه‌ت داده‌باریت.

باسيک: {نزاو پارانه‌وه له‌دوای خه‌تمی قورئانه‌وه سونه‌ته}

وه‌کو پيشتر باسمان کرد، نزاو پارانه‌وه له‌کاتی خه‌تمی قورئاندا زۆر سونه‌ته.

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (مُسْنَد) ی ئیمامی (دَارِمِي) دا، له قورئانزانی پایه‌برز (حُمَيْد) ی (أَعْرَج) وه، که فهرموویه‌تی: هه‌ر که‌سیک قورئان بخوینیت و، پاشان

بپارېته‌وه‌و دوعا بکات، چوار هزار فرشته (آمین) له‌سهر نزاو پارانه‌وه‌که‌ی ده‌که‌ن.^(۱)

جا باشتر وایه که‌سی نزا‌که‌ر زوړ به په‌روشه‌وه بپارېته‌وه‌و، داوای شتی گړنگ‌و بایه‌خدار بکات‌و، نه‌و رسته‌و ته‌عبیرانه‌ش به‌کاربه‌ښت که‌ دا‌گړه‌وه‌ن بو‌خه‌یرو خوږشی دنیاو دواړوژ.

هه‌روه‌ها باشتر وایه زوړبه‌ی یان هه‌موو نزاو پارانه‌وه‌کانی په‌یوه‌ندیان به دواړوژو به‌ کاروباری موسولمانان‌و، به‌ چاک‌بوونی ده‌سه‌لاتدارو فرمان‌روا‌کانیانه‌وه‌ه‌به‌یت‌و، خوای گه‌وره موسولمانان موه‌فه‌ق بکات بو‌ گوړپ‌رایه‌لی فرمانه‌کان‌و، بو‌خوپاراستن له‌سهر پی‌تجه‌کان‌و، بو‌هاوکاری کردنی په‌کتر له‌سهر چاک‌و له‌خوا ترسان‌و، بو‌حه‌قه‌وی و کړ‌بوونه‌ویان له‌سهر حه‌ق و راستی‌و، بو‌سهر که‌وتنیان به‌سهر دوژمنانی ناین و تی‌کرای ناحه‌زه‌کانیاند.

منیش له‌کتی‌بی (التَّبَيَانُ آذَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا‌ناماژهم کردوه به‌به‌شیک له‌م زانیاریانه‌و، چند نزاو پارانه‌وه‌یه‌کی کورتیشم له‌وی باس کردوه. جا هدر که‌سیک ده‌یه‌ویت، با له‌و کتیبه‌وه نقلی بکات.

نه‌وجا نه‌گهر که‌سیک له‌خه‌تمه‌یه‌ک بوویه‌وه، سونه‌ته هدر به‌ده‌م نه‌وه‌وه ده‌ست بکات به‌خه‌تمه‌یه‌کی تر. چونکه زانایانی (سَلَف) وایان به‌باش زانیوه‌و، به‌لگه‌شیان به‌و حه‌دیه‌ی هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَلَس) هی‌ناوه‌ته‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «خَيْرُ الْأَعْمَالِ الْحَلُّ وَالرَّحْلَةُ». واته: "باشترینی کرده‌وه‌کان بریتین له‌(الْحَلِّ) و (الرَّحْلَةِ)". جا عه‌رزی کرا: نه‌و

---

(۱) پروانه: سَنُ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۵۶۰ / به‌ژماره: ۳۴۸۱. رسته‌که‌ی لاوازه. چونکه که‌سی لاوازی تی‌دایه‌و، بچ‌رانی‌شی تی‌دایه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۱۷۲.

دوانه چين؟ تهویش فەرمووی: "ئەو دوانە بریتین لە دەست پێکردن و خەتم کردنی قورئانی پێرۆز".^(۱)

باسیك: سەبارەت بەو كەسەى كە ئە شەودا خەوى ئى دىكەوئیت بەرلەوى بەشە زىكرو بەشە وىردى دىارىكراوى خۆى بغوئىئیت

بۆمان رپوايەت كراوە لە صەحیحى مۇسلىمدا، لە ئىمامى (عمر)ى كورپى (خَطَّاب) -ئەو (خوای ئى پازى بێت)، كە فەرموویەتى: پێغەمبەرى خوا (دروردی خوای لەسەر بێت) فەرموویەتى: «مَنْ نَامَ عَنْ حِزْبِهِ مِنَ اللَّيْلِ، أَوْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ، فَقَرَأَهُ مَا بَيْنَ صَلَاةِ الْفَجْرِ وَصَلَاةِ الظُّهْرِ، كُتِبَ لَهُ، كَأَنَّمَا قَرَأَهُ مِنَ اللَّيْلِ». ^(۲) واتە: "ئەو كەسەى خەوى لىكەوتو، بۆى نەكرا تەواوى یان بەشێكى زىكرو وىردە سونەتە دىارىكراوەكانى

---

(۱) شىخى عەسقلانى فەرموویەتى: زانای پایەبەرز (ابن أبى داود) ئەم حەدىسەى لە رینگەى (بشر)ى كورپى (حُسَيْن) -ئەو رپوايەت كردهو، زۆرێك لە زانایانى (بشر)یان بە كەسىكى درۆزن داناوە. (واتە: دەكرێت بوترێت: حەدىەكەى هەلبەستو!!!).

ئەوجا فەرموویەتى: سەیرە بەلام -ئەو كە ئىمامى نەووەى بەس ئەم حەدىسەى هێناوەتەو، فەرمووشىتى: زانایانى (سَلَف) كردهویانە بە بەلگەو، نەهاتو حەدىسەكەى هاوێلى خۆشەویست (ابن عَبَّاس) بهێتیت، كە لەم باسەدا ناسراوە، یەكێكیش لە شەش فەرموودەناسە بەناوبانگە كە {مەبەستى ئىمامى (تَرْمِذِي) -ئە} رپوايەتى كردهو، هەندىكیش لە فەرموودەناسان بە (صَحِيح)یان داناوە!!!

پاشان شىخى عەسقلانى خۆى حەدىسەكەى (ابن عَبَّاس)ى هێناوە، فەرموویەتى: عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: "يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟" قَالَ: «الْحَالُ الْمُتَحَلُّ». قَالَ: "وَمَا الْحَالُ الْمُتَحَلُّ؟" قَالَ: «الَّذِي يَضْرِبُ مِنْ أَوَّلِ الْقُرْآنِ إِلَى آخِرِهِ، كُلَّمَا حَلَّ ارْتَحَلَ». بڕوانە: تَتَائُجُ الْفُكَّارِ / ۳ / ۱۷۸ - ۱۷۹. بۆ دەقى حەدىسەكەش لای ئىمامى (تَرْمِذِي) بڕوانە: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۱۹۷ / بە ژمارە: ۲۹۴۸.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۱۵ / بە ژمارە: ۷۴۷.

شهوانه‌ی خۆی بخوینیتو، دواتر له نێوان نوێژی به‌یانی و نوێژی نیه‌رۆدا
خویندیه‌وه، وه‌كو ئه‌وه وه‌هایه، كه له شه‌ودا خویندییتی."

باسيک: سه بارهت به فهرمان کردن به خویندنه وه و دور کردنه وهی

قورئان و، هوشداریدان له له بیر چوونه وهی

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشه ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) سه وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیت)، که فهرموویه تی: «تَعَاهَدُوا هَذَا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَهُوَ أَشَدُّ ثَقَلًا مِنْ الْإِبِلِ فِي غُلْهِهَا».^(۱) واته: "به ردهوام خه ریکی خویندنه وه و دور کردنه وهی قورئانی پیروژ بن. جا سویند به و که سه ی گیانی (مُحَمَّد) ی به دهسته، نه و قورئانه زیاترو زووتر له بیر ده چیه وه و له دهسته ده رده چیت، له و حوشه ی که به پهت به ستراره ته وه".

بۆشان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشه ویست (ابْنُ عُمَرَ) سه وه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ الْقُرْآنِ كَمَثَلِ (صَاحِبِ) الْإِبِلِ الْمُعْقَلَةِ: إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا، أَمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ».^(۲) واته: "وینه ی که سی قورئانخوین ههروه کو خاوه نی نه و حوشه په تکرار و به ستراره وه هایه، که نه گهر ناگای له حوشه که ی بیت، ده یگریت و له دهستی ده رنا چیت، نه گهر به ره لاشی بکات و به ری بدات، ده روات و له دهستی ده رده چیت".

بۆشان رپوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، له هاوهلی خۆشه ویست (أَنَسُ) سه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «عُرِضَتْ عَلَيَّ أُجُوزُ أُمِّي، حَتَّى الْقَذَاةُ

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۲۱ / به ژماره: ۴۷۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۵ / به ژماره: ۷۹۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۲۰ / به ژماره: ۴۷۴۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۳ / به ژماره: ۷۸۹.

يُخْرِجُهَا الرَّجُلُ مِنَ الْمَسْجِدِ، وَغُرِضَتْ عَلَيَّ ذُنُوبُ أُمَّتِي، فَلَمْ أَرْ ذَنْبًا أَكْبَرَ مِنْ سُورَةِ
 مِنَ الْقُرْآنِ أَوْ آيَةٍ، أَوْ تِيهَا رَجُلٌ، ثُمَّ نَسِيَهَا». واته: "پاداشتی کرده‌وه کانی نومه‌ته که‌هم
 خرایه پیشچاو، هه‌تا نه‌و پیسی و چه‌په‌لیه‌ش که پیاویک له مز‌گه‌وت فره‌ی ده‌داته
 ده‌ره‌وه. هه‌روه‌ها تاوانی نومه‌ته که‌شم خرایه پیشچاو، هیچ تاوانیکم نه‌بینی له‌وه
 گه‌وره‌تر بیت، که پیاویک سوره‌تیک یان نایه‌تیک قورئان فیرووییت و، پاشان
 له‌بری چووبیته‌وه".

ئیمامی (ترمذی) فره‌مایشتی له‌باره‌ی نه‌م حه‌دیه‌وه هه‌یه.^(۱)

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) ئیمامی (أَبُو دَاوُد) و (مُسْنَدِ) ئیمامی
 (دَارِمِی) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (سَعْدِ) ی کورپی (عَبَادَةَ) وه (خوای لی‌رازی بیت)،
 نه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سر بیت)، که فره‌موویه‌تی: «مَنْ قَرَأَ

---

(۱) بروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۱۷۹ / به ژماره: ۴۶۱، و سُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۱۷۸ / به
 ژماره: ۲۹۱۶. ئیمامی (ترمذی) فره‌موویه‌تی: نه‌مه حه‌دیه‌سیکی غه‌ریه‌و، واش ده‌زانی‌ن ته‌نها
 له‌م ریگه‌یه‌وه هاته‌وه. نه‌وجا فره‌موویه‌تی: له خزمه‌تی ئیمامی بوخاریدا نه‌م حه‌دیه‌سم باس
 کرد، نه‌ویش ناگای لی‌ نه‌بوو، به غه‌ریبیشی داناو، فره‌مووی: وا نازانم (مُطَلِّب) ی کورپی
 (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (خَنْطَب) حه‌دیه‌سی له هیچ‌کام له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه بیستیت، ته‌نها
 نه‌و حه‌دیه‌سه نه‌بیت، که وتویه‌تی: "کەسێک بۆی گیرامه‌وه که ناماده‌ی وتاره‌که‌ی
 پیغه‌مبه‌ری خوا بوو". هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاری فره‌مووی: بیستومه له {ئیمامی
 (دَارِمِی): (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَبْدُ الرَّحْمَنِ)}، که فره‌موویه‌تی: "وا نازانی (مُطَلِّب) حه‌دیه‌سی
 له هیچ‌کام له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ره‌وه بیستیت". هه‌روه‌ها ئیمامی (دَارِمِی) فره‌موویه‌تی: زانای
 پایه‌برز (عَلِيُّ بْنُ الْمَدِينِيِّ) نینکاری نه‌وه‌ی کرده‌وه، که (مُطَلِّب) حه‌دیه‌سی له هاوه‌لی
 خو‌شه‌ویست (أَنَس) بیستیت.

به‌لام شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ) ی (أَرْتُوْط) له ته‌حقیقه‌که‌ی خویدا فره‌موویه‌تی: به‌هوی چه‌ند
 پال‌هشتیکه‌وه پله‌ی حه‌دیه‌سه که به‌رزده‌بیته‌وه بو پله‌ی حه‌دیه‌سی (حَسَن).

الْقُرْآنَ، ثُمَّ نَسِيَهُ، لَقِيَ اللَّهَ تَعَالَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَجْذَمًا».^(۱) واته: "ئەو کەسەى قورئان بە تەماشایان کردن یان بە لەبەر بخوێنیت و، پاشان لەبیری بجێتەوه (یان واز لە خوێندن، یان کار پێکردنی بهێنین)، لە رۆژی قیامەتدا بە گۆلی (یان بە دەست براری، یان بە دەستی خالی، یان بە ددان کەوتوویی) دەگاتەوه خزمەتی خواى گەوره".

باسیك: سەبارەت بە هەندىك مەسەلە و ئاداب، كە پێویستە

قورئانخوێن بایەخیان پێ بدات

ئەو مەسەلە و ئادابانەى كە دەبێت كەسى قورئانخوێن بایەخیان پێ بدات زۆر زۆرن، ئێمەش تەنها هەندىكیان باس دەكەین، بەبێ هێنانی بەلگەكانیان، چونكە هەم مەشهوورن و، هەم ترسى ئەو شەمان هەیە، كە هێنانی بەلگەكان باسە كە درێژ بكاتەوه، بێت بەهۆى ماندوو كردنى كەسى خوێنەر.

جا یەكەم شتیك كە فەرمان دەكرێت بە كەسى قورئانخوێن، ئەو هیە كە: ئیخلاص و دلۆسۆزى هەبێت لە قورئان خوێندنە كەیداو، مەبەستیشى تەنها رەزامەندى خواى گەوره بێت، نەوێك گەشتن بە هیچ شتیكى تر. هەروەها بە ئەدەبەوه لە خزمەتى قورئاندا بێت و، هەمیشە ئەوێ لەبیردا بێت، كە ئەو لە خزمەت خواى گەوره دا قسە دەكات و، كتیبه كەى ئەو دەخوێنێتەوه. بۆیه دەبێت لەكاتى قورئان خوێندنە كەدا حالى وەكو حالى ئەو كەسە وەها بێت، كە خواى گەوره دەبینیت و چاوى لێهەتی. خو ئەگەر ئەویش چاوى لە خوا نەبێت، ئەواخواى گەوره هەر ئەو دەبینیت و چاوى لێهەتی.

---

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۴۶۵ / ۱۴۷۴، وَسُنُّ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۵۲۹ / بە ژماره: ۳۳۴۰. حەدىسێكى لاوازه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۱۸۸ - ۱۹۰.

باسيڭ: {حوكمى سيواك كردن له كاتى خوښندنى قورئاندا}

ئەگەر كەسيڭ ويستى قورئان بخوښتت، پيويسته دەمى بە سيواك و بە شتى تر پاك بكاڤتو. جا باشت وايە سيواكە كە لە دارى (أَرَاكَ) بىت.

هەروەها سيواك كردن بە توولە دارى تىرش هەر درووستەو، بە ڤوھەكى (سُعد)و، بە ڤوھەكى (أَشْئَان)و، بە قوماشى زىرو، بە هەر شتىكى تىرش كە پاكوھەكەر بىت.

جا لەوھدا كە ئايا سيواك كردن بە پەنجەى زىر درووستە يان نا؟ ئەوھ سى بۆچوونى ھاوھلانى ئىمامى (شَافِعِي) لەسەرە:

- مەشهورترین بۆچوونيان ئەوھە، كە بە پەنجەى زىر سيواك ناكريت.
- دوھم بۆچوونيشيان ئەوھە، كە پى دەكریت.
- سىيەميشيان ئەوھە، كە ئەگەر شتى ترى دەست نەكەوت، ئەوھ پى دەكریت. بەلام ئەگەر شتى ترى دەستكەوت، ئەوھ پى ناكريت.

جا با مرؤفى موسولمان سيواك كردنەكەى بە بارى پانى ددانەكانيدا بىتو، سەرەتا بەلای راستى دەمى دەست پى بكاتو، نيەتى ئەوھشى لى بهيتت، كە سونەتيك جىيەجى دەكات.

هەندىك لە ھاوھلانمان فەرمويانە: با لەكاتى سيواك كردندا بلىت: (اللَّهُمَّ، بَارِكْ لِي فِيهِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). واتە: (خوایە بەرەكەت بخەرە ئەم كارەوھ بۆم، ئەى بەسۆزترنى بەسۆزەكان).^(۱)

---

(۱) لە كىتبی (المُخْمُوع) دا ھاوھ، كە یەكێك لە ھاوھلانمان فەرموویەتی: سونەتە مرؤفى موسولمان لە سەرەتای سیواك كردنەكەیدا بلىت: (اللَّهُمَّ يَبِّضْ بِهٖ اَسْتَانِي، وَشُدْ بِهٖ لَسَاتِي، وَكَبَّتْ بِهٖ لَهَاتِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). جا ئىمامى نەوھوى فەرموویەتی: ئەم نزاو

ههروه‌ها با سیواکه که بهیئت به پرووی دهره‌وه‌و به پرووی ناوه‌وهی
ددانه کانیداو، با به نهرمی و له‌سه‌رخویش سیواکه که بهیئت به سه‌ری
ددانه کانیداو، به بنی دانه خرپکانیداو، به ئاسمانی ده‌میدا.

ههروه‌ها با به توولیکی مامناوه‌ند سیواک بکات، نه زۆر وشک بیتو، نه زۆر
نهرمیش بیت. خو ئه‌گهر زۆر وشک بوویه‌وه، با به ئاو نهرمی بکاته‌وه.

ئه‌وجا ئه‌گهر ده‌می به خوین یان به شتیکی تر پیس بوو، ئه‌وا به‌رله‌وه‌ی
بیشۆریت ناپه‌سه‌نده قورئان بخوینیت. به‌لام نایا چه‌رامه؟ ئه‌وه دوو بۆچوونی
له‌سه‌ره: درووستترینان ئه‌وه‌یه، که چه‌رام نیه‌و، پیشتریش له‌ سه‌ره‌تای کتیبه‌که‌دا
باسمان کرد (واته له‌ باسی: سیفه‌تی ئه‌و جیگایه‌ی زیکری تیدا ده‌کریت).

جا ئه‌م باسه‌ قسه‌ی زۆرتیشی له‌سه‌ره، که له‌ باسه‌کانی سه‌ره‌تای ئه‌م
کتیبه‌که‌دا باسمان کردن.

باسیک: {ئادابه‌کانی خویندنه‌وه‌ی قورئان}

پێویسته‌ مرۆفی موسولمان به‌ ملکه‌چی و کزۆلی و تیرامانه‌وه قورئان بخوینیت،
چونکه مه‌به‌سته‌که هه‌ر ئه‌مه‌یه‌و، به‌مه‌ش دله‌کان گوشارو نوورانی ده‌بن.

جا به‌لگه‌کانی ئه‌م بۆچوونه له‌وه زیاترن، که بژمێردرینو، له‌وه‌ش مه‌شه‌ور
ترن، که باس بکری.

پارانه‌وه‌یه ئه‌گهرچی ئه‌صلیکشی نیه، به‌لام هه‌ج خراپه‌یه‌کی تیدا نیه‌و، دوعایه‌کی جوانه.
بروانه: الْمَجْمُوعُ شَرْحُ الْمُهَذَّب / ۱ / ۲۸۳.

له‌ناو زانایانی (سَلَف) دا که‌سی وه‌هایان تیدا بوه، که له ته‌واوی شه‌ودا، یان له زۆربه‌ی ساته‌کانی شه‌ودا ته‌نها یه‌ک نایه‌تیاڼ خویندنه‌وته‌وه، له‌کاتی خویندنه‌وه‌که‌شدا به وردی بیریاڼ له مانا‌که‌ی کردۆته‌وه. هه‌ندی‌کیشیاڼ له‌کاتی خویندنه‌وه‌ی قورئاندا له‌هۆشی خویان چوون و، هه‌ندی‌کیشیاڼ وه‌فاتیاڼ کردوه.

سونه‌ته که‌سی قورئانخوین له‌کاتی قورئان خویندنه‌که‌یدا بگری، خو ئه‌گه‌ر گریانی نه‌هات، با خو‌ی بگریئت. چونکه‌ گریاڼ له‌کاتی قورئان خویندنه‌ سیفه‌تی خواناسه‌کانه‌و، نیشانه‌ی به‌نده‌ پاسا‌له‌کانی خوا‌ی گه‌وره‌یه. وه‌کو خو‌ی فه‌رموویه‌تی: ﴿وَيَخْرُونَ لِلْأَذْقَانِ يَكُونُ وِزْرُهُمْ خُشُوعًا﴾ [الأنراء: ۱۰۹]. واته‌: {به‌روودا ده‌که‌ون و کړنووش ده‌به‌ن و ده‌گرین و، بیستی نایه‌ته‌کانی قورئانیش ترس و ملکه‌چیاڼ زیاد ده‌کات}.

منیش له‌ کتییی (التَّبَيَّانُ فِي آذَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا هه‌دیس و فه‌رمایشتیکی زۆری هاوه‌لآڼ و شوینکه‌وتواڼم سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌یه هیتاوه.

خواناسی پایه‌به‌رز شیخ (إِبْرَاهِيمَ) ی (خَوَّاص)، که‌ خاوه‌نی که‌رامات و زانیاری و به‌هره‌و خه‌لا‌ته (خوا‌ی لی‌رازی بیت) فه‌رموویه‌تی: ده‌رمانی دل پینج شته‌:

- خویندنه‌وه‌ی قورئان به‌ تیرامانه‌وه.
- برسیتی و ناوسک خالیتی.
- شه‌ونویژ کردن.
- کزۆلی و ملکه‌چی نواندن له‌ به‌ره‌به‌یاندا.
- دانیشتن له‌ خزمه‌تی پیاو‌چا‌کاندا.

باسيک: {فهزلی قورئان خویندن به تهماشا کردنی قورئان}

قورئان خویندن به تهماشا کردن له قورئان خویندن به له بهربوون باشتره و گه وره تره. هاوه لائغان وایان فهرموه و، ئه وهش مه شهوره له زانایانی (سَلَف) هوه (خوایان لی رازی بیت). به لَام نابییت ئهم بۆچوونه به ره های وه ربگیریت. به لکو ئه گهر قورئانخوینه که به له بهربوون زیاتر بیری له مانای نایه ته کان ده کرده وه و، به دلّو به چاو ئاگای لیان بو، ئه و قورئان خویندنه که به له بهربوون باشتره. به لَام ئه گهر له ههردوو حاله ته که دا وه کو یه ک بو، ئه و به تهماشا کردن باشتره و، ئه مهش مه بهستی زانایانی (سَلَف) ه.

باسيک: {کامیان باشتره، خویندنی قورئان به دهنگی بهرزیان به دهنگی}

{نزم}

سه بارهت به باشیتی خویندنه وهی قورئانی پیروژ به دهنگی بهرز کۆمه لیک فهرماشت هاتوون و، سه بارهت به خویندنه وهشی به دهنگی نزم کۆمه لیک فهرماشتی تر هاتوون.

جا بۆ یه کخسته وهی ئهم دوو کۆمه له فهرماشته، زانایان فهرموویانه: خویندنه وهی قورئان به دهنگی نزم دوورتره له پیاو پروپامایه وه. که واته ده رهق به و که سه ی که ترسی تووشبوون به پیا ی ههیه، خویندنه وه به دهنگی نزم باشتره. به لَام ئه گهر ترسی نه بو، ئه و به دهنگی بهرز باشتره، به مه رجیک زهره رو زیان و نا په حه تی بۆ که سی نوێژخوین، یان بۆ که سی خه ولیکه وتوو، یان بۆ که سانی تر نه بییت.

به لگه ی باشیتی به دهنگی بهرز خویندن ئه وهیه، که کار و پهنجی زۆرتری تیدا به (واته: خویندنه وه که ته نها به دلّ نه، به لکو به ده میشه).

ههروهه ها سودی بۆ كهسانی تریش ده بیټو، دلی قورئانخوینه كەش به هۆشیاری دههیلتهوهو، ههموو توانایه کی خوی كۆده كاتهوه بۆ بیر كردهوهو تیرامان له نایه ته كانو، هیزی بیستیشی ته رخان ده كات بۆ بیستیان.

ههروهه ها خهو له قورئانخوینه كه ده تۆرینیتو، چالاکی زیاتری ده داتیو، كهسانی بیتاگاو خهولیکه وتووش به خه بهر دههیلتهوهو، گورج و گۆلیان ده كاتهوه. بۆیه ههركاتیك كهسی قورئانخوین یه كێك له م مه به ستانه ی هه بوو، ئهوا خویندنه وهی قورئان به دهنگی بهرز باشره تاوه كو به دهنگی نزم.

باسیك: {خویندنه وهی قورئان به دهنگی خوش}

سونه ته قورئان به دهنگی خوش بخوینریت و برازینرتهوه، به مه رجیک زیاد له هه دی خوی درێژو خاوه نه کرته وه به مه رجیکه. خو ئه گهر كهسی قورئانخوین زیاده ره وی تیدا کرد، هه تا پیتیکی زیاد کرد، یان پیتیکی شارده وه، ئه وه حه رامه.

سه بارهت به خویندنی قورئانیش به ئاوازه وه، ئه ویش هه ر بهو جوړه یه، كه باسما کرد، ئه گهر قورئانخوینه كه زیاده ره وی تیدا کرد، ئه وه حه رامه، ئه گه رنا حه رام نیه.

جا ئه و هه دیسانه ی له کتیه سه حیه كانو له غهیری ئه وانیشدا سه بارهت به خویندنی قورئان به دهنگی خوش هاتوون، زۆر مه شهوون، منیش له کتیی (التَّبَيَّانُ فِي آذَانِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا هه ندیکیانم باس کردوه.^(۱)

---

(۱) یه کێك له وانه بریتیه له هه دیسی: «زَيُّوا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ». كه هه دیسیکی (صَحِيح) هه، زۆرێك له پێشه وایان رپوایه تیان کردوهو، لای هه ندیکیان نهم زیاده شی له گه لدايه: «فَإِنَّ الصَّوْتِ الْحَسَنَ يَزِيدُ الْقُرْآنَ حُسْنًا». برپوانه: الْبَذْرُ الْمُنِيرُ / ۹ / ۶۳۷ - ۶۳۹، وَالتَّلْخِصُ الْحَبِيرُ / ۴ / ۳۶۸ - ۳۶۹.

باسيڭ: {چونيتي خويندنه وي قورنان}

نه گهر قورانخوين له ناوه پراستي سوره تيکوهه دهستي پيکړد، نهوا سونه ته له سهره تاي فهرمايشتيکوهه دهست پي بکات، که به شه کاني په يوه نديدارو پيکوهه به ستر او بن. به هه مان شيوه نه گهر له ناوه پراستي سووره تيکيشدا رپاوه ستا، هر سونه ته له سهر فهرمايشتيک رپاوه ستيت، که به شه کاني په يوه نديدارو پيکوهه به ستر او بن و، لهو جيگه شدا رپاوه ستيت که فهرمايشته که تهواو دهبيت. نيت نه له دهست پيکړدن و نه له رپاوه ستانيشدا خوي نه به ستيته وه به جوزنه کان و حيز به کان و ده نايه ت ده نايه ته وه. چونکه زوريک له وانه له ناوه پراستي فهرمايشتيکوهه، که په يوه نديان به فهرمايشتيکي تره وه هيه.

هه روه ها ناييت که سي قورنخوين به زوري ژماره ي نهو که سانه هه لبخه له تيت، که بهو جوړه ده کهن، وائيمه نه هيمان لي کرد، له وانه ي که رپه چاوي نه م نادابانه ناکه ن. به لکو با به گوئي نهو فهرمايشته ي زاناو خواناسي پايه بهرز (فضيل ي کور ي عياض) بکات، که فهرموويه تي: خوت دور مه گره له ريگاي حق و پراستي، تنها له بهر نه وه ي، که خه لکانتيکي که م په يره وي لي ده کهن، هه ليش مه خه له تي به زوري ژماره ي نهو که سانه ي، که که وتورونه ته سهر ريگه ي تياچوون و فهورتان.

جا هر له بهر نه مديه که زانايان فهرموويانه: خويندنه وه ي سوره تيک به تهواوه تي، له خويندنه وه ي نه ندازه ي نايه ت و وشه کاني نهو سوره ته له سوره تيکي دريژتر باشتره. چونکه له هه نديک حالت و جيگه دا زوريک يان زورينه ي خه لکي ناگايان له په يوه ندي نيوان فهرمايشته کان نيه.

باسيک: {نەو شتانهی له خویندنهوی قورئاندا بیدمه و داهینراون}

یه کێک لهو داهینراوه خراپ و ناشیرینه ئهوهیه، که زۆریک لهو کهسه نهزانانه نهجمای دهدهن، که له نوێزی تهراویجدا پێشنوێزی بۆ خهڵکی دهکهن، ئهویش بهوهی، که له دواين ڤکاتی شهوی چهوتمهدا سورهتی (الْأَنعَام) به تهواوهتی دهخوێنن و، باوه‌پیشیان وایه، که ئهوهی دهیکهن سونهته، به پاساوی ئهوهی، که ئهو سورهته به یه کجار دابه‌زیوه.

جا ئهو کاره‌ی ئهوان کۆمه‌لێک خراپه‌ی تێدایه:

- یه کێک لهوانه ئهوهیه، که باوه‌ریان وایه: ئهوهی دهیکهن سونهته.
- یه کێکی تریشیان ئهوهیه، که وا ده‌به‌نه میشکی خه‌ڵکه عه‌وامه‌که‌وه، که ئهو کاره سونهته.
- یه کێکی تریشیان ئهوهیه، که ڤکاتی دوهم له ڤکاتی یه‌که‌م درێژتر ده‌بێته‌وه.
- یه کێکی تریشیان ئهوهیه، که نوێژه که له‌سه‌ر نوێژخوێنه‌کان درێژ ده‌بێته‌وه.
- یه کێکی تریشیان ئهوهیه، که قورئانه‌که به‌ په‌له ده‌خوێنرێت.
- یه کێکی تریشیان ئهوهیه، که ڤکاته‌کانی پێشتر کورت ده‌کړینه‌وه. خواش له هه‌موو که‌س زانا تره.

باسيک: {حوکمی ناونانی سوره‌ته‌کانی قورئان}

دروسته‌ بو‌تریت: سوره‌تی (الْبَقَرَة) و، سوره‌تی (آلْ عِمْرَان) و، سوره‌تی (النِّسَاء) و، سوره‌تی (الْعَنْکَبُوت). به هه‌مان شیوه سوره‌ته‌کانی تریش. ئهم وته‌یه‌ش هه‌یج نابه‌سه‌ندیه‌کی تێدا نیه.

هه‌ندیکیش له زانایانی (سَلَف) فهرموویانه: ناپه‌سه‌نده وا بوتریت. به‌لکو ده‌بیټ
بوتریت: ئه‌و سوره‌ته‌ی که باسی (البَقَرَة) ی تێدا‌یه‌و، ئه‌و سوره‌ته‌ی که باسی
(النِّسَاء) ی تێدا‌یه‌و، به‌هه‌مان شیوه سوره‌ته‌کانی تریش.

جا بۆ‌چوونی راست ئه‌وه‌ی یه‌که‌میان‌ه‌و، ئه‌ویش بۆ‌چوونی زۆربه‌ی زانایانی
(سَلَف) و (خَلَف) ه‌و، ئه‌و هه‌دیسانه‌ش که له‌و باره‌وه له‌ پێغه‌مبه‌ری خواوه‌ هاتوون
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیټ)، له‌ زۆریاندا له‌ ژماره‌ نایه‌ن.^(١) به‌هه‌مان شیوه فهرمایشتی
هاوه‌لآ‌ن و زانایانی دواتریش له‌و باره‌وه هه‌ر له‌ ژماره‌ نایه‌ن.

به‌هه‌مان شیوه ناپه‌سه‌ند نیه، که بوتریت ئه‌مه قیرائه‌تی (أَبُو عَمْرٍو) ه‌و، ئه‌مه‌ش
قیرائه‌تی (ابْنُ کَثِیر) ه‌و، ئه‌مه‌ش قیرائه‌تی فلا‌نه قورئانخوینی تره.^(٢)

---

(١) یه‌کی‌ک له‌وانه ئه‌و هه‌دیس‌ه‌یه، که پێغه‌مبه‌ری خوا فهرموویه‌تی: «الْإِثْنَانِ مِنَ آخِرِ سُورَةِ
الْبَقَرَةِ مَنْ قَرَأَهُمَا لِي لَيْلَةٍ كَفَتَا». بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ٤ / ١٩٢٣ / به‌ ژماره:
٤٧٥٣، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٥٥٤ / به‌ ژماره: ٨٠٧.

(٢) له‌ ناسمانی دنیای قیرائه‌تی قورئانی پڕۆژدا ناوی چه‌ند زاناو قورئانزانیک به‌ به‌رده‌وامی
ده‌دره‌وشینه‌وه، که خه‌لکی له‌سه‌ر شیوازی خویندنه‌وه‌که‌ی ئه‌وان قورئان ده‌خوینن. جا
شیوازی خویندنه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌ له‌و که‌له‌ قورئانزانانه به‌ناوی قورئانزان‌ه‌که‌ خۆیه‌وه ناو‌راوه‌و
ناوبانگی ده‌ر کردوه. بۆ‌ ئه‌وه‌: ده‌وتریت: قیرائه‌تی (عَاصِم)، یان قیرائه‌تی (نَافِع)، یان
قیرائه‌تی (أَبُو عَمْرٍو)، یان قیرائه‌تی (ابْنُ کَثِیر)..... هتد.

ئه‌وجا زانایان چه‌ندین کتییان له‌باره‌ی شیوازی خویندنه‌وه‌ی هه‌ریه‌که‌ له‌و
که‌له‌ قورئانزانانه‌وه‌ داناوه، که یه‌کی‌ک له‌ گرنگ‌ترینان بریتیه له‌ کتیی (التَّشْرِيفُ الْقُرْآنِيَّاتِ
الْعَشْرِيَّاتِ) زانای پایه‌به‌رزو ناسراوی گه‌له‌که‌مان و هه‌موو دنیای ئیسلام، شیخ (شَمْسُ
الدِّينِ) ی (ابْنُ الْجَزَرِيِّ).

هه‌روه‌ها چه‌ندین کتیییشیان بۆ‌ ناسینی هه‌ریه‌که‌ له‌و که‌له‌ قورئانزانانه‌وه‌ داناوه، که یه‌کی‌ک
له‌ گرنگ‌ترینان بریتیه له‌ کتیی (غَايَةُ النَّهْائِيَةِ فِي طَبَقَاتِ الْقُرَّاءِ)، که ئه‌میش هه‌ر دانراوی
شیخی (ابْنُ الْجَزَرِيِّ) ه‌و، سوپاس بۆ‌ خوای گه‌وره هه‌ردوو کیشیان به‌ چاپ‌کراوی ده‌ست
ده‌که‌ون.

ئەوجا ئەمە ئەو مەزھەبە درووستە ھەلبژێردراو ھەبە، کە کاری زانایانی (سەلف) و (خەلف) یشی لەسەرەو، کە سیش نەکۆلی ئی نە کردو ە.

لە زانای پایەبەر ز (إِبْرَاهِيمَ) ی (نَخَعِي) ەو ە ھاتو ە (رەحمەتی خوای ئی بیت)، کە فەرموویەتی: زانایانی سەر دەمی ئەو پێیان ناخۆش بو ە، کە بو تریت: (سونەتی فلانە کەس)، یان (قیرائەتی فلانە کەس). بەلام وەکو وتمان بو چوونی راست ئەو ەبە، کە درووستە و ھیچ ناپەسەندیە کیشی تیدا نی ە.

باسیك: {نەھ ی کردن ئە وتی: فلانە ئایە تەم لەبیر چو ەتەو ە}

ناپەسەندە کەسی قورئانزان بلیت: فلانە ئایەت، یان فلانە سورەتم لەبیر چو ەتەو ە (نَسِيتُ آيَةً كَذًا أَوْ سُورَةً كَذًا). بەلکو با بلیت: لەبیرم براو ەتەو ە (أُنْسِيتَهَا)، یان: وازم ئی ھێناو ە بەھوی لەبیر چو ەتەو ە (أَسْقَطْتُهَا).

بو مان رپوایەت کراو ە لە ھەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە ھاو ەلی خۆشەویست (أَبْنُ مَسْعُودٍ) ەو ە (خوای ئی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «لَا يَقُولُ أَحَدُكُمْ: "نَسِيتُ آيَةً كَذًا وَكَذًا"، بَلْ هُوَ نَسِيَ».^(۱) واتە: "با کەس لە ئیو ە نەلیت: (فلان و فیسار ئایە تەم لەبیر چو ەتەو ە، بەلکو لەبیری براو ەتەو ە)".

دیسان لە رپوایەتیکی تری ھەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا ھاتو ە، کە پێغەمبەری خوا فەرموویەتی: «بِسْمَا لِأَحَدِهِمْ أَنْ يَقُولَ: "نَسِيتُ آيَةً كَيْتَ وَكَيْتَ"،

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۲۳ / بە ژمارە: ۴۷۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۴ /

بە ژمارە: ۷۹۰. تەنھا لە صەحیحی موسلیمدا بەم دەقە ھاتو ە، بەم جۆرەشە (لَا يَقُلْ).

بَلْ هُوَ نَسِيٌّ». ^(۱) واته: "قسهیه کی خراب و ناشیرینه که کهسیک بلیت: (فلان و فیسار نایه تم له بیر چوه ته وه، به لکو له بیر بر او ته وه)".

بو شمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عائشه) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که پتغمه بهری خوا (درودی خرای له سه ر بیت)، گوئی له پیاویک بوو قورئانی ده خوینده وه، نهویش فه رمووی: «رَحِمَهُ اللَّهُ، لَقَدْ أَذْكَرْنِي آيَةً، كُنْتُ أَسْقُطُهَا». ^(۲) واته: "خوا ره حی پی بکات، به راستی نایه تیکی بیر هینامه وه، که به هوی له بیر چوونه وه وه وازم لی هینابوو".

له ریوایه تیکی تری سه حیحدا هاتوه، که فه رموویه تی: «كُنْتُ أُسَيِّئُهَا». ^(۳) واته: "له بیرم بر او ته وه".

باسیک: {ئادابه کانی خویندنه وهی قورئان}

بزانه که ناکریت ته وای ئادابه کانی قورئانخوین و قورئان خویندن له که مر له چهند بهر گیکدا باس بکریت. به لām ئیمه ویستمان له م چهند باسه کورته دا نامازه به هه ندیک له مه به سه گرنه کانی بدهین. له باسه کانی پیشووشدا له سه ره تای کتیبه که وه باسی هه ندیک له ئادابه کانی که سی زیکر که وه که سی قورئانخوینمان کردو، له باسی زیکره کانی نوێژیشدا باسی کۆمه لیک له و ئادابانه مان کرد، که

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۲۳ / به ژماره: ۴۷۵۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۴ / به ژماره: ۷۹۰.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۹۴۰ / به ژماره: ۲۵۱۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۳ / به ژماره: ۷۸۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۹۲۲ / به ژماره: ۴۷۵۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۵۴۳ / به ژماره: ۷۸۸.

په یوه نډیان به قورئان خویندنه وه هه بوو، پشتریش وتمان: هه ر که سیڅ زیاتری دهویت، با بگه رپته وه سهر کتبی (التَّبَيَانُ فِي آدَابِ حَمَلَةِ الْقُرْآنِ).

جا ته و فیک تنه با دهستی خواجه و، هه ر تنه با نه ویش پشت و په نایه.

باسیڅ: {خویندنه وهی قورئان له هه موو زیکره کانی تر گه وره ترو

باشتره {

بزانه که خویندنه وهی قورئانی پروژ له هه موو زیکه کانی تر زیاتر جه ختی له سهر کراوه ته وه، وه کو پشتریش باسما ن کرد. بویه پیوسته مروقی موسولمان بهرده وام قورئان بخوینیت و، هیچ شهو و پروژیکي بی قورئان خویندن به سهر نه بات، نیز باوه کو چهند نایه تیکي که میش بخوینیت.

بومان ریوایت کراوه له کتبه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ قَرَأَ فِي يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ خَمْسِينَ آيَةً، لَمْ يُكْتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ. وَمَنْ قَرَأَ مِئَةَ آيَةٍ، كُتِبَ مِنَ الْقَانِتِينَ. وَمَنْ قَرَأَ مِئَتَيْ آيَةٍ، لَمْ يُحَاجَّهِ الْقُرْآنُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ. وَمَنْ قَرَأَ خَمْسَمِئَةً، كُتِبَ لَهُ قِنْطَارٌ مِنَ الْأَجْرِ».^(۱) واته: "نهو که سهی له پروژو شهو یکدا په نجا (۵۰) نایه ت بخوینیت، له ریزی غافل و بیتا گاکاندا ناوی نانوسریت. نهو که سهش سه د (۱۰۰) نایه ت بخوینیت، له ریزی خوا په رسته ملکه چه کاندا ناوی دنوسریت. نهو که سهش دوو سه د (۲۰۰) نایه ت بخوینیت، قورئان له پروژی قیامه تدا به رامبه ری

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۱۷ / به ژماره: ۶۷۱. هه دیسه که خوی لاوازه، به لام به چهند ریوایه تیکي تر پالپشت کراوه. (واته: ده بیت به: حسن) پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۲۴۸ - ۲۵۱.

لی ناگریت و، دژی راناوه ستیت. ئەو کەسەش پێنج سەد (۵۰۰) ئایەت بخوینیت، بە ئەندازەى (قنطار) تێک پاداشتی بۆ دەنوسریت".^(۱)

لە رپوایەتیکیشدا لەبریتی (خَمْسِينَ) فەرموویەتی: «مَنْ قَرَأَ أَرْبَعِينَ آيَةً».^(۲)

لە رپوایەتیکیشدا فەرموویەتی: «عِشْرِينَ».^(۳)

لە رپوایەتیکیشدا لە هاوێلى خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: پێغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «مَنْ قَرَأَ عَشْرَ آيَاتٍ، لَمْ يَكُتَبْ مِنَ الْغَافِلِينَ».^(۴)

هەروەها لەم باسەدا زۆر تێک هەدیسی تری لەم جۆرە هاتون.

چەندین هەدیسیشمان بۆ رپوایەت کراوه سەبارەت بە خویندنی چەند سوره تێکی دیاریکراو لە شەوو رۆژدا. لەوانە: سورەتەکانی: (یس) و (المُلْك) و (الْوَاقِعَة) و (الدُّخَان).

ئەوێتا لە هاوێلى خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، ئەویش لە پێغەمبەرى خواوه (درودى خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «مَنْ قَرَأَ "يس" فِيْ

(۱) زانیان سەبارەت بە ڕافەکردن و لیکدانەوهی وشەى (قنطار) چەندین بۆچوونی جیاوازیان هەیه. جا پوختەى بۆچوونەکانیان ئەوێه، کە بریتیه لە مالتێکی زۆر. بڕوانه: تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ / ٤ / ١٠٤ - ١٠٥.

(۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ٣١٧ / به ژماره: ٦٧٢.

(۳) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ٣٢٦ / به ژماره: ٦٩٨.

(۴) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ٣٢٨ / به ژماره: ٧٠٢. نيمامى (حَاكِم) فەرموویەتی: هەدیسیکی (صَحِيح) بە لەسەر مەرجی نيمامى موسليم. بڕوانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ١ / ٧٤٢ / به ژماره: ٢٠٤١.

يَوْمٍ وَلَيْلَةٍ، ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ، غُفِرَ لَهُ». ^(۱) واته: "ئەو کەسەى لە شەوو و رۆژێکدا لەبەر
پەزامەندى خۆى گەورە سورەتى (يس) بخوێنێت، خوا لى خوش دەبێت".

لە رىوايه تىكى تریشدا لە هاوێلى خوشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه هاتوه (خوای لى پازى
پازى بیت)، که پێغه مبهرى خوا فەرموویهتى: «مَنْ قَرَأَ سُورَةَ "الدُّخَانِ" فِي لَيْلَةٍ
(جُمُعَةٍ)، أَصْبَحَ مَغْفُورًا لَهُ». ^(۲) واته: "ئەو کەسەى لە شەوى جومعه دا سورەتى
(الدُّخَانِ) بخوێنێت، بەیانیە کەى خوای گەورە لە تاوانە (بچوو کە) کانى خوش
دەبێت".

لە رىوايه تىكىشدا لە هاوێلى خوشەویست (ابْنُ مَسْعُودٍ) وه هاتوه (خوای لى پازى
بیت) که فەرموویهتى: لە پێغه مبهرى خوام بیستوه (دروودى خوای لەسەر بیت)، که
فەرموویهتى: «مَنْ قَرَأَ سُورَةَ "الْوَاقِعَةِ" فِي كُلِّ لَيْلَةٍ، لَمْ تُصِبْهُ فَاقَةٌ (أَبَدًا)». ^(۳) واته:
"ئەو کەسەى هەموو شەوێک سورەتى (الْوَاقِعَةِ) بخوێنێت، هەرگیز هەژاری و نەدارى
توش نابێت".

-
- (۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۱۸ / بە ژماره: ۶۷۴. شیخی عەسقەلانی بە
حەدیسێکی (حَسَن) ی داناوه. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۲۵۷.
- (۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۱۹ - ۳۲۰ / بە ژماره: ۶۷۹. حەدیسێکی
لاوازه، بەلام پشتگیرێکی باشی هەیە. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۲۵۹ - ۲۶۰.
- (۳) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۲۰ / بە ژماره: ۶۸۰. حەدیسێکی لاوازه.
بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۳ / ۲۶۲ - ۲۶۴.

له هاوه لی خو شه ویست (جابر) ی شه وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، هه موو شه ویک نه ده خهوت، تاوه کو هه ردوو سورتهی (السجدة) و، (الملک) نه خوینیت. ^(۱)

له هاوه لی خو شه ویست (أبو هريرة) ی شه وه هاتوه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ قَرَأَ فِي لَيْلَةٍ إِذَا زُلْزِلَتْ الْأَرْضُ» کانت له کعدل نصف القرآن، وَمَنْ قَرَأَ «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» کانت له کعدل ربع القرآن، وَمَنْ قَرَأَ «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» کانت له کعدل ثلث القرآن. ^(۲) واته: "ئهو که سهی به شه ودا سورتهی «إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ» بخوینیت، پاداشتی خویندنی نیوهی قورنانی ده ست ده که ویت. ئه و که سهش سورتهی «قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ» بخوینیت، پاداشتی خویندنی چاره کیکی قورنانی ده ست ده که ویت. ئه و که سهش سورتهی «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ» بخوینیت، پاداشتی خویندنی سییه کی قورنانی ده ست ده که ویت".

له ربوایه تیکشدا هاتوه، که پیغه مبهری خوا فه رموویه تی: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ، وَأَوَّلَ حَمِّ (الْمُؤْمِنِ)، غُصِمَ ذَلِكَ الْيَوْمَ مِنْ كُلِّ سُوءٍ». ^(۳) واته: "ئهو که سهی (آیة الكُرسی) و سه ره تای سورتهی (غافر) بخوینیت، ئه و روزه له هه موو خراپه یه ک پارێزراو ده بیت".

---

(۱) بروهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۱۸ / به ژماره: ۶۷۵. ئیمامی (حاکیم) فه رموویه تی: حه دیسیکی (صحيح) به له سر مه رجی ئیمامی موسلیم. بروهانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۴۴۶ / به ژماره: ۳۵۴۵.

(۲) بروهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۲۲ / به ژماره: ۶۸۶. حه دیسیکی زور لاوازه. بروهانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۲۶۸.

(۳) بروهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۲۳ / به ژماره: ۶۸۷. حه دیسیکی لاوازه. بروهانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۳ / ۲۷۳.

ههروه‌ها زۆرێك هه‌دیسی تریش له‌م باره‌وه هاتوون. ئێمه‌ش لێره‌دا ته‌نها
گرنگ و سه‌ره‌كیه‌كانیاغان هه‌ناوه. خوای گه‌وره‌ش له‌ هه‌موو كه‌س زاناره‌ به
راسته‌كانو، هه‌موو سوپاس و ستایشیكیش هه‌ر شایسته‌ی ئه‌وه‌و، هه‌موو نازو
نیعه‌متیش هه‌ر هی ئه‌وه‌و، ته‌وفیق و پاراستنیش له‌ هه‌له‌ هه‌ر به‌ ده‌ستی ئه‌وه‌.

((کتییی سوپاس و ستایشی خوی گهوره))

- خَوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِينَ اصْطَفَىٰ﴾ [التنیل: ۵۹]. واته: {تو بلی: سوپاس و ستایش بو خَوای گه‌وره‌و، سه‌لامه‌تی و بیوه‌یش پرژیت به‌سهر ئه‌و به‌ندانهدا، که ئه‌و هه‌لیژاردوون}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ سِيرِكُمْ آيَاتِهِ فَتَعْرِفُونَهَا﴾ [التنیل: ۹۳]. واته: {هه‌روه‌ها بلی: سوپاس و ستایش بو خَوای گه‌وره‌و، خوا له‌مه‌ولا به‌لگه‌و نیشانه‌کانی گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خو‌رتان پیشان ده‌دات و، ئیوه‌ش ده‌یانبین و ده‌یانسانه‌وه}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا﴾ [الإنشاء: ۱۱۱]. واته: {سوپاس و ستایش بو ئه‌و خوایه‌ی، که نه‌وه‌و مندالی بو خَوای بریار نه‌داوه}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ﴾ [الزَّاهِم: ۷]. واته: {ئه‌گه‌ر ئیوه‌ سوپاس گوزاری من بکه‌ن، منیش نازو نيعمه‌تان بو زیاد ده‌که‌م}.
- هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُون﴾ [البقرة: ۱۵۲]. واته: {ده‌ی ئیوه‌ زی‌کرو یادی من بکه‌ن، تا منیش یادی ئیوه‌ بکه‌م و پاداش‌تان بده‌مه‌وه. هه‌روه‌ها شو‌کرو سوپاسی من بکه‌ن و، ناسوپاس‌گوزار مه‌بن}.

هه‌روه‌ها زۆرێک ئایه‌تی زانراوی تر هه‌ن، که راشکاوانه‌ فهرمان به‌ سوپاس و ستایشی خَوای گه‌وره‌ ده‌که‌ن و، باسی فه‌زل‌و گه‌وره‌یی سوپاس و ستایش ده‌که‌ن.

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ (سُنَنِی (أَبُو دَاوُدَ و (أَبْنُ مَاجَهَ و (مُسْنَدِی زانای پایه‌به‌رز (أَبُو عَوَّانَةَی (إِسْفَرَايِينِي) ۱۵ - الْمُخَرَّجَ عَلَى صَحِيح مُسْلِم - (ره‌حه‌تی خویان لی بیت)، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه‌ (خَوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خواوه‌ (دروودی خَوای له‌سه‌ر بیت)، که فهرموویه‌تی: «كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يَبْدَأُ

فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ فَهُوَ أَقْطَعُ».^(۱) واته: "هموو کاریکی گرنگو بایه خدار به سوپاس و ستایشی خوی گه وره دهستی بی نه کریت، کهم بهره کت یان بهره که تپراو ده بیت".

له ریوایه تیکیشدا بهم جور هاتوه: «بِحَمْدِ اللَّهِ».

له ریوایه تیکیشدا بهم جور هاتوه: «بِالْحَمْدِ، فَهُوَ أَقْطَعُ».

له ریوایه تیکیشدا بهم جور هاتوه: «كُلُّ كَلَامٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِالْحَمْدِ لِلَّهِ، فَهُوَ أَجْزَمُ».

له ریوایه تیکیشدا بهم جور هاتوه: «كُلُّ أَمْرٍ ذِي بَالٍ لَا يُبْدَأُ فِيهِ بِ—(بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ)، فَهُوَ أَقْطَعُ».

ههروه ها هموو ئه ده قانه شمان له (كِتَابُ الْأَرْبَعِينَ) ی زانای پایه بهرز شیخ (عَبْدُ الْقَادِرِ) ی (رُهَاوِي) دا بۆ ریوایهت کراوه و، هه دیسه کهش هه دیسیکی (حَسَن) هه و، وه کو باسمان کرد به رسته ی پیکه وه به ستر او (مُتَّصِل) ریوایهت کراوه و، به (مُرْسَل) یش ریوایهت کراوه و، ریوایهته (مُتَّصِل) به کهش رسته که ی جوانه.

جا ئه گهر هه دیسیک به (مُتَّصِل) ی و، به (مُرْسَل) یش ریوایهت کراییت، ئه و به لای زۆرینه ی زانایانه وه حساب بۆ ریوایهته (مُتَّصِل) به که یان ده کریت. چونکه زیاده ی که سی متمانه داری تیدایه و، زیاده ی که سی متمانه داریش به لای زۆربه ی زانایانه وه قبول ده کریت.

(ذِي بَالٍ) یش واته: جینگه ی بایه خو گرنگی بیت. (أَقْطَعُ) یش واته: بهره که تی که مه و، (أَجْزَمُ) یش هه مان مانای هه یه.

---

(۱) پروانه: سَنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۷۷ / به ژماره: ۴۸۴۰، وَسَنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۶۱۰ / به ژماره: ۱۸۹۴، وَمُسْتَخْرَجُ أَبِي عَوَّانَةَ / سه ده تای پیشه کیه که ی.

زانایان فەرمووایانە: بۆیە سونەتە ھەموو دانەر و نوسەرێک و، وانەخوێنێک و، وانەبێژێک و، وتاربیژێک و، خوازیبێیکەرێک، لەپێش دەست پێکردنی کارەکانە و ھەموو ستایشی خوای گەورە بکەن. ھەر و ھا سونەتە لەپێش ھەموو کاریکی گەورە و بایەخدارێ تریشە و ھەموو ستایشی خوای گەورە بکەیت.

ئیمامی (شافعی) (پەنجەتی خوای لایەت) فەرموویەتی: من پێم خۆشە ھەموو کەسێک لەپێش دەست کردنی بە قسە بۆ داواکردن و خوازیبێی ژنێک، یان بۆ داواکردنی ھەر شتێکی تر، سەرەتا سوپاس و ستایشی خوای گەورە بکات و، سەلامەتیش لەسەر پێغەمبەری خوا بدات (دروودی خوای لەسەر بێت).^(۱)

باسیەک: {کردنی سوپاس و ستایشی خوای گەورە لە پێش ھەموو کاریکەو}

و ھەر کەس بائمان کرد، سونەتە لە سەرەتای ھەموو کاریکی گەورە و بایەخدارە و ھەموو ستایشی خوای گەورە بکەیت.

ھەر و ھا لەدوای لێبوونە و لە خواردن و خواردنە و، لەدوای پێژمێن و، لە کاتی خوازیبێدا، لە کاتی بەستنی گریبەستی ھاوسەرگیریدا، لەدوای دەرچوون لە سەرئاوێش ھەر سونەتە سوپاس و ستایشی خوای گەورە بکەیت.

جا ئەگەر خوای گەورە بێھۆیت، لەمەولا ھەر یەکیەک لەم مەسەلانە و لەقەباسەکانیشیان لە باسەکانی خۆیاندا بە بەلگەو ڕوون دەکەینەو.

---

(۱) بڕوانە: اللّٰم / ۶ / ۱۰۶.

ههروهه پيشتريش باسى ئهوه مان کرد، که له دواى ده چوون له سه رئاو چى دهوتریت.

ههروهه وه کو پيشتريش باسمان کرد، سونه ته له سه ره تاي دانانى کتيه وه سوپاس و ستايشى خواى گه وه بکريت. به هه مان شي وه له سه ره تاي ده رسي ماموستايان و، سه ره تاي خویندنه وه قوتابيانيشه وه هه ر سونه ته، ئيت نایا ده رسي حه ديس بيت، يان شهرع، يان هه ر زانستیکى تر.

جا باشترين رسته ش بو سوپاس و ستايش کردن بریتيه له (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ).

باسيک: {کردنى سوپاس و ستايشى خواى گه وه يه کيکه له روکنه کانى وتارى جومه}

سوپاس و ستايشى خواى گه وه يه کيکه له پايه کانى وتارى جومه و وتاره کانى تریش. بۆيه هيچ وتاريک بهی سوپاس و ستايشى پهروه دگار درووست نيه.

جا به لايه نى که مه وه پتويسته وتاريژه که بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ). به لام باشتر وه هايه که سوپاس و ستايشى خواى گه وه زۆر بکات و، دريژى ئه م باسه ش له کتيه فيقهيه کاندا ههيه.

ههروهه به مه رج گه راوه سوپاس و ستايشه که و ته واوى روکنه کانى ترى وتاره که هه ر به زمانى عه ره بى بن.

باسيڻڪ؛ {سونه ته به سوپاس و ستايشى خواى گه وره كوتايى به نزاو

پارانه وه بهيترت

سونه ته مروفى موسولمان به سوپاس و ستايشى خواى په روه ردگار (الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ) كوتايى به نزاو پارانه وه كهى بهيترت. به هه مان شي وه به سوپاس و ستايشى نه ویش ده ست پي بکات.

خواى گه وره فهرموويه تى: ﴿وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ [يونس: ۱۰]. واته: {دواين نزاو پارانه وهى نهو بهه شتيانه نه وهيه كه ده لين: سوپاس و ستايش بو په روه ردگارى هه موو عالم}. .

سه باره ت به وهش كه سونه ته نزاو پارانه وه به سوپاس و ستايشى په روه ردگار ده ست پي بکات، نه وه نه گهر خواى گه وره بيه ویت، له م نزيكانه دا له ((گتيى صه لاوالدان له سهر پتغمه بېرى خوا)) دا به لگه كهى باس ده كه ين، كه هه دېسى (صحيح) ي له باره وه هاتوه.

باسيڻڪ؛ {گردنى سوپاس و ستايشى خواى گه وره له كاتى پديدابوونى

نيمه ت و، لاچوونى زه حمه تدا

سونه ته له كاتى ده سته كوتنى نيمه تيكا، يان له كاتى له كوتلېوونه وهى خراپه كدا سوپاس و ستايشى خواى گه وره بكرت، نير تايابو خوى بيت، يان بو دوست و براده ريكي، يان بو موسولمانان.

بومان رپوايه ت كراوه له صه حيحى موسليما، له هاوه لى خوشه ويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خواى لي رازى بيت)، كه پتغمه بېرى خوا (دروودى خواى له سهر بيت)، له شه وى شه وره ويه كهيدا پيالهيك مهى (خمر) و، پيالهيك شيرى بو هيترا، نه ویش ته ماشاى

کردن و، شیره‌کهی وەرگرت. جا جویره‌ئیل (دروودی خوای له‌سەر بێت) پێی فەرموو:
 (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَذَاكَ لِلْفِطْرَةِ، لَوْ أَخَذْتَ الْخَمْرَ غَوَتْ أُمَّتُكَ). واته: (سوپاس و
 ستایش بۆ ئەو خوایهی، که ڕینگهی راستی ئیسلامه‌تی پێشاندایت و خستیی سهری.
 خو ئە‌گەر مه‌یه‌که‌ت وهر بگرتایه، ئومه‌ته‌که‌ت گومراو سهر لێشیاو ده‌بوون).^(۱)

باسنیک: {سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره له‌کاتی مردنی خزمیکه‌ی نزیکه‌دا}

بۆمان ڕیوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و له‌ غه‌یری ئە‌ویشدا، له
 هاوه‌ڵی خو‌شه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) ه‌وه (خوای لی‌ ڕازی بێت)، که پێغه‌مه‌ری
 خوا (دروودی خوای له‌سەر بێت) فەرموویه‌تی: «إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى
 لِمَلَائِكَتِهِ: "قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟" فَيَقُولُونَ: "نَعَمْ". فَيَقُولُ: "قَبَضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ؟"
 فَيَقُولُونَ: "نَعَمْ". فَيَقُولُ: "فَمَاذَا قَالَ عَبْدِي؟" فَيَقُولُونَ: حَمْدُكَ، وَاسْتَرْجَعَ. فَيَقُولُ اللَّهُ
 تَعَالَى: "ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَسَمُّوهُ بَيْتَ الْحَمْدِ». واته: "ئه‌گەر منداڵی
 به‌نده‌یه‌ك بمړیت، خوای گه‌وره به‌ فریشته‌کانی ده‌فهرمویت: (گیانی منداڵی
 به‌نده‌که‌متان کێشا؟ به‌روبوومی دلێتان لی وەرگرته‌وه؟) ئە‌وانیش عه‌رزى ده‌که‌ن:
 (به‌ڵی). خوای گه‌وره ده‌فهرمویت: (ئه‌ی به‌نده‌که‌م چی وت؟) ئە‌وانیش عه‌رزى
 ده‌که‌ن: (سوپاس و ستایشی تۆی کردو، ئە‌وه‌شى وت که هه‌موومان مۆلکی
 خواين و، بۆ خزمه‌تی ئە‌ویش ده‌گه‌ڕێنه‌وه: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). ئە‌وجا خوای
 گه‌وره ده‌فهرمویت: (ئێ‌وه‌ش له‌ به‌هه‌شتدا مالۆ خانویه‌ك بۆ به‌نده‌که‌م درووست
 بکه‌نو، ناوی بێت: مالۆ خانووی سوپاس و ستایش).

(۱) ڕی‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۵۹۲ / به‌ ژماره: ۱۶۸.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ھە.^(۱)

ھەرۋەھا چەندىن ھەدىسى مەشھورى تىرىش سەبارەت بە فەزلى گەۋرەيى
سوپاس و ستايش ھاتوون، ئىمەش لە سەرەتاي ئەم كىتەۋە كۆمەلىك لەو ھەدىسە
(صَحِيح) سەمان ھىئا، كە سەبارەت بە فەزلى گەۋرەيى تەسىيحات و سوپاس و
ستايش و، زىكرەكانى تر ھاتبوون.

باسىك: {باشترین ئەو سىفانەي بۇ سوپاس و ستايش بەكار دەھىنرئىن}

زانايانى (مُتَأَخِّرِينَ) ى ھاۋەلە خۇراسانىيە كاغان فەرموويانە: ئەگەر كەسىك سۆيىد
بىخوات، كە بە گىشتگىرتىن و داگرەۋەرتىن رىستە سوپاس و ستايشى خىۋاي گەۋرە
دەكات – ھەندىكىشىان فەرموويانە: بە گەۋرەرتىن و باشترین رىستە –، ئەۋا رىنگە چارە
بۇ نەكەۋتنى سۆيىدەكەي ئەۋەيە، كە بلىت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَهُ، وَيُكَافِي
مَزِيدَهُ).

(يُؤَافِي نِعْمَهُ) واتە: سوپاس و ستايشىكى ۋەھا، كە لە گەل ھەموو نازو نىعمەتە تىكدا
بوۋنى ھەبىت.

(يُكَافِي مَزِيدَهُ) واتە: ھاۋتاۋ يەكسان بىت لە گەل زىادبوۋنى نازو نىعمەتە كاندا.
پوختەي ماناكەشى ئەۋەيە، كە ئەۋ كەسە سوپاسى ھەموو نازو نىعمەتىكى زىادەش
دەكات.

---

(۱) بىروانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۴۱ / بە ژمارە: ۱۰۲۱. ھەرۋەھا بىروانە: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَد /
بْنِ حَبِيل / ۲۳ / ۵۰۰ – ۵۰۱ / بە ژمارە: ۱۹۷۲۵، وَصَحِيحُ ابْنِ جَبَان / ۷ / ۲۱۰ /
بە ژمارە: ۲۹۴۸.

ههروه‌ها ئه‌و زانایانه فهرموویانه: ئه‌گهر که‌سیک سویند بخوات، که به باشترین ته‌عیر سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره ده‌کات، ئه‌وا رینگه‌چاره بۆ نه‌که‌وتنی سوینده‌که‌ی ئه‌وه‌یه، که بلیت: (لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ). واته: (من ناتوانم ستایشی تۆ بکه‌م، ناشزانم چۆنی بکه‌م، تۆ به‌و جوهری، که خۆت ستایشی خۆت کردوه).

جا هه‌ندیکیان ئه‌مه‌شیان له‌ کۆتاییه‌که‌یه‌وه زیاد کردوه: (فَلَكَ الْحَمْدُ حَتَّى تَرْضَى). واته: (ده‌ی سوپاس و ستایش هه‌ر بۆ تۆ، هه‌تا رازی ده‌بیت).

زانای پایه‌به‌رز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلَّى) غوونه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ی بۆ ئه‌و که‌سه هیناوه، که سویندی خواردوه: به‌ گه‌وره‌ترین و باشترین صیغه سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره بکات. جا شیخی (مُتَوَلَّى) له‌ سه‌ره‌تای زیکره‌که‌وه ته‌عیری (سُبْحَانَكَ) شی بۆ زیاد کردوه.

له‌ زانای پایه‌به‌رز (أَبُو نَصْرِی (تَمَّار) یشه‌وه هاتوه، ئه‌ویش له‌ زانای پایه‌به‌رز (مُحَمَّد) ی کورپی (نَصْر) وه‌و (ره‌حه‌تی خوای لای بیت)، که فهرموویه‌تی: حه‌زه‌رتی ئاده‌م (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: "ئه‌ی په‌روه‌ردگار، به‌ کارو کرده‌وه‌کانی ده‌ستی خۆمه‌وه سه‌رقالت کردوم. جا فیری فه‌رمایشتیکم بکه، که هه‌موو سوپاس و ستایش و ته‌سبیحاتیکی تیدا بیت". خوای گه‌وره‌ش وه‌حیی بۆ کرد: "ئه‌ی ئاده‌م، به‌یانیان سی جارو، ئیوارانیش سی جار بلی: (الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، حَمْدًا يُؤَافِي نِعْمَهُ، وَيُكَافِي مَزِيدَهُ). چونکه‌ ئه‌و صیغه‌یه گشتگیرو داگره‌وه‌یه بۆ هه‌موو سوپاس و ستایش و ته‌سبیحاتیک".

خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تره‌.

((کتییی سه لاواتدان له سه ر پیغه مبه ری

خوا)) (دروودی خوی له سه ربیت)

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ [الاحزاب / ۵۶]. واته: {بهراستی خوای گه وره و فریشته کانی سهلاوات له سهر پیغه مبهری خوا ده ده ن، نهی نهو که سانهی باوه پرتان هیتاوه، ئیوهش سهلاواتی له سهر بده ن و، سلاوی لی بکه ن}.

نهو حه دیسانهش که سه بارهت به فه زلئو گه وره یی سهلاواتدان و، فهرمان پیکردنی هاتون، زور له وه زیاترن، که بژمیردرین. به لام ئیمه ته نهها ئامازه به هندیکیان ده کهین، وه کو ناگادار کردنه وه یه که له سهر نهوانی تریان و، به مه بهستی پیروژبوونی کتیبه کهش به هیتان و باسکردنی نهو حه دیسانه.

بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاصِ) هوه (خوا له خزی و بارکیی پازی بیت)، که گوئی لییوه پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، فهرمووی: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلَاةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».^(۱) واته: "نهو که سهی سهلاواتیکم له سهر بدات، خوا بهو سهلاواته ده ره حه تی به سهر دا ده بارئیت".

دیسان بۆمان ریوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ عَشْرًا».^(۲)

بۆشان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) هوه (خوای لی پازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «أَوَّلَى النَّاسِ بِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَكْثَرُهُمْ عَلَيَّ صَلَاةً». واته: "نزیکترین و له پیشترینی خه لکی له منه وه له پوژی قیامه تدا نهو که سه یه، که له هه موو که سیك زیاتر سهلاواتی له سهر داوم".

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۸۸ / به ژماره: ۳۸۴.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۰۶ / به ژماره: ۴۰۸.

تیمامی (ترمذی) فہرموویہ تی: حدیسیکی (حسن)۔^(۱)

ہہروہا فہرموویہ تی: لہم باسہدا حدیس لہ ہاوہ لانی خوشہویست:
(عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (عَوْف) و، (عَامِر) ی کوری (رَبِيعَةَ) و، (عَمَّار) و، (أَبُو
طَلْحَةَ) و، (أَنَس) و، (أَبِي) ی کوری (كَعْب) یشہوہ ریوایت کراوہ (خوالہ ہہموویان
پازی بیت)۔^(۲)

بوٹمان ریوایت کراوہ لہ (سُنَن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، بہ
چہند رشتہ کی (صَحِيح)، لہ ہاوہ لانی خوشہویست (أَوْس) ی کوری (أَوْس) ہوہ
(خوای لی پازی بیت)، کہ فہرموویہ تی: پیغہمبہری خوا (درودی خوای لہسر بیت)
فہرموویہ تی: «إِنَّ مِنْ أَفْضَلِ أَيَّامِكُمْ يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَأَكْثِرُوا عَلَيَّ مِنَ الصَّلَاةِ فِيهِ، فَإِنَّ
صَلَاتِكُمْ مَعْرُوضَةٌ عَلَيَّ». واتہ: "یہ کیل لہ باشترینی روضہ کانتان بریتہ لہ روضی
جومعہ، بویہ لہو روضہدا صہلاواتم زور لہسر بدہن. چونکہ صہلاواتہ کانتان
دہخریتہ بدرہمہم و پیشانم دہدرین". جا ہاوہ لانی عہرزبان کرد: (وَكَيْفَ تُعْرَضُ
صَلَاتُنَا عَلَيْكَ، وَقَدْ أَرَمْتُ؟). واتہ: (ئہی پیغہمبہری خوا، چوں صہلاواتہ کاغان
دہخریتہ بدرہمت و پیشانت دہدرین، لہ کاتیکیدا کہ لاشہی جہنابت لہ گورہ کہدا
پتورکاوہو شی بوہتہوہ؟! پیغہمبہریش فہرمووی: «إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ عَلَى الْأَرْضِ أَجْسَادَ
الْأَنْبِيَاءِ»۔^(۳) واتہ: "بہراستی خوا لاشہی پیغہمبہرانی قہدہغہو حہرام کردوہ لہسر
زہوی".

(۱) بروانہ: سُنَن التِّرْمِذِي / ۲ / ۳۵۴ / بہ ژمارہ: ۴۸۴.

(۲) بروانہ: سُنَن التِّرْمِذِي / ۲ / ۳۵۵.

(۳) بروانہ: سُنَن أَبِي دَاوُد / ۱ / ۳۴۲ / بہ ژمارہ: ۱۰۴۷، و سُنَن التَّسَائِي / ۳ / ۹۱ / بہ

ژمارہ: ۱۳۴۷، و سُنَن ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۳۴۵ / بہ ژمارہ: ۱۰۸۵.

نیمامی (خَطَّابِي) فەرمووێهتی: وشە ی (أَرَمْتُ) لە ئەصْلدا (أَرَمَمْتُ) بوو، یە کێک لە دوو میمه کەیان لا بردووە. کە ئەویش زمانی هەندیک عەرەبە. وەکو وتویانە: (ظَلَلْتُ أَفْعَلُ كَذَا) واتە: (ظَلَلْتُ).^(۱)

زانایەکی تر فەرمووێهتی: وشە ی (أَرَمْتُ) بە (أَرَمَمْتُ) دەخوێترێتەو. واتە: {میمه که شه ده داره و، تائه کهش زه نه داره و، تائی (تَأْنِيْتُ) به و، ماناکه شی به م جوړه یه}: (أَرَمَمْتُ الْعِظَامُ). واتە: (ئیسکه کانت پتور کاون).

ههروهها خوێندنهوی ئەو وشهیه چەند بۆچوونیکی تریشی له سه ره. خواش له هه موو کهس زانا تره.

بۆشان رپوایهت کراوه له کۆتایی (كِتَابُ الْحَجَّي (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له (بَابُ زِيَارَةِ الْقُبُور) دا، به رستهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که فەرمووێهتی: پێغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فەرمووێهتی: «لَا تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيْدًا، وَصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلَاتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ». واتە: "سه ردانی گۆره کهم وه کو سه ردانی جه ژن لی مه کهن (که سه ردانی جه ژن بۆ که یف و خوشیه)، سه لا واتم له سه ر بدهن. چونکه له هه رکوی بن سه لا واته کانتان پیم ده کات".

دیسان بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، به رستهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی پازی بیت)، که پێغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) فەرمووێهتی: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ، إِلَّا رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ

(۱) بروانه: مَعَالِمُ السُّنَنِ / ۱ / ۲۴۲ - ۲۴۳.

(۲) بروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۶۲۲ / به ژماره: ۲۰۴۲.

رُوحِي، حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلَامَ».^(۱) واته: "هەر کهسیک سلاوم لی بکات، خوای گهوره رۆحم بۆ ده گهریتتهوه، ههتا وهلامی سلاوه کهی دهدهمهوه".

با نهو کهسی ناوی پتغمه بهری خوا له لایدا ده بریت، سه لواتی له سه ر

بدات (دروودی خوای له سه ر بیت)

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوهلی خوشه و یست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتغمه بهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «رَعِمَ أُنْفُ رَجُلٍ، ذُكِرْتُ عِنْدَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». واته: "لوتی نهو پیاوه به قوردا بجیت و زه لیل و رسوا بیت، که ناوی منی له لادا ده بریت و، سه لواتم له سه ر نادات".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۲)

بۆشان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، به رشتهیه کی جوان (جَيِّد)، له هاوهلی خوشه و یست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پتغمه بهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ ذُكِرْتُ

---

(۱) بپروانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۶۲۲ / به ژماره: ۲۰۴۱. مانای ئهم فهرموودهیه سه ر لیده رنه چوونیکێ تیدایه سه بارهت به گه راندنه وهی رۆح بۆ پتغمه بهری خوا. جا بۆ تیگه یشتن له ماناو مه به سه کهی بپروانه: فَتْحُ الْبَارِي / ۶ / ۴۸۸. ههروه ها بپروانه ریسالهیه کی نیمامی (سَيُوطِي) به ناو نیشانی (الْبَاهُ الْأَذْكِيَاءُ بِحَيَاةِ الْأَبْيَاءِ) له کتیی (الْحَاوِي لِلْفَتَاوِي).

(۲) بپروانه: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۰ / به ژماره: ۳۵۴۵.

عِنْدَهُ، فَلْيُصَلِّ عَلَيَّ، فَإِنَّهُ مَنْ صَلَّى عَلَيَّ مَرَّةً، صَلَّى اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- عَلَيْهِ عَشْرًا».^(۱) واته: "نهو کهسهی ناوی منی له لادا برا، با سه لاوا تم له سه ر بدات. چونکه به راستی هه ر که سیك جاریك سه لاوا تم له سه ر بدات، خوی گه وره ده (۱۰) ره هه تی به سه ر دا ده باریتی".

بو شمان ریوایت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، به رسته یه کی لاواز، له هاوه لی خوشه ویست (جابر) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: «مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ، فَقَدْ شَقِيَ».^(۲) واته: "نهو کهسهی ناوی من بریت له لایداو، سه لاوا تم له سه ر نه دات، نه وه به راستی به دبه خت و نه گبه ته".

بو شمان ریوایت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (ترمذی) دا، له ئیمامی (علی) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت) فه رموویه تی: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ، فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ». واته: "رژدو چرووک نهو کهسه یه، که ناوی من بریت له لایداو، سه لاوا تم له سه ر نه دات".

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۸۳ - ۱۸۴ / به ژماره: ۳۸۰. شیخی (ابن السنّی) نه م هه دیسه ی له ریگه ی زانای پایه رز (أَبُو يَعْلَى) وه ریوایت کردوه. جا شیخ (نُورُ الدِّينِ) (هَيْثَمِي) فه رموویه تی: (رَوَاهُ أَبُو يَعْلَى، وَرِجَالُهُ رِجَالُ الصَّحِيحِ). بروانه: مُسْنَدُ أَبِي يَعْلَى / ۷ / ۷۵ / به ژماره: ۴۰۰۲، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ / ۱ / ۱۳۷ / به ژماره: ۵۷۹. شیخی عه سه لانیس فه رموویه تی - وه کو شیخی (ابنُ عَلَّان) لیه وه هتاوتی -: وه سفدار کردنی رسته که به (جَبَد) له لایه ن ئیمامی نه وه یه وه له وه یه وه که کهسه کانی متمانه دارن، نه گینا رسته که به جرائی تیدایه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۳ / ۳۲۱. هه روه ها بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۳۲ - ۳۳. به لأم ماموستای به ریز (سَلِيمُ الْأَهْلَائِي) له ته خریجی نه م هه دیسه دا نویستی: هه دیسه که له ریگه ی تروه به رسته ی (حَسَن) هاتوه. بویه پله ی به رز ده بیته وه بۆ پله ی (صَحِيح). بروانه: عُجَالَةُ الرَّغَبِ الْمُتَمَنِّي فِي تَخْرِيجِ كِتَابِ عَمَلِ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ لِابْنِ السَّنِّي / ۱ / ۱۲۲.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۸۴ / به ژماره: ۳۸۱.

ئىمامى (تَرْمِذِي) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حَسَن) ى (صَحِيح) ە.^(۱)

ھەروەھا ئەم ھەدىسەمان لە كىتەبە كەى ئىمامى (نَسَائِي) شىدا بۆ رىۋايەت كراۋە، لە رېنگەى (حُسَيْن) ى كورۋى ئىمامى (عَلِي) ەوۋە (خو لە ھەردوركيان رازى بىت)، ئەۋىش لە پىغەمبەرى خواۋە (درودى خۋاى لەسەر بىت).^(۲)

ئىمامى (تَرْمِذِي) لەپان ئەم ھەدىسەدا فەرموويەتى: لە يە كىك لە زانايانەوۋە رىۋايەت كراۋە، كە فەرموويەتى: ئەگەر پياۋىك لە كۆرپىكدا تەنھا يەك جارىش سەلاۋات لەسەر پىغەمبەرى خوا بىدات (درودى خۋاى لەسەر بىت)، ئىتەر بەسىتى و جىگەى بۆ دە گرىت، باۋە كو چەند جارىكىش ناۋى پىغەمبەرى خۋاى تىدا برايت.

چۆنىتى سەلاۋاتدان لەسەر پىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسەر بىت)

پىشەر لە ((كىتەبى زىكەرە كانى نوپۇز)) دا باسى ئەۋەمان كىرد، كە بەچى شىۋە يەك سەلاۋات لەسەر پىغەمبەرى خوا بىدريت (درودى خۋاى لەسەر بىت). ھەروەھا باسى ئەۋ شتەنە شىمان كىرد، كە پەيوەندىيان بە سەلاۋاتدانەۋە ھەيەۋ، باسى ئەۋە شىمان كىرد، كە تەۋاترىن سىغەى سەلاۋاتدان، كورتىزىن سىغە كامەيە.

سەبارەت بەۋەش كە ھەندىك لە ھاۋەلانى ئىمەۋ، زاناي پايەبەرز (ابنُ أَبِي زَيْد) ى (مَالِكِي) ش فەرموويانە: "سۈنەتە لە سەلاۋاتداندا ئەمەشى بۆ زىاد بىكرىت: (وَارْحَمَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ)"، ئەۋە شىكى بىدەۋ داهىتراۋەۋ، ھىچ ئەۋەلىكى نە.

جا پىشەۋاى پايەبەرز شىخ (أَبُو بَكْر) ى (ابنُ الْعَرَبِي) ى (مَالِكِي) لە كىتەبى (عَارِضَةُ الْأَحْوَذِي فِي شَرْحِ التَّرْمِذِي) دا زۆر بە تۈندى بەرپەرچى ئەۋ بۆچۈۋەنى

(۱) بىروانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۵۱ / بە ژمارە: ۳۵۴۶.

(۲) بىروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (النَّسَائِي) / ۱۶۳ / بە ھەردو ژمارە: ۵۵ و ۵۶.

داوه ته وه، شیخی (ابْنُ أَبِي زَيْد) یشی به هه له داناوه، ئه و که سه شی به نه زان داناوه، که شتی وا ده کات. ئه و جا فه رموویه تی: چونکه پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) خوی فی ری کردوین که چون سه لاواتی له سه ر بده ین. بویه زیاد کردنی شتیک بو فه رمایشتی ئه و، واته فه رمایشته که ی که م و کورتی تیدا یه و ده بیت ته و او بکری ت!!! ته و فقیش ته نها به ده ستی خوا یه.^(۱)

---

(۱) شیخی عه سه لانی پی وایه که زیاد کردنی (وَارْحَمَ مُحَمَّدًا وَآلَ مُحَمَّدٍ) بیدعه نیه، به لگو ئه صلیشی هه یه و، له چهند هه دیسکدا له ریگه ی هه ر چوار هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (ابْنُ مَسْعُودٍ) و (ابْنُ عَبَّاسٍ) و (بُرَيْدَةَ) وه ها توه. ئه و جا یه که یه که هه دیسه کان ده هیئت و، پاشان ده فه رمو ی ت: ئه م هه دیسانه پشتی یه که ده گرن و، هه مووشیان ده بن به به لگه له سه ر ئه وه ی که زیاد کردنه که ئه صلیکی هه یه. بر وانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ٤ / ٣٨ - ٤٠. نیمامی (سَيُوطِي) ش دوا ی ئه وه ی فه رمایشته که ی شیخی عه سه لانی و فه رمایشتی چهند زانایه کی تریش به در یژی ده هیئت، خزیشی ده فه رمو ی ت: ئه و هه دیسانه ی شیخی عه سه لانی هینا و نی ده بن به به لگه له سه ر ئه وه ی، که در ووسته به شو ین سه لات و سه لامه که دا دا وای ره حه ت و سۆز بو پیغه مبه ری خوا بکری ت (واته: بو تری ت: صَلِّ وَسَلِّمْ وَتَرَحَّمْ عَلَى النَّبِيِّ). به لام ئه گه ر به ته نها بو تری ت: پیغه مبه ر (ره حه تی خوی لی ت)، ئه وه پیچه وانه ی ئه ده به و، پیچه وانه ی ئه وه شه، که ئه و فه رمانی پی کردوه له چو نیتی سه لاواتدان له سه ری و، ه یج به لگه یه کی شی له باره وه نه ها توه. بر وانه: تَحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ٨٣.

باسی دهست پیکردنی نزاو پارانه‌وه به سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌و،

سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)

بۆمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنن ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (نَسَائِي) دا، له هاره‌لی خۆشه‌ویست (فَضَّالَة) ی کوری (عُبَيْد) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، گوئی له پیاویک بوو، که له نوێژدا دوای ده‌کردو ده‌پارایه‌وه (واته: له‌دوای ته‌حیاتی کۆتاییه‌وه)، که‌چی ستایشی خوای گه‌وره‌ی نه‌کردو، سه‌لاواتیشی له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌دا. بۆیه پیغه‌مبه‌ری خوا فهرمووی: "ئه‌و پیاوه په‌له‌ی کرد". پاشان بانگی کردو، به ئه‌و، یان به که‌سیکی تری فهرموو: «إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمَجُّدِ (أَوْ بِتَحْمِيدِ) رَبِّهِ سُبْحَانَهُ، وَالثَّنَاءَ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدَ مَا شَاءَ». واته: "ئه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه ویستی دوعا بکات و بپاریته‌وه، با سه‌ره‌تا به به‌رزراگرتن و سوپاس و ستایشی خوای په‌روه‌ردگار ده‌ست پی بکات و، ئه‌وجا سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا بدات و، پاشان چی ده‌ویت با داوای بکات و بۆی بپاریته‌وه".

ئیمامی (تِرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تِرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عُمَر) ی کوری (خَطَّاب) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نزاو پارانه‌وه له نیوان ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا راده‌وه‌ستێریت، هیچی لی به‌رز نابێته‌وه، هه‌تا سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت نه‌ده‌یت (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت). ^(۲)

---

(۱) بڕوانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۶۷ / به ژماره: ۱۴۸۱، وَ سُننُ التِّرْمِذِي / ۵ / ۵۱۷ / به ژماره: ۳۴۷۷، وَ سُننُ النَّسَائِي / ۳ / ۴۴ / به ژماره: ۱۲۸۴.

(۲) بڕوانه: سُننُ التِّرْمِذِي / ۲ / ۳۵۶ / به ژماره: ۴۸۶. حه‌دیسکی لاوازه، به‌لام له چه‌ند رینگه‌یه‌کی تروه به چه‌ند ده‌قیکی جیاواز ریوایه‌ت کراوه، بۆیه ده‌کریت په‌له‌ی به‌رز بیه‌ته‌وه

منیش دهلیم: زانایان کۆدهنگن لهسەر ئهوهی، که سونهته نزاو پارانهوه به سوپاس و ستایشی خوای گهوره دهست پێ بکات، پاشان به سهلاواتدان لهسەر پێغهمبهری خوا (دروودی خوای لهسەر بیت). ههروهها کۆدهنگن لهسەر ئهوهی، که سونهته بهو دوانهش کۆتایی پێ بهیتریت و، فهرمایشتیکی زۆریش لهم بارهوه هاتون.

باسی سهلاواتدان لهسەر پێغهمبهران و لهسەر خزم و کهس و کارمهکانیشیان به شوێن نهواندا

زانایان کۆدهنگن لهسەر ئهوهی که سهلاواتدان لهسەر پێغهمبهری خوا (دروودی خوایان لهسەر بیت) درووسته و سونهتیشه.

به ههمان شیوه زانا متمانهدارهکان کۆدهنگن لهسەر ئهوهی، که سهلاواتدان لهسەر پێغهمبهرهکانی ترو، لهسەر فریشتهکانیش ههر درووسته و سونهتیشه.

بهلام سهبارهت به کهسانی تر بیجگه له پێغهمبهران، ئهوه زۆربهی زانایان لهسەر ئهوهن، که نابیت سهرهتاو سهربهخۆ سهلاوات بدریت لهسهریان. بۆیه نابیت بوتریت: "تیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (دروودی خوای لهسەر بیت)".

جا بۆچوونی جیاوازهیه سهبارهت بهم نا درووستی و پێگهپهناوه:

ههندێك له هاوههڵمان فهرموویانه: سهلاواتدان لهسەر ئهوه کهسانه بهو جوړه کارێکی ههراو نارهوايه. بهلام زۆرێك له هاوههڵمان فهرموویانه: کارێکی ناپهسهندهو، زۆرێکیشیان فهرموویانه: باشتر وایه که نهکریت، نهك ناپهسهند بیت.

به لَام بۆچوونی راست و درووست، که زۆربهی زانایانی له سه ره ئه وهیه، که سه لاواتدانی لهو جوړه کاریکی ناپه سه نده. چونکه شیعاری خه لکانی بیده کاره و، ئیمهش نه هیمان لیکراوه، که شوین شیعاری نه وان بکهوین. خو کاری ناپه سه ندیش هه ره ئه و کارهیه، که نه هیه کی تاییه تی له باره وه هاتییت.

هاوه لآغان فه رموویانه: بۆچوونی پشت پی به سزاو له م مه سه له دا ئه وهیه، که زانایانی (سَلَف) سه لاواتیان ته نها بۆ پیغه مبه ره ان به کار هیئاوه (دروودی خویان له سر بیت). وه کو چۆن (عَزَّ وَجَلَّ) ش تاییه ته به خوای گه وره وه. جا هه ره وه کو چۆن ناوتریت (مُحَمَّد - عَزَّ وَجَلَّ -)، ئه گه رچی که سیکی گه وره و پایه داریشه. به هه مان شیوه ناوتریت: (أَبُو بَكْرٍ) یان (عَلِيٍّ) (دروودی خویان له سر بیت)، ئه گه رچی له رووی مانه شه وه درووست بیت.

زانایانیش یه که دهنگن له سه ره ئه وهی، که درووسته له سه لاواتدانا که سانی تر بکرتن به شوینکه وتهی پیغه مبه ره کان. وه کو ئه وهی که بوتریت: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، وَأَصْحَابِهِ، وَأَزْوَاجِهِ، وَذُرِّيَّتِهِ، وَاتَّبَاعِهِ). چونکه چه ند هه دیسیکی (صَحِيح) له باره وه هاوه و، ئیمهش فه رمانان پی کراوه، که له ته حیاتی نوێژدا سه لاواتی لهو جوړه بدهین و، به رده و امیش زانایانی (سَلَف) له ده ره وهی نوێژیدا هه ره سه لاواتی لهو جوړه یان داوه.

سه بارهت به سه لامیش، زانای پایه بهرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (جُوْنِيٍّ) - که یه کیکه له هاوه لآغان - فه رموویه تی: ئه ویش هه ر مانای سه لاتی ههیه. بۆیه بۆ که سی غائب به کار ناھیتریت و، به ته نهاش بۆ غه یری پیغه مبه ره ان به کار ناھیتریت و، ناشوتریت: (عَلِيٍّ - عَلَيْهِ السَّلَامُ -). جا له م مه سه له دا زیندوو مردوو وه کو یه که وهه ان.

سه بارهت به که سی ئامادهش، درووسته رووی تی بکرتیت و، بوتریت (سَلَامٌ عَلَیْكَ)، یان (سَلَامٌ عَلَیْكُمْ)، یان (السَّلَامُ عَلَیْكَ)، یان (السَّلَامُ عَلَیْكُمْ). که ئه مهش

كۆدەنگى لەسەرەو، لەمەولاش —ئەگەر خۆى گەورە بىهەيت— لە باسەكانى سلاو
کردندا پرونى دەكەينهەو.

باسىك: {داواکردنى رەزامەندى خوا بۆ ھاوەلان، رەحمى خواش بۆ شۆيىنكەوتوان}

سونەتە داواى رەزامەندى و رەحمەتى خوا بکرىت بۆ سەر ھاوەلان و
شۆيىنكەوتوان و زانايان و خواناسان و تىکپراى چاکەکارانى دواى ئەوانىش. بۆ غومە
بوترىت: (خۆى لى رازى بىت)، يان (رەحمەتى خۆى لى بىت).... يان شىكى لەو
جۆرە.

سەبارەت بەوەش، كە يەكك لە زانايان فەرمووبەتى: "رەستەى (خۆى لى رازى
بىت) تايەت بۆ ھاوەلان بەکار دەهێنرىت، بۆ غەيرى ئەوانىش تەنھا دەوترىت
(رەحمەتى خۆى لى بىت)". ئەو بەو شۆە نە كە ئەو فەرمووبەتى، كەشيش ئەو
بۆچوونەى ئەوى نە. بەلكو بۆچوونى درووست، كە زۆر بەى زانايانى لەسەرە،
ئەو بەى كە رەستەى (خۆى لى رازى بىت) بۆ غەيرى ھاوەلانىش ھەر سونەتە
بەكار بەهێنرىت، بەلگەكانى بەكار ھەتايىشى لەو زۆرتەن كە ھەژمار بکرىن.

جا ئەگەر ئەو كەسەى باس دەكرىت، يەكك بىت لە ھاوەلان، كورى
يەككىش بوويت لە ھاوەلان، ئەوا با بوترىت: (عَبْدُ اللَّهِ) كورى ئىمامى (عَمَر)
(خوا لە ھەردو كيان رازى بىت) فەرمووبەتى.

بە ھەمان شۆە: بۆ (أَبْنُ عَبَّاسٍ)، (أَبْنُ الزُّبَيْرِ)، (أَبْنُ جَعْفَرٍ)، (أَسَامَةُ) كورى
(زَيْد)، ھاوینەكانىشان با ھەر وا بوترىت. تاوەكو رەستە كە داگرەو بىت بۆ
خۆيان و بۆ باوكىشان.

باسيڻڪ: {حوكمى صه لاواتدان له سهر (لُقْمَان)ى داناو خاتوو (مَرِيَم)}

نه گهر برسيار بكریت و بوتريت: باشه نه گهر كه سيڼك ناوى (لُقْمَان)و، (مَرِيَم)ى برد، ثايا وه كو پيغه مبهران صه لاواتيان له سهر بدات، يان وه كو هاوه لآنانو نه ولياكان داواى ره زامه ندى پهروه ردگاريان يو بكات، يان بليت: (عَلَيْهِمَا السَّلَامُ)؟

وه لآمه كه ى نه مهي: زوربه ى زانايان له سهر نه وهن، كه نه وه دوو پايه بهرزه پيغه مبهر نين و، نه وه كه سه ش شازو نامويه، كه فهرموويه تى: هه ردووكيان پيغه مبهرن. بويه لاناكرپته وه به لای فهرمايشته كه يداو، پشتى پي نابه سرتيت. منيش نه م سه له يم له كتيبى (تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَاتِ) دا روونكر دوته وه.

نه و جا يه كيڼك له زانايان فهرمايشتيكي هديه، كه واى ليوه وهرده گيريت، نه گهر كه سيڼك وتى: (قَالَ لُقْمَانُ)، نهوا با بليت: (صَلَّى اللَّهُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يان نه گهر وتى: (قَالَتْ مَرِيَمُ)، نهوا با بليت: (صَلَّى اللَّهُ عَلَى الْأَنْبِيَاءِ وَعَلَيْهَا وَسَلَّمَ). جا نهو زانايه فهرموويه تى: چونكه (لُقْمَان)و (مَرِيَم) هه ردووكيان پله يان له پله ى نهو كه سه بهر زتره، كه دهره هقى دهو تريت: (خواى لي رازى بيت). چونكه له قورئانى پروزدا بهو جوړه به پله بهرزي باسكراون.

منيش واى ده بينم، كه نه م يوچوونه خراپه يه كي تيدا نيه. به لآم باشتر وايه يو هه ردووكيان بوتريت: (خواى لي رازى بيت). چونكه نه م رسته يه يو غه يري پيغه مبهران به كارده هيتريت. خو سابتيش نه بوه، كه نهوان پيغه مبهر بن. به لكو زاناي پايه بهرز (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) كوده نكي زانايانى نقل كرده له سهر نه وهى، كه خاتوو (مَرِيَم) پيغه مبهر نيه — نه مده ى له كتيبى (الْإِرْشَادُ إِلَى قَوَاطِعِ الْأَدِلَّةِ فِي أَصُولِ الْإِعْتِقَادِ) دا باس كرده —.

نه و جا نه گهر يو (لُقْمَان) بوتريت: (عَلَيْهِ السَّلَام)و، يو (مَرِيَم) يش بوتريت (عَلَيْهَا السَّلَام)، نه وه به روالهت هيچ خراپه يه كي تيدا نيه. خواش له هه موو كه س زانا تره.

((كتيبي زيکرو پارانه وه بۆ کاره
پيشهاته کان))

بزانه، که نهو زیکرانه‌ی له باسه‌کانی پټشودا هینامن، له ههموو رۆژو شه‌ویکدا دووباره ده‌بنه‌وه، ههر بهو شیویه‌ی، که باسمان کردن.

سه‌باره‌ت به‌وانه‌ش، که نیسته باسیان ده‌که‌م، کۆمه‌له‌ زیکرو پارانه‌ویه‌کن، له چه‌ند کاتیکی دیاریکراودا، له‌به‌ر چه‌ند هۆکاریکی تازه پټشاهات. ههر بۆیه ریزه‌بنده‌کی تاییه‌تیا تیدا ره‌چاو ناکریت.

باسی داواکردن له خوای گه‌وره، که چی چاکه نه‌وه‌ت بۆ بکات (دُعَاءُ الاستِغَارَةِ)

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (جَابِرِی کورِی (عَبْدُالله)ه‌وه (خوا له هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، بۆ ههموو کارو فرمانیک فی‌ری دوعاو نوێزی (استِغَارَةِ)ی ده‌کردین، وه‌کو چۆن فی‌ری سوره‌تیکی قورئانی پیرۆزی ده‌کردین. جا ده‌یفه‌رموو: «إِذَا هُمْ أَحَدُكُمْ بِالْأَمْرِ، فَلْيَرْكَعْ رَكَعَتَيْنِ مِنْ غَيْرِ الْفَرِيضَةِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: "اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بِعِلْمِكَ، وَأَسْتَقْدِرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ مِنْ فَضْلِكَ الْعَظِيمِ، فَإِنَّكَ تَقْدِرُ، وَلَا أَقْدِرُ، وَتَعْلَمُ، وَلَا أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ. اللَّهُمَّ، إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ خَيْرٌ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، (أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ)، فَاقْدُرْهُ لِي، وَيَسِّرْهُ لِي، ثُمَّ بَارِكْ لِي فِيهِ. وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الْأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَةِ أَمْرِي، (أَوْ قَالَ: عَاجِلِ أَمْرِي وَآجِلِهِ)، فَاصْرِفْهُ عَنِّي، وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ، ثُمَّ رَضِّنِي بِهِ"». نه‌وجا با پیرستی و مه‌به‌سته‌که‌ی خوی بلیت.^(۱) واته:

"ئه‌گه‌ر یه‌کیک له ئیوه‌ ویستی کاریک نه‌نجام بدات، با دوو رکات نوێزی سونه‌ت بکات، پاشان بلیت: خواجه، من داوات لی ده‌که‌م به‌و زانسته‌ی که هه‌ته‌ دلم

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۹۱ / به‌ ژماره: ۱۱۰۹.

گوشاد بکه بۆ ئەوێ خەیری تێدایە لە کردن یان نەکردنی ئەم کارە، داوای هێزو پشتیانیشت لێ دەکەم بەو هێزو توانایەکی که هەتە، لیشت دەپارێمەوێ داوات لێ دەکەم بەو نازو نەعمەت و بەخشش و فەزڵە گەورەییەکی که هەتە، چونکە بەراستی تۆ توانات بەسەر هەموو شتێکدا هەبێ، منیش بە لوتفی تۆ نەبیست توانام بەسەر هیچ شتێکدا نەبێ، تۆ زاناو ئاگاداریت بە هەموو شتێک، منیش بە لوتفی تۆ نەبیست ئاگام لە هیچ شتێک نەبێ، تۆش زاناو شارەزای بە هەموو شتێک پەنھان و شاراوێکان. خواپە، ئەگەر تۆ دەزانیت ئەم کارە خەیر و چاکەکی تێدایە بۆ ئاین و ژیان و سەرھنجامی کار و پاشەپۆژی من (یان بۆ دنیا و دواپۆژم)، ئەوا لە چارەمی بنوسەو، بۆشی ئاسان بکەو، پاشان بەرە کە تیشی تی بێ بۆم. ئەگەر دەزانیت ئەم کارە شەر و خراپەکی تێدایە بۆ ئاین و ژیان و پاشەپۆژی من (یان بۆ دنیا و دواپۆژم)، ئەوا لێمی لادەو، خەیر و چاکەش لە هەر کۆی بێست بۆمی ئاسان بکەو لە چارەمی بنوسەو، پاشان واشم لێ بکە که بێی رازی بێم."

زانایان فەرموویانە: سونەتە (استخارە) بە نوێژ و بەو دوایەکی بکەیت، که باسما کرد. نوێژە کەش دوو رکات نوێژی سونەتەو، بۆچوونی بەهێزیش لەسەر ئەوێ، که ئەم نوێژە بە کردنی دوو رکات نوێژی سونەتی راتبەیی پیش و داوی نوێژە فەرزەکانیش هەر دێتەجێ، بە نوێژی سونەتی سلاوی چوونە ناو مزگەوت (تَحِيَّةُ الْمَسْجِدِ)، بە سونەتەکانی تریش هەر دێتەجێ {ئەگەر نەبێ نوێژی (استخارە) شێ لێ بهێنیت}.

جا با نوێژ خوێنە که لە رکاتی یە کەمدا، لە داوی سورەتی (الْفَاتِحَة) سورەتی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوێنێت، لە رکاتی دوویشدا سورەتی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ

أَحَدٌ ﴿بِخُونِيَّتٍ﴾.^(۱) خو ئه گهر بوی نه کرا نویژه که بکات، با دوعای (اسْتِخَارَة) که بکات.

سونه تیشه له سه ره تاو له کوتایی دوعا که وه سوپاس و ستایشی خوای گه وره بکات و، صه لات و سه لامیش له سه ره پیغه مبهری خوا بدات.

ئه و جا (اسْتِخَارَة) له هه موو کاریکدا سونه ته، وه کو له دهقی حه دیسه (صَحِيح) به که دا به راشکاوی هاتبوو.

جا ئه گهر (اسْتِخَارَة) که ی کرد، ئیتر با پروات به دهم ئه وهی، که دلی له سه ری دامه زراوه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، به رسته یه کی لاواز - که ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و غهیری ئه ویش به لاوازیان داناوه - له ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) وه (خوای لی رازی بیت)، که ئه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) بیوستایه کاریک بکات، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ، خَيْرُ لِي، وَاخْتَرْ لِي».^(۲) واته: "خوایه چی خه یرو چاکه ئه وه م بو هه لَبَرِژَه".

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَس) وه وه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فه رموویه تی: «يَا أَنَسُ، إِذَا هَمَمْتَ بِأَمْرٍ، فَاسْتَخِرْ رَبَّكَ فِيهِ

---

(۱) هه ندیکیش له زانیان له رکاتی یه که مددا نایه ته کانی (۶۸ - ۷۰) ی سوره تی (الْقَصَص) یان خویندوه و، له رکاتی دوه میشدا نایه ته کانی (۳۶ - ۳۸) ی سوره تی (الْأَحْزَاب) یان خویندوه. هه ندیکیش تریش هه ردوو سوره تی (الرَّحْمَن) و (الْحَشْرِ) یان تیدا خویندوو و، هه ندیکیش تریش هه ردوو سوره تی (الْأَعْلَى) و (اللَّيْلِ) یان تیدا خویندوو و. بروانه: نَتَائِجُ الْفُكَّارِ / ۱ / ۴۹۵، وَخُفَّةُ الْأَبْرَارِ / ۸۴ - ۸۵.

(۲) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۳۵ / به ژماره: ۳۵۱۶.

سَمِعَ مَرَاتٍ، ثُمَّ انْظُرْ إِلَى الَّذِي سَبَقَ إِلَى قَلْبِكَ، فَإِنَّ الْخَيْرَ فِيهِ».^(۱) واته: "تهی (آنس)، نه گهر ویست کارِتک نه نجام بدهیت، ههوت جار داوا له خوا بکه چی چاکه نه وهت بۆ بکات، پاشان ته ماشای نه وه بکه، که دلت بوی چوه، چونکه به راستی خهیر له وه دایه".

رشته که ی (غریب) هه، که سانیکیشی تیدایه، که نایانناسم.^(۲) خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) بروهانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِيِّ) / ۲۸۱ - ۲۸۲ / به ژماره: ۵۹۸.
 (۲) شیخی عهسقه لانی و شیخ (بَنَرُ الدِّينِ) ی (عَنِيَّ) فهرموویانه: ماموستا که مان (زَيْنُ الدِّينِ) {مه به ستیان حافظی عیراقیه} فهرموویه تی: ته وای که سه کانی رشته ی هه دیسه که ناسراون، به لām یه کیکیان به وه ناسراوه که زۆر لاوازه، نه ویش بریتیه له (إِبْرَاهِيمَ) ی کورپی (بِرَاء)، که کوره زازای هاوه لی خو شه ویست (آنس) ی کورپی (مَالِك) هه، زانای پایه بهرز (أَبُو جَعْفَرٍ) ی (عَقِيلِيَّ) و شیخی (ابْنُ حَبَّانَ) و (ابْنُ عَبْدِ) و (أَبُو الْفَتْحِ) ی (أَزْدِيَّ) له ریزی که سه لاوازه کانداناویان هیناوه و باسیان کردوه. بۆیه هه دیسه که بۆ به لگه هیناوه ناشیت. بروهانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۶۹ - ۷۰، وَغَمْدَةُ الْقَارِي / ۷ / ۲۲۵. ههروه ها بروهانه: نُحْفَةُ الْأَنْبَرَارِ / ۸۶.

کۆمهله باسینک سه بارهت بهو زیکرانهی، که له کاتی تهنگانه و نه ههمه تیه کاندای دهخوینترین

باسی دوعای خهم و خهفته تو، پاراندهوه له کاتی نارهحه تیدا

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی
خۆشه ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) هوه (خوا له ههردوکیان پازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (درودی
خوای له سهر بیت)، له کاتی خهم و خهفته تدا دهیفه رموو: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَرْشِ
الْكَرِيمِ».^(۱) واته: "هیچ په رستراویکی راسته قینه نه ییجگه له خوای مه زنی خاوه ن
حیلم و به نارام. هیچ په رستراویکی راسته قینه نه ییجگه له خوای پهروه ردگاری
عه رشی مه زن. هیچ په رستراویکی راسته قینه نه ییجگه له خوای پهروه ردگاری
ناسمانه کان و زهوی و عه رشی به ریزو پیروز".

له ریوایهتیکی ئیمامی موسلیمدا هاتوه، که پێغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر
بیت)، نه گهر شتیکی نارهحه تی به سه ردا بهاتایه، یان تووشی خهفته تیک بوایه، وای
دهفه رموو.

بۆشان ریوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (بُرْمِذِي) دا، له هاوهلی
خۆشه ویست (أَنَسُ) هوه (خوای لێ پازی بیت)، نه ویش له پێغه مبهری خواوه (درودی
خوای له سهر بیت)، که نه گهر شتیک خه ماری بکردایه، دهیفه رموو: «يَا حَيُّ، يَا قَيُّوْمُ،

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۳۳۶ / به ژماره: ۵۹۸۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۹۲ /
/ به ژماره: ۲۷۳۰.

ئىمامى موسلىم له رپوايه ته كهى خۇيدا ئەمەشى بۆ زياد كردوه: جا (أئس) یش ئە گەر بيوستايه تەنھا يەك دوعا بکات، ئەو دوعا يەى دە کردو، ئە گەر بيشيويستايه دوعا (زۆر) بکات، لە ناو دوعا کانيدا ئەو دوعا يەشى دە کرد.

بۆشمان رپوايه ت کراوه له (سُنن) ی (نَسَائِي) و کتیه كهى شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوهلی خوشهويست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (جَعْفَر) {ی کورپی (أَبُو طَالِب)} {هوه، ئەویش له ئىمامى (عَلِي) هوه (خوایان لی رازی بیت)، كه فهرموويه تی: پتغه مبهري خوا (دروودی خوای له سر بیت)، ئەم وشانهی فیر کردم، فهرمانیشی پی کردم، كه ئە گەر خەمیک یان نارە حەتیه کم به سەردا هات، بیاخوینم: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْكَرِيمُ الْعَظِيمُ، سُبْحَانَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ». واتە: "هیچ پەرستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خواى به خشندهی مهزن، پاك و بیگهردی بۆ ئەو خوايهی، كه پهروهردگاری عهرشی مهزنه، سوپاس و ستایش بۆ خواى پهروهردگاری عالهه".

جا (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (جَعْفَر) یش ئەو وشانهی ده خویندو فووی ده کرد به سەر كهسى تادارداو، فیری ئەو كچانهی خویشی ده کرد، كه شوویان به كهسانی بیگانه كردبوو.^(۱)

بۆشمان رپوايه ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشهويست (أَبُو بَكْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، كه پتغه مبهري خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموويه تی: دوعاى كهسى خه مبار بریتیه له: «اللَّهُمَّ، رَحِمَتِكَ أَرْجُو، فَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ

---

(۱) بروانه: سُننُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ / ۱۶۲ / به ژماره: ۱۰۴۶۶، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۶۵ - ۱۶۶ / به ژماره: ۳۴۱. شیخی عهسقه لانی فهرموويه تی: حه دیسیکی (صَحِيح) هه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۸۴ - ۸۶.

عَيْنٍ، وَأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ». ^(۱) واته: "خوابه، من هیوام به ره حمت و به زهی تو ههیه، توش به نه ندازهی چاوترو کاندنیک مه مسیره به نه فسی خووم، هه موو کاروباره کانیشم بو سازو ریک و پیک بکه، هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له تو".

بو شمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له ژنه هاوه لی خوشه ویست (أَسْمَاء) ی کچی (عُمَیس) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت)، پی فهرمووم: هه ندیک وشهت فیر نه کم، که له کاتی ناره حه تی و خه مباریدا بیاخوینیت؟: بلی: «اللَّهُ اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا». ^(۲) واته: "خوا په روه ردگارمه و، هیچ شتیکش ناکه به شه ریک و هاوه لی بو ی".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنَيِّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو قَتَادَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ قَرَأَ: "آيَةُ الْكُرْسِيِّ" وَ"خَوَاتِيمُ سُورَةِ الْبَقَرَةِ" عِنْدَ الْكَرْبِ، أَغَاثُهُ (أَعَاثُهُ) اللَّهُ - عَزَّ وَجَلَّ -». ^(۳) واته: "تهو که سه ی له کاتی خه مو په ژاردا (آيَةُ الْكُرْسِيِّ) و هه ردو و نایاتی کو تایی سورته ی (الْبَقَرَةِ) بخوینیت، خوای گه وره دیت به هانایه وه و، هاوکاری ده کات".

---

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۵ / به ژماره: ۵۰۹۰. شیخ (نُورُ الدِّينِ) ی (هَيْثَمِي) و شیخی عه سقه لانی به حه دیسیکی (حَسَن) یان داناه. پروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۱۰ / ۱۳۷ / به ژماره: ۱۷۱۳۱، وَتَنْجِ الْأَفْكَار / ۴ / ۸۸.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۷۷ / به ژماره: ۱۵۲۵، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۷۷ / به ژماره: ۳۸۸۲. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) هه. پروانه: تَنْجِ الْأَفْكَار / ۴ / ۸۹ - ۹۰.

(۳) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَيِّ) / ۱۶۷ / به ژماره: ۳۴۴. حه دیسیکی لاوازه. پروانه: تَنْجِ الْأَفْكَار / ۴ / ۹۰.

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْدِی کورپی (أَبُو وَقَّاص) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (درودی خوای له‌سهر بیت)، که فهرموویه‌تی: من فهرماشیتکت فی‌ر ده‌که‌م، ههر خه‌مبارتک بیخوینیت، خه‌مه‌که‌ی له‌سهر لاده‌چیت و، ده‌رووی خه‌یری لی ده‌کریته‌وه. فهرماشته‌که‌ش بریتیه له‌م فهرماشته‌ی (یُوئس) ی برام (درودی خوای له‌سهر بیت): ﴿فَتَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [النَّبَا: ۸۷].^(۱) واته: {خه‌زهره‌تی (یُوئس) له تاریکایه‌کانی شه‌وو ناو ده‌ریاو ناو سکی حوته‌که‌دا ده‌پارایه‌وه ده‌یفه‌رموو: خوایه، هیچ په‌رس‌تراوینکی راسته‌قینه نیه بیجگه له تو، پاک و بیگه‌ردي بو تو‌یه، به‌راستی من یه کی‌کم له و که‌سانه‌ی سته‌میان له‌خو‌یان کردوه}.

نیمامی (تَرْمِذِي) ش ههر نهم حه‌دیه‌ی له (سَعْدِی) هوه رپوایهت کردوه، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «دَعْوَةُ ذِي التُّنِّ، إِذْ دَعَا رَبَّهُ، وَهُوَ فِي بَطْنِ الْحَوْتِ: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ لَمْ يَدْعُ بِهَا رَجُلٌ مُسْلِمٌ فِي شَيْءٍ قَطُّ، إِلَّا اسْتَجَابَ اللَّهُ لَهُ».^(۲) واته: "نزاو پارانه‌وه که‌ی خه‌زهره‌تی (یُوئس)، کاتیک پی‌ی پارایه‌وه له سکی نه‌هه‌نگه‌که‌داو، فهرمووی: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ﴾، ههر موسولمانیک بو ههر شتیک بیخوینیت، خوای گه‌وره نزاو پارانه‌وه که‌ی گیرا ده‌کات".

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۶۶ / به ژماره: ۳۴۳. حه‌دیه‌ی لایوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۹۱.

(۲) بروانه: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۲۹ / به ژماره: ۳۵۰۵. نیمامی نه‌وه‌وی له ((کھیی نزاو پارانه‌وه گشتگیره‌کان)) دا جارینکی تر نهم حه‌دیه‌ ده‌هینته‌وه‌و، ده‌فه‌رمویت: نیمامی (حاکیم) فهرموویه‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) ه. هه‌روه‌ها شیخی عه‌سقه‌لانی‌ش فهرموویه‌تی: حه‌دیه‌ی (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۹۳.

نه گهر شتيك ترساندي يان له شتيك دهترسا چي بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهي شيخي (ابن السني) دا، له هاوهلي خو شهويست (توبان) هوه (خوای لي رازی بيت)، كه پيغمبهري خوا (دروودی خوای له سر بيت)، نه گهر ترسي له شتيك هه بوايه، دهيفه رموو: «هُوَ اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي، لَا شَرِيكَ لَهُ».^(۱)

بۆشان رپوايهت كراوه له (سُنن) ي (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا، له زانای پايه بهرز (عَمْرُو) ي كورپي (شُعَيْب) هوه، نهويش له باوكي خو يهوه، باوكيشي له باپيره ي خو يهوه، كه پيغمبهري خوا (دروودی خوای له سر بيت)، چهند وشهيه كي فيرده كردين بۆ كاتي ترسان، وشه كانيش نه مانه بوون: «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ غَضَبِهِ، وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَحْضُرُونِ». جا هاوهلي خو شهويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كورپي (عَمْرُو) {كه باپيره ي (شُعَيْب) هوه راپوي حهديسه كهيه} نه وشانه ي فيري منداله فامدارو ژيره كاني خو ي ده كردو، نه وانه شي، كه فاميان نه بوو، بۆي ده نووسين و، هه ليده واسي پيانددا.

ئيمامي (تَرْمِذِي) فهرموويه تي: حهديسيكي (حَسَن) ه.^(۲)

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السني) / ۱۶۲ / به ژماره: ۳۳۵. دهقي حهديسه كه له نوسخه به چاپگه يه نراوه كه ي نه م كتيبه دا بهم جوړه هاتوه: «هُوَ اللَّهُ رَبِّي، لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا». شيخي عهسقه لانيش فهرموويه تي: حهديسيكي (حَسَن) ه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۹۴ - ۹۵.

(۲) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۰۵ / به ژماره: ۳۸۹۳، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۴۱ / به ژماره: ۳۵۲۸.

ئەگەر خەم و خەفە تېكى تووشىبو چى بلىت؟

بۆمان رىۋايەت كراۋە لە كىيە كەى شىخى (ابن السُّنَيِّ د)، لە ھارەلى خۆشەويست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) ھو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خوى لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَنْ أَصَابَهُ هَمٌّ أَوْ حَزَنٌ، فَلْيَدْعُ بِهَذِهِ الْكَلِمَاتِ، يَقُولُ: "اللَّهُمَّ، أَنَا عَبْدُكَ، وَأَبْنُ عَبْدِكَ، وَأَبْنُ أَمَتِكَ، فِي قَبْضَتِكَ، نَاصِيَتِي بِيَدِكَ، مَاضٍ فِي حُكْمِكَ، عَدْلٌ فِي قَضَاؤِكَ؛ أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ، أَوْ أُنْزِلْتَهُ فِي كِتَابِكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ، أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ نُورَ صَدْرِي، وَرَبِيعَ قَلْبِي، وَجَلَاءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي"». واتە: "ئەو كەسەى خەم و پەژارەى كى تووشەت، با بەم چەند وشەىە پارتەو، بلىت: (خوایە، من بەندەى تۆم، كورى بەندەى تۆم، كورى كەنیزەى كى تۆش، خۆم چارەنوسم لە بەردەستى قودرەتى تۆداىن، حوكم و فەرمانت لەبارەى منەو جىگىرە و تىپەرپو، بربارىشت لەبارەى منەو دادپەرورەرانەى، لىت دەپارتەو بۆ خاترى ھەرىە كە لە ناو پىرۆزانەى كە ھەتو، كرووتن بەناو بۆ خۆت، يان لە كىيە كەتدا داتەزانددون، يان فىرى كەسىك لە درووستكراو كانى خۆت كرو، يان لە زانستە نەيتە كەى لای خۆتدا ھەلت گرتو و پاراستووتە، لىت دەپارتەو كە قورئانى پىرۆز بكەيتە پۆشنایى و بەھارى دلەم، بىكەيتە رەوتنەرەو، خەم و پەژارە، لا بەرى دلەنگىم)".

جا پياوێك ەرزى كرد: "ئەى پىغەمبەرى خوا، بەراستى كەسى زەرەرمەند ئەو كەسەى، كە ئاگای لەم وشانە نە!" ئەویش فەرمووى: «أَجَلْ. فَقُولُوهُنَّ وَعَلَمُوهُنَّ، فَإِنَّهُ مَنْ قَالَهُنَّ الْيَمَاسَ مَا فِيهِنَّ، أَذْهَبَ اللَّهُ تَعَالَى حُزْنَهُ، وَأَطَالَ فَرَحَهُ». واتە: "بەلى. ھەى ئیوھش خۆتان بىلینو، خەلكىش فىربەكن. چونكە ھەر كەسىك ئەم وشانە

بَلَيْت، به هیوای ده‌ستکه‌وتنی ماناو ناوه‌پۆکه‌کانیان، خوای گه‌وره‌خه‌مه‌و
خه‌فته‌که‌ی لادابات و، دل‌خۆش و ئاسووده‌ی ده‌کات.^(۱)

ئه‌گهر که‌وته‌ ناو نه‌هامه‌تی و کاره‌ساتیکه‌وه‌ چی بَلَيْت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتێبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له‌ ئیمامی
(عَلِيّ) سه‌وه (خوای لی‌ رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر
بیت) فه‌رمووی: «يَا عَلِيُّ، أَلَا أُعَلِّمُكَ كَلِمَاتٍ، إِذَا وَقَعْتَ فِي رُطْبَةٍ، قُلْتَهَا؟». واته‌:
"ئه‌ی علی، چه‌ند وشه‌یه‌کت فی‌ر نه‌که‌م، ئه‌گهر که‌وتیه‌ ناو نه‌هامه‌تی و
کاره‌ساتیکه‌وه‌، بیاخوێنیت؟" منیش عه‌رزم کرد: "به‌لێ فی‌رمکه‌، خوا بچکاته‌
قوربانته‌". ئه‌ویش فه‌رمووی: ئه‌گهر که‌وتیه‌ ناو نه‌هامه‌تی و کاره‌ساتیکه‌وه‌، بَلَيْت:
«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ». چونکه‌ خوای
گه‌وره‌ به‌م چه‌ند وشه‌یه‌، ئه‌وه‌نده‌ی خۆی بیه‌وێت، جو‌ره‌ها به‌لاو نه‌هامه‌تی
لاده‌دات.^(۲)

---

(۱) بڕوانه‌: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۶۴ / به‌ ژماره‌: ۳۳۹. شیخی عه‌سقه‌لانی ئه‌م
حه‌دیه‌ی به‌ لاواز داناوه‌، پاشان فه‌رموویه‌تی: شیخی (ابْنُ السُّنِّي) له‌دوای ئه‌م هه‌دیه‌وه‌
حه‌دیه‌یکێ تری هاوشێه‌ی له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ مَسْعُود) وه‌ رپوایه‌ت کردوه‌،
حه‌دیه‌که‌ی (ابْنُ مَسْعُود) یش له‌رووی ریشه‌وه‌ سابت تهره‌، که‌سه‌کانیشی مه‌شه‌ورت‌ن و،
هه‌ندیک‌یش له‌ پێشه‌وايان به‌ هه‌دیه‌یکێ (صَحِيح) یان داناوه‌. جا سه‌یره‌ به‌لامه‌وه‌ ئیمامی
نه‌وه‌ی خۆی له‌و هه‌دیه‌ به‌هێزه‌ لاداو به‌ ئه‌م هه‌دیه‌ لاوازه‌. بڕوانه‌: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴
/ ۹۸.

(۲) بڕوانه‌: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۶۳ / به‌ ژماره‌: ۳۳۶. هه‌دیه‌یکێ زۆر لاوازه‌.
بڕوانه‌: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۱۰۲ - ۱۰۳.

نه گهر له خه لکانیک ترسا چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِي) دا، به رښته ی (صَحِيح)، له هاوه لى خوښه ويست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خواى لى رازى بیت)، که نه گهر پتغه مبهري خوا (دروودى خواى له سر بیت)، ترسى له خه لکانیک هه بوايه، ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ». ^(۱) واته: "خوايه ئيمه هيزو دهسه لاتی تو دهدهين به گزيانداو، په ناشت يی ده گرین له شهر و خراپه يان".

نه گهر له دهسه لاتداریک ترسا چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لى خوښه ويست (أَبْنُ عُمَرَ) هوه (خوا له هه درو وکیان رازى بیت)، که فهرموويه تی: پتغه مبهري خوا (دروودى خواى له سر بیت) فهرموويه تی: نه گهر له دهسه لاتداریک يان له که سیکى تر ترسایت، بلئ: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْحَكِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَاوَاتِ السَّعِ، وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، عَزَّ جَارُكَ، وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ (وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ)». ^(۲) واته: "هیچ په رستراوینکى راسته قینه نیه بیجگه له خواى به حيلم و کاربه جی، پاک و بیگه ردی بو نه و خوايه يه، که په روه ردگاری حهوت ناسمانه کان و، په روه ردگاری عدرشى مه زنه. خوايه بیجگه له تو هیچ په رستراوینکى راسته قینه نیه و، نه و که سهش

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۵۳۷، و سُننُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۵ /

۱۸۸ / به ژماره: ۸۶۳۱.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۱۶۷ - ۱۶۸ / به ژماره: ۳۴۵. حه ديسیکی

زور لاوازه. پروانه: تَتَائُجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۰۶.

له په نای تودایه که سیکی به هیږو به پږه و، ستایشی توش زور مه زن و گه وره یه و،
هیچ په رستراویکی راسته قینه ش نیه، بیجگه له تو"

هه روه ها سونه ته نه و زیکره ش بکات، که له باسه که ی پشودا له
حه دیسه که ی (أَبُو مُوسَى) دا هیتامان.

نه گهر پوویه پرووی دوزمن بوویه وه چی بلیت؟

بۆمان پړوايه ت کړاوه له کتبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لې
خوښه ویست (أَنَس) هوه (خوای لې رازی بیت)، که فهرموویه تی: له یه کیک له
جهنگه کاند ا له خزمه تی پښه مبه ری خوا دا بووین (درودی خوای له سر بیت)، جا که
پوویه پرووی دوزمن بووینه وه، گویم لیوو پښه مبه ری خوا فهرمووی: «يَا مَالِكُ يَوْمَ
الدِّينِ، إِيَّاكَ أَعْبُدُ، وَإِيَّاكَ أَسْتَعِينُ». واته: "ته ی خواهن و پاشای پوژی جه زاو
پاداشت، ته نها تو ده پهرستم و، ته نها داوای یارمه تی و کومه کیش له تو ده که م". جا
(أَنَس) ده فهرمویت: چه ندین که سم ده بینی له دوزمنه کان، که به رده بوونه وه و
ده مردن، به هو ی نه وه ی فرشته کانی خوا له پښه وه و له پشته وه لیان ده دان.^(۱)

هه روه ها سونه ته نه و زیکره ش بکات، که له باسه که ی پشووتردا له
حه دیسه که ی (أَبُو مُوسَى) دا هیتامان.

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۱۶۲ / به ژماره: ۳۳۴. حه دیسیکی لاوازه.
پروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۱۱ - ۱۱۲.

نه گهر شهیتانیک خوی پيشاندا، يان له شهيتان ترسا چي بليت؟

• خوی گه وړه فەرموویەتی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. [فصلت: ۳۶]. واتە: {نه گهر وه سوو سهو خه يالایک له شهیتانه وه رووی له دلت کرد، په نا به خوا بگره، چونکه به راستی خوا بيسه رو زانایه}.

• ههروها فەرموویەتی: ﴿وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا مَسْتُورًا﴾. [الاسراء: ۴۵]. واتە: {نه گهر تو قورئان بخوینیت، نیمهش په رده و بهر به ستیک له نیوان توو نهو که سانه دا داده نین، که باوه ریان به روژی دوايی نیه}.

جا بویه دهیت (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکاتو، پاشان چهندی بو کرا قورئان بخوینیت.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو الدَّرْدَاءِ) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فەرموویەتی: جاریک پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت)، ته شریفی ههستا نوێر بکات، نیمهش گویمان لی بوو، که فەرمووی: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ». پاشان سی جار فەرمووی: «أَلْعَنَكَ بَلْعَنَةُ اللَّهِ». نهو جا دهستی درێژ کرد، وه کو بلیت، شتیکی وهرده گرت. جا که له نوێره که بوویه وه، عهرزمان کرد: "تهی پیغه مبهری خوا، گویمان لیت بوو له نوێره که دا شتیکت فەرموو، که پیشتر لیما نه بیستبووی! چاویشمان لیت بوو دهستت درێژ کرد!" نهویش فەرمووی: «إِنَّ عَدُوَّ اللَّهِ إِبْلِيسَ جَاءَ بِشَهَابٍ مِنْ نَارٍ، لِيَجْعَلَهُ فِي وَجْهِهِ، فَقُلْتُ: "أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْكَ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ قُلْتُ: "أَلْعَنَكَ بَلْعَنَةُ اللَّهِ الثَّامَّةُ، فَاسْتَأْخَرَ، ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ أَرَدْتُ أَنْ آخُذَهُ، وَاللَّهِ لَوْلَا دَعْوَةُ أَخِي سُلَيْمَانَ، لَأَصْبَحَ مُوثَقًا، تَلْعَبُ بِهِ وَلَدَانُ أَهْلِ الْمَدِينَةِ»^(۱). واتە: "(إِبْلِيسَ)ی دوزمنی خوا کلپه و بلیسهی ناگریکی

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۳۸۵ / به ژماره: ۵۴۲.

هینا، تا بیدات به دهمو چاومدا، منیش سیّ جار وتم: (پهنا به خوا ده گرم له تو)، پاشان وتم: (منیش هر بهو له عنه ته تهواوهی خوی گه وره له عنه ت لّ ده که مو، داوا ده که مو خوی گه وره له رهجه تی خوی دوورت بخاته وه)، نه وه بوو سیّ جار کشایه وه پاش، نه و جا ویستم بیگرم، سویند به خوا، له بهر نزاو پارانه وه که ی (سُلیمان) ی برام نه بوايه^(۱)، ده بوو (به یه کیك له پایه کانی مزگه وته وه) مبه ستایه ته وه، به یانی مندا لانی مه دینه گه مه یان پی بگردایه^(۲).

منیش ده لیم: ههروه ها باش وه هایه بانگیك بدات، هر وه کو بانگی نویژه فرهزه کان. چونکه له صه حیجی موسلیمدا بۆمان ریوایه ت کراوه، له زانای پایه بهرز (سُهیل) ی کوری (أبو صالح) وه، که فره موویه تی: جار یك باو کم {که ناوی (ذَکْوَان) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وه، ناسراوه به (أبو صالح) ی (سَمَان) و، یه کیکه له گه وره شوینکه وتوان { نارد می بۆلای هۆزی (بَنُو حَارِثَة) و، خزمه تکار یکی خۆمانم (یان هاوړپیه کی خۆم) له گه لدا بوو. جا بانگ که ریك له پشتی دیواری باخیکه وه بانگی له خزمه تکاره که (یان له هاوړپیکه م) کردو، نه ویش له سهر دیواره که وه ته ماشای کردو، هیچی نه یینی. منیش نه م پرووداوه م بۆ باو کم گیرپایه وه، نه ویش فره مووی: نه گهر بزمانیایه تووشی نه وه ده بیت، نه مده ناردیت. به لآم نه گهر له مه ولا گویت له دهنگیکی له و جوړه وه بوو، ده ست بکه به بانگدان. چونکه من گویم له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو هُرَيْرَة) وه بوو (خوی لّ پازی بیت)، که له پیغه مبه ری خوی ده گیرپایه وه (درودی خوی له سر بیت)، که نه و فره موویه تی: «إِنَّ الشَّيْطَانَ إِذَا تُودِيَ بِالصَّلَاةِ، أَذْبَرَ»^(۳) واته: "به راستی نه گهر بانگ بدریت، شهیتان پشت هه لده کات و ده روا ت".

(۱) که فره موو بووی: «رَبِّ اغْفِرْ لِي وَهَبْ لِي مَلَكًا لَا يَتَّبِعِي لِأَخِي مِنْ بَعْدِي» [ص: ۳۵]. واته: {نه ی پدرو ه دگارم، لیم خۆشه و، ده سه لاتیکی وه هام پی بیه خشه، که له دوا ی من به که س نه دریت}.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۲۹۱ / به زماره: ۳۸۹.

نه گهر کارنیک زوری بو هیئا چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوهلی خوښه ویست (آبو هریره) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویه تی: «الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلِّ خَيْرٍ، أَحْرَصُ عَلَى مَا يَنْفَعُكَ، وَاسْتَعِنَ بِاللَّهِ، وَلَا تَعْجِزَنَّ. وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ: "لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَذَا، كَانَ كَذَا وَكَذَا"، وَلَكِنْ قُلْ: "قَدَّرَ اللَّهُ، وَمَا شَاءَ فَعَلَ"، فَإِنَّ "لَوْ" تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ».^(۱) واته: "باوهرداری به هیزو به توانا به لای خوای گه وره وه له باوهرداری به هیزو نه توانکار باشرو خوښه ویستزهو، ههردوو کیشیان ههه خهیریان تیدایه. جا توش سووربه له سهر ئه وهی سوودت پی ده گه یه نیت و، داوای کۆمهك و هاوکاری له خوا بکهو، ته مبهلو دهسته پاچه مبه. نه گهر شتیکیش توشبوو، مهلی: (نه گهر وهام بکردایه، ناوه هاوهها ده بوو). به لکو بلی: (خوا ته قدیری وه هایه و، چیشی بویت ئه نجامی ده دات و ده یكات). چونکه وتسی وشه ی (نه گهر) ده رگا بو وه سه وه سه ی شهیتان ده کاته وه (واته: وه کو بلیت: تو به ته قدیری خوا رازی نیت، بویه ده لیت: نه گهر ناوام بکردایه، ناوا ده بوو).

بۆشان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (آبو داود) دا، له هاوهلی خوښه ویست (عوف) ی کورپی (مالک) وه وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت)، سه بارهت به کیشه و ناکۆکی نیوان دوو پیاو له بهرزه وهندی یه کیکیان برپاری دا، جا ئه وه یان که برپاره که له دژی ئه و بوو، کاتیک پشتی هه لکرد، وتی: (حَسْبِيَ اللَّهُ، وَنِعْمَ الْوَكِيلُ). پیغه مبه ریش فهرمووی: «إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُلْوِمُ عَلَى الْعَجْزِ، وَلَكِنْ عَلَيْكَ بِالْكَيْسِ، فَإِذَا غَلَبَكَ أَمْرٌ، فَقُلْ: حَسْبِيَ اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ».^(۲) واته: "به راستی خوای گه وره له سهر که مته ر خه می و نه توانکاری لۆمه و سه رزه نشتی

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۲۰۵۲ / به ژماره: ۲۶۶۴.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۷۷ / به ژماره: ۳۶۲۷. شیخی عه سه قلانی فهرموویه تی:

حه دیسینکی (حسن) هه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۱۱۸.

ئادەمىزاد دەكات. بۆيە دەيىت ورياو لەسەر خۆبىت. جا ئەگەر شتېك زۆرى بۆ
هېنايت و دەرەقەتى نەدەهايت، ئەوجا بلى: (حَسْبِيَ اللَّهُ، وَنِعْمَ الْوَكِيلُ).

منىش دەلیم: (كَيْس) بۆ چەند مانایەك بە کار دەهێنریت. یەكێك لەوانە بریتى
لە لەسەر خۆی. جا مانای حەدىسەكە –خوایش لە ھەموو كەس زانا ترە– ئەو یە،
كە كارو فرمانت بە لەسەر خۆی ئەنجام بدە، بەجۆرێك بتوانیت لەسەرى بەردەوام
بیت.

ئەگەر كارێكى لەسەر گران بوو چى بلیت؟

بۆمان رىوايەت كراوە لە كتيبە كەى شىخى (ابْنُ السُّنِّيِّ) دا، لە ھاوێلى
خۆشەويست (أَنَسُ) ھو (خوای لى پازى بیت)، كە پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر
بیت) فەرموویەتى: «اللَّهُمَّ، لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا، وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ، إِذَا
شِئْتَ، سَهْلًا».^(۱) واتە: "خوایە ھىچ كارێك ئاسان نە، بێجگە لەوێ تۆ ئاسانت
كردو، تۆش ئەگەر بتەوێت زەوى رەقان دەكەیت بە نەرمان".

منىش دەلیم: (الْحَزْنَ) بریتى لە زەوى رەقان.

---

(۱) بروانە: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّيِّ) / ۱۷۱ / بە ژمارە: ۳۵۱. شىخى عەسقەلانى
فەرموویەتى: حەدىسێكى (صَحِيح) ھ. بروانە: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۱۹.

نه گهر بږيوى له سهر گران بوو چى بليت؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شيخي (ابن السني) دا، له هاوه لى خو شه ويست (ابن عمر) هوه (خوا له هردووكيان رازى بيت)، تهو يش له پيغه مبهري خواوه (درودى خوى له سهر بيت)، كه فهرموويه تى: «مَا يَمْنَعُ أَحَدَكُمْ إِذَا عَسَرَ عَلَيْهِ أَمْرٌ مَعِيشَتِهِ، أَنْ يَقُولَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ: بِسْمِ اللَّهِ عَلَى نَفْسِي وَمَالِي وَدِينِي. اللَّهُمَّ، رَضِّنِي بِقَضَائِكَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا قُدِّرَ لِي، حَتَّى لَا أَحِبَّ تَعْجِيلَ مَا أَخَّرْتَ، وَلَا تَأْخِيرَ مَا عَجَّلْتَ»^(۱). واته: "نه گهر به كيك له تيوه بږيوى ژيانى له سهر گران بوو، چى شتيك رينگرى لى ده كات، كه له و كاته دا له مال دهرده چيت، بليت: "(بسم الله) له سهر خو مو مال و نايتم. خوايه رازيم بكه به قهزاو بريارى خو ت و، بهره كه تيشم بو بخه ره نه وهى، كه له چاره م نوو سراوه، هه تا حمزم له پيشخستنى نه و كار نه بيت، كه تو دوات خسته و، حمزيشم له دواخستنى نه و كار نه بيت، كه تو پشت خسته".

چى بليت بو لادانو له كوليونو نه وهى به لاو نه گبه تى؟

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهى شيخي (ابن السني) دا، له هاوه لى خو شه ويست (انس) ي كورى (مالك) هوه (خوى لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: پيغه مبهري خوا (درودى خوى له سهر بيت) فهرموويه تى: «مَا أَنْعَمَ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- عَلَى عَبْدٍ نِعْمَةً فِي أَهْلِ وَمَالٍ وَوَلَدٍ، فَقَالَ: "مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، فَبَرَى فِيهَا آفَةً دُونَ الْمَوْتِ»^(۲). واته: "نه گهر خوى گه وره نازو نيعمه تيك به سهر به ننده يه كيدا

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السني) / ۱۷۰ - ۱۷۱ / به ژماره: ۳۵۰. حه ديسيكي زور لاوازه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۲۱.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السني) / ۱۷۳ / به ژماره: ۳۵۷. حه ديسيكي لاوازه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۲۲ - ۱۲۳.

بریتیت سه بارهت به خیزان و مالو مندالی و، نهویش بلیت: (مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، نهوا بهر له مردنی خو، نابینت نهوانه تووشی هیچ بهلاو نه گبهتیه ک بن".

نه گهر به لاو نه گبهتیه کی کهم یان زوری تووش بوو چی بلیت؟

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ * الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ * أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ﴾ [البقرة: ۱۵۵ - ۱۵۷]. واته: {مژدهش بده بهو کهسه نارامگرو خو گرانه ی، که نه گهر به لاو نار هه تیه کیان تووشیت، ده لئین: "تیمه مولکی خوای گه وره یو، بولای نهویش ده گهرینه وه". نهوانه سوزو ره هه تیان له لایه ن پهروه رد گاریانه وه به سه ردا ده باریت و، نهوانهش ریگه پشان دراوو هیدایه تدراون}.

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) فهرموویه تی: «لَيْسَتْ رَجْعُ أَحَدُكُمْ فِي كُلِّ شَيْءٍ، حَتَّىٰ فِي شَيْءٍ نَعْلَمُهُ، فَإِنَّهَا مِنَ الْمَصَائِبِ». ^(۱) واته: "با هه ریه که له ئیوه بو هه موو به لاو نه گبهتیه ک (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) بکات، ئیتر باوه کو بو بچرانی په لکی نه عله که شی بیت، چونکه بچرانی نهویش یه کی که له به لاو نه گبهتیه کان".

منیش ده لیم: (شِسْع) بریتیه له په لکه ی نه عل.

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۷۱ - ۱۷۲ / به ژماره: ۳۵۲. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: حه دیسیکی لاوازه، به لام پالپشتی هیه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۲۳ - ۱۲۶.

نه گهر قهرزیکي له سهر بوو، نه یډه توانی بیداته وه چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عَلِي) هوه (خوای ئی رازی بیت)، که کۆیله یه کی نوسراو بۆ کراو هات بۆ خزمه تی و، عهرزی کرد: "من توانای به جیهتانی ئهر کی ناو نوسراوه کهم نیه، جهنابت یارمه تیم بده". ئیمامی (عَلِي) ش فهرمووی: "ئایا چهند وشه یه کت فیر نه کهم، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سهر بیت) فیری کردوم؟ نه گهر به ئەندازه ی کتوتک {له هه ندیک نوسخه دا نوسراوه: به ئەندازه ی کتوی (صیر)} قهرزت له سهر بیت، خوای گه وره له سهر تی لاده بات؟ بلی: «اللَّهُمَّ، اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ». واته: "خوایه به و شتانه ی حه لالت کردوون بی نیازم بکه له و شتانه ی حه رامت کردوون، به لوتف و فه زلی خوشت بی نیازم بکه له غهیری خو ت".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. (۱)

پیشتریش له (باسی نه وه ی له به یانیان و ئیواراندا ده وتریت)، نه و حه دیسه ی (سُنن) ی (أَبُو ذَاوُد) مان هیتا، له رینگه ی هاوه لی خو شه ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) هوه (خوای ئی رازی بیت)، سه باره ت به چیرۆکی نه و هاوه له خو شه ویسته ی، که پی ده و ترا (أَبُو أَمَامَة) و، عهرزی پیغه مبه ری خوای کردبوو، که خه مبارو قهرزاره. (۲)

(۱) پروانه: سُننُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۰ / به ژماره: ۳۵۶۳.

(۲) پیغه مبه ری خواش پی فهرموه: به یانیان و ئیواران بلی: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَالْبَخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ غَلَبَةِ الدَّيْنِ وَقَهْرِ الرِّجَالِ».

نه گهر كه سينك ههستی به ته نهایی و دلتهنگی دمکرد چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له کتێبه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوهلی خۆشهویست (وَلَيْد) ی کورپی (وَلَيْد) هوه (خوای لێ رازی بیت) { که برای (خَالِد) ی کورپی (وَلَيْد) بوه }، نهو عهرزی پیغمبهری خوای کردوه (دروودی خوای له سه ر بیت): نهی پیغمبهری خوا، ههست به ته نهایی و دلتهنگی ده کهم! پیغمبه ریش فهرمووی: "ته گهر چوویته سه ر جینگهی خهوتن، بلی: "أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ، وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ، وَأَنْ يَخْضَرُونَ" ئیتر نهو حالته زیانت بی ناگهیه نیّت، (یان گونجاوتره بوتریّت) نزیکت نابیته وه".^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتێبه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوهلی خۆشهویست (بَرَاء) ی کورپی (عَازِب) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که فهرموویتهی: بِأَوَّلِكَ هَاتِهِ خِزْمَتِي بِبَغْه مَبْهَرِي خَوَا (دروودی خوای له سه ر بیت) و، سکا لای دلتهنگی و بی تاقهتی ده کرد، پیغمبه ریش فهرمووی: نه م زیکره زۆر بکه: «سُبْحَانَ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ، رَبِّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ، جَلَّتِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضُ بِالْعِزَّةِ وَالْجَبَرُوتِ». جا پیاوه کهش زیکره کهی کرد، ئیتر دلتهنگی و بی تاقهتی کهی له سه ر لاچوو.^(۲)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۰۲ / به ژماره: ۶۳۸. هه دیسیکی (حَسَن) هوه، پیتشریش هیتامان.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۰۲ - ۳۰۳ / به ژماره: ۶۳۹. هه دیسیکی لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۱۲۸.

نه گهر كه سينك تووشی وه سوهسه بوو چی بلیت؟

خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَإِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾. [فُصِّلَتْ: ۳۶].

جا باشترین شتیک که بوتریت، نهوویه که خوای گه وره لهم فهرمایشته دا نیهمی له سر پهروه رده کردوه، فهرمانی پی کردوین. {که نهویش بریتیه له: پهنا به خوا گرتن له شیتان}

بوشمان ریوایت کراوه له ههردوو صهیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «يَأْتِي الشَّيْطَانُ أَحَدَكُمْ، فَيَقُولُ: مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ مَنْ خَلَقَ كَذَا؟ حَتَّى يَقُولَ: مَنْ خَلَقَ رَبَّكَ؟ فَإِذَا بَلَغَ ذَلِكَ، فَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ، وَلْيَنْتَه». (۱) واته: "شیتان له ریگهی وه سوهسه و خه یالاته وه دیته لای یه کیك له نیوه، لی ده پرسیت و ده لیت: (کی فلانه شتی درووست کردوه؟)، (کی فیساره شتی به دیهیتاوه؟)، ههتا ده گاته نهوه ده لیت: (کی پهروه ردگاری تزی درووست کردوه؟)، جا که گه یشته نهوه، با که سه که پهنا به خوا بگریت و، واز له و خه یالاتانه بهیئت".

له ریوایه تنیکی صهیحی موسلیمیشدا هاتوه: «لَا يَزَالُ النَّاسُ يَتَسَاءَلُونَ، حَتَّى يُقَالَ: "هَذَا خَلَقَ اللَّهُ الْخَلْقَ، فَمَنْ خَلَقَ اللَّهُ؟" فَمَنْ وَجَدَ مِنْ ذَلِكَ شَيْئًا، فَلْيَقُلْ: آمَنْتُ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ». واته: "به رده وام خه لکی له یه کتری ده پرسن، ههتا دهوتریت: (راسته که خوا بوونه وهری به دیهیتاوه، نهی کی خوای درووست کردوه؟) جا نهو که سهی پرسیاریکی وای پرووه پروو بوویه وه، یان خه یالو وه سوهسه یه کی لهم جوهری بو درووستبو، با بلیت: (من باوه ری ته واورم به خواو به پیغه مبهره کانی ههیه)".

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۱۹۴ / به ژماره: ۳۱۰۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۲۰ / به ژماره: ۱۳۴.

بوشمان رپوایت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السّنی) دا، له (عائشه) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لّی پازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبه ری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «مَنْ وَجَدَ مِنْ هَذَا الْوَسْوَاسِ شَيْئًا، فَلْيَقُلْ: "آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِرُسُلِهِ" ثَلَاثًا. فَإِنَّ ذَلِكَ يَذْهَبُ عَنْهُ».^(۱) واته: "ئهو که سه ی وه سه سه یه کی له م جوړه ی بو دروست بوو، با سی جار بلّیت: (باوه ری ته واومان به خواو به پیغمبه ره کانی هه یه)، ئیتر ئه و وه سه سه یه ی نامیئت".

بوشمان رپوایت کراوه له صه حی موسلیمدا، له هاوه لی خو شه ویست (عثمان) ی کوری (أبو العاص) وه وه (خوای لّی پازی بیت)، که فهرموویه تی: عهرزی پیغمبه ری خوا م کرد: "ئه ی پیغمبه ری خوا، شه ی تان نو یژ کردن و قور تان خو یندم لّی ټیکه دات!" پیغمبه ری خوایش (دروودی خوای له سر بیت) فهرمووی: «ذَلِكَ شَيْطَانٌ، يُقَالُ لَهُ خَنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتُهُ، فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَاتَّقِ عَنْ يَسَارِكِ ثَلَاثًا». واته: "ئه وه شه ی تان یکه، پی ده وتریت: (خَنْزَبٌ)، جا که هه ست به شتیکی وه ها کرد، په نا به خوا بگره له و شه ی تانه و، سی تفیش بکه ره لای چه پته وه".

(عثمان) ده فهرمویت: منیش وه هام کرد، ئیتر خوای گه وړه له کو لی کر دمه وه.^(۲)

منیش ده لیم: زانایان بو چوونی جیاوازیان هه یه سه باره ت به حه ره که ی (خاء) ه که له وشه ی (خَنْزَب) دا:

● هه ندیکیان فهرموویانه: (فَتْحَة) ی له سه ره. واته: به (خَنْزَب) ده خو یتر ټته وه.

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السّنی) / ۲۹۵ / به ژماره: ۶۲۶. ده قی حه دیسه که به م جوړه لاوازه، به لّام له رینگه یه کی تره وه به دریژ تر رپوایت کراوه و، ته نها باسی (سی جار) ه که ی ټیدا نیه. بروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَارِ / ۴ / ۱۳۲ - ۱۳۳. هه وړه ها ده شکریت حه دیسه که ی پی شوو بیته پالېشت بو نه م حه دیسه.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۸ / به ژماره: ۲۲۰۳.

● هندیکیش فەرموویانە: (کَسْرَة) ی لە ژێردایە. واتە: بە (خَنْزَب) دەخوینرێتەو.

● هندیکیش فەرموویانە: (ضَمَة) ی لە سەرە. واتە: بە (خَنْزَب) دەخوینرێتەو.

زانای پایه‌بەرز (ابْنُ الْأَثِير) لە کتیی (النَّهَایَةُ فِي غَرِيبِ الْحَدِيثِ وَالْأَثَرِ) دا ئەم شیوازی سییه‌می باس کردووە. بەلام دوانە کە یە کەمیان مەشهورو ناسراون. واتە: (خَنْزَب) و، (خَنْزَب).

بۆشمان رپوایەت کراوە لە (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُد) دا، بە رشتەیه‌کی جوان (جَیْد)، لە (أَبُو زُمَيْل) هەو، کە فەرموویه‌تی: عەرزی هاوێلی خوشەویست (ابْنُ عَبَّاس) م کرد: ئەو شتە چیە لە دڵمدا هەستی بێ دەکەم؟ ئەویش فەرمووی: چیە؟ منیش عەرزەم کرد: سویند بەخوا قسە ناکەم. ئەویش پێکەنی و فەرمووی: چیە، گومانە؟ پاشان فەرمووی: خو کەس لەووە رزگاری نەبوە، هەتا خوای گەورە ئەم ئایەتە ی دا بەزاند: ﴿فَإِنْ كُنْتَ فِي شکٍّ مِمَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ فَاسْأَلِ الَّذِينَ يَقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ﴾ [یونس: ۹۴]. واتە: {تۆ ئەگەر گومانێ هەیه‌ سەبارەت بەوێ ی بۆمان دامانبەزاندویت، برۆ پرسیار لەو کەسانە بکە، کە بەر لە تۆ کتیی خوایان خویندووەتەو (مەبەست تەورات و ئینجیلە)} . ئەوجا پێی فەرمووم: ئەگەر شتێک لە دڵدا هەست پێکرد، بلی: ﴿هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [التخیند: ۳]. واتە: {خو ئەو زاتە یە، کە لە پێش هەموو شتێکەو هەبوەو، لەدوای نەمانی هەموو شتەکانیش هەر دەمیت و، دەسەلاتدارو زالە بەسەر هەموو شتێکداو، زاتیکی ئاشکرایەو، کەیش دەرکی حەقیقەتە کە ی ناکات و، زاناو شارەزاشە بە هەموو شتێک}.^(۱)

(۱) پروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۵۰ / بە ژمارە: ۵۱۱۰. شیخی عەسقەلانی بە حەدیسیکی لاوازی داناوە. پروانە: نَتَائِجُ الْأَفْکَار / ۴ / ۱۳۷.

به رېشته يه کي (صَحِيح) يش له (رِسَالَة) که ي زانای پایه بهرز (أَبُو الْقَاسِم) ی (قُشَيْرِي) دا بۆمان رپوایه ت کراوه (رِه مته خوی لِي بِيْت)، نه ویش له خواناسی پایه بهرز (أَحْمَد) ی کورې (عَطَاء) ی (رُؤُذْبَارِي) هوه (خوی لِي رَازِي بِيْت)، که فهرموویه تی: له مه سه له ی خوښوړدن و ده ستويز گرتندا زور زورم پي ده چوو، شه ويکیان دلّم زور توند بوو، چونکه ناوړکی زورم رځاندو، دلّیشم هر دانه مرکایه وه، بویه له بهر خوّمه وه وتم: "نه ی پوره دگرم، داوی لیوړدن و لیخوښوونت لِي ده کم". جا گویم له ده نگیکه وه بوو، که فهرمووی: "لیوړدن له زانستدایه. (واته: لیوړدن کاتیکه که بزانت نه مه ی تو خه ریکیتی وه سه سه یه، نه ک دینداری)". نیر نه و حاله تم له کولبوویه وه.

هنديکیش له زانایان فهرموویانه: نه و که سه ی توو شی وه سه سه به له ده ستويزدا، یان له نويزدا، یان له هر شتيکی تر دا سونه ته (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بکات. چونکه نه گهر شه تان گوتي له زیکر بیت، ده گه رپته وه و دوور ده که وپته وه. وه (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) يش سه ری هه موو زیکره کانه.

جا هر له بهر نه مه شه، که صوفیه خواناسه پایه بهرز ه کان، بو پوره وده کړنی موریدو شونکه وتوه کانیاں زیکری (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان هه لېزاردوه، تا له کاتی تنه ایدای بیکه نو، فرمانیشیاں پي کړدون، که بهر ده وام بن له سه ری و، فهرموو شیا نه: به سوودترین چاره سه ر بو له کولبوونه وه ی وه سه سه بریتیه له: زیکری خوا زور کړدن.

خواناسی پایه بهرز (أَحْمَد) ی کورې (أَبُو الْحَوَارِي) ش فهرموویه تی: سکالای وه سه سه م برده خزمه تی خواناسی پایه بهرز (أَبُو سُلَيْمَانَ) ی (دَارَانِي)، نه ویش فهرمووی: نه گهر ده ته ویت لیت جیابیته وه، هر کاتیک هه ست پي کړد، هه ول بده خوت به شادومان و دلخوش پیشان بده یت. چونکه نه گهر دلخوش و شادومان بیت، وه سه سه و خه یالات نامینیت. چونکه هیچ شتيک نه به قه ده ر دلخوشی و

شادومانی کهسی ئیماندار لای شهیتان ناخۆش و بیژراو بیټ. خو ئه گهر غه مبارو دلته نگیش بیت، نه وه وه سه وه سه کهت زیاتر ده بیټ.

منیش ده لیم: ئهم فهرمایشتهش پشتگیری ئهو فهرمایشتهی یه کیکیک له پیشه وایان ده کات، که فهرموویه تی: "به راستی وه سه وه سه توشی ئهو که سه ده بیټ، که ئیمانی ته و او بوو بیټ. چونکه دز روو له مالی ویران ناکات".

ئه وهی به سه ر کهسی شیت و که و، کهسی که زینرا و دا ده خوینریت

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه لای خو شه ویست (أَبُو سَعِيدٍ ی (خُذْرِي) ه وه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویه تی: کۆمه لیک له هاوه لانی پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای ئی بیت) چوون بۆ سه فهریک، تا ریان که و ته لای خیله عه ره بیک و، داوایان ئی کردن میوانداریان بکه ن، نه وانیش رازی نه بوون و میوانداریان نه کردن. جا شتیک گه و ره ی هۆزه که ی گه ست (واته شتیک پیوه ی دا)، خه لکی خیله کهش به هه موو شتیک له گه لیدا خه ری کب وون، ه یج شتیک سوودی بۆی نه بوو! ئه و جا هه ندیکیان وتیان: ئه وه بۆ ناچن بۆلای ئه و کۆمه له که سه ی، که هاتون بۆ ئیره، به لکو شتیکیان پیټ. ئیر هاتن بۆلایان و، وتیان: خه لکینه، شتیک گه و ره که مانی گه ستوه، ئیمهش به هه موو شتیک له گه لیدا خه ری کب وون، ه یج شتیک سوودی پی ناگه یه نیت! ئایا لای ه یج کام له ئیوه شتیک ده ست ناکه ویت؟ یه کیکیش له هاوه له کان فهرمووی: "به ری وه لا من دو عایه کم لا ده ست ده که ویت". به لآم ئیمه داوای میوانداریمان ئی کردن و، ئیوهش میوانداریتان نه کردین. بۆیه به خوا دو عاتان بۆ ناکه م، تا شتیکمان له به رامبه ری ه وه بۆ بریار نه ده ن. ئه وه بوو له گه لیا ندا ریککه و تن له سه ر گه له مه ریک و، پاشان هاوه له که چو بۆلای خیله که و سو ره تی (الْفَاتِحَة) ی به سه ر گه و ره که یاندا خویندو، تفی خو ی

ده كرد به سهر شوينه گه زیتراوه که داو، ئیتر گه وره ی خیلّه که هه ستایه وه، ههروه کو له پەت به ربوویت، دهستی کرد به رویشتنو، هیچ ئازاری نه ماو، خیلّه کهش ئه وه ی که رپککه وتبوون له سهری دایان به کۆمه له هاوه له که. جا هه ندیکیان فهرموویان: با مه ره کان دابهش بکهین. به لام ئه وه یان که دوعاکه ی کردبوو فهرمووی: وا مه کهن، تاوه کو ده چینه وه خزمه تی پێغه مبه ری خواو، به سه رهاته که ی بو ده گێرپه نه وه، تا بزاین ئه و فهرمانی چیمان پی ده کات. جا که گه رانه وه بو خزمه تی پێغه مبه رو، به سه رهاته که یان بو گێراپه وه، ئه ویش به و هاوه له ی فهرموو، که دوعاکه ی کردبوو: "باشه چۆنت زانی، که ئه و سووره ته دوعایه؟! " ئه و جا به پێکه نینه وه فهرمووی: "کارێکی راست و درووستان کردوه و، مه ره کانیش دابهش بکه نو، له گه ل خۆتاندا به شیکیش بو من دابین".^(۱)

جا ئه مه ده قی رپوايه ته که ی ئیمامی بوخاریه، که له هه موو ده قه کانی تر ته واته ره.

له یه کێک له رپوايه ته کانیشدا هاوه، که هاوه له که دهستی کرد به خویندنی سوهره تی (الْفَاتِحَة) و، لیکه ده می خۆی کۆده کرده وه، جیگه گه زیتراوه که ی پی ته ره ده کرد، ئیتر کابراش چاکبویه وه.

له رپوايه تیکیشدا هاوه، که گه وره ی خیلّه که فهرمانی کرد سی (۳۰) مه ره بده ن به هاوه له که.

بو شمان رپوايه ت کراوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السّنی) دا، له زانای پایه بهرز (عبد الرحمن) ی کورپی (أبي لیلى) وه، ئه ویش له پیاوێکه وه، ئه ویش له باوکیه وه، که وتووێه تی: پیاوێک هاوه خزمه تی پێغه مبه ری خواو عهرزی کرد: "برا کهم ئازاری ههیه". پێغه مبه ری خواش (درودی خوی له سه ر بیت) فهرمووی: "ئازاری چی ههیه؟"

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۷۹۵ / به ژماره: ۲۱۵۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۷ / به ژماره: ۲۲۰۱.

نهویش عهرزی کرد: "جوړه شتییه کی ههیه". پټغه مبه ریش فهرمووی: "دهی بنیره به شوینیدا با بوم بهین". جا براکهی هاتو، له بهردهستی پټغه مبه ردا دانیشو، نهویش نهم سورهت و نایه تانهی به سهردا خویند:

● سوره تی: (الْفَاتِحَة).

● چوار نایهت له سهره تای سوره تی (البَقَرَة) {که بریتین له: ﴿الْم * ذَلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ * الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ * وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ﴾ [البَقَرَة: ۱ - ۴]. واته: {الم. نهو قورئانه پروزه گومانی تیدا نه که لای خواوه هاتوهو، هیدایه تدهرو ریگه پیشاندهره بو له خواترسان. نهوانه ی باوهریان به شته په نهانه کان ههیهو، نویره کان به چاکی راده پریتنو، لهو رزقو ریزیهش پیمان داون له ریگه ی خه یرو چاکه دا خه رجی ده کهن. نهوانهش که باوهریان بهو قورئانه ههیه، که بو تو دابه زیراهو، بهو کتیبانهش که پیش تو دابه زیراونو، باوهری ته وایشیان به ریزی دواپی ههیه}.

● دوو نایهت له ناوه راستی سوره تی (البَقَرَة): ﴿وَالَهُكُمُ إِلَهٌ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أُنزِلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ﴾ [البَقَرَة: ۱۶۳ - ۱۶۴]. واته: {خوای ئیوه تنه یه که خوایهو، هیچ په سترایکی راسته قینه نه، بیجگه له نهو، که زاتیکې به خشندهی میهره بانه. به راستی له به دیهیتانو درووست کردنی ناسمانه کانو زه ویداو، له جیاوازی شهو و رورداو، لهو که شتیانه ی بو بهرزه وندی خه لکی به ناو دهریادا دینو ده چنو، لهو ناوه ی خوا ی گه وره له ناسمانه وه دایباراندوهو، زهوی له پاش مردن پی زیندوو کردوته وهو، له هه موو جوړه گیانله به ریکی به سهردا بلاو کردوته وهو، لهو گوړانکاریه ی، که به سهر

باو هه وری پامکراودا دیت له نیوان ئاسمان و زه ویدا چه نډین به لگه ی
گه وره یان تیدایه بۆ ئه و که سانه ی، که خاوه نی عه قلو هوشن}.

● (آیة الْکُرْسِيِّ) {که بریتیه له: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾. [البقرة: ۲۵۵]} .
واته: {خوای گه وره ئه و خوایه یه، که بیجگه له ئه و هیچ په رستراویکی
راسته قینه نه و، زاتیکی زیندوه و سه ره پهرشتیارو چاودیری کاروباری
بوونه وهرانه، وه نه وز نایگریت و، خه ویشی لی ناکه ویت، ئه وه ی له ئاسمانه کان و
زه ویدا هه یه مولکی ئه وه، ئه و که سه کیه، که بی ئیزن و ریگه پیدانی ئه و
بتوانیت تکاو شه فاعه ت بکات؟ زاتیکی زاناو ئاگاداره به هه موو ئه وه ی
له به رده ستی خه لکیدا یه و، ئه وه ش که له دوای ئه وانه وه په یدا ده بیت،
خه لکیش په ی به هیچ شتیک له زانستی ئه و نابه ن، مه گهر ئه وه ی که خو ی
ویستبیتی و ره زامه ندی له سه ر هه بیت، کورسیه که ی فراوانه و جینگه ی هه موو
ئاسمانه کان و زه و ی تیدا ده بیت ه وه و، پاراستنی ئاسمانه کان و زه و ی ئه و زاته
ماندوو ناکات و، زاتیکی بالاده ست و مه زنه}.

● سی ئایه ت له کوژانی سوره تی (البقرة) {که بریتین له: ﴿اللَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبْدُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخْفُوهُ يُحَاسِبْكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ * آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا يُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾. [البقرة: ۲۸۴ - ۲۸۶]} .
واته: {ئه وه ی له ئاسمانه کان و زه ویدا هه یه مولکی

خوايه، جا ئه و شتهى كه له ناختاندايه چى ئاشكرای بكهن، يان بيشار نه وه، خوا هه ر به هۆيه وه لپرسينه وه تان له گه لدا ده كات، ئه و جا له و كه سه خو ش ده ویت، كه خو ى دهيه ویت و، سزای ئه و كه سه ش ده دات، كه خو ى دهيه ویت و، خواى گه و ره ش توانای به سه ر هه موو شتي كدا هه يه. پتغه مبه رى خوا با وه رپى ته واوى به وه هه يه، كه له لایه ن په روه ردگار يه وه بو ى دابه زئرا وه، ئيماندارانى ش با وه رپان پتته ي، هه مووشيان با وه رپان به خواى گه و ره، به فريشته كانى و، به كتيه كانى و، به پتغه مبه ره كانى هتيا وه، ده شلین: ئيمه جيا وازى له نتيوان هيجكام له پتغه مبه ره كانى خوا دا ناكه ين و، و ترو شيانه: ئيمه فه رمايشتى خوا مان بيستوه و، گو پرايه ئيشمان لى كرده، ئه ي په روه ردگار مان، لي مان خو شبه، ئيمه ش ته نها بو لای تو ده گه رپينه وه. خواى گه و ره ته كلي ف له هيج نه فسيك ناكات، به كا ريك نه يت كه له توانايدا يیت، هه ر نه فسيك پا داشت و سزای كا رو كرده وهى خو ى وه رده گرپته وه، با وه رداران ده پا رپته وه و ده لین: ئه ي په روه ردگار مان، ئه گه ر شتيكمان له بير جوو، يان هه له يه كمان كرد لي مان مه گره، ئه ي په روه ردگار مان، بارى گران مه خه ره سه ر شاغان، وه كو خستبو ته سه ر شانى ئه وانه ي پيش ئيمه، ئه ي په روه ردگار مان، باريك مه خه ره سه ر شاغان، كه توانای جيه جى كردن و هه لگرتي مان نه يیت و، بمانبو ره و، لي مان خو شبه و، به زه يت پماندا يته وه، تو گه و ره و سه ر په رشتيارمانى، به سه ر كا فرو بيا وه رپه كاندا سه رمان بجه {.

- ئايه تي ك له ئايه ته سه ره تايه كانى سو ره تى (آل عِمْرَان): كه بري تيه له: ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ [آل عِمْرَان: ١٨]. وا ته: {خواى گه و ره شا يه تى ده دات، كه بيجگه له ئه و هيج په رس تراو يكي راسته قينه نه و، فريشته و زانا كانيش ئه و شا يه تيه ده دن، خواى گه و ره برپا ره كانى دا ده رو ه را نه يه و، بيجگه له ئه و يش هيج په رس تراو يكي راسته قينه نه و، زاتيكي به ده سه لا تى كا ربه جيه {.

● نایه تیک له سورتهی (الْأَعْرَافِ): که بریتیه له: ﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ [الأعراف: ۵۴]. واته: {بهراستی پهروه ردگاری ئیوه بریتیه لهو خوایهی، که له شەش رۆژدا ناسمانه کان و زهوی دروست کردوهو، پاشان بالی دهسه لاتی بهسەر عەرشدرا پراکیشاوهو، شەو دەکات به پەرده بو داپوشینی رۆژو، به پهله شوینی دهکه ویتو، خۆرو مانگو نهستی ره کانیش به فرمانی نهو رامو ملکه چ بوون، جا بزانی، که به دیهتانی دروست کردو فرمان و بریار هەر به دهستی نهو، جا پاک و بیگهردی بو نهو خوایهی، که پهروه ردگاری هه موو عالمهه}.

● نایه تیک له سورتهی (الْمُؤْمِنُونَ): که بریتیه له: ﴿فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ﴾ [المؤمنون: ۱۱۶]. واته: {به رزو بالا یه نهو خوایهی، که پادشای راسته قینهو، بیجگه له نهویش هیچ په رستراوینکی راسته قینه نهو، هەر نهویش پهروه ردگاری عهرشی به ریزو به قه دره}.

● نایه تیک له سورتهی (الْجَنِّ): که بریتیه له: ﴿وَأَنَّهُ تَعَالَى جَدُّ رَبَّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا﴾ [الجن: ۳]. واته: {به رزو به ریزه پایه و مه قامی پهروه دگارمان، که نه هاوسه رو نه مندالیشی بو خوی بریار نه داوه}.

● ده نایهت له سه رهتای سورتهی (الصَّافَّاتِ) {که بریتین له: ﴿وَالصَّافَّاتِ صَفًّا * فَالزَّاجِرَاتِ زَجْرًا * فَالتَّالِيَاتِ ذِكْرًا * إِنَّ إِلَهُكُمُ لَوَاحِدٌ * رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَرَبُّ الْمَشَارِقِ * إِنَّا زَيْنَا السَّمَاءِ الدُّنْيَا بِزِينَةِ الْكَوَاكِبِ * وَحِفْظًا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ * لَا يَسْمَعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيُقَذَّفُونَ مِنْ كُلِّ جَانِبٍ * دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ * إِلَّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَأَتْبَعَهُ شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾ [الصافات: ۱-۱۰]}. واته: {سویند بهو فریشتانهی به ریز و هستان بو خوا به رستی. نهو جا سویند بهو فریشتانهی رینگری له هه وری ناسمان ده که نهو دهیهتن و دهیهن. سویند بهو فریشتانهی فەرما یشتی خوا ده خویننه وه. بهراستی

خوای ئیوه هدر یهك خوايه. پهروهردگاری ئاسمانه كانو زهويهو، پهروهردگاری نهو بوونه وهرانه شه، كه له نيتوان ئاسمانه كانو زهويدانو، پهروهردگاری نهو جينگايانه شه، كه خوړيان ليوه هه لدیت. بهراستی ئيمه نزيكترين ئاسمانان به جوانی نه ستيره كان رازاندوته وهو، پراستو وثمانه له هه موو شه يتانيكي ياخي و له فهرمانده رجوو. نهو شه يتانانه ناتوان گويگرن له فرشته كانی ئاسمانه بالاكانو، له هه موو لايه كه وه ره جم ده كړين و نه يزه كيان بو ده هاويزریت، تاوه كو به سوو كي و ريسواي بگه پرتريته وهو، سزايه كي ئازاراي هه ميشه يشيان بو هه يه، ته نها نهو شه يتانه نه يیت، كه له پر قسه يهك له ده می فرشته يهك ده فرنيیت، نهو يش يه كسر نه يزه كيكي پرشنگدار شوینی ده كه ویت}.

● سى نايهت له كوتايى سوره تى (الْحَشْرِ) {كه برتين له: ﴿هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ * هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيَّمُنُ الْعَزِيزُ الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ * هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾. [الحشر: ۲۲ - ۲۴]} واته: {خوا نهو خوايه يه، كه هيج په رستراويكي راسته قينه نه، بيجگه له نهو، زاناو ناگاداره به هه موو نه يتي و ناشكرايهك، نهو به سوزو ميه ره بانه. خوا نهو خوايه يه، كه هيج په رستراويكي راسته قينه نه، بيجگه له نهو، پاشاي هه ردوو جيهانه، له هه موو كه مو كورتيهك به ري و خاوينه، ناشتبه خشه، پشتيواني پيغه مبه رانه به به لگه ي ناشكرا، چاوديره به سر كارو كرده وه ي بنده كانی، به ده سه لاته، زاله به سر هه موو بوونه وهردا، مدزنو بالا ده سته، پاك و بيگه رده له وه ي بيا وهران هاو به شي بو داده نين. نهو خوايه دروستكه رو به ديهيته رو وینه كي شي هه موو بوونه وهره، خاوه ني ناوه هه ره جوانه كانه، نه وه ي له ئاسمانه كانو زهويدايه ته سبيحاتي نهو ده كه نو، نهو يش ده سه لاتداري به هي زي كار به جييه}.

- سوره تی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾.
- سوره تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾.
- سوره تی: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾.^(۱)

بوشمان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا به رشتهیه کی (صَحِيح)، له (خَارِجَة) ی کوری (صَلَتْ) هوه، نهویش له مامهیه وه، که فهرموویه تی: هاتم بۆ خزمه تی پیغه مبهری خواو، موسولمان بووم، دواتر گه پامه وه، له ریگه دا به لای کۆمه لیکدا تیه پریم، پیاویکی شتیان لابوو، به ناسن کۆت کرابوو. جا خزم کهس وکاری شته که وتیان: بۆمان باس کراوه، که نهو کهسه ی تۆ باسی ده کهیت، خهیری هیناوه، جا تۆ شتیکت لایه، چاره سهری نه م شته ی پی بکهیت؟ مامه ی ده لیت: منیش سوره تی (الْفَاتِحَة) م به سه ریدا خویند، نه وه بوو ده سته جی چاکبویه وه، نه وانیش سه د (۱۰۰) سه ر مه ریان پیدامو، منیش هاتم بۆ خزمه تی پیغه مبهری خواو، چیرۆکه کهم بۆ گێرپایه وه، نهویش فهرمووی: "بیجگه له و سوره ته هیچی ترت نه خویند؟" منیش عه رزم کرد: نه خیر. نه و جا فهرمووی: نه وه ی پشان داویت بیبه بۆ خۆت، سویند به ته مه نی خۆم، نه و کهسه ی به دوعای پوچه لو درۆینه شتیکی خوار دیت، خۆی تاوانبار ده بیت، به لام نه مه ی تۆ ده یخوژیت به دوعای حق و راستیه، بۆیه تاوانبار نابیت.^(۲)

ههروه ها نه م هه دیسه مان به ده قینکی تر له کتیه که ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا بۆ ریوایهت کراوه، که نهویش هه ر ریوایه تیکی تری ئیمامی (أَبُو دَاوُد) ه. جا نه و له گێرپانه وه ی هه دیسه که دا فهرموویه تی: له (خَارِجَة) وه، نهویش له مامهیه وه، که فهرموویه تی: له خزمه تی پیغه مبهری خواوه گه پاینه وه (دروودی خرای له سه ر بیت)، گه یشتین به خیله عه ره بیك. پرسیاریان لی کردین و وتیان: ده رمان و چاره سه رتان

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (أَبْنُ السُّنِّي) / ۲۹۸ - ۲۹۹ / به ژماره: ۶۳۲. هه دیسیکی

لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۴ / ۱۴۶ - ۱۴۷.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۴۰۵ / به ژماره: ۳۸۹۶.

بیه؟ نیمه شتیکی کۆتکراومان لایه. جا که شته کهیان به کۆتکراوی هینا، منیش سی رۆژ بهیانی و نیواره سوره تی (الْفَاتِحَة) م به سهردا خوینده وه، لیکى خۆم کۆده کرده وه، پاشان ده مهینا به لاشه ی شته کهدا. نه و جا شته که هه ستایه وه، ههروه کو له پەت بهربوویت. خه لکی خه لکه ش شتیکیان له بهرامبهردا پیدام، منیش وتم: نه خیر نامه ویت. نه وانیش وتیان: پرسیار بکه له پتغه مبهری خوا، بزانه خه لاله وه ریگریت یا نا، منیش هاتم بۆ خزمه تی و پرسم پتکرد، نه ویش فهرمووی: «كُلْ، فَلَعَمْرِي مَنْ أَكَلَ بِرُقِيَّةٍ بَاطِلٍ، لَقَدْ أَكَلَتْ بِرُقِيَّةٍ حَقًّا». واته: "بیخۆ، سویند به ته مهنی خۆم، نه گهر که سینک به دوعای پوچه ل شتیکی خواردییت، تو به دوعای حه ق و راستی خواردوته".^(۱)

منیش ده لیم: ناوی مامه که ی بریتیه له (عِلَاقَة) ی کوری (صُحَار). و تراویشه: ناوی (عَبْدُ اللَّهِ) بوه.

بۆشان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شتیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خوشه و یست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) وه (خوای لی رازی بیت)، که نه و قورئانی خویندوه به گوئی که سینکی شتداو، که سه کهش چاک بوه ته وه، پتغه مبهری خوایش (دروودی خوای له سه ر بیت) پرسیار ی لی کردوه و فهرموویه تی: "چیت خویندوه به گویند؟" نه ویش عهرزی کردوه: نایه ته کانی: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ * فَتَعَالَى اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ * وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْكَافِرُونَ * وَقُلْ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ﴾ [المؤمنون: ۱۱۵ - ۱۱۸]. واته: {بۆچی نیوه گومانتان وایه، که نیمه نیوه مان بیهووده درووست کردوه، نیوهش بۆلای نیمه ناگه رپترینه وه؟! جا به رزو بالایه نه و خوایه ی، که پاشای راسته قینه وه، بیجگه له ویش هیچ په رستراویکی راسته قینه نه وه، هه ر نه ویش په روه ردگاری عهرشی

(۱) بپروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۹۷ - ۲۹۸ / به ژماره: ۶۳۰.

به‌پښو به‌قه‌دره. هه‌ر که‌س ټک له‌گه‌ل خوا‌دا هاوار بکا‌ته شت‌یک‌ی ترو، نه‌ویش به‌خوا بزانی‌ت و، ه‌یچ به‌لگه‌یه‌کی‌شی له‌سه‌ر خوا‌یه‌تی نه‌و شته به‌ده‌سته‌وه نه‌بی‌ت، نه‌وه لپ‌رسینه‌وه‌ی لای په‌روه‌ردگاری خو‌یه‌تی و، به‌راستی بی‌پروا‌کان سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتوو نابن. توش نه‌ی پتغه‌مبه‌ری خوا به‌رموو: نه‌ی په‌روه‌ردگارم، لیم خو‌شبه‌و، به‌زه‌ییت پت‌مدا بی‌ته‌وه، چونکه تو باش‌ترین که‌سی به‌سو‌زو می‌ه‌ره‌بانی‌ت { نه‌وجا پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوا‌ی له‌سه‌ر بیت) به‌رموو: «لَوْ أَنَّ رَجُلًا مُّوقِنًا قَرَأَ بِهَا عَلَيَّ جَبَلٍ، لَزَالَ». واته: "ته‌گه‌ر پیاو‌تک به‌باوه‌ړیک‌ی ته‌واوه‌وه نه‌و نایه‌تانه به‌سه‌ر کی‌و‌تک‌دا بخو‌تیت‌ته‌وه، کی‌وه‌که لاده‌چیت و نامیت‌ت".^(۱) خواش له‌هه‌موو که‌س زانا تره.

نه‌و دوعایه‌ی بو‌پاراستنی من‌دا‌ل و شتی تر به‌کارده‌ی‌نریت

بو‌مان رپوا‌یه‌ت کراوه له‌صه‌حیحی بو‌خاری‌دا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) به‌وه (خوا له‌هه‌ردو‌کیان رازی بیت)، که‌به‌رموو‌یه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوا‌ی لی‌بیت) دوعای پار‌یزگاری به‌سه‌ر (حَسَن) و (حُسَيْن) دا ده‌خو‌تندو، ده‌یفه‌رموو: «أُعِيدُكُمْ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ غَيِّ لَآمَةٍ». واته: "په‌ناتان ده‌ده‌م به‌فه‌رمایش‌ت و سی‌فا‌ته ته‌واوه‌کانی خوا‌ی گه‌وره، له‌هه‌موو شه‌یتان و گیان‌له‌به‌ړیک‌ی ژه‌ه‌ردارو، له‌هه‌موو چاو‌ت‌کی پی‌سو زیان‌به‌خش". هه‌روه‌ها ده‌یفه‌رموو: «إِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ يُعَوِّذُ بِهَا إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِمْ أَجْمَعِينَ

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنِّي) / ۲۹۸ / به‌ژماره: ۶۳۱. هه‌دیس‌یک‌ی لاوازه.

پروانه: تَفَانِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۱۵۵.

وَسَلَّمَ-»^(۱) واته: (إِبْرَاهِيم) ی باوه گه وره شتان نهم دوعایه ی ده کرد بۆ پاراستنی (إِسْمَاعِيل) و (إِسْحَاق) ی کوری خوی (دروودی خویان لى بیت).

منیش ده لیم: زانایان فەرموویانه: (هَامَّة) بریتیه له هه موو گیانله به ریکی خاوه ن ژه هری کوشنده، وه کو مارو شتی تر. جه معة که شی بریتیه له (هَوَام). ههروه ها فەرموویانه: هه ندیک جار وشه ی (هَوَام) بۆ نه و گیانله به رانه ش به کار ده هینریت، که به سەر زه ویدا ده رۆن، ئیتر باوه کو کوشنده ش نه بن. وه کو: چه شه رات و میروو.

جا یه کیک له و جیگایانه ی که وشه ی (هَوَام) تیندا به م مانایه هاتوه، بریتیه له چه دیسیکی هاوه لی خۆشه و یست (کَغَب) ی کوری (عُجْرَة) (خوای لى رازی بیت)، { که ئیمامی بوخاری و موسلیم رپوایه تیان کردوه و، پیغه مبه ری خوا به (کَغَب) ی فەرموه: { «أَيُّ ذِيكَ هَوَامٌ رَأْسُكَ؟» واته: "ئایا سپیکانی سەرت ئازارت ده ده ن؟".^(۲)

سه باره ت به (عَيْنِ لَامَّةٍ) یش، بریتیه له و چاوه ی که ته ماشای هەر شتیک بکات تووشی زیانی ده کات.

ئهو دوعایه ی که به سەر دو مبه ل و زییکه و شتی له و جوړمدا ده خوینریت

سه باره ت به م باسه چه دیسیکی دایکه (عَائِشَة) هاتوه، که له م نزیکانه دا ده بهین، له (باسی ئه وه ی نه خو ش ده یلێت و، ئه وه ش به سەر نه خو شدا ده خوینریت).

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۳۳ / به ژماره: ۳۱۹۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۵۳۴ / به ژماره: ۳۹۵۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۸۵۹ /

بوشمان رپوايت كراوه له كتيبه كهي شينخي (ابن السني) دا، له يه كيڅ له خيژانه كاني پيغه مبهري خواوه (دروودي خواي له سهر بيت)، كه فهرموويه تي: جاريك پيغه مبهري خوا ته شريفى هينايه ژووره وه بولامو، منيش زيبكه يه ك له يه كيڅ له په نجه كام دهره اتبوو. نه ويش فهرمووي: (ذريرة) ت لايه؟ نه و جا هه نديكي خسته سهر زيبكه كهو، فهرمووي: بلي: «اللَّهُمَّ، مُصَغَّرَ الْكَبِيرِ، وَمُكَبَّرَ الصَّغِيرِ، صَغَّرَ مَا بِي». واته: "خوايه، نه ي بچوو ككه ره وه ي شتي گه وروه، گه وره كه ري شتي بچووك، نه م زيبكه يه ي په نجه م بچووك بكه ره وه". نيز زيبكه كه دامر كايه وه.^(۱)

منيش ده ليم: (ذريرة) بريته له پرشو ورده ي قاميشيكي بوخوش، كه له ولاتي هينده وه ده هتريت.

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السني) / ۳۰۰ - ۳۰۱ / به ژماره: ۶۳۶. نيمامي (حاکم) و شينخي عه سقه لاني به هه ديسيكي (صحيح) يان داناوه. پروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۲۳۰ / به ژماره: ۷۴۶۳، وَتَنْبِيْهُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۱۵۷ - ۱۵۸.

**((كتيبي زيكه كاني نه خوشي و مردن و
نه وهش پهيوه ندي به وانده وههيه))**

سونه ته يادی مردن زور بکړیت

بۆمان رپوایهت کراوه له کتبه کهي ئیمامی (ترمذی) و کتبه کهي ئیمامی (نسائی) و کتبه کهي ئیمامی (ابن ماجه) و، له غهیری نهوانیشدا، له هاوه لای خوښه ویست (أبو هريرة) وه (خوای لی رازی بیت)، نهویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سر بیت)، که فهرموویه تی: «أَكْثَرُوا ذِكْرَ هَٰذِمِ اللَّذَاتِ». واته: "یادی نهو شته زور بکهن، که چیژو خوښه کانی دنیا ده بچړیت". مهبهستی بهو شته مردنه.

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه. (۱)

سونه ته له باره ی نه خوښه وه پرسیار له خزم و کهس و کارمکه ی بکړیت و،

پرسیار لیکراو مکه ش وه لام بداته وه

بۆمان رپوایهت کراوه له صه حیخی بوخاریدا، له هاوه لای خوښه ویست (ابن عباس) ه وه (خوا له همدو وکیان رازی بیت)، که ئیمامی (علی) کوری (أبو طالب) (خوای لی رازی بیت)، له کاتی نهو نه خوښی و نازاره دا له خزمه تی پیغه مبهری خواوا بوو، که تییدا وه فاتی فهرموو، جا که ته شریفی هینایه دهره وه، خه لکه که عه رزیان کرد: نه ی باوکی حه سهن، پیغه مبهری خوا چونه (دروودی خوای لی بیت)؟ نهویش فهرمووی: سوپاس بو خوا باشه. (۲)

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۴ / ۵۵۳ / به ژماره: ۲۳۰۷، وَسُنُّ النَّسَائِيِّ / ۴ / ۴ / به ژماره: ۱۸۲۴، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۳ / ۱۴۲۲ / به ژماره: ۴۲۵۸. ههروه ها بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حِبَّان / ۷ / ۲۵۹ / به ژماره: ۲۹۹۲، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۴ / ۳۵۷ / به ژماره: ۷۹۰۹.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۱۵ / به ژماره: ۴۱۸۲.

نەومی نەخۆش دەبیلتو، نەومش ئەلای ئەودا دەوتریتو، نەومش بەسەر

ئەودا دەخوینریتو، پرسینەووش ئەحالی نەخۆش

بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً، لە (عائشە)ی دایکی ئیماندارانەو (خوای ئی رازی بیت)، که پێغەمبەری خوا (درودی خوای ئی بیت)، ئەگەر تەشریفی بێردایەتە سەر جێگەی خەوتن، دەستەکانی پێکەوێ دەناو، فووی پێدا دەکردن، هەرسێ سۆرەتی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ی دەخویندو، پاشان چەندە لەتوانایدا بوايە، دەستە پێرۆزەکانی دەهینا بە لاشەی پێرۆزیدا، بە سەری و دەمو چاوی و بەشەکانی پیشەووی لاشەی دەستی پێدەکردو، ئەم کارەشی سێ بارە دەکردهو. ^(۱) جا کاتیک نەخۆش کەوت، فەرمانی پێ کردم، که من ئەو کارە ی بۆ بکەم.

لە رپوایەتیکێ صەحیحشدا هاتو، که پێغەمبەری خوا (درودی خوای ئی بیت) لەو نەخۆشیەدا که تێدا وەفاتی فەرموو، خۆی ئەو سێ سۆرەتە ی دەخویندو، فووی دەکرد بە لاشەی پێرۆزیدا. دایکە (عائشە) فەرموویەتی: جا کاتیک نەخۆشیە که لەسەری قورس بوو، من سۆرەتە کانم دەخویندو، فووم دەکرد بە لاشەی پێرۆزیدا، لەبەر پێرۆزیش دەستەکانی خۆیم دەهینا بە لاشەیدا. ^(۲)

لە رپوایەتیکیشدا هاتو، که ئەگەر ئازاری هەبوايە، ئەو سۆرەتانە ی دەخویندو، فووی دەکرد بە لاشەی خۆیدا.

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۹ / بە ژمارە: ۵۴۱۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۳ /
/ بە ژمارە: ۲۱۹۲. دەقە کەش هی ئیمامی بوخاریە.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۵ / بە ژمارە: ۵۴۰۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۳ /
/ بە ژمارە: ۲۱۹۲.

وتراو به { (ابْنُ شَهَابٍ) ی (زُهْرِي) }، که یه کیکه له راویه کانی ئەم هه دیسه:
چۆن فووی ده کرد به لاشهیدا؟ ئەویش فهرمووی: فووی ده کرد به دهسته کانیداو،
پاشان ئەوانی دههینا به دهو چاویدا. ^(۱)

منیش ده لیم: له م باسه دا ئەو هه دیسانهش هاتون، که پیشتر له باسی (ئەوهی
به سه ره که سی شیت و گه و جدا ده خو ئیریت) هیتامان، که بریتی بوو له خو ئیندی
سوره تی (الفَاتِحَة) و، چهند ئایه تیکی تر.

بو شمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بو خاری و موسلیم و، (سُنَنِی
(أَبُو دَاوُد) و له غه یری ئەوانیشدا، له (عَائِشَة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لی رازی
یت)، که ئە گه ره که سیک سکا لای نازاری ئەندامیکی لاشه ی یان زامیک، یان
برینیکی بهینایه ته خزمه تی پێغه مبه ری خوا، ئەویش (درودی خوای لی یت) په نجه ی
شایه تومانی ده خسته سه ره وه ی و، به رزی ده کرده وه و، ده یفه رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ
أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا، يُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا، يَا ذَنْ رَبَّنَا». واته: "به ناوی خوا وه، تو زو
خاکی زهویه که مان، به لیک و ته رایی ده می هه ندیکمان، به ئیزنی خوا چاره سه ری
نه خو شمانی پی ده کریت".

له رپوایه تی کیشدا به م جو ره هاتوه: «تُرْبَةُ أَرْضِنَا، وَرِيقَةُ بَعْضِنَا».

منیش ده لیم: زانا یان فهرموویانه: (بِرِيقَةٍ بَعْضِنَا) واته: به لیک هه ندیکمان، که
مه به ست لئی لیک مروه.

زانا ی پایه ره ز { (ابْنُ فَارِس) له کتیبی (مُجْمَلُ اللَّغَةِ) دا } فهرموویه تی: (رِيق)
لیکی ئاده میزادو گیانله به ری تریش ده گرته وه و، هه ندیک جاریش ده کریت به
(مُؤْت) و، دهوتریت (رِيقَة).

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۵ / به ژماره: ۵۴۰۳.

شیخی (جَوَهَرِي) ش له { کَتَبِي (الصَّحَاح) دا } فهرموویه تی: (رِيقَة) له (رِيق) تایه تره.

بوئشان ریوایهت کراوه له ههردوو سهیحی بوخاری و موسلیمدا، له (عَائِشَة) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لَی رازی بیت)، که پیغمهبری خوا (درودی خوای لَی بیت)، دوغای پارێزگاری دهخویند به سهر یه کَیْک له خیزانه کانیداو، دهستی راستی دههینا به جیگه ی نازاره که ی لاشهیداو، دهیغهموو: «اللَّهُمَّ، رَبَّ النَّاسِ، أَذْهَبِ الْبَاسَ، اشْفِ، أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».^(۱) واته: "خوایه، ئه ی پهروهردگاری خه لکی، نهخووشی و نازار لهم خیزانهم دووربخه ره وه، شیفای بدهو چاکی بکه ره وه، چونکه هه ر تو شیفاده رو چاره سه رکهری، هیچ چاره سه ریک نه یجگه له چاره سه ری تو، چاره سه ریکی وا، که هیچ نهخووشیه ک به جی نه هیلت.".

له ریوایهتیکشدا هاتوه: که پیغمهبری خوا دوغای ده کردو، دهیغهموو: «امْسَحِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا أَنْتَ».^(۲) واته: "ئه ی پهروهردگاری خه لکی، نهخووشی و نازاری پوه مهیله، شیفاو چاکبونه وه ته نها به دهستی تویه و، بیجگه له توش هیچ که سیک نهخووشی و نازارمان له کۆل ناکاته وه".

بوئشان ریوایهت کراوه له سهیحی بوخاریدا، له هاوه لی خو شه ویست (أَنَسُ) وه وه (خوای لَی رازی بیت)، که فهرموویه تی به شوینکه وتوو ی پایه بهرز (ثَابِت) ی (بُتَانِي) (دهمته ی خوای لَی بیت): ئایا دوغاکه ی پیغمهبری خوات (درودی خوای لَی بیت) به سه ردا نه خوینم؟ ئه ویش عهرزی کردوه: "به لئ، بیخویننه". (أَنَسُ) یش

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۸ / به ژماره: ۵۴۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۱ / به ژماره: ۲۱۹۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۸ / به ژماره: ۵۴۱۲.

فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، رَبَّ النَّاسِ، مُذْهِبَ الْبَاسِ، اشْفِ، أَنتَ الشَّافِي، لَا شَافِيَ إِلَّا أَنتَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».^(۱)

منیش ده لیم: (لا یغادر) واته: جیی نه هیلیت و، لیی نه گهریت. (الباس) یش واته: نارچه تی و نه خوشی.

بو شمان ریوایت کراوه له سه حیجی موسلیمدا (ره جتی خوی لی بیت)، له هاوه لی خوشه ویست (عثمان) ی کوری (أبو العاص) سه وه (خوی لی رازی بیت)، که سکا لای نازاریکی لاشه ی خوی برده خزمه تی پیغمبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت)، نه ویش پی فهرموو: ده ست بخه ره سه ره نهو جیگه یه ی لاشه ت که نازاره که ی هیه وه، سی جار بلی (بسم الله) و، جهوت جاریش بلی: «أَعُوذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاطِرُ».^(۲) واته: "په نا ده گرم به گه وره یی و ده سه لات و توانای خوی گه وره له شهرو زیانی نه نازاره ی ههستی پی ده کهم و لیی ده ترسم".

بو شمان ریوایت کراوه له سه حیجی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (سعد) ی کوری (أبو وقاص) سه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغمبه ری خوا (دروودی خوی لی بیت)، له کاتی نه خوشیدا ته شریفی هیناوه بولای و، سی جار فهرموویه تی: «اللَّهُمَّ، اشْفِ سَعْدًا».^(۳) واته: "خوایه شیفای سه عد بدهیت".

بو شمان ریوایت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُدَ) و (تِرْمِذِي) دا، به رسته یه کی (صَحِيح)، له هاوه لی خوشه ویست (أَبْنُ عَبَّاسٍ) سه وه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، نه ویش له پیغمبه ری خواوه (دروودی خوی لی بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ عَادَ مَرِيضًا لَمْ يَحْضُرْ أَجَلُهُ، فَقَالَ عِنْدَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ: "أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيكَ"، إِلَّا عَافَاهُ اللَّهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى مِنْ ذَلِكَ الْمَرَضِ».^(۴) واته: "نهو که سه ی

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۶۷ / به ژماره: ۵۴۱۰.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۷۲۸ / به ژماره: ۲۲۰۲.

(۳) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۵۳ / به ژماره: ۱۶۲۸.

سەردانى نەخۆشېك بىكات، كە ئەجەلى نەھاتىيىت، جا ھەوت جارى لەلايدا بلىيت:
(داوا لە خىواي مەزن دەكەم، كە پەرورەدگارى عەرشى مەزنە، شىفات بىدات)
خىواي گەورە لەو نەخۆشە چاكى دەكاتەووە شىفاي بۆ دەنيريت".

ئىمامى (تېرمىڭى) فەرموويەتى: ھەدىسىكى (حەسەن) ھەو، ئىمامى (حەكەم) ىش لە
كتىبى (المستدرک على الصحيحين) دا فەرموويەتى: ھەدىسىكى (صحيح) ە لەسەر
مەرجى ئىمامى بوخارى. (۱)

بۆشمان رىپوايەت كراو ە (سەن) ى (أَبُو دَاوُد) دا، لە ھاوۋلى خۆشەويست
(عَبْدُ اللَّهِ) ى كورى (عَمْرُو) ى كورى (عَاصِ) ەو ە (خو) لە خۆى بارىشى رازى يىت، كە
فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خىواي لەسەر يىت) فەرموويەتى: «إِذَا جَاءَ الرَّجُلُ
يَعُودُ مَرِيضًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ، اشْفِ عَبْدَكَ، يَنْكَأْ لَكَ عَدُوًّا، أَوْ يَمْشِيْ لَكَ إِلَى صَلَاةٍ».
واتە: "ئەگەر كەسېك چوو بۆ سەردانى نەخۆشېك، با بلىيت: (خوایە، ئەم بەندەيەت
چاك بکەرەووە شىفاي بدە، تا ئىش و ئازار بگەيەنیتە دوژمنەكەت، يان لەبەر تو
بچىت بۆ نوپۆز كردن)".

ئىمامى (أَبُو دَاوُد) بە (ضَعِيف) ى دانەناو ە. (۲)

منىش دەلىم: (يَنْكَأ) واتە: ئىش و ئازار بگەيەنیت.

بۆشمان رىپوايەت كراو ە لە كىتەبەكەى ئىمامى (تېرمىڭى) دا، لە ئىمامى (عەلى) ەو ە
(خىواي لى رازى يىت)، كە فەرموويەتى: ئازارىكم ەبوو، پىغەمبەرى خوایش (درودى

(۱) بىروانە: سەنن أبى داوود / ۲ / ۲۰۴ / بە ژمارە: ۳۱۰۶، وسەنن الترميڭى / ۴ / ۴۱۰ / بە
ژمارە: ۲۰۸۳، والمستدرک على الصحيحين / ۱ / ۴۹۳ / بە ژمارە: ۱۲۶۸.

(۲) بىروانە: سەنن أبى داوود / ۲ / ۲۰۴ / بە ژمارە: ۳۱۰۷. ئىمامى (حەكەم) بە ھەدىسىكى
(صحيح) ى دانەو، شىخى عەسقىلانىش بە ھەدىسىكى (حەسەن). بىروانە: المستدرک على
الصحيحين / ۱ / ۴۹۵ / بە ژمارە: ۱۲۷۳، وتنايج الفکار / ۴ / ۱۸۸ - ۱۸۹.

خوای له‌سر بیت) ته‌شریفی هی‌نا بۆلام، منیش له‌و کاته‌دا ده‌موت: (اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ أَجَلِي قَدْ حَضَرَ فَأَرْحِنِي، وَإِنْ كَانَ مُتَأَخِّرًا فَأَرْفَعْنِي، وَإِنْ كَانَ بَلَاءٌ فَصَبِّرْنِي) واته: "خوایه، نه‌گهر کاتی مردنم هاتوه، نه‌وا له‌م نازارو نار‌ه‌حه‌تیه‌ پرزگارم بکه‌و، نه‌گهر ماویشیتی، نه‌وا له‌کو‌لم بکه‌ره‌وه‌و له‌سه‌رمی لابه‌و، نه‌گهر تاقیکردنه‌وه‌شه، نه‌وا خور‌ا‌گ‌ریم پی‌ به‌خشه". جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی: "نه‌وه‌ وت‌ چی؟" نه‌ویش چی وت‌بوو بۆی دوباره‌ کرده‌وه‌و، پی‌غه‌مبه‌ریش به‌ قاچی موباره‌کی لی‌دار، فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ، عَافِهِ - أَوْ اشْفِهِ -». -گومانه‌که‌ له‌ ئیمامی (شُعْبَة) وه‌یه، که‌ ئایا پی‌غه‌مبه‌ری خوا فه‌رمووی (عَافِهِ) یان (اشْفِهِ) - جا ئیمامی (عَلَيْهِ) فه‌رمووی: ئی‌تر دوا‌ی نه‌وه‌ هه‌ستم به‌و نازاره‌ نه‌ کرده‌وه‌.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ هه‌ردوو کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له‌ هه‌ردوو هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) و (أَبُو هُرَيْرَة) وه‌ (خو‌اله‌ هه‌ردوکیان رازی بیت)، که‌ نه‌وان شایه‌تن له‌سه‌ر نه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خو‌ای له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «مَنْ قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ"، صَدَّقَهُ رَبُّهُ، فَقَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَأَنَا أَكْبَرُ" وَإِذَا قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ" قَالَ: يَقُولُ: "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، لَا شَرِيكَ لِي". وَإِذَا قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ"، قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، لِي الْمُلْكُ، وَلِي الْحَمْدُ". وَإِذَا قَالَ: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ"، قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِي" وَكَانَ يَقُولُ "مَنْ قَالَهَا فِي مَرَضِهِ، ثُمَّ مَاتَ، لَمْ تَطْعَمَهُ النَّارُ". واته: "هه‌ر که‌سێک بلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ)، خو‌ای په‌روه‌ردگاریش ته‌صدیقی ده‌کات و، ده‌فه‌رمویت: (لا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَأَنَا أَكْبَرُ). خو‌ نه‌گهر بلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، لَا شَرِيكَ لَهُ)، خو‌ای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: (لا إِلَهَ إِلَّا أَنَا وَحْدِي، لَا شَرِيكَ لِي). نه‌گهر بشلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، لَهُ

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۶۰ / به‌ژماره: ۳۵۶۴.

الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، خَوای گهورهش دهفهرمویت: (لا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، لِي الْمُلْكُ، وَلِي الْحَمْدُ). نه گهر بشلیت: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ)، خَوای گهورهش دهفهرمویت: (لا إِلَهَ إِلَّا أَنَا، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِي). جا پیغمهبری خوا فهرمووی: ههر که سیک له کاتی نه خوشیدا ئهم زیکرانه بکات و، پاشان بمریت، ناگری دۆزهخ نایسووتیت.

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سه حیحی موسلیم و، کتیه کانی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (نَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، به چهند رستهیه کی (صَحِيح)، له هاوهلی خوشه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خَوای لی رازی بیت)، که جوهره ئیل ته شریفی هیناوه بۆ خزمهتی پیغمهبری خوا (درودی خَوای له سر بیت) و، پئی فهرموه: "نه ی موحهمه د، چیه ناساغ و نه خوشیت؟" پیغمه بریش فهرموویهتی: "به لی". نهویش فهرموویهتی: (بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ). واته: "به ناوی خواوه دوعات بۆ ده کهم، تا له ههمو نهو شتانه بپاریزیت، که نازارت ده ده ن و، بشتپاریزیت له خراپه ی ههمو نه فسیکی خراپ، یان له ههمو چاویکی حه سود (یان له چاوی ههمو حه سودیک)، خوا شیفات بدات، به ناوی خواوه دوعات بۆ ده کهم".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۲)

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۹۲ / به ژماره: ۳۴۳۰، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۴۶ / به ژماره: ۳۷۹۴.

(۲) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۴ / ۱۷۱۸ / به ژماره: ۲۱۸۶، و سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۰۳ / به ژماره: ۹۷۲، و سُنُّ التَّنَائِي الْكُبْرَى / ۴ / ۳۹۳ / به ژماره: ۷۶۶۰، و سُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۱۶۴ / به ژماره: ۳۵۲۳.

بوشمان رپوایهت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن عباس) هوه (خوا له هردووکیان رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت)، ته‌شریفی برد بۆلای عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی، که نه‌خۆش بوو. (ابن عباس) فه‌رموو: پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌ر کاتیک ته‌شریفی ببردایه بۆلای نه‌خۆشیک، پیی ده‌فه‌رموو: «لا بَأْسَ، طَهُورٌ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ». واته: «قه‌یناکه هیچ نه‌، نه‌گه‌ر خوا بیه‌وێت نه‌م نه‌خۆشیه پاکه‌وه‌که‌ره‌و که‌فاره‌تی گونا‌هه». (۱)

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیه‌که‌ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَنَس) هوه (خوی لێ رازی بیت)، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت)، ته‌شریفی برد بۆلای عه‌ره‌بیکی ده‌شته‌کی، که تایی هه‌بوو، جا پیی فه‌رموو: «كَفَّارَةٌ وَطَهُورٌ». واته: «که‌فاره‌تی گونا‌هه‌و، پاکه‌وه‌که‌ریشه». (۲)

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو أَمَامَةَ) وه (خوی لێ رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سر بیت) فه‌رموویه‌تی: «تَمَامُ عِيَادَةِ الْمَرِيضِ أَنْ يَضَعَ أَحَدُكُمْ يَدَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ، أَوْ عَلَى يَدِهِ، فَيَسْأَلُهُ: كَيْفَ هُوَ». واته: «سه‌ردانی کردنی ته‌وای نه‌خۆش نه‌وه‌یه، که یه‌کیک له‌ ئیوه‌ ده‌ستی بخاته سه‌ر ته‌وێل و نیو‌چاوانی یان سه‌ر ده‌ستی نه‌خۆشه‌که‌و، په‌رسیاری لێ بکات، که چۆنه».

ئه‌مه ده‌قی رپوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) هه. (۳)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۴۱ / به ژماره: ۵۳۳۲.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۵۲ / به ژماره: ۵۳۵. شيخ (نُورُ الدِّين) (هَيْثُمِي) فه‌رموویه‌تی: ئیمامی (أَحْمَد) رپوایه‌تی کردوه‌و، که سه‌کانی رسته‌که‌شی متمانه‌دارن. شیخی عه‌سقه‌لانی به‌حه‌دیسکی (حَسَن) ی داناوه. بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۲ / ۲۹۹ / به ژماره: ۳۷۸۱، وَتَانِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۲۰۴.

(۳) بروانه: سُنَنُ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۷۶ / به ژماره: ۲۷۳۱.

له رپوایه ته که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) شدا بهم جوړه هاتوه: «مِنْ تَمَامِ الْعِيَادَةِ أَنْ تَضَعَ يَدَكَ عَلَى الْمَرِيضِ، فَتَقُولَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ أَوْ كَيْفَ أَمْسَيْتَ؟»^(۱).

ئیمامی (بِرْمِذِي) فهرموویه تی: رښته که ی نه وه نیه (واته: بهیږ نیه و لاوازه).

بوښمان رپوایه ت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاروه لی خوښه ویست (سَلْمَان) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جَارِيكَ نه خوښ بووم، پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سر بیت) ته شریفی هیټا بولام، فهرمووی: «يَا سَلْمَانُ، شَفَى اللَّهُ سَقَمَكَ، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَعَافَاكَ فِي دِينِكَ وَجِسْمِكَ إِلَى مُدَّةِ أَجَلِكَ»^(۲) واته: "نهی (سَلْمَان) خوا شیفای نه خوښه که ت بدات و، له تاوانت خوښیت و، هه تا ماویشیت دین و لاشه ت ساغو سه لامه ت بکات".

بوښمان رپوایه ت کراوه له کتبه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له ئیمامی (عُثْمَان) ی کوری (عَفَّان) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: جَارِيكَ نه خوښ که و تم و، پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سر بیت) ته شریفی ده هیټا بولام، جا روژیکیان نهم دوعایه ی بو کردم: «بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، أُعِيذُكَ بِاللَّهِ الْوَاحِدِ الصَّمَدِ، الَّذِي لَمْ يَلِدْ، وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ، مِنْ شَرِّ مَا تَجِدُ». واته: "به ناوی خوای به سوژی میهره بانه وه، داوا ده که م له خوای تاكو ته نه ای بی نیازی جیگه نیاز، که که سی لی نه بو وه، له که سیش نه بو وه، که سیش هاوړنه و هاوړتای نه و نیه، تا له شهرو زیانی نهم نه خوښی و نازاره بپاریزیت". نه و جا که پیغه مبهری خوا هه ستایه وه ته شریف ببات، فهرمووی: نهی (عُثْمَان) بهم زیکره په نا به خوا بگره.

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۵۲ - ۲۵۳ / به ژماره: ۵۳۶.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۵۷ - ۲۵۸ / به ژماره: ۵۴۸. حه دیسیکی

لاوازه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۲۰۷ - ۲۰۸.

چونکه هیچ كهسك له ئیوه پهنای به خوا نه گرتوه به زیكریكى هاویندهی ئهم
زیكره.^(۱)

**سونه ته وهسیت بكریت بۆ كهس و كارى نه خوش و، نهو كه سهش خزمه تی
دمكات، كه نه گه لیدا باش بن و، نارام بگرن له سه ر نهو زه حمه ت و
ناره حه تیانه ی به هوی نهو موه توشیان ده بیته. به هه مان شیوه وهسیته
بكریت بۆ نهو كه سهش، كه به هوی جینه جی كردنی حه دی شه ره ی و،
توله ی كوشتن و، شتی ترموه مردنی نزیك بوه ته وه**

بۆمان رپوايه ت كراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه و یست
(عِمْرَان) ی كور ی (حُصَيْن) به وه (خوا له ههردوو كیان رازی یته)، كه ئافره تيك له هۆزی
(جُهَيْنَة) هاته خزمه تی پێغه مبه ری خوا (دروودی خوا ی لای یته) و، به هوی زینا كرده وه
سكى پرپوو بوو، جا عه رزی پێغه مبه ری خوا ی كرد: ئه ی پێغه مبه ری خوا، تاوانیكم
كردوه و، شایسته ی حه دی شه رعیم، تۆش جینه جی بكه له سه رم. پێغه مبه ری خواش
سه رپه رشتیاری ئافره ته كه ی بانگ كردو، فه رموی: "به باشی له گه ل ئهم ژنه دا
بجوولێره وه. كاتیکیش سكه كه ی داناو، مندا له كه ی بوو، بیه نه ره وه بۆلام".
سه رپه رشتیاره كه شی وه های كرد، كه پێغه مبه ری خوا فه رمانی پێكرد. جا كه
ژنه كه ی هینایه وه، پێغه مبه ری خوا فه رمانی كرد، جل و بهر گه كه ی خویان له به ریدا

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۶۰ / به ژماره: ۵۵۳. حه دیسیکی لاوازه.
پروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۴ / ۲۱۰.

توند کردو، پاشان فهرمانی کرد که بهردبارانی بکهن، نهوجا بهردبارانیان کردو،
دواتریش که مرد، پیغه مبهری خوا نویژی لهسه رکرد.^(۱)

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۳ / ۱۳۲۴ / به ژماره: ۱۶۹۶.

نه گهر كه سينك توشی سهرنیشه، یان تا، یان ههر نازاریکی تربوو چی بلیت؟

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی شیخی (ابن السنّی) دا، له هاوهلی
خۆشهویست (ابن عباس) هوه (خواله ههردووکیان رازی بیت)، که پێغه مبهری خوا
(دروودی خوی له سهر بیت) فیری ده کردن، که بۆ ههموو نازاریک و، بۆ (تا)، ئهم زیکره
بکات و، بلیت: «بِسْمِ اللَّهِ الْكَبِيرِ، نَعُوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ، مِنْ شَرِّ عِرْقِ نَعَارٍ، وَمِنْ شَرِّ حَرِّ
النَّارِ». ^(۱) واته: "به ناوی خوی گهوره، په نا ده گرین به خوی مهزن، له زیانی
ده ماریک که به فیجقه و هورووژم خوینی به ربیت و، له شهرو زیانی گهرمایی ناگری
دۆزه خیش"

ههروهها ده شکریت سوره تی (الفاتحه) و، ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ
الْفَلَقِ﴾ و، ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ به سهر خۆیدا بخوینیت و، فوو بکات به ههردوو
دهستیدا، وه کو پیشتر باسمان کرد.

ههروهها ده کریت نهو نزاو پارانه وانesh بکات، که بۆ خهم و خهفته
به کار ده هینرین و، پیشتریش باسمان کرد.

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۲۶۷ / به ژماره: ۵۶۶. شیخی عهسقه لانی به
حه دیسیکی لاوازی داناوه و، فهرموو شیتی: نیمامی (أحمد) و (ترمذی) و (ابن ماجه) و
(حاکم) یش ریوایه تیان کردوه، جا سهیره به لامه وه که نیمامی نه وه وی ته نها له ریگه ی
شیخی (ابن السنّی) هوه هیناویتی !!! بروانه: تَتَانِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۲۱۳ - ۲۱۴.

دروسته نه خوش بلیت: نازارم زوره، یان تام ههیه، یان نای سهرم... **یان شتیکی لهو شیوه. هیچیکیش نه وانه ناپه سهند ښ، نه گهر به شیوهی** **توورمیی و، دهربرینی وهرسی نه بیت**

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورې (مَسْعُود) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: جارێک پتغه مبهری خوا (درودی خوای له سر بیت) تای هه بوو، منیش چوومه خزمه تی و، دهستم له لاشه ی پرۆزی داو، عهرزم کرد: قوربان تایه کی زۆر توندت ههیه. نهویش فهرمووی: «أَجَلْ، كَمَا يُوعَكَ رَجُلَانِ مِنْكُمْ». واته: "به لی، بهقه ده ر دوو پیاو له ئیوه (تا) ده مگریت".^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشه ویست (سَعْد) ی کورې (أَبِي وَقَّاص) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویه تی: جارێک نازاریکی زۆرم هه بوو، پتغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت)، ته شریفی هینا بۆلام، منیش عهرزم کرد: قوربان ده بینیت چهنده نازارم ههیه و، که سیکی ده وله مندیشم و، ته نها یه ک کچیش میرا بهرم ههیه .... هتد.^(۲)

بۆشمان رپوایهت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له زانای پایه رز {قَاسِم} ی کورې (مُحَمَّد) ی کورې ئیمامی (أَبُو بَكْر) هوه، که فهرموویه تی: (عَائِشَة) ی دایکی ئیمانداران (خوای لی پازی بیت) فهرموویه تی: نای سهرم! پتغه مبهری خواش (درودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: به لکو من نای سهرم..... هتد.^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۳۹ / به ژماره: ۵۳۲۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۹۱ / به ژماره: ۲۵۷۱.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۴۵ / به ژماره: ۵۳۴۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۵۰ / به ژماره: ۱۶۲۸.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۵ / ۲۱۴۵ / به ژماره: ۵۳۴۲.

نهم حەدىسە بەم دەقە حەدىسێكى (مُرْسَل)ه.^(١)

ناپەسەندە كەسێك ئاواتى مردن بخوازیت، بەهۆى ئەوى كە تووشى ناپەسەندەك بوه. بەلام ئەگەر ترسى فیتنەى هەبوو ئە دینهكەى، ئەوا دروسته

بۆمان رپوایەت كراوه لە هەردوو صحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە هەروەلى
خۆشه‌ويست (أَنَس)هوه (خوای لى رازى بێت)، كە فەرموویەتى: يَتَغَمَّبُهُ رِى خَوَا
(دروودى خوای لەسەر بێت) فەرموویەتى: «لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ مِنْ ضَرِّ أَصَابِهِ، فَإِنْ
كَانَ لَا بُدَّ فَاعِلًا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ، أَحْنِيْ، مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِّيْ، وَتَوَفَّنِيْ إِذَا كَانَتْ
الْوَفَاةُ خَيْرًا لِّيْ».^(٢) واتە: "با هیچ كەسێك لە ئێوه مردن بەئاوات نەخوازیت بەهۆى
ئەوى كە تووشى ناپەسەندەك بوه، خو ئەگەر هەر دەبوو وا بكات، ئەوا
با بلیت: (خوایه، ئەگەر زيان بۆ من باشتره، بە زیندووێى بهیڵەره‌وه‌و، ئەگەر
مردنیش باشتره، بمرێته)".

---

(١) شیخی عەسقلانى فەرموویەتى: مەبەستى ئىمامى نەه‌وى ئەو‌یه، كە (قَاسِم) چیرۆك و
باسیكى گێڕاوه‌ته‌وه، كە خۆى لەو كاتەدا ئاماده‌ى نەبوه‌و، نەشى فەرموه: دایكه (عَائِشَةُ)
بۆى گێڕاوه‌ته‌وه. بەلام ئىمامى بوخارى پشتى بەوه بەستوه كە وا مەشهوره (قَاسِم)
لەخزمەتى پوره (عَائِشَةُ)یدا زۆر بوه‌و، حەدىسى زۆرىشى لێوه رپوایەت كردوه‌و، هەر
پوورىشى لەدوای باوكى سەرپەرشتى پەروەردە كردنى كردوه، هەتا وه‌فاتى فەرموه. پاشان
فەرموویەتى: نهم حەدىسە مەشهوره لە دایكه (عَائِشَةُ)وه، كە لە چەند رینگەیه‌كى تره‌وه
لێه‌وه رپوایەت كراوه. برۆانه: تَتَأَنِّجُ الْاَفْكَارَ / ٤ / ٢١٨.

(٢) برۆانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ٥ / ٢١٤٦ / بە ژماره: ٥٣٤٧، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ٤ / ٢٠٦٤
/ بە ژماره: ٢٦٨٠.

زانایانی هاوه لاغان و زانایانی تریش فەرمووینە: ئەمە ئەگەر ئاواخواستە کە ی بەهۆی ناپەسەندی و شتی واوه بوو. بەلام ئەگەر ترسی لە دینە کە ی هەبوو، بەهۆی خرابی زەمانەوه، یان بەهەر هۆیه کی تری هاوشیوهوه، ئەوه ناپەسەند نیه.

سونەتە کەسیک بپارێتەوه، کە ئە شاره پیرۆزە کە ی پێغه مبهری خوا دا بمریت

بۆمان رپوایەت کراوه لە صەحیحی بوخاریدا، لە دایکی ئیماندارانەوه (حَفْصَةُ) ی کچی ئیمامی (عُمَر) (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، کە فەرمووینە: ئیمامی (عُمَر) (خوای لێ رازی بیت) فەرمووینە: خوا یه، شەهید بووم لە رینگە ی خۆتدا پی بەخشەو، مردنە کە شەم بخرە شاره پیرۆزە کە ی پێغه مبهره کەتەوه. منیش عەرزەم کرد: جا ئەوه چۆن دەبیت؟ ئەویش فەرمووی: ئەگەر خوا بیهویت، بۆم دەکات.^(۱)

سونەتە دلنەوایی ئەخۆش بکریت

بۆمان رپوایەت کراوه لە کتێبه کە ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، بە رشتە یه کی لاواز، لە هاوه لێ خوشەویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هوه (خوای لێ رازی بیت)، کە فەرمووینە: پێغه مبهری خوا (دروودی خوای لەسەر بیت) فەرمووینە: «إِذَا دَخَلْتُمْ عَلَى مَرِيضٍ، فَنَفْسُوا لَهُ فِي أَجَلِهِ، فَإِنْ ذَلِكَ لَا يَرُدُّ شَيْئًا، وَيُطِيبُ نَفْسَهُ».^(۲)

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۲ / ۶۶۸ / به ژماره: ۱۷۹۱. پرسیاره کە ی (حَفْصَةُ) و وه لامه کە ی ئیمامی (عُمَر) لە صەحیحی بوخاریدا نیه.

(۲) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِيِّ / ۴ / ۴۱۲ / به ژماره: ۲۰۸۷، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۶۲ / به ژماره: ۱۴۳۸.

واته: "ئه گهر چوونه لای نهخۆش، به قسهی خۆش دلنهوایی بکه‌نو، هیوای ته‌مەندریژی بۆ بخوازن. خۆ ئه‌وهی ئیوه ده‌یکه‌ن هیچ شتێک له قه‌زاو قه‌ده‌ری خوا ر‌ه‌د ناکاته‌وه، به‌لام د‌لی نه‌خۆشه‌که خۆش ده‌کات".

جا ئه‌م هه‌دیه‌ ئه‌ گهر نه‌شه‌ئرایه هه‌ر ده‌بوو. چونکه پ‌یشت‌ر له (باسی ئه‌وهی به نه‌خۆش ده‌وتریت) هه‌دیسیکی (ابنُ عَبَّاس) مان ه‌ینا، که ده‌قه‌که‌ی به‌م شیوه‌ بوو: «لَا بَأْسَ، طَهُورٌ، إِنْ شَاءَ اللَّهُ».

دروسته ستایشی نه‌خۆش بک‌ریتو، باسی کرده‌وهو سیفه‌ته باشه‌کانی

بک‌ریت، ئه‌گه‌ر ب‌ینرا که ده‌ترسیت، به‌ئکو ترسه‌که‌ی ب‌ه‌و‌یت‌ه‌وه‌و،

گومانیشی باش ب‌ییت به‌ خ‌وای په‌روم‌ردگاری

بۆمان ر‌یوایه‌ت ک‌راوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) ه‌وه (خوا له هه‌ردووکیان ر‌ازی ییت)، که له کاتی پ‌یک‌رانه‌که‌ی ئیمامی (عُم‌ری ک‌وری (خَطَّاب) دا (خ‌وای ل‌ی ر‌ازی ییت)، بۆ دلنه‌وایی و سه‌بووری پ‌ت‌دان عه‌رزی کرده‌و: ئه‌ی فه‌رمان‌پ‌ره‌وای ئیمانداران، زۆر نیگه‌ران و نار‌ه‌حه‌ت مه‌به به‌مه‌ی ها‌توه به‌سه‌رت‌دا، خۆ جه‌نابت هاوه‌لی پ‌ت‌غه‌مه‌ری خوا بو‌ویتو، زۆریش به‌ جوانی هاوه‌ل‌ایه‌تیت کرده‌و، کاتیک‌یش ل‌یت جیا‌بوویه‌وه، ل‌یت ر‌ازی بوه. پ‌اشان به‌ جوانی په‌فاقه‌تی ئیمامی (أَبُو بَکْر) یشت کرده‌و، ئه‌ویش که ل‌یت جیا‌بوویه‌وه، هه‌ر ل‌یت ر‌ازی بوه. پ‌اشان به‌ جوانی په‌فاقه‌تی موس‌ولمانان‌یشت کرده‌و، خۆ ئه‌گه‌ر ل‌یشیان جیا ب‌یته‌وه، ئه‌وانیش هه‌ر ل‌یت ر‌ازین..... ئ‌یتر ته‌واوی هه‌دیه‌که‌ی باس کرد. ئیمامی

(عُمَر) یش (خوای لَی رازی بیت) فەرمووی: ئەو یەکیکە لە منەتەکانی خوای گەورە بەسەر مەوێ. (۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی موسلیماً، لە (ابْنُ شُمَاسَةَ یان شُمَاسَةَ) وە، کە فەرموویەتی: لە خزمەتی هاوێلی خۆشەویست (عُمَر) ی کورپی (عَاص) دا بووین و، ئەویش لە سەرەمەرگدا بوو، جا زۆر دەگریاو، پرووی وەرگیرابوو بۆلای دیواره کەو، کورپە کەشی عەرزی دەکرد: باوە گیان، ئەی پیغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) فلانە مژدەو فیسارە مژدە ی پێ نەدایت؟ ئەوجا ئەویش پرووی تیکردینەو، فەرمووی: باشترین و گەورەترین شتێک کە بۆ پاشەپروژمان نامادەمان کردبێت، بریتێ لە شایەتیدان لەسەر ئەوێ، کە بێجگە لە خوای گەورە هیچ پەرستراویکی راستەقینە نیە، موحەممەدیش پیغەمبەری خواوە.... ئەوجا تەواوی حەدیسە کە ی باس کرد. (۲)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە صەحیحی بوخاریدا، لە زانای پایەبەرزی (قَاسِم) ی کورپی (مُحَمَّد) ی کورپی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) وە (خوایان لَی رازی بیت)، کە (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیمانداران (خوای لَی رازی بیت)، نەخۆش کەوتبوو، هاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاس) یش (خوا لە هەردووکیان رازی بیت) تەشریفی هێنا بۆ خزمەتی و، عەرزی کرد: ئەی دایکی ئیمانداران، جەنابیش تەشریف دەبەیت بۆ خزمەتی پیشینە پراسالەکان: پیغەمبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) و، ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) (خوای لَی رازی بیت). (۳)

دێسان ئیمامی بوخاری رپوایەتی کردووە لە رینگە ی زانای پایەبەرزی (ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ) وە، کە دایکە (عَائِشَةُ)، بەر لەوێ وەفات بکات، نەخۆشی سەرەمەرگ زۆری بۆ هێناوو، هاوێلی خۆشەویست (ابْنُ عَبَّاس) یش (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۵۰ / بە ژمارە: ۳۴۸۹.

(۲) پروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۱۱۲ / بە ژمارە: ۱۲۱.

(۳) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۷۵ / بە ژمارە: ۳۵۶۰.

داوای مؤله تی کرد، تا بیته خزمه تی. ئه ویش فهرمووی: ئه ترسم وه سفو سه نام بکات. جا که سیک {واته: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) ی برازای خوی} عهرزی کرد: ئه وه ئاموزای پیغمبه ری خواجه (دروودی خوی له سه ر بیت) و، یه کیکیشه له که سایه تیه دیاره کانی موسولمانان. ئه ویش فهرمووی: ده ی رینگه ی بی بده ن با بیته ژووره وه. جا که ته شریفی هینایه ژووره وه، عهرزی دایکه (عَائِشَةُ) ی کرد: حالت چونه؟ ئه ویش فهرمووی: باشم، ئه گهر به ئه هلی ته قوا حسیب بکریم. (ابْنُ عَبَّاسٍ) یش فهرمووی: ده ی ئه گهر خوا بیه ویت، تو باشیت، چونکه هاوسه رو خیرانی پیغمبه ری خوا بوویت و، بیجگه له توش هیچ کچیکی تری نه هیناوه و، پاکایه تی و به رانه ته که شت له ئاسمانه وه دابه زیوه.^(۱)

باسی ئارمزوی خواردن لای نه خوش

بۆمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو کتیه که ی ئیمامی (ابْنُ مَاجَهْ) و شیخی (ابْنُ السُّنَنِ) دا، به رسته یه کی لاواز، له هاوه لی خوشه ویست (أَنَسُ) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغمبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) ته شریفی برد بۆ سه ردانی پیاوئیکی نه خوش و، بی فهرموو: حه ز له هیچ ده که یه ت؟ حه ز له کیک ده که یه ت؟ پیاوه که ش عهرزی کرد: به لی. پیغمبه ری خواش داوای کرد کینکی بۆ بین.^(۲)

بۆشمان ریوایه ت کراوه له هه ردوو کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَهْ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (عُقْبَةُ) کوری (عَامِرُ) وه (خوای لی رازی بیت)، که

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۷۷۹ / به ژماره: ۴۴۷۶.

(۲) بروانه: سُنَنُ ابْنِ مَاجَهْ / ۲ / ۱۱۳۸ / به ژماره: ۳۴۴۱، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنَنِ)

/ ۲۵۴ / به ژماره: ۵۴۰. هه دیسکی لاوازه، به لām پالپشتی هه یه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ /

۴ / ۲۳۶ - ۲۳۷.

فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «لا تُکْرَهُوا مَرْضَاكُمْ عَلَى الطَّعَامِ وَالشَّرَابِ، فَإِنَّ اللَّهَ يُطْعِمُهُمْ، وَيَسْقِيهِمْ». واته: "له سهر خواردن و خواردنه وه زور له نه خوښه کانتان مه کهن. چونکه خوی گه وره هیزی خواردن و خواردنه و هیان ده داتی و، توانای بهرگه گرتنی نازاری برسیتی و تیویتیان ده داتی".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حسن) ه. (۱)

با نه و که سه ی سهر دانی نه خوشیک دمکات، داوای دوعا خهیری لی بکات

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو کتیه که ی ئیمامی (ابن ماجه) و شیخی (ابن السنی) دا، به رستهیه کی (صحیح) یان (حسن)، له زانای پایه بهرز (میمون) ی کوری (مهراڻ) هوه، نهویش له ئیمامی (عمر) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فهرموویه تی: «إِذَا دَخَلْتَ عَلَى مَرِيضٍ، فَمُرْهُ، فَلْيَدْعُ لَكَ، فَإِنَّ دُعَاءَهُ كَدُعَاءِ الْمَلَائِكَةِ». (۲) واته: "نه گهر چو ته لای نه خوشیک، داوای لی بکه با دوعای خهیرت بۆ بکات. چونکه دوعای خهیری نه و وه کو دوعای فرشته کان وه هایه". به لām نه وه نده ههیه، که (میمون) ی کوری (مهراڻ) به خزمه تی ئیمامی (عمر) نه گه یشتوه. (۳)

(۱) پروانه: سنن الترمذی / ۴ / ۳۸۴ / به ژماره: ۲۰۴۰، و سنن ابن ماجه / ۲ / ۱۱۴۰ / به ژماره: ۳۴۴۴.

(۲) پروانه: سنن ابن ماجه / ۱ / ۴۶۳ / به ژماره: ۱۴۴۱، و عمل اليوم والليلة (ابن السنی) / ۲۶۲ - ۲۶۳ / به ژماره: ۵۵۷.

(۳) به مهش رسته که ی به چرانی تدايه. که واته وه کو شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: نه م حه دیسه نه (صحيح) هوه، نه (حسن) یشه. پروانه: نتائج الأفكار / ۴ / ۲۴۳ - ۲۴۵.

**با دواى نه‌وهى نه‌خۆش چاكبوويه‌وه ئامۆزگارى بكرىتو، نه‌وه‌شى
به‌بىر به‌ئىترىته‌وه، كه‌ نه‌گەر نه‌ ماوه‌ى نه‌خۆشيه‌كه‌يدا ته‌وبه‌ى كردوه،
يان هەر په‌يمان و به‌ئىنىكى به‌خوای گه‌وره‌ داوه، با جىيه‌جى بکات و**

پىيه‌وه پا به‌ئىت

- خوای گه‌وره‌ فهرموويه‌تى: ﴿وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ مَسْئُولًا﴾ [النساء: ۲۴]. واته: {وه‌فا بکه‌ن به‌و په‌يمانه‌ى که‌ داوتانه، بيه‌نه‌سه‌رو مه‌يشکىن، چونکه‌ به‌راستى په‌يمان لىرسينه‌وه‌ى له‌سه‌ره}.
- هه‌روه‌ها فهرموويه‌تى: ﴿وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا﴾ [البقرة: ۱۷۷]. واته: {نه‌وانه‌ى نه‌گەر په‌يمانىان دابىت، په‌يمانه‌كه‌يان جىيه‌جى ده‌که‌ن}.

هه‌روه‌ها چه‌ندىن ئايه‌تى ترىش له‌مباره‌وه‌ هاتوون.

بۆشمان رپوايه‌ت كراوه‌ له‌ كتيه‌كه‌ى شىخى (ابن السُّنِّي) دا، له‌ هاوه‌لى
خۆشه‌ويست (خَوَات) ى كورى (جُبَيْر) وه‌ (خوای لى‌رازی بىت)، كه‌ فهرموويه‌تى:
نه‌خۆش كه‌وتوو، پىغه‌مبه‌رى خوايش (درودى خوای له‌سه‌ر بىت) ته‌شريفى هىنا بۆلامو،
فهرمووى: "لاشه‌ت ساغ بىت، نه‌ى (خَوَات)". منيش عه‌رزى كرد: "لاشه‌ى
جه‌نايىشت، نه‌ى پىغه‌مبه‌رى خوا". نه‌ويش فهرمووى: «فَفِى اللّٰهِ بِمَا وَعَدْتُهُ». واته:
"ئه‌و به‌لئىنه‌ جىيه‌جى بکه‌، كه‌ به‌ خوات دابوو". منيش عه‌رزى كرد: "هه‌چ به‌ئىنىكم
به‌خوای گه‌وره‌ نه‌داوه". نه‌ويش فهرمووى: "به‌لئىت داوه. چونکه‌ هه‌چ به‌نده‌يه‌ك

نيه، كه نه خوښ بکه ویتو، به لټنی چاکه به خوا نه دات. بویه توښ نهو به لټنه
جیبه جی بکه، که به خوات دابوو".^(۱)

نه گهر که سیک له ژبانی خوئی ناومید بوو چی بلیت؟

بو مان ریوایت کراوه له کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له
(عَائِشَة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبر ی خوام
له کاتی سهره مەر گیدا بینی (دروودی خوای له سر بیت)، جامیک ناوی له لادا بوو، دهستی
ده کرد به ناویداو، ده یهینا به دهمو چاویداو، پاشان ده یفهرموو: «اللَّهُمَّ، أُعِنِّي عَلَى
غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَسَكَرَاتِ الْمَوْتِ». ^(۲) واته: "خوایه، یارمه تیم بده له سر زه حمت و
ناره حمتیه کانی مردن".

بو شان ریوایت کراوه له هردوو صحیحی بوخاری و موسلیما، له
(عَائِشَة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبر ی خوا
(دروودی خوای له سر بیت) - له کاتی سهره مەر گیدا - له باوه شدا پالی دابوویه وه،
گویم لیوو ده یفهرموو: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى». ^(۳)

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۶۳ / به ژماره: ۵۵۸. حه دیسکی لاوازه.

بروانه: مَجْمَعُ الزَّوَائِد / ۴ / ۱۹۰ / به ژماره: ۶۹۷۶، وَتَلَايُحُ الْأَلْكَار / ۴ / ۲۴۷.

(۲) بروانه: سُنَنُ التِّرْمِذِيّ / ۳ / ۳۰۸ / به ژماره: ۹۷۸، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۵۱۹ / به

ژماره: ۱۶۲۳. نیمامی (حَاكِم) و شیخی (مُتَاوِي) رسته که یان به (صَحِيح) داناه. بروانه:

الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۲ / ۵۰۵ / به ژماره: ۳۷۳۱، وَالتَّحْفَةُ بِشَرْحِ الْجَامِعِ

الصَّغِيرِ / ۱ / ۴۱۶.

(۳) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۴ / ۱۶۱۴ / به ژماره: ۴۱۷۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۹۳

/ به ژماره: ۲۴۴۴.

واته: "خوایه لیم خۆشبهو، بهزهیت پیمدا بیتهوهو، بمگهینه به دۆستو هاوهلی بهرزو بلند".

ههروهها سونهته قورئان زۆر بخوینیتو، زیکریش زۆر بکات.

ناپهسهندیسه که نائارامی دهبرپیتو، رهوشتی خرابی لیوه دهبرکهویتو، قسه بلیتو، کیشه و ناکوکی بهرپا بکات له شتانیکدا که ئاینی نهبن.

سونهتیه به دلۆ به زمان شوکرانه بژیری خوای گهوره بکاتو، نهوهشی لهبردا بیت که نهمه دواين کاتهکانی ژيانی دنیايتی. بۆيه با به کردهوی چاكو کاری باش کوتایي پی بهیتو، پهله بکات له دانهوی مافهکان به خاوهنهکانيان: ئیز مافی کهسیکی لاییت، یان ئەمانەتیک، یان شتیکی خوازارو. ههروهها داوای گهردن نازایش له کهسوکاری خۆی بکات: له هاوسهرهکهیو، له دایكو و باوکیو، له منداڵهکانیو، له خزمهتکارهکانیو، له دراوسێکانیو، له هاوهلۆ دۆستهکانیو، له ههموو ئەو کهسانهش، که له گهلیاندا مامهله یان رهفاقهت، یان ههر جوړه پهيوهندیهکی ههبویت.

ههروهها دهییت وهسیت بکات بۆ چاودێریو سهپرهرشتیاری کاروباری منداڵهکانی، ئەگەر باپهريهکی وایان نهبوو، که بۆ سهپرهرشتیاری بشیتو، وهسیتیش بکات بۆ راپهراوندنو نهجمادانی ئەو کارهیی، که خۆی لهو کاتهدا ناتوانیت جیهجیی بکات: وهکو بژاردنهوی قهرزو، شتی لهو جوړه.

ههروهها دهییت گومانی باش بهخوای گهوره بات، که بهزهیی پیمدا دیتهوهو، رهحی پی دهکاتو، نهوهشی لهبردا بیت، که ئەو درووستکراویکی بچوكو کهمبايهخی خوای گهورهیهو، خوای گهورهش پیوستی به سزادانو به گوێرایهلی ئەو نیه. ههروهها ئەو بهندهی خوایه، ناییت داوای لیبوردنو چاکه و چاوپۆشی فەزلۆ منهت له کهسیکی تر بکات.

ههروه‌ها سونه‌ته به‌رده‌وام نه‌و ئایه‌تانه‌ی قورئانی پی‌روژ بخوینتیه‌وه، که له‌باره‌ی
نومیدو هیواوه هاتونو، خو‌ی به‌ده‌نگیکی نه‌رمو ناسک بیاخوینتیت، یان که‌سێک
بو‌ی بخوینتیتو، نه‌ویش گو‌ئی لی بگری‌ت.

به‌همان شیوه سونه‌ته داوا بکات له‌کاتی سه‌ره‌مه‌رگیدا نه‌و هه‌دیسانه‌ی بو
بخوینتیه‌وه، که له‌باره‌ی نومیدو هیواوه هاتونو، چیرۆکو به‌سه‌ره‌اتی پیاو‌چاکانو،
فه‌رمایشته‌کانی نه‌وانیشی بو بگری‌دریتیه‌وه.

هه‌روه‌ها ده‌بی‌ت هه‌تاوه‌کو ماوه کاری چاکه زو‌ر بکاتو، پارێزگاری له
نوێژه‌کانی بکاتو، خو‌ی له‌خراپه‌و ناشه‌رعی پیا‌ری‌زیتو، پارێزگاریش له‌سه‌رجه‌م
نه‌رکو وه‌زیفه‌ ئایینه‌کانی بکاتو، به‌ئارام بی‌ت له‌به‌رامبه‌ر راپه‌راندنیانو، خو‌ی له
که‌مه‌ترخه‌می تیدا‌کردنیان پیا‌ری‌زیت. چونکه‌یه‌کی له‌ناشیرینه‌ری کاره
ناشیرینه‌کان نه‌وه‌یه، که‌ دوایین په‌یمانی نه‌و که‌سه له‌دنیادا - که‌ کی‌لگه‌ی
دوا‌روژه‌- بریتی بی‌ت له‌که‌مه‌ترخه‌می کردن له‌جیه‌جی‌کردنی واجبه‌کانو
سونه‌ته‌کاندا.

هه‌روه‌ها ده‌بی‌ت قسه‌ی نه‌و که‌سه‌ش قبول نه‌کات، که‌ ته‌مه‌لی ته‌وه‌زه‌لی ده‌کات
له‌راپه‌راندنو جیه‌جی‌کردنی نه‌مانه‌ی با‌سمان کردن. چونکه‌بهم جو‌ره‌ که‌سانه‌ش
تاقی ده‌کری‌ته‌وه، که‌ هاو‌پتی نه‌زانو دو‌ژمنی شا‌راوه‌ن. بو‌یه‌ ناییت نه‌و جو‌ره
قسانه‌یان لی قبول بکاتو، هه‌ولیش بدات ته‌مه‌نی خو‌ی به‌چاکه‌ری‌نو ته‌واوترین
شیوه‌ کو‌تایی پی به‌ییت.

سونه‌تیه‌ نه‌خۆشه‌که‌ وه‌سیت بکات بو‌ که‌سو‌کاریو، بو‌هاو‌ه‌له‌کانی، که
به‌ئارام بن له‌هه‌لس‌و‌که‌وت کردن له‌گه‌لیدا له‌کاتی نه‌خۆشیه‌که‌یداو، به‌رگه‌ی
نه‌وه‌ش بگرن، که‌ لی‌یه‌وه ده‌رده‌که‌ویت. دیسان وه‌سیتیان بو‌ بکات، که‌ ئارامیان
هه‌بی‌ت له‌سه‌ر نه‌و نا‌ره‌حه‌تیو زه‌حه‌ته‌ی به‌ه‌زی مردنی نه‌وه‌وه توشیان ده‌بی‌تو، له
وه‌سیته‌که‌شیدا زو‌ر نه‌وه‌ دو‌یات بکاته‌وه، که‌ له‌سه‌ری نه‌گرینو، پیان بل‌یت: له

حه‌دیسى (صَحِيح) ى پيغه‌مبه‌رى خوادا هاتوه (دروودى خواى له‌سەر بىت)، كه فهرموويه‌تى: «الْمَيِّتُ يُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ». ^(۱) واته: "مردوو سزا ده‌درىت به‌هوى گريانى كه‌سو‌كاره‌كه‌ى له‌سهرى" بويه وريا بن خوشه‌ويسته‌كانم، نه‌و كارانه نه‌كه‌ن، كه هوكارن بو سزادانى من.

هه‌روه‌ها وه‌سيتيشيان بو بكات، كه نه‌رم‌ونيان و له‌سهرخو بن له‌گه‌ل نه‌و مندالو، خزمه‌تكارو، كاره‌كه‌رو، شتانه‌ى تر كه به‌جيان ده‌هيليت و، وه‌سيتيشيان بو بكات، كه چاك بن له‌گه‌ل هاورپيكانيداو، نه‌وه‌شيان فير بكات، كه له‌ هه‌دیسى (صَحِيح) ى پيغه‌مبه‌رى خوادا هاتوه (دروودى خواى له‌سەر بىت)، كه فهرموويه‌تى: «إِنَّ مِنْ أَتْرَائِرٍ أَنْ يَصِلَ الرَّجُلُ أَهْلَ وَدِّ أَبِيهِ». ^(۲) واته: "يه‌كيك له‌ باشترين كارى چاكه نه‌وه‌يه، كه كه‌سيك په‌يوه‌ندى له‌گه‌ل نه‌و كه‌سانه‌دا به‌هيليت‌ه‌وه، كه دۆست و خوشه‌ويستى باوكى بوون". هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسى (صَحِيح) ى پيغه‌مبه‌رى خوادا هاتوه (دروودى خواى له‌سەر بىت)، كه له‌دواى وه‌فاتى دايكه (خَلْدِيَجَة) (خواى لى‌رازى بىت)، ريزى له‌ هاورپيكانى نه‌و گرتوه. ^(۳)

هه‌روه‌ها زور سونه‌ته، كه وه‌سيتيان بو بكات خويان له‌و داب و نه‌ريتانه به‌دوور بگرن، كه له‌ به‌رپيكردن لاشه‌ى مردوودا داهيتراون و، هه‌رگيز توخنيان نه‌كه‌ون. هه‌وه‌رها وه‌سيتيشيان بو بكات، كه هه‌ميشه‌ دو‌عاى خه‌يرى بو بكه‌ن و، به‌ تپه‌رپينى كات له‌بيرى نه‌كه‌ن.

---

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۹ / به‌ ژماره: ۱۲۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۸ / به‌ ژماره: ۹۲۷.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۹۷۹ / به‌ ژماره: ۲۵۵۲.

(۳) ب‌روانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۳۸۹ / به‌ ژماره: ۳۶۰۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۱۸۸۸ / به‌ ژماره: ۲۴۳۵.

سونه تیشه ماوه له‌دوای ماوه بیان بلّیت: هر کاتیک له کاریکدا که‌مته‌رخه‌میه‌کتان له من بینی، به نه‌رمی و له‌سه‌رخوی ناگادارم بکه‌نه‌وه‌و، نامۆزگاریم بکه‌ن. چونکه منیش ده‌کریت تووشی بیتاگایی و ته‌مه‌لی و ئیهمالی بسم. بویه نه‌گەر که‌مته‌رخه‌میه‌م کرد، چالاک و وریام بکه‌نه‌وه‌و، هاوکاریم بکه‌ن له‌سه‌ر خو‌ناماده‌کردن بۆ ئەم سه‌فه‌ره‌ دوورو درێژه‌م.

جا هه‌موو نه‌مانه‌ی باسم کردن به‌لگه‌کانیان زانراو مه‌شه‌ورن، منیش له‌به‌ر نه‌وه‌ی کتیه‌که‌م کورت و پوخت بیت باسم نه‌کردوون و نه‌مه‌پتان، نه‌گینا باسکردنیان چه‌ندین لاپه‌ره‌ی ده‌وێت.

ئه‌وجا نه‌گەر کاتی گیانده‌رچوونی نزیکبویه‌وه، با (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) زۆر بکات، تاوه‌کو ئه‌و زیکره‌ بیت به‌ دوایین قسه‌ی له‌ دنیا‌دا. چونکه له‌ هه‌دیه‌سیکی مه‌شه‌وردا له (سُنن)ی (أَبُو دَاوُد) و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا بۆمان رپوایه‌ت کراوه، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (مُعَاذ)ی کورپی (جَبَل)ه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ فه‌رمویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رمویه‌تی: «مَنْ كَانَ آخِرُ كَلَامِهِ "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" دَخَلَ الْجَنَّةَ».^(۱) واته: "ئه‌و که‌سه‌ی دوایین قسه‌ی بریتی بیت له (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ده‌چیته‌ به‌هه‌شته‌وه".

ئیمامی (حَاكِم) له‌ کتیبی (المُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا فه‌رمویه‌تی: رپشته‌که‌ی (صَحِيح)ه.^(۲)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له‌ سه‌حیحی موسلیم و، (سُنن)ی (أَبُو دَاوُد) و (ترمذی) و (نسائی) و له‌ غه‌یری ئه‌وانیشدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (أَبُو سَعِيد)ی (خُدَری)ه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که‌ فه‌رمویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر

(۱) پ‌روانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۰۷ / به ژماره: ۳۱۱۶.

(۲) پ‌روانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۵۰۳ / به ژماره: ۱۲۹۹.

بیت) فەرمووێهتی: «لَقِّنُوا مَوْتَكُمْ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ». واتە: " (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بێدەن بە گوتی ئەو کەسانە تاندا، کە لە سەرەمەرگ و گیانە لادان."

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرمووێهتی: حەدیسێکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هـ.^(۱)

هەروەها ئەم حەدیسەمان لە صحیحی موسلیماً بۆ رپوایەت کراوە، لە هاوێلی خۆشەویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لی رازی بیت)، ئەویش لە پیغەمبەری خواوە (دروودی خوای لەسەر بیت).^(۲)

زانایان فەرموویانە: ئەگەر کەسە نەخۆشە کە خوای (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ی نەکرد، بە کەسێکی ئامادە تەلقینی بکات و بیخاتە سەر زمانی و، بە نەرم و نیانی و لەسەر خۆیە وە فیری بکات، ئەو کە بیتاقەت ببێت و، نەیلێت. خۆ ئەگەر یەك جار وتی، ئیتر لێی دووبارە نەکاتەو، مەگەر دوا ی ئەو قسە یەکی تر بکات.

هاوێلانمان فەرموویانە: سونەتە ئەو کەسە ی تەلقینە کە ی دەکات، هیچ گومان و تۆمەتێکی خرابی لەسەر نەبێت، ئەو کە نەخۆشە کە ئیحراج بکات و، تۆمەتباری بکات.

هەروەها بزانه، کە کۆمەلێک لە هاوێلانمان فەرموویانە: ئێمە لە تەلقینی نەخۆشدا دەلێن: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ). بەلام زۆریە ی زانایان تەنها باسی (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان کردووە. منیش لە (كِتَابُ الْجَنَائِزِ) ی شەرحی (الْمُهَذَّب) دا ئەم مەسەلەم بە درێژی باس کردووە، بە خواوەنی بۆچوونەکان و بە بەلگەکانیشیانەو.

---

(۱) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۱ / بە ژمارە: ۹۱۶، وَسُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۰۷ / بە ژمارە: ۳۱۱۷، وَسُنُنُ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۰۶ / بە ژمارە: ۹۷۶، وَسُنُنُ التَّسَانِي / ۴ / ۵ / بە ژمارە: ۱۸۲۶.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۱ / بە ژمارە: ۹۱۷.

دواى ئه‌وه‌ى كه‌سِيك چاوى مردوويه‌ك داده‌خات چى بليْت؟

بۆمان رپوايه‌ت كراوه له سه‌حيحى موسليمداء، له (أُمِّ سَلَمَةَ) ى داىكى ئيماندارانه‌وه (خواى لى رازى بيت) - كه ناوى (هِنْدَه-)، ئه‌وه فهرموويه‌تى: پيغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر بيت)، ته‌شريفى هينا بۆلاى (أَبُو سَلَمَةَ) و، ئه‌و‌يش گيانى ده‌رچووبوو، چاويشى كردبووه‌وه ده‌پرواني، جا پيغه‌مبه‌رى خوا چاوه‌كانى داخستن و، فهرمووى: «إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ، تَبِعَهُ الْبَصَرُ». واته: "ئه‌گه‌ر گيان بكيشرىت، چاو شويى ده‌كه‌ويت". ئيتر كۆمه‌ليك له كه‌س و كاره‌كه‌ى (أَبُو سَلَمَةَ) ده‌ستيان كرد به هاوار هاوارو، پيغه‌مبه‌رى خواش پي فهرموون: «لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ يُؤَمِّنُونَ عَلَى مَا تَقُولُونَ». واته: "دوعا له خۆتان مه‌كه‌ن، مه‌گه‌ر دوعاى خه‌ير نه‌بيت. چونكه‌ فرشته ئامين ده‌كه‌ن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى ئيوه‌ ده‌يلين". پاشان فهرمووى: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِأَبِي سَلَمَةَ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ». واته: "خوايه له (أَبُو سَلَمَةَ) خوشبه‌و، پله‌شى به‌رز بكه‌روه له‌ناو ئه‌و كه‌سانه‌ى رپگه‌ى راست پيشان داون و، ئاگاشت له‌و كه‌س و كاره‌ى بيت كه‌ لى به‌جيده‌مين و، له ئيمه‌و له ئه‌و‌يش خوشبه، ئه‌ى په‌روه‌ردگارى عالم، گۆره‌كه‌شى بۆ گوشادو فراوان بكه‌و، پرى بكه له روشنايى بۆ".^(۱)

بۆشمان رپوايه‌ت كراوه، له (سُنَنِ) ى (بَيْهَقِيِّ) دا، به رسته‌يه‌كى (صَحِيح)، له زاناي پايه‌به‌رزى شويكه‌وتوان (بَكْرِ) ى كورپى (عَبْدُ اللَّهِ) ى (مُزَنِيِّ) هوه، كه ئه‌و فهرموويه‌تى: ئه‌گه‌ر چاوى مردووت داخست، بلى: (بِاسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى مِلَّةِ رَسُولِ اللَّهِ). واته: به‌ناوى خوداوه‌و، له‌سه‌ر رپسازى پيغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر

(۱) بره‌وانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۴ / به ژماره: ۹۲۰.

بیت). نهوجا نه گهر هه لیشته گرت، بلّی: به ناوی خوداوه، پاشان هه تا هه لئگرتوه هدر ته سیحات بکه. (۱)

نهووی لای کهسی مردودا دهوتریت

بۆمان ریوایهت کراوه له سهحیحی موسلیمدا، له (أُمُّ سَلَمَةَ) ی دایکی ئیماندارانهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویهتی: نه گهر لای نهخۆش یان مردوو ناماده بوون، قسهی خهیر بکه. چونکه فریشته نامین ده کهن له سهر نهووی ئیوه دهیلین. جا (أُمُّ سَلَمَةَ) فهرمووی: کاتیک (أَبُو سَلَمَةَ) وهفاتی کرد، هاتم بۆ خزمهتی پیغه مبهرو، عه رزم کرد: نهی پیغه مبهری خوا، (أَبُو سَلَمَةَ) وهفاتی کرد. نهویش فهرمووی: بلّی: "اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي وَلَهُ، وَأَعْقِبْنِي مِنْهُ عَقْبَى حَسَنَةً". واته: "خوایه له منیش و له نهویش خۆشبهو، به کهسیکی باش جیگه کهیم بۆ پر بکه رهوه". (أُمُّ سَلَمَةَ) دهفهرمویت: منیش وام وت، نهو بهوو خوای گهروه به کهسیکی لهو باشتر جیگه کهی بۆ پر کردمهوه، که بریتی بوو له پیغه مبهری خوا. (۲)

منیش دهلیم: له ریوایهته کهی سهحیحی موسلیمدا بهم جوړه هاتوه، لای ئیمامی (تِرْمِذِي) ش هدر بهم جوړه رهیه: (نه گهر لای نهخۆش یان مردوو ناماده بوون). واته: گو مانیک ههیه، که ئایا باسی نهخۆشه یان باسی مردوه. به لām له (سُنَن) ی (أَبُو

(۱) پروانه: سُنَنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكَبَرَى / ۳ / ۳۸۵ / به ژماره: ۶۴۰۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۳ / به ژماره: ۹۱۹. واته: دواتر شروی کردوه به پیغه مبهرو، بوه به یه کیک له دایکانی ئیمانداران. ﴿ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾.

دَاوُد) و له غهیری ئه‌ویشدا بۆمان رپوایهت کراوه، که هیچ گومانیکه تیدا نیه،
باسه که تهنه باسی مردوه.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (مَعْقِل) ی کورپی (يَسَار) هوه (خوای لێ رازی بیت)، که پتغه‌مبه‌ری خوا
(دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «أَقْرَأُوا "يس" عَلَى مَوْتَاكُمْ». ^(۲) واته:
"سوهره‌تی (یس) بخوین به‌سه‌ر ئه‌و که‌سانه‌ی که له سه‌ره‌مه‌رگدان".

منیش ده‌لیم: رسته‌که‌ی لاوازه. دوو که‌سی نه‌ناسراوی تیداوه. به‌لام ئیمامی
(أَبُو دَاوُد) به‌ لاوازی دانه‌ناوه.^(۳)

(۱) ب‌روانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۰۷ / به‌ ژماره: ۳۱۱۵، وَسُننُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۳ /
۳۸۳ / به‌ ژماره: ۶۳۹۳، وَصَحِيحُ ابْنِ جَبَّان / ۷ / ۲۷۴ / به‌ ژماره: ۳۰۰۵.

(۲) ب‌روانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۰۸ / به‌ ژماره: ۳۱۲۱، وَسُننُ التَّسَائِي الْكُبْرَى / ۶ /
۲۶۵ / به‌ ژماره: ۱۰۹۱۳.

(۳) هه‌روه‌ها شیخی (أَبْنُ جَبَّان) و ئیمامی (حَاكِم) به‌ (صَحِيح) یان داناوه. ب‌روانه: صَحِيحُ ابْنِ
جَبَّان / ۷ / ۲۶۹ / به‌ ژماره: ۳۰۰۲، وَالْمُسْتَذَرُّ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۵۳ / به‌
ژماره: ۲۰۷۴.

به‌لام شیخی عه‌سقه‌لانی‌ش هه‌ر وه‌کو ئیمامی نه‌وه‌وی به‌ هه‌دیسیکی لاوازی داناوه،
پاشان پالێشتیکی بۆ هیناوه‌و، فهرموویه‌تی: (صَفْوَان) ی کورپی (عَمْرُو) - که‌یه‌کیکه‌ له
شوینکه‌وتوه‌ بچووکه‌ متمانه‌داره‌کان - گێراوێته‌وه‌ له‌ کۆمه‌لیک له‌ زانا پایه‌به‌رزه‌کانه‌وه‌ -
که‌ ده‌گۆنجیت له‌ چینی هاوه‌لان یان شوینکه‌وتوان بووبن -، ئه‌وان ئاماده‌بوون لای هاوه‌لی
خۆشه‌ویست (عُضَيْف) ی کورپی (حَارِث)، کاتیک که‌ نه‌خۆشی زۆری بۆ هینابوو، ئه‌و لێی
پرسین: که‌ستان تیداوه‌ سووره‌تی (یس) بخوینیت؟ جا شوینکه‌وتووی پایه‌به‌رز (صَالِح) ی
کورپی (شَرِيح) ی (سَكُونِي) ده‌ستی کرد به‌ خویندنی، هه‌تا گه‌شته‌ چل (۴۰) نایه‌ت، نێز
(عُضَيْف) وه‌فاتی فهرموو. ئه‌و جا زانا پایه‌به‌رزه‌کان فهرموویان: ئه‌گه‌ر سووره‌تی (یس)
بخوینیت لای ئه‌و که‌سه‌ی له‌سه‌ره‌مه‌رگداوه‌، خوای گه‌وره‌ به‌ به‌ره‌که‌تی ئه‌و سووره‌ته‌
مردنه‌که‌ی له‌سه‌ر سووک ده‌کات.

ههروه‌ها زانای پایه‌به‌رز (ابْنُ أَبِي دَاوُد) له (مُجَالِد) هوه رپوایه‌تی کردوه، نه‌ویش له (شُعْبِي) هوه، که فهرموویه‌تی: نه‌گهر پشتیوانان (أَنْصَار) له‌سه‌ر مردوویه‌ك ناماده‌بوونایه، سوره‌تی (البَقَرَة) یان له‌سه‌ر ده‌خویند.

جا (مُجَالِد) {واته: (مُجَالِد) ی کوری (سَعِيد) ی (هَمْدَانِي)} که‌سیکی لاوازه.

شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: نه‌مه‌ه‌دیسیکی (مَوْقُوف) هوه، رپشته‌که‌ی (حَسَن) هه. پاشان فهرموویه‌تی: حوکه‌ی هه‌دیسی (مَرْفُوع) ی هه‌یه، چونکه‌ بابته‌تی له‌م‌جوره‌ بواری ده‌ربرینی راو بو‌چوونی تیدا نهه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ٤ / ٣٠٨ - ٣١٢.

ئەۋەى خاۋەنى مردوو دەپلەت

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە ۋەحىيى مۇسلىمدا، لە (أُمُّ سَلَمَةَ) ى داىكى ئيماندارانەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىيەتى: لە پىغەمبەرى خوام (درودى خۋاى لەسەر بىت) بىستە، كە فەرموۋىيەتى: «مَا مِنْ عَبْدٍ تُصِيبُهُ مُصِيبَةٌ، فَيَقُولُ: "إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ. اللَّهُمَّ، أَجِرْنِي فِي مُصِيبَتِي، وَأَخْلِفْ لِي خَيْرًا مِنْهَا" إِلَّا أَجَرَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي مُصِيبَتِهِ، وَأَخْلَفَ لَهُ خَيْرًا مِنْهَا».^(۱) واتە: "ھەر بەندەيەك بە لاۋ نەھامەتيەكى تۈۈش بىتتە، بلىت: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ}. خۋايە، لەم بە لاۋ نەھامەتيەدا پاداشتى خەيرم بەدەرەۋە، بە شتىكى باشىر جىگە كەيم بۆ پىر بىكەرەۋە، ئەۋا خۋاى گەۋرە پاداشتى خەيرى دەداتەۋە، جىگە كەشى بە باشىر بۆ دەكاتەۋە".

(أُمُّ سَلَمَةَ) دەفەر مۆيت: كاتىك (أَبُو سَلَمَةَ) ۋە فاتى كىرد، مەنىش وام وت، كە پىغەمبەرى خوا فەرمانى بى كىرد بوم. ئەۋە بوو خۋاى گەۋرە بە كەسىكى لەۋ باشىر جىگە كەى بۆ پىر كىردمەۋە، كە بىرىتى بوو لە پىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسەر بىت).

بۆشان رېۋايەت كراۋە لە (سۇننى) (أَبُو دَاوُد) دا، لە (أُمُّ سَلَمَةَ) ى داىكى ئيماندارانەۋە (خۋاى لى رازى بىت)، كە فەرموۋىيەتى: پىغەمبەرى خوا (درودى خۋاى لەسەر بىت) فەرموۋىيەتى: «إِذَا أَصَابَ أَحَدَكُمْ مُصِيبَةٌ، فَلْيَقُلْ: "إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ، اللَّهُمَّ، عِنْدَكَ أَحْتَسِبُ مُصِيبَتِي، فَأَجِرْنِي فِيهَا، وَأَبْدِلْنِي بِهَا خَيْرًا مِنْهَا».^(۲) واتە: "ئەگەر بە لاۋ نەھامەتيەك تۈۈشى يە كىكتان بوو، با بلىت: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ}. خۋايە، تەنھا لاي تۆ چاۋەرپى پاداشتى ئەم بە لاۋ نەھامەتيە دەكەم، تۈۈش پاداشتى خەيرم بەدەرەۋە، بە شتىكى باشىر جىگە كەيم بۆ پىر بىكەرەۋە".

(۱) بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۲ / بە ژمارە: ۹۱۸.

(۲) بىروانە: سُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۰۸ / بە ژمارە: ۳۱۱۹، وَسُنَنُ التَّيَمِينِي الكُبْرَى / ۶ /

۲۶۵ / بە ژمارە: ۱۰۹۱۳.

بۆشمان رپوایهت کراوه له کتیه کهی ئیمامی (بَرْمِذِي) و له غهیری نهویشدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی بازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویهتی: «إِذَا مَاتَ وَلَدُ الْعَبْدِ، قَالَ اللَّهُ تَعَالَى لِمَلَائِكَتِهِ: "قَبَضْتُمْ وَلَدَ عَبْدِي؟" فَيَقُولُونَ: "نَعَمْ". فَيَقُولُ: "قَبَضْتُمْ ثَمَرَةَ فُؤَادِهِ؟" فَيَقُولُونَ: "نَعَمْ". فَيَقُولُ: "فَمَاذَا قَالَ عَبْدِي؟" فَيَقُولُونَ: "حَمْدَكَ وَاسْتَرْجَع". فَيَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: "ابْنُوا لِعَبْدِي بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، وَاسْمُوهُ: بَيْتَ الْحَمْدِ"». واته: "ئه گهر مندالی بهندهیهك بمریت، خوای گهوره به فریشته کانی دهفهرمویت: (گیانی مندالی بهنده کهمتان کیشا؟ بهروبوومی دلێتان لی وهگرتهوه؟) ئهوانیش عهرزی دهکهن: (بهلی). خوای گهورهش دهفهرمویت: (ئهی بهنده کهم چی وت؟) ئهوانیش عهرزی دهکهن: (سوپاس و ستایشی تۆی کردو، ئهوهشی وت که هه موومان مولکی خواینو، بۆ خزمهتی نهویش دهگهڕێنهوه: إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ). ئهوجا خوای گهوره دهفهرمویت: (ئیهوش له بهههشتدا مالۆ خانوویهك بۆ بهنده کهم درووست بکهو، ناوی بنیت: مالۆ خانووی سوپاس و ستایش).

ئیمامی (بَرْمِذِي) فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) هه.^(۱)

ههر له مانای ئهم حه دیسه شدا، حه دیسیکمان بۆ رپوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی بازی بیت)، که پێغه مبهری خوا (دروودی خوای له سهر بیت) فهرموویهتی: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: مَا لِعَبْدِي الْمُؤْمِنِ عِنْدِي جَزَاءٌ، إِذَا قَبَضْتُ صَفِيَّهُ مِنْ أَهْلِ الدُّنْيَا، ثُمَّ احْتَسَبَهُ، إِلَّا الْجَنَّةُ».^(۲) واته: "خوای گهوره دهفهرمویت: (تهنها بههشت پاداشتی ئهوه بهنده باوه پداره مه، که خۆشهویسته کهی له دنیا دا لی ده سیتمه وهو، ئهویش ئارام ده گریت و چاوه رێی پاداشت له من ده کات).

(۱) بڕوانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۴۱ / به ژماره: ۱۰۲۱.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِي / ۵ / ۲۳۶۱ / به ژماره: ۶۰۶۰.

نهموی که سیک دمیلت، که هه والی مردنی هاوړیبه کی پی دمگات

بۆمان رپوایت کړاوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوړلی خوښه ویست (ابن عَبَّاس) هوه (خوا له همدوکیان رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغمبه ری خوا (دروودی خوی له سر بیت) فهرموویه تی: «الْمَوْتُ فَرَعٌ، فَإِذَا بَلَغَ أَحَدُكُمْ وَفَاةُ أَخِيهِ، فَلْيَقُلْ: "إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ"، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ" اللَّهُمَّ، اكْتُبْهُ عِنْدَكَ فِي الْمُحْسِنِينَ، وَاجْعَلْ كِتَابَهُ فِي عِلِّيِّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي أَهْلِهِ فِي الْقَابِرِينَ، وَلَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ».^(۱) واته: "مردن شتکی ترسناکه، جا نه گهر په کتک له نیوه هه والی مردنی برابره کی پیگه یشت، با بلیت: {إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ}. خواجه، لای خوت له ریزی چاکه کاراندا ناوی تو مار بکه و، ده فته ری کرده وه کانشی له و جیگه دا دابنی، که ده فته ری باوړداره چاکه کاره کانی تیدا داده نیست و، ناگاشت له و که سوکاره ی بیت که لی به جیماون و، له پاداشتی خه یری له ده ستدان و مردنیشی بیه شمان مه که و، له دوا ی نه ویش تروشی فیته و ناشو و بمان مه که {".

نهموی که سیک دمیلت، که هه والی مردنی دوژمنی کی نیسلا می پی دمگات

بۆمان رپوایت کړاوه له کتیبه که ی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوړلی خوښه ویست (ابن مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: هاتم بؤ خزمه تی پیغمبه ری خوا (دروودی خوی له سر بیت) و، عه رزم کرد: نه ی پیغمبه ری خوا، خوای

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۲۶۴ - ۲۶۵ / به ژماره: ۵۶۱. حه دیسی کی

لاوازه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۳۲۰ - ۳۲۱.

گهوره (أَبُو جَهْل) ی کوشت. نهویش فهرمووی: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي نَصَرَ عَبْدَهُ، وَأَعَزَّ دِينَهُ».^(۱) واته: "سوپاس و ستایش بۆ نهو خواجهی، که بنده کهی خوئی سه رخست و، ناینه کهی خویشی بهیژ کرد".

---

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِّي) / ۲۶۵ / به ژماره: ۵۶۲. حه دیسیکی لاوازه. چونکه رسته کهی بچرانی تیدایه. پروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۴ / ۳۲۱.

حەرامە بە دەنگی بەرز مردوو بلاوینریتەوهو، هاوار بکریت بەشیوهی

سەردەمی نەفامی

تەواوی ئومەتی ئیسلام کۆدەنگن لەسەر ئەوهی، کە لە کاتی لیقه وماندا لاواندەوهی مردوو بە دەنگی بەرزو، گریان لەسەریو، ژماردنی چاکەکانیو، هاوار هاواری شیوازی سەردەمی نەفامیو، داوای مال کاولبوون حەرامەو نارەوايه.

بۆمان رپوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خوشەویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) هوه (خوای ئی رازی بیت)، کە فەرموویەتی: یَغْمِرُ بِهَرِّی خَوَا (درودی خوای لەسەر بیت) فەرموویەتی: «لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ، وَشَقَّ الْجُيُوبَ، وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ»^(١) واتە: "ئەو کەسە ی بە رپوومەتی خویدا بکیشیتو، یەخە ی خوێ دابدەرتو، هاوار هاواری سەردەمی نەفامی بکات، لە ئیمە نیەو پەپرەوی لە سونەت و ریتازی ئیمە نە کردووە".

لە رپوایەتیکێ ئیمامی موسلیمدا بەم جۆرە هاتو: «أَوْ دَعَا ، أَوْ شَقَّ». واتە: ئەگەر یەکیك لەو کارانە بکات لە ئیمە نیە.

بۆشان رپوایەت کراوه لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیمدا، لە هاوێلی خوشەویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هوه (خوای ئی رازی بیت)، کە یَغْمِرُ بِهَرِّی خَوَا (درودی خوای لەسەر بیت) لەم سێ جۆرە کەسە خوێ بەری کردو: (الصَّالِقَةُ)و، (الْحَالِقَةُ)و، (الشَّاقَّةُ)^(٢).

---

(١) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٤٣٥ / بە ژمارە: ١٢٣٢، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ٩٩ / بە ژمارە: ١٠٣.

(٢) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ١ / ٤٣٦ / بە ژمارە: ١٢٣٤، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ١٠٠ / بە ژمارە: ١٠٤.

منیش ده لیم: (الصَّالِقَة) نهو که سهیه، که به دهنگی بهرز مردوو دهلاوینته وهو،
(الْحَالِقَة) ش: نهو که سهیه، که له کاتی لیقه وماندا قژی خوئی ده رنیتسه وهو،
(الشَّاقَّة) ش: نهو که سهیه، که له کاتی لیقه وماندا یه خه ی خوئی داده دریت.

جا زانایان کۆدهنگن له سهه نه وهی، که هه موو نه م کارانه هه رام و ناره وان.

به هه مان شیوه په رت و بلاو کرنی قژو، به روومه تدا کیشانو، ده مو و چاو
رووشاندنو، دوعای مالکاو لبوونیش هه ر هه رام و ناره وایه.

بو شمان رپوایه ت کراوه له هه ردوو سه حیحی بو خاری و موسلیمدا، له
ژنه هاوه لی خوشه ویست (أُمُّ عَطِيَّة) وه (خوای لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (دروودی
خوای له سه ر بیت)، له به یعه ته که دا په یمانی نه وهی لی وه رگرتن، که به دهنگی بهرز
مردوو نهلاوینته وه.^(۱)

بو شمان رپوایه ت کراوه له سه حیحی موسلیمدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو
هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه
بیت) فه رموویه تی: «اَتَتَانِ فِي النَّاسِ هُمَا بِهِمْ كُفْرٌ: "الطُّغْنُ فِي النَّسَبِ" وَ"النِّيَاحَةُ عَلَى
الْمَيِّتِ"». ^(۲) واته: "دوو سیفه ت و خووی ناشیرین له ناو خه لکیدا هه ن، له سیفه تی
کافرو بیاهوه رکانن: تانه دان له نه سه ب و ره چه له کو، لاواندنه وه و کردنی شین و
زاری له سه ر مردوو".

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۴۰ / به ژماره: ۱۲۴۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۴۵ /
به ژماره: ۹۳۶.

(۲) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۲ / به ژماره: ۶۷.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو سَعِيد) ی (خُدْرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبهری خوا نه فره تی کردوه لهو ژنه ی، که مردوو ده لاوینته وهو، له وهش، که گوئی لی ده گریت. ^(۱)

بزانه، که له زمانی عه ره بیدا به باسکردن و هه ژماردنی چاکه کانی که سی مردوو به دهنگی بهرز دهوتریت (نِیَاخَة). و تراویشه: به گریان و هه ژماردنی چاکه کانی که سه مردوه که دهوتریت (واته: ئیز با به دهنگی بهرزیش نه بیت).

هاوه لاغان فهرموویانه: حه رامه له گریاندا دهنگ زۆر بهرز بکریته وه.

به لام گریان له سه ر مردوو حه رام نیه، نه گهر به بی دهنگ بهرز کردنه وه بیتو، باسی چاکه کانی مردوه کهش نه کریت.

چونکه بۆمان رپوایهت کراوه له هه ردوو سه حیجی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو عُمَرَ) هوه (خوا له هه ردوکیان رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) ته شریفی برد بۆ سه ردانی نه خوشی هاوهلی خوشهویست (سَعْد) ی کورپی (عَبَادَة) و، هه رسی هاوهلی خوشهویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (عَوْف) و، (سَعْد) ی کورپی (أَبُو وَقَّاص) و، (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مَسْعُود) ی له خزمهتدا بوو، جا که پیغه مبهری خوا چاوی به (سَعْد) کهوت، دهستی کرد به گریان و، هاوه لانیش که چاویان به گریان که ی پیغه مبهری خوا کهوت، نه وانیش دهستیان کرد به گریان و، پیغه مبهری فهرمووی: «أَلَا تَسْمَعُونَ، إِنَّ اللَّهَ لَا يُعَذِّبُ بِذَمِّ الْعَيْنِ، وَلَا بِحُزْنِ الْقَلْبِ، وَلَكِنْ يُعَذِّبُ بِهَذَا، أَوْ يَرْحَمُ». ^(۲) واته: "تا گوئی بگرن، به راستی خوای گه وره به فرمی سکی چاو سزا نادات و، به خه مو په ژاره ی دلش سزا نادات.

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۱۱ / به ژماره: ۳۱۲۸. حه دیسکی لاوازه. بروانه: نَتَائِجُ الْفَكَار / ۴ / ۳۳۲ - ۳۳۳.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۹ / به ژماره: ۱۲۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۶ / به ژماره: ۹۲۴.

به لّام نا (بهمه) سزا ددهات، یان په حم ده کات. جا ناماژه ی کرد به زمانی پیروزی. (واته: نه گهر زمان خراب بلّیت خاوه نه که ی سزا ددریت و، نه گهر باشیش بلّیت، پاداشتی چاکه وهرده گریّت).

بوّشمان ریوایهت کراوه له ههردوو صهیحی بوخاری و موسلیما، له هاوه لی خوشه ویست (أَسَامَة) ی کوری (زَیْد) هوه (خوا له ههردوکیان رازی بیت)، که جارِیک کورِیکی (زهینه ب) ی کچی پیغه مبهری خوا له کاتی سه ره مه رگیدا خرایه خزمه تی و، پیغه مبه ریش (درودی خوی له سر بیت) فرمیسک به چاوه پیروزه کانیدا هاته خواره وه و، (سَعْد) ی کوری (عُبَادَة) ش عهرزی کرد: نه م گریانه چیه، نه ی پیغه مبهری خوا؟ نه ویش فه رمووی: «هَذِهِ رَحْمَةٌ، جَعَلَهَا اللَّهُ تَعَالَى فِي قُلُوبِ عِبَادِهِ، وَإِنَّمَا يَرْحَمُ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ عِبَادِهِ الرَّحْمَاءَ».^(۱) واته: "نه م فرمیسکه په حم و به زه یه که خوی گه وره خستویه تیه دلی به نده کانیه وه، خوی گه ورهش له به نده کانیدا تنها په حم به خاوه ن به زه یه کان ده کات".

منیش ده لّیم: وشه ی (الرّحماء) به مه منصوبی و به مه رفوعیش ریوایهت کراوه. مه منصوبی له سر نه وه ی، که مه فعولی (يَرْحَمُ) وه. مه رفوعیش له سر نه وه ی، که خه بهری (إِنَّ) یه و، نه و کاتهش (مَا) که به مانای (الَّذِي) به.

بوّشمان ریوایهت کراوه له صهیحی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (أَنَس) هوه (خوی لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سر بیت) ته شریفی برده ژووره وه بولای (إِبْرَاهِيم) ی کوری، که له و کاته دا گیانی ده دا، نیتر فرمیسک به چاوه پیروزه کانیدا هاته خواره وه و، هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کوری (عَوْف) یش عهرزی کرد: جه نابیشته نه ی پیغه مبهری خوا؟! (واته: جه نابیشته ده گریّت). نه ویش فه رمووی: «يَا بْنَ عَوْفٍ، إِنَّهَا رَحْمَةٌ». واته:

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۱ / به ژماره: ۱۲۲۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۵ / به ژماره: ۹۲۳.

"ئەي كۆرى عەوف، ئەو سۆزۈ بەزەيە". پاشان فەرمايشىكى تىرى كرد (يان جارىكى تر فرمىسك بەچاۋى پىرۆزىدا ھاتە خوارەو) و، فەرموۋى: «إِنَّ الْقَيْنَ تَدْمَعُ، وَالْقَلْبَ يَحْزَنُ، وَلَا نَقُولُ إِلَّا مَا يُرْضِي رَبَّنَا، وَإِنَّا بِفِرَاقِكَ، يَا إِبْرَاهِيمَ، لَمَحْزُونُونَ».^(۱) واتە: "بەراستى چاۋ فرمىسك دەپىژىت و، دلش تەنگ و خەفەتبار دەيىت و، ئىمەش تەنھا شىتەك دەلەين، كە خۋاى گەورە پىي رازى يىت، بەراستى ئىمە بە بەلەدەستدان و مردنى تۆ خەفەتبارين، ئەي (إِبْرَاهِيمَ)".

ھەرۋەھا زۆرىك ھەدىسى مەشھورى تىرىش بە ماناى ئەم ھەدىسانە ھاتوون.

سەبارەت بە ھەدىسە (صَحِيح) ەش، كە مردو سزا دەدرىت بە گريانى كەس و كارەكەى لەسەرى، ئەو نە بە رۋالەتەكەيان وەرەگىرىت و، نە بە رەھائش. بەلكو تەئويل دەكرىن و، زاناينىش چەند بۆچوونىكى چىاوازيان ھەيە لە چۆنىتى تەئويل كىردنياندا: بەھىزىرىيان —خۋاش لە ھەموو كەس زانا ترە— ئەوھيە، كە گريانە كە ھۆكارىكى ھەيىت، وەكو ئەوھى كە كەسەكە خۆى وەسىتى بۆ كەس و كارەكەى كىردىت بۆى بگىرىن، يان ھەر ھۆكارىكى تر (وەكو ئەوھى كە بە دەنگى بەرز بۆى بگىرىن). جا منىش لە (كِتَابُ الْجَنَائِزِ) شەرحى (الْمُهَذَّب) دا تەواۋى يان زۆر بەى بۆچوونە كام ھىتاۋە. خۋاش لە ھەموو كەس زانا ترە.

ھاۋەلائىمان فەرموۋىانە: گريان لەپىش و لەدۋاى مردنى كەسەكە ھەر درووستە. بەلام لەپىشەو ە باشرە. چونكە لە ھەدىسى (صَحِيح) دا ھاتو، كە پىغەمبەرى خوا فەرموۋىتە: «فَإِذَا وَجَبَتْ، فَلَا تَبْكِينَ بَاكِئَةً». واتە: "ئەگەر كەسەكە مرد، ئىز با كەس بۆى نەگىرى".^(۲)

(۱) بىروانە: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۴۳۹ / بە ژمارە: ۱۲۴۱. ھەرۋەھا نىمامى موسلىمىش ھەندىكى ھىتاۋە. بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۳ / ۱۲۵۰ / بە ژمارە: ۱۶۲۸.

(۲) پوختەى ئەم ھەدىسە ئەوھيە كە پىغەمبەرى خوا لە كاتى سەرەمەرگى ھاۋەلى خۆشەويست (عَبْدُ اللَّهِ) كۆرى (ثَابِت) كۆرى (قَيْس) (أَنْصَارِي) دا تەشرىفى ھىتا بۆلاى و، بىنى والە

نیمامی (شَافِعِي) (رحمتی خوی لَیْت) و، هاوه لَانیس فهرموویانه: گریان له دوی مردن ناپه سهنده، حهرام نیه. ئەو نه هیهش که له حه دیسه کهی (فَلَا تَبْكِينَ بَاكِیَّة) دا هاتره به ناپه سهند لیکیانداوه ته وه.

باسی پرسه و سه ره خوشی کردن

بۆمان رپوایهت کراوه له کتیبه کهی نیمامی (تَرْمِذِي) و (السُّنَنُ الْكُبْرَى) نیمامی (بَيْهَقِي) دا، له هاوه لَی خۆشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مَسْعُود) وه (خوی لَی رازی بَیْت)، ئەویش له پێغه مبهری خواوه (دروودی خوی له سه ر بَیْت)، که فهرموویه تی: «مَنْ عَزَّى مُصَابًا، فَلَهُ مِثْلُ أَجْرِهِ».^(۱) واته: "ئەو که سه ی پرسه و سه ره خوشی له خاوه ن مردوویه ک بکات، وه کو ئەو پاداشتی ده ست ده که ویت". رشته کهی لاوازه.^(۲)

سه ره مه رگدايه و نازار زۆری بۆ هیناوه، جا که بانگی کرد، ئەو هیچ وه لَامیکی نه دايه وه، بۆیه پێغه مبهری خوا (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ی کردو، فهرمووی: به راستی ده سه لاتی گۆرینی برپاری خوی گه وره مان نیه. ئەوه بوو نافرته کان قیزاندیان و ده ستیان کرد به گریان و، که سیکیش هه ولیدا بیده نگیان بکات، جا پێغه مبهری خوا بیتی فهرموو: "لَیسانگه ری با بگرین، به لَام که مرد، نَیتر با کهس نه گری". بپروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۰۵ / به ژماره: ۳۱۱۱، وَ سُنُنُ التَّسَانِي / ۴ / ۱۳ / به ژماره: ۱۸۴۶، وَ صَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ / ۷ / ۴۶۱ / به ژماره: ۳۱۸۹، وَ الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۵۰۳ / به ژماره: ۱۳۰۰. (۱) بپروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۸۵ / به ژماره: ۱۰۷۳، وَ سُنُنُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۴ / ۵۹ / به ژماره: ۶۸۸۰.

(۲) به لَام له چه ند رینگه یه کی تروه رپوایهت کراوه. به مهش حه دیسه که پālپشتی هه یه. بپروانه: اتَّقُوا الصَّحِيحَ لِمَا اعْتَرَضَ مِنْ أَحَادِيثِ الْمَصَابِيحِ (صَلَاحُ الدِّينِ الْعَلَاوِي) / ۱ / ۳۳ - ۳۴ / به ژماره: ۴، وَ الْجَوْهَرُ الثَّقِيُّ عَلَى سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ (ابْنُ التُّرْكُمَانِي) / ۴ / ۵۹، وَ ثِقَّةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أَوَّلَةِ الْمُنْتَاجِ (ابْنُ الْمَلَقَنِ) / ۱ / ۶۱۴ / به ژماره: ۸۲۹.

ديسان له کتیبه‌که‌ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) دا بۆمان ریوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (أَبُو بَرَزَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «مَنْ عَزَى ثَكْلِي، كُسِي بُرْدًا فِي الْجَنَّةِ». واته: "ئه‌و که‌سه‌ی پرسه‌و سه‌ره‌خویشی له ئافره‌تیک‌ی مندالمردووی جگه‌رسووتاو بکات، له به‌هه‌شتدا عابایه‌کی ریزو حورمه‌تی له‌به‌رده‌کریت".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی به‌هیز نیه. ^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی) (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِيّ) دا، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (عَمْرُو) ی کورپی (عَاص) هوه (خوا له خزی و بارکیشی رازی بیت)، که هه‌دیسیکی دریزری ریوایه‌ت کردوه‌و، تیندا هاتوه، که پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سر بیت) به (فَاطِمَة) ی کچی خوی فهرموه (خوای لی رازی بیت): (ئه‌ی فَاطِمَة، چي له مالی خۆت هیتاویتی دهره‌وه؟) ئه‌ویش عه‌رزى کرد: هاتم بۆلای که‌س وکاری ئه‌و مردوه‌و، پرسه‌و سه‌ره‌خویشیم لی کردن. ^(۲)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی) (ابْنُ مَاجَه) و (بَيْهَقِيّ) دا، به رسته‌یه‌کی (حَسَن)، له هاوه‌لی خوښه‌ویست (عَمْرُو) ی کورپی (حَزْم) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئه‌ویش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوای له‌سر بیت)، که فهرموویه‌تی: «مَا مِنْ مُؤْمِنٍ

(۱) بپروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِيّ / ۳ / ۳۸۷ / به ژماره: ۱۰۷۶.

(۲) بپروانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۰۹ / به ژماره: ۳۱۲۳، و سُنَنِ التَّسَائِيّ / ۴ / ۲۷ / به

ژماره: ۱۸۸۰. نیمامی نه‌وه‌وی خزی فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی لاوازه‌و، نیمامی (حَاكِم) و

(ابْنُ حِبَّان) یش به (صَحِيح) یان داناره‌و، شیخی (ابْنُ الْقَطَّان) و شیخی عه‌سقه‌لانیس به

(حَسَن) یان داناره. بپروانه: خُلَاصَةُ الْأَحْكَام / ۲ / ۱۰۰۵ / به ژماره: ۳۵۹۵، وَبَيَانُ أَلْوَهْمِ

وَالْإِنْبَاهِ فِي كِتَابِ الْأَحْكَامِ (ابْنُ الْقَطَّان) / ۵ / ۶۱۷ - ۶۲۰، وَتَأْيِجُ الْفَكَار / ۴ / ۳۴۹ -

۳۵۰. هه‌روه‌ها بپروانه: الْمُحَرَّرُ فِي الْحَدِيثِ (ابْنُ عَبْدِ الْهَادِي الْحَبْلِيّ) / ۱ / ۳۲۷ -

۳۲۹ / به ژماره: ۵۵۵، وَتُخْفَةُ الْمُحْتَاجِ إِلَى أَوَّلَةِ الْمُنْهَاجِ / ۱ / ۶۱۶ - ۶۱۷ / به

ژماره: ۸۳۲.

يُعَزِّي أَخَاهُ بِمُصِيبَتِهِ، إِلَّا كَسَاهُ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- مِنْ حُلَلِ الْكَرَامَةِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».^(۱) واته: "هەر ئيماندارىك دڻنه‌وايى و سهره‌خوشى له برايه‌كى ليقه‌وماوى خوى بكات، خواى گه‌وره له رۆزى قيامه‌تدا به جلو به‌رگى رازاوه‌ى به‌هه‌شت پۆشته‌ى ده‌كاته‌وه".

بشزانه، كه پرسه‌کردن برىته له: ئارامى پێه‌خشینو، دڻنه‌وايى كردنى خاوه‌نى مردوه‌كه‌و، سوک كردنى غه‌مباريه‌كه‌ى، ئاسان كردنى ليقه‌وميانه‌كه‌ى.

جا پرسه‌کردنىش سونه‌ته. چونكه‌ فه‌رمان به‌ چاكه‌و، نه‌ه‌ى له‌ خراپه‌ى تێدايه‌و، له‌ ژێر نه‌و فه‌رمایشته‌ى خواى گه‌وره‌دا جیگه‌ى ده‌بیته‌وه، كه‌ فه‌رموویه‌تى: ﴿وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَى﴾ [المائدة: ۲]. واته: {پشتیوان و هاوکاری یه‌كترى له‌سه‌ر چاكه‌كارى و له‌ خواترسان}. ئه‌مه‌ش باشترین به‌لگه‌یه‌ بۆ درووستى پرسه‌کردن.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌دیسی (صَحِيح) یشدا هاتوه، كه‌ پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودى خواى له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تى: «وَاللَّهُ فِي عَوْنِ الْعَبْدِ، مَا كَانَ الْعَبْدُ فِي عَوْنِ أَخِيهِ».^(۲) واته: "خواى گه‌وره له‌ پشتیوانى و هاوکاری به‌نده‌دايه، مادام به‌نده‌ش له‌ پشتیوانى و هاوکاری برائى خۆیدا بیت".

---

(۱) ب‌روانه: سُنُّ ابْنِ مَاجَهْ / ۱ / ۵۱۱ / به‌ ژماره: ۱۶۰۱، وَسُنُّ ابْنِ أَبِي الْكُبَرِ / ۴ / ۵۹ / به‌ ژماره: ۶۸۷۹. رېشته‌كه‌ى (حَسَن) نيه، چونكه‌ وه‌كو شىخى عه‌سقه‌لانى فه‌رموویه‌تى: سه‌ره‌راى ئه‌وه‌ى يه‌كێك له‌ راويه‌كانى قسه‌ى له‌سه‌ره، به‌چرانیشى تێدايه. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ى له‌ چه‌ند رېگه‌یه‌كى تروه‌ پالېشت كراوه، بۆیه هه‌ندێك له‌ زانایان به‌ هه‌دیسى (حَسَن) داده‌ن. ب‌روانه: مِصْبَاحُ الرُّجَاةِ فِي زَوَائِدِ ابْنِ مَاجَهْ (الْبُوصَيْرِي) / ۲ / ۵۰ - ۵۱ / به‌ ژماره: ۵۸۶، وَتَنْبِيْهُ الْفَكَار / ۴ / ۳۴۷ - ۳۴۹.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۷۴ / به‌ ژماره: ۲۶۹۹.

بشزانە، کە پرسەکردن سونەتە لەپیش بەخاک سپاردنی مردووەکەو، لەدوای بەخاک سپاردنیشی.

هاوەڵانمان فەرموویانە: کاتی پرسەکردن لە کاتی مردنی کەسەکەو دەست پێدەکاتو، تا سێ رۆژیش لە بەخاک سپاردنەکەو دەمیپێتەو. سێ رۆژەکش بە نزیکە، نەك بە دیاری کردن (واتە: مەرج نیە سێ رۆژو سێ شەوی تەواو بیت، کە دەکاتە: ۷۲ سەعات). ئەمە فەرمایشتی زانای پایەبەرز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (جُوَیْنِ) یە - کە یەکیکە لە هاوەڵانمان.

هاوەڵانمان فەرموویانە: پرسەکردن لەدوای سێ رۆژ ناپەسەندە. چونکە پرسە بۆ ئارام کردنەوێ دڵی لێقەوماوەکەو، بەزۆریش لەدوای سێ رۆژەو دڵی ئارام دەبێتەو. بۆیە نابێت خەفەتەکە بۆ تازە بکریتەو، وەکو زۆربەى هاوەڵانمان فەرموویانە.

زانای پایەبەرز (أَبُو الْعَبَّاس) ی ناسراو بە (ابْنُ الْقَاصِ) - کە یەکیکە لە هاوەڵانمان - فەرموویەتی: قەیناکە پرسە لەدوای سێ رۆژی شەو بکریت. بەلکو پرسەکردن هەر دەمیپێتەو، باوەکو ماوەیەکی زۆریش بەسەر مردنی کەسەکەدا تێپەر بووبێت.

هەر وەها زانای پایەبەرز (إِمَامُ الْحَرَمَيْنِ) ییش ئەم بۆچوونەى لە هەندێک لە هاوەڵانمانەو گێراوەتەو.

بەلام بۆچوونی هەلبژێردراو ئەوێ، کە نابێت لەدوای سێ رۆژەو پرسەو سەرەخۆشی لە خواوەن مردووەکە بکریت، تەنها لە دوو شیوازا دا نەبێت، کە هاوەڵانمان یان کۆمەڵێک لە هاوەڵانمان هەلاویریان کردون. ئەوانیش: ئەگەر پرسەکەرەکە، یان خواوەن مردووەکە لە کاتی بەخاک سپاردنەکەدا لەوێ نەبێتو، واش رێکبکەوێت، کە لەدوای سێ رۆژ بگەرێتەو.

هاوه لآغان فەرمووێانە: پرسی کردن لەدوای بەخاک سپاردن باشترە وەك لەپیش بەخاک سپاردن. چونکە لەلایەکەوە کەس و کاری مردووە کە لەپیش بەخاک سپاردنە کەووە سەر قالی ئامادە کردنی مردووە کە یانن بۆ ناشتن و ئەسپەردە کردن، لەلایەکی تریشەوە خەمباربوونیان بۆ جیاپوونەووە و لەدەستدانی مردووە کە لەدوای ناشتنە کەووە زیاترە.

جا ئەمە ی کە وتمان بۆ کاتیەکە، کەس و کاری مردووە کە زۆر پەڕیشان و خەمبار نەبن. ئەگینا باشتر وایە پرسی کردنە کە لەپیش بەخاک سپاردنە کەووە بێت، بەلکە بێت بەهۆی ئارام کردنەووە و سەبووری بۆهاتیان. خۆی گەورەش لە هەموو کەس زانا ترە.

{ پرسی و سەرەخۆشی کردن لە تەواوی کەس و کاری مردووە }

سۆنەتیشە پرسی لە هەموو کەس و کار و خزمە گەورە و بچووک و نێرینە و مێینەکانی مردووە کە بکریت، مەگەر پرسی لێکراوە کە ئافەرەتێکی گەنج بێت، کە ئەم بێجگە لە مەحرەمی خۆی، نابێت کەسی تر پرسی لێ بکات.

هاوه لانیشتان فەرمووێانە: پرسی کردن لە خەڵکانی چاکەکارو، لە خەڵکانی لاواز و بێدەسەلات بۆ خۆگرتیان بەرامبەر لێقەومانە کەو، لە منداڵان زیاتر سۆنەتە و جەختی لەسەر کراوەتەو.

باسيڭ: {دانيشتن بۇ پرسه}

ئىمامى (شَافِعِي) و ھاۋەلَا ئامان (رەھمەتى خويان لى بىت) فەرموويانە: دانيشتن بۇ پرسه ناپەسەندە. جا فەرموويانە: مەبەست بە دانيشتن ئەۋەيە، كە كەس و كارى مردوۋە كە لە مالىكدا كۆبىنەۋە، تاۋە كو ئەۋ كەسەى دەيەۋىت پرسەيان لى بىكات، بېجىت بۇلايان. بەلكو دەبىت كەس و كارى مردوۋە كە بېچن بەدەم پىۋىستىە كانى خۇيانەۋە.

جا سەبارەت بەم ناپەسەندى دانيشتە ھىچ جياۋازىەك لە نىۋان پىۋان و ژاندا نىە، ۋەكو شىخى (مَحَامِلِي) فەرموۋىەتى، ۋ، نَقْلِيشى كىردوۋ لە ئىمامى (شَافِعِي) ۋەۋە (خوای لى رازى بىت).

ئەۋجا ئەم ناپەسەندىە كاتىكە، كە پرسە كە شتى داهىتراۋى تىرى لە گەلدا نەبىت. خۇ ئەگەر شىكى داهىتراۋى ھەرامى لە گەلدا بو، ۋەكو زۆر جار عادەت ۋە ھاىە، ئەۋا دانيشتە كە دەبىتە يە كىك لە ھەرامە ناشىرىنە كان. چونكە كارىكى داهىتراۋە، لە ھەدىسى (صَحِيح) یشدا ھاتو، كە «إِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».^(۱)

باسيڭ: {ئەۋ ئەفزو تەعبىرانەى بۇ پرسە كىردن بەكار دەھىترىن}

سەبارەت بەۋ ۋەيەى، كە بۇ پرسە كىردن ۋ دلنەۋاى كىردن بەكار دەھىترىت، ئەۋە ھىچ جۆرە كۆت و رىگىرەكى لەسەر نىە. بۇيە بە ھەر ۋەيەك پرسە لە كەس و كارى مردوۋە كە بىكات، ھەر دەبىت.

---

(۱) پروانە: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۱۰ / بە ژمارە: ۴۶۰۷، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۱۸ / بە ژمارە: ۴۶، وَسُنُّ التَّسَانِي الكُبْرَى / ۱ / ۵۵۰ / بە ژمارە: ۱۷۸۶، وَصَحِيحُ ابْنِ حِبَّانَ / ۱ / ۱۷۸ - ۱۷۹ / بە ژمارە: ۵، وَسُنُّ ابْنِ يَاقِينِ الكُبْرَى / ۳ / ۲۱۴ / بە ژمارە: ۵۵۹۱. ۴۹۷

هاوه لآغان فەرموو یانە:

- بۆ دڵنەوایی کردنی موسولمانێک، بە مردنی خزمیکی موسولمانی، سونەتە کەسی پرسە کەر پێی بلیت: (أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ). واتە: (خوا پاداشتی گەورەت بداتەو، ئارامی و سەبووری باشت بدات، لە مردووە کەشت خۆش ببیت).
- بۆ دڵنەوایی کردنی موسولمانێک، بە مردنی خزمیکی کافری، سونەتە کەسی پرسە کەر پێی بلیت: (أَعْظَمَ اللَّهُ أَجْرَكَ، وَأَحْسَنَ عَزَاءَكَ).
- بۆ دڵنەوایی کردنی کافرێک، بە مردنی خزمیکی موسولمانی، سونەتە کەسی پرسە کەر پێی بلیت: (أَحْسَنَ اللَّهُ عَزَاءَكَ، وَغَفَرَ لِمَيِّتِكَ).
- بۆ دڵنەوایی کردنی کافرێک، بە مردنی خزمیکی کافری، سونەتە کەسی پرسە کەر پێی بلیت: (أَخْلَفَ اللَّهُ عَلَيْكَ). واتە: خوا بە کەسیکی تری جیگە کەیت بۆ پر بکاتەو، یان خوا جیگە ی ئهوت بۆ بگریتهو.

جوانترین وتەش بۆ پرسە کردن و دڵنەوایی کردن بریتیه لهوێ، کە لە هەردوو صەحیحی بوخاری و موسلیماً بۆمان رێوایەت کراوە، لە هاوێلی خۆشەویست (أُسَامَةَ) ی کورپی (زَیْد) هوه (خوا لە هەردووکیان رازی بیت)، کە یەکیک لە کچەکانی پێغەمبەری خوا (درودی خوی لەسەر بیت)، کەسیکی نارد بە شوێنی پێغەمبەردا، تا تەشریف بهێتیت، خەبەری پێدات، کە منداڵێکی -یان کورپێکی- لە سەرەمەرگدايه. پێغەمبەری فەرمووی: «ارْجِعْ إِلَيْهَا، فَأَخْبِرْهَا: "أَنَّ لِلَّهِ تَعَالَى مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أُعْطِيَ، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى"، فَمُرْهَا، فَلْتَصْبِرْ، وَلْتَحْتَسِبْ».^(۱)

واتە: "بگەرێرەو بۆلای، خەبەری پێ بدە، کە ئەوێ خوا بردوویەتی، هێ خۆیەتی، ئەوێ دەیدات هەر هێ خۆیەتی، هەموو شتێکی لای ئەو بۆ ماوەو

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۶۸۶ / بە ژمارە: ۶۹۴۲، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۵ /

بە ژمارە: ۹۲۳.

موده تیکی دیاریکراوه. بویه فهرمانی بی بکه، با نارام بگریت و، چاوه پروانی پاداشت له خوی گه وره بکات".

منیش ده لیم: ئەم حەدیسە یەکیکە لە گه وره ترین یاساو پرسیاکانی ئیسلام، که داگره ویه به سەر زۆرێک له بابەته گرنگه کانی عه قیده و شهرعو، وێل و ئاداب و نارام گرتن له سەر هه موو لیقه و مان و خه فەت و نه خۆشی و ناره حه تیه کانی تریش.

مانای «أَنْ لِلَّهِ تَعَالَى مَا أَخَذَ»، نه ویه: که دنیا هه مووی مولکی خوی گه وره یه. بویه شتیکی نه برده و، که هی ئیوه بیت. به لکو شتیکی خوی برده و ته و، که لای ئیوه داینا بوو.

مانای «وَلَهُ مَا أُعْطِيَ» ش، نه ویه: که نه ویه به ئیوه ی به خشیوه، شتیکی نه له ده ره ویه مولکی نه و بیت. به لکو هی خویه تی و، چیشی بویت پی ده کات.

«وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُّسَمًّى» واته: خه مبار و دلته نگ مەبن، چونکه نه ویه خوا مراندویه تی و برده ویه تیه و، نه جه لو ماوه دیاریکراوه که ی ژبانی ته و او بوه. بویه هه رگیز ناگو نخی ت له وه دوا بکه ویت، یان له وه پیش بکه ویت.

جا نه گه ر هه موو نه مانه تان زانی، ئیت نارام بگرن و، چاوه پیتی پاداشتی خوا بکه ن، له به رامبه ر نه و ناره حه تیه ی به سه رتاند ا هاتوه. خواش له هه موو که س زانا تره.

بۆشان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی نیمامی (نَسَائِي) دا، به رشته یه کی (حَسَن)، له زانای پایه به رز (مُعَاوِيَة) ی کوری (قُرّة) ی کوری (إِيَّاس) هوه، نه ویش له باوکیه وه (خوی لی رازی بیت)، که پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت)، هه وائی یه کی که له هاوه لانی پرسی، که دیار نه. هاوه لانی ش عه رزیان کرد: "نه و منداله ی مردوه، که جه نابت بینبوت". جا که پیغه مبه ری خوا به هاوه له که ی گه شت، پرسیری منداله که ی لی کردو، نه ویش عه رزی کرد، که مردوه. پیغه مبه ریش

پرسه و سهره خوښی لى كړدو، فهرمووى: «يا فلان، ائما كان احب اليك؟: ان تمتع به عمرك، او لا تأتي عدأ باباً من أبواب الجنة، إلا وجدته قد سبقك إليه، يفتحه لك». واته: "نهى فلان، كاميان پى خوشتره: كوره كوت به دريژاي ته مهنه بمايه، يان سبه ينى بهره و هره دهر گايه كي به ههشت بچيت، بينيت نه و له پيشته وهيه و، دهر گاكوت بو ده كاته وه؟" هاوه له كوش عدرزي كړد: "نهى پيغه مبهري خوا، به لكو پيم خوشتره، كه له پيش منه وه بچيته به ههشته وه و، دهر گاي به ههشتم بو بكاته وه". پيغه مبهريش فهرمووى: "دهى نه وهت ده ست ده كه ویت".^(۱)

نيمامي (بَهَقِي) ش له كتيبي (مَنَاقِبُ الشَّافِعِيِّ) دا (ره حتمى خوا له هردووكيان بيت) به رسته ي خوږ رپوايه تى كړده: كه نيمامي (شَافِعِي) خه بهري پى گه شت، كه كورپكي زاناي پايه بهرز (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ي كورپ (مَهْدِي) مردوه و، نه ویش زور خه مبارو نار ههت بوه بوى (دهوتريت: وازى له خواردن و خواردنه وه هيناوه). جا نيمامي (شَافِعِي) (ره حتمى خواى لى بيت) نامه يه كي بو ناردو، تييدا فهرمووى: براكه م، دلنه وايي خوت بكه به وهى، كه دلنه وايي كه ساني تری پى ده كه يت و، له كرده وهى خوشتا نه وه به خراپ بزانه، كه له كرده وهى كه ساني تر دا به خراپي ده زانيت و، بزانه، كه نار هه ترين و به نازار ترين ليقه و مان بر يته له له ده ستداني دلخوښى و، بيه شبون له پا داشت. جا چونه نه گهر هردووكيان له گهل گونا هبار بوو نيشدا كوښنه وه؟! براكه م، ده ست به بو به خت و به شي خوت، نه گهر ليت نزيك بو وه، بهر له وهى به شو تييدا بگه ريت و، نه ویش ليت دور كه وتيسته وه. خواى گه وره له كاتي ليقه و ماندا نارامى به دلت به خشيت و، پا داشتى نيمه ش و توش به و ناراميه بداته وه.

(۱) پروانه: سَنُ التَّسَاوِي / ۴ / ۱۱۸ / به ژماره: ۲۰۸۸. شيخي عه سقه لاني فهرموويه تى: حه ديسيكي (صَحِيح) ه و، سه ريشه به لامه وه كه نيمامي نه وه وى رسته كه ي به (حَسَن) داناوه. نه و جا فهرموويه تى: نيمامي (ابن حيان) و (حَاكِم) يش به (صَحِيح) يان داناوه. پروانه: نَتَائِجُ الْفَكَار / ۴ / ۳۵۸ - ۳۵۹.

ههروه‌ها بۆی نوسیوو:

إِنِّي مُعْزِيكَ لَا أَنِّي عَلَى ثِقَةٍ
فَمَا الْمُعْزَى بِبَاقٍ بَعْدَ مَيِّتِهِ
مِنَ الْخُلُودِ وَلَكِنْ سُنَّةَ الدِّينِ
وَلَا الْمُعْزَى وَلَوْ عَاشَا إِلَى حِينٍ

واته: من پرسه و سه‌ره‌خوشت لی ده‌که‌م، نه‌ک له‌به‌رنه‌وه‌ی متمانه‌م به‌مانه‌وه‌و نه‌مری تو هه‌یه، به‌لکو له‌به‌رنه‌وه‌ی سونه‌تی دینه. چونکه نه پرسه‌لیکراو له‌دوای مردوه‌که‌یه‌وه ده‌میته‌وه‌و، نه پرسه‌که‌ریش، باوه‌کو ماوه‌یه‌کی زۆریش بژین.^(۱)

پیاوینکیش نامه‌یه‌کی ناردبوو بۆ یه‌کیک له‌ براو دۆسته‌کانی خو‌ی، پرسه و سه‌ره‌خوشتی لی ده‌کرد به‌بۆنه‌ی مردنی کورپیکیه‌وه. تێیدا نوسیوو‌ی: پاشان، منداڵ هه‌رچه‌نده بژی، هه‌ر خه‌مو فیتنه‌یه بۆ باو‌کی. جا نه‌گه‌ر له‌پیش باو‌کیه‌وه مرد، نه‌وا ده‌بیته ره‌حه‌ت بۆی. بۆیه دلته‌نگ مه‌به، که خه‌مو فیتنه‌ی ئه‌وت له‌کۆل بوته‌وه‌و، نه‌و ره‌حه‌ته‌ خۆایه‌ش له‌ ده‌ستی خۆت مه‌ده، که له‌ به‌رامبه‌ر مردنی نه‌وه‌وه ده‌ست ده‌که‌وێت.

(مُوسَى) ی کورپی (مَهْدِيّ) (که یه‌کیک بوه له‌ فه‌رمانه‌وا عه‌باسیه‌کان)، پرسه و سه‌ره‌خوشتی کردوه له‌ (إِبْرَاهِيمَ) ی کورپی (سَالِم)، به‌هۆی مردنی کورپیکیه‌وه‌و، پتی وتوه: له‌دایکه‌بونی کوره‌که‌ت دلخوشتی کردیت، له‌کاتیکدا که په‌یدا‌بوونه‌که‌ی نارچه‌تی و فیتنه‌یه بۆت و، مردنیشی خه‌مباری کردیت، له‌کاتیکدا که مردنه‌که‌ی ره‌حه‌ته بۆت.

پیاوینکیش پرسه و سه‌ره‌خوشتی کرد له‌ پیاوینکی ترو، پتی وت: پتۆسته له‌ خوا بژسیت و، ئارام بگریت. چونکه به‌ له‌ خواترسان، نه‌و که‌سه‌ی چاوه‌ڕێی پاداشتی

---

(۱) منیش ده‌لیم:

پرسه‌ت لی ده‌که‌م، سونه‌تی دینه نامتیی بۆ تو و بۆ من، نه‌م ژینه

ئەو، پەھەتە ئەو دەست دەخات، كەسى خەفەتبارىش ھەر بەرەو ئارامگرتن دەگەرپتەو (چونكە بەرەبەرە خەو گەورە سەبوورى دەدات، بە تېپەرپىنى كاتىش، لېقەومانە كەى لەبىر دەچىتەو).

پاۋىكىش پەرسەو سەرەخۆشى كەرد لە پاۋىكى ترو، پى وت: ئەو كەسەى لە دواپۇژدا دەبىتە پاداشت بۆت، باشرە لەو كەسەى لە دىيادا دەبىتە مايەى دلخۆشى بۆت.

لە ھاوئەلى خۆشەويست (عَبْدُالله)ى كورپى ئىمامى (عُمَر)ىشەو ھاتو (خەو ھەردو كىان رازى يىت)، كە كورپىكى خەو بەخاك سپاردو، لای گۆرە كەشيدا پىكەنيو. جا (بە سەرسوورمانىكەو) عەرزى كراو: ئەو لای گۆرە كەيدا پى دەكەنىت؟! ئەو پىش فەرمووى: ويستم لوتى شەيتان بكەم بە خۆلا (واتە: ويستم شەيتان سووك و ريسوا بكەم).

لە زانای پاىبەرز (ابْنُ جُرَيْج)ىشەو ھاتو، كە فەرموويەتى: ئەو كەسەى لە كاتى لېقەوماندا دلنەوایی خەو نەكات بەو پاداشتەى خەو بۆى داناو، چاوەرپى خەلاتى خەو نەبىت، ئەو مردو كەى خەو لەبىر دەچىتەو، ھەر وەكو چۆن ئازەلەكان لەبىريان دەچىتەو (و، ھىچ پاداشتىكىان دەست ناكەويت).

لە (حُمَيْد)ى (أَعْرَج)ىشەو ھاتو، كە فەرموويەتى: زانای پاىبەرز (سَعِيد)ى كورپى (جُبَيْر)م بىنى (پەھەتەى خەو لى يىت)، تەماشای كورپە كەى خەو دەكردو، دەيفەرموو: مەن باشرەين سىفەت تىدا دەبىنم. وترا: چىە؟ ئەو پىش فەرمووى: دەمرىت، مەنىش تەنھا چاوەرپى پاداشت لە خەو گەورە دەكەم.

لە زانای پاىبەرز شەيخ (حَسَن)ى (بَصْرِي)شەو ھاتو، كە پاۋىك زۆر خەمبار بوە بۆ مردنى كورپە كەى، سكالاشى ھىناو تە لای ئەو، ئەو پىش لىپى پرسى: ئاىا پىشتر كورپە كەت لىت دوردەكەوتەو؟ پاۋەكەش عەرزى كەرد: بەلى، زۆرتر لىم

دوورده كهوتهوه، وهك لهوهی لام بیت. شیخ (حَسَن) یش فهرمووی: دهی لییگه‌ری، با ههر دوور بیت. چونكه هیچ جارێك لیت دوور نه‌بوه، كه پاداشتی گه‌وره‌تر بیت لهم جارەیان. پیاوه‌كه‌ش عهرزی كرد: نه‌ی باوکی سه‌عید (كه كونی‌ه‌ی شیخ حه‌سه‌ن بوه)، شه‌وق و شه‌یداییه‌كه‌مت بۆ كورپه‌كه‌م كه‌مكرده‌وه.

له زانای پایه‌به‌رز (مِیْمُون) ی كورپ (مِهْرَان) یشه‌وه هاتوه، كه فهرموویه‌تی: پیاویك پرسه‌و سه‌ره‌خۆشی كرد له پیشه‌وای موسوڵمانان (عُمَر) ی كورپ (عَبْدُ الْعَزِيز) به‌هۆی مردنی (عَبْدُ الْمَلِك) ی كورپه‌وه، نه‌ویش فهرمووی: نه‌وه‌ی كه تووشی (عَبْدُ الْمَلِك) بوه، شتیك بوه، كه ده‌مانزانی. بۆیه كه روویدا، پیمان ناخۆش نه‌بوو.

له (بِشْرِ) ی كورپ (عَبْدُ اللَّهِ) شه‌وه هاتوه، كه فهرموویه‌تی: (عُمَر) ی كورپ (عَبْدُ الْعَزِيز) له‌سه‌ر گوڤری (عَبْدُ الْمَلِك) ی كورپیدا راوه‌ستاو، فهرمووی: كورم، خوا ره‌حم‌ت پی‌ بكات، كاتیك له‌دایك بوویت دل‌خۆش‌كه‌ر بوویتو، كاتیكیش پینگه‌یشتیت باش بوویتو، نه‌وه‌شم پی‌ خۆش بوو، كه بانگم ده‌كردیت، یه‌كه‌سه‌ر ده‌هاتیت به‌ده‌مه‌وه.

له (مَسْلَمَة) شه‌وه هاتوه، كه فهرموویه‌تی: كاتیك (عَبْدُ الْمَلِك) ی كورپ (عُمَر) مرد، باوکی سه‌ری لاداو، فهرمووی: كورم، خوا ره‌حم‌ت پی‌ بكات، به‌راستی نه‌و رۆژه زۆر دل‌خۆش‌بووم، كه مژده‌ی له‌دایك‌بوونی تۆم پێ‌دراو، چه‌نیکیش ته‌مه‌نت كردو ژیايت ههر مایه‌ی خۆش‌خالی و دل‌خۆشی بوویتو، هیچ ساتیکیشم به‌سه‌ردا نه‌هاتوه، لهم ساته‌ی ئیستا دل‌خۆش‌تر یم، چونكه سویند به‌خوا، تۆ باوكت بانگیشت ده‌كه‌یت بۆ به‌هه‌شت.

زانای پایه‌به‌رز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَدَائِنِي) فهرموویه‌تی: (عُمَر) ی كورپ (عَبْدُ الْعَزِيز) له‌كاتی سه‌ره‌مه‌رگی كورپه‌كه‌یدا ته‌شرفی برده‌لایو، فهرمووی: كورم، چۆنی؟ نه‌ویش عهرزی كرد: وا ده‌زانم كاتی مردنمه. (عُمَر) یش فهرمووی:

کورم، نه گهر تۆ له ترازووی کردهوه کانی مندا بیت، پیم خوشتره، که من له ترازووی کردهوه کانی تۆدا بم. نهویش عهرزی کرد: باوه گیان، نهوهی تۆ بیت خوشه بییت، من لهوه پیم خوشتره که خۆم پیم خوشه بییت.

له زانای پایه بهرز (جُویریَة) ی کوری (أَسْمَاء) یشهوه هاتوه، نهویش له مامهیهوه، که سی برا له جهنگی ئازاد کردنی شاری (تُسْتَر) دا به شداریان کردو، ههر سیکهشیان شهید بوون. جا دایکیان رۆژنیک بۆ هه ندیک پێداویستی و ئیشی خۆی چوو بۆ بازارو، لهوێ پیاوێکی پێ گهشت، که به شداری جهنگه کهی کردبوو، جا پیاوه کهی ناسیهوهو، پرساری وهزعی کوره کانی لی کرد؟ نهویش وتی: شهید بوون. دایکیشیان وتی: له پێشهوهو رووبهروو، یان له دواوهو له راکردندا؟ پیاوه کهش وتی: له پێشهوهو رووبهروو. دایکیشیان وتی: سوپاس بۆ خوا، که به سهرفرازی گهیشتنو، خزم و کهس و کاره کانی خویشیان پاراست. دهی به خۆم و باوکم و دایکیشمهوه به قوربانیان بم.

کورپکی ئیمامی (شَافِعِي) ش (خوای لی بازی بیت) مرد، جا نهویش ئهم دیره هۆنراوهیدی فهرموو:

وَمَا الدَّهْرُ إِلَّا هَكَذَا فَاصْطَبِرْ لَهُ رَزِيَّةٌ مَالٍ أَوْ فِرَاقٌ حَبِيبٍ
واته: زه مانه ههر وایه، بۆیه ئارامت هه بیت و بهرگهی بگره، چونکه یان لیقه و مان و له دهستدانی ماله، یان جیا بوونهوهی خوشه و یسته.^(۱)

زانای پایه بهرز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَدَائِنِي) ش فهرموویه تی: (حَسَن) ی باوکی (عُبَيْدُ اللَّهِ) ی کوری (حَسَن) وهفاتی کردبوو، (عُبَيْدُ اللَّهِ) یش لهو کاته دا قاضی و فهرمانه وای شاری به صهره بوو. نهوه بوو خه لکیکی زۆر پرسه و سه ره خوشیان لی

(۱) منیش ده لیم:

کردو، باسی ئه‌وه‌یان کرد، که به‌چیدا ده‌رده‌که‌وێت که‌سیک خه‌فه‌تباره‌ یان ئارامگره؟ جا کۆده‌نگبون له‌سه‌ر ئه‌وه، که ئه‌گه‌ر وازی له‌ شتیک هینا، که پیشتر ده‌یکرد، ئه‌وه‌ مانای وایه‌ خه‌فه‌تباره‌.

منیش ده‌لیم: فه‌رمایشتی زانایان له‌مباره‌وه‌ زۆرن، جا منیش بۆیه‌ ئه‌م چه‌نده‌ دانه‌یانم هینا، تاوه‌کو ئه‌م کتێبه‌ خالی نه‌ییت له‌ ئاماژه‌کردن به‌ به‌شتیک له‌و فه‌رمایشتانه‌. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تهره‌.

باسیک سه‌باره‌ت به‌و تاعوانانه‌ی له‌ سه‌رده‌می ئیسلامدا هاتون؛

مه‌به‌ست له‌ باسکردنی ئه‌و تاعوانانه‌ لی‌ره‌دا ئه‌وه‌یه‌ که‌ مرۆقی موسولمان ده‌ییت خۆرا‌گر‌بی‌ت، چاو له‌ که‌سانی تر بکات، و، بشزانی‌ت که‌ نه‌هامه‌تی و لی‌قه‌ومانی هه‌موو که‌سیک نیسه‌ت به‌ نه‌هامه‌تی و لی‌قه‌ومانی که‌سانی تر زۆر که‌مه‌.

زانای پایه‌به‌رز شیخ (أَبُو الْحَسَنِ) ی (مَدَائِنِي) فه‌رموویه‌تی: تاعونه‌ مه‌شه‌وره‌ گه‌وره‌کانی سه‌رده‌می ئیسلام پێنج دانه‌ن:

(١) تاعونی (شِیْرُوْیَه‌ یان شِیْرُوْیَه‌) له‌ ناوچه‌ی (مَدَائِن) له‌ سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ری خوا‌دا (دروودی خ‌وای له‌سه‌ر بی‌ت)، له‌ سالی شه‌شهمی کۆچیدا روویدا.

(٢) تاعونی (عَمَوَاس یان عَمَوَاس) له‌ سه‌رده‌می ئیمامی (عَمَر) ی کوری (خَطَّاب) دا (خ‌وای لی‌بازی بی‌ت)، که‌ له‌ ولاتی (شَام) دا روویدا، بیست و پێنج هه‌زار (٢٥٠٠٠) که‌س تییدا مردن.

(٣) تاعونیک له‌ سه‌رده‌می (عَبْدَالله) ی کوری (زُبَیْر) دا، له‌ مانگی (شَوَّال) ی سالی شه‌ست و نۆ (٦٩) ی کۆچیدا روویدا، له‌ سی‌ رۆژدا، هه‌ر رۆژه‌ی چه‌فتا هه‌زار (٧٠٠٠٠) که‌س مردن، هه‌شتاو سی‌ (٨٣) - و‌تراویشه‌: چه‌فتاو سی‌ (٧٣) - کوری هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) ی کوری (مَالِك) ٥٠٥

تییڭدا مردن و، چل (۴۰) کورپی زانای پایهبهرزی شویتکه وتوان
(عَبْدُالرَّحْمَنِ) ی کورپی (أَبِي بَكْرَةَ) ش تییدا مردن.
۴) تاعونی (فَتَيَات) له مانگی (شَوَّال) ی سالی حهفتاو ههشت (۷۸) ی کۆچیدا
پوویدا.

۵) تاعونیکیش له مانگی (رَجَب) ی سالی سه دو سیویهک (۱۳۱) ی کۆچی
{له شاری (بَصْرَةَ) دا} پوویداو، له مانگی په مه زاندا ته و او توند بوو،
هه موو پوژیتک له ریگهی گۆرستاندا هه زار (۱۰۰۰) تهرم ده ژمیردرا،
دواتریش له مانگی (شَوَّال) دا که مینک سووک بوو.

ههروه ها له شاری (كُوفَةَ) ش له سالی په نجا (۵۰) ی کۆچیدا تاعونیک پوویداو،
تییدا هاوه لی خوشه ویست (مُغِيرَةَ) ی کورپی (شُعْبَةَ) وه فاتی کرد.

ئه مه کۆتایی فهرمایشته که ی شیخی (مَدَائِنِي) ه.

زانای پایهبهرز (ابْنُ قُتَيْبَةَ) ی (دَيْنُورِي) ش له کتیبی (الْمَعَارِف) دا، له ریگهی
زانای پایهبهرز (أَصْمَعِي) هوه هه ر بهم جوړه باسی ژمارهی تاعونه کانی کردوه، به لآم
زیادو که می تییدا یه. نه و فهرموویه تی: بزیه تاعوونی (فَتَيَات) به و جوړه ناو نراوه،
چونکه سه ره تا به کچی گهنج دهستی پیکرد، له شاری (بَصْرَةَ) و (وَأَسِط) و (شَام) و
(كُوفَةَ) دا.

ههروه ها پیشی دهوتریت: تاعونی (أَشْرَاف)، چونکه که سانیک ی گه وره و
پایهبهرز تییدا مردن.

پاشان فەرمووێتی: ھەرگیز لە شارێ (مَدِیْنَة) و (مَكَّة) ی پێرۆزدا تاعون ڕووی نەداوە.^(۱)

جا ئەمە باسیکی فراوانەو، لەوەشدا کە باسم کردووە ھۆشداری تێدایە بۆ ئەوێ، کە باسم نەکردووە.

ئەم بابەتەشم لە سەرەتای کتیی (شَرْحُ صَحِيحِ مُسْلِم) دا بە درێژتر باسکردووە. تەو فێقیش تەنھا بە دەستی خواوە.

درووستە خەزم و کەس و کاری مردوو ئاگادار بکۆرێنەو بە مردنی کەسە کەیان و، ناپەسەندیشە بانگەواز بکۆریت بۆ ئاگادار کردنەوی خەلکی

بۆمان ڕیوایەت کراوە لە کتیبە کە ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، لە ھاوێلی خۆشەویست (حُذَيْفَةُ) وە (خوای ئی ڕازی بێت)، کە فەرمووێتی: ئەگەر مردم، کەسم ئی ئاگادار مە کەنەو. چونکە دەترسم ئەو ئاگادار کردنەو بە (نَغِي) دابێت. بیستوشمە لە پێغەمبەری خوا (دروودی خوای لەسەر بێت)، کە نەھی کردووە لە (نَغِي).

ئیمامی (تَرْمِذِي) فەرمووێتی: حەدیسێکی (حَسَن) ە.^(۲)

---

(۱) ڕیوانە: الْمَعَارِف / ۶۰۱ - ۶۰۲ / أَبُو مُحَمَّدٍ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُسْلِمٍ بْنِ قُتَيْبَةَ الدِّيَّوَرِيِّ / تَحْقِيقُ: ثُرَوَاتُ عُكَّاشَةَ / الْهَيْئَةُ الْمِصْرِيَّةُ الْعَامَّةُ لِلْكِتَاب - الْقَاهِرَة / الطَّبْعَةُ الثَّانِيَّةُ / ۱۹۹۲ م.

(۲) ڕیوانە: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۱۳ / بە ژمارە: ۹۸۶، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۷۴ /

بۆشمان رېوايەت كراوه له كتيبه كهي ئيمامي (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لى خۆشه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) كورې (مَسْعُود) هوه (خوای لى رازى بىت)، نه وىش له پيغه مبهري خواوه (دروودى خوای له سر بىت)، كه فهرموويه تى: «إِيَّاكُمْ وَالتَّغْيِ، فَإِنَّ التَّغْيِ مِنْ عَمَلِ الْجَاهِلِيَّةِ». واته: "ده خيل خوتان له (نَغْي) بپاړيزن، چونكه يه كيكه له كارو كرده وه كاني سهرده مي نه فامي".

له رېوايه تيكيشدا وا هاتوه، كه نه مه فهرمايشتي (عَبْدُ اللَّهِ) خوى بىت، نه ك هي پيغه مبهري خوا.

ئيمامي (تَرْمِذِي) فهرموويه تى: نه مه يان له وى تريان صهحيح تره و، ههر دوو رېوايه ته كه شي به لاواز داناوه.^(۱)

بۆشمان رېوايەت كراوه له ههر دوو صهحيحى بوخارى و موسليما، كه پيغه مبهري خوا (دروودى خوای له سر بىت)، هه والى مردنى نه جاشى به هاوه له كاني خوى راگه ياند.^(۲)

بۆشمان رېوايەت كراوه له ههر دوو صهحيحى بوخارى و موسليما، كه پيغه مبهري خوا (دروودى خوای له سر بىت)، سه باره ت به مردويه ك، كه شه و ناشتوبويان و، نه و نه يزانيوو، فهرمووى: «أَفَلَا كُنْتُمْ آذَنْتُمْوَنِي بِهِ».^(۳) واته: "ئهى بۆچى ناگادارتان نه كرده وه به مردنى نه و كه سه ؟!"

(۱) بړوانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۱۲ / به ههر دوو ژماره: ۹۸۴ و ۹۸۵.

(۲) بړوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۲۰ / به ژماره: ۱۱۸۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۵۶ / به ژماره: ۹۵۱.

(۳) بړوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۱۷۵ / به ژماره: ۴۴۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۵۹ / به ژماره: ۹۵۶.

زانا (مُحَقَّق) به کان و زۆریکیش له هاوه‌لأثمان و له غهیری ئه‌وانیش فهرموویانه: له‌به‌ر ئهم دوو حه‌دیه‌، سونه‌ته خزم و کەس و کار و دۆسته‌کانی مردوه‌که ئاگادار بکریته‌وه. فهرمووشیانه: ئه‌وه‌ی که نه‌هی لی کراوه، ئه‌وه‌یه، که وه‌کو سه‌رده‌می نه‌فامی بکریت، که ئه‌وان عاده‌تیا و هه‌ها بوو، ئه‌گهر که‌سیکی گه‌وره‌و ناوداریان لی بمردایه، که‌سیکیان به‌ سواری ده‌نارد بۆلای خێله‌کانی ترو، ده‌بوت (ئای فلانه که‌س تیاچوو)، (ئای عه‌ره‌ب تیاچوو به‌ مردنی فلانه که‌س) و، هاوار و گریانیشی له‌گه‌لدا بوو.

ئیمامی (ماورودی) خاوه‌نی کتیی (الحاوی) - که‌یه‌کیکه له‌ هاوه‌لأثمان - باسی ئه‌وه‌ی کردوه، که‌ هاوه‌لأثمان دوو بۆچوونیان هه‌یه، سه‌باره‌ت به‌ سونه‌ت‌بوونی ڕاگه‌یانندن و ئاگاداری و بانگه‌واز کردن بۆ مردنی که‌سیک:

هه‌ندیکیان ئه‌و ئاگاداری و بانگه‌واز کردنه‌یان به‌ سونه‌ت داناوه بۆ مردووی بیگانه‌و، بۆ مردووی خزم و کەس و کاریش. چونکه‌ به‌هۆی ئاگاداری و بانگه‌وازه‌که‌وه خه‌لکانیکی زۆر ناماده‌ ده‌بن بۆ نوێژ کردن له‌سه‌ر مردوه‌که‌و، بۆ دوعا بۆ کردنی.

هه‌ندیکیشیان فهرموویانه: ئاگاداری و بانگه‌واز کردن بۆ مردووی بیگانه سونه‌ته، به‌لام بۆ مردووی تر سونه‌ت نه‌یه.

منیش ده‌لیم: بۆچوونی هه‌لبژێردراو ئه‌وه‌یه که‌ ئاگاداری و بانگه‌واز کردن به‌ ڕه‌هایی سونه‌ته (چی بۆ مردووی بیگانه‌و، چی بۆ مردووی خزم و خویش)، به‌ مه‌رجیک ته‌نها ئاگادار کردنه‌وه بی‌ت.

ئەمەلى ئەكەتلى شۆردن و كفن كەرنى مردودا دەوترىت

سونەتە ئەكەتلى شۆردن و كفن كەرنى مردودا زىكرى خوا زۆر بىكرىت،
دوعاش بۇ مردوۋەكە زۆر بىكرىت.

ھاۋەلاغان فەرموۋىانە: ئەگەر كەسى مردوۋشۇر شىتەكى سەرسوۋرەينەرى لە
مردوۋەكە بىنى، ۋەكو شەۋقدانەۋەى دەم و چاۋى و، بۇنى خۇشى لاشەى و، ... ھەر
شىتەكى تىرى ھاۋشىۋە، ئەۋا سونەتە بۇ خەلەكى بىگىرەتەۋە.

بەلام ئەگەر شىتەكى بىنى، كە پىنى ناخۇش بو، ۋەكو رەشبوۋنەۋەى دەم و
چاۋى و، ناخۇشى بۇنى لاشەى و، گۆرپانى ئەندامەكى و، گۆرپانى شىۋەى و، ... ھەر
شىتەكى تىرى ھاۋشىۋە، ئەۋا حەرامە بۇ ھىچ كەسىكى بىگىرەتەۋە.

بەلگەشيان بەۋ حەدىسە ھىئاۋەتەۋە، كە لە (سُنَنِى (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) دا
بۇمان رىۋايەت كراۋە، لە ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَبْنُ عُمَرَ) ۋە (خوالە ھەردوۋكىان رازى
بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (دروۋدى خوالە سەرىت) فەرموۋىەتى: «اذْكُرُوا مَحَاسِنَ
مَوْتَاكُمْ، وَكُفُّوا عَن مَسَاوِيهِمْ». واتە: "باسى چاكەكانى مردوۋەكانتان بىكەن و، ۋاز لە
خراپەكانيان بھىنن".

ئىمامى (تَرْمِذِي) بە لاۋازى دانائە.^(۱)

بۇشمان رىۋايەت كراۋە لە كىتەبى (السُّنَنِ الكُبْرَى) ئىمامى (بَيْهَقِي) دا، لە
ھاۋەلى خۇشەۋىست (أَبُو رَافِع) ۋە (خوالە لى رازى بىت)، كە پىنى و تراۋە (مَوْلَى رَسُولِ
اللَّهِ)، كە پىغەمبەرى خوا (دروۋدى خوالە سەرىت) فەرموۋىەتى: «مَنْ غَسَلَ مَيِّتًا، فَكَتَمَ
عَلَيْهِ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ أَرْبَعِينَ مَرَّةً». واتە: "ئەۋ كەسەى مردوۋىەكە بشۆرىت و، غەيب و
نوقسانى بېۋشەت، خوالە گەۋرە چل جار لى خۇش دەبىت".

---

(۱) بىروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۶۹۲ / ۴۹۰۰، وَسُنَنِ التَّرْمِذِي / ۳ / ۳۳۹ / بە ژمارە:
۱۰۱۹. حەدىسەكى لاۋازە، بەلام پالەشتى ھەبە. بىروانە: تَتَائُجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۳۷۲.

ئىمامى (حَاكِم) یش له كَتِيبِى (الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ) دا رېوايه تى كرده و،
 فەرمووشىتى: ھەدىسىكى (صَحِيح) ە لەسەر مەرجى ئىمامى موسلىم.^(۱)

باشان، زۆرىك له ھاوھلەئەن مەسەلە كەيان ھەر بەم جۆرە بە رەھايى باس
 كرده. بەلام زانای پاىبەرز (أَبُو الْخَيْرِ) (يَمْنِي) خواھنى كَتِيبِى (الْبَيَان) - كە
 يە كىكە له ھاوھلەئەن - فەرموويەتى: ئەگەر مردوھ كە ئەھلى بىدعە بوو، بە
 ئاشكراش بىدعەى دەكردو، مردووشۆرەكەش شتىكى لى بىنى، كە پى ناخۆش بوو،
 ئەوا قىاس وا دەخوازىت، كە لەناو خەلكىدا باسى بكات، تاوھ كۆ ئەو باسكردنە
 بىتە رېگرىك له كەردنى بىدعە كەى.^(۲)

زىكرەكانى نوێزى مردوو

بزانه كە كەردنى نوێز لەسەر مردوو فەرزى كىفایە. بە ھەمان شێو شۆردنى و،
 كفن كەردنى و، بەخاك سپاردنىشى ھەر فەرزى كىفایەن. ھەموو ئەمانەش كۆدەنگى
 زانایانىان لەسەرە.

جا ئایا دەبێت چەند كەس نوێزەكە بكات، تا فەرزى كەردنى نوێزەكە لەسەر
 تەواوى موسولمانان دابكەوێت؟ ئەوە چوار بۆچوونى لەسەرە:

- (۱) دروستترینیان بەلای زۆربەى ھاوھلەئەنە ئەوھى، كە بە كەردنى نوێزەكە
 لەلایەن تەنھا كەسكەوھە فەرزى نوێزەكە لەسەر موسولمانان دادەكەوێت.
- (۲) بۆچوونى دوھمیش ئەوھى، كە بەمەرج گىراوھ نوێزخوێنەكان دوو كەس بن.

---

(۱) بروانە: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۳ / ۳۹۵ / ۶۴۴۷، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ /
 ۱۳۰۷ / ۵۰۵.

(۲) بروانە: الْبَيَانُ فِي مَذْهَبِ الْإِمَامِ الشَّافِعِيِّ / ۳ / ۳۸.

(۳) بۆچوونی سییه میش سیّ کهس.

(۴) بۆچوونی چواره میش چوار کهس. ئیت ئایا به کۆمەل نویزی لەسەر بکهن،
یان به تاکه تاکه.

سەبارەت بە چۆنیتی کردنی نوێژەکش، ئەو دەبێت نوێژخوێنە که چوار جار
(اللهُ أَكْبَرُ) بکات. خو ئەگەر یەکیکیانی نەکرد، ئەوا نوێژەکە ی دروست نیە. بەلام
ئەگەر یەکیکی تری زیاد کردو، کردنی بە پێنج، ئەو ئایا نوێژەکە ی پێ بەتال
دەبێتەو یان نا، دوو بۆچوونی هاو لەئامانی لەسەرە: دروستترینیان ئەو یە، که
نوێژە که بەتال نابێتەو.

جا ئەگەر کهسێک لەدوای پێشنوێژیکەو نویزی دەکردو، ئەویش پێنج (اللهُ
أَكْبَرُ) ی کرد، ئەوا ئەگەر بلێن (اللهُ أَكْبَرُ) پێنجەم نوێژە که بەتال دەکاتەو، پێستە
کەسە شوێنکەوتووە که نیەتی جیاپوونەو بەییت، هەرە کو چۆن ئەگەر پێشنوێژە که
هەستێتەو بۆ پرکاتی پێنجەم، ئەو دەبێت نیەتی جیاپوونەو بەییت. بەلام ئەگەر
بەپێ بۆچوونە دروستترینە که یان بێت، که نوێژەکە ی بەتال نابێتەو، ئەوا -بەپێ
بۆچوونی دروستی مەشهور- نابێت شوێنکەوتووە که نیەتی جیاپوونەو بەییتو،
نابێت شوێنی پێشنوێژەکش بکهوێت. بەلام بۆچوونێکی لاوازی هەندێک لە
هاو لەئامان هەیه، که دەلیت: لەم حالەتەشدا دەبێت کەسە که شوێنی پێشنوێژە که
بکهوێت.

ئەو جا ئەگەر ئێمە بە مەزەبە دروستە که وەر بگرین، که پێی وایە نابێت
کەسە که شوێنی پێشنوێژە که بکهوێت، ئەوا ئایا چاوەروانی پێشنوێژە که بکات تا
سلاو دەداتەو، یان دەستبەجی سلاو بداتەو؟ دوو بۆچوونی لەسەر: دروستترینیان
ئەو یە، که با چاوەروانی بکات.

منیش هەموو ئەم بۆچوونانەم بە بەلگەکانیانەو لە کتیی (شَرْحُ الْمُهَذَّب) دا
بەروونی باس کردو.

ههروه‌ها سونه‌ته له‌گه‌ل هه‌موو (اللهُ أَكْبَرُ) يکدا ده‌ست به‌رز بکاته‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ سیفه‌تی (اللهُ أَكْبَرُ) ه‌که‌و، ئه‌وه‌ی تێدا سونه‌ته‌و، ئه‌وه‌ی پێی به‌تال ده‌بیته‌وه‌و، سه‌رجه‌م لقه‌ باسه‌کانی تریش، ئه‌وه‌ هه‌ر به‌و جو‌ره‌یه‌، که‌ له‌ باسی شی‌وازی نوێژو زیکره‌کانیدا باس‌مان کرد.

ئهو زیکرانه‌ش که‌ له‌ نوێژی مردوودا له‌ نیوان (اللهُ أَكْبَرُ) ه‌کاندا ده‌کرێن بریتین له‌مانه‌:

- ١) له‌دوای (اللهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌مه‌وه‌ سووره‌تی (الْفَاتِحَة) ده‌خوێنرێت.
- ٢) له‌دوای (اللهُ أَكْبَرُ) ی دوه‌میشه‌وه‌ سه‌لاوات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خ‌وای له‌سه‌ر بیت) ده‌درێت.
- ٣) له‌دوای (اللهُ أَكْبَرُ) ی سییه‌میشه‌وه‌ دوعا بۆ مردوه‌که‌ ده‌کرێت. جا واجبه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شتیک ب‌لێت پێی بو‌تریت دوعا.
- ٤) سه‌باره‌ت به‌ (اللهُ أَكْبَرُ) چواره‌میش، هیچ زیکرێک له‌دوایه‌وه‌ واجب نیه‌. به‌لام ئهو زیکره‌ سونه‌ته‌، که‌ —ته‌گه‌ر خ‌وای گه‌وره‌ بیه‌وێت— دواتر باسی ده‌که‌م.

هاوه‌لا‌ئمان بۆ‌چوونی جیاوازیان هه‌یه‌، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی، که‌ ئایا وتنی (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) و، کردنی دوعای سه‌ره‌تای ده‌ست پێ‌کردنی نوێژ له‌دوای (اللهُ أَكْبَرُ) ی یه‌که‌مه‌وه‌و، له‌ پێش سووره‌تی (الْفَاتِحَة) وه‌ سونه‌تن، یان نا؟ هه‌روه‌ها بۆ‌چوونی جیاوازی‌شان هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌ خوێندنی سو‌ره‌تیک له‌دوای سووره‌تی (الْفَاتِحَة) وه‌. بۆ‌چوونه‌کانیشان ئه‌م سیانه‌ن:

- یه‌کیکیان ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ سونه‌تن.
- دوه‌میشان ئه‌وه‌یه‌ که‌ هیچ‌کامیان سونه‌ت نین.

● سییه میشیان - که درووسترینیا نه - نه وهیه، که (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) سونه تهو، دو عاکه و سوره ته که سونه ت نین.

به لآم هاوه لآتمان یه که دهنگن له سهر ئه وهی، که سونه ته له دوای سووره تی (الْفَاتِحَة) وه (آمِن) بکریت.

بوشمان رپوایه ت کراوه له سه حیخی بوخاریدا، له هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) وه (خواله هردورکیان رازی بیت)، که نوژی له سهر مردوویه که کردو، سووره تی (الْفَاتِحَة) ی خویندو، پاشان فهرمووی: تاوه کو بزائن، که خویندنی ئه و سووره ته سونه ته.^(۱) واته: (داهیتراو نیه، نه که سونه ته، واته: واجب نیه).

جا ئه و فهرمایشته ی هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ)، که فهرموویه تی: (سونه ته). ههر هه مان ئه و مانایه ده گه یه نیّت، که یه کیّک له هاوه لآن بفرمویت: (مِنَ السُّنَّةِ كَذَا وَكَذَا). (واته: ههر حیسابی ئه وه ی بۆ ده کریت، که فهرمایشتی پیغمبه ری خوا بیت).

ههروه ها له (سُنَّی (أَبُو دَاوُد) یشدا هاتوه، که هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ عَبَّاسٍ) فهرموویه تی: "خویندنی سووره تی (الْفَاتِحَة) سونه ته".^(۲) به مهش وا داده نریت، که هه دیسی پیغمبه ری خوایه (دروودی خوی له سهر بیت)، وه کو له کتیبه کانی فهرمووده و کتیبه ئو صولیه کاندایا باس کراوه.

هاوه لآتمان فهرموویانه: سونه ته سووره تی (الْفَاتِحَة) به دهنگی نزم بخوینریت، نه که به دهنگی بهرز، ئیتر چی نوژه که له شه ودا بکریت، یان له رۆژدا. ئه مهش ئه و مهزه به درووسته مه شه وریه، که بۆچوونی زۆریک له هاوه لآغانی له سهره.

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۴۸ / به ژماره: ۱۲۷۰.

(۲) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۲۸ / ۳۱۹۸.

هەندیکیش لە هاوێلانمان فەرموویانە: ئەگەر نوێژە که لە پۆژدا بوو، با سورەتە که بە دەنگی نزم بخوێنریت، ئەگەر لە شەویدا بوو، ئەوا بە دەنگی بەرز بیخوێنریت.

سەبارەت بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی دوەمیش، ئەوێ که مەزین واجب لەدواوە، ئەوێ که بَلَّيْتُ: (اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ). سونەتیشە بَلَّيْتُ: (وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ). جا بەلای زۆری ئەوێ هاوێلانمان ئەم بەشەیان واجب نیە. بەلام هەندیکیان فەرموویانە: واجبە. که ئەمەش بۆ چوونیکی نامۆ لاوازه.

هەر وەها ئەگەر کاتە که بەشی کرد، سونەتە لەدوای ئەم (اللَّهُ أَكْبَرُ) وە دوعا بکات بۆ باوەردارانێ نێرینە و مێینە. ئەمەش فەرماشتی ئیمامی (شَافِعِي) لەسەر و، هاوێلانمان یەك دەنگن لەسەری.

هەر وەها ئیمامی (مُزَنِي) نقلی کردووە لە ئیمامی (شَافِعِي) وە، که سونەتە لەدوای ئەم (اللَّهُ أَكْبَرُ) وە سوپاس و ستایشی خوای گەورە بکەیت. هەر وەها زۆریکیش لە هاوێلانمان هەر فەرموویانە سونەتە. بەلام زۆری ئەوێ زۆریان بە سونەتیان دانەناوە.

جا ئەگەر ئێمەش بَلَّيْن سونەتە، ئەوا با سەرەتا بە سوپاس و ستایشی خوای گەورە دەست پێ بکات، پاشان بە صەلاواتدان لەسەر پێغمەبەری خوا، پاشان دوعا بکات بۆ باوەردارانێ نێرینە و مێینە. خو ئەگەر نوێژخوێنە که ئەم تەرتیبە ی پەچاو نەکرد، ئەوێ هەر درووستە. بەلام وازی لە شیوازه باشتەینە که یان هێناوە.

ئەو جا چەندین حەدیس سەبارەت بە صەلاواتدان لەسەر پێغمەبەری خوا (درودی خوای لەسەر بیت) هاتوون، که هەموویانمان لە (سُنَنِ) (بَيْهَقِي) دا بۆ پێوایەت

کراوه.^(۱) به لآم من ویستم ئەم باسه به کورتی بهیتم. چونکه جینگهی به درێژی باسکردنی بریتیه له کتێبه فیهیه کانو، له کتیبی (شَرْحُ الْمُهَذَّب) بشدا به پروونی باسم کردوه.

سه بارهت به (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی سێهه میس، واجبه له دوایه وه دوعا بۆ مردوه که بکریت. وه کو نه وهی بوتریت: (رَحِمَهُ اللَّهُ)، یان (غَفَرَ اللَّهُ لَهُ)، یان (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لَهُ)، یان (اللَّهُمَّ، ارْحَمَهُ)، یان (اللَّهُمَّ، اَلْطُفْ بِهِ)، یان ههه ته عیریکی تری وه کو نه مانه.

جا چی دوعایه ك سونه ته؟ نه وه چه نندین هه دیس و فه رمایشتی له باره وه هاتوه.

سه بارهت به هه دیسه کان: درووستێریان نه وهیه، که له سه حیحی موسلیما بۆمان رپوایهت کراوه، له هاوه لێ خوشه ویست (عَوْف) ی کورێ (مَالِك) وه (خوای لێ رازی بیت)، که فه رموویه تی: پیغه مبه ری خوا (دروودی خوای له سه ر بیت) نوێژی له سه ر ته رمیک ده کرد، منیش له و دوعایه ی که کردی، ئەمهم له بهر کردوه، که فه رمووی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لَهُ، وَارْحَمَهُ، وَعَافِهِ، وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مَدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالتَّلَجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الْأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَارًا خَيْرًا مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلًا خَيْرًا مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجًا خَيْرًا مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، أَوْ مِنْ عَذَابِ النَّارِ». واته: "خوایه لێی خوشبه و، ره حمی بێ بکه و، له سزاو ناره حه تی سه لامه تی بکه و، لێی بیوره و، میوانداری باشی لێ بکه و، گۆره که ی فراوان و گوشاد بکه و، به ناوی خاوێن و به فرو ته رزه بیشۆره و، له هه له و تاوان پاکی بکه ره وه، وه کو چۆن پۆشاکی سپیت له چلک و پیسی پاککردۆته وه و، مالتو خیزان و هاوسه ریکی بده ری له مالتو خیزان و هاوسه ره که ی خۆی باشتر بن، بیشیخه ره به هه شته وه و، له سزای گۆر، یان له سزای ناگری دۆزه خ په نای بده و بیاریزه".

(۱) پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۳۹ - ۴۰ / به ژماره کانی: ۶۷۵۳ و ۶۷۵۴. بۆ ته خریجی هه دیسه کانیش پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۳۷۸ - ۳۸۷.

جا (عَوْف) ده‌فهرمویت: خۆزگه‌م ده‌خواست، که من ئەو مردوه بوومایه.^(۱)

له رپوایه‌تیکێ تری سه‌حیحی موسلیمدا هاتوه: «وَقِهِ فِتْنَةَ الْقَبْرِ وَعَذَابَ النَّارِ». ^(۲)

بو‌شمان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و (تَرْمِذِي) و (بَيْهَقِي) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خَوای لِي رَازِي بَيْت)، ئەویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خَوای له‌سه‌ر بَيْت)، که نوێژی له‌سه‌ر ته‌رمێک کردو، فه‌رمووی: «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِحَيَّتِنَا وَمَيِّتِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرْنَا وَأُنْثَانَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا. اللَّهُمَّ، مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا، فَأَحْيِهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا، فَتَوَفَّهُ عَلَى الْإِيمَانِ. اللَّهُمَّ، لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ». ^(۳) واته: "خوایه له زیندوه‌کاغان و له مردوه‌کاغان و له بچوو‌که‌کاغان و له گه‌وره‌کاغان و له نێینه‌کاغان و له مێینه‌کاغان و له ئاماده‌بو‌اغان و له غائیه‌کانیشمان خۆشه‌ب. خوایه، هه‌ر که‌سێک له ئیمه‌ت زیندوو کرده‌وه، له‌سه‌ر ئیسلامه‌تی زیندوو‌ی بکه‌ره‌وه‌و، هه‌ر که‌سێکیش له ئیمه‌ت مراند، له‌سه‌ر ئیمان بيمرینه. خوایه له پاداشتی خه‌یری له‌ده‌ستدانی ئەم مردوه‌بی‌ه‌شمان مه‌که‌و، له‌دوای ئەویش تووشی ئاشووب و نه‌هامه‌تیمان مه‌که‌".

ئیمامی (حَاکِم) فه‌رموویه‌تی: ئەمه‌ حه‌دیسیکی (صَحِيح) له‌سه‌ر مه‌رجی ئیمامی بو‌خاری و موسلیم. ^(۴)

---

(۱) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۲ / ۶۶۲ / به ژماره: ۹۶۳.

(۲) ب‌روانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۲ / ۶۶۳ / به ژماره: ۹۶۳.

(۳) ب‌روانه: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۲۹ / ۳۲۰۱، وَسُنَنِ التِّرْمِذِيِّ / ۳ / ۳۴۳ / به ژماره: ۱۰۲۴، وَسُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۴۱ / به ژماره: ۶۷۶۲.

(۴) ب‌روانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۵۱۱ / به ژماره: ۱۳۲۶. شێخێ عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: به‌و جو‌ره‌یه‌ که ئیمامی (حَاکِم) فه‌رموویه‌تی. چونکه ئیمامی بو‌خاری خۆی فه‌رموویه‌تی: (صَحِيح) نیه. ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۳۹۳ - ۳۹۵.

ههروه‌ها نهم حه‌دیسه‌مان له (سُنن) ی (بَیْهَقِی) و له غه‌یری ئه‌ویشدا بۆ رِیوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو قَتَادَةَ) وه (خوای لَی رازی بیت).^(۱)

ههروه‌ها له کتِیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِی) شدا بۆمان رِیوایه‌ت کراوه، له رِیگه‌ی (أَبُو إِبْرَاهِيم) ی (أَشْهَلِی) ه‌وه، نه‌ویش له باوکیه‌وه - که باوکی هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ری خوا بوه - (خوای لَی رازی بیت).^(۲)

ئیمامی (تَرْمِذِی) فه‌رموویه‌تی: (مُحَمَّد) ی کورِی (إِسْمَاعِيل) - مه‌به‌ستی ئیمامی بوخاریه - فه‌رموویه‌تی: درووستترین رِیوایه‌ته‌کان له حه‌دیسی «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتَنَا.....». بریتیه له رِیوایه‌ته‌که‌ی (أَبُو إِبْرَاهِيم) ی (أَشْهَلِی) له باوکیه‌وه.

ئیمامی بوخاری فه‌رموویه‌تی: درووستترین حه‌دیسیش له‌باره‌ی دوعای دوا‌ی (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی سییه‌مه‌وه بریتیه له حه‌دیسه‌که‌ی هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَوْف) ی کورِی (مَالِك).

ئه‌وجا له رِیوایه‌ته‌که‌ی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) دا دوعاکه به‌م جوّره هاتوه: «فَإِخِيهِ عَلَى الْإِيمَانِ، وَتَوَقَّهْ عَلَى الْإِسْلَامِ». به‌لام وه‌کو باس‌مان کرد، له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کانی حه‌دیسدا به‌م جوّره هاتوه: «فَإِخِيهِ عَلَى الْإِسْلَامِ، وَتَوَقَّهْ عَلَى الْإِيمَانِ».

بۆشمان رِیوایه‌ت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لَی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیستوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِذَا صَلَّيْتُمْ عَلَى الْمَيِّتِ، فَأَخْلَصُوا

(۱) برِوانه: سُننُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۴۱ / ۶۷۶۵.

(۲) برِوانه: سُننُ التِّرْمِذِيِّ / ۳ / ۳۴۳ / به‌ژماره: ۱۰۲۴.

لَهُ الدُّعَاءَ».^(۱) واته: "ته گهر نویژتان له سهر مردوو کرد، به دلسۆزی و به کولهوه دوعای بۆ بکهن".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له هاوهلی خوشهویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوای له سهر بیت)، که له نویژی سهر مردوو دا دهیفرموو: «اللَّهُمَّ، أَنْتَ رَبُّهَا، وَأَنْتَ خَلَقْتَهَا، وَأَنْتَ هَدَيْتَهَا لِلْإِسْلَامِ، وَأَنْتَ قَبَضْتَ رُوحَهَا، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِسِرِّهَا وَعَلَانِيَتِهَا، جِئْنَا شُفْعَاءَ، فَاعْفِرْ لَهُ».^(۲) واته: "خوایه تۆ پهروهردگاری ئهم مردوه ی و، تۆش به دیتیهتاوه و، تۆش هیدایهت داوه بۆ ئایینی پیروزی ئیسلام و، تۆش گیانت کیشاوه و، تۆش زانائیت به نهیتی و ئاشکرای ئهم مردوه، ئیمهش هاتووین وه کو تکاکار تالیی خوشبیت، دهی تۆش لی خوشه".

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوهلی خوشهویست (وَأَثَلَةَ) ی کوری (أَسْقَع) وهوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت)، نویژی پی کردین له سهر پیاویکی موسولمان، منیش گویم لی بوو، که دهیفرموو: «اللَّهُمَّ، إِنَّ فُلَانَ ابْنَ فُلَانَةٍ فِي ذِمَّتِكَ، وَحَبْلُ جَوَارِكَ، فَهِيَ فِتْنَةُ الْقَبْرِ، وَعَذَابُ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَمْدِ. اللَّهُمَّ، فَاعْفِرْ لَهُ، وَارْحَمَهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ».^(۳) واته: "خوایه، بهراستی

---

(۱) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۲۸ / ۳۱۹۹، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۸۰ / ۱۴۹۷. شیخی (ابْنُ حَبَّان) به (صَحِيح) ی داناهه. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّان / ۷ / ۳۴۵ - ۳۴۶ / به هردوو ژماره: ۳۰۷۶ و ۳۰۷۷. ههروهها بروانه: الْبَدْرُ الْمُنِير / ۵ / ۲۶۹ - ۲۷۰، وَالتَّلْخِصُ الْحَبِير / ۲ / ۲۴۷ - ۲۴۸.

(۲) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۲۸ / ۳۲۰۰. شیخی عهسقه لانی فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۴ / ۴۰۱.

(۳) بروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۲۹ / ۳۲۰۲، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۸۰ / ۱۴۹۹. شیخی عهسقه لانی فهرموویهتی: حه دیسیکی (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۴ / ۴۰۲.

فلانی کوری فیسار له په نای پارێزگاری و چاودیری لوتفی تۆدایه، دهی تۆش له ناشووبی ناو گۆرو له سزای ناگری دۆزه خ بیاریزه، چون تۆ خواوهنی وهفایتو، شایانی ستایشیت. خواجه لئی خوشبهو، رهحمی پی بکه، بهراستی تۆ لیۆردهو میهره بانیت".

ئیمامی (شافعی)ش دوایه کی هه لێژاردوه، که له کۆی ئەم هه دیسانه، چه نه ده دیسیکی تروه وه ریگرتوه، فه رموویه تی: (اللَّهُمَّ، هَذَا عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، خَرَجَ مِنْ رَوْحِ الدُّنْيَا وَسَعَتِهَا، وَمَحْبُوبُهُ وَأَحِبَّاءُهُ فِيهَا، إِلَى ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَمَا هُوَ لَا قِيَهُ، كَانَ يَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ، وَأَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ. اللَّهُمَّ، إِنَّهُ نَزَلَ بِكَ، وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ، وَأَصْبَحَ فَقِيرًا إِلَى رَحْمَتِكَ، وَأَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، وَقَدْ جَنَّاتِكَ رَاغِبِينَ إِلَيْكَ، شَفَعَاءَ لَهُ. اللَّهُمَّ، إِنْ كَانَ مُحْسِنًا، فَزِدْ فِي إِحْسَانِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئًا، فَتَجَاوَزْ عَنْهُ، وَلَقِهِ بِرَحْمَتِكَ رِضًا، وَفِي فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِهِ، وَأَفْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ، وَجَافِ الْأَرْضَ عَنْ جَنَّتِيهِ، وَلَقِهِ بِرَحْمَتِكَ الْأَمَنَ مِنْ عَذَابِكَ، حَتَّى تَبْعَثَهُ إِلَى جَنَّتِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). واته: (خواجه ئەمه بهندهی تۆیهو، کوری بهندهی تۆشه، گوشادی و خوشی دنیای به جیهیشتوهو، خوشه ویسته کانیشی تیدایهو، بهرپنکه وتوه به رهو تاریکایی گۆرو نه وهی دیته ریگهی، له دنیا دا شایه تی داوه که بیجگه له تۆ هیچ په رسراویکی راسته قینه نهو، "مُحَمَّد" یش بهندهو پیغه مبهری تۆیهو، تۆش له هه موو کهس زانائیت به حالێ ئەم بهندهیهت. خواجه ئەمه هاتۆته خزمهت، تۆش باشرین میوان په زیریت، ئیسته زۆر پیوستی به رهحم و به زهیی تۆ هه یه، تۆش پیوستیت به سزادانی ئەو نه، ئیمهش هاتوینه ته خزمهت، دوعای بۆ ده کهینو، تکای بۆ ده کهین. خواجه ئەگه که سیکی چاکه کار بو، تۆش چاکه کانی بۆ زیاد بکهو، ئەگه خراپه کاریش بو، چاوپۆشی لی بکهو لئی بسورهو، به رهحمی خۆت پروی په زامه ندی خۆتی تی بکهو، له ناشووب و سزای گۆریش بیاریزهو، گۆره کهشی بۆ گوشادو فراوان بکهو، زهوی له لاتهنیشته کانی دورخه ره وهو، به

ره‌جی خوشت له سزای خۆت بپاریزه، هه‌تا زیندووی ده‌که‌یته‌وه‌و، به‌ره‌و
به‌هه‌شت به‌رپێ ده‌که‌یت، نه‌ی به‌سۆزترینی به‌سۆزه‌کان).

ئه‌مه‌ ده‌قی دو‌عا‌که‌ی ئیمامی (شَافِعِی) به‌ له (مُخْتَصَرُ الْمَرْنِی) دا (ره‌حم‌تی خ‌واله
هه‌ردو‌کیان بێت).

هاوه‌ل‌آغان فه‌رموویانه: نه‌گه‌ر مردوه‌که‌ من‌داڵ بوو، با دو‌عا بۆ باوک‌و دایکی
بکات، و، بَلِّیت: (اللَّهُمَّ، اجْعَلْهُ لَهُمَا فَرْطًا، وَاجْعَلْهُ لَهُمَا سَلَفًا، وَاجْعَلْهُ لَهُمَا ذُخْرًا،
وَتَقْلُ بِهِ مَوَازِينَهُمَا، وَأَفْرِغِ الصَّبْرَ عَلَى قُلُوبِهِمَا، وَلَا تَفْتِنَهُمَا بَعْدَهُ، وَلَا تَحْرِمُهُمَا
أَجْرَهُ). واته: (خواهه‌ بیکه‌ به‌ پێشه‌نگ‌و ت‌کا‌کارو تو‌یش‌وو بۆ باوک‌و دایکی‌و، به‌میش
تای ترازووی کرده‌وه‌ چاکه‌کانیان قورس بکه‌و، ئازامی‌و سه‌بووریش به‌سه‌ر د‌ل‌یان‌دا
برپ‌ژه‌و، له‌دوای نه‌میش تووشی ئاشووب‌و لیقه‌ومانیان مه‌که‌و، له‌ پاداشتی چاکه‌ی
له‌ده‌ست‌دانیشی بێه‌شیان مه‌که‌).

ئه‌مه‌ نه‌و دو‌عا‌یه‌یه، که‌ زانای پایه‌به‌رز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ی (زُبَیْرِی) - که‌ یه‌کی‌که‌ له
هاوه‌ل‌آغان - له‌ کتیبکی‌ خۆیدا ه‌یناویتی، به‌ناوی (الْكَافِی). زانایانی ت‌ریش
دو‌عا‌یه‌کیان ه‌یناوه‌ به‌ هه‌مان ماناو، فه‌رمووشیانه: با له‌گه‌ل‌یدا بَلِّیت: (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ
لِحَيَاتِنَا وَمَيِّتِنَا..... هتد).

ش‌یخ‌ی (زُبَیْرِی) فه‌رموویه‌تی: نه‌گه‌ر مردوه‌که‌ ئافره‌ت بوو، با بَلِّیت: (اللَّهُمَّ،
هَذِهِ أَمْتُكَ..... هتد)، پاشان دو‌عا‌که‌ وای بکات، که‌ له‌ رووی زمانه‌وانیه‌وه‌ بۆ
ئافره‌ت به‌کار به‌یتریت. خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا ت‌ره‌.

سه‌باره‌ت به‌ (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی چواره‌میش، به‌یه‌ك ده‌نگی زانایان ه‌یج زی‌ک‌ری‌ك
له‌دوایه‌وه‌ واجب نه‌یه. به‌ل‌آم سونه‌ته‌ نه‌وه‌ بَلِّیت، که‌ ئیمامی (شَافِعِی) (ره‌حم‌تی خ‌وای ل‌ی
بیت) له‌ کتیبه‌که‌ی زانای پایه‌به‌رز (بُویَطِی) دا فه‌رموویه‌تی: له‌دوای (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی
چواره‌مه‌وه‌ با بَلِّیت: (اللَّهُمَّ، لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلَا تَفْتِنَّا بَعْدَهُ).

زانای پایه‌برز (أَبُو عَلِيٍّ ابْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ) - که یه کیکه له هاوه لاغان-
 فهرموویه تی: زانایانی (مُتَقَدِّمِينَ) له دواى (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی چواره مهوه ده یانفه رموو:
 (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). نهوجا فهرموویه تی:
 نه م زیکره له ئیمامی (شَافِعِي) مهوه نه گێر دراوه تهوه. خو نه گهر کردی تی، نهوه
 باش و جوانه.

منیش ده لیم: به سه بو باشی و جوانی نهو زیکره، نهوه ی که پیشتر له
 هه دیسه که ی هاوه لی خوشه ویست (أَتَس) دا، له (باسی دوعای خهم و خهفت) دا
 هینامان. خواش له هه موو کهس زانا تره.

ههروه ها ده لیم: به لگه ده هیتری تهوه بو کردنی دوعا له دواى (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی
 چواره مهوه بهو هه دیسه ی، که له کتیی (السُّنَنُ الْكُبْرَى) ی ئیمامی (بَيْهَقِي) دا بۆمان
 رپوایهت کراوه، له هاوه لی خوشه ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کور ی (أَبِي أَوْفَى) وه (خوا له
 ههرووکیان رازی بیت)، که نهو له سهه ته رمی که چه کهیدا چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کردو،
 پاشان دواى چواره میان به نه ندازه ی نیوان دوو دانه یان راوه ستاو، داواى
 لیخوشبوون و نرای بو ده کردو، پاشان فهرمووی: پیغه مبهری خواش (دروودی خرای لی
 بیت) وای ده کرد. ^(۱)

له رپوایه تیکیشدا هاتوه، که چوار (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی کردوهو، پاشان ماوه یهك
 راوه ستاوه، تاوه کو ئیمه گومانی نهوه مان برد، که (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی پیجهمیش ده کات.
 نهوجا به لای راست و به لای چه پدا سلاوی دایه وه. جا که لیوویه وه، ئیمهش
 هه رزمان کرد: نهوه چی بوو؟ نهویش فهرمووی: من لهوه زیاترتان بو ناکهم، که
 بینومه پیغه مبهری خوا (دروودی خرای لی بیت) کردوویه تی. یان فهرمووی: پیغه مبهری
 خوا بهم جوړه ی کردوه. ^(۲)

(۱) پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۴۲ / ۶۷۷۲.

(۲) پروانه: سُنُّ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۴ / ۴۳ / ۶۷۷۹.

ئىمامى (خاكيم) فەرموويه تى: ئەمە ھەدىسىكى (صَحِيح) ھە.^(۱)

باسىڭ: { ھوكىمى سلاۋدانەۋەى نوپۇزى مردوو، ھوكىمى ئەۋكەسانەش ئە نوپۇزەكە دواكەۋتونون }

ئەگەر ئەۋكەسەى نوپۇزى مردوۋەكە دەكات لە (اللّٰهُ أَكْبَرُ) ھەكانو، لە زىكرەكانى دواى ئەۋان بويەۋە، ئەۋا ھەروەكو سەرجمە نوپۇزەكانى تر، دوو جار سلاۋ دەداتەۋە. بە بەلگەى ئەۋ ھەدىسەى (عَبْدُ اللَّهِ) ى كورپى (أَبِي أَوْفَى)، كە پىشەر باسماڭ كىرد.

جا ھوكىمى سلاۋدانەۋەش ھەر بەۋ جۆرەيە، كە لەباسى سلاۋدانەۋەى سەرجمە نوپۇزەكاندا باسماڭ كىرد. ئەمەش بىر تىپە لە مەزھەبى درووستى ھەل بىر ئىدراۋ. ئىمەش لە مەسەلەى سلاۋدانەۋەى نوپۇزى مردوۋا ناكۆكىەكى لاۋازمان ھەيە، بەلام لەبەرئەۋەى لەم كىيەدا پىۋىستمان پىي نى، بۆيە باسى ناكەم.

ئەۋجا ئەگەر كەسىكى دواكەۋتونو ھاتو، لە بەشىكى نوپۇزەكەدا بە پىشونپۇزەكە گەپىشت، ئەۋا با دەستەجى نوپۇزەكەى دابىسەستىتو، سورەتى (الْفَاتِحَة) بىخونپىتو، پاشان بەتەرتىب زىكرەكانى دواترىش بىخونپىتو، پىۋىست ناكات ئەۋ زىكرە بكات، كە لەۋ كاتەدا پىشونپۇزەكە دەيكات.

---

(۱) بىروانە: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۵۱۲ / ۱۳۳۰. بەلام بەلاى شىخى

عەسقىلانىيەۋە ھەدىسىكى لاۋازە. چونكە كەسىڭ لە رىشتەكەيدايە، بەناۋى (إِبْرَاهِيم) ى كورپى (مُسْلِم) ى (هَجَرِي) ھەۋە، كە زۆرىيەى زاناپان بەلاۋازيان دانائە. بىروانە: تَتَانُجُ الْفَكَار

۴ / ۴۰۷ - ۴۰۹.

جا نه گهر شوینکه وتوه که (اللهُ أَكْبَرُ) ی کردو، بهرله وهی زیکری دواکهی بکات، پیشنویره که (اللهُ أَكْبَرُ) یکی تری کرد، نهوا زیکره کهی له سهر داده که ویت، ههروه کو چۆن له سه رجه م نویره کانی تر دا سوره تی (الْفَاتِحَة) له سهر که سی دواکه وتوو داده که ویت.

ههروه ها نه گهر پیشنویره که سلاوی دایه وهو، هیشتا شوینکه وتوه دواکه وتوه که هندیك له (اللهُ أَكْبَرُ) ه کانی مابوو، نهوا پیویسته له سهری (اللهُ أَكْبَرُ) ه کانو زیکره کانی دواشیان به ته رتیب بکات. نه مهش مهزه بی دروستی مه شهوره به لای نیمه وه. ههروه ها بوچوونیکی لاوازیشمان ههیه، که ده لیت: با ته نها (اللهُ أَكْبَرُ) ه کان بکاتو، زیکره کانیا ن نه کات. خواش له هه موو که س زانا تره.

ئەگەر كەسنىڭ بە پىادىمىرەۋى ئەگەن تەرمىكىدا بۇيشت چى بلىت؟

سونەتە كەسى پىادەپەرە سەرقان يىت بە زىكرى خۋاى گەرەۋەۋ، بىرىش لەۋە بىكاتەۋە، كە مردۋە كە لەمەۋلا پى دەگات، چارەنۋوسى چۆن دەيىت، ئىستە خالى چۆنەۋ، ئەمەش كۆتايى دىنبايەۋ، چارەنۋوسى خەلگە كەيەتى.

ھەرۋەھا با زۆر خۋى پارىزىت لە كىرەنى قىسەى بى كەلگ. چۈنكە ئەمە كاتى بىر كىرەنەۋەۋ زىكرى خۋايەۋ، بى ئاگايى و گالتە كىرەن و سەرقالبون بە قىسەى پىروپوچ تىيدا زۆر ناشىرەنە. چۈنكە قىسە كىرەن لە شتى بى سووددا لە ھەموو كات و خالەت كىدا نەھى لى كراۋە، چى جاي ئەم كات و خالەتە؟!

ئەۋجا بزانە، كە ھەلەس و كەۋتى راست و ھەلەزىردراۋ ئەۋەيە كە زاناينى (سەلفى) لەسەر بوە (خۋايان لى رازى يىت)، ئەۋىش بىرىتە لە بىدەنگى لە كاتى رى كىرەن لەگەن تەرمە كەدا. واتە: نابىت دەنگ بەرز بىرەتەۋە، نە بە خۋىندىنى قورئان، نە بە زىكرى كىرەن، نە بە خۋىندىنى ھىچ شتىكى تر.

ھىكمەتىش لەم بىدەنگى ئاشكراۋ پروۋنە، ئەۋىش ئەۋەيە كە دەروۋنى كەسە كە ھىۋرترو، بىرى جەمەت دەيىت سەبارەت بەۋەى پەيۋەندى بە تەرمە كەۋە ھەيە، كە لەم خالەتەشدا ھەر دەيىت وابىت.

جا ئەمە بۆچۈۋنە ھەق و راستە كەيەۋ، تۆش بەھۋى زۆرى ژمارەى ئەۋ كەسانەۋە ھەلەمە خەلەتى، كە بۆچۈۋنى پىچەۋانەى ئەمەيان ھەيە. چۈنكە خۋاناسى پايدەبەرز (فۇضىل) كورپى (عياض) (خۋاى لى رازى يىت) فەرمائىشتىكى ھەيە، كە پۈختە كەى ئەمەيە: لەسەر رىنگەى راست بىنەرەۋەۋ پىيەۋە پابەندىەۋ، با كەمى پەيۋەۋان و شۈنكەۋتۋانىشى زىانت پى نەگەيەنىت. خۋىشت لە رىگاكانى گومرايى پارىزەۋ، بە زۆرى ژمارەى پەيۋەۋ تياچۈە كانىشيان ھەلەمە خەلەتى.

له (سُنن) ی (بِیْهَقِی) شدا چه دیسیکمان بو ریوایت کراوه، که ههر وا دهخواریت، من وتم.^(۱)

سه بارهت بهو کارهش که کهسانی نهزان له شاری دیمه شقو شاره کانی تریشدا نهنجامی دهدهن و، قورئان بهسهر تهرمی مردودا دهخوین و، وشه کانی دریزو خاو ده که نهوهو، فهرمایشته کان له مهبهسته کانی خویمان لادهدهن، نهوه به کودهنگی زانایان کاریکی ههرامه و، منیش له کتییی (التَّبَيَانُ فِي آذَانِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا باسی ناشیرینی نهو کاره و، زور ههرامیتیه که ی و، تاوانباربوونی نهو که سه م کردوه، که ده توانیت ئینکاری بکات و، ئینکاریشی ناکات. خواش پشت و په نای ههموو لایه که و، تهو فقیش تنها به دهستی نهوه.

نه گهر تهرمینک به لای که سیکدا تینه پری، یان که سیک چاوی به تهرمینک

کهوت چی بلیت؟

سونه ته نهو که سه بلیت: (سُبْحَانَ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ). واته: پاک و بیگهردی بو نهو زاته زیندوهی، که ههر گیز نامریت.

زانای پایه بهرز قاضی (أَبُو الْمُحَاسِنِ) ی (رُؤْيَانِي) – که یه کیکه له هاوه لائمان – له کتییی (بَحْرُ الْمَذْهَبِ) دا فهرموویه تی: سونه ته دوعا بکات و، بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ).

---

(۱) نهویش بریتیه لهو فهرمایشته ی، که شوینکه وتووی پایه بهرز (قَیْس) ی کوری (عَبَاد) فهرموویه تی: هاوه لائی پیغه مبهری خوا بیان ناخوشبوو له کاتی جه نازهو، له کاتی جهنگ و، له کاتی زیکر دا دهنگ بهرز بکریته وه. پروانه: سُننُ الْبِیْهَقِی الْکُبْرَى / ۴ / ۷۴ / ۶۹۷۴. شیخی عهسقه لانی فهرموویه تی: فهرمایشتیکی (صَحِيح) ه. پروانه: تَسَانُجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۴۱۱.

ههروه‌ها سونه‌ته دوعا بۆ مردوه‌که بکات و، وه‌سفو سه‌نای بکات، نه‌گهر شایان بوو، به‌لام زیاده‌په‌وی له وه‌سفیدا نه‌کات.

ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌که‌سه‌ ده‌یلت، که‌ مردوه‌که‌ ده‌خاته‌ گۆره‌که‌یه‌وه

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) و (بَيْهَقِي) و له‌ غه‌یری نه‌وانیشدا، له‌ هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) وه‌وه‌ (خوا له‌ هه‌ردووکیان رازی بیت)، که‌ نه‌گهر پتغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت)، مردووی بخستایه‌ته‌ ناو گۆره‌وه‌، ده‌یفه‌رموو: «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ».

ئیمامی (تِرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: هه‌دیسنکی (حَسَن) هه‌.^(۱)

ئیمامی (شَافِعِي) و هاوه‌لانی (په‌جه‌تی خویان لی بیت) فه‌رموویانه‌: سونه‌ته‌ له‌ گه‌ل نه‌و زیکه‌شه‌دا دوعا بۆ مردوه‌که‌ بکات.

یه‌ کَیْکَ له‌ جوانترین دوعاش ئه‌وه‌یه‌، که‌ ده‌قی ئیمامی (شَافِعِي) له‌سه‌ر هاتوه‌ له‌ کتیی (مُخْتَصَرُ الْمُزَنِي) دا، که‌ فه‌رموویه‌تی: با ئه‌وه‌ که‌سانه‌ی مردوه‌که‌ ده‌خه‌نه‌ ناو گۆره‌که‌وه‌ بَلِّین: (اللَّهُمَّ، أَسْلَمَهُ إِلَيْكَ الْأَشْحَاءُ مِنْ أَهْلِهِ وَوَلَدِهِ وَقَرَابَتِهِ وَإِخْوَانِهِ، وَفَارَقَ مَنْ كَانَ يُحِبُّ قُرْبَهُ، وَخَرَجَ مِنْ سَعَةِ الدُّنْيَا وَالْحَيَاةِ إِلَى ظُلْمَةِ الْقَبْرِ وَضِيقِهِ، وَنَزَلَ بِكَ وَأَنْتَ خَيْرُ مَنْزُولٍ بِهِ، إِنْ عَاقَبْتَهُ، فَبَذَلْ، وَإِنْ غَفَوْتَ عَنْهُ، فَأَنْتَ أَهْلُ الْعَفْوِ، أَنْتَ غَنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، وَهُوَ فَقِيرٌ إِلَى رَحْمَتِكَ. اللَّهُمَّ، اشْكُرْ حَسَنَتَهُ، وَاغْفِرْ سَيِّئَتَهُ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَاجْمَعْ لَهُ بِرَحْمَتِكَ الْأَمْنَ مِنْ عَذَابِكَ، وَاكْفِهِ كُلَّ هَوْلٍ

(۱) بره‌وانه‌: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۳۲ / ۳۲۱۳، وَسُننُ التِّرْمِذِي / ۳ / ۳۶۴ / به‌ ژماره‌:

۱۰۴۶، وَسُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۴ / ۵۵ / ۶۸۵. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی:

هه‌دیسنکی (صَحِيح) هه‌. بره‌وانه‌: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۴ / ۴۱۲.

دُونَ الْجَنَّةِ. اللَّهُمَّ، اخْلُفْهُ فِي تَرْكِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَارْفَعْهُ فِي عَلِيِّينَ، وَعُدْ عَلَيْهِ بِفَضْلِ رَحْمَتِكَ، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). واته: (خوايه، خيزان و مندالتو خزم و كهس و كارو براكاني نهم مردوه، كه هزيان به له دهستداني نه ده كرد، وا دايانه دهستي توو ته سلیمی لوتفی تويان كردو، نه ویش له و كه سانه جيا بوويه وه، كه هزی له نزيكيان بوو. له فراواني و گوشادی دنيا و ژيان دهر چوو بو تاریکايی و تهسکايی ناو گورو، هاته خزمه تی توو، توش باشترین میوان په زیږیت، خو نه گهر سزای بدهیت، نه وه به هوئی تاوانه وويه وه، نه گهر لیښی بیوریت، نه وه توو خوت لیږدوه و به خشندهیت. توو پیوست به سزادانی نه و نه وه، نه ویش پیوستی به سوو و میهره بانی توو هیه. خوايه پاداشتی چاکه کانی بدهره وه وه، له خراپه و تاوانه کانیښی خوشبه وه، له سزای گورپیش په نای بده وه، به په همتی خوشت له سزای خوت بیاریزه وه، له هدمو و نارو هه تیه کانی بهر له گیشتی به به هشت دووری بخه وه وه و بیاریزه. خوايه ناگاشت له و كهس و کارهی بیت كه لئی به جیده مین و، له توو ماری گشتی ناو و کرده وهی چاکه کاراندا پلهی بهر ز بکه ره وه وه، دووباره په حی زیاتری پی بکه، نهی به سوو ترینی به سوو زه کان).

نه وهی نه دواي نه سپه رده گردنی مردوه که وه دوتريت

سونه ته بو نه و كه سهی له سهر گوره كه راوه ستاوه به هه ردو و دهستي سی مشت خوډ بکاته سهر گوره كه، له پرووی سهری مردوه که وه.

کومه ليك له هاوه لاغان فدرمو ويانه: سونه ته له مشتی په که میاندا بلیت: ﴿مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ﴾، له دوه میاشدا بلیت: ﴿وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ﴾، له سیه میاشدا بلیت: ﴿وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى﴾ [طه: ۵۵]. واته: {نیمه نیوه مان له زهوی دروست کرده وه، ده تانگه ریتینه وه بو ناو زهوی و، له ویشه وه جاريکی تر ده تانه یینه دهره وه}.

سونە تېشە لە دوای لیوونەو لە بەخاک سپاردنە کە، ماوەیەك لە پان گۆرە کەدا
 دانیشیت، بە ئەندازەى سەرپرینی خوشترێك و، دابەش کردنى گۆشتە کەى.
 دانیشتوانى سەر گۆرە کەش خۆیان خەریك بکەن بە خۆیندەوێ قورئان و، دوعا
 کردن بۆ مردووە کەو، ئامۆژگارى و، چیرۆک و سەرگۆزەشتەى پیاوچاكانەو.

بۆمان رپوایەت کراوە لە هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ئىمامى
 (عَلِيّ) هەو (خوای ئى رازى بێت)، کە فەرموویەتى: ئێمە لە بەخاک سپاردنى تەرمیکدا
 بووین لە گۆرستانى (بَقِيعُ الْفَرَقْد) و، پێغەمبەرى خواش (درودى خوای لەسەر بێت)
 تەشرىفى هێنا بۆلامان و، دانیشت و، ئێمەش لە خزمەتیدا دانیشتین و، گۆچانێك (یان
 توولێك) ى پێوو، سەرى داخست و، بە گۆچانە کەى دەیدا لە زەویە کەو، پاشان
 فەرمووی: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا قَدْ كُتِبَ مَقْعَدُهُ مِنَ النَّارِ، وَمَقْعَدُهُ مِنَ الْجَنَّةِ».
 واتە: "هیچ کەسێك لە ئێوە نیە، کە جێگە کەى خۆی لەناو ئاگرى دۆزەخدا، یان
 لەناو بەهەشتدا بۆ دیارى نەکرا بێت". جا هاوێلانیش عەرزىان کرد: ئەى پێغەمبەرى
 خوا، ئێز بۆ ئێمە پشت بە نوسراوە کەى چارەنۆسى خۆمان نەبەستین؟ ئەویش
 فەرمووی: «اعْمَلُوا، فَكُلُّ مُيَسَّرٍ لِمَا خُلِقَ لَهُ». واتە: "کارو کردەوێ باش بکەن،
 چونکە هەموو کەسێك لە زانست و تەقدیری خوادا بەرەو ئەو جێگەى دەبریت، کە
 بۆى دروستکراوە". ئێز تەواوى حەدىسە کەى باس کرد.^(۱)

بۆشمان رپوایەت کراوە لە صەحیحى موسلىمدا، لە هاوێلى خوشەوێست
 (عَمْرُو) ى کورپى (عاص) هەو (خوای ئى رازى بێت)، کە فەرموویەتى: ئەگەر بەخاکتان
 سپاردم، بە ئەندازەى سەرپرینی خوشترێك و، دابەش کردنى گۆشتە کەى لای

---

(۱) پروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۶ / ۲۷۴۵ / بە ژمارە: ۷۱۱۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۰۴۰
 / بە ژمارە: ۲۶۴۷.

گۆرە که مدا بئینه وه، تا به هۆی ئیوه وه ههست به غه ربیی نه که مو، بشزانم به چیی
شتیک وه لامی فریشته نیردراوه کانی پهروه ردگارم ده ده مه وه.^(۱)

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) و (بَيْهَقِي) دا، به رسته یه کی
(حَسَن)، له ئیمامی (عُثْمَان) ه وه (خرای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر
پتغه مبه ری خوا (درودی خرای له سهر بیت)، له به خاک سپاردنی مردوویه که بوایه ته وه،
له سهری راده وه ستاو، ده یفه رموو: «اسْتَغْفِرُوا لِأَخِيكُمْ، وَسَلُّوا لَهُ التَّيْبَتَ، فَإِنَّهُ الْآنَ
يُسْأَلُ».^(۲) واته: "داوای لیخو شبوون بۆ برا که تان بکه ن، داوای راگیرای بۆ
بکه ن بۆ وه لامدانه وه ی فریشته کان. چونکه به راستی ئیستا پرسیاری لی ده کریت".

ئیمامی (شَافِعِي) و هاوه لامان فهرموویانه: سونه ته ناماده بوان چه ند ئایه تیک له
قورئانی پیروژ له سهر گۆرە که بخوینن. ههروه ها فهرموویانه: خو نه گهر به ته واوه تی
خه تی قورئانی له سهر بکه ن، نه وه باشه.

بۆشمان رپوایهت کراوه له (سُنن) ی (بَيْهَقِي) دا، به رسته یه کی (حَسَن)، که
هاوه لی خو شه ویست (أَبْنُ عُمَرَ) (خرای لی رازی بیت)، پی خو شبو وه وای به باش
زانیه، که له داوای به خاک سپاردن، سه ره تای سوره تی (الْبَقَرَة) و کوتایه که یشی
له سهر گۆرە که بخوینریت.^(۳)

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۱۱۲ / به ژماره: ۱۲۱.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۲۳۴ / ۳۲۲۱، وَسُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۴ / ۵۶ / ۶۸۵۶.

(۳) پروانه: سُننُ الْبَيْهَقِي الْكُبْرَى / ۴ / ۵۶ / ۶۸۶۰.

باسيک: {تهلقيني مردوو}

کۆمهلقی زۆر له هاوه لآغان فهرموویانه: تهلقینی مردوو له دوای به خاك سپاردنی سونه ته.^(۱)

جا له وانهی، که فهرموویانه سونه ته: زانای پایه بهرز قاضی (حُسَيْن) له کتیی (التَّغْلِيقَة) داو، قوتایه کهشی - که بریتیه له زانای پایه بهرز (أَبُو سَعْدِی (مُتَوَلَّى) - له کتیی (التَّيْمَة) داو، زانای پایه بهرز ی خواناس (أَبُو الْفَتْحِ نَصْر) ی کورپی (إِبْرَاهِيم) ی کورپی (نَصْر) ی (مَقْدِسِي) و، زانای پایه بهرز (أَبُو الْقَاسِم) ی (رَافِعِي) و، غهیری نهوانیش.

ههروهها زانای پایه بهرز قاضی (حُسَيْن) ئهم بۆچوونهی له هاوه لآغانه وه نقل کردوه.

سه بارهت به دهقی تهلقینیش، زانای پایه بهرز شیخ (نَصْر) فهرموویه تی: نه گهر لیوویه وه له به خاك سپاردنی مردوه که، با له لای سه ریدا بوه ستیت و، بلیت: (يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانٍ، أَذْكَرُ الْعَهْدِ الَّذِي خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا: شَهَادَةٌ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ، لَا رَيْبَ فِيهَا، وَأَنَّ

---

(۱) شیخی (ابْنُ عَلَانَ) فهرموویه تی: به لگهی سونه تبوی تهلقین نهویه، که یادخسته وهی مردوه که ی تیدایه و، خوی گهرهش فهرموویه تی: ﴿وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾ [الذَّارِيَات: ۵۵]، بهندهی خواش لهو حاله ته دا له هه موو کاتیک زیاتر پتوستی به یادخسته وه ههیه.

زانایان فهرموویانه: تهلقین دزایه تیه کی نیه له گهل ئایه تی ﴿وَمَا أَلْتِ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ﴾ [فاطر: ۲۲] و، ئایه تی ﴿إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْمَوْتَى﴾ [اثل: ۸۰]. چونکه پتغه مبهری خوا بانگی کوزراوه کانی ناو بیره که ی کردو، بیستیشیان و، فهرمووشی: ئیوه له وان باشتر نابیس، به لآم نهوان ناتوان وه لآم بده نه وه. ههروهها له باره ی مردووشه وه فهرموویه تی: خشه وه دهنگی نه عله کانی نهو که سانه ده بیست، که نه سپه رده بان کردوه و، به جیی ده هیلن. بروانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۱۹۴ - ۱۹۵.

اللَّهُ يَبْعَثُ مَنْ فِي الْقُبُورِ. قُلْ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِ مُحَمَّدٍ -صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ- نَبِيًّا، وَبِالْكَعْبَةِ قِبْلَةً، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا، وَبِالْمُسْلِمِينَ إِخْوَانًا. رَبِّيَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ). واته: (ئەى فلانى كورى فيسار، ئەو پەيمان و بەلەنت بێتەو بىر، كه لەسەرى دنياى بەجەيشت، ئەویش شايتەيدان بوو لەسەر ئەوەى، كه هيج پەرسراوێكى راستەقەينه نە بيجگە لە خواى تاكو تەنهای بى هاوتاو، "مُحَمَّد" یش بەندەو پێغەمبەرى ئەوەو، رۆژى قیامەتیش دیتو، گومانى تیدا نەو، خواى گەورەش مردووەکانى ناو گۆر زیندوو دەکاتەو. بلى: پازىم بە خوا كه پەرورەدگارم بىتو، پازىشم بە ئىسلام كه ئایىم بىتو، پازىشم بە "مُحَمَّد" (دروودى خواى لەسەر بىت) كه پێغەمبەرم بىتو، پازىشم بە كهەبى پىرۆز كه قىبلەو پرووگەى نوێزو عبادەتم بىتو، پازىشم بە قورئان كه پێشەوام بىتو، پازىشم بە موسولمانان كه براو خوشكم بن. پەرورەدگارم تەنھا خوايەو، بيجگە لە ئەو هيج پەرسراوێكى راستەقەينه نەو، ئەویش پەرورەدگارى عەرشى مەزنە).

ئەمە دەقى تەلقینەكەى زانای پایەبەرز شیخ (نَصْرَى (مَقْدِسِيّ)ە، لە كتيبه كەيدا بەناوى (التَّهْدِيْب).

دەقى تەلقینی زانایانى تریش هەر لەو نزیکەو، لە دەقى هەندیکیاندا تەلقینەكە كورت ترە.

پاشان هەندىك لەو زانایانە لە بانگ كردنى مردووەكەدا دەفەرموون: (يَا عَبْدَ اللَّهِ ابْنُ أُمِّهِ اللَّهِ)و، هەندىكیشیان دەفەرموون: (يَا عَبْدَ اللَّهِ ابْنَ حَوَّاءَ)و، هەندىكیشیان دەفەرموون: (يَا فُلَانُ ابْنُ أُمِّهِ اللَّهِ) ناوى دەهێنن، یان دەفەرموون: (يَا فُلَانُ ابْنُ حَوَّاءَ)، هەموو ئەم تەعبیرانەش هەر بە يەك مانایە.

دەربارەى ئەم تەلقینەش پرسیار کراوە لە زانای پایەبەرزو پێشەوا شیخ (ابْنُ الصَّلَاح)ى شارەزورى (پەچەتى خواى لى بىت)، ئەویش لە (فَتَاوَى)كەيدا فەرموویەتى: ئیمە تەلقین کردغان بەلاو پەسەندەو، کاریشى پى دەکەینو، کۆمەلێکیش لە

هاوه له خوړاسانيه کاغان باسیان کړدوه. ههروه ها فهرموو شیتی: نیمه هه دیسیکمان له باره ی ته لقینه وه له ریڼګه ی (أَبُو أَمَامَةَ) وه ریوایه ت کړدوه، که رښته که ی راوه ستاو نیه، به لآم پشتگیری کړاوه و به هیژ بوه به هو ی هاتنیه وه له ریڼګه ی تره وه، ههروه ها پالپشت کړاوه به کړدوه ی زانایانی ولآتی شامیش له کوڼه وه.^(۱)

ههروه ها شیخی شاره زووری فهرموویه تی: سه باره ت به ته لقینی مندالی شیره خوړ، نه وه به لګه یه کی پشت بی به سترای نیه و، نیمه ش به سونه تی دانانین. خواش له هه موو که س زانا تره.

---

(۱) بروانه: فتاوی ابن الصلاح / ۱ / ۲۶۱ / به ژماره: ۱۰۵. هه دیسه که ش نیمامی (طبرانی) له (المُعْجَمُ الْکَبِير) / ۸ / ۲۴۹ / به ژماره: ۷۹۷۹) دا ریوایه تی کړدوه، له ریڼګه ی (سعید) ی کوری (عبدالله) ی (أُوْدِي) ه وه، که فهرموویه تی: شهدت أبا أَمَامَةَ وَهُوَ فِي التَّرْعِ، فَقَالَ: إِذَا أَنَا مِتُّ، فَاصْنَعُوا بِي كَمَا أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - أَنْ نَصْنَعَ بِمَوْتَانَا، أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ: "إِذَا مَاتَ أَحَدٌ مِنْ إِبْخَوَانِكُمْ، فَسَوِّمِ الثَّرَابَ عَلَى قَبْرِهِ، فَلْيَقُمْ أَحَدُكُمْ عَلَى رَأْسِ قَبْرِهِ، ثُمَّ لِيَقُلْ: (يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانَةَ)، فَإِنَّهُ يَسْمَعُهُ وَلَا يُجِيبُ، ثُمَّ يَقُولُ: (يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانَةَ)، فَإِنَّهُ يَسْتَوِي قَاعِدًا، ثُمَّ يَقُولُ: (يَا فُلَانُ بْنُ فُلَانَةَ)، فَإِنَّهُ يَقُولُ: (أَرْضِدْنَا، رَحِمَكَ اللَّهُ)، وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ. فَلْيَقُلْ: (أَذْكُرُ مَا خَرَجْتَ عَلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا: شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّكَ رَضِيتَ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، وَبِالْقُرْآنِ إِمَامًا)، فَإِنْ مُنْكَرًا وَنَكِيرًا يَأْخُذُ وَاحِدًا مِنْهُمَا بِيَدِ صَاحِبِهِ، وَيَقُولُ: (اطْلُقْ بَنًا، مَا نَقْعُدُ عِنْدَ مَنْ قَدْ لَقِيَ حُجَّتَهُ)، فَيَكُونُ اللَّهُ حَاجِبَهُ دُونَهُمَا". فَقَالَ رَجُلٌ: (يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَإِنْ لَمْ يَعْرِفْ أُمُّهُ؟) قَالَ: «فَيَنْسُبُهُ إِلَى حَوَاءَ، يَا فُلَانُ بْنُ حَوَاءَ». جا بو هینانی نه و هه دیسانه ی، که پالپشتی نهم هه دیسه لاوازه ده کهن، بروانه: البذر المُنِير / ۵ / ۳۳۳ - ۳۳۹ / به ژماره: ۸۲. شیخی (ابن القيم) یش فهرموویه تی: نهم هه دیسه نه گهرچی سابتیش نه بوه، به لآم هه ر نه و نه ده به سه بو کار پیکردنی، که به رده وام له هه موو سه رده مه کاند ا کاری پیکړاوه، بی نه وه ی که س ینکاری کړدیت. بروانه: الرُّوح / ۱۳.

منیش ده لیم: بۆچوونی راست نه وهیه، که هیچ مندالیک ته لقین ناکریت، چی شیره خۆر بیت، یان گه وره تر، تا بالغ نه بیت و، نه بیت به (مُکَلَّف). خواش له هه موو کهس زانا تره.

**باسی و سیتی مردوو، که که سیکی دیاریکراو نوژی له سه ربکات، یان به
شیوهیه کی دیاریکراو، یان له جیگه یه کی دیاریکراو له خاک
بسپێردریت، به هه مان شیوه کفن و نهو شتانه ی تریش، که دمکریو،
نهوانهش که ناکرین**

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیجی بوخاریدا، له (عائشة) ی دایکی نیماند ارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: چوومه خزمه تی نیمامی (آبو بکر) (خوای لی رازی بیت) — واته: له و کاته ی که نه خوش بوو—، پتی فهرمووم: له چه ند کفن دا پیغه مبه ری خواتان (درودی خوای له سه رب بیت) کفن کرد؟ منیش عه رزم کرد: له سی کراسدا. فهرمووی: له چی رۆژیکدا پیغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه رب بیت) وه فاتی فهرموو؟ عه رزم کرد: له رۆژی دووشه ممه دا. فهرمووی: ئه ی ئه مپۆ چی رۆژیکه؟ عه رزم کرد: دووشه ممه یه. فهرمووی: هیوادارم له نیسته وه هه تا شه و منیش بمرم. پاشان ته ماشای ئه و کراسه ی کرد، که له نه خوشیدا له به ری ده کردو، په له ی زه ردی زه عفهرانی پتوه بوو، جا فهرمووی: ئه م کراسه م بشۆرنو، دوو کراسی تریشی به سه ردا زیاد بکه نو، له هه رسیکه یاندا کفنم بکه ن. منیش عه رزم کرد: ئه م کراسه یان کۆن بوه!! فهرمووی: که سی زیندوو له که سی مردوو حه قی زیاتره، که پۆشاک ی تازه له به ر بکات. چونکه به راستی پۆشاک ی مردوو بۆ ئه و کیم و زیچاوه یه، که له لاشه ی ده رده چن.

جا نه وه بوو وه فاتى نه فهرموو، ههتا شهوى سى شهمه، ئيت بهر له وهى رۆژ
بيتهوه به خاك سپردرا.^(۱)

بوشمان رپوايهت كراوه له صهحي بوخاريدا، كه ئيمامى (عمرى كورپى
(خَطَّاب) (خوای لى رازى بيت)، كاتيك بريندار كرا، به (عَبْدُالله) كورپى خوئى
فهرموو: نه گهر مردم، ههلم بگرنو، (بمهن بۆلاى مالى دايكه عَائِشَة) و، سلاو
بكهو، عهرزى بكهن: (عمر) داوا دهكات، رينگهى پييدهن بيته ژوورهوه. جا
نه گهر دايكه (عَائِشَة) رينگهى پيدام، نهوا بمهنه ژوورهوه. نه گهر رينگهى پى نه دام،
نهوا بمگهر پيستهوه بۆ گورستانى موسولمانان.^(۲)

بوشمان رپوايهت كراوه له صهحي موسليمد، له (عَامِر) كورپى هاوهلى
خۆشهويست (سَعْد) كورپى (أَبِي وَقَّاص) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويهتى:
(سَعْد) فهرمووى: گۆره كهه به شيوهى (لَحْد) (واته: لادر له پرووى قيلهوه) بۆ
ههلكه ننو، خشتى قوريشم له سهر دابنين، ههروه كو چۆن بۆ پيغه مبهري خوا كراوه
(دروودى خوای له سهر بيت).^(۳)

بوشمان رپوايهت كراوه له صهحي موسليمد، له هاوهلى خۆشهويست
(عَمْرُو) كورپى (عَاص) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه نهویش له كاتى سه ره مه رگيدا
فهرموويهتى: نه گهر مردم، كهس به گريان و هاوارهوه له گه لمد نه يهت و، ئاگریش
نه هين. جا نه گهر به خاك تان سپاردم، كهه كهه خاك بكهن به سه رمداو، پاشان به
نه ندازهى ماوهى سه ربړينى حوشترىك و، دابهش كردنى گۆشته كهى له ده وري

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶۷ / به ژماره: ۱۳۲۱.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶۹ / به ژماره: ۱۳۲۸.

(۳) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۶۵ / به ژماره: ۹۶۶.

گۆره کهمدا بئینهوه، تا بههۆی ئیوهوه ههست به غهیری نه کهم، بشزام چی وهلامی فریشته نێردراوه کانی پهروهردگارم دهدهمهوه.^(۱)

ههروهها به ئهم مانایه هه دیسه کهی هاوهلی خوشهویست (حُذِیْفَة) شمان بۆ رپوایهت کراوه، که پیشتر له باسی (ئاگادار کردنهوی خواهنی مردوو به مردنی کهسه کهپان) دا هینامان.

ههروهها چهند هه دیسیکی تریشمان له مبارهوه بۆ رپوایهت کراوه. بهلام نهوهی باسمان کرد بهسه. تهو فقیش تهنها به دهستی خوایه.

منیش دهلیم: نابیت له هه موو شتیکدا به گۆتی مردوه که بکریت و، هه موو وه سیته کانیشی جیهه جی بکریتن. به لکو ده بیته بخرینه روو بۆ خه لکانی زاناو خویندهوار. جا نهوان رینگه یان به هه رچی دا، با بکریت و، رینگه شیان به هه رچی نه دا، با نه کریت.

وا چهند غوونه یه کیش بۆ نهو حاله تانه دهه یتمه وه:

- نه گهر وه سیتی کرد له جینگه یه کی دیاری بکراوی گۆرستانی شاره کهی خۆیدا به خاك بسپێردریت و، نهو جینگه یه ش خه لکانی باشی تیدا نێژرابوو، نهوا پیوسته پارێزگاری له وه سیته کهی بکریت و، بۆی جیهه جی بکریت.
- نه گهر وه سیتی کرد که سیکی بیگانه نوێژی له سه ر بکات (واته: خزم و کهس و کاری خۆی نه بیته)، ئایا ده بیته نهو کهسه پیش بخریت به سه ر خزم و کهس و کار کهیدا، یان نا؟ زانایان بۆ چوونی جیاوازیان هه یه له مباره وه: بۆ چوونی درووستیش له مه زه بهی ئیمه دا نه وه یه، که خزمه کهی له پیشتره . به لام نه گهر بیگانه وه سیته بۆ کراوه که پیاویکی چاكو دیندار بوو، یان که سیکی زاناو شاره زاو لیته اتوو بوو، له گه ل نه وه شدا که سیکی پارێزکارو

---

(۱) برهوانه: صَحِيحُ مُسْلِم / ۱ / ۱۱۲ / به ژماره: ۱۲۱.

ناوبانگ باش بوو ، ئەوا سونته بو ئەو خزمەى، كه لهو سیفه تانەدا وه كو
ئەو كه سه نیه، زیاتر ره چاوی مافی مردوه كه بكاتو، ئەو كه سه پیش بخت
به سه ر خویدا.

- ئە گەر وه سیتی كرد له تابوتدا به خاك بسپێدریت، ئەوا وه سیته كه ی جیه جی ناکریت. تهنه مه گەر زهویه كه فشه ل یان نه رم بیتو، پتویست به تابوت بکات، لهو کاته دا وه سیته كه ی جیه جی ده کریتو، پاره ی تابوته کەش، هەر وه کو پاره ی کفن، له مالی خوی ده دریت.

- ئە گەر وه سیتی كرد بگوێزێته وه بو شاریکی تر، ئەوا وه سیته كه ی جیه جی ناکریت. چونکه گواسته وه ی مردوو له جیگه یه كه وه بو جیگه یه کی تر حه رامه به پتی مه زه به ی درووستی هه لبرێدرار، كه زۆریك له زانایانی له سه ره و، زانا (مُحَقِّق) به کانی ش به راشکاوی باسیان کردوه. به لام بو چوونیکی لاواز هه یه، كه پیوايه ناپه سه نده. ئیمامی (شَافِعِي) (ره حه ن خوی لَیْت) فهرموویه تی: مه گەر ئەو جیگه ی كه سه كه ی تیدا مردوه نزیکی شاری (مَكَّة)، یان (مَدِيْنَة)، یان (بَيْتُ الْمَقْدِس) بیت، ئەو کاته له بهر پرۆزی ئەو شارانه ده کریت مردوه كه بگوازیته وه بو ئەوی.

- ئە گەر وه سیتی كرد دۆشه كه بخه نه ژیری، یان سه رین بخه نه ژیر سه ری، یان هەر شتیکی تری له م جوړه، ئەوا وه سیته كه ی جیه جی ناکریت. به هه مان شیوه ئە گەر وه سیتی كرد له قوماشی ئاوریشمدا کفن بکریت، وه سیته كه ی جیه جی ناکریت. چونکه کفن کردنی پیاوان له قوماشی ئاوریشمدا حه رامه و، کفن کردنی ئافره تانی ش تیدا ناپه سه نده، نه ك حه رام. نیره موو کیش له م مه سه له دا وه کو پیاو وه هایه (واته: بو ئەویش حه رامه).

- ئە گەر وه سیتی كرد له زیاتر لهو ژماره کفه ی، كه شه رع دایناوه کفن بکریت، یان له کراسێکدا کفن بکریت، كه لاشه ی دانه پوشیت، ئەوا وه سیته كه ی جیه جی ناکریت.

- نه گهر وهستی کرد قورئان لای گۆره کهیدا بخوینریت، یان خیر و صهدهقهی بۆ بکریت..... یان هر جوره کاریکی خیری تر، نهوا وهسته کهی جیه جی ده کریت، مه گهر شتیکی له گه لدا بیت، که شرع ږنگه ی پی نه دات.
- نه گهر وهستی کرد تهرمه کهی زیاد له وهی شرع ږنگه ی پنداوه دوا بخریت، نهوا وهسته کهی جیه جی ناکریت.
- نه گهر وهستی کرد بینایه که له سهر گۆره کهی درووست بکریت له گورستانی گشتی موسولماناندا، نهوا وهسته کهی جیه جی ناکریت، به لکو نهو کاره کاریکی حه راهه.

باسی نهوی سوود به مردوو ده گیه نیت، له وتهی کهسانی تر

زانایان کۆدهنگن له سهر نهوی، که دوعا کردن بۆ مردوه کان سوودیان پی ده گیه نیت و، پاداشته کهشیان پی ده گات. به لگهشیان بهم فهرمایشتهی خوای گه وره هیناوه تهوه: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا وَلِإِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْإِيمَانِ﴾ [الْحَشْر: ۱۰] واته: {نهو باوهردارانesh، که له دوا ی نهو کۆچه ری و پشتیوانانه وه هاتوون، ده لئین: نهی پهروهردگارمان، له ئیمه وه لهو برایانه شمان خوشه، که به ئیمان وه پشی ئیمه که وتوون و، به ئیمان وه ږوشتوون}. ههروه ها به لگهشیان به هه ندیک نایه تی مه شهو ری تر هیناوه ته وه، که به هه مان مانا هاتوون و، به هه ندیک هه دیسی مه شهو ریش، وه کو ئهم دوو فهرمایشتهی پتعه مبه ری خوا (دروودی خوای له سهر بیت): «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِأَهْلِ بَقِيعِ الْغَرْقَدِ»، و، «اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا..... هتد»، و، هه ندیک فهرمایشتی تریش.

زانایانیش بۆچوونی جیاوازیان ههیه له گه یشتی پاداشتی خویندنی قورئانی پرۆز بۆ مردوو: بۆچوونی مه شهو ر له مه زه به یی ئیمامی (شافعی) و، کۆمه لیکش نه وهیه، که پاداشتی خویندنی قورئانی پرۆز ناگات به مردوو.

ئىمامى (أحمد) ى كورى (حَبَل) و، كۆمهلىكىش له زانايان و، كۆمهلىكىش له قوتاييه كانى ئىمامى (شَافِعِي) ش پىيان وايه، كه ده گات.

بهمهش بۆچونى ههلبژێردراو ئهوهيه، كه قورئانخوين له دواى لىبوننه وهى له قورئانه كهى، بلىت: "خوايه، پاداشتى ئه و قورئانهى كه خويندم بيگهيه نه به فلا نه كهس". خواش له هه موو كهس زانا تره.

ههروه ها سونه ته ستايشى مردوه كه بكريت و، باسى چا كه كانى بكريت.

بۆشمان رپوايه ت كراوه له ههردوو سهحى بوخارى و موسليما، له هاوهلى خوشه ويست (أَس) هوه (خوای لى رازى بيت)، كه فهرموويه تى: ته رمى گيان به لای پتغمبهرو هاوه لانيدا تپه پرا ند، هه ندك له هاوه لانيش باسى چا كه يان ده كرد، پتغمبهرى خواش (درودى خوای له سر بيت)، فهرمووى: «وَجَبَتْ». واته: (پتويست بوو). پاشان يه كيكى تريشيان تپه پرا ندو، هاوه لانيش باسى خراپه يان ده كرد، پتغمبهرى خواش (درودى خوای له سر بيت)، فهرمووى: «وَجَبَتْ». واته: (پتويست بوو). جا ئىمامى (عمر) ى كورى (خَطَّاب) (خوای لى رازى بيت)، فهرمووى: چى پتويست بوو؟! پتغمبه ريش فهرمووى: «هَذَا أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ خَيْرًا، فَوَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَهَذَا أَتَيْتُمْ عَلَيْهِ شَرًّا، فَوَجَبَتْ لَهُ النَّارُ، أَتُمْ شُهَدَاءُ اللَّهِ فِي الْأَرْضِ». ^(۱) واته: "ئهوه يان باسى چا كه يتان كرد، به هه شتى بۆ پتويست بوو. ئه وه شيان باسى خراپه يتان كرد، ناگرى بۆ پتويست بوو. ئتوه شا به تى خوان له زه ويدا".

بۆشمان رپوايه ت كراوه له سهحى بوخارىدا، له (أَبُو الْأَسْوَد) هوه، كه فهرموويه تى: گه رآمده وه شارى مه دينه ي پيرۆزو، له خزمه تى ئىمامى (عمر) ى كورى (خَطَّاب) دا دانى شتم (خوای لى رازى بيت)، ته رمى ك به لاياندا تپه پرى و، باسى چا كه ي كرا، ئىمامى (عمر) ىش فهرمووى: "پتويست بوو". پاشان ته رمى كى تريش تپه پرى و،

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶۰ / به ژماره: ۱۳۰۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۵۵ /

به ژماره: ۹۴۹.

باسی چاکه‌ی کرا، ئیمامی (عُمَر) یش فهرمووی: "پئویست بوو". ئه‌وجا ته‌رمی سییه‌میش تییه‌ری و، باسی خراپه‌ی کرا، ئیمامی (عُمَر) یش فهرمووی: "پئویست بوو". (أَبُو الْأَسْوَد) فهرمووی: منیش عه‌رزم کرد: چی پئویست بوو، ئه‌ی پئشه‌وای موسولمانان؟! ئه‌ویش فهرمووی: منیش هه‌ر ئه‌وه ده‌لیم، که پئغه‌مبه‌ری خوا فهرموویه‌تی: «أَيُّمَا مُسْلِمٍ شَهِدَ لَهُ أَرْبَعَةٌ بِخَيْرٍ، أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ». واته: "هه‌ر موسولمانیک چوار کهس شایه‌تی چاکه‌ی بۆ بدهن، خوا ده‌یخاته به‌هسته‌وه". جا ئیمه‌ش عه‌رزمان کرد: ئه‌ی سی کهس؟ ئه‌ویش فهرمووی: سی که‌سیش. پاشان عه‌رزمان کرد: ئه‌ی دوو کهس؟ فهرمووی: دوو که‌سیش. ئیتر ده‌رباره‌ی یه‌ک کهس لیمان نه‌پرسی.^(۱)

هه‌روه‌ها چه‌ندین هه‌دیسی تری هاووته‌ی ئه‌مانه‌ هه‌ن. خواش له هه‌موو کهس زانا تره‌.

باسی نه‌هی کردن له قسه‌وتن به‌ مردوو

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای لێ پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پئغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: «لَا تَسُبُّوا الْأَمْوَاتَ، فَإِنَّهُمْ قَدْ أَفْضَوْا إِلَى مَا قَدَّمُوا».^(۲) واته: "قه‌ به‌ مردوه‌کان مه‌لین، چونکه ئه‌وان گه‌یشتون به‌ پاداشتی ئه‌و کرده‌وانه‌ی، که پئشخویان خسته‌وه و ناردووینه بۆ قیامه‌ت".

بۆشان رپوایه‌ت کراوه له (سُنَنِ) (أَبُو دَاوُد) و (تِرْمِذِي) دا، به‌ رسته‌یه‌کی لاواز – که ئیمامی (تِرْمِذِي) به‌ لاوازی داناوه – له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابْنُ عُمَرَ) هه‌وه

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۶۰ / به‌ ژماره: ۱۳۰۲.

(۲) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۷۰ / به‌ ژماره: ۱۳۲۹.

(خوا له هردووکیان رازی بیت)، که فەرموویه تی: پیغه مبهری خوا (درودی خوی له سهر بیت) فەرموویه تی: «اذْکُرُوا مَحَاسِنَ مَوْتَاکُمْ، وَکُفُّوا عَنِ مَسَاوِیْهِمْ».^(۱) واته: "باسی چاکه کانی مردوه کانتان بکه نو، واز له خراپه کانیان بهیئن".

منیش ده لیم: زانایان فەرموویانه: قسه وتن بهو مردوه موسولمانه حه رامه، که به ئاشکرا تاوانی نه کردوه. سه بارهت به کافرو، نهو موسولمانهش، که به ئاشکرا تاوانی کردوه، ناکۆکی ههیه له نیوان زانایانی (سَلَف) داو، چه ند فەرمايشتیکی بهرامهر بهیه کی تیدا هاتوه، که پوخته که ی نهو بهیه، که نهو حه دیسه نه ی پشور هاتون دهرباره ی نه ی کردن له قسه وتن به مردوو.

ههروه ها سه بارهت به ریگه پیدانیش به قسه وتن به خراپه کاران، فەرمايشتیکی زۆری له سهر هاتوه، له وانه: نهو چیرۆکانه ی که خوی گه وره له قورئانی پیروژدا باسی کردون و، فەرمانیشی کردوه به ئیمه، که بیانخوێننه وهو، له ناو خه لکیشدا بلاویان بکهینه وه.

به ههمان شیوه زۆرێك حه دیسی (صَحِيح) یش له وباره وه هاتون، له وانه: وه کو نهو حه دیسه ی، که پیغه مبهری خوا باسی (عَمْرُو) ی کورپی (لُحَي) ی تیدا کردوه^(۲) و، وه کو چیرۆکی (أَبُو رِغَال)^(۳) و، چیرۆکی نهو که سه ی، به گوچانه که ی دزی له حاجیان ده کرد^(۱) و، چیرۆکی (أَبْنُ جُدْعَانَ)^(۲) و، غهیری نهوانیش.

---

(۱) پروانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۶۹۲ / ۴۹۰۰، وَسُنُنُ التِّرْمِذِيِّ / ۳ / ۳۳۹ / به ژماره: ۱۰۱۹. حه دیسیکی لاوازه، به لām پالپشتی ههیه. پروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۴ / ۳۷۲.

(۲) پیغه مبهری خوا له باره ی نهو که سه وه فەرموویه تی: بینیم له ناگری دۆزه خدا ریخۆله ی خوی به شوین خۆیدا راده کیشا. پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۳ / ۱۲۹۷ / به ژماره: ۳۳۳۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۱۹۱ / به ژماره: ۲۸۵۶.

(۳) (أَبُو رِغَال) که سێک بوه له هۆزی (تَمُود)، له قهومه که ی حه زره تی (صَالِح)، له کاتی که دا خوی گه وره سزای نارد بۆ سهریان، نهو له سنووری حه ره می شاری مه که ی پیروژدا بوه،

ههروه‌ها یه کیکێ تر لهو هه‌دیسانه، نهو هه‌دیسه (صَحِيح)هیه، که پێشتر هیتامان، کاتیک تهرمیک تپه‌ری، هاوه‌لان باسی خراپه‌یان کردو، پێغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خوی له‌سه‌ر بیت) نه‌یفه‌رموو: وا مه‌لین، به‌لکو فهرمووی: (پێویست بوو).

جا زانایان بۆ یه‌که‌خسته‌وه‌ی ئهم ده‌قه پیرۆزانه چه‌ند بۆچوونیکێ جیاوازیان هه‌یه: درووستترین و به‌هێزترینان نه‌وه‌یه، که درووسته‌ باسی خراپه‌ی مردووی کافران بکری‌ت.

سه‌باره‌ت به‌و مردوه‌ موسوڵمانانه‌ش، که به‌ ئاشکرا تاوان و خراپه‌و بیدعه‌و کاری له‌و جوژه ئه‌نجام ده‌ده‌ن، ئه‌وانیش درووسته‌ باسی خراپه‌و بیدعه‌کانیان بکری‌ت، نه‌گهر به‌رژه‌وه‌ندیه‌کی تیدا بوو، پێویستی به‌وه ده‌کرد، که هۆشدارێ بدری‌ت له‌باره‌ی حالو هه‌لسوکه‌وتیانو، دورخسته‌وه‌ی خه‌لکی له‌ قبول کردنی

جا له‌به‌ر حورمه‌ت و پیرۆزی نه‌وی، بێجگه‌ له‌ نه‌و، هه‌موو قه‌ومه‌که‌ی تیاچوون. پاشان که نه‌ویش له‌ هه‌رم هاتۆته‌ ده‌روه، سزا که نه‌ویشی گرتۆته‌وه‌و، نه‌ویشی له‌ناوبردوه. بڕوانه: الْمُسْتَذْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ٢ / ٣٥١ / به ژماره: ٣٢٤٨. نیمامی (حَاكِم) فهرموویه‌تی: رسته‌که‌ی (صَحِيح)ه.

(١) پێغه‌مبه‌ری خوا له‌باره‌ی ئهم که‌سه‌وه فهرموویه‌تی: بێنیم له‌ ناگری دۆزه‌خدا رپخۆله‌ی خۆی به‌شوین خۆیدا راده‌کێشا. نه‌و که‌سه به‌ گۆچانه‌که‌ی دزی له‌ حاجیان ده‌کرد، نه‌گهر پتی بزانرايه، ده‌یوت: شته‌که گیرایه‌ گۆچانه‌که‌مو، نه‌گهر پێشی نه‌زانرايه، شته‌که‌ی ده‌برد. بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٦٢٣ / به ژماره: ٩٠٤.

(٢) دایکه (عَائِشَة) ده‌فهرمویت: عه‌رزێ پێغه‌مبه‌ری خوام کرد: {ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا، له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا (ابْنُ جُدْعَانَ) په‌یوه‌ندی خزمایه‌تی و په‌حمی به‌جێده‌هێتاو، خواردنیشی ده‌دا به‌ هه‌زاران، ئایا نه‌و کارانه‌ی سوودی پێ ده‌گه‌یه‌نن؟} پێغه‌مبه‌ری خواش فهرمووی: «نه‌خیر، سوودی پێ ناگه‌یه‌نن، چونکه‌ نه‌و ته‌نها يَك رۆژیش نه‌یوتوه‌: (په‌روه‌ردگارم، له‌ رۆژی قیامه‌تدا له‌ تاوانه‌کانم خوشبه‌)». بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ١ / ١٩٦ / به ژماره: ٢١٤. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: (ابْنُ جُدْعَانَ) ناوی (عَبْدُالله) بوه‌و، نامۆزای باوکی نیمامی (أَبُو بَكْر) بوه‌و. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ٥ / ٨ - ٩.

قسه کانیاو، له شویتکهوتنی کردهوه کانیاو. به لآم نه گهر پټوړستی بهوه نه ده کرد،
نهوا درووست نیه باسی خراپه یان بکړیت.

جا ده بټت نهو دهقه پروزانه ی سهره وهش بهم جوړه لیکبدرینه وه.

ههروه ها زانایانیش کډه ننگن له سهر نه وهی، که نهو که سه ی هه دیس ریوایه ت
ده کات درووسته جهرح بکړیت، نه گهر هوکاری جهرح کردنی تیدا بوو.^(۱) خواش
له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) نه م جهرح کردنهش به غه یه تی نارېه وا دانانریت. چونکه مهبه ست لیتی جیا کردنه وهی
فهرمووده ی ساغو درووسته له فهرمووده ی ناساغو نا درووست.

ئەو كەسەي سەردانى گۆرستان دەكات چى بلىت؟

بۆمان رېۋايەت كراۋە لە صەحىحى موسلىمدا، لە (عائِشَة) ى دايكى ئيماندارانەۋە (خوای ئى رازى بىت)، كە فەرموۋىتەتى: ھەر شەۋىك پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت)، لای ئەو بىايەتەۋە، لە كۆتايى شەۋدا تەشرىفى دەبرد بۆ گۆرستانى (بَقِيع) و، دەيفەرموو: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ، وَأَتَاكُمْ مَا تُوعَدُونَ، غَدًا مُّوَجِّلُونَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ؛ اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِلْأَهْلِ بِقِيعِ الْقَرْقَدِ». ^(۱) واتە: "سلاۋتان لىبىت، ئەي باۋەردارانى ئەم گۆرستانە، ئەو پاداشت و سزايەي بەلىتتان پىدراۋو ھاتە رىتانو، لىپرسىنەۋە كەشتان بەوردى دۋادەخرىت بۆ سبەينى (لە رۆژى قىامەت)، -ئەگەر خوا بىھۋىت- ئىمەش بە ئىۋە دەگەينەۋە بەشۋىتتاندە دىن. خۋايە لە مردۋەكانى گۆرستانى (بَقِيع) ى (عَرْقَد) خۆشە".

دىسان بۆمان رېۋايەت كراۋە لە صەحىحى موسلىمدا، لە (عائِشَة) ى دايكى ئيماندارانەۋە (خوای ئى رازى بىت)، كە فەرموۋىتەتى: ئەي پىغەمبەرى خوا، مەن بلىم چى؟ (مەبەستى ئەۋە بوە، كە لەكاتى سەردانى گۆرستاندا چى بلىت)، پىغەمبەرى خۋايش فەرموۋى: بلى: «السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَيَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا وَالْمُسْتَأَخِرِينَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لَاحِقُونَ». ^(۲) واتە: "سلاۋتان لىبىت، ئەي باۋەرداران و موسولمانانى ئەم گۆرستانە، خوا پەرحم بىكات بەۋانەي پىش ئىمە مردوۋو ئەۋانەش دۋاي ئىمە دەمرن، -ئەگەر خوا بىھۋىت- ئىمەش دەگەينەۋە بە ئىۋە بەشۋىتتاندە دىن".

بۆشمان رېۋايەت كراۋە لە (سُنَنِى (أَبُو دَاوُد) و (نَسَائِي) و (أَبْنُ مَاجَه) دا، بە چەند رىشتەيەكى (صَحِيح)، لە ھاۋەلى خۆشەۋىست (أَبُو هُرَيْرَة) ۋە (خوای ئى رازى

(۱) بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۶۹ / بە ژمارە: ۹۷۴.

(۲) بىروانە: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۶۹ / بە ژمارە: ۹۷۴.

بیت)، که پیغمبره‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر بیت) ته‌شریفی برد بۆلای گۆرستانه‌که‌و،
 فهرمووی: «السَّلَامُ عَلَیْکُمْ دَارَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِیْنَ، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ».^(۱)

بوئشان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا، له هاوه‌لی
 خوشه‌ویست (ابْنُ عَبَّاس) ه‌وه (خواله ه‌ردوکیان رازی بیت)، که پیغمبره‌ری خوا
 (دروودی خوی له‌سر بیت)، به‌لای گۆرستانی شاری مه‌دینه‌ی پیروزدا تپه‌ری و، پرووی
 کرده گۆره‌کان و، فهرمووی: «السَّلَامُ عَلَیْکُمْ يَا أَهْلَ الْقُبُورِ، يَغْفِرُ اللَّهُ لَنَا وَلَکُمْ، أَنتُمْ
 سَلَفُنَا، وَنَحْنُ بِالْآثَرِ». واته: "سلاوتان لیبت نه‌ی خه‌لکی نهم گۆرستانه، خوا له
 ئیمه‌و له ئیوه‌ش خوشیبت، ئیوه پیشینانی ئیمه‌و، ئیمه‌ش به‌شوئیتاندا دین."

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ه.^(۲)

بوئشان ریوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی موسلیما، له هاوه‌لی خوشه‌ویست
 (بُرَيْدَة) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغمبره‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر
 بیت)، هاوه‌لانی فیرده‌کرد، نه‌گهر چوون بو گۆرستان، با بلین: «السَّلَامُ عَلَیْکُمْ أَهْلَ
 الدِّيَارِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ (وَالْمُسْلِمِينَ)، وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ بِکُمْ لَاحِقُونَ، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَکُمْ
 الْعَافِيَةَ».^(۳) واته: "سلاوتان لیبت نه‌ی باوه‌رداران و موسولمانانی نهم گۆرستانه، -
 نه‌گهر خوا بیه‌ویت- ئیمه‌ش به‌شوئیتاندا دین، داوای ئاسوده‌یی له خوا ده‌که‌م بو
 ئیمه‌و بو ئیوه‌ش."

(۱) برّوانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۳۸ / ۳۲۳۷، وَسُنُّ التَّسَائِيّ / ۱ / ۹۳ / به ژماره:

۱۵۰، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَهَ / ۲ / ۱۴۳۹ / به ژماره: ۴۳۰۶. سه‌یره ئیمامی نه‌وه‌وی نهم

حه‌دیسه‌ی له‌م کتیبه‌نوه ه‌یناوه، له کاتیکدا که له سه‌حیحی موسلیمشدا هاتوه!!! برّوانه:

صَحِيحُ مُسْلِمَ / ۱ / ۲۱۸ / به ژماره: ۲۴۹.

(۲) برّوانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۳ / ۳۶۹ / ۱۰۵۳.

(۳) برّوانه: صَحِيحُ مُسْلِمَ / ۲ / ۶۷۱ / به ژماره: ۹۷۵.

ههروه‌ها ئهم هه‌دیه‌مان له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (نَسَائِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) شدا هه‌ر به‌م جۆره‌ بۆ رپوایه‌ت کراوه‌. ئیمامی (نَسَائِيّ)ش له‌دوای (لَلْحَقُّونَ) هوه‌ ئهمه‌شی بۆ زیاد کردوه‌: «أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ، وَنَحْنُ لَكُمْ تَبَعٌ».^(۱) واته‌: "ئێوه‌ پێشینانی ئیمه‌ن و، ئیمه‌ش شوێنکه‌وتووی ئێوه‌ین".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتێبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له‌ (عَائِشَةَ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه‌ (خوای لێ رازی بیت)، که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) ته‌شریفی برد بۆ گۆرستانی (بَقِيع) و، له‌وێ فهرمووی: «السَّلَامُ عَلَيْكُمْ دَارَ قَوْمٍ مُؤْمِنِينَ، أَنْتُمْ لَنَا فَرَطٌ، وَأَنَا بِكُمْ لَاحِقُونَ. اللَّهُمَّ، لَا تَحْرِمْنَا أَجْرَهُمْ، وَلَا تُضِلَّنَا بَعْدَهُمْ».^(۲) واته‌: "سلاوتان لێبێت ئه‌ی باوه‌ردارانێ ئهم گۆرستانه‌، ئێوه‌ پێشینه‌ی ئیمه‌ن و، ئیمه‌ش به‌شوێن ئێوه‌ دا دێن. خواجه له‌ پاداشتی خه‌یری له‌ده‌ستدانی ئهم مردوانه‌ بپه‌شمان مه‌که‌و، له‌دوای ئه‌وانیش گومراو سه‌رلیشێواومان مه‌که‌".

سونه‌ته‌ بۆ ئه‌و که‌سه‌ی سه‌ردانی گۆرستان ده‌کات، قورئان زۆر بخوێنێت و، زیکریش زۆر بکات و، دو‌عاش بۆ مردوه‌کانی گۆرستانه‌که‌و، سه‌رجه‌م مردوه‌کانی ترو، موسوڵمانانیش زۆر بکات.

هه‌روه‌ها سونه‌ته‌ سه‌ردانی گۆرستان زۆر بکریت و، که‌سی سه‌ردانیکه‌ریش له‌ خزمه‌ت گۆری پیاوچاکان و خواناساندا زۆر بوه‌ستێت.

---

(۱) بڕوانه‌: سُنُنُ النَّسَائِيّ / ۴ / ۹۴ / به‌ ژماره‌: ۲۰۴۰، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۹۴ / به‌ ژماره‌: ۱۵۴۷.

(۲) بڕوانه‌: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۷۸ / به‌ ژماره‌: ۵۹۱. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: هه‌دیه‌ی (حَسَن) به‌. بڕوانه‌: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۲۲.

**با نهو کهسهی سەردانی گۆرستان دمکات، نههی بکات نهو کهسهی به
خه فه تهوه لای گۆرێکدا دمگریو، فهرمانیشی پی بکات، که نارام
بگریتو، نههیشی لی بکات، له هه رکارو کردمویهکی تر، که شهرع
نههی لی کردوه**

بۆمان پێوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی
خۆشهویست (أَنَسَ) هوه (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویهتی: پێغهههیری خوا
(دروودی خوای له سهر بیت)، به لای ئافرهتیکدا تپیهری، که له لای گۆرێکدا ده گریا، جا
پی فهرمووی: «اتَّقِيَ اللَّهَ، وَاصْبِرْ».^(۱) واته: "له خوا بترسهو، ئارام بگره".

بۆشان پێوایهت کراوه له (سُنَنِ) ی (أَبُو دَاوُدَ) و (نَسَائِيٍّ) و (ابْنُ مَاجَهَ) دا، به
رشتهیهکی (حَسَنَ)، له هاوهلی خۆشهویست (بَشِيرِ) ی کوری (مَعْبُدَ) وه - که
ناسراو به (ابْنُ الْخَصَّاصِيَّةِ) - (خوای لی پازی بیت)، که فهرموویهتی: جارێک له
خزمهتی پێغهههیری خوا دا پێمان ده کرد (دروودی خوای له سهر بیت)، کو تو پێواویکمان
بینی، له نیوان گۆره کاندای پێ ده کردو، جووتیک نهعلیشی له پێدا بوو، پێغهههیری
خواش بانگی کردو فهرمووی: «يَا صَاحِبَ السَّبْيَيْنِ، أَلْقِ سَبْيَيْكَ». واته: "تهی
کابرای نهعل له پی، نهعله کهت داکه نه". ئێر تهواوی هه دیسه کهی باس کرد.^(۲)

ههروهها تهواوی ئومهتی ئیسلامیش کۆدهنگن له سهر نهوهی، که واجبه فهرمان
بگریت به چاکهو، نههیش بگریت له خراپهو، به لگه کانی ئهم مهسهلهش له
قورئان و سونهتی پێغهههیردا مهشهورن. خواش له ههموو کهس زانا تره.

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۴۲۲ / به ژماره: ۱۱۹۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۷ /
به ژماره: ۹۲۶.

(۲) بڕوانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۲۳۶ / ۳۲۳۰، وَسُنُنُ النَّسَائِيِّ / ۴ / ۹۶ / به ژماره:
۲۰۴۸، وَسُنُنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۴۹۹ / به ژماره: ۱۵۶۸.

باسی گریان و ترسان له کاتی تیپه‌پوون به‌لای گۆری سته‌مکاران و، **جیگای له‌ناوچوونیان و، دهربرینی موحتاجی بو‌خوای گه‌وره‌و،** **هۆشداریدان له‌بیناگایی لهم‌شتانه**

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌سه‌حیحی بوخاریدا، له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابنُ عَمْرٍو) هوه (خوا له‌مەردووکیان رازی بیت)، که کاتیك پیغه‌مبه‌ری خواو هاوه‌لانی گه‌یشتنه ناوچه‌ی (الْحِجْر) - که جیگه‌ی تیاچوونی هۆزی (تَمُود) ه-، پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت)، به‌هاوه‌لانی فه‌رموو: «لَا تَدْخُلُوا عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُعَذِّبِينَ، إِلَّا أَنْ تَكُونُوا بِأَكْيُنٍ، فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا بِأَكْيُنٍ، فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِمْ، لَا يُصِيبُكُمْ مَا أَصَابَهُمْ».^(۱)

واته: "به‌گریانه‌وه نه‌ییت مه‌چنه ناو لهم سزادراوانه‌وه، خو نه‌گه‌ر گریانان نه‌هات، نه‌وا مه‌چنه ناویانه‌وه، با نه‌وه‌ی تووشی نه‌وان بوو، تووشی ئیوه‌ش نه‌ییت".

---

(۱) برۆانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۱۶۷ / به‌ژماره: ۴۲۳. هه‌روه‌ها ئیمامی موس‌لیمیش رپوایه‌تی کردوه. برۆانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۴ / ۲۲۸۵ / به‌ژماره: ۲۹۸۰.

**((كتيبي زيكره كان له هه نديك نويزي
تاييه تدا))**

ئەزىكىر نىزاو پاپانەوانەى، كە لە پۇژو شەوى جومعهدا سونەتن

سونەتە لە پۇژو شەوى جومعهدا قورئان زۆر بخوئىرتىت و، زىكىر و دوغاش زۆر بکرىن و، سەلاواتىش لەسەر پىغەمبەرى خوا زۆر بدريت (دروودى خواى لەسەر بىت) و، سورەتى (الْكَهْف) یش لە پۇژو كەيدا بخوئىرتىت. ئىمامى (شَافِعِي) (پەجمەنى خواى لى بىت) لە كىتەبى (الْأَم) دا فەرموویەتى: "بەلای منەو خويندنى سورەتى (الْكَهْف) لە شەوى جومعهدا سونەتە".^(۱)

بۆمان رپوایەت كراوە لە هەردوو سەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە ھاوێلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خواى لى پازى بىت)، كە پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بىت)، باسى پۇژى جومعهى دەكردو، دەیفەرموو: «فِيهِ سَاعَةٌ، لَا يُؤَافِقُهَا عَبْدٌ مُسْلِمٌ، وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي، يَسْأَلُ اللَّهَ تَعَالَى شَيْئًا، إِلَّا أُعْطَاهُ إِيَّاهُ». واتە: "پۇژى جومعه ساتىكى تىدايە، هەر بەندەيەكى موسولمان لەو ساتەدا كە چاوەرپى نوێژ دەكات، داواى هەر شىتێك لە خواى گەورە بكات، مسۆگەر خواى گەورە ئەو شتەى دەداتى". جا پىغەمبەرى خوا بە دەستى پىرۆزى ئاماژەى بە كەمى ساتە كە كرد.^(۲)

منیش دەلیم: زانایانى (سَلَف) و (خَلَف) چەندىن بۆچوونى جیاواز و زۆر پەرت و بلایان هەيە سەبارەت بەو كاتە، منیش تەواوى بۆچوونەكانیانم لە شەرحى (الْمُهَذَّب) دا كۆكردۆتەووە، خاوەنەكانیشیانم دیارى كردووە، زۆربەى ھاوێلانێ پىغەمبەرىش لەسەر ئەوەن، كە لەداواى نوێژى عەسرەوہیە.

مەبەستیش بە (قَائِمٌ يُصَلِّي) ئەو كەسەيە، كە چاوەرپى نوێژ دەكات، كە وەكو ئەو وەهايە خەرىكى نوێژ كردن بىت.

(۱) بڕوانە: الْأَم / ۲ / ۴۳۲.

(۲) بڕوانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۱۶ / بە ژمارە: ۸۹۳، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۸۳ / بە

ژمارە: ۸۵۲.

صه حیحرین حه دیسیش که له باره ی ئه و کاته وه هاتوه، ئه و حه دیسه یه، که له صه حیچی موسلیمدا بۆمان رپوایه ت کراوه، له هاوه لی خۆشه ویست (أَبُو مُوسَى) (أَشْعَرِي) هوه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: له پّغه مبه ری خوام بیستوه (درودی خوای له سه ر بیت)، که فهرموویه تی: «هِيَ مَا بَيْنَ أَنْ يَجْلِسَ الْإِمَامُ إِلَى أَنْ يَقْضِيَ الصَّلَاةَ». واته: "ئه و کاته بریتیه له ماوه ی نیوان دانیشتنی ئیمام له سه ر مینه ر، هه تا ئه و کاته ی نوێزه که ته واو ده کات".^(۱)

سه باره ت به خوێندنی سوره تی (الْكَهْف) و، سه لاواتدانیش له سه ر پّغه مبه ری خوا (درودی خوای له سه ر بیت) ئه وه چهند حه دیسیکی مه شهوریان له باره وه هاتوه، منیش له به ره ئه وه ی کتیه که درێژنه بیته وه نایانه ئیم. ههروه ها حه دیسه کانیش مه شهورنو، هه ندیکیشیانم له باسی سه لاواتدانا هیناوه.^(۲)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له کتیه که ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له هاوه لی خۆشه ویست (أَنَس) هوه (خوای لی رازی بیت)، ئه ویش له پّغه مبه ری خواوه (درودی خوای له سه ر بیت)، که فهرموویه تی: «مَنْ قَالَ صَبِيحَةَ يَوْمِ الْجُمُعَةِ قَبْلَ صَلَاةِ الْفَلَاحِ: "أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ" ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، غَفَرَ اللَّهُ لَهُ

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۵۸۴ / به ژماره: ۸۵۳. پێشتر له باسی (ئه وه ی له به یانی

پۆژی جومعه دا دهوترێت) تیییمان له سه ر دیاری کردنی ئه م کاته نوی.

(۲) یه کێک له و حه دیسانه ی له باره ی سوره تی (الْكَهْف) هوه هاتوه، ئه و حه دیسه ی هاوه لی

خۆشه ویست (أَبُو سَعِيدٍ) (خُلْدِي) هه، که ده فهرمویت: پّغه مبه ری خوا فهرموویه تی: «مَنْ

قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ، أَضَاءَ لَهُ مِنَ الثَّوْرِ مَا بَيْنَ الْجُمُعَتَيْنِ». واته: "ئه و که سه ی

له پۆژی جومعه دا سوره تی (الْكَهْف) بخوینیت، خوای گه وه نیوان هه ردو جومعه که ی بۆ

رووناک ده کاته وه". ئیمامی (حَاكِم) و (بَيْهَقِي) رپوایه تیان کردوه، شیخی عه سه قه لانی

فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) هه. بروانه: الْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۲ / ۳۹۹ / به

ژماره: ۳۳۹۲، وَسُنُنُ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۳ / ۲۴۹ / به ژماره: ۵۷۹۲، وَتَنْجِ الْأَفْكَارِ / ۵

/ ۳۸ - ۳۹.

ذُنُوبُهُ، وَلَوْ كَانَتْ مِثْلَ زَبَدِ الْبَحْرِ». ^(۱) واته: "نهو كهسهی بهره به یانی رِوژی جومعه بهر له نویژی به یانی سیّ جار بلیت: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ، وَأَتُوبُ إِلَيْهِ)، نهوا خوی گه وره له تاوانه کانی خوش ده بیت، نه گهرچی له زوریدا وه کو که فی ده ریا وابن".

بو شمان ریوایهت کراوه له کتیه کهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه لی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوی لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: نه گهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سر بیت) له رِوژی جومعه دا ته شریفی بیردایه ته ناو مزگه و ته وه، دهستی ده گرت به نه مبهرو نه و بهری ده رگا که وه، پاشان ده فهرموو: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي أَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ، وَأَقْرَبَ مَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ، وَأَفْضَلَ مَنْ سَأَلَكَ، وَرَغِبَ إِلَيْكَ». ^(۲) واته: "خوایه، بکه به راسره و ترینی نهو که سانهی پرویان له تو کردوه، بشمکه به نریکترینی نهو که سانهی له تو نریکبونه ته وه، بشمکه به باشترینی نهو که سانهی داویان له تو کردوه، لیّت پاراونه ته وه، ئاره زووی خزمه تی تو یان کردوه".

منیش ده لیم: سونه ته بو ئیمهش، که بلیت: (اجْعَلْنِي مِنْ أَوْجَهَ مَنْ تَوَجَّهَ إِلَيْكَ، وَمِنْ أَقْرَبَ مَنْ تَقَرَّبَ إِلَيْكَ، وَمِنْ أَفْضَلَ مَنْ سَأَلَكَ، وَرَغِبَ إِلَيْكَ). واته: وشه ی (مِنْ) زیاد بکه ی. {نهو کاته مانای حه دیسه که بهم جو ره ده کریت: خوایه، بکه به یه کیك لهو که سه راسره وانه ی، که پرویان له تو کردوه، بشمکه به یه کیك له نریکترینی نهو که سانه ی، که له تو نریکبونه ته وه، بشمکه به یه کیك له باشترینی نهو که سانه ی، که داویان له تو کردوه، لیّت پاراونه ته وه، ئاره زووی خزمه تی تو یان کردوه}. (چونکه نه وه ی که پیغه مبهری خوا داوی کردوه ته نها بو خوی ده ست ده دات و، بو ئیمه ده ست نادات)

(۱) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۴۲ / به ژماره: ۸۳. رسته که ی لاوازه.

(۲) پروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۱۸۱ / به ژماره: ۳۷۴. حه دیسیکی لاوازه،

چونکه رسته که ی دوو که سی نه ناسراوی تیدایه. پروانه: نَتَائِجُ الْفِكَار / ۵ / ۶۰.

سه‌بارهت بهو سوره‌تانه‌ی قورئانی پیرۆزیش، که له نوێژی جومعه‌و، له نوێژی به‌یانی رۆژی جومعه‌دا ده‌خوێنرێن، نه‌وه له باسی زیکره‌کانی نوێژدا باسمان کردن.

بو‌ثمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی شیخی (ابْنُ السَّنِّي) دا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرموویه‌تی: نه‌و که‌سه‌ی له‌دوای نوێژی جومعه، جه‌وت جار ئه‌م سی سوره‌ته بخوێنێت: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ له‌گه‌ل ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾، خوای گه‌وره به‌هۆیانه‌وه له ناره‌جه‌تی و زه‌جه‌ت ده‌پاریزێت، تا ده‌گاته جومعه‌یه‌کی تر.^(۱)

باسیک: {زیکر زۆر کردن له‌دوای نوێژی جومعه‌وه}

سونه‌ته له‌دوای نوێژی جومعه‌وه زیکری خوای گه‌وره زۆر بکری.

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾. [التَّحْفَةُ: ۱۰]. واته: {جا نه‌گه‌ر نوێژه‌که کۆتایی پێ هێنرا، ئێ‌تر ب‌رۆن و به‌ زه‌ویدا بلاوه‌ی ئی ب‌که‌ن و، به‌شوێن رزق و رۆزی و فەزڵی لوتفی خوادا ب‌گه‌ڕێن و، زیکرو یادی خواش زۆر ب‌که‌ن، به‌ه‌یوای نه‌وه‌ی سه‌رفرازو سه‌رکه‌وتووبن}.

---

(۱) ب‌روانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السَّنِّي) / ۱۸۱ - ۱۸۲ / به‌ ژماره: ۳۷۵. رسته‌که‌ی لاوازه. ب‌روانه: تَتَابُجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۶۱.

ئەو زىكرانى دىمىرىدى دۇو جەڭنەكە ھاتون

بزانە، كە سۈنەتە ھەردو شەۋى جەڭنى رەمەزان و جەڭنى قوربان بە زىكرى خوا، بە سەلاۋاتدان، بە عىبادەتى تر زىندو بىكرىنە، لەبەر ئەو ھەدىسە، كە لەوبارە ھاتو: «مَنْ أَحْيَا لَيْلَتِي الْعِيدِ، لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ يَوْمَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ». ھەروەھا رىۋايەت كراو: «مَنْ قَامَ لَيْلَتِي الْعِيدَيْنِ لِلَّهِ مُحْتَسِبًا، لَمْ يَمُتْ قَلْبُهُ حِينَ تَمُوتُ الْقُلُوبُ». واتە: "ئەو كەسەى تەنھا لەبەر رەزامەندى خوا ھەردو شەۋى جەڭنەكان بە بەندايەتى زىندو بىكاتە، ئەو كاتەى دلەكان دەمرن، دلى ئەو نامریت".

جا ھەدىسە كە بەم جۆرە لە رىڭكەى ئىمامى (شافىي) و (ابن ماجە) ۋە رىۋايەت كراو، ھەدىسكى لاۋازىشە.^(۱)

ھەروەھا ئەم ھەدىسەمان ۋەكو فەرمايشى (أَبُو أَمَامَةَ) ۋ، ۋەكو فەرمايشى پىغەمبەرى خواش بۆ رىۋايەت كراو، ھەردو رىۋايەتەكەش لاۋازن. بەلام ۋەكو لە سەرەتاي ئەم كىيە ۋە باسما كىرد، ئەو ھەدىسانەى سەبارەت بە كىردە ۋە چاكەكان ھاتون، جۆرە چاۋپۆشە كىان تىدا دەكرىت.

ئەو جا زانايان بۆچوونى جىاۋازيان ھەيە سەبارەت بەو ئەندازە كاتەى، كە عىبادەت تىدا كىردنى بە زىندو كىردنە ۋەى شەۋە كە دادەنریت: بۆچوونى بەھىز لەسەر ئەۋەيە، كە زىندو كىردنە ۋە نايەتەجى مەگەر بە زۆرەى شەۋە كە نەيىت. و تراۋىشە بە كاتىكى كەمىش ھەر دىتەجى.

(۱) بىروانە: الأَمَّ / ۲ / ۴۸۵، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَهَ / ۱ / ۵۶۷ / بە ژمارە: ۱۷۸۲.

باسيڻڪ: { (الله اَكْبَر) ڪردن لہ ھەردوو شەوی جەژنەکاندا سونەتە }

سونەتە لہ ھەردوو شەوی جەژنەکاندا (الله اَكْبَر) بکریت.

کردنی (الله اَكْبَر) یش لہ جەژنی رەمەزاند لہ ئاوابوونی خۆرەو دەست پێدەکات، تا ئەو کاتە، پێشنویژ دەست بە نوێژی جەژن دەکات.

جا کردنی (الله اَكْبَر) لەدوای نوێژەکان و لە ھەموو حالەتێکی تریشدا ھەر سونەتەو، سونەتیشە لەکاتی قەرەبالغی و کۆبوونەوێ خەلکیدا زۆر بکریت و، لەکاتی پێ کردن و، دانیشتن و، راکشانیشدا ھەر بکریت و، لە پێگەو، لە مزگەوت و، لەسەر جێگە ی خەوتیشیدا ھەر بکریت.

سەبارەت بە جەژنی قوربانیش، لەدوای نوێژی بەیانی پۆژی (عَرَفَة) وە (الله اَكْبَر) بکات، تا لە دواین پۆژی (أَيَّامُ التَّشْرِيق) دا نوێژی عەسر دەکات.

ئەوجا لەدوای ئەم نوێژی عەسرەشەو بە ھەر (الله اَكْبَر) بکات و، ئێر وازی لێ بەیئت و نەیکات.

ئەمە راستترین بۆچوونە، کە ئیمە کاری پێ دەکەین و، ناکۆکیەکی مەشھوری تێدا یە لە مەزھەبی ئیمەو مەزھەبی زانایانی تریشدا. بەلام بۆچوونی دروست ئەوێ، کە باسم کردو، چەند حەدیسێکی لەبارەو ھاتو، کە لە (سُنَنِ بِيهَقِي) دا بۆمان رپوایەت کراون.^(۱)

منیش تەواوی ئەم مەسەلەبەم لە شەرحی (المُهَذَّب) دا پوون کردۆتەو، چی لەپرووی ئەو حەدیسانە، کە لەسەری ھاتون و، چی لەپرووی نقلی مەزھەبەکانیش لەسەری و، باسی ھەموو ئەو لقەباسانەشم کردو، کە پەیوەندیان پێشەو ھەیە و، لێرەش بە کورتی ئاماژە بە مەبەستە سەرەکی و گەنگەکانیان دەدەم.

---

(۱) پڕوانە: سُنَنِ بِيهَقِي الْكُبْرَى / ۳ / ۲۷۸ - ۲۷۹ / بە ژمارەکانی: ۵۹۲۳ - ۵۹۲۸.

هاوه لاٽمان فەرموو یانە: (الله اکبر) کردن ئەو هیە، کە سێ جار بە شوێن یە کدا
 بلیت: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر)، ئێر چەندی بویت دووبارە ی بکاتەو.

ئیمامی (شافعی) و هاوه لاٽمان فەرموو یانە: خو ئە گەر ئەمەشی بو زیاد بکات و،
 بلیت: (الله اکبر کبیراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ کَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ، مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، صَدَقَ
 وَعْدُهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ)، ئەو کارێکی
 باشە.

کۆمەڵیکیش لە هاوه لاٽمان فەرموو یانە: قەیناکە ئە گەر ئەو هوش بلیت، کە
 خەڵکی عادیان پێو گرتو، ئەویش بریتێ لە: (الله اکبر الله اکبر الله اکبر، لَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ اللهُ أَكْبَرُ، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ).

باسیك: {ئەو کاتێک (الله اکبر) یان تێدا دکریت}

بزانه، کە لەدوای هەموو نوێژەکانی ئەو رۆژانەو (الله اکبر) کردن سونەتە، ئێر
 نوێژی فەرز بن، یان سونەت، یان نوێژی مردوو. هەروەها نوێژە فەرزە کە لە کاتی
 خۆیدا بکریت، یان قەزا بکریتەو، یان نەزەر کراو بیت.

جا هەندێک لەمانە بۆچوونی جیاوازیان لەبارەو هاتو، کە ئێرە جێگە ی ئەو
 نە بەدرێژی باسی بکەین. بەلام بۆچوونە درووستە کە یان ئەو هیە کە من باسم
 کردو، فەتواش هەر لەسەر ئەو، کارێشی هەر بە ئەو دەکریت.

ئەوجا ئە گەر پێش نوێژ (الله اکبر) ی کرد، بەجۆرێک کە پێچەوانە ی بیروباوەری
 شوێنکەوتووە کە ی بوو، وەکو ئەو ی، کە پێش نوێژە کە باوەری واییت، کە (الله اکبر)
 لە رۆژی (عَرَفَة)، یان لە رۆژەکانی (أَيَّامُ التَّشْرِيقِ) دا سونەتەو، شوێنکەوتووە کەش

باوه‌ری وا نه‌بیت، یان به پیچه‌وانه‌وه، ئایا شوینکه‌وتوه که شوینی پیش‌نوێژه که بکه‌ویت، یان به‌و جوړه بکات، که خوی باوه‌ری پیته‌تی؟

هاوه‌لاغان دوو بۆجوونیان لهم مه‌سه‌له‌یه‌دا هه‌یه: درووست‌ترینان ئه‌وه‌یه، که با به‌یتی بیروباوه‌ری خوی بکات. چونکه به سلاودانه‌وه له نوێژه که، ئیت شوینکه‌وتنه که ده‌بچریت. ئه‌مه‌ش به پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی، که پیش‌نوێژه که له ناو نوێژی جه‌ژندا زیاتر له‌وه (اللهُ أَكْبَرُ) بکات، که شوینکه‌وتوه که باوه‌ری پیته‌تی، که لهم حاله‌ته‌دا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نوێژه که جه‌ماعه‌ته، ده‌بیت شوینی پیش‌نوێژه که بکه‌ویت.

باسیک: { (اللهُ أَكْبَرُ) کردن له نوێژی جه‌ژندا }

سونه‌ته له نوێژی جه‌ژندا چهند (اللهُ أَكْبَرُ) یکی زیاده بکات، به‌ر له ده‌ست کردن به خویندنی سووره‌تی (الْفَاتِحَة):

جا با له رکاتی یه‌که‌مدا هه‌وت (اللهُ أَكْبَرُ) بکات، بیجگه له (اللهُ أَكْبَرُ) دابه‌ستنی نوێژه که. له رکاتی دو‌میشدا پنج (اللهُ أَكْبَرُ) بکات، بیجگه له (اللهُ أَكْبَرُ) ی هه‌ستانه‌وه له سه‌جده.

ئه‌و جا با (اللهُ أَكْبَرُ) ه‌کان له رکاتی یه‌که‌مدا له‌دوای دوعای ده‌ست پیکردنی نوێژو، له‌پیش (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ه‌وه بکړینو، له رکاتی دوه‌میشدا له‌پیش (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ه‌وه بکړین.

سونه‌تیشه له نیوان هه‌موو دوو (اللهُ أَكْبَرُ) یکدا بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللهُ أَكْبَرُ). جا زۆربه‌ی هاوه‌لاغان به‌م جوړه‌یان فهرمووه. هه‌ندی‌کی‌شیان فهرموویانه: با بلیت: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

زانای پایه‌برز (أَبُو نَصْرِ بْنِ الصَّبَّاحِ) و، هندیکی تر له هاوه لآغان فهرموویانه:
 خو نه‌گهر نه‌وش بلّیت، که خه‌لکی عاده‌تیاں پیوه گرتوه، ههر باشه. نه‌ویش بریتیه
 له: (اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا).

جا ههریه که له‌مانه ده‌کریت بوترین و، رینگریکیش نیه له هیچکامیان.

خو نه‌گهر هیچکام له‌م زیکرانه‌ی نه‌کردو، وازی له‌حه‌وت (اللَّهُ أَكْبَرُ) و، پینج
 (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه‌کانیش هینا، نه‌وا نوپزه‌که‌ی ههر درووسته‌و، سه‌جده‌ی سه‌هویش نابات.
 به‌لام کاریکی باش و گه‌وره‌ی له‌ده‌ست داوه.

هه‌روه‌ها نه‌گهر (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه‌کانی له‌بیر چوو، تا ده‌ستی کرد به‌قورئان خویندن،
 نه‌وا به‌پی بۆچوونی درووست، نابیت بگه‌رپته‌وه بۆ (اللَّهُ أَكْبَرُ) ه‌کان. ئیمامی
 (شَافِعِي) ش بۆچوونیک‌ی لاوازی هه‌یه، که ده‌فه‌رمویت: ده‌کریت بگه‌رپته‌وه بۆیان.

سه‌باره‌ت به‌دوو وتاره‌که‌ی نوپزی جه‌ژنیش، سونه‌ته له‌ده‌ستپیک‌ی نه‌وه‌ی
 یه‌که‌میاندا نو (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، له‌وه‌ی دوه‌میشیاندا حه‌وت (اللَّهُ أَكْبَرُ).

سه‌باره‌ت به‌قورئان خویندنیش له‌نوپزی جه‌ژندا، نه‌وه پینش له‌باسی صیفه‌تی
 زیکره‌کانی نوپژدا باسماں کرد، که سونه‌ته چی سوره‌تیکیان تیدا بخوینیت، نه‌ویش
 نه‌وه بوو، که له‌پکاتی یه‌که‌مدا، له‌دوای سوره‌تی (الْفَاتِحَةِ) وه سوره‌تی (ق)
 بخوینیت و، له‌پکاتی دوه‌میشدا (اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ) بخوینیت. خو نه‌گهر بیه‌ویت،
 ده‌توانیت له‌پکاتی یه‌که‌مدا (سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى) و، له‌پکاتی دوه‌میشدا (هَلْ
 أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ) بخوینیت.

زیکرمکانی ده پوژی یه که می مانگی (ذو الحجّة)

خوای گموره فەرموو یه تی: ﴿وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ﴾ [النَّحْج: ۲۸].
واته: {ناوی خوا بهیئن و زیکرو یادی بکه ن له چه ند پوژنکی دیاریکراوی زانراودا}.

هاوه لێ خوشه ویست (ابن عَبَّاس) و ئیمامی (شَافِعِي) و زۆربه ی زانایانیش
فەرموو یانه: ئەو پوژانه بریتین له: ده پوژه که ی یه که می مانگی (ذو الحجّة).

بزانه، که سونه ته لهم ده پوژه دا زیاتر له پوژه کانی تر زیکری خوا بکریت و،
سونه تیشه له پوژی (عَرَفَة) دا زیاتر له وانی تر زیکر بکریت.

بو شمان رپوایهت کراوه له سه حیحی بوخاریدا، له هاوه لێ خوشه ویست (ابن
عَبَّاس) سه وه (خوا له هەردووکیان رازی بیت)، ئەویش له پێغه مبه ری خواوه (دروودی خوای
له سەر بیت)، که فەرموو یه تی: «مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلُ مِنْهَا فِي هَذِهِ». واته: "هیچ
کرده وه یه کی باش له پوژانی سالد له کرده وه ی ئەم چه ند پوژه باشتر نه".
هاوه لآن عەرزبان کرد: ئەی جیهاد کردن له پێگه ی خوادا؟ ئەویش فەرموو ی:
«وَلَا الْجِهَادُ، إِلَّا رَجُلٌ خَرَجَ يُخَاطِرُ نَفْسِهِ وَمَالِهِ، فَلَمْ يَرْجِعْ بِشَيْءٍ».^(۱) واته:
"نه خیر، جیهاد کردنیش باشتر نه، مه گەر پیاویک بروات به گیان و مالی خو ی
جیهاد بکات و سه رو مالی بخاته مه تر سه وه و، دواتریش ه یچ کامیان له گەل خویدا
نه ه یئ ته وه".

ئه مه ده قی رپوایه ته که ی ئیمامی بوخاریه و، حه دیسه که ش (صَحِيح) سه.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۲۹ / به ژماره: ۹۲۶.

له ریوایه تی ئیمامی (تَرْمِذِي) یشدا بهم جوړه هاتوه: «مَا مِنْ أَيَّامِ الْعَمَلِ الصَّالِحِ فِيهِنَّ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ الْعَشْرِ».^(۱) واته: "هیچ روزه نیه کرده و هی چاک تییدا خوشه ویستر بیت لای خوی گه وړه، له ده روزه".

له ریوایه تی ئیمامی (أَبُو دَاوُد) یشدا هدر به و جوړه یه، به لام پیغه مبهری خوا فهرموویه تی: «مِنْ هَذِهِ الْأَيَّامِ». که مبهستی ده روزه که یه.^(۲)

بو شمان ریوایه ت کراوه له (مُسْنَد) ه که ی ئیمامی (دَارِمِي) دا - به رسته یه که له هدر دوو صه حیه که ی بوخاری و موسلیمدا حه دیسی لیوه ریوایه ت کراوه - پیغه مبهری خوا له ویدا فهرموویه تی: «مَا الْعَمَلُ فِي أَيَّامٍ أَفْضَلَ مِنَ الْعَمَلِ فِي عَشْرِ ذِي الْحِجَّةِ». عهرزی کرا: جهادیش؟ ..... نیر ته وای حه دیسه که ی باس کرد.

له ریوایه تی کشدا بهم جوړه هاتوه: «عَشْرَ الْأَضْحَى». واته: ده روزه که ی سه ره تای مانگی جه زنی قربان.^(۳)

بو شمان ریوایه ت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له زانای پایه رز (عَمْرُو) ی کوری (شُعَيْب) ه وه، نه ویش له باوکی خو یه وه، باوکی شی له بایره ی خو یه وه، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (درودی خوی له سر بیت)، که فهرموویه تی: «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالتَّيُّونَ مِنْ قِبَلِي: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ"». واته: "باشترین نزاو پارانه وه بریتیه له نزاو پارانه وه ی روزه (عَرَفَةَ)، باشترین فهرماشتش، که من و پیغه مبهره کانی پیش من کرد و مانه، بریتیه له: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ)".

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۳ / ۱۳۰ / به ژماره: ۷۵۷.

(۲) بروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۷۴۱ / به ژماره: ۲۴۳۸.

(۳) بروانه: سُنُّ الدَّارِمِي / ۲ / ۴۱ / به هدر دوو ژماره: ۱۷۷۳ و ۱۷۷۴.

(۴) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۷۲ / به ژماره: ۳۵۸۵.

ئىمامى (تَرْمِذِي) رېشته كەي بە لاواز داناوھ. ^(۱)

ھەر وھە ئەم ھەدىسە مان لە (مُوطَا) ئىمامى (مَالِك) يشدا بۆ رېوايەت كراوھ، بە رېشتەيە كى (مُرْسَل) و، بە نو قسانى بە شىكېش لە دەقە كەي. كە دەقە كەي لای ئەو بەم جۆرە يە: «أَفْضَلُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَأَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: "لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ»». ^(۲)

يېمان گەييوھ لە زانای پا يە بەرز (سَالِم) كورې (عَبْدُ اللَّهِ) كورې ئىمامى (عُمَر) ھوھ (خوایان لى رازى يىت)، كە سۆال كە رېكى يىنوھ لە رۆژى (عَرَفَةَ) دا داواى لە خەلكى دە كرد، ئەويش يى فەرموو: (ھەي تەمەلى نە توانكار، ئايا لەم رۆژە دا داوا لە غەيرى خوای گەورە دە كرېت؟!).

ئىمامى بوخارېش لە صەحیحە كەيدا فەرموويەتى: ئىمامى (عُمَر) (خوای لى رازى يىت)، لە (مَنْ) لە خېمە كەي خۆيدا (اللَّهُ أَكْبَرُ) دە كردو، خەلكى مزگەوتېش گۆيان لە دەنگى دەبوو، ئەوانېش (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان دە كردو، خەلكى بازارېش (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان دە كرد، تا ھەموو (مَنْ) دە لەرزى و دەنگى دەدايەوھ لە (اللَّهُ أَكْبَرُ) كردندا. ^(۳)

ھەر وھە ئىمامى بوخارى فەرموويەتى: ھەردوو ھاوھەلى خۆشەويست (ابْنُ عُمَرَ) و (أَبُو هُرَيْرَةَ) لە دە رۆژە كەي سەرەتا مانگى (ذُو الْحِجَّةِ) دا دەردەچوون بۆ بازارو، (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان دە كردو، خەلكېش لە گەل ئەواندا (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان دە كرد. ^(۴)

---

(۱) چونكە كەسك لە رېشتە كەيدا يە بە ناوى (حَمَّاد) كورې (أَبِي حُمَيْد) ھوھ، كە زۆر بەي فەرموودە ناسان بە لاوازيان داناوھ. بە لَام شېخ (عَبْدُ الْقَادِر) (أَرْئُوط) لە تەحقىقە كەي خۆيدا بە ھەدىسكى (حَسَن) داناوھ. چونكە ھەدىسە كەي دواتر پالېشتى دەكات.

(۲) بېروانە: مُوطَا الْإِمَامِ مَالِك (رَوَايَةُ يَحْيَى النَّشِي) / ۱ / ۲۱۴ / بە ژمارە: ۵۰۰.

(۳) بېروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۲۹. ھەدىسكى (مُعَلَّق) ھە.

(۴) بېروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۲۹. ھەدىسكى (مُعَلَّق) ھە.

ئەو زىكرانەى دەريارەى خۇر گىران و مانگ گىران ھاتون

بزانه، كه له كاتى خۆر گىران و مانگ گىراندا سونەتە زىكرى خوا زۆر بكریت و، نزاو پارانهووش زۆر بكریت.

هەروەها زانایان كۆدەنگىشن لەسەر ئەوەى، كه سونەتە نوێژ بكریت بۆ خۆر گىران و مانگ گىران.

بۆمان رپوايەت كراوە لە هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا، لە (عائِشَةُ) ى داىكى ئيماندارانەو (خوای لى رازى بىت)، كه پێغهەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) فەرموویەتی: «إِنَّ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ آيَاتَانِ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ، لَا يَخْسِفَانِ لِمَوْتِ أَحَدٍ، وَلَا لِحَيَاتِهِ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ، فَادْعُوا اللَّهَ، وَكَبِّرُوا، وَصَلُّوا، وَتَصَدَّقُوا».^(۱) واتە: "بەراستى خۆرو مانگ دوو نیشانەو بەلگەن لە نیشانەو بەلگەکانى دەسەلاتى خوای گەورەو، بۆ مردن و ژيانى هېچ كەسێكى ناگیرێن. جا ئەگەر بینێتان وا گىران، ئەوا لە خوا بپارێنەو، (اللَّهُ أَكْبَرُ) بكەن و، نوێژى خۆر گىران و مانگ گىران بكەن و، خەيرو خەیرات بكەن بە هەزاران و نەداران".

هەروەها لە هەندىك لە رپوايەتەكانى هەردوو صەحیحى بوخارى و موسلىمدا ھاتو: «فَإِذَا رَأَيْتُمْ ذَلِكَ، فَادْكُرُوا اللَّهَ تَعَالَى».^(۲)

بە هەمان شێوە ئەم حەدىسەمان لە رینگەى ھاوەلى خوشەويست (ابْنُ عَبَّاس) یشەو بۆ رپوايەت كراوە.

---

(۱) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۵۴ / بە ژمارە: ۹۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۱۸ / بە ژمارە: ۹۰۱.

(۲) بروانە: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۵۷ / بە ژمارە: ۱۰۰۴، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۲۶ / بە ژمارە: ۹۰۷.

بۆشمان ریوایت کراوه له هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، له ڕێگەی هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبُو مُوسَى) ی (أَشْعَرِي) هه‌وه (خوای ئی‌پازی بیت)، ئە‌ویش له‌ پێغه‌مبەری خواوه (درودی خوای لە‌سەر بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: «فَإِذَا رَأَيْتُمْ مِنْهَا شَيْئاً، فَافْزَعُوا إِلَى ذِكْرِهِ وَدُعَائِهِ وَاسْتِغْفَارِهِ».^(۱) واته‌: "ئە‌گەر ئە‌وه‌تان بینی، به‌ ترسه‌وه‌ په‌نا به‌ن بۆ‌لای زی‌کری خوا و نزاو پارانه‌وه‌و دا‌وای لی‌خۆشبوون کردن له‌ خوای گه‌وره‌".

بۆشمان ریوایت کراوه له‌ هەردوو صحیحی بوخاری و موسلیماً، له‌ ڕێگەی هاوێلی خۆشه‌ویست (مُغِيرَةَ) ی کورپی (شُعْبَةَ) وه‌ (خوای ئی‌پازی بیت)، که‌ پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لە‌سەر بیت) فه‌رموویه‌تی: «فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا، فَادْعُوا اللَّهَ، وَصَلُّوا».^(۲)

هه‌روه‌ها ئیمامی بوخاری ئە‌م هه‌دیسه‌ی له‌ ڕێگەی هاوێلی خۆشه‌ویست (أَبُو بَكْرَةَ) وه‌ ریوایت کردوه‌ (خوای ئی‌پازی بیت). خواش له‌ هه‌موو که‌س زانا تهره‌.

بۆشمان ریوایت کراوه له‌ صحیحی موسلیماً، له‌ ڕێگەی هاوێلی خۆشه‌ویست (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) ی کورپی (سَمُرَةَ) وه‌، که‌ فه‌رموویه‌تی: هاتم بۆ‌ خزمه‌تی پێغه‌مبەری خوا (درودی خوای لە‌سەر بیت) و، له‌و کاته‌شدا خۆر گیرابوو، ئە‌ویش ڕاوه‌ستابوو نوێژی ده‌کردو، هه‌ردوو ده‌ستیشی به‌رز کردبوه‌وه‌و، ده‌ستی کرد به‌ (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و، (اللَّهُ أَكْبَرُ) و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، دوعا کردن، هه‌تا خۆر ده‌رکه‌وته‌وه‌، جا که‌ ده‌رکه‌وته‌وه‌، پێغه‌مبەری خوا دوو سوره‌تی خۆ‌ێندو، دوو ڕکات نوێژی کرد.^(۳)

---

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۶۰ / به‌ ژماره‌: ۱۰۱۰، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۲۸ / به‌ ژماره‌: ۹۱۲.

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۶۰ / به‌ ژماره‌: ۱۰۱۱، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۳۰ / به‌ ژماره‌: ۹۱۵.

(۳) بروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۲۹ / به‌ ژماره‌: ۹۱۳.

باسىڭ: {درېژ كړنډه وه و ژور خوښندنې قورئان له نوښتې خور گيراندا}

سونه ته له نوښتې خور گيران و مانگ گيراندا قورئان ژور بخوښريت: جا با له پړاوستانى يه كه مدا به ئه نندازهى سوره تى (البقرة) بخوښريت و، له پړاوستانى دوه ميشدا نزيكهى دووسه د (۲۰۰) ثايه ت بخوښريت و، له سيه ميشدا نزيكهى سه دويپه نجا (۱۵۰) ثايه ت و، له چواره ميشدا نزيكهى سه د (۱۰۰) ثايه ت.

له ركوعى يه كه ميشدا به ئه نندازهى سه د (۱۰۰) ثايه ت ته سبيحات بكرت و، له دوه ميشدا به ئه نندازهى حفتا (۷۰) ثايه ت و، له سيه ميشدا به هه مان ئه نندازه و، له چواره ميشدا به ئه نندازهى په نجا (۵۰) ثايه ت.

هه روه ها سه جده كانيش وه كو ركوعه كان دريژ بكرينه وه. سه جدهى يه كه م وه كو ركوعى يه كه م و، سه جدهى دوه ميش وه كو ركوعى دوه م.

جا ئه م بۆچوونه بۆچوونيكى درووسته و، زانا يانيش ناكوكيه كى به رچاويان هديه له م بابه ته دا.

هه روه ها تۆ هيچ گومان ت له وه دا نه بيت كه باسم كردو، وتم: سونه ته سه جده كانيش دريژ بكرينه وه. به هوى ئه وهى كه له زوربهى كتيبه كانى هاوه لانغاندا وا مدهوره، كه سه جده كان دريژ ناكرينه وه. چونكه ئه وه بۆچوونيكى هه ليه، يان لاوازه. به لكو راسته كهى ئه وه يه، كه سونه ته سه جده كانيش دريژ بكرينه وه. چونكه له هه ردو و سه حيحى بوخارى و موسليما له چه ندين رينگه وه له پيغمبه رى خوا وه هاتوه، كه سه جده كانى دريژ كړدو ته وه.^(۱)

---

(۱) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۶۰ / به ژماره: ۷۱۲، وه / ۱ / ۳۵۴ / به ژماره: ۹۹۷، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۲۳ / به ژماره: ۹۰۴.

منیش ئەم بابەتەم بە بەلگەکانیەو لە شەرحی (المُهَذَّب) دا بەروونی هێناوە، لێرەشدا ئاماژەم بەو داوێ که لەوێ باسم کردووە، تاوێ کو بە پێچەوانەکی هەلنەخەڵەتییەو، ئیمامی (شافعی) ش لە چەند جێگەیە کدا ئەوێ فەرموە، که سونەتە سەجدەکان درێژ بکریتهو. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

هاوێلانمان فەرموویانە: دانیشتی نیوان دوو سەجدە که درێژ ناکریتهو، بەلکو لە نوێژەکانی تردا چۆنە، لەمیشدا هەر بەو جۆرەیه.

بەلام ئەم فەرمايشتهی ئەوان جێگەي سەرئەجە. چونکە لە هەدیسی (صَحِيح) دا هاتوێ که دانیشتی نیوان دوو سەجدە که درێژ دەکریتهو.^(۱) منیش ئەم بابەتەم لە شەرحی (المُهَذَّب) دا بەروونی باسکردووە. بۆیە بۆچوونی هەلبژێردراو ئەوێ، که سونەتە ئەمیش درێژ بکریتهو.

بەلام سونەت نیه هەستانەو لە ڕکوعی دوهم، تەحیات و دانیشتنەکی درێژ بکریتهو. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.

جا ئەگەر کەسی نوێژخوێن هەموو ئەم درێژ کردنەوانەي واز لیهێناو، تەنها سورەتی (الفَاتِحَة) ی تێدا خوێند، ئەو نوێژەکی هەر دروستە.

---

(۱) بڕوانە: مُسْنَدُ الْإِمَامِ أَحْمَدَ بْنِ حَنْبَلٍ / ۱۱ / ۲۱ / بە ژمارە: ۶۴۸۳، وَصَحِيحُ ابْنِ خُرَيْمَةَ /

۲ / ۳۲۱ / بە ژمارە: ۱۳۸۹، وَسُنَنُ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۳۸۲ / بە ژمارە: ۱۱۹۴،

وَالشَّامَائِلُ الْمُحَمَّدِيَّةُ / ۲۶۴ / بە ژمارە: ۳۲۵، وَسُنَنُ التَّسَانِي / ۳ / ۱۳۷ / بە ژمارە:

سونه تیشه کهسی نوئزخوئن له هه موو هه ستانه وهیه که له رکوع، بلیت: (سَمِعَ
اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ، رَبَّنَا، وَلَكَ الْحَمْدُ). چونکه له هه دیسی (صَحیح) دا نهو زیکره مان
بۆ رپوایهت کراوه.^(۱)

سونه تیشه له مانگ گیراندا قورئان به دهنگی بهرز بخوئیریتو، له خوور
گیرانیشتا به دهنگی نزم.

ئهوجا له دواى نوژه که با دوو وتار بخوئیریتو، له ههردوو کیاندا داوا له
خه لک بکریت، که له خوا بژسنو، هاندرین له سهه گوپرایه لی کردنی خواى
گه وروهو، له سهه کردنی خه یرو سه دهقهو، نازاد کردنی کۆیله. چونکه ئه مانه له
چه ند هه دیسیکی سه حیحی مه شهوردا سابت بوون.

ههروه ها هانیشیان بدات له سهه شوکرانه بژیری و سوپاس گوزاری نازو
نیعمه ته کانی خواى گه وروهو، هۆشداریشیان بداتی له سهه بی ناگاییو، له خوبایی
بوون. خواش له هه موو کهس زانا تره.

بۆمان رپوایهت کراوه له سه حیحی بوخاری و له غهیری ئه ویشدا، له
ژنه هاوه لی خو شه ویست { (أَسْمَاءُ) ی کچی ئیمامی (أَبُو بَكْرٍ) وهه } (خوا له ههردووکیان
رازی بیت)، که پیغه مبهری خوا (دروودی خواى له سهه بیت)، فه رمانی کرد به نازاد کردنی
کۆیله له کاتی گیرانی خوور مانگدا.^(۲) خواش له هه موو کهس زانا تره.

---

(۱) بروانه: صَحیحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۵۵ / به ژماره: ۹۹۹، وَصَحیحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۱۹ / به
ژماره: ۹۰۱.

(۲) بروانه: صَحیحُ الْبَخَارِيِّ / ۱ / ۳۵۹ / به ژماره: ۱۰۰۶، وَصَحیحُ ابْنِ خُرَيْمَةَ / ۲ /
۳۲۹ / به ژماره: ۱۴۰۱، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۴۸۰ / به ژماره: ۱۲۳۲.

زیکرمکائی نویژہ بارانه

سونه ته له نویژہ بارانه دا به ملکه چی و کرۆلیه وه دوعاو زیکرو داوای
لیخۆشبوون زۆر بکریّت.

ئهو دوعایانهش که سه بارهت به نویژہ بارانه هاتون مه شهورو زانراون. یه کێک
له وانه بریتیه له: (اللَّهُمَّ، اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا هَيِّئْ لَنَا مَرِيئًا غَدَقًا مُجَدِّلاً سَحًا عَامًّا طَبَقًا
دَائِمًا. اللَّهُمَّ، عَلَى الظَّرَابِ وَمَنَابِ الشَّجَرِ وَطُيُونِ الْأَوْدِيَةِ. اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْتَغْفِرُكَ، إِنَّكَ
كُنْتَ غَفَّارًا، فَأَرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْنَا مِدْرَارًا. اللَّهُمَّ، اسْقِنَا الْغَيْثَ، وَلَا تَجْعَلْنَا مِنْ
الْقَانِطِينَ. اللَّهُمَّ، أَتَيْتَ لَنَا الزَّرْعَ، وَأَدِرَّ لَنَا الضَّرْعَ، وَاسْقِنَا مِنْ بَرَكَاتِ السَّمَاءِ، وَأَتَيْتَ
لَنَا مِنْ بَرَكَاتِ الْأَرْضِ. اللَّهُمَّ، ارْفَعْ عَنَّا الْجَهْدَ وَالْجُوعَ وَالْعُرْيَ، وَاكْشِفْ عَنَّا مِنَ
الْبَلَاءِ مَا لَا يَكْشِفُهُ غَيْرُكَ).

واته: (خوایه بارانی کمان بۆ بیاریته، بێت به هانامانه وهو، سوکو و نهرم بێتو،
چاكو و بێ زیان بێتو، ئاوو خهیری زۆری پتوه بێتو، ولات و خهلكه كهی
بگریته وهو، به خور له ئاسمان بێته خواره وهو، له سههر زهوش رێ بکاتو، گشتگیر
بیت بۆ هه موو ناوچه كانو، سههر زهوی دابپۆشیتو، بهردهوامیش بیت. خوایه
به سههر گردو ته پۆلكه كانداو، به سههر جینگه ی پروانی دارو دره خته كانداو، به ناو
چه مو دۆله كاندا بیاریته. خوایه ئیمه داوای لیخۆشبوونت لی ده کهین، چونکه
جهنابت زۆر لیپوردهیت. دهی بارانی ئاسمانان به خور بۆ بنیره. خوایه بارانمان بۆ
بیاریتهو، ناو میدمان مه که. خوایه روه که کانمان بۆ پرویتیهو، گوانی ئاژه لو
ولاخه کانمان بۆ پر بکه له شیرو، له فهری ئاسمانه کان بارانمان بۆ بیاریتهو، له فهری
زهوش روه کمان بۆ پرویتیه. خوایه ناره حهتی و برستی و سههرماو سۆله مان له سههر
لابهو، نهو به لاو زهجه تانه شان له سههر لابه، که بیجگه له تو که سی تر توانای
لابردنیانی نیه).

جا نه گهر پياوېکيشيان تېداوو، که ناوبانگي چاکه‌ی هه‌بوو، سونه‌ته بیکه‌ن به تکاکار بۆ داوای باران بارینه‌که‌یان. وه‌کو نه‌وه‌ی که بلّین: خوايه ئیمه داوای باران بارینت لی ده‌که‌ینو، فلانه که‌سیش ده‌که‌ین به تکاکار له خزمه‌تدا.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له سه‌حیحی بوخاریدا، که ئیمامی (عمری کوری (خَطَّاب) (خوای لی‌پازی بیت)، نه‌گهر تووشی وشکه‌سالی و بی بارانی ببوونایه، داوای باران بارینی ده‌کرد به خاتری (عَبَّاس) ی کوری (عَبْدُ الْمُطَّلِب) و، ده‌یفه‌رموو: ("اللَّهُمَّ، إِنَّا كُنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّنَا، فَتَسْقِينَا، وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعَمِّ نَبِيِّنَا، فَاسْقِنَا" فَيُسْقَوْنَ). واته: "خوايه ئیمه کاتی خو‌ی داوای باران بارینمان ده‌کردو، پتغه‌مبه‌ره‌که‌تمان ده‌کرد به وه‌سیله، تۆش بارانت بۆ ده‌باراندین. ئیسته‌ش داوای باران بارینت لی ده‌که‌ینو، مامه‌ی پتغه‌مبه‌ره‌که‌ت ده‌که‌ین به وه‌سیله. ده‌ی بارانمان بۆ ببارینه". خوایش بارانی بۆ ده‌باراندن.^(۱)

هه‌روه‌ها له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (مُعَاوِيَةَ) و که‌سانی تریشه‌وه هاتوه، که که‌سانی چاکه‌کاریان کردوه به وه‌سیله بۆ باران بارین.^(۲)

---

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۴۲ / به ژماره: ۹۶۴.

(۲) شیعنی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: شیعنی (ابْنُ عَسَاكِر) له باسی خواناسی گه‌وره‌ی شوێنکه‌وتوان (يَزِيد) ی کوری (أَسْوَد) دا به رسته‌یه‌کی (صَحِيح) رپوایه‌تی کردوه له (سُلَيْم) ی کوری (عَامِر) هوه، که یه‌کیکه له شوێنکه‌وتوه متمانه‌داره‌کان، نه‌و فه‌رموویه‌تی: بیبارانی و وشکه‌سالی هات به‌سه‌ر خه‌لکید، ئیمامی (مُعَاوِيَةَ) ش (يَزِيد) ی کوری (أَسْوَد) ی برده ده‌روه‌وه بۆ پارانه‌وه‌و داوای باران بارین کردن.

هه‌روه‌ها شیعنی (ابْنُ عَسَاكِر) له رینگه‌ی (سَعِيد) ی کوری (عَبْدُ الْقَزِيز) هوه رپوایه‌تی کردوه، که هاوه‌لی خۆشه‌ویست (صَحَّاح) ی کوری (قَيْس) یش (يَزِيد) ی کوری (أَسْوَد) ی کردوه به وه‌سیله و تکاکار بۆ باران بارین. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۰۶. بۆ هه‌ردوو چیرۆکه‌که‌ش بڕوانه: تَارِيخُ دِمَشْق (ابْنُ عَسَاكِر) / ۶۵ / ۱۱۱ - ۱۱۳.

سونه تیشه له نویژه بارانه دا هه مان نهو سوره تانه بخوینرین، که له نویژی جهژندا دهخوینرین و، پیشتریش باسمان کردن.

ههروه ها سونه ته وه کو نویژی جهژن له سهره تای رکاتی یه که می نویژه بارانه شدا
حهوت (الله اکبر) بکریت و، له سهره تای رکاتی دوه میشدا پینج (الله اکبر) بکریت.

جا هه موو نهو لقه باس و مهسه لانه ی سهارهت به حهوت (الله اکبر) و پینج (الله اکبر) هکان باسمان کردن، لی رهش هاوشیوهی نه وانه دینه وه پیشمان.

پاشان که سی وتاریژ دوو وتار ده دات و، داوای لیخویشوون و نزاو پارانه وهی زوریان تیدا ده کات.

بو مان ریوایهت کراوه له (سُنن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، به رِشته یه کی (صَحِيح) له سه ر
مه رجی ئیمامی موسلیم، له هاوه لی خو شه ویست (جَابِر) ی کوری (عَبْدُ اللَّهِ) وهه (خوا
له هه ردوکیان رازی بیت)، که فه رموویه تی: هه ندیک که س به گریان وه هاته خزمه تی
پیغه مبه ری خوا (درودی خوی له سه ر بیت)، نهویش فه رمووی: «اللَّهُمَّ، اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا
مَرِيئًا مَرِيئًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلًا غَيْرَ آجِلٍ». نه وه بوو ئاسمان پر بوو له هه ورو،
باران دهستی پی کرد.^(۱)

بو شمان ریوایهت کراوه له ودا به رِشته یه کی (صَحِيح)، له زانای پایه ره ز
(عَمْرُو) ی کوری (شُعَيْب) وهه، نهویش له باوکی خو یه وه، باوکی شی له بایره ی
خو یه وه (خوی لی رازی بیت)، که فه رموویه تی: نه گه ر پیغه مبه ری خوا (درودی خوی
له سه ر بیت)، داوای باران بارینی بکر دایه، ده یه فه رموو: «اللَّهُمَّ، اسْقِ عِبَادَكَ وَبَهَائِمَكَ،
وَأَنْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَخِي بَلَدَكَ الْمَيِّتَ». ^(۲) واته: "خوایه، بهنده کان و گیانله به ره کانت

(۱) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۳۷۴ / به ژماره: ۱۱۶۹.

(۲) پروانه: سُننُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۳۷۵ / به ژماره: ۱۱۷۶.

ناو داشته بکهو، سۆزو میهری خۆت به‌سه‌ر زه‌ویدا بلاو بکه‌ره‌وه‌و، ولاتی مردووی
خۆشت زیندوو بکه‌ره‌وه‌و".

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه‌ له‌ودا به‌ ر‌شته‌یه‌کی (صَحیح) -ئیمامی (أَبُو دَاوُد) له‌
کۆتایی هه‌دیه‌ که‌دا فه‌رموویه‌تی: ر‌شته‌ که‌ی جوانه‌-، له‌ (عَائِشَة) ی دایکی
ئیماندارانه‌وه‌ (خوای لای‌ یازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: خه‌لکی سکا‌لای بی‌ بارانی و
وشکه‌ سالیان هه‌تیایه‌ خزمه‌تی پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، ئه‌ویش
فه‌رمانی کرد مینه‌ریکی بو‌ داب‌ن‌و، له‌ جیگه‌ی نو‌یژه‌ که‌یدا بو‌ی دانراو، به‌ل‌تینی
ر‌وژنیکی دا به‌ خه‌لکه‌ که‌، که‌ تیدا ده‌چه‌ ده‌ره‌وه‌. ئه‌وه‌بو‌ له‌ سه‌رتای خۆر
هه‌له‌هاتندا پ‌ن‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ته‌شریفی برده‌ ده‌ره‌وه‌و، له‌سه‌ر
مینه‌ره‌ که‌ دانیش‌تو، (اللهُ أَكْبَرُ) ی کردو، سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ی کردو،
پاشان فه‌رمووی: «إِنَّكُمْ شَكُوتُمْ جَذَبَ دِيَارَكُمْ، وَاسْتِخَارَ الْمَطَرُ عَنْ إِبَّانِ زَمَانِهِ
عَنْكُمْ، وَقَدْ أَمَرَكَمُ اللَّهُ -عَزَّ وَجَلَّ- أَنْ تَدْعُوهُ، وَوَعَدَكُمْ أَنْ يَسْتَجِيبَ لَكُمْ». واته‌:
"ئ‌وه‌ سکا‌لای ئه‌وه‌تان کردوه‌، که‌ زه‌ویه‌ کانتان پ‌یت و به‌ره‌ که‌ت‌ان نه‌ماوه‌و، بارانیش
له‌ سه‌ره‌تای کات و واده‌ی خوی دواکه‌وتوه‌، خوای گه‌وره‌ش فه‌رمانی بی‌ کردوون،
که‌ ل‌ی‌ بپار‌ینه‌وه‌و، به‌ل‌ت‌ن‌یشی پ‌یداوون، که‌ وه‌لامتان بداته‌وه‌و، دو‌عاتان گیرا بکات".
ئه‌وجا فه‌رمووی: «(الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ، مَلِكُ يَوْمِ الدِّينِ)، لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ. اللَّهُمَّ، أَنْتَ اللَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْغَنِيُّ، وَنَحْنُ الْفُقَرَاءُ، أَنْزِلْ
عَلَيْنَا الْغَيْثَ، وَاجْعَلْ مَا أَنْزَلْتَ لَنَا قُوَّةً وَبَلَاغًا إِلَى حِينٍ». واته‌: "سوپاس و ستایش بو‌
خوای په‌روه‌ر‌دگاری عالم، که‌ به‌سۆزو میهره‌بانه‌و، پاشاو خاوه‌نی ر‌وژ‌ی دوا‌یه‌و،
هیچ په‌رس‌تر‌او‌یکی راسته‌قینه‌ نیه‌ ب‌یجگه‌ له‌ خوا، ئه‌وه‌ ده‌کات که‌ خوی ده‌یه‌و‌یت.
خوا‌یه‌ هه‌ر تو‌ خوا‌یتو، هیچ په‌رس‌تر‌او‌یکی راسته‌قینه‌ نیه‌ ب‌یجگه‌ له‌ تو، که‌
ده‌وله‌مه‌ندو بی‌ نیاز‌یتو، ئ‌مه‌ش هه‌ژارو نه‌دار‌ین، بارانمان به‌سه‌ردا ببار‌ینه‌و،
ئه‌وه‌ش ده‌یار‌یت‌یت بیکه‌ به‌ سه‌رچاوه‌ی ه‌یزو قوه‌تو، بشمانگه‌یه‌ن‌ته‌ کات‌یکی تر".
پاشان هه‌ردوو ده‌ستی به‌رز کرده‌وه‌و، هه‌ر به‌رزی ده‌کردنه‌وه‌، تا سپایی هه‌ردوو

بنبالی دهر کهوت، پاشان پشتی کرده خه لکه کهو، کراسه کهی خوی
هه لگپرایه وه، دهسته کانیشی هه بهرز کردبونه وه، نهوجا پرووی کرده وه
خه لکه کهو، ته شریفی هینایه خواره وه، دوو رکات نویژی کرد.

نه وه بوو خوی گه ووره هه وریکی هیناو، دهستی کرد به گرمه و بروسکه دان،
پاشان به فهرمانی خوا باران باری و، بهرله وهی پیغه مبهری خوا بگاته وه مزگه و ته کهی
خوی، لافاو هه ستا. جا که پیغه مبهری خوا خه لکه کهی بینی چۆن به پهله پهل
ده چنه وه بۆ ماله کانیان، پیکه نی، هه تا دانه پیروزه کانی دهر کهوتن، پاشان فهرمووی:
«أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، وَأَنَا عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».^(۱)

منیش ده لیم: (إِبَانُ الشَّيْءِ) واته: کات و وادهی نهو شته. (جَلْب) واته: بی
پیتی و بهر کهت نه مان.

جا بزانه، که ئەم هه دیسه به راشکاوی نه وهی تیدایه، که وتاره که له پیش
نویژه که وه بوه. به هه مان شیوه له هه ردوو سه حیحی بوخاری و موسلیمیشدا به
راشکاوی هاتوه، که وتاره که له پیش نویژه که وه بوه.^(۲) ئەمش وای لیکده دریتسه وه،
که نهو کاره درووسته. به لآم نه وهی له کتیه فیهیه کانی هاوه لآثمان و زانایانی
تریشدا مه شهوره نه وهیه، که سونه ته نویژه که پیش بخریت به سهر وتاره که دا، نهویش
له بهر چهند هه دیسیکی تر، که پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) نویژه کهی
پیشخسته به سهر وتاره که دا. خواش له هه موو کهس زانا تره.

ههروه ها سونه ته نزاو پارانه وه که هه به دهنگی بهرز بیت و هه به دهنگی
نزم و، سونه تیشه له کاتی پارانه وه که دا دهسته کان زۆر بهرز بکریته وه.

(۱) پروانه: سُنُّ أَبِي دَاوُدَ / ۱ / ۳۷۴ / به ژماره: ۱۱۷۳.

(۲) پروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۴۷ / به ژماره: ۹۷۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۱۱ / به

ژماره: ۸۹۴.

ئىمامى (شافىي) (رەھمەتى خۇاى لى بىت) فەرموويەتى: با لە دوعا كەياندا ئەمەش بلىن: (اللَّهُمَّ، أَمَرْتَنَا بِدُعَائِكَ، وَوَعَدْتَنَا إِجَابَتَكَ، وَقَدْ دَعَوْنَا كَمَا أَمَرْتَنَا، فَأَجِبْنَا كَمَا وَعَدْتَنَا. اللَّهُمَّ، أُمْنُنْ عَلَيْنَا بِمَغْفِرَةٍ مَا قَارَفْنَا، وَإِجَابَتِكَ فِي سُقْيَانَا وَسَعَةِ رِزْقِنَا). واتە: (خوایە، فەرمانت پى کردووين كە لىت بپارێنەو، بەلێتشت پىداوین، كە پارانەو هەمان گىراى بکەیت، وا ئىمەش وەكو فەرمانت پى کردین لىت پارێنەو، دەى تۆش وەكو بەلێت پىدا بووین پارانەو كەمان گىرا بکە. خوایە، منەتى ئەو بەخەرە سەرمان، كە لە تاوانە كاغان خوش بىت، پارانەو كەمان گىرا بکە و بارانمان بۆ بارێنەو، رزق و رۆزيمان زيادو فراوان بکە).^(۱)

هەروەها با دوعا بکات بۆ نێرینەو مێینەى ئيمانداران، سەلاوات لەسەر پێغمەبەرى خوا (درودى خۇاى لەسەر بىت) بدات، ئايەتێك يان دوو ئايەت بخۆتێت، پىشنوێزە كەش بلىت: داواى لىخۆشبوون لە خۇاى گەورە دەكەم، بۆ خۆم و بۆ ئێوەش.

هەروەها سونەتە ئەو دوعايش بکات، كە بۆ نارەھەتى و تەنگانە دەكرێت، ئەم دوعايش بکات: (اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). هەروەها ئەو دوعايانەى تریش بکات، كە لە حەدىسى (صحيح) دا هاتبون، پىشەر باسەمان كردن.

ئىمامى (شافىي) (رەھمەتى خۇاى لى بىت) لە كىتەبى (الْأُمِّ) دا فەرموويەتى: پىشنوێز لە نوێزە بارانەدا هەر وەكو نوێزى جەژن دوو وتار دەدات، (اللَّهُ أَكْبَرُ) يان تىدا دەكات، سوپاس و ستایشى خوايان تىدا دەكات، سەلاوات لەسەر پێغمەبەرى خوا (درودى خۇاى لەسەر بىت) دەدات، داواى لىخۆشبوون زۆر دەكات، بە رادەيەك، كە زۆرتىنى قسەكانى داواى لىخۆشبوون بىت، با زۆرىش بە خەلكە كە بلىت: ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا * يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا﴾ [نوح: ۱۰ -

(۱) بىروانە: الأُمِّ / ۲ / ۵۴۶ - ۵۴۷.

۱۱]. واته: { منیش یتم وتن: داوای لیخو شبوون له پوره ردگارتان بکه، چونکه بهراستی خوايه کی لیورده و گونا به خشه. بارانی به خورتان به سهردا دهبارینت {^(۱).

پاشان نیمامی (شَافِی) ریوایه تی کردوه له نیمامی (عُمَر) هوه (خوای لی رازی بیت)، که نهویش نویژه بارانه ی کردوه و، زورتین دوعا کانی بریتی بوه له داوای لیخو شبوون کردن.^(۲)

نیمامی (شَافِی) فرموویه تی: با زورتین دوعا کانی بریتی بن له داوای لیخو شبوون کردن، با دوعا کانی به داوای لیخو شبوون دهست پی بکات و، ههر نهویش بخاته نیوان قسه کانی هوه و، نهویش بکاته کوتای قسه کانی و، ههر نهویش زورتین قسه کانی بیت، تا قسه کانی تهواو ده بیت و، خه لکیش هان بدات له سهر تهو به و په شیمانی و گوپرایه لی خوای گه و ره و، خو نزیك کردن هوه لی هوه.^(۳)

نهومی له کاتی هه لکردنی ره شه بادا دهوتریت

بۆمان ریوایهت کراوه له صهیحی موسلیمدا، له (عائِشَة) ی دایکی نیماندارانه وه (خوای لی رازی بیت)، که فرموویه تی: نه گهر ره شه با هه لی کردایه، پیغه مبهری خوا (درودی خوای له سهر بیت) ده یفرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا فِيهَا، وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ».^(۴) واته: "خوايه من داوای خهیری ئهم بایهت لی ده کهم و، خهیری

(۱) پروانه: الآم / ۲ / ۵۴۶.

(۲) پروانه: الآم / ۲ / ۵۴۹.

(۳) پروانه: الآم / ۲ / ۵۴۷.

(۴) پروانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۱۶ / به ژماره: ۸۹۹.

ئەوھش كە تىيدايەو، خەيرى ئەوھش كە پىيدا نىردراو، پەناشت پى دەگرم لە شەرى ئەم بايەو، لە شەرى ئەوھى تىيدايەو، لە شەرى ئەوھش كە پىيدا نىردراو.

بۆشمان رپوايت كراو لە (سُنن)ى (أَبُو دَاوُد) و (ابْنُ مَاجَه) دا بە رېستەيەكى (حَسَن)، لە ھاوھلى خۆشەويست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وە (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: لە پىغەمبەرى خوام بىستوھ (درودى خوای لەسەر بىت)، كە فەرموويەتى: «الرَّيْحُ مِنْ رَوْحِ اللَّهِ تَعَالَى، تَأْتِي بِالرَّحْمَةِ، وَتَأْتِي بِالْعَذَابِ. فَإِذَا رَأَيْتُمُوهَا، فَلَا تَسُبُّوهَا، وَسَلُّوا اللَّهَ خَيْرَهَا، وَاسْتَعِيدُوا بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا». ^(۱) واتە: "با بەشىكە لە رەحمەتى خوا بە بەندەكانى، جا رەحمەت دەھىيىت و، سزاش دەھىيىت. ئیوھش ئەگەر بىنیتان، قسەى پى مەلئىن و، داواى خەيرەكەى لە خوا بكەن و، پەناش بەخوا بگرن لە شەركەى".

منیش دەلیم: وشەى (رَوْح) لە فەرمایشتەكەى پىغەمبەرى خوا دا بە فەتھەى رانەكە دەخوینریتەو. زانایانىش فەرموویانە: (مِنْ رَوْحِ اللَّهِ) واتە: بەشىكە لە رەحمەتى خوای گەورە بە بەندەكانى.

بۆشمان رپوايت كراو لە (سُنن)ى (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، لە (عَائِشَةَ)ى داىكى ئيماندارانەو (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: ئەگەر پىغەمبەرى خوا (درودى خوای لەسەر بىت) لە كەنارى ئاسمانەو ھەورىكى بىنیاىە، وازى لە نیش و كار دەھىتا، باوھ كو لە نوێژىشا بوايە، پاشان دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا». دواتر ئەگەر باران دەستى پى بكردايە، دەیفەرموو: «اللَّهُمَّ، صَيِّبًا هَنِيئًا». واتە: "خوايە با بارانىكى زۆرو بەخورو بەسوود بىت". ^(۲)

---

(۱) پروانە: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۷ / بە ژمارە: ۵۰۹۷، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۲۸ / بە ژمارە: ۳۷۲۷.

(۲) پروانە: سُننُ أَبِي دَاوُدَ / ۲ / ۷۴۸ / بە ژمارە: ۵۰۹۹، وَسُننُ التَّسَائِي الكُبْرَى / ۶ / ۲۲۸ / بە ژمارە: ۱۰۷۵۳، وَسُننُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۸۰ / بە ھەردوو ژمارە: ۳۸۸۹ و ۵۷۵

بوشمان رپوایهت کراوه له کتیبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و له غه‌یری نه‌ویشدا، له هاره‌لی خو‌شه‌ویست (أَبِي) ی کورپی (کَعْب) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سهر بیت) فهرموویه‌تی: «لَا تَسُبُّوا الرِّيحَ، فَإِذَا رَأَيْتُمْ مَا تَكْرَهُونَ، فَقُولُوا: "اللَّهُمَّ، إِنَّا نَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِ هَذِهِ الرِّيحِ، وَخَيْرِ مَا فِيهَا، وَخَيْرِ مَا أُمِرْتُ بِهِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ هَذِهِ الرِّيحِ، وَشَرِّ مَا فِيهَا، وَشَرِّ مَا أُمِرْتُ بِهِ».

واته: "قسه به با مه‌لین، خو‌ئه‌گهر شتیکتان لی‌بینی و پیتان ناخوشبوو (وه‌کو ته‌پ‌وتوزو، گیزه‌لوولکه)، نه‌وا بلین: (خوایه، ئیمه‌داوای خه‌یری ئهم‌بایه‌ت لی‌ده‌که‌ین‌و، خه‌یری نه‌وه‌ش، که‌تی‌دایه‌و، خه‌یری نه‌وه‌ش که‌فهرمانی پی‌کراوه‌بی‌هیت. په‌ناشت پی‌ده‌گرین له‌شه‌ری ئهم‌بایه‌و، له‌شه‌ری نه‌وه‌ی تی‌دایه‌و، له‌شه‌ری نه‌وه‌ش که‌فهرمانی پی‌کراوه‌بی‌هیت)".

ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه.^(۱)

هه‌روه‌ها فهرموویه‌تی: هه‌ر له‌م‌باسه‌دا حه‌دیس له‌هه‌ریه‌که‌له‌دایکه‌ (عَائِشَةُ) و، (أَبُو هُرَيْرَةَ) و، (عُثْمَانُ) ی کورپی (أَبُو الْعَاصِ) و، (أَنَسُ) و، (أَبْنُ عَبَّاسٍ) و، (جَابِرُ) هوه‌رپوایه‌ت کراوه (خوا له‌هه‌موویان لی‌رازی بیت).

بوشمان رپوایه‌ت کراوه له‌کتیبه‌که‌ی شیخی (أَبْنُ السُّنِّي) دا، به‌رشته‌ی (صَحِيح)، له‌هاره‌لی خو‌شه‌ویست (سَلَمَةَ) ی کورپی (أَكْوَع) هوه (خوای لی‌رازی بیت)، که‌فهرموویه‌تی: نه‌گهر با‌توند‌بوایه (ره‌شه‌با‌هه‌لی بک‌ردایه) پیغه‌مبه‌ری خوا

۳۸۹۰. شیخی عه‌سقه‌لانی فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (صَحِيح) ه. ب‌روانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۵ / ۱۲۱ /

(۱) ب‌روانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۴ / ۵۲۱ / به‌ژماره: ۲۲۵۲، وَسُنُّ التَّسَانِي الْكُبْرَى / ۶ / ۲۳۱ / به‌ژماره: ۱۰۷۶۹.

(دروودی خوی له‌سر بیت) ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، لَقْحًا لَا عَقِيمًا». واته: "خوایه ئاودارو باراناوی بیت، نه‌ک وشک و بی باران".^(۱)

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی شیخی (ابن السنّی) دا، له هه‌ردوو هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أنس) ی کورپی (مالک) و، (جابر) ی کورپی (عبدالله) هوه (خوایان لی پازی بیت)، ئه‌وانیش له پیغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوی له‌سر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِذَا وَقَعَتْ كَيْبَرَةٌ، أَوْ هَاجَتْ رِيحٌ عَظِيمَةٌ، فَعَلَيْكُمْ بِالتَّكْبِيرِ، فَإِنَّهُ يُجَلِّي الْعِجَاجَ الْأَسْوَدَ». واته: "ئه‌گه‌ر پووداویکی گه‌وره‌ پوویدا، یان په‌شه‌بایه‌کی گه‌وره‌ هه‌لی کرد، ئێوه (الله اکبر) بکه‌ن، چونکه (الله اکبر) کردن ته‌پ و تو‌زو دوو‌که‌لی په‌ش راده‌مالیت".^(۲)

ئیمامی (شافعی) ش (په‌حمه‌تی خوی لی بیت) به‌ رسته‌ی خوی له کتێبی (الأم) دا ریوایه‌تی کرده‌، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابن عباس) هوه (خواله‌ هه‌ردوکیان پازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: هه‌ر که‌ی با هه‌لی بکه‌ردایه‌، پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوی له‌سر بیت) ده‌که‌وته سه‌ر ئه‌ژنۆو، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا رَحْمَةً، وَلَا تَجْعَلْهَا عَذَابًا. اللَّهُمَّ، اجْعَلْهَا رِيحًا، وَلَا تَجْعَلْهَا رِيحًا». واته: "خوایه‌ بیکه‌ به‌ په‌حمه‌ت و، مه‌یکه‌ به‌ سزا. خوایه‌ بیکه‌ به‌ بای خه‌یر (ریاح) و، مه‌یکه‌ به‌ بای شه‌ر (ریح)".^(۳)

هاوه‌لی خۆشه‌ویست (ابن عباس) فه‌رموویه‌تی: خوی گه‌وره‌ له قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا﴾ [فصلت: ۱۶] واته: {ئێ‌تر ئێمه‌ش په‌شه‌بایه‌کی زۆر ساردمان بۆ ناردن}. وه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۴۶ - ۱۴۷ / به‌ ژماره: ۲۹۹.

(۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّی) / ۱۴۰ / به‌ ژماره: ۲۸۴. شیخی عه‌سقه‌لانی

فه‌رموویه‌تی: رسته‌که‌ی زۆر لاوازه. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۲۸.

(۳) بڕوانه: الْأَمَّ / ۲ / ۵۵۵ - ۵۵۶. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: حه‌دیه‌سیکی (حسن) ه.

بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۳۱.

الْعَقِيمَ ﴿الدَّارِبَات: ٤١﴾ واته: {رهشه بایه کی نه زوکی بیقه رمان ناردده سهر گه لی عاد}. ههروه ها فره موویه تی: ﴿وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ لَوَاقِحَ﴾ [الجن: ٢٢] واته: {بامان نارد تاوه کو نیرو می دارو درهخت و گژو گیاکان به یکتز بگه یه نیت و، جووتیان بکات}، وه فره مووشتی: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ﴾ [الزوم: ٤٦] واته: {یه کیك له نیشانه کانی دهسه لآت و گه وره یی خوا نه وه یه، که با ده نیریت وه کو مژده رو مزگیندهر به هاتی کاتی باران}.^(١)

ئیمامی (شافعی) (رهجه تی خوی لی بیت)، هه دیسیکی هیناوه به رسته یه کی بچراو (مُنْقَطِع)، له پیاویکوه، که سکا لای هه ژاری و نه داری خوی بردوته خزمه تی پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت)، ئه ویش فره موویه تی: «لَعَلَّكَ تَسْبُ الرِّيحَ!!!». واته: "رهنگه قسه به با بلیت!!!".^(٢)

ئیمامی (شافعی) (رهجه تی خوی لی بیت) فره موویه تی: نابیت هیچ که سیك قسه به با بلیت، چونکه ئه ویش درووستر او یکی ملکه چو گو ترپایه لی خوی گه وره یه و، سهربازی که له سهربازه کانی و، ئه گهر بیه ویت ده یکات به رهجه تی و، ده شیکات به سزاو زهجه تی.^(٣)

---

(١) بروانه: الأُمّ / ٢ / ٥٥٦. شیخی (ابنُ عَلَّان) فره موویه تی: ئهم فره مایشته ی (ابنُ عَبَّاس) ده بته به لگه و پالپشت بۆ ئه و جیاوازی کردنه ی، که پیغه مبهری خوا له فره مایشته که ی خۆیدا له نیوان (رِیح) و (رِیاح) دا کردوو یه تی. ئه ویش به وه ی که له قورنانی پیرو زیشدا زۆر جار وشه ی (رِیح) بۆ بای سزاو شووم به کاره یتر اوه و، (رِیاح) یش بۆ بای رهجه تی و باش به کاره یتر اوه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ٤ / ٢٧٨.

(٢) بروانه: الأُمّ / ٢ / ٥٥٦. شیخی عه سه قلانی فره موویه تی: ئهم هه دیسه هه دیسیکی (مُفَضَّل) هه و، دوو کهس و زیاتریش له رسته که ی داکه وتون و، هیچ ریوا یه تیکشیم دهسته که وتوه بۆ پالپشتی کردنی. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ٥ / ١٣٣.

(٣) بروانه: الأُمّ / ٢ / ٥٥٦.

نهمی نه کاتی به ربوونهومی هه سارمدا دموتريت

بۆمان رپوايهت كراوه له كتيبه كهی شیخی (ابن السُّنِّي) دا، له هاوه‌لی خوڤه‌ويست (ابن مَسْعُود) هوه (خوای لی رازی بیت)، كه فهرموويه‌تی: فهرمانغان پی كراوه، كه نه‌گهر هه‌ساره به‌ربوويه‌وه، ته‌ماشای نه‌كه‌ین و، له‌و كاته‌دا بَلَّيْن: (مَا شَاءَ اللَّهُ، لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ).^(۱)

باسی ئاماژه‌بونه‌کردن و ته‌ماشانه‌کردنی هه‌ساره‌و هه‌وره‌ بروسکه

نهم باسه‌ش هه‌مان نه‌و حه‌دیه‌ی باسه‌كه‌ی پیشووی تیدا هاتوه.

هه‌روه‌ها ئیمامی (شَافِعِي) ش (ره‌حه‌تی خوای لی بیت) به‌ رسته‌ی خو‌ی له‌ كتيبی (الْأَم) دا، رپوايه‌تی كرده‌ له‌ كه‌سكه‌وه - كه‌ به‌ درۆزنی دانه‌ناوه - نه‌ويش له‌ زانای پایه‌به‌رز (عُرْوَة) ی كورپی (زُبَيْر) هوه (خو‌ا له‌ هه‌ردو‌كيان رازی بیت)، كه‌ فهرموويه‌تی: نه‌گهر یه‌ كێك له‌ ئیوه‌ چاوی به‌ هه‌وره‌بروسکه‌ یان به‌ باران كه‌وت، با ئاماژه‌ی بۆ نه‌كات، به‌لكو با وه‌سفی بكات. (واته: باسی به‌هێزی و لاوازی هه‌وره‌بروسکه‌ كه‌ بكات، یان باسی زۆریتی و كه‌میتی بارانه‌ كه‌ بكات، یان ته‌سیحات بكات و باسی گه‌وره‌یی و ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره‌ بكات).

ئیمامی (شَافِعِي) فهرموويه‌تی: عه‌ره‌ب تاوه‌كو ئیسته‌ش پێان ناخوڤه‌ ئاماژه‌ بکريت بۆ هه‌وره‌بروسکه‌و باران.^(۲)

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السُّنِّي) / ۳۰۸ / به‌ ژماره: ۶۵۳. هه‌روه‌ها ئیمامی (طَبْرَانِي) ش رپوايه‌تی كرده‌وه، حه‌دیه‌ی زۆر لاوازه. بروانه: الْمُعْجَمُ الْأَوْسَطُ / ۷ / ۳۵۶ / به‌ ژماره: ۷۷۱۹، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۲۸۱.

(۲) بروانه: الْأَم / ۲ / ۵۵۷. جا نه‌و كه‌سه‌ی كه‌ ئیمامی (شَافِعِي) ناوی نه‌بردوه‌ بریتیه‌ له‌ (إِبْرَاهِيم) ی كورپی (أَبُو يَحْيَى) ی (أَسْلَمِي)، كه‌ زۆرێك له‌ زانایان به‌ كه‌سێکی لاواز (بگه‌ره

نه گهر كه سيك گويي له هه وره گرمه بوو چي بليت؟

بۆمان رپوايه ت كراوه له كتيه كه ي ئيمامي (تَرْمِذِي) دا، به رسته يه كي لاواز، له هاوه لي خوشه ويست (ابْنُ عَمَرَ) وه (خواله ههردووكيان رازي بيت)، كه نه گهر پيغه مبهري خوا (دروودي خوي له سهر بيت)، گويي له هه وره گرمه وه هه وره تر يشقه بوايه، ده يفه رموو: «اللَّهُمَّ، لَا تَقْتُلْنَا بِغَضَبِكَ، وَلَا تُهْلِكْنَا بِعَذَابِكَ، وَعَافِنَا قَبْلَ ذَلِكَ». ^(۱) واته: "خوايه، به خه شم و توره يي خوت مه مانكوژهو، به سزاي خوشت له ناومان مهبهو، له پيش دابه زيني سزا كه شت به بيوه ي بمانه ره وه بو خزمه تي خوت".

بۆشمان رپوايه ت كراوه له (مُوطَا) دا، به رسته يه كي (صَحِيح)، له هاوه لي خوشه ويست (عَبْدُ اللَّهِ) ي كوري (زُبَيْر) وه (خواله ههردووكيان رازي بيت)، كه نهو

ههنديكيان به دروزن) يان داناوه. بروانه: سِيرُ أَعْلَامِ النُّبَلَاءِ / ۸ / ۴۵۰ - ۴۵۴ / به ژماره: ۱۱۹.

(۱) بروانه: سُنُنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۰۳ / به ژماره: ۳۴۵۰. ههروه ها ئيمامي (أَحْمَد) و بوخاري له (الْأَذْبُ الْمُفْرَد) داو، (ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ) و (نَسَائِي) و (حَاكِم) و (يَهْيَقِي) و (ابْنُ السُّنِّي) ش نه م ههديسه يان رپوايه ت كرده. جا شيخي عهسقه لاني فهرمويه تي: سهيره ئيمامي نهوه وي باسي لاوازي رسته ي نه م ههديسه ي كرده، كه چي باسي لاوازي رسته ي ههديسه كه ي (ابْنُ مَسْعُود) ي نه كرده، له باسه كه ي پيشووتر دا (واته: باسي به ربوونه وه ي هه ساره)، له گه ل نه وه ي كه نهو ههديسه ته نها يه ك كه س رپوايه تي كردهو، كه سه كه ش تۆمه تي درۆ كرن ي له سه ره. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۴۱ - ۱۴۲، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۲۸۴.

نه گهر گوئی له هه‌وره‌گرمه بوايه، وازی له قسه کردن ده‌هیناو، ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ).^(۱)

ئیمامی (شافعی)ش (ره‌مه‌تی خوای لی‌بیت) به‌رشته‌ی (صَحِيح)ی خو‌ی له‌کتی‌بی (الْأَمِّ)دا‌ری‌وایه‌تی کرده‌له‌زانای پایه‌به‌رزی شو‌ینکه‌وتوان، ئیمامی (طَاوُوس)ه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که‌نه‌گهر گوئی له‌هه‌وره‌گرمه بوايه، ده‌یفه‌رموو: (سُبْحَانَ مَنْ سَبَّحْتَ لَهُ).

ئیمامی (شافعی) فه‌رموویه‌تی: وه‌کو‌بل‌یت، ئیمامی (طَاوُوس) نه‌و زی‌کهری له‌م ئایه‌ته‌پروژه‌وه‌وه‌رگرتوه، که‌ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَيُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ﴾ [الرَّعْد: ۱۳] واته: {هه‌وره‌گرمه‌ش ته‌سی‌حات و سو‌پاس و ستایشی خوای گه‌وره‌ده‌کات}.^(۲)

گی‌راویشیانه‌ته‌وه‌له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابْنُ عَبَّاس)ه‌وه (خوا‌له‌مه‌ردوکیان‌پازی بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: له‌سه‌فه‌ری‌کدا له‌خزمه‌تی ئیمامی (عُمَر)دا‌بووین (خوای لی‌پازی بیت)، تووشی هه‌وره‌گرمه‌وه‌وره‌بروسکه‌و ته‌رزه‌بووین، جا‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست {کَعْب)ی کو‌ری (مَالِك)} پی‌فه‌رمووین: هه‌ر که‌سێک له‌کاتی هه‌وره‌گرمه‌دا‌سی‌جار بل‌یت: (سُبْحَانَ مَنْ يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ)، له‌وه‌وره‌گرمه‌پاری‌زراو‌ده‌بیت. جا‌ئیمه‌ش وتمان‌و، پاری‌زراو‌یش بووین.^(۳)

(۱) پروانه: مُوطَّأُ الْإِمَامِ مَالِك (رَوَايَةُ يَحْيَى اللَّيْثِي) / ۲ / ۹۹۲ / به‌ژماره: ۱۸۰۱.

(۲) پروانه: الْأَمِّ / ۲ / ۵۵۷.

(۳) ئیمامی نه‌وه‌وی نه‌یفه‌رموه‌کی‌ئهم‌حه‌دیس‌ه‌ی گی‌راوه‌ته‌وه‌! بو‌یه‌منیش ده‌لیم: ئیمامی (طَبْرَانِي)و‌زانای پایه‌به‌رز (أَبُو الشَّيْخ)ی (أَصْبَهَانِي)ی گی‌راویانه‌ته‌وه‌و، شی‌خی عه‌سقه‌لانی‌ش فه‌رموویه‌تی: ریشه‌که‌ی (حَسَن)ه‌. پروانه: الدُّعَاءُ لِلطَّبْرَانِي / ۳۰۴ / به‌ژماره: ۹۸۵، وَالْعُظْمَى (أَبُو الشَّيْخ الْأَصْبَهَانِي) / ۴ / ۱۲۹۱ - ۱۲۹۲، وَتَنْجِ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۴۲ - ۱۴۳، وَالْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۲۸۶.

نه گهر باران باری چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له سهحیحی بوخاریدا، له (عَائِشَةُ) ی دایکی نیماندارانوه (خوای لى رازی بیت)، که پتغمبهری خوا (دروودی خوای لهسر بیت)، نه گهر چاوی به باران بکهوتایه، دهیفرموو: «اللَّهُمَّ، صَيِّبًا نَافِعًا». ^(۱) واته: "خوایه بارانیکی بهسوودیت".

هه ر نه م هه دیسه شان له (سُنَنِ) ی (ابْنُ مَاجَه) دا بۆ رپوایهت کراوه، که پتغمبهری خوا دوو جار یان سى جار فهرموویهتی: «اللَّهُمَّ، صَيِّبًا نَافِعًا». ^(۲)

ئیمامی (شَافِعِي) ش (رهحمتهی خوای لى بیت) به رشتهی خۆی هه دیسیکی (مُرْسَل) ی له کتیبی (الْأَمَّ) دا رپوایهت کردوه له پتغمبهری خواوه (دروودی خوای لهسر بیت)، که فهرموویهتی: «أَطْلُبُوا اسْتِجَابَةَ الدُّعَاءِ عِنْدَ التَّقَاءِ الْجُيُوشِ، وَإِقَامَةِ الصَّلَاةِ، وَتَزْوِيلِ الْغَيْثِ». واته: "به شوین گیرابوونی نزاو پارانه وه دا بگه رپن له کاتی بهیه کگه یشتن و رووبه روو بوونه وه ی سوپای موسولمانان و کافران و، له کاتی نوێژ دابهستن و، له کاتی باران باریندا".

ئیمامی (شَافِعِي) فهرموویهتی: من له زیاد له کهسیکه وه نه و فهرمايشتهم وه رگرتوه، که داوای گیرابوونی دوعا بکریت، له کاتی باران بارین و، له کاتی دابهستنی نوێژدا. ^(۳)

(۱) بڕوانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۴۹ / به ژماره: ۹۸۵.

(۲) بڕوانه: سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۸۰ / به ههردوو ژماره: ۳۸۸۹ و ۳۸۹۰.

(۳) بڕوانه: الْأَمَّ / ۲ / ۵۵۴.

زیگیری دواى باران بارین

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (زَیْد) ی کورِی (خَالِد) ی (جُهَنی) هوه (خوای لَی زازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغهمبهری خوا (دروودی خوای لهسر بیت)، له (حُدَیْبِیَّة) نوژی بهیانی بۆ کردین - دواى بارانیک، که شهو باریبوو - جا که له نوژه که بوویهوه، پرووی کرده خه لکه کهوه، فهرمووی: «دهزانن پهروهردگارتان چی فهرموه؟» عهزریان کرد: خواو پیغهمبهره کهی زانا ترن. ئهویش فهرمووی: خوای گهوره فهرموویهتی: «أَصْحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِيْ وَكَافِرٌ: فَأَمَّا مَنْ قَالَ: "مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ" فَذَلِكَ مُؤْمِنٌ بِيْ، وَكَافِرٌ بِالْكَوْكِبِ. وَأَمَّا مَنْ قَالَ: "بَنُوْءٌ كَذَا وَكَذَا" فَذَلِكَ كَافِرٌ بِيْ، وَمُؤْمِنٌ بِالْكَوْكِبِ»^(۱) واته: "ئهم بهیانیه بهنده کام بوون به دوو به شهوه، به شیکیان ئیمانان به من هیناو، به شیکیشیان کافر بوون. جا ئهوهی وتبیتی: (به فەزلۆ میهری خوا بارانمان بۆ باری)، ئهوه ئیمانی بهمن هیناوه، باوهری به ههسارهو بورج و ئهو شتانه نه هیناوه. ئهوه کهسهش وتبیتی: (بههوی فلائه ههسارهو بورجهوه بارانمان بۆ باری)، ئهوه باوهری بهمن نهماوه، باوهری به ههسارهو بورج هیناوه."

منیش ده لیم: (حُدَیْبِیَّة) جیگهیه کی ناسراوه، بیرکه نزیکی کهمر له قوناغیک له شاری (مَکَّة) ی پرۆزهوه دووره. (واته: نزیکهی ۲۰ کیلۆمهتر). جا دروسته به (حُدَیْبِیَّة) و، به (حُدَیْبِیَّة) ش بخوینریشهوه. ئهوهی یه که میان شیوازیکی دروست و ههلبێژ دراوه، بۆچوونی ئیمامی (شَافِعی) و زانیانی زمانیشه. به لām ئهوهی دوه میان بۆچوونی زانای پایه بهرز (ابْنُ وَهْب) و زۆرینهی فهرمووده ناسانه.

زانایان فهرموویانه: ئهگهر موسولمانیک بلیت: (مُطِرْنَا بَنُوْءٍ كَذَا وَكَذَا) و، مه بهستیشی به (نَوْء) به دیهینهرو دروستکهری بارانه که بیت، ئهوه بی گومان به

---

(۱) پروانه: صَحِيْحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۲۹۰ / به ژماره: ۸۱۰، وَصَحِيْحُ مُسْلِمٍ / ۱ / ۸۳ / به ژماره: ۷۱.

کافرو له دین هه لگه راوه داده نریت. نه گهر مه به ستیشی نه وه بیت، که نیشانه ی
بارینی بارانه که یه و، باران له گه ل نه و نیشانه دا ده باریت و، بارینه که شی به کردار و
به دیه پتانی خوی گه وره یه، نه وه کافر نابیت.

نه و جا زانایان بو چوونی جیا وازیان هه یه سه باره ت به ناپه سه ندی نه و وته یه:
بو چوونی هه لبرژردار و نه وه یه که ناپه سه ندی. چونکه وته ی کافره کانه و، پرواله تی
حه دیسه که ش و ده گه یه نیت و، نیمامی (شَافِعِيّ) ش (ره حه تی خوی لی بیت) له کتیی
(اللّٰم) دا^(۱) و، زانایانی تریش هه ر وایان فهرموه. خواش له هه موو که س زانا تره.

سونه تیشه مروقی موسولمان سوپاسی خوی گه وره بکات له سه ر نه و نیعمه ته.
واته: نیعمه تی باران بارین.

---

(۱) پروانه: اللّٰم / ۲ / ۵۵۱.

نه گهرباران زور بوو، ترسی زیانیشی ئی کرا چی بلیت؟

بۆمان رپوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خۆشهویست (أَنَسٌ) سهوه (خوای ئی رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیاویك پۆژی جومعه هاته مزگهوتنهوهو، پێغه مبهری خواش (درودی خوای لهسهر بیت) لهو کاته دا به پێوه وتاری ده داو، پیاوه کهش عهرزی کرد: ئهی پێغه مبهری خوا، وشتره کاغان به هۆی که می باران و بی له وه رپه وه تیاچوونو، رینگا کانش براونو وشتریان پێدا ناچیت، یان خه لکی شتیکیان نه بیخه نه سه ر کۆلی وشتره کان و بیانهین بۆ بازارو بازارگانی. جا داوا له خوا بکه، باراغان بۆ بیاریتیت. پێغه مبهری خواش (درودی خوای لهسهر بیت) ههردوو دهستی بهرز کرده وهو، سی جار فهرمووی: «اللَّهُمَّ، اَغْنِنَا». واته: "خوایه باراغان بۆ بیاریته".^(۱)

(أَنَسٌ) ده فهرمویت: سویند به خوا نه ههروو، نه په له هه ورێکیشان له ئاسماندا نه ده بینیو، له نیوان ئیمه و چیا ی (سَلْعٌ) یشدا (مه بهستی که ژیکه له نزیك شاری مه دینه ی پیرۆز) نه خانوو نه بینایه ک نه بوو به رچاومان بگرت، نه وه بوو له دوا ی ئه و که ژه وه هه ورێک ده رکه وت، وه کو قه لغان خړو چړ بوو. جا که گه شته ناوه راستی ئاسمان، بلاو بوویه وهو، پاشان باران باری. سویند به خوا، تا هه فته یه ک خۆرمان نه بینی. پاشان له جومعه ی داهاتو دا پیاویك له و ده رگایه وه هاته ژووره وهو، پێغه مبهری خواش (درودی خوای لهسهر بیت) به پێوه وتاری ده داو، پیاوه کهش عهرزی کرد: ئهی پێغه مبهری خوا، وشتره کاغان تیاچوونو، رینگا کانش براون، جا داوا له خوا بکه، که بارانه که له سه رمان بگرتنه وه. پێغه مبهری خواش (درودی خوای لهسهر بیت) ههردوو دهستی بهرز کرده وهو، فهرمووی: «اللَّهُمَّ، حَوَالَيْنَا، وَلَا عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ، عَلَى الْكَامِ وَالظَّرَابِ وَبُطُونِ الْأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ». واته: "خوایه به دورو به رماندا بیاریته، نه ک به سه رماندا. خوایه بیاریته به سه ر گردو ته پۆلکه و ناو دۆله کانو، بن

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۴۴ / به ژماره: ۹۶۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۶۱۲ / به

ژماره: ۸۹۷.

دارو درهخته کاند". ئهوهبوو بارانه که وهستاو، ئیمهش له مزگهوت چووینه دهروهو، بهبهه خۆروهو بههرو مال بهرێکهوتین.

دهقی ئهم هه دیسه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا هاتوه، بهلام له رپوایهته که ی ئیمامی بوخاریدا له بریتی «أَغْنَا» نوسراوه «اللَّهُمَّ، اسْقِنَا».

بهراستی ئهم هه دیسه چه نندین سوودی تێدایه^(۱)، تهو فیکیش تهنها به دهستی خوایه.

باسی زیکرهکانی نوێژی تهراویح (صَلَاةُ التَّارَوِيحِ)

بزانه که نوێژی تهراویح بهیهك دهنگی زانایان سونهتهو، بیست ر کاتیشهو، له ههموو دوو ر کاتیکیشدا سلاو دهدریتهوه.

(۱) لهوانه:

- رپزیکێ تابهتی و ناشکرای خوایی تێدایه بۆ پێغه مبه ره که، که دوعاکه ی گیرا کردوه بۆ بارینی بارانه کهو، بۆ راوه ستانه که شی.
- پێغه مبه ری خوا زۆر به ئه ده به وه دوعاکه ی کردوه. وهك ده بێریت داوای نه کرد که بارانه که به یه کجاری راوه ستیت و نه باریت، چونکه رهنگه له لایه کی تر و له جیگه و ناوچه یه کی تره وه بارینه که ی پتو یست بیت.
- دوعا کردن بۆ لادانی زه ره رو زیان هیچ دژایه تی که له گه ل (کۆگل) و پشت به خوا به ستندا نیه. ئه گه رچی باشر وه هایه که هه موو شتیک بسپێدریت به لوتفی خوا.
- درووسته به بی نوێزه بارانه ش هه ر دوعا بکریت بۆ باران بارین.
- سونه ته دوعا بکریت که باران به سه ر مالو خانووی خه لکیدا نه باریت، ئه گه ر ترسی ئه وه هه بوو که زۆری بارانه که زیان به خا نه کان بگه یه نیت. بروه: شَرَحُ التَّوَوِيْعِ عَلٰی صَحِيْحِ مُسْلِمٍ: ۶ / ۱۹۳، وَفَتْحُ الْبَارِي / ۲ / ۵۰۶ - ۵۰۷، وَالْفَتْوَحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۲۹۶.

شیوازی خودی نویژه کەش هەر وه کو شیوازی نویژه کانی تر وه هابه، بهو
جۆرهی که پیشتر باسمان کردو، هه موو نهو زیکرانه شی تیدایه، که پیشتر باسمان
کردن، وه کو دوعای سهره تای دهست پیکردنی نویژو، تهواو کردنی زیکره کانی
ترو، خویندنی ته حیات به تهواوتهی و، پارانه وه له دوايه وهو، زیکره کانی تریش، که
پیشتر باسمان کردن.

جا ئەمه ئە گەرچی ناشکراو زانراویشه، به لām من بۆیه هۆشداریم له بارهیه وه دا،
چونکه زۆربهی خه لکی که مته رخه می تیدا ده که نو، زۆرینهی زیکره کانی لاده به نو
نایخویننو، که چی راستیه کەش ئە وهیه، که من باسم کرد.

سه بارهت به خویندنی قورئانیش تیدا، ئە وه بۆچوونی هه لێژ دراو که زۆرینهی
زانایانی له سهره و، خه لکیش به تیکرا کاری پی ده که نو، ئە وهیه که خه تمهیه کی
تهواو له تهراوینچی هه موو مانگه که دا بکریت. واته: نویژ خوین له هه موو شهوینکدا
نزیکهی جوزئیک له سی جوزنه که بخوینیت و، سونه تیش قورئانه که به ته جویل هه و
به روونی بخوینیت و، با خویشی له وه پارێزیت که نویژه که له مهر
شوینکه و ته وه کانی درێژ بکاته وه، به وهی که زیاد له جوزئیک قورئانیا بۆ بخوینیت.

ههروه ها با زۆر خۆی له وه پارێزیت، که پیشنویژه نه زانو نه شاره زا کانی
زۆرئیک له مزگه وته کان کردویه به عادهت، که له ر کاتی کوتایی شهوی هه وته می
مانگی ره مه زاندا سهره تی (الْأُنْعَام) به تهواوتهی ده خوینن، به پاساوی ئە وهی، که ئە و
سووره ته به یه کجار دابه زیوه. جا ئەم کاره داهینراویکی خراپه و، نه زانینیکی
ناشکرایه و، داگره وهیه به سهر چه نندین شتی خراپدا، که به روونی له کتییی (التَّبَيَّانُ
فِي آذَانِ حَمَلَةِ الْقُرْآن) دا باسم کردوون.^(۱) ته و فقیش ته نها به دهستی خوا به.

---

(۱) ههروه ها پیشتریش لهم کتیه دا باسی کردوون، جا رهنگه له بیرى چرویت. بروانه: {ئهو
شتانهی له خویندنه وهی قورئاندا بیده و داهینراون}.

باسی زیکر مکانی نویژی پیوستی (صلاة العاجة)

بۆمان رپوایهت کراوه له کتێبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوهلی خوشه و یست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (أَبِي أَوْفَى) وه (خوا له ههردووکیان رازی بیت)، که فهرموویهتی: پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) فهرموویهتی: ههر که سیک پیوستیه کی به خوی گهوره یان به که سیک تر هه بیت، با دهستویژنکی چاک بگریت و، نهوجا دوو رکات نویژ بکات و، پاشان ستایشی خوی گهوره بکات و، سه لوات له سهر پیغه مبهری خوا بدات و، نهوجا بلیت: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ. أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَغَرَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالْغَنِيمَةَ مِنْ كُلِّ بَرٍّ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، لَا تَدْعُ لِي ذَنْبًا إِلَّا غَفَرْتَهُ، وَلَا هَمًّا إِلَّا فَرَجْتَهُ، وَلَا حَاجَةً هِيَ لَكَ رِضًا إِلَّا قَضَيْتَهَا، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ». واته: "هیچ په رستراویکی راسته قینه نیه بیجگه له خوی به حیلمی به خشندهی به ریز، پاک و بیگهردی بۆ خوی پهروه ردگاری عهرشی مهزن، سوپاس و ستایش بۆ خوی پهروه ردگاری عالم. خوایه، داوای نهو شتانهت لی ده کهم، که ده بنه هۆکاری دهستکهوتنی سۆزو میهری تۆو، داوای نهو شتانهشت لی ده کهم، که به ده لنباییه وه هۆکاری دهستکهوتنی لیخوشبوونی تۆن و، داوای دهستکهوتنی هه موو کاریکی چاک و، سه لامه تی و بیوهیت لی ده کهم له هه موو تاوان و خراپه یه ک. خوایه هیچ تاوانیکم مه هیله، که لی خوش نه بیت و، هیچ خهم و په ژاره یه کم مه هیله، که نه یه وینیه وه و له سه رمی لانه بیت و، هیچ پیوستیه کیشم مه هیله، که خۆت پتی رازیت، هه تا بۆم جیه جی نه کهیت، نهی به سۆزترینی به سۆزه کان".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویهتی: له رشته کهیدا قسه ههیه. ^(۱)

(۱) پروانه: سَنُنُ التَّرْمِذِيّ / ۲ / ۳۴۴ / به ژماره: ۴۷۹، وَسَنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۴۱ / به ژماره: ۱۳۸۴. ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویهتی: که سیک لاواز له رشته کهیدا به ناوی (فَائِد) ی کورێ (عَبْدُ الرَّحْمَنِ) وه، که پتی دهوتریت: (أَبُو الْوَرَقَاء).

منیش ده‌لیم: سونه‌ته دوعای خهم و خه‌فه‌تیش بخوینیت؟ که بریتیه له (اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ)، نه‌ویش له‌به‌ر نه‌و حه‌دیه‌ی که پیشتر له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمه‌وه هینامان، که سه‌باره‌ت به پیوستی و خهم و خه‌فه‌ت هاتبوو.

بو‌ثمان ریوایه‌ت کراوه له کتیه‌که‌ی ئیمامی (ترمذی) و (ابن ماجه) دا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عثمان) ی کوری (حنیف) سه‌وه (خوای لی‌رازی ییت)، که پیاویکی نابینا هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر ییت) و، عه‌رز ی کرد: "له خوای گه‌وره بپارێه‌وه تا چاکم بکاته‌وه". پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمووی: "نه‌گه‌ر ده‌ته‌ویت دوعات بو ده‌که‌م و، نه‌گه‌ر ده‌شته‌ویت ئارام بگه‌ره بو خوت باشه‌ه". پیاوه‌که‌ش عه‌رز ی کرد: دوعام بو بکه. پیغه‌مبه‌ریش فه‌رمانی پیکرد، که ده‌ستوێژکی چاک بگریت و، به‌م دوعایه‌ بپارێته‌وه: «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِنَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - نَبِيِّ الرَّحْمَةِ. يَا مُحَمَّدُ، إِنِّي تَوَجَّهْتُ بِكَ إِلَى رَبِّي فِي حَاجَتِي هَذِهِ لِتُقْضَى لِي، اللَّهُمَّ، فَشَفِّعْهُ فِيَّ». واته: "خوایه، من داوات لی دهم و لیت ده‌پارێمه‌وه و، پیغه‌مبه‌ره‌که‌ت (مُحَمَّد) ده‌که‌م به‌ تکا‌کار، که پیغه‌مبه‌ری ره‌حه‌ته‌ه. نه‌ی (مُحَمَّد)، من تو ده‌که‌م به‌ تکا‌کار بولای په‌روه‌دگارم بو نه‌م پیوستیم، به‌لکو بۆم جیه‌جی بکریت. خوایه، تۆش تکای پیغه‌مبه‌رم بو گیرا بکه".

ئیمامی (ترمذی) فه‌رموویه‌تی: حه‌دیه‌سیکی (حسن) ی (صحیح) ه.^(۱)

---

(۱) بروانه: سُنُّ التِّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۶۹ / به‌ ژماره: ۳۵۷۸، وَسُنُّ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۴۴۱ / به‌ ژماره: ۱۳۸۵. شیخی عه‌سقه‌لانیس فه‌رموویه‌تی: حه‌دیه‌سیکی (صحیح) ه و، ئیمامی (أحمد) و (کسانی) و (ابن خزيمة) و (حاکم) یش ریوایه‌تیان کردوه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَلْفَاكِر / ۵ / ۱۵۲ - ۱۵۳.

باسی زیکر مکانی نویژی ته سبیح (صَلَاةُ التَّسْبِيحِ)

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه کهی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) دا که خوی فهرموویهتی: زیاد له حه‌دیسێک له‌باره‌ی نویژی ته‌سبیحه‌وه له پیغه‌مبه‌ری خواوه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت) ریوایهت کراوه، به‌لام زۆریکیان سه‌حیح نین.^(۱)

هه‌روه‌ها فهرموویهتی: زانای پایه‌به‌رز (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مُبَارَك) و، چه‌ند زانایه‌کی تریش نه‌و نویژه‌یان به‌لاوه په‌سه‌نده‌و، باسی گه‌وره‌یی و فه‌زلیشیان کردوه.

هه‌روه‌ها ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویهتی: (أَحْمَد) ی کورپی (عَبْدَةُ) بۆی گێڕاینه‌وه‌و، فهرمووی: (أَبُو وَهْب) بۆی گێڕاینه‌وه‌و، فهرمووی: پرسیارم کرد له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورپی (مُبَارَك) ده‌ربه‌ری نه‌و نویژه‌ی، که ته‌سبیحاتی تیدا ده‌کریت، نه‌ویش فهرمووی: نه‌و که‌سه‌ی ده‌یه‌ویت نه‌و نویژه‌ بکات با (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، پاشان بلیت: (سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، تَبَارَكَ اسْمُكَ وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلَا إِلَهَ غَيْرُكَ). پاشان پانزه (۱۵) جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ). پاشان (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بکات و، (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ) بکات و، سوره‌تی (الْفَاتِحَةُ) و سوره‌تیکی تریش بخوینیت و، پاشان ده (۱۰) جار بلیت: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ). پاشان به‌جێه‌ پرکوع و، ده (۱۰) جار نه‌و زیکره‌ بکات و، پاشان سه‌ری به‌رز بکاته‌وه‌و، ده (۱۰) جاری تر بیکات و، پاشان سه‌جده‌ بیات و، ده (۱۰) جاری تر بیکات و، پاشان سه‌ری به‌رز بکاته‌وه‌و، ده (۱۰) جاری تر بیکات و، پاشان بۆ جاری دوهم سه‌جده‌ بیات و، ده (۱۰) جاری تر بیکات و، ئێتر هه‌ر به‌م جو‌ره‌ چوار ر‌کات نویژ بکات. به‌مه‌ش له‌ هه‌موو ر‌کاتێکدا هه‌فتاو پینج (۷۵) ته‌سبیحاتی تیداوه‌و، سه‌ره‌تا به‌ پانزه (۱۵) ته‌سبیحات ده‌ست پێ بکات و، پاشان قورئان بخوینیت و، پاشان ده (۱۰) جار ته‌سبیحات بکات. جا ئه‌گه‌ر له‌شه‌ودا نویژه‌که‌ی کرد، نه‌وه‌ من وام پێخو‌شتره‌ که‌ دوای دوو

(۱) ب‌روانه: سُنُّ التَّرْمِذِيّ / ۲ / ۳۴۸.

پکات سلاو بداته‌وه. نه‌گهر له پوژیشدا کردی، نه‌وه نه‌گهر ویستی با سلاو بداته‌وه، نه‌گهر ویستیشی با سلاو نه‌داته‌وه.

له ریوایه‌تیکی تریشدا له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مُبَارَك) سه‌وه هاتوه، که فهرموویه‌تی: با له پکوعدا سه‌ره‌تا سیّ جار بَلَّیت (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْعَظِيمِ) و، له سه‌جده‌شدا سیّ جار بَلَّیت: (سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى)، نه‌وجا ته‌سیحاته‌کان بکات.

پرسیاریش کراوه له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مُبَارَك) {پرسیار که‌ره که بریتیه له: (عَبْدُ الْعَزِيزِ) ی کوری (أَبِي رِزْمَةَ)}: نه‌گهر که‌سه که له‌م نوێژده‌ا سه‌هوی کرد، نایا له هه‌ردوو سه‌جده‌ی سه‌هوه‌که‌شدا ده‌ جار ده‌ جار ته‌سیحات بکات؟ نه‌ویش فهرموویه‌تی: نه‌خیر، به‌لکو ته‌نها سیّ سه‌د (۳۰۰) ته‌سیحاته.^(۱)

بو‌شمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی نیمامی (تَرْمِذِي) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو رَافِع) سه‌وه (خوای لی‌رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: پیغه‌مبهری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فهرمووی به (عَبَّاس) ی مامه‌ی: "ته‌ی مامه، په‌یوه‌ندی خزمایه‌تیت له‌گه‌لدا نه‌به‌ستم؟ دیاری و خه‌لات نه‌ده‌می؟ سوودت پی نه‌گه‌یه‌م؟" نه‌ویش فهرمووی: به‌لی ته‌ی پیغه‌مبهری خوا. پیغه‌مبهریش فهرمووی: "مامه، چوار پکات نوێژ بکه‌و، له هه‌ر پکاتیکدا سوره‌تی (الْفَاتِحَة) و سوره‌تیکی تریش بخوێنه. جا که له خوێندنی نه‌وان بووێته‌وه، به‌رله‌وه‌ی بجیت بو پکوع پانزه جار بلی: (اللَّهُ أَكْبَرُ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ). پاشان بجۆره پکوعه‌وه‌و، ده جار بیلێ و، پاشان سه‌رت به‌رز بکه‌ره‌وه‌و، ده جار بیلێره‌وه‌و، پاشان سه‌جده‌ به‌و، ده جار بیلێره‌وه‌و، پاشان سه‌رت به‌رز بکه‌ره‌وه‌و، ده جار بیلێره‌وه‌و، پاشان سه‌جده‌ی دوهم به‌و، ده جار بیلێره‌وه‌و، پاشان سه‌رت به‌رز بکه‌ره‌وه‌و، به‌رله‌وه‌ی هه‌ستیه‌وه‌ ده جار بیلێره‌وه‌و، به‌مه‌ش له هه‌موو پکاتیکدا ژماره‌ی زیکره‌کان ده‌بن به‌ حه‌فتا و پێنج و، له هه‌ر چوار پکاته‌که‌شدا ده‌بیّت به‌ سیّ سه‌د. جا نه‌گهر

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۲ / ۳۴۷ - ۳۴۹ / به ژماره: ۴۸۱.

تاوانه کانت (له زۆریدا) وه کو لمی که له که بوو له سه ریبه کنیشتوو وه ها بن، خوای گه وره لیان خوش ده بیته بۆت". مامه یشی فهرمووی: نه ی پێغه مبه ری خوا، کی ده توانیته هه موو رۆژیک ئه م نوێژه بکات و، ئه م زیکرانه شی تیدا بخوینیت؟ پێغه مبه ریش فهرمووی: "ئه گهر نه تتوانی هه موو رۆژیک ببخوینیت، ئه وه هه فته ی جارێک ببخوینه. خو ئه گهر نه شتوانی هه موو هه فته یه ک ببخوینیت، ئه وا هه موو مانگیک ببخوینه. ئێه هه ر پرسیاری لی کرد، تا پێی فهرموو: سالی جارێک ببخوینه".

ئیمامی (ترمذی) فهرموویه تی: ئه مه هه دیسیکی (غریب)ه.^(۱)

منیش ده لیم: پێشه وای پایه بهرز (أبو بکر) ی (ابن العریبی) له کتیی (الأخوذی فی شرح الترمذی) دا فهرموویه تی: ئه م هه دیسه ی (أبو رافع) هه دیسیکی لاوازه و، ئه صلیکی (صحیح) یان (حسن) ی نه. ههروه ها فهرموویه تی: بۆیه ئیمامی (ترمذی) ش هیناویتی، تاوه کو هۆشدار ی بدات له باره یه وه، نه وه کو که س پێی هه لبه که له تیت. ههروه ها فهرموویه تی: بۆچوون و فهرماشته که ی (عبدالله) ی کوری (مبارک) یش به لگه نه.

جا ئه مه فهرماشته ی پێشه وای پایه بهرز (أبو بکر) ی (ابن العریبی) بوو.

شیخی (عقیلی) ش فهرموویه تی: هه دیسیکی سابت سه باره ت به نوێژی ته سیح هه دیسیک نه ها ته وه.

ههروه ها زانای پایه بهرز (أبو الفرج) ی (ابن الجوزی) هه دیسه کانی نوێژی ته سیحی به رینگا کانیانه وه باس کرده، پاشان هه موویانی به لاواز داناوه و، لاوازیه کهشیانی روون کردۆته وه. ئه مه شی له کتیی (المؤذونات) دا هیناوه.

---

(۱) پروانه: سنن الترمذی / ۲ / ۳۵۰ / به ژماره: ۴۸۱، وسنن ابن ماجه / ۱ / ۴۴۲ / به ژماره: ۱۳۸۶.

پیشمان گه‌یشتوه له پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْحَسَنِ) ی (دَارَقُطْنِي) هوه (ره‌جته‌ی خوای لی بیت)، که فرمویه‌تی: سه‌حیح‌ترین شت سه‌بارت به‌فرزلو گه‌وره‌یی سوره‌ته‌کانی قورئان بریتیه له‌فرزلی (قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) و، سه‌حیح‌ترین شتیش سه‌بارت به‌فرزلو گه‌وره‌یی نویژه‌کان بریتیه له‌فرزلی نویژی ته‌سیح.

منیش نهم فرمایشته‌م له‌کتیپی (طَبَقَاتُ الْفُقَهَاء) دا به‌رشته‌وه هیناوه، له‌باسی بوخته‌ی ژبانی پیشه‌وای پایه‌برز (أَبُو الْحَسَنِ عَلِيُّ بْنُ عُمَرَ الدَّارَقُطْنِي).^(۱)

جا له‌م فرمایشته‌وه نه‌وه پیوست ناکات، که هه‌دیه‌که‌ی نویژی ته‌سیح هه‌دیه‌سیکی (صَحِيح) بیت. چونکه فرموده‌ناسان ده‌فرموون: نه‌مه سه‌حیح‌ترین هه‌دیه‌که له‌م باسه‌دا هاتوه، ئیز باوه‌کو لاوازش بیت. مه‌به‌ستیان نه‌وه‌یه، که نه‌وه‌ه‌دیه‌سه له‌وانی تر له‌پیش‌ره‌وه، لاوازیه‌که‌ی که‌مه‌ره.

منیش ده‌لیم: کۆمه‌لێک له‌هاوه‌لاشمان فرمویانه: نویژی ته‌سیح سونه‌ته. له‌وانه: زانای پایه‌برز (أَبُو مُحَمَّدٍ) ی (بَغَوِي) و، زانای پایه‌برز (أَبُو الْمَحَاسِنِ) ی (رُویانی).

ئیمامی (رُویانی) له‌کتیپی (بَحْرُ الْمَذْهَبِ) دا له‌کۆتایی (کِتَابُ الْجَنَائِزِ) دا فرمویه‌تی: بزانه، که نویژی ته‌سیح کاریکی په‌سه‌نده‌وه، فرمایشت هاتوه بو هه‌لنانی خه‌لک له‌سه‌ر کردنی، سونه‌تیشه‌ مروّقی موسولمان له‌هه‌موو کاتی‌که‌دا بی‌کات و، لێ غافل نه‌بیت. هه‌روه‌ها فرمویه‌تی: (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (مُبَارَك) و کۆمه‌لێکیش له‌زانایان وایان فرموه.

(۱) به‌داخه‌وه له‌نوسحه‌به‌چاپ‌گه‌یه‌نراوه‌که‌دا نه‌وه فرمایشته‌ی تیدا نه‌یه. پروانه: طَبَقَاتُ الْفُقَهَاءِ الشَّافِعِيَّةِ (تَحْقِيقُ: الدُّكُورُ عَلِيُّ عُمَرَ) / ۳۱۸ - ۳۲۰ / به‌ژماره: ۲۴۰. مَكْتَبَةُ الْفَقَاةِ الدِّينِيَّةِ - الْقَاهِرَة / الطَّبْعَةُ الْأُولَى / ۱۴۳۰ هـ - ۲۰۰۹ م.

ئەوجا فەرموویەتی: پرسیار کراوە لە (عَبْدُ اللَّهِ) ی کورێ (مُبَارَك): ئەگەر نوێژخوێن لە نوێژی تەسبیحدا سەهوی کرد، ئایا لە هەردوو سەجدە ی سەهوە کەشدا دە تەسبیحاتە کە بکات؟ ئەویش فەرموویەتی: نەخێر. بەلکە نوێژە کە سێ سەد تەسبیحاتی تێدا یە.

جا ئەگەرچی پێشتریش ئەم فەرماشتەم هێنابوو سەبارە ی سەجدە ی سەهوە، بەلام بۆیە ئێستەش هێنامەووە لەبەر سوودێکی ورد، ئەویش ئەو یە، کە ئەگەر زانایەکی وەکو ئەم پێشەوایە (واتە: شێخی رُویانی)، ئەم فەرماشتە بەیئێت و، ئینکاریشی نەکات، ئەو وای پێشان دەدات، کە ئەویش هەر هەمان بۆچوونی هەیە. بەمەش زانایانی خاوەنی ئەم بۆچوونە زۆر دەبن و، ئەم (شێخی رُویانی) هەش یەکیکە لە هاوێڵە پایەبەرزو شارەزا کاغان. خواش لە هەموو کەس زانا ترە.^(۱)

---

(۱) ئیمامی (سُیُوطِي) لە کتیبی (كُحْفَةُ الْأَبْرَار) دا بەشیوەیەکی کورت باسی نوێژی تەسبیحی کردووە، کە پوخته کە ی بریت یە لەمە:

ئیمامی نەووە ی لەم کتیبە و لە کتیبی (الْمَجْمُوع) و لە هەندێک کتیبی تریشدا وای هێناو، کە حەدیی قوبلکراو (صَحِيحُ يان حَسَن) لەبارە ی نوێژی تەسبیحەووە نەهاتووە، لە هەندێک لە کتیبەکانیشدا (وەکو: تَهْذِيبُ الْأَسْمَاءِ وَاللُّغَات) فەرموویەتی: لە کتیبە کە ی ئیمامی (تَرْمِذِي) و لە غەیری ئەویشدا حەدییکی (حَسَن) ی لەبارەووە هاتووە.

جا هەروەکو چۆن ئیمامی نەووە ی دوو بۆچوونی جیاوازی هەیە لەبارە ی حەدیی نوێژی تەسبیحەووە، بەهەمان شێوە شێخی عەسقەلانی ش دوو بۆچوونی جیاوازی هەیە لەبارەووە، لە هەندێک لە کتیبەکاندا بە (حَسَن) ی داناووە، لە هەندێکیاندا بە لاواز.

بەلام شێخ (ابْنُ الصَّلَاح) ی شارەزووریش حەدیسە کە ی بە حەدییکی (حَسَن) داناووە، فەرموویەتی: لە چەند رێگە یە کەووە رێوایەت کراوە، کە هەندێکیان پالێستی ئەوانی تریان دەکەن. بۆیە بۆ کار پێکردن دەشێت، بەتایبەتی لە مەسەلە ی عیباداتدا.

سەبارەت بەو هەش کە شێخی (ابْنُ الْجَوَزي) حەدیسە کانی نوێژی تەسبیحی لە کتیبی (الْمَوْضُوعَات) دا هێناو، ئەو زۆرێک لە زانایان بەرپەرچیان داووە. شێخی عەسقەلانی لە کتیبی (الْخِصَالُ الْمُكْفَرَةُ) دا فەرموویەتی: شێخی (ابْنُ الْجَوَزي) کارێکی خراپی کردووە،

که نهو حەدیسەکانەى لەو کتیبەدا هەناوه. ئیمامى زەرکەشیش فەرموویەتى: بى گومان شىخى (ابن الجوزي) بەسەهو دا چو له هەنانى حەدىسى نوێرى تەسبیح لە کتیبى (الموضوعات) دا، چونکە حەدىسێکى (صحیح) به، نهوهك (ضعیف)، چىجای نهوهى (موضوع) و هەلبەستراو ییت.

شىخى عەسقى لانی فەرموویەتى: ئەم زانایانە حەدىسەکەى نوێرى تەسبیحیان بە (صحیح) داناوه: (ابن خزيمة) و (حاکم) و (ابن مندة) و (آجرى) و (خطیب) ی بەغدادى و (أبو سعد) ی (سمعانى) و (أبو موسى) ی (مدینى) و (أبو الحسن بن المفضل) و (ابن الصلاح) و (مُنذرى) و (نورى) لە کتیبى (تهذيب الأسماء واللغات) داو (سبکی) و چەند زانایەکی تریش. هەر و هە زانای پایەبەرز (صلاح الدین) ی (علائى) و (سراج الدین) ی (بلقینى) یش هەر بە (صحیح) یان داناوه.

ئیمامى (سبوطى) خزیشى فەرموویەتى: منیش نوسراویکی تایبەتیم لەبارەى نوێرى تەسبیحەوه هەیه، بەناوی: (التصحیح فی صلاة التسنیح). بڕوانە: نُحْفَةُ الْأَبْرَارِ / ٩٢ - ٩٥.

((کتیبی زیکره‌کانی زهکات))

باسی نهو زیکرانه‌ی که په‌یومندیان به زمکاته‌وه هدی‌ه

خوای گه‌وره فهرموویه‌تی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ﴾ [اثرة: ۱۰۳] واته: {زه‌کات له مائی نهو که‌سانه وه‌ربگره، تا به‌هوی نهو زه‌کاته‌وه له چلکی تاوان پاک و خاوینیان بکه‌یته‌وه، دوعای خه‌یریشیان بۆ بکه}.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو سه‌حیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أَبِي أَوْفَى) وه (خواله هه‌ردوکیان رازی بیت)، که فهرموویه‌تی: نه‌گه‌ر خه‌لکێک زه‌کات و سه‌ده‌قه‌یان به‌نیایه بۆ خزمه‌تی پغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خرای له‌سه‌ر بیت)، نه‌ویش ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ». واته: "خوایه، ره‌حه‌تی خۆت دابارینه به‌سه‌ریاندا". جا (عَبْدُ اللَّهِ) فهرمووی: (أَبُو أَوْفَى) ش زه‌کاته‌که‌ی خۆی هینا بۆ خزمه‌تی و، نه‌ویش فهرمووی: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى آلِ أَبِي أَوْفَى». ^(۱) واته: "خوایه ره‌حه‌تی خۆت دابارینه به‌سه‌ر خیزان و خانه‌واده‌ی (أَبُو أَوْفَى) دا".

ئیمامی (شَافِعِي) و هاوه‌لانیش (ره‌حه‌تی خویان لی بیت) فهرموویانه: بۆچوونی هه‌لبێژدراو له‌سه‌ر نه‌وه‌یه، که که‌سی زه‌کاته‌وه‌رگر به که‌سی زه‌کاته‌وه‌ر بلێت: (أَجْرَكَ اللَّهُ فِيمَا أُعْطِيتَ، وَجَعَلَهَا لَكَ طَهُورًا، وَبَارَكَ لَكَ فِيمَا أَبْقَيْتَ). واته: (خوای گه‌وره پاداشت بداته‌وه له‌بریتی نه‌وه‌ی که داوته‌و، بیکات به پاکه‌وه‌که‌ر بۆت و، فه‌رو به‌ره‌که‌تیش بخاته نه‌وه‌ی، که بۆ خۆت هیشته‌وه‌ه).

جا نه‌م دوعایه سونه‌ته بۆ نه‌و که‌سه‌ی زه‌کاته‌که‌ی وه‌رگرتوه، ئیتر ئایا نه‌و که‌سه‌ی بیت که زه‌کات کو‌ده‌کاته‌وه، یان یه‌کیک بیت له هه‌ژارو نه‌داره‌کان. به‌لام دوعاکه واجب نیه به‌پێ بۆچوونی مه‌شه‌ووری مه‌زه‌به‌که‌ی ئیمه‌و مه‌زه‌بی زانایانی تریش.

(۱) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۵۴۴ / به‌ژماره: ۱۴۲۶، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۷۵۶ /

به‌ژماره: ۱۰۷۸.

هەندیکیش لە هاوێلان فەرموویانە: ئەو دوعایە واجبە. چونکە ئیمامی (شافعی) فەرموویەتی: پێویستە لەسەر فەرمانڕەوای موسوڵمانان کە دوعای خەیری بۆ بکات. بەلگە کەشی بریتێ لە رۆڵەتی ئەو فەرمانە، کە لە نایەتە کەدا هاتو (واتە: وَصَلَّ عَلَيْهِمْ).

زانایان فەرموویانە: سونەت نیە لە دوعاکەدا بڵێت: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى فُلَانٍ). واتە: (خوایە صەلاوات بدە لەسەر فلانە کەس). مەبەستیش لەو فەرماشتەیی خوای گەورە، کە فەرموویەتی (وَصَلِّ عَلَيْهِمْ)، ئەوەیە، کە دوعایان بۆ بکە.

سەبارەت بەو فەرماشتەیی پێغەمبەری خواش (درودی خوای لەسەر بیت)، کە فەرموویەتی: «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَيْهِمْ». ئەو بەیە وای فەرمو، چونکە بە کارهێنایی وشە (صلاة) یەکیەکە لە تاییەتمەندیەکانی ئەو، بۆیە ئەو بۆی هەبە پرووبە پرووی کەسێک بە کاری بهێنێت، بەپێچەوانەی ئیمەو (کە بۆمان نیە).

زانایان فەرموویانە: هەرۆه کو چۆن ناوتریت (مُحَمَّدٌ عَزَّ وَجَلَّ)، باوێ کو کەسێکی (عَزِيزٌ) و (جَلِيلٌ) یەش بیت، بە هەمان شێوە ناوتریت: (أَبُو بَكْرٍ، يان عَلِيٌّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). بەلکو دەوتریت: (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، یان (رِضْوَانُ اللَّهِ عَلَيْهِ)، یان هاوێنەیی ئەمان. بۆیە ئەگەر وتی: (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ئەو بۆچوونی درووست کە زۆربەیی هاوێلانانی لەسەرە، ئەوەیە کە ناپەسەندە. هەندیکیش لە هاوێلان فەرموویانە: ناوتریت ناپەسەندە، بەلکو باشتر وەهایە و ناوتریت. هەندیکیشیان فەرموویانە: درووست نیە، بەلکو حەرامە.

بە هەمان شێوە نابێت بۆ غەیری پێغەمبەرێ (عَلَيْهِ السَّلَام)، یان شتیکی لەو جۆرە، مەگەر بەشێوەی پرووبە پروو بێی بڵێت (عَلَيْكَ السَّلَام)، یان وەلامی سلاوە کە ی بەداتەو. چونکە سلاو کردن سونەتەو، وەلامدانەوێ واجبە.

پاشان هه موو ئه مه ی که با سمان کرد، تایه تبوو به سه لات و سه لام له سه ر که سانی غه یری پیغه مبه ران، که خو یان به ته نها مه به ست بن. به لام نه گه ر به شو ینکه و تووی پیغه مبه رانه وه سه لات و سه لام له سه ر نه وانیش بدریت، نه وه نا کو کی تیدا نه که کار یکی درو وسته. بو غو و نه ده و تریت: (اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ، وَأَصْحَابِهِ، وَأَزْوَاجِهِ، وَذُرِّيَّتِهِ، وَأَتْبَاعِهِ). چونکه زانایانی (سَلَف) ریگریان له وه نه کرده. به لکو ئیمه فه رمانیشمان پیکراوه له ته حیات و له شتی تردا که به و جو ره بکه ین. نه میش به پیچه وانیه ی نه وه ی، که به ته نها سه لوات بدریت له سه ر که سیك.

جا منیش پیشتر ئه م بابه ته م به دریژی با سکرد، له ((کچی سه لواتدان له سه ر پیغه مبه ری خوا (دروودی خرای له سه ر یت)). له (باسی سه لواتدان له سه ر پیغه مبه ران و له سه ر خزم و کهس و کاره کانیشیان به شو ین نه واند).

باسیك: {حوکمی نیه ته ینان له کاتی دهرکردنی زمکاته}

بزانه که نه ته ی دهرکردنی زه کات واجبه و، نه ته که شی به دل ده یت، وه کو عیاده ته کانی تر. سونه تیشه به زمانیش نه ته به یت، هه ر وه کو عیاده ته کانی تر. جا نه گه ر ته نها به زمان نه ته ی هینا و، به دل نه یه ینا، نه وه بو چوونی جیاواز هه یه له سه ر درووستی نه ته که ی: درووسترین بو چوون له سه ر نه وه یه که نه ته که ی درووست نه.

هه روه ها پیویست نه له سه ر که سی زه کاتده ر نه گه ر نه ته ی هینا له گه لیشیدا بلیت: ئه مه زه کاته. به لکو هه ر نه وه نده به سه که زه کاته که بدات به که سیك، که پی بشیت. خو نه گه ر وتیشی: ئه مه زه کاته، نه وه هه یج زیانی نه. خواش له هه موو کهس زانا تره.

باسيک: {نزاو پارانه وه نه کاتي دمرکردنی زمکاتدا}

نهو کهسه ی زه کات یان صه دهقه یان نه زر یان که فارهت یان شتیکی لهو شیوه ده دات، سونه ته بلیت: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷]. چونکه خوای گه وره له باسی حه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) و حه زره تی (إِسْمَاعِيلَ) ی کورپدا (دروودو سهلامی خویان له سر بیت) و، له باسی ژنه که ی (عِمْرَانَ) یشدا له سهر زمانی نه وانه وه وای فهرموه.

حه زره تی (إِبْرَاهِيمَ) و حه زره تی (إِسْمَاعِيلَ) فهرموویانه: ﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [البقرة: ۱۲۷] واته: {نه ی په روه ردگارمان، به لوتفی خوت نه م کاره چاکه مان لی وهر گریت، به راستی تو بیسه ری داواکه مانیت و، زاناو شاره زایت به نیهت و مه به ستمان}.

ژنه که ی (عِمْرَانَ) یش فهرموویه تی: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ [آل عمران: ۳۵] واته: {نه ی په روه ردگارم، من نه وه ی له سکمدایه نه زرم کردو ته رخا نم کرد بو خزمه تکاری ماله که ی تو (بَيْتُ الْمُقَدَّسِ)، ده ی توش به لوتفی خوت لیم قبول بفهرموو، به راستی تو بیسه ری داواکه می و، زاناو ناگاداریشیت به نیهت و مه به ستم}.

((كتيبي زيكرهكانى پۇژوو))

نه گهر كه سينك مانگي په كشه ودي بينی، يان مانگي بينی چی بلیت؟

بۆمان رپوایه ت کراوه له (مُسْنَد) ه که ی نیمامی (دَارِمِي) و کتیبه که ی نیمامی (تَرْمِذِي) دا، له هاوه لې خوښه ویست (طَلْحَة) ی کورې (عُبَيْدُالله) هوه (خوای لې رازی بیت)، که نه گهر پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، چاوی به مانگي په كشه وه بکه وتایه، ده یفه رموو: «اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ. رَبِّي وَرَبُّكَ اللَّهُ». واته: "خوایه نه مانگه به بهر که ت و به ایمان و به سه لامه تی و به نیسلامه تی وه هه لیتنه به سه رماندا. نه ی مانگه که، پهروه ردگاری من و پهروه ردگاری توش هدر خوایه".

نیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

بۆشمان رپوایه ت کراوه له (مُسْنَد) ه که ی نیمامی (دَارِمِي) دا، له هاوه لې خوښه ویست (ابْنُ عُمر) هوه (خوا له هدر دوکیان رازی بیت)، که نه گهر پتغه مبهری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، چاوی به مانگي په كشه وه بکه وتایه، ده یفه رموو: «اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُمَّ أَهْلُهُ عَلَيْنَا بِالْإِيمَانِ وَالسَّلَامَةِ وَالْإِسْلَامِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى. رَبَّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ». ^(۲) واته: "خوا له هه موان گه وره تره، خوایه نه مانگه هه لیتنه به سه رماندا به ناسایش و به ایمان و به سه لامه تی و به نیسلامه تی و به

(۱) بروانه: سُنُّ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۷ / به ژماره: ۱۶۸۸، وَسُنُّ التَّرْمِذِيِّ / ۵ / ۵۰۴ / ۳۴۵۱.

(۲) بروانه: سُنُّ الدَّارِمِيِّ / ۲ / ۷ / به ژماره: ۱۶۸۷. ههروه ها شیخی (ابْنُ حَبَّان) و نیمامی

(طَبْرَانِي) یش رپوایه تیان کړدوه. جا شیخی (هَيْثَمِي) و شیخی عه سقه لانیش رښته که یان به

لاواز دانه وه. به لَام شیخ (شُعَيْبِي) (أَرْثُوْط) له ته خریجی حه دیسه کانی (صَحِيح) ی (ابْنُ

حَبَّان) دا فهرموویه تی: حه دیسیکی (صَحِيحٌ لِّغَيْرِهِ) به. بروانه: صَحِيحُ ابْنِ حَبَّان / ۳ / ۱۷۱ /

به ژماره: ۸۸۸، وَالْمُعْجَمُ الْكَبِيرُ / ۱۲ / ۳۵۶ / به ژماره: ۱۳۳۳۰، وَمَجْمَعُ الزَّوَائِدِ /

۱۰ / ۱۳۹ / به ژماره: ۱۷۱۴۸، وَتَنْجِيزُ الْأَفْكَارِ / ۵ / ۱۹۰، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ /

تەو فېقەھو بۆلەو كارەى خۆت پىت خۆشەو، پى پازىت. ئەى مانگەكە،
پەروەردگارى ئىمەو پەروەردگارى تۆش ھەر خوايە".

بۆشمان رېوايەت كراو لە (كِتَابُ الْأَدَبِ) ى (سُنَنِ) ئىمامى (أَبُو دَاوُد) دا، لە
زانای پایەبەرزى شوپىنكەوتوان {قَتَادَةَ} ى كورپى (دِعَامَةَ) {و، كە ئەو پى
گەشتە، ئەگەر پىغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەرىت)، چاوى بە مانگى يەكشەو
بکەوتايە، سى جار دەيفەرموو: «هَلَالُ خَيْرٍ وَرُشْدٍ، هَلَالُ خَيْرٍ وَرُشْدٍ، هَلَالُ خَيْرٍ
وَرُشْدٍ، آمَنْتُ بِاللَّهِ الَّذِي خَلَقَكَ». واتە: "مانگى خەيرو بەرەكەت پىت لە رزق و
رۆزى و مانگى دىندارى و راپەراندنى فەرمانەکانى خواى گەورە پىت. ئەى مانگەكە،
من ئىمام بەو خوايە ھەيە، كە تۆى بەدیهىناو". پاشان دەيفەرموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
ذَهَبَ بِشَهْرٍ كَذَا، وَجَاءَ بِشَهْرٍ كَذَا». ^(۱) واتە: "سوپاس و ستايش بۆ ئەو خوايەى
فلانە مانگى بەرپىکردو، فیسارە مانگى ھىنا".

لە رېوايەتىكى تریشدا ھاتو لە (قَتَادَةَ) و، كە ئەگەر پىغەمبەرى خوا (درودى
خواى لەسەرىت)، چاوى بە مانگى يەكشەو بکەوتايە، پرووى لى وەرەگىرا. ^(۲)

ئىمامى (أَبُو دَاوُد) ئەم دوو ھەدىسەى بەم جۆرە بە (مُرْسَل) ى رېوايەت کردو.

لە ھەندىك لە نوسخەکانى (سُنَنِ) ى (أَبُو دَاوُد) دا ھاتو، كە ئىمامى (أَبُو دَاوُد)
فەرموویەتى: لەم باسەدا ھەدىسكى (مُسْتَد) ى (صَحِيح) لە پىغەمبەرى خواو
(درودى خواى لەسەرىت) نەھاتو. ^(۳)

---

(۱) پروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۶ / بە ژمارە: ۵۰۹۲.

(۲) پروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۶ / بە ژمارە: ۵۰۹۳.

(۳) پروانە: سُنَنِ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۷۴۶.

ههروه‌ها ئه‌م هه‌دیه‌مان له کتێبه‌که‌ی (ابْنُ السُّنِّي) شدا بۆ رپوایه‌ت کراوه، له هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَبُو سَعِيدٍ) ی (خُدْرِي) هه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، ئه‌ویش له پێغه‌مبه‌ری خواوه (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت).^(۱)

سه‌باره‌ت به‌ بینینی مانگیش هه‌دیسی‌کمان له کتێبه‌که‌ی (ابْنُ السُّنِّي) دا بۆ رپوایه‌ت کراوه، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) ده‌ستی گرتو، مانگیش له‌و کاته‌دا هه‌لده‌هات، جا پێی فه‌رمووم: «تَعَوَّذِي بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ هَذَا الْغَاسِقِ إِذَا وَقَبَ». ^(۲) واته: "په‌نا به‌خوا بگه‌ر له‌ شه‌رو خراپه‌ی ئه‌م شه‌وه‌ تاریکه، ئه‌ گه‌ر تاریکیه‌که‌ی هه‌موو شوئیتک دابگریت".

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له (حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاء) دا به‌ رشته‌یه‌کی لاواز، له (زیاد) ی (تُمَيْرِي) هه‌وه، ئه‌ویش له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) هه‌وه (خوای ئی رازی بیت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌ گه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، پێی بخستایه‌ته‌ مانگی (رَجَب) هه‌وه ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، بَارِكْ لَنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ، وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ». ^(۳) واته: "خوایه‌ به‌ره‌که‌ت بخه‌ره هه‌ردوو مانگی (رَجَب) و (شَعْبَانَ) هه‌وه بۆمان و، بشمانگه‌یه‌نه به‌ مانگی ره‌مه‌زان".

---

(۱) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۰۴ / به‌ ژماره: ۶۴۲. رشته‌که‌ی لاوازه. بڕوانه: الْفُتُوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۳۳۲.

(۲) بڕوانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۳۰۶ / به‌ ژماره: ۶۴۸. ئیمامی (تُرْمِذِي) ش ئه‌م هه‌دیسه‌ی رپوایه‌ت کردوه‌و، فه‌رمووشیتی: هه‌دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) هه‌و، ئیمامی (حَاكِم) یش فه‌رموویه‌تی: رشته‌که‌ی (صَحِيح) هه‌. جا پێم سه‌یره، که‌ ئیمامی نه‌وه‌وی ته‌نها له‌ رینگه‌ی شیخی (ابْنُ السُّنِّي) رپوایه‌تی کردوه‌!!! بڕوانه: سُنَنُ التَّرْمِذِي / ۵ / ۴۵۲ / به‌ ژماره: ۳۳۶۶، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۲ / ۵۸۹ / به‌ ژماره: ۳۹۸۹.

(۳) بڕوانه: حَلِيَّةُ الْأَوْلِيَاءِ / ۶ / ۲۶۹.

ههروه ها ئهم حه ديسه مان به زياده يه كه وه له كتيه كه ي (ابن السنّي) شدا بۆ رپوايه ت كراوه.^(۱)

باسى نه و زيكرانه ي كه له پۆژوودا سونه تن

سونه ته كه سى پۆژوو گر نيه تى پۆژوو به دلۆ به زمان به يتي ت، وه كو بۆ عياده ته كانى تريش وتان. خو نه گهر ته نها به دل هيناي، نه وه به سى تى. به لام نه گهر ته نها به زمان هيناي، نه وه به بى ناكۆكى نه و نيه ته جيگه ي بۆ ناگري ت و درووست نيه.

سونه تيشه نه گهر له كاتى به پۆژوو بووندا كه سي ت كسه يه كى خراپى پى گوت، يان نه فاميه كى كرد به رامبه رى، نه و دوو جار يان زياتر پى بلي ت: من به پۆژووم.

بۆمان رپوايه ت كراوه له هه ردوو سه حى بوخارى و موسلي مدا، له هاوه لى خوشه ويست (أبو هريرة) وه (خو اى لى رازى يت)، كه پيغه مبه رى خوا (درودى خو اى لى يت) فه رموويه تى: «الصَّيَّامُ جُنَّةٌ، فَإِذَا صَامَ أَحَدُكُمْ فَلَا يَرْفُثُ وَلَا يَجْهَلُ، وَإِنْ أَمْرٌ قَاتِلُهُ أَوْ شَاتَمُهُ، فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، إِنِّي صَائِمٌ، مَرَّتَيْنِ».^(۲) واته: "پۆژوو قه لغان و به ربه سته بۆ پۆژوه وان له تاوانى دنيا و له سزاي دوا پۆژ، جا نه گهر يه كي ت له ئيه و پۆژووى گرت، با قسه ي خراپ و نه فامى نه كات و، نه گهر كه سي كيش شه رى پى گي را، يان قسه ي پى گوت، با نه و دوو جار بلي ت: (من به پۆژووم)".

منيش ده لي ت: وتراوه: با نه و قسه يه به زمان بكات، به جو ريك كه نه و كه سه ي قسه خراپه كه ي به رامبه رى كردوه گو ئى لي يت، به لكو واز به يتي ت. وتراو يشه: با

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابن السنّي) / ۳۱۰ / به ژماره: ۶۵۹. زياده كesh بري تيه له مه: «إِنَّ لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ لَيْلَةٌ غَرَاءٌ، وَيَوْمُهَا يَوْمٌ أَزْهَرُ».

(۲) بروانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۲ / ۶۷۰ / به ژماره: ۱۷۹۵، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۸۰۶ / به ژماره: ۱۱۵۱.

به دل بیلیت، تاوه کو خوی له بی نه ده بی که سه نه فامه که بیاریت و، پاریزگاری له روزه که ی خوی بکات. جا بچوونی یه که میان به هیز تره.

بوشمان ریوایت کراوه له هردوو کتیه که ی نیمامی (تَرْمِذِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) دا، له هاوه لی خوشه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، که فهرموویه تی: پیغه مبری خوا (دروودی خوای له سر بیت) فهرموویه تی: «ثَلَاثَةٌ لَا تُرَدُّ دَعْوَتُهُمْ: الصَّائِمُ حَتَّى يُفِطِرَ، وَالْإِمَامُ الْعَادِلُ، وَدَعْوَةُ الْمَظْلُومِ». واته: "سی که س نزاو پارانه وه یان ره د ناکریته وه: روزه وان هه تا به ربانگ ده کاته وه، پیشه و او فهرمانپه وای دادپه روه رو، دوعای که سی سته ملیکراو".

نیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ه.^(۱)

منیش ده لیم: ریوایت ته که بهم جوړه هاتوه (حَتَّى يُفِطِرَ). خواش له هه موو که سیک زانا تره.^(۲)

نه وه ی که سی روزه وان له کاتی به ربانگ کردنه ودا ده یلیت

بومان ریوایت کراوه له (سُنَنِی) (أَبُو دَاوُد) و (تَسَائِيّ) دا، له هاوه لی خوشه ویست (ابْنُ عُمَرَ) وه (خوا له هردو وکیان رازی بیت)، که نه گهر پیغه مبری خوا (دروودی خوای له سر بیت)، به ربانگی بکر دایه ته وه، ده یفه رموو: «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ

---

(۱) بروانه: سُنَنِ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۷۸ / به ژماره: ۳۵۹۸، و سُنَنِ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۵۵۷ / به ژماره: ۱۷۵۲.

(۲) شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: وه کو بلیت نیمامی نه وه ی بهم فهرمايشته ی نامازه بو نه وه ده کات، که نه و ته عبیره بهم جوړه ش ریوایت کراوه (حِينَ يُفِطِرَ). جا راسته که بهم جوړه ش ریوایت کراوه. بروانه: تَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۱۹۸، وَالْفَتْوَحَاتُ الرَّبَّانِيَّة / ۴ / ۳۳۸.

الْعُرُوقُ، وَتَبَتِ الْأَجْرُ إِن شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى». ^(۱) واته: "تینویتی رۆیشتو، ده‌ماره‌کان ته‌رپوونه‌وهو، پاداشتیش ده‌ستکه‌وت، نه‌گهر خوا بیه‌ویت".

منیش ده‌لیم: وشه‌ی (ظَمًا) کۆتاییه‌که‌ی درێژناکرێته‌وه‌و، به‌مانای تینویتی دیت. خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمًا﴾ [الثوبه: ۱۲۰]. جا نه‌مه نه‌گهرچی روونو ناشکراشه، به‌لام بۆیه‌باسم کرد، چونکه‌خه‌لکم بینوه‌که‌لیی گۆراوه‌و، وای زانیوه‌درێژ ده‌کرێته‌وه‌و. (واته: به‌ (ظَمًا) خوێندویه‌تیه‌وه‌و). ^(۲)

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌له‌ (سُنَن) ی (أَبُو دَاوُد) دا، له‌ زانای پایه‌به‌رزى شوێنکه‌وتوان (مُعَاذ) ی کورێ (زُهْرَة) وه، که‌ پێگه‌یشتوه، نه‌گهر پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)، به‌ربانگی بکردایه‌ته‌وه‌و، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ صُمْتُ، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْتُ». واته: "خوایه، بۆ تۆ به‌رپۆژوو بووم، له‌سه‌ر رزق و پۆزی تۆش به‌ربانگم کرده‌وه". ^(۳)

نیمامی (أَبُو دَاوُد) به‌م جوړه به‌ (مُرْسَل) ی رپوایه‌تی کردوه.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه‌له‌ کتێبه‌که‌ی (ابْنُ السُّنِّي) دا، له‌ (مُعَاذ) ی کورێ (زُهْرَة) وه، که‌ فه‌رموویه‌تی: نه‌گهر پێغه‌مبه‌رى خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بێت)،

---

(۱) ب‌روانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۷۱۹ / به‌ ژماره: ۲۳۵۷، وَسُنَنُ التَّسَائِي / ۲ / ۲۵۵ / به‌ ژماره: ۳۳۲۹. شێخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) هه‌. ب‌روانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۳۳۹.

(۲) زانای پایه‌به‌رز مه‌لا عه‌لی قاری فه‌رموویه‌تی: ئەم فه‌رمایشته‌ی نیمامی نه‌وه‌وی جیگه‌ی سه‌رنجه‌. چونکه‌ ئەو وشه‌یه‌ له‌ نایه‌ته‌که‌دا به‌ (ظَمًا) یش خوێنراوه‌ته‌وه‌. هه‌روه‌ها له‌ قاموسیشدا هاته‌و: که‌ مه‌صده‌ری (ظَمِيَ) به‌م دوو جوړه‌ هاته‌و: (ظَمًا) و (ظَمَاء). نه‌وجا فه‌رموویه‌تی: ر‌ه‌نگه‌ نیمامی نه‌وه‌وی مه‌به‌ستی ئەوه‌ بێت، که‌ ئەو وشه‌یه‌ له‌رووی رپوایه‌وه‌ هه‌ر به‌ (ظَمًا) هاته‌و، نه‌که‌ به‌فه‌رموویت له‌رووی زمانه‌وانیه‌وه‌ به‌ (ظَمَاء) نه‌هاته‌و. ب‌روانه: مِرْقَاةُ الْمَفَاتِيحِ / ۴ / ۱۳۸۶.

(۳) ب‌روانه: سُنَنُ أَبِي دَاوُد / ۱ / ۷۱۹ / به‌ ژماره: ۲۳۵۸.

بهربانگی بکردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَعَانَنِي، فَصُمْتُ، وَرَزَقَنِي، فَأَفْطَرْتُ».^(۱) واته: "سویاس و ستایش بۆ نه‌و خویایه‌ی، که هاوکاری کردم، تا به‌رۆزوو بووم، رزق و رۆزیشی دام، تا به‌ربانگم کرده‌وه".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له کتیبه‌که‌ی (ابنُ السُّنَّی) دا، له هاوه‌لی خوشه‌ویست (ابنُ عَبَّاس) هوه (خوا له هه‌ردووکیان رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: نه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، به‌ربانگی بکردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: «اللَّهُمَّ، لَكَ صُمْنَا، وَعَلَى رِزْقِكَ أَفْطَرْنَا، فَتَقَبَّلْ مِنَّا، إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».^(۲) واته: "خویایه بۆ تو به‌رۆزوو بووینو، له‌سه‌ر رزق و رۆزی تو به‌ربانگمان کرده‌وه، ده‌ی تو‌ش لی‌مان وه‌رگه‌ه، به‌راستی تو بیسه‌رو زانایت".

بۆشمان ریوایه‌ت کراوه له هه‌ردوو کتیبه‌که‌ی (ابنُ مَاجَه) و (ابنُ السُّنَّی) دا، له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (أَبِي مَلِيكَةَ) وه، نه‌ویش له هاوه‌لی خوشه‌ویست (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) ی کوری (عَاص) هوه (خوا له خۆی و باوکی‌ی رازی بیت)، که فه‌رموویه‌تی: له پیغه‌مبه‌ری خوام بیسته‌وه (درودی خوی له‌سه‌ر بیت)، که فه‌رموویه‌تی: «إِنَّ لِلصَّائِمِ عِنْدَ فِطْرِهِ لِدَعْوَةٍ مَا تُرَدُّ». واته: "به‌راستی رۆژوه‌وان له‌کاتی به‌ربانگدا نزاو پارانه‌ویه‌کی هه‌یه، رهد ناکریته‌وه".

پیشه‌وای پایه‌به‌رز (ابنُ أَبِي مَلِيكَةَ) فه‌رموویه‌تی: گویم له (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (عَمْرُو) وه‌بوو، نه‌گهر به‌ربانگی بکردایه‌ته‌وه، ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنَّي) / ۲۲۶ / به ژماره: ۴۷۹. نه‌میش هه‌ر وه‌کو هه‌دیه‌که‌ی پیشوو هه‌دیسیکی (مُرْسَل) هه‌.

(۲) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابنُ السُّنَّي) / ۲۲۶ - ۲۲۷ / به ژماره: ۴۸۰. رسته‌که‌ی زۆر لاوازه. بروانه: الْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۳۳۹.

بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي).^(۱) واتە: (خوایه بهو ره‌حه‌ت و میهره‌بانی‌ی خۆت، که هه‌موو شتیکی گرتۆته‌وه، داوات لی ده‌که‌م لیم خۆش بییت).

ئه‌گهر که‌سی پۆژموان لای که‌سیک به‌ریانگ بکاته‌وه چی بلیت؟

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌ له (سُنَنِی (أَبُو دَاوُد) و له‌ غه‌یری ئه‌ویشدا به‌ ریشه‌یه‌کی (صَحِيح)، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) به‌وه (خوای لی‌پازی بییت)، که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بییت)، ته‌شریفی هه‌تا بۆلای هاوه‌لی خۆشه‌ویست (سَعْد)ی کورپی (عَبَادَة) و، ئه‌ویش نان و میوژی هه‌تایه‌ خزمه‌تی.^(۲) جا پیغه‌مبه‌ری خوا ده‌ستی کرد به‌ خواردن و، دواتر فه‌رمووی: «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمْ الْمَلَائِكَةُ». ^(۳) واته: "داواکارم له‌ په‌روه‌ردگار هه‌میشه‌ پۆژه‌وانان به‌ریانگتان له‌لا بکه‌نه‌وه‌و، چاکه‌کارانیش ناتان بخۆن و، فریشه‌کانیش داوای لی‌خۆشبوون و میهره‌بانی خواتان بۆ بکه‌ن".

بۆشان رپوایه‌ت کراوه‌ له‌ کتێبه‌که‌ی (ابْنُ السُّنِّي)دا، له‌ هاوه‌لی خۆشه‌ویست (أَنَس) به‌وه (خوای لی‌پازی بییت)، که‌ فه‌رموویه‌تی: ئه‌گهر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای

---

(۱) بڕوانه: سُنُنُ ابْنِ مَاجَه / ۱ / ۵۵۷ / به‌ ژماره: ۱۷۵۳، وَعَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۷ / به‌ ژماره: ۴۸۱. شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: حه‌دیسێکی (حَسَن) به‌. بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۲۰۲، وَالْفَتْوحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۳۴۲.

(۲) له‌ زۆربه‌ی نۆسخه‌کاندا به‌م جوړه‌ هاتوه (بِخُبْرٍ وَزَيْتٍ). جا شیخی عه‌سقه‌لانی فه‌رموویه‌تی: وا ده‌زانم خۆی (زَيْب) به‌وه، به‌ هه‌له‌ گۆردراوه‌ بۆ (زَيْت). بڕوانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَار / ۵ / ۲۰۴.

(۳) بڕوانه: سُنُنُ أَبِي دَاوُد / ۲ / ۳۹۵ / به‌ ژماره: ۳۸۵۴.

له سدر بیت)، بهربانگی لای خه لکیک بگردایه ته وه، دوعای بۆ ده کردن و، دهیفرموو:
 «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الْأَبْرَارُ، وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلَائِكَةُ». ^(۱)

نزاو پاپانه وی شهوی قه در (لَیْلَةُ الْقَدَرِ)

بۆمان ریوایهت کراوه له کتیبه کانی ئیمامی (تَرْمِذِيّ) و (تَسَانِيّ) و (ابْنُ مَاجَه) و له غهیری ئهوانیشدا، به چهند رستهیه کی (صَحِيح)، له (عَائِشَةُ) ی دایکی ئیماندارانه وه (خوای لَیْلازی بیت)، که فهرموویه تی: عهرزی پیغه مبهری خوام کرد: قوربان نه گهر زانیم شهوی قه در کام شهویه، چی تیدا بلیم؟ ئه ویش فهرمووی: بَلَى «اللَّهُمَّ، إِنَّكَ عَفُوٌّ، تُحِبُّ الْعَفْوَ، فَاعْفُ عَنِّي». واته: "خوایه، تۆ زاتیکی لیبوردیه تی و، لیبوردنیش خۆش ده ویت، جا که وابوو لیم خوشبه".

ئیمامی (تَرْمِذِيّ) فهرموویه تی: حه دیسیکی (حَسَن) ی (صَحِيح) ه. ^(۲)

هاوه لا ئه مان (ره حه تی خویان لَیْلا) فهرموویانه: سونه ته له و شه وه دا زۆر له م دوعایه بکات و، سونه ته قورئانیش بخوینیت و، ئه و زیکرو دوعایانه ی تریش بکات، که له جینگه پیروژه کاندای سونه تن و، ئیمه ش پیشت به کۆمه ل و به په رت و بلاویش باسمان کردن.

---

(۱) بروانه: عَمَلُ الْيَوْمِ وَاللَّيْلَةِ (ابْنُ السُّنِّي) / ۲۲۷ / به ژماره: ۴۸۲. شیخی عه سقه لانی فهرموویه تی: رسته که ی له جۆری (حَسَن) ه. بروانه: نَتَائِجُ الْأَفْكَارِ / ۵ / ۲۰۴.

(۲) بروانه: سُنَنُ التَّرْمِذِيّ / ۵ / ۵۳۴ / به ژماره: ۳۵۱۳، وَسُنَنُ التَّسَانِيّ الْكُبْرَى / ۶ / ۲۱۸ / به ژماره: ۱۰۷۰۸، وَسُنَنُ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۲۶۵ / به ژماره: ۳۸۵۰، وَالْمُسْتَدْرَكُ عَلَى الصَّحِيحَيْنِ / ۱ / ۷۱۲ / به ژماره: ۱۹۴۲.

ئىمامى (شَافِعِيّ) (رەحمەتى خىۋاي لى يىت) فەرموۋىيەتى: (مەن بە سۈنەتى دەزانم، كە
مىرۇقى مۇسۇلمان لە شەۋى قەدردا چەنەنك كۆشش دەكات، لە رۆزە كەشىدا
ھەروە كە شەۋە كەى بىكات). ئەمە دەقى فەرمايشتە كەى ئەو بوو.

ھەروەھا سۈنەتە لە شەۋى قەدردا زۆر دوعا بۆ كاروبارى مۇسۇلمانان بىكات.
چۈنكە ئەمە نىشانەۋ پىشەۋى پىۋچاكان و بەندە راسالەكانى خىۋاي گەۋرەيە.
تەۋفىقىش تەنھا بە دەستى خىۋايە.

باسى زىكرەكانى مانەۋە ئەناۋ مىزگەۋتدا (الاختىكاف)

سۈنەتە مىرۇقى مۇسۇلمان لە ئىعتىكافدا قورئان زۆر بىخۇنىت، زىكرەكانى
تريش زۆر بىكات.

((کتیبی زیکره کانی حه ج))

بزانه که ئەو زیکرو دوایانە ی که له حەجدا دەکرێن زۆر زۆرن، بەلام ئێمە
تەنها ئاماژە بە گەرنگەکانیان دەکەین.

جا ئەو زیکرانە دەبن بە دوو بەشەو:

● زیکرەکانی سەفەر کردن بۆ حەج.

● زیکرەکانی خودی حەج کردن.

سەبارەت بەو زیکرانە ی له سەفەری حەجدا دەکرێن، ئەو دوایان دەخەین و، -
ئەگەر خوای گەوره بیهوێت- له زیکرەکانی سەفەر کردندا باسیان دەکەین.

سەبارەت بەو زیکرانەش که له خودی حەج کردندا دەکرێن، ئەو ئەگەر
خوای گەوره بیهوێت هەر بەهێی ریزبەندی راپەراندنی کارەکانی حەج کردن باسیان
دەکەین و، منیش بەلگەو حەدیسەکان بۆ زۆربەیان ناھێمەو و لایان دەبەم،
لەبەرئەو کتێبە که درێژ نەبێتەو، کەسی خۆنەر بیتاقەت و ماندوو نەکات. چونکە
ئەم باسە زۆر درێژە، بۆیە -ئەگەر خوای گەوره بیهوێت- بەشیوەیەکی کورت و
پوخت باسی دەکەم.

یە کەم زیکرێک لەوانە ئەوێ، که ئەگەر ویستی ئیحرام بیهستیت، با خۆی
بشۆڕیت و، دەستوێژ بگریت و، بەرگ و پۆشاکی ئیحرام لەبەر بکات.

پێشتریش باسمان کرد، که ئەو کەسە ی دەستوێژ دەگریت چی زیکرێک
دەکات و، ئەو کەسەش خۆی دەشۆڕیت چی زیکرێک دەکات و، چی زیکرێکیش
دەکات ئەگەر پۆشاکیک لەبەر بکات.

پاشان دوو رێکات نوێژ دەکات. پێشتریش زیکرەکانی نوێژمان باس کرد.

جا سونه ته له ړکاتی په که می نویژه که دا، له دواى سوره تی (الْفَاتِحَة) وه سوره تی ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ بخوینیت و، له ړکاتی دوه میشدا سوره تی ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ بخوینیت.

پاشان نه گهر له نویژه که بوویه وه، سونه ته هر دوعایه ک خوۍ دهیه ویت بیکات و، پشتریش باسی کومه لیک لهو دوعاو زیکرانه مان کرد، که له دواى نویژه کانه وه ده کرین.

پاشان نه گهر نیازی ئیحرامی هه بوو، با به دل نیه ت بهینیت و، سونه تیشه بو یارمه تیدانی دلی به زمانیش بلیت: نیه تم هیه واجبی حج جیه جی ده که م، ئیحرام به حج ده به ستم بو خواى گه وړه. نه و جا ده ست بکات به (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ).

جا نه وه ی که واجبه بریتیه له نیه تهینان به دل و، نه وه ی زمانه که سونه ته. بویه نه گهر ته نها به دل نیه تی هینا، نه وه به سه. به لام نه گهر ته نها به زمان هینا، نه وه به س نیه.

پشه وای پایه بهرز (أَبُو الْفَتْح) (سَلِيم) ی کورۍ (أَيُّوب) ی (رازۍ) فهرموویه تی: نه گهر له دواى نیه تهینانه وه بلیت: (اللَّهُمَّ لَكَ أَخْرَمُ نَفْسِي وَشَعْرِي وَبَشْرِي وَلَحْمِي وَدَمِي) نه وه باشره. واته: (خوايه ته نها بو تو گيان و مووی لاشه م و پست و گوشت و خوینم ده خه مه ئیحرامه وه).

یه کیکی تر له زانایان فهرموویه تی: هه روه ها با بلیت: (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لَا شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنَّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكُ، لَا شَرِيكَ لَكَ). که نه مه ده قی ته لبیه کردنی پیغه مبه ری خوايه (دروودی خواى له سر بیت).

سونه تیشه له یه که م جاری ته لبیه کردنه که دا بلیت (لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ بِحَجٍّ)، نه گهر ئیحرامی به حج به ستموو. یان بلیت: (لَبَّيْكَ بِعُمْرَةٍ)، نه گهر ئیحرامی به (عُمْرَة)

به‌ستبوو. ئیتر به‌پئی مه‌زه‌به‌بی درووستی هه‌لبژێردراو له‌دواى ئه‌و جاره له ته‌لبیه‌کانی دواتردا باسی چه‌ج و عومره‌ناکات.

ئه‌وجا بزانه که ته‌لبیه‌کردن سونه‌ته. بۆیه ئه‌گه‌ر نه‌یشیکات، چه‌ج و عومره‌که‌ی هه‌ر درووستن، هه‌یچیشی ناکه‌وێته سه‌ر. به‌لام فه‌زلیکی گه‌وره‌ی له‌ده‌ست ده‌رچه‌وه‌و، شوێنی پێغه‌مبه‌ری خواش (دروودی خۆی له‌سه‌ر بیت) نه‌که‌وتوه‌.

ئهمه‌ش بۆچوونی درووستی مه‌زه‌به‌به‌که‌ی ئیمه‌و مه‌زه‌به‌بی زۆربه‌ی زانایانیشه. به‌لام هه‌ندیک له‌هاوه‌لانمان ته‌لبیه‌کردنیان به‌ واجب داناوه‌و، هه‌ندیکیشیان به‌مه‌رجی درووستی چه‌جه‌که‌یان داناوه‌. جا بۆچوونی راست ئه‌وه‌ی یه‌که‌میانیه‌. به‌لام هه‌م له‌به‌ر شوێنه‌که‌وتنی پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی له‌سه‌ر بیت) و، هه‌م له‌به‌ر ده‌رچوونیش له‌و راجیایه‌ سونه‌ته بکریته‌و ته‌رك نه‌کریته‌. خواش له‌هه‌موو که‌س زانا ته‌ره‌.

جا ئه‌گه‌ر ئیحرامی بۆ که‌سیکی ته‌ره‌به‌ست، ئه‌وه‌ با بلیته‌: نه‌مه‌ چه‌ج ده‌که‌مو، ئیحرامیش به‌ چه‌ج ده‌به‌ستم بۆ خۆی گه‌وره‌ له‌بریتی فلانه‌ که‌س، (لَئِکَ اللَّهُمَّ عَنْ فُلَانٍ)..... هه‌تا کۆتایی ئه‌و زیکرانه‌ی، که‌ که‌سیک بۆ خۆی ده‌یانکات، ئه‌گه‌ر ئیحرام بۆ خۆی به‌ستیت.

{هه‌که‌مکه‌کانی ته‌لبیه‌کردن}

سونه‌ته‌ له‌دواى ته‌لبیه‌کردنه‌که‌ سه‌لاوات بدات له‌سه‌ر پێغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خۆی له‌سه‌ر بیت) و، سونه‌تیشه‌ پاریته‌وه‌ بۆ خۆی و بۆ هه‌ر که‌سیکیش خۆی بیه‌وێت، بۆ دنیاو بۆ دوا‌ڕۆژو، داواى ر‌ه‌زامه‌ندی و به‌هه‌شت له‌ خۆی په‌روه‌ردگار بکات و، په‌ناى پێ بکریته‌ له‌ ناگری سه‌ختی جه‌هه‌نم.

سونه تیشه له هه موو حاله تیکدا تهلبیه زۆر بکات، چی به راوه ستانه وه، یان به دانیشتنه وه، یان به سواری، یان به ږاکشان، یان له کاتی دابه زین، یان له کاتی ږی کردن، یان به بی ده ستوژی، یان به لهش گرانی، یان له کاتی سوږی مانگانه ی نافرته دا. هه روو ها له کاتی تازه بوونه وه و گوږانی حاله ته کانیشدا به پی کات و شوین سونه ته هه تهلبیه بکات، وه کو هاتی شه و ږوژو، کاتی به ره به یان و، کاتی به یه کگه یشتن و کو بوونه وه ی دۆست و هاوږپکان و، له کاتی هه ستانه وه و، دانیشن و، به ره و ژوور که و، به ره و خوار که و، سوار بوون و دابه زین و، له دوا ی نوژه کانه وه و، له هه موو مزگه و ته کاندا.

ږاسترین بوچوون له سه ر ئه وه یه، که له کاتی (طواف) و ها توچوی نیوان سه فاو مه روو دا تهلبیه ناکات. چونکه ئه وان زیکری تایبه ت به خو یان هه یه.

هه روو ها سونه ته له کاتی تهلبیه کردندا ئه و نه ده دهنگ بهرز بکاته وه، که بو خوی زه حه ت نه ییت. به لام نافرته بو ی نه دهنگ بهرز بکاته وه. چونکه دهنگی ترسی تو شبوونی فیتنه ی لی ده کریت.

سونه تیشه هه موو جاړیک سی جار یان زیاتر صیغه ی تهلبیه که بلتیه وه و، به شوینیه کدا بیان هییت و، به قسه یان به شتی تر له یه کیان نه به چریت. خو ئه گه ر که سیک سلوی لی کرد، با وه لامی سلوه که ی بداته وه. به لام ناپه سه نه ده له و حاله ته دا سلوی لی بکریت.

هه روو ها ئه گه ر شتیکی بینی، که سه رنجی ږاکیشا، با په ږه و له پیغه مبه ری خوا (دروودی خوی له سه ر بیت) بکات و، بلتیت: (لَیْکَ اِنَّ الْعِشَ عِشُ الْآخِرَةَ).

ئه و جا بزانه که تهلبیه کردن هه ر سونه ته، هه تا له ږوژی جه ژندا به رده کان ده گرته جه مبه ری عقه به {که نزیکترینی سی جه مبه که یه له شاری (مگه) ی ږیروژه وه}، یان تا ئه و کاته ی که (طواف) ی (افاضه) ده کات (که یه کیکه له

پایه‌کانی حەج و، حەجیش بەبێ ئەو درووست نیه)، ئەگەر ئەمی پێشخست بەسەر
جەمرە ی عەقە بەدا.

جا ئەگەر دەستی کرد بە یەکیك لەم دوانە، با هەر لە سەرەتای دەست
پێکردنیهوه واز لە تەلبیە کردن بهێت و، خۆی بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردنەوه خەریك
بکات.

ئیمامی (شافعی) فەرموویەتی: با کەسی عومرە کار هەر تەلبیە بکات، تا ئەو
کاتەی دەست دەهێت بە بەردە ڕەشە کەدا.^(۱)

باسیک: {ئەگەر گەیشته حەرەمی شاری مەکە ی پیرۆز چی بلیت؟}

ئەگەر ئەو کەسە ی ئیحرامی بەستووە گەیشته سنوری حەرەمی شاری (مکة) -
خوای گەورە پیرۆزتری بکات-، سونەتە بلیت: (اللَّهُمَّ، هَذَا حَرَمُكَ وَأَمْسُكَ،
فَحَرِّمْنِي عَلَى النَّارِ، وَأَمْنِي مِنْ عَذَابِكَ يَوْمَ تَبْعُ عِبَادَكَ، وَاجْعَلْنِي مِنْ أَوْلِيائِكَ وَأَهْلِ
طَاعَتِكَ). واتە: (خوایە، ئەمە حەرەم و جێگە ی ئەمن و ئاسایشی تۆیە، جا لیت
دەپاریتمەوه کە لاشەم لە ئاگر حەرام بکەو، لەو پۆژەشدا کە بەندە کانت زینلوو
دەکەیتەوه، لە سزای خۆت بمپاریزەو، بکە بە یەکیك لە دوستانەکانی خۆت و، بە
یەکیك لەو کەسانە ی گوێڕایەلی و فرمانبەرداریت دەکەن).

هەروەها هەر دوایەکی تریشی پێخۆش بوو، با بیکات.

---

(۱) واتە: تا ئەو کاتەی دەست دەکات بە (طواف)، ئێر ئایا بۆی بکریت دەست بهێت بە
بەردە ڕەشە کەدا یان نا. بڕوانە: اللّٰم / ۳ / ۵۲۹.

باسيک: {نه گهر چاوی به که عبهی پیروز کهوت چی بلیت؟}

نه گهر چوه ناو شاری (مکة) ی پیروزه وهو، چاوی کهوته سهر که عبهی پیروزو، گه یشته ناو مزگهوت، سونه ته دهسته کانی بهرز بکاته وهو، دوعا بکات. چونکه له حه دیسدا هاتوه که دوعای که سی موسولمان له کاتی بینینی که عبهدا گیرایه.^(۱)

ههروه ها با لهو کاته دا بلیت: (اللَّهُمَّ، زِدْ هَذَا الْبَيْتَ تَشْرِيفاً وَتَعْظِيماً وَتَكْرِماً وَمَهَابَةً، وَزِدْ مِنْ شَرَفِهِ وَكَرَمِهِ مِمَّنْ حَجَّهٗ أَوْ اعْتَمَرَهُ تَشْرِيفاً وَتَكْرِماً وَتَعْظِيماً وَبِرّاً).
واته: (خوایه نهم ماله زیاتر پیروزو گه وره و بهر پیرو سامدار بکهو، نهو که سهش که هاتوه بو حه ج یان بو عومره و، به چاوی پیروزی و ریزه وه ته ماشای کردوه، توش زیاتر ریزدارو پایه بهرزی بکهو، چاکه ی له گه لدا بکه).

ههروه ها با بلیت: (اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلَامُ وَمِنْكَ السَّلَامُ، حِينَا رَبَّنَا بِالسَّلَامِ). پاشان بپارێته وهو داوای خهیری دنیاو دواپوژ بکاتو، له کاتی چونه ژووره وهی مزگهوتیشدا هه ره نه وه بلیت، که له سه ره تایی نهم کتیه وه باسما کرد، بو چوونه ژووره وهی هه موو مزگهوته کان.

باسی زیکر مکانی (طواف) کردن

سونه ته یه کهم جار له کاتی دهست هینان به بهرده ره شه که داو، له سه ره تایی دهست کردن به (طواف) دا بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ اللَّهُمَّ، إِيْمَاناً بِكَ، وَتَصَدِيقاً بِكِتَابِكَ، وَوَفَاءً بِعَهْدِكَ، وَاتِّبَاعاً لِسُنَّةِ نَبِيِّكَ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). واته: (به ناوی خواوه، خواش له هه موان گه وره تره. خوایه، نهم کاره ده کهم وه کو

(۱) بپروانه: نَتَائِجُ الْاَفْكَار / ۵ / ۲۵۷ - ۲۵۸.

باوهړتک به تۆو، بهراستدانانی کتیب و قورئانه کهت و، وهفایهک به پهیمانه کهت و، شوینکهوتنی سونهتی پیغهمبهره کهت — دروودی خوی لهسهر بیت—).

ههروهها سونهته نهم زیکره له ههموو (طَوَاف) ټکدا دووباره بکاتهوه، لهکاتی گهیشتنی به بهرامبهری بهرده رهشه که.

نهما لهکاتی هیواش راگردنه کهی سی سوورانهوه کهی یه کهمدا، با بلیت: (اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ حَجًّا مَبْرُورًا، وَذَنْبًا مَغْفُورًا، وَسَعْيًا مَشْكُورًا). واته: (خوایه بیکه به حه جیکی لیوه رگراوو، تاوانیکی لیخو شبوو، ههولو کو ششیکی به پاداشت). له چوار سورانهوه کهی تریشدا که ماون، با بلیت: (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ، وَارْحَمْ، وَاعْفُ عَمَّا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ. اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). واته: (خوایه، لیم خوشبهو، پهحم پی بکهو، لهو تاوانانهشم بیوره، که خوت بیان ده زانیت. چونکه بهراستی تو زور دهمه لاتندارو بهمتواناو بهخشندهو میهره بانیت. خوایه، نهی پهروه رداگاران، له دنیا چاکه مان بدمیتی و، له دواړوژیشدا هه چاکه مان بدهیتی و، له سزای ناگری دوزه خیش بمانپارتزه).

نیمامی (شَافِعِي) (پهحمی خوی لی بیت) فهرموویهتی: پیتم خوشه له (طَوَاف) دا بوتريت: (اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

ههروهها فهرموویهتی: پیتم خوشه که نهم دوعایه له ههموو سورانهوه کاندا بوتريت.

سونه تیشه له نیوان ههموو سورانهوه کاندا نهو دوعایانه بکات، که پی خوشه بو دین و دنیای خوی یان کهسیکی تر. خو نه گهر کهسیک دوعا بکات و، کوهمه لیکش (آمِنْ) بکهن، نهو هه کاریکی باشه.

له زانای پایه بهرز شیخ (حَسَن) ی (بَصْرِي) هوه (پهحمی خوی لی بیت) هاتوه، که نزاو پارانهوه لهوی له پانزه (۱۵) جیگه دا گرا دهییت: له (طَوَاف) داو، له لای

(مُلْتَزَم) داو، له ژیر (مِزَاب) داو، له ناو (بَيْت) داو، لای سهرچاوهی ئاوی (زَمَزَم) داو، له سهر کیوی (صَفَا) و (مَرْوَة) و، له هاتن و چوونی نیوانیانداو، له پستی مهقامی هزرهتی ئبراهیم، له (عَرَفَات) و، له (مُزْدَلِفَة) و، له (مِنَى) و، لای سی (جَمْرَة) که دا. بویه نهو کهسه له لوتفی خوا بیبهشه، که لهو جیگایانه دا دوعای زور ناکات و، زور ناپارپته وه.

مهزه بی ئیمامی (شَافِعِي) و زۆرینهی هاوه له کانیشی نهو هیه، که خویندنی قورئان له کاتی (طَوَاف) دا سونه ته. چونکه کاتی زیکر کردنه و، باشترین زیکریش بریتیه له خویندنی قورئان. به لام زانای پایه بهرز (أَبُو عَبْدِ اللَّهِ) ی (حَلِيمِي) - که یه کیکه له گه وره ترین زانایانی مهزه بی ئیمامی (شَافِعِي) - پی وایه، که خویندنی قورئان له کاتی (طَوَاف) دا سونه تیه. چونکه نه گهر خویندنی قورئان له زیکر باشتر بوایه، پیغه مبهری خوا لی لانه ده دا. خو نه گهر کردیشیتی، نهوا نقل ده کرا، وه کو چوَن زیکر نقل کراوه. جا بوچوونی دروست نهو هی یه که میانه.

هاوه لاغان فهرموویانه: خویندنی قورئان له (طَوَاف) دا لهو دوعایانه باشره، که له فهرمایشتی پیغه مبهرو هاوه لان و شوینکه وتواندا نه هاتوون. سه بارهت به وان هه که له فهرمایشتی نهواندا هاتون، بوچوونی دروست له سهر نهو هیه، که نهوان له خویندنی قورئان باشرن. و تراشه: خویندنی قورئان لهوان باشره.

زانای پایه بهرز شیخ (أَبُو مُحَمَّد) ی (جُوْنِي) (به حه می خوی لی بیت) فهرموویه تی: سونه ته له رۆژه کانی به جیهینانی حه جدا خه قهیه کی قورئان له کاتی (طَوَاف) دا بکات، به مهش پاداشتیکی گه وری دهست ده که ویت. خواش له هه موو کهس زانا تره.

سونه تیشه که له (طَوَاف) و له دوو رکاته نوپژه که ی (طَوَاف) لیبویه وه چی دوعایه کی پێخۆشه بیکات. جا یه کیک لهو دوعایانه ی که سه بارهت بهو کاته هاتوه، نه مهیه: (اللَّهُمَّ، أَنَا عَبْدُكَ، وَأَبْنُ عَبْدِكَ، أَتَيْتُكَ بِذُنُوبٍ كَثِيرَةٍ وَأَعْمَالٍ سَيِّئَةٍ،

وَهَذَا مَقَامُ الْعَائِدِ بِكَ مِنَ النَّارِ، فَاغْفِرْ لِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ. واته: (خوايه من بهندهی توم، کوری بهندهی توشم، به تاوانیکی زورو، چه ندين کردهی خراپهوه هاترومه ته خزمهت، نهمهش جيگهی نهو که سیه پهنا به تو ده گریت له ناگری دوزه، دهی توش لیم خوشبه، چونکه بهراستی تو لیوردهی میهره بانیت).

باسی دوما کردن له (مُلتَزَمْ دا)

(مُلتَزَمْ): بریتیه له نیوان دهر گای که عبهی پیرو زو بهرده ره شه که. وه کو باسیشمان کرد دوما تیدا گرا ده بیت.

جا یه کیلک لهو دوعایانهی، که سهارهت بهم جيگه هاتوه نهمه یه: (اللَّهُمَّ، لَكَ الْحَمْدُ حَمْدًا يُؤَافِي نِعَمَكَ، وَيُكَافِي مُزِيدَكَ، أَحْمَدُكَ بِجَمِيعِ مَحَامِدِكَ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، عَلَى جَمِيعِ نِعَمِكَ، مَا عَلِمْتُ مِنْهَا، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَعَلَى كُلِّ حَالٍ. اللَّهُمَّ، صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ. اللَّهُمَّ، أَعِزَّنِي مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، وَأَعِزَّنِي مِنْ كُلِّ سُوءٍ، وَقَنِّعْنِي بِمَا رَزَقْتَنِي، وَبَارِكْ لِي فِيهِ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْنِي مِنْ أَكْرَمِ وَفْدِكَ عَلَيْكَ، وَأَلْزِمْنِي سَبِيلَ الْإِسْتِقَامَةِ حَتَّى أَلْقَاكَ، يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ). واته: (خوايه، سوپاسو ستایش هه ر بۆ تو یه، سوپاسو ستایشیکی وه ها، که له گه ل هه موو نازو نیعمه ته کانتدا بیتو، هاو تاو یه کسان بیت له گه ل زیاد بوونی نازو نیعمه ته کانتدا، سوپاسو ستایش ده کهم به هه موو جو ره کانی، نه وهی ده یز انمو، نه وهش نایز انمو، له سه ر هه موو نازو نیعمه ته کانت، نه وهی ده یز انمو، نه وهش نایز انمو، له سه ر هه موو حاله تیکیش. خوايه، دروودو سلاوی خو ت بر ژینه به سه ر پیغه مبهرو ئالو به یتی پیغه مبهردا. خوايه، له شه یتانی دور خراو له ره جه تی خو ت و له هه موو خراپه یه که په نام بدهو، به وهی پیت به خشیوم بمپار ژهرو، به ره که تیشی تی بخه بوم. خوايه بمکه به یه کیلک له بهر ژترینی نهو که سانهی که هاترونه ته خزمهت، هه تا به خزمه تیش

ده گهمده له سهر ږنگه ږاستو درووست بهیلره وه، نهی په روه ردگاری
عالمه).

پاشان هر دوعایه کی پتخوشه با بیکات.

باسی دوعاگردن له (حجرى نيسماعيلدا)

(حجرى): بریتیه لهو به شه زه ویده، که ده که ویتنه نیوان هردوو ږوکنه
شامیه که وه، به دیوارنیکى نزمى نیوه بازنه دهوره دراوه، لای هریه که له دوو
ږوکنه که وه دهوره که کی تیدایه^(۱). نه م جیگه به به شیک له بهیت داده نریتو،
وه کو باسیشمان کرد دوعا تیدا گرا ده بیت.

جایه کیک لهو دوعایانه، که له هدیسا سه بارهت به م جیگه هاتوه
نهمه ده: (یا رَبِّ، أَتَيْتَكَ مِنْ شَقَّةٍ بَعِيدَةٍ مُؤَمَّلًا مَعْرُوفًا، فَأَنْلِنِي مَعْرُوفًا مِنْ مَعْرُوفِكَ،
تُغْنِنِي بِهِ عَنْ مَعْرُوفٍ مِنْ سِوَاكَ، يَا مَعْرُوفًا بِالْمَعْرُوفِ). واته: (خوايه، له گهشتو
ږنگایه کی دوورو ناره حهت و زه هته وه هاتو مته خزمهت، نومیدم به چاکه کی تو
هده، دهی تو ش چاکه به که له چاکه کانی خوتم له گه لدا بکه، تا له چاکه کی غه یری
تو بیتازم بکات، نهی نهو که سهی به کردنی کارى چاک ناسراویت).

---

(۱) پروانه: رَوْضَةُ الطَّالِبِينَ وَعُمْدَةُ الْمُفْتِنِينَ / ۳ / ۸۰.

باسی دوما کردن له ناو (بیت ۱۵)

پیشتر باسمان کرد که دوما تیدا گرا ده بیت.

بوشمان ریوایت کراوه له کتیه که ی ئیمامی (تَسَانِي) دا، له هاو ملی
خۆشه ویست (أَسَامَة) ی کور ی (زَیْد) هوه (خوا له ههردووکیان پازی بیت)، که کاتیک
پتغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) ته شریفی برده ناو به پته هوه، پرووی کرده
دیواری پشته هوی که عبهو، پوخسارو پروومه تی خوی له سهر داناو، سوپاس و
ستایشی خوی گه وری کردو، لیبی پاراپیه وهو، داوای لیخۆشبوونی لی کردو،
پاشان ته شریفی برد به رهو هه ریه که له گۆشه کانی که عبهو، پرووی تیکرد به (الله
أكبر) کردنو، به (لا إله إلا الله) و، به (سُبْحَانَ اللَّهِ) و، به (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و، به
پارانه وهو، به (استغفر الله) کردنو، پاشان ته شریفی هتیا به دهره وه. ^(۱)

باسی زیکره کانی ها توچوی نیوان (صفا) و (مروة)

پیشتر باسمان کرد که دوما تیدا گرا ده بیت.

جا سونه ته له سهر کتوی (صَفَا) زۆر به پتوه رابوه ستیت و، روو بکاته قبیله و،
(الله أكبر) بکات و، بهاریته وهو، بلیت: (الله أكبر، الله أكبر، الله أكبر، وَلِلَّهِ الْحَمْدُ،
الله أكبر عَلَى مَا هَدَانَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَوْلَانَا، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ. لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ، أَنْجَزَ وَعْدَهُ، وَتَصَرَّ عَبْدُهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَلَا نَعْبُدُ إِلَّا إِيَّاهُ،
مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ، وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ. اللَّهُمَّ، إِنَّكَ قُلْتَ: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾

(۱) پروانه: سُنُّ التَّسَانِي / ۵ / ۲۱۹ / به ژماره: ۲۹۱۴. شیخی عهسقه لانی فەرموویمتی:

حه دیسینکی (صَحِيح) ه. پروانه: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۳۹۴.

[غافر: ٦٠]، وَإِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ، وَإِنِّي أَسْأَلُكَ كَمَا هَدَيْتَنِي لِلْإِسْلَامِ أَنْ لَا تُنْزِعَهُ مِنِّي حَتَّى تَتَوَقَّأَنِي وَأَنَا مُسْلِمٌ. واته: (خوا له ههموان گهوره تروه، سوپاسو ستایشیش ههر شایسته‌ی نهوه، خوا له ههموان به گهوره‌تر ده‌زاین له‌سهر نهوه‌ی هیدایه‌تی داوینو، سوپاسو ستایشیش بو خوا له‌سهر نهوه‌ی پیداوینو، کردوونیی به چاودپرو سهرپهرشتیار به‌سهریه‌وه. هیچ پهرسراوینکی راسته‌قینه نیه بیجگه له خوای تاكو تنهای بی هاوتا، كه مولك و سامان هی نهوهو، سوپاسو ستایشیش ههر شایسته‌ی نهوه، زیندوو ده‌کاته‌وهو، ده‌مریتتو، خه‌یریش به‌دهستی نهوهو، تواناشی به‌سهر ههموو شتیکدا هه‌یه. هیچ پهرسراوینکی راسته‌قینه نیه بیجگه له خوا، به‌لینه‌که‌ی خو‌ی جیه‌جی کردو، به‌نده‌که‌ی سهرخستو، خو‌شی به‌تنها حیزبه‌کانی سهرشور کرد. هیچ پهرسراوینکی راسته‌قینه نیه بیجگه له خوا، نیمه‌ش تنها نهوه‌ده‌پرستینو، به‌دلسوزی و ئیخلاصه‌وه دینداری بو ده‌که‌ین، باوه‌کو کافره‌کانیش بیان ناخوشبیئت. خواجه تو خوت فهرمووته: ﴿هاوار بکه‌نه منو لیم بپارینه‌وه، به‌ده‌نگتانه‌وه دیمو، پارانه‌وه‌که‌تان گه‌را ده‌که‌م﴾، تو‌ش پیچه‌وانه‌ی به‌لینی خوت ره‌فتار ناکه‌یت، وامنیش داوات لی ده‌که، وه‌کو چون هیدایه‌تت داوم بو سهر ئاینی پروژی ئیسلام، هه‌تا گیانیشم ده‌کیشتیت نهوه‌هیدایه‌ته له ناو دلم ده‌رمه‌هینه‌و، با ههر به‌موسولمانی بمرم).

پاشان بپارینه‌وه بو خه‌یری دنیاو دواپوژو، ئەم زی‌کرو پارانه‌ویه سی جار دووباره بکاته‌وه. به‌لام با تهلپه نه‌کات. خو نه‌گهر گه‌یشیتشه لای کی‌وی (مرو‌ة)، با بچیته سهریو، له‌ویش ههر نهوه زی‌کرو پارانه‌وانه بکات، که له‌سهر کی‌وی (صفا) کردنی.

بۆمان رپوایه‌ت کراوه له‌هاوه‌لی خو‌شه‌ویست (ابن‌عمر) هوه (خوا له‌هه‌ردوکیان رازی‌یت)، که نهوه له‌سهر کی‌وی (صفا) ده‌یفه‌رموو: (اللَّهُمَّ، اغْصِمْنَا بِدِينِكَ وَطَوَاعِيكَ وَطَوَاعِيَةِ رَسُولِكَ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ -، وَجَنِّبْنَا حُدُودَكَ. اللَّهُمَّ، اجْعَلْنَا نُحِبُّكَ، وَنُحِبُّ مَلَائِكَتَكَ وَأَنْبِيَاءَكَ وَرُسُلَكَ، وَنُحِبُّ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ. اللَّهُمَّ، حَبِّبْنَا

إِلَيْكَ وَإِلَى مَلَائِكَتِكَ وَإِلَى أَنْبِيَائِكَ وَرُسُلِكَ، وَإِلَى عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ. اللَّهُمَّ يَسِّرْنَا لِلْيسْرَى، وَجَنِّبْنَا الْعُسْرَى، وَاعْفِرْ لَنَا فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى، وَاجْعَلْنَا مِنْ أُمَّةِ الْمُتَّقِينَ).^(۱) واته: (خوایه، به ناینه که ی خۆت و به گوێپرایه لی کردنی خۆت و پێغه مبه ره که ت له تاوان بمانپاریزه و، له به زانندنی سنووره کانیشته لامانده. خوایه، وامان لی بکه خۆت و فریشته کانت و پێغه مبه ره کانت و بنده چاکه کاره کانتیمان خۆش بویت. خوایه خۆشه ویستمان بکه لای خۆت و فریشته کانت و پێغه مبه ره کانت و بنده چاکه کاره کانت. خوایه کاری ناسانمان پیشان بده و بمانخه سه ری و، له کاری قورسو گران لامانده و، له دنیا و دواړوژدا لیمان خۆشبه و، بمانکه به یه کیك له پېشه وایانی بنده دیندارو پارێز کاره کانت).

ههروهها با له پوښتن و هاتنی نێوان (صَفَا) و (مَرْوَة) شدا بلیت: (رَبِّ اغْفِرْ، وَارْحَمْ، وَتَجَاوَزْ عَمَّا تَعْلَمُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعَزُّ الْأَكْرَمُ. اللَّهُمَّ آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ). واته: (خوایه لیم خۆشبه و، په حم پی بکه و، چاوپوښی بکه له وهی خۆت دهیزانیت، به راستی تو ده سه لاتدارترین و به خشنه مترین که سیت. خوایه له دنیا دا چاکه مان پی به خشه و، له دواړوژیشدا هه چاکه مان پی به خشه و، له ناگری دۆزه خیش بمانپاریزه).

جا له و دوایانه ی که هه لپه ژێردراون بو هاتوچۆی نێوان (صَفَا) و (مَرْوَة) و، بو هه موو جیگه یه ك:

- (اللَّهُمَّ، يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ، ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ). واته: (خوایه، نه ی هه لسوورپێنه رو هه لگێره و ی ده له کان، ده لم راگیراو بکه له سه ر ناینه که ت).
- (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَالسَّلَامَةَ مِنْ كُلِّ إِثْمٍ، وَالْفَوْزَ بِالْجَنَّةِ، وَالتَّجَاةَ مِنَ النَّارِ). واته: (خوایه من داوای نه و شتانه ت لی

(۱) پروانه: سُنَنِ الْبَيْهَقِيِّ الْكُبْرَى / ۵ / ۹۴ / به ژماره: ۹۱۲۹. شیخی عه سه لانی فه رموویه تی: هه دیسیکی (صَحِيح) به. پروانه: الْفَتْوَحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۴ / ۴۰۰.

دهكهم، كه مايه‌ی رښه‌ت و مېهره‌بانى تۆن و، نه‌وانه‌ش كه هوكارى ليخوشبوونى تۆن و، داواى سه‌لامه‌ت‌يشت لى دهكهم له ههموو تاوان و خراپه‌يه‌كو، داواى شادبوون به به‌هه‌شت و، رزگاربوون له دۆزه‌خت لى دهكهم).

- (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَى وَالتَّقَى وَالْعَفَافَ وَالْغِنَى). واته: (خوايه، من داواى رښموويى و ترسى خوت و داوښ پاكي و هه‌بوون و ده‌وله‌مه‌نديت لى دهكهم).
- (اللَّهُمَّ، أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ). واته: (خوايه، يارمه‌تيم بده له‌سه‌ر زيكرى خوت و له‌سه‌ر شوكر و سوپاسى خوت و، له‌سه‌ر به‌نده‌ايه‌تى خوت به‌شيويه‌كى جوان).

- (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ. وَأَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ. وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ). واته: (خوايه، من داواى ههموو خه‌يرو چاكه‌يه‌كت لى دهكهم، نه‌وه‌ى ده‌يزانم و ناگام ليه‌تى و، نه‌وه‌ش نايزانم و ناگام لى نيه. په‌ناشت بى ده‌گرم له ههموو شه‌رو خراپه‌يه‌كو، نه‌وه‌ى ده‌يزانم و ناگام ليه‌تى و، نه‌وه‌ش نايزانم و ناگام لى نيه. داواى به‌هه‌شت و نه‌و گوفتار و كرداره‌شت لى دهكهم، كه له به‌هه‌شت نزيكم ده‌كاته‌وه. په‌ناشت بى ده‌گرم له ناگرى دۆزه‌خ و نه‌و گوفتار و كرداره‌ش، كه له دۆزه‌خ نزيكم ده‌كاته‌وه).

خو نه‌گه‌ر قورئان بخوښت، نه‌وه باشرېشه.

جا باشر وه‌هايه كه نه‌م زيكرانه‌ش بكات و، دوعاش بكات و، قورئانېش بخوښت. خو نه‌گه‌ر ويستى ته‌نها يه‌كيكيان بكات، نه‌وا با كاميان گرنگ و له‌پېش‌ره نه‌وه‌يان بكات.

باسی نه و زیکرانه‌ی که له دهرچوونیدا له (مکّه) وه بو (عَرَفَات) دمیانتکات

ئه‌گەر له شاری (مکّه) ی پیروژه‌وه به‌ره‌و (مَنی) دهرچوو، سونه‌ته بلیت: (اللَّهُمَّ، إِيَّاكَ أَرْجُو، وَلَكَ أَدْعُو، فَلَبِّنِي صَالِحَ أَمَلِي، وَأَغْفِرْ لِي ذُنُوبِي، وَأَمُنْ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَهْلَ طَاعَتِكَ، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: (خوایه، ته‌ن‌ها ئومیدم به‌تۆ هه‌یه‌و، له‌تۆش ده‌پاریمه‌وه، ده‌ی تۆش ب‌م‌گه‌یه‌نه‌ره هیوا باشه‌کانم، له‌ تاوانه‌کانم خۆشه‌و، نه‌و منه‌ته بنی به‌سه‌رمدا، که ناوته به‌سه‌ر به‌نده گوێپرایه‌له‌ کانتدا، به‌راستی تۆ توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

ئه‌وجا ئه‌گەر له (مَنی) وه به‌ره‌و (عَرَفَة) که‌وته‌ری، سونه‌ته بلیت: (اللَّهُمَّ، إِلَيْكَ تَوَجَّهْتُ، وَوَجْهَكَ الْكَرِيمَ أَرَدْتُ، فَاجْعَلْ ذَنْبِي مَغْفُورًا، وَحَاجَّتِي مَبْرُورًا، وَارْحَمْنِي، وَلَا تُخَيِّبْنِي، إِنَّكَ عَلَيَّ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ). واته: (خوایه ته‌ن‌ها پروم له‌ دهرگای سۆزو میهری تۆ کردوه‌و، ره‌زامه‌ندی تۆشم مه‌به‌سته، ده‌ی تۆش له‌ تاوانه‌کانم خۆشه‌و، هه‌جه‌که‌شم لی وه‌گره‌و، به‌زه‌یشت پیمدا بیه‌وه‌و، نا‌ئومیدم مه‌که، به‌راستی تۆ توانات به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه).

هه‌روه‌ها با ته‌لبیه بکات‌و، قورئانی‌ش بخوینیت‌و، زی‌کرو دوعا‌کانی تریش زۆر بکات‌و، زۆریش بلیت: (اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

باسی نه‌و زی‌کرو دوعایانه‌ی که سونه‌ته له (عَرَفَات) دا بکړین

پیشتر له زی‌کره‌کانی جه‌ژندا نه‌و هه‌دیه‌ی پ‌غه‌مبه‌ری خوامان هی‌ئا، که فهرمووبووی: "باشترین نزاو پارانه‌وه بریتیه له نزاو پارانه‌وه‌ی رۆژی (عَرَفَة)،

باشترین فەرمايشيش، كه من و پيغه مېره كاني پيش من كړو ومانه، بريته له: (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).

بۆيه سونه ته زيكرو دوعاي زور تيدا بكریت و، ههولو كوششي زوری لهوباره وه تيدا بدریت. چونكه نهو روزه باشترین روزه كاني ساله بو دوعا كردن و، سهره كي ترين و گرنگزين پوكنه كاني حه جیش هر لهو روزه دايه و، درووستي حه جه كesh له سهر راپه راندني پوكني نهو روزه راپه ستاوه. بۆيه باشتر وايه بو مرؤفي موسولمان، كه ههرچي تواناي خوی ههيه لهو روزه دا به كاري بهيتت بو زيكرو دوعا كردن و، خویندني قورئان و، هه موو جوړه زيكرو دوعايه كيشي تيدا بكات و، دوعا بو خوی بكات و، له هه موو جيگه يه كدا زيكري خوا بكات و، به تنه او له گهل كۆمه ليشدا ههر دوعا بكات و، دوعا بو خوی و، بو باوك و دايكي و، بو خزم و كهس و كاري و، بو ماموستا كاني و، بو هاو قوتايه كاني و، بو هاو رپكاني و، بو خوشه ويسته كاني و، بو تيكرای نه وانه ي چا كه يان له گهلدا كرده و، بو هه موو موسولمانانيش بكات. با زور ورياييت، كه مته رخانه مي لهم شتانه دا نه كات. چونكه نهو روزه قهره بوو ناكريته وه، به پيچه وانه ي روزه كاني تروه.

با هه وئيش نه دريت سه جع به كار بهيتت له دوعا كردندا. چونكه دهيتت به هوی مه شغول بووني دل و، دهر نه برين و له بير چووني ملكه چي و زه ليلي و خو به كه مزانين و محتاجي و هه زاري. به لام قهينا كات نه گهر هه نديك دوعاي خوی يان كه سيكي تري له بهريت و، دوعا كانش سه جعيان تيدايت، به مهر جيك خوی مه شغول نه كات به چوئيتي رپكخستيان و، ره چاو كردني ئيعرابه كانيانه وه.

سونه تيشه له كاتي دوعا كردندا دهنگي نزم بكاته وه و، زوريش داوای ليخوشبون و تهوبه بكات له هه موو نهو سهر پيچيانه ي كه كرده ووني و، به قهنا عه تي ته و او يشه وه دوعا بكات و، زور سوور بيت له سهر داوا كاني و، چه ندياره يان بكاته وه و، په لهش نه كات له گيرابووني و، چاوه روان بيت زو دوعا كاني گيرا بين.

ههروه‌ها سونه‌ته له سه‌ره‌تاو له کۆتایی دوعا کانیه‌وه سوپاس و ستایشی خوای گه‌وره بکات و، سه‌لاواتیش له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا بدات و، هه‌ولێ ته‌واویش بدات که روو له قیبله‌و ده‌ست به‌ ده‌ستوێژ بیت.

بۆشمان رپوایه‌ت کراوه له کتێبه‌که‌ی ئیمامی (تَرْمِذِي) دا، له ئیمامی (عَلِي) هه‌وه (خوای لێ‌پازی بیت)، که فهرموویه‌تی: زۆرترین پارانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت)، له وه‌ستانی رۆژی (عَرَفَة) دا بریتی بوو له: «اللَّهُمَّ، لَكَ الْحَمْدُ كَالَّذِي نَقُولُ، وَخَيْرًا مِمَّا نَقُولُ. اللَّهُمَّ، لَكَ صَلَاتِي وَتُسْكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي، وَإِلَيْكَ مَآبِي، وَلَكَ رَبُّ ثَرَاتِي. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَوَسْوَاسَةِ الصَّدْرِ وَشَتَاتِ الْأَمْرِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا تَجِيءُ بِهِ الرِّيحُ».^(۱) واته: "خوایه سوپاس و ستایش بۆ تۆ، وه‌کو نه‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یلتین و، باش‌تریش له‌وه‌ی ئیمه‌ ده‌یلتین. خوایه نوێژو به‌نداریه‌تی و دینداری و ژیان و مردنم بۆ تۆیه‌و به‌ده‌ستی تۆیه‌و، بۆلای تۆش ده‌گه‌ریمه‌وه‌و، نه‌وه‌ش لیم به‌جیده‌میئت هه‌ر بۆ تۆیه‌و. خوایه په‌نات پێ ده‌گرم له سزای ناو گۆرو، له وه‌سه‌سه‌و خه‌یالاتی ناو دلۆ سینه‌و، له په‌رت و بلاوی کاروبارم. خوایه من په‌نات پێ ده‌گرم له شه‌رو خراپه‌ی نه‌وه‌ی با له‌گه‌ن خۆیدا ده‌یه‌یئت."

هه‌روه‌ها سونه‌ته مروّفی موسوّلمان له‌و ماوه‌یه‌دا ته‌لییه زۆر بکات و، سه‌لات و سه‌لام له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیت) زۆر بدات و، له‌گه‌ن زیکرو دوعا کانی‌شدا زۆر بگری. چونکه نه‌وی جیگه‌ی داوه‌رینی فرمیسکه‌کانه‌و، جیگه‌ی چاو‌پۆشی و لی‌بور دنی تاوانه‌کانه‌و، جیگه‌ی ئومیدی گیرابوونی دوعا کانه‌و. جا

(۱) بروانه: سُنُّ التَّرْمِذِي / ۵ / ۵۳۷ / به ژماره: ۳۵۲۰. ئیمامی (تَرْمِذِي) فهرموویه‌تی: حه‌دیسکی (غَرِيب) ه له‌م رینگه‌یه‌وه‌و، رسته‌که‌شی به‌هێز نیه.

منیش ده‌لیم: چونکه که‌سێک له رسته‌که‌یدایه‌، به‌ناوی (فَسْه) ی کورێ (رَبِيع) (أَسَدِي) هه‌و، که زۆرێک له زانایان به‌ لاوازیان داناهه‌و. بروانه: مِيزَانُ الْإِعْتِدَالِ لِمَنْ لَقَدْ الرِّجَالِ (اللَّهِ) / ۳ / ۳۹۳ / به ژماره: ۶۹۱۱.

بهراستی دیمه نیکی هر زور مهزنه و، کۆبوونه وهیه کی تهواو گهورهیه، که باشترین بهنده چاک و دلسۆزه کانی خوی گهوره لهویدا کۆده بیه وه، گهورهترین کۆبوونه وهی دنیا شه.

جا هه ندیك له دوعا هه لێژێردراوه کان بۆ ئەم رۆژه و بۆ ئەم جیگهیه بریتین له:

- (اللَّهُمَّ، آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).
- (اللَّهُمَّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ). واته: (خوایه، من ستمه مکی زۆرم له خۆم کردوه و، تهنا جه نایشت له تاوانه کان خۆش دهیت. دهی به لوتفی خۆت لیم خۆشه و، رهحم بێ بکه، چونکه تۆ زاتیکێ تاوانه خش و میهره بانیته).

- (اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً تُصْلِحَ بِهَا شَأْنِي فِي الدَّارَيْنِ، وَارْحَمْنِي رَحْمَةً أَسْعِدُ بِهَا فِي الدَّارَيْنِ؛ وَتُبْ عَلَيَّ تَوْبَةً نَصُوحًا لَا أَلْكُثُهَا أَبَدًا، وَأَلْزِمْنِي سَبِيلَ الْإِسْتِقَامَةِ لَا أَزِغُ عَنْهَا أَبَدًا). واته: (خوایه به لیوردنیکێ وهها لیم بوره، که له ههردوو دنیا دا کاروبارمی بێ سازو رێک و پێک بکهیت و، بهزهیه کت پیمدا بیته وه، که بههۆیه وه له ههردوو دنیا دا بهخته وهرو سهرفراز بم، تهوبهیه کیشم ئی وه رگره، که هه رگیز نهیشکێتم، له سه ر رێگه ی راستیش راگیراوم بکه و بمهتله ره وه، به جوړێک که هه رگیز لێی لانه ده م).

- (اللَّهُمَّ، انْقُلْنِي مِنْ ذُلِّ الْمَعْصِيَةِ إِلَى عِزِّ الطَّاعَةِ، وَأَغْنِنِي بِحِلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَبِطَاعَتِكَ عَنْ مَعْصِيَتِكَ، وَبِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ، وَتَوَرَّ قَلْبِي وَقَبْرِي، وَأَعِزَّنِي مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، وَاجْمَعْ لِي الْخَيْرَ كُلَّهُ). واته: (خوایه له زه لیلی ناهه رمانی خۆته وه بمگوێزه ره وه بۆ به رپزی گوێرایه ئی خۆت و، به حه لاله کانی خۆشت بیتازم بکه له حه راهه کانت و، به گوێرایه ئی خۆشت بیتازم بکه له ناهه رمانی خۆت و، به

فهزلو لوتفی خوشت بِنِيازِم بکه له غهیری خوټ و، دلمو گوره کەشم پرووناک
بکهروهو، له ههموو شهرو خراپه یه کیش بمپاریزهو، ههموو خه یرو
چاکه یه کیشم پی خه لات بکه).

باسیک سه بارهت بهو زیکرانه ی که له کاتی پویشتن له (هرفه یوه بو (مزدلفه) سونهتن

پیشتر باسماں کرد، که سونهته له ههموو جیگاکاندا تهلبیه زور بکریټ. جا
نیروهش یه کیکه له گرنگرینی نهو جیگایانه.

ههروهها سونهته مرؤفی موسولمان لهم کاته دا قورئان زور بخویتیټ و، دوعاش
زور بکات.

ههروهها سونهته نهم زیکره زور دووباره بکاتهوه: (لا إله إلا الله، والله أكبر).

ههروهها سونهته بلیت: (إِلَيْكَ اللَّهُمَّ ارْغَبْ، وَإِيَّاكَ أَرْجُو، فَتَقَبَّلْ نُسُكِي، وَوَقَّعْنِي،
وَارْزُقْنِي فِيهِ مِنَ الْخَيْرِ أَكْثَرَ مَا أَطْلُبُ، وَلَا تُخَيِّبْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ الْجَوَادُ الْكَرِيمُ).
واته: (خوايه من ئارهزووی خزمهتی تۆم ههیهو، ئومیدیشم به لوتفی تۆ ههیه، دهی
تۆش به ندایهتی و دینداریم لی قبول بکهو، تهو فیکم بدهو، زیاتر له وه خه یرو چاکه م
پی ببهخشه، که خۆم داوای ده کهم، ئاومیدیشم مه که، به راستی تۆ خوایه کی
به خشندهو به پریټ).

ئهوجا نهم شهوه بریتیه له شهوی جهژنو، پیشتریش باسی گهورهیی و فهزلی
زیندوو کردنه وهی شهوی جهژمان کرد به زیکرو به نویژ. جا له پان نهوه دا که
شهویکی گهورهیه، جیگه یه کی گهوره شهو، که سه کهش لهو کاته دا له سنوری
حه ره می شاری (مکه) ی پروژدایه و، له ئیحرامدایه و، له ناو کۆمه لیک حاجیدایه و،

دوای نه‌وه‌شه، که ئهم عیاده‌ته گه‌وره‌یه‌ی جیه‌جی کردوه‌و، ئهو دوعا پرۆزانه‌شی له‌و جیگه پرۆزه‌دا کردوه.

باسیك سه‌باره‌ت به‌و زیكرانه‌ی كه له (مُذَلِّفَة) و (المَشْعَرُ الْحَرَام) دا

سونه‌تن

خوای گه‌وره فەرموویه‌تی: ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ [البقرة: ۱۹۸] واته: {جا کاتیک دوای بانگی مه‌غریب له کیوی عه‌ره‌فه‌وه به‌ره‌و (مُذَلِّفَة) و (المَشْعَرُ الْحَرَام) به‌رێکه‌وتن، لای (المَشْعَرُ الْحَرَام) دا زیکرو یادی خوا بکه‌ن‌و، زیکریشی بکه‌ن که‌وا به‌و جو‌ره هیدایه‌تی دا‌ون‌و، رێگه‌ی راستی پیشان دا‌ون، نه‌گه‌رجی پیشتر له‌ ریزی گو‌م‌رایاندا بو‌ون}.

بۆیه سونه‌ته له‌و شه‌وه‌ی حاجی له (مُذَلِّفَة) دا ده‌مینێته‌وه زۆر به‌پارێته‌وه‌و، زیکری خوا زۆر بکات‌و، قورئان زۆر بخوینیت‌و، ته‌لیه‌ش زۆر بکات. چونکه ئهو شه‌وه شه‌ویکی گه‌وره‌و مه‌زنه، وه‌کو له‌ باسه‌که‌ی پیشو‌ودا باس‌مان کرد.

یه‌کی‌کیش له‌و دوعایانه‌ی که‌ باس‌کراوه له‌م جیگه‌دا بک‌ریت ئه‌مه‌یه: (اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقَنِي فِي هَذَا الْمَكَانِ جَوَامِعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، وَأَنْ تُصْلِحَ شَأْنِي كُلَّهُ، وَأَنْ تُصْرِفَ عَنِّي الشَّرَّ كُلَّهُ، فَإِنَّهُ لَا يَفْعَلُ ذَلِكَ غَيْرُكَ، وَلَا يَجُودُ بِهِ إِلَّا أَنْتَ). واته: (خوایه من له‌م جیگه‌دا لیت ده‌پارێمه‌وه‌و دا‌وای هه‌موو خه‌یرو چاکه‌یه‌کت لی ده‌که‌م‌و، دا‌واشت لی ده‌که‌م، که هه‌موو کاروبارم سازو رێک‌وپێک بکه‌یت‌و، هه‌موو شه‌رو خراپه‌یه‌کی‌شم لی لاده‌یت، به‌راستی بێجگه له‌تۆ که‌س توانای کردنی ئه‌مانه‌ی نه‌ه‌و، بێجگه له‌ تۆش که‌س توانای به‌خشینی ئه‌م خه‌لاتانه‌ی نه‌ه‌).

جا نه گهر نهو رۆژه نوێژی به یانی کرد، با له سه ره تای کاته که یه وه بیکات و، هه ولێش بدات زۆر به زوویی بیکات و، پاشان بروات به ره و (الْمَشْعَرُ الْحَرَامُ)، که که ژێکی به چوو که له کۆتایی (مُزْدَلِفَةَ) دایه و، پێی ده وت ریت: (فَرَح). خو نه گهر توانی سه رکه ویت پێدا با سه رکه ویت، نه گینا، با له بنی که ژه که دا روو به که عبه به وه ستیت و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (سُبْحَانَ اللَّهِ) بکات و، ته لیه و دوعاش زۆر بکات.

ههروه ها سونه ته بلیت: (اللَّهُمَّ، كَمَا وَقَفْنَا فِيهِ، وَأَرَيْتَنَا إِيَّاهُ، فَوَقَّعْنَا لِدُكْرِكَ كَمَا هَدَيْتَنَا، وَاعْفِرْ لَنَا، وَارْحَمْنَا كَمَا وَعَدْتَنَا بِقَوْلِكَ، وَقَوْلِكَ الْحَقُّ: ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ * ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿[البقرة: ١٩٨ - ١٩٩]. واته: (خوايه وه کو لهم جیگه دا وه ستاندووتین و، پشانت داوین، ته و فیکمان بده بو کردنی زیکری خۆت، وه کو چۆن هیدایهت داوین، لێشمان خو شه و، ره حمان پێ بکه، وه کو بهم فه رمایسته ی خۆت به لیت پێداوین و، فه رمایسته که شت حه ق و راسته: ﴿فَإِذَا أَقَضْتُمْ مِنْ عَرَفَاتٍ فَادْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَاكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمَنِ الضَّالِّينَ﴾ * ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿).

ههروه ها با نه م زیک ره ش زۆر بکات: (رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ).

ههروه ها سونه ته بلیت: (اللَّهُمَّ، لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَلَكَ الْكَمَالُ كُلُّهُ، وَلَكَ الْجَلالُ كُلُّهُ، وَلَكَ التَّقْدِيسُ كُلُّهُ. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي جَمِيعَ مَا أَسْلَفْتُهُ، وَاعْصِمْنِي فِيمَا بَقِيَ، وَارْزُقْنِي عَمَلًا صَالِحًا تَرْضَى بِهِ عَنِّي، يَا ذَا الْفَضْلِ الْعَظِيمِ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَسْتَشْفِعُ بِكَ بِخَوَاصِّ عِبَادِكَ، وَأَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَيْكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَرْزُقْنِي جَوَامِعَ الْخَيْرِ كُلِّهِ، وَأَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَوْلِيائِكَ، وَأَنْ تُصَلِّحَ حَالِي فِي الْآخِرَةِ وَالدُّنْيَا، يَا أَرْحَمَ

الرَّاحِمِينَ). واته: (خوایه هه‌موو سوپاس و ستایش و ته‌واویتی و گه‌وره‌یه‌تی و پرۆزی و پَترِیک هه‌ر شایسته‌ی تۆیه. خوایه له هه‌موو نه‌و تاوانانه‌م خۆشه که له ته‌مه‌نی رابردوومدا کردوومن، له‌و ماوه ته‌مه‌نه‌ش که ماوه له تاوان بپاریزه‌و، کارو کرده‌وه‌یه‌کی چاکی وه‌هام بێ خه‌لات بکه، که به‌هۆیه‌وه لیم رازی بیت، نه‌ی خاوه‌نی به‌خششی گه‌وره‌و مه‌زن. خوایه من تکات لی ده‌که‌م و لیت ده‌پاریمه‌وه تو خاتری به‌نده چاکه تایبه‌ته‌کانت و، لوتف و سۆزو به‌خشنده‌یی خۆشت ده‌که‌م به وه‌سیله بۆ خزمه‌ت، داوات لی ده‌که‌م هه‌رچی خه‌یرو چاکه هه‌یه پیم به‌خشه‌و، نه‌و منه‌ته بێ به‌سه‌رمدا، که ناوته به‌سه‌ر دۆست و خۆشه‌ویسته‌کانی خۆتدا، له دوا‌پۆزو له دنیا‌شدا حالم پَترِیک و پَترِیک بکه، نه‌ی به‌سۆزترینی به‌سۆزه‌کان).

باسیك سه‌بارته به‌و زیكرانه‌ی كه له‌كاتی پُوشتن له (المَشْعَرُ

الْحَرَامُ) هه‌وه به‌ره‌و (مَنی) سونه‌ته بکړین

ئه‌گه‌ر شه‌به‌ق هه‌له‌هات با له (المَشْعَرُ الْحَرَامُ) هه‌وه بپروات به‌ره‌و (مَنی) و، له‌و رینگه‌شدا با ته‌لبیه و زیکرو دوعا زۆر بکات و، با زۆرتر خه‌ریکی ته‌لبیه کردن بیت، چونکه ئێه‌ر نه‌مه دوا‌ین کاتیتی و، ره‌نگه جاریکی تر دوا‌ی نه‌م جاره خوا‌ی گه‌وره بۆ نه‌نوسییت که ته‌لبیه بکاته‌وه.

باسیك سه‌بارته به‌و زیكرانه‌ی كه له پُوشی جه‌ژندا له (مَنی) دا سونه‌تن

ئه‌گه‌ر (المَشْعَرُ الْحَرَامُ) ی به‌جیه‌شت و، گه‌یشه (مَنی)، سونه‌ته بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بَلَّغْنِيهَا سَالِمًا مُعَافًى. اللَّهُمَّ، هَذِهِ مِنِّي قَدْ أَتَيْتُهَا، وَأَنَا عَبْدُكَ وَفِي قَبْضَتِكَ، أَسْأَلُكَ أَنْ تَمُنَّ عَلَيَّ بِمَا مَنَنْتَ بِهِ عَلَيَّ أَوْلِيَّائِكَ. اللَّهُمَّ، إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْجَرْمَانِ

وَالْمُصِيبَةِ فِي دِينِي، يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ). واته: (سوپاس و ستایش بۆ نهو خواهی که به سهلامهتی و له شساعی گه یاندمی ئیره. خوایه نهمه "منی"یهو، من هاتووم بۆیو، بهندهی تۆمو له بهردهستی تۆشدام، داوات لی ده کهم نهو منهته بنییت به سهرمدا، که ناوته به سهر دۆستهکانی خۆتدا. خوایه من په نات پی ده گرم له وهی له فزلو لوتفی تۆ بیبهش بېم، له ناینه کهمدا تووشی به لاو نه هاهمه تی بېم، نهی به سۆزترینی به سۆزه کان).

نهو جا نه گهر دهستی کرد به هاویشتنی بهرده کان بۆ (جَمْرَةَی (عَقَبَة)، ئیر ههر له گهل یه کهم بهردیاندا با واز له تهلییه کردن بهییت و، خۆی به (اللَّهُ أَكْبَرُ) کردنه وه خهریک بکات و، له گهل ههر بهردیکدا (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات. سونه تیش نیه له کاتی هاویشتنی بهرده کاندا بوهستیت بۆ دوعا کردن.

خۆ نه گهر خۆینی حه یوانیکی که وتبه سهر و، سهری بری، سونه ته له کاتی سهر برینه که دا بلیت: (بِسْمِ اللَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ؛ اللَّهُمَّ، صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ. اللَّهُمَّ، مِنْكَ وَإِلَيْكَ، تَقَبَّلْ مِنِّي). واته: (به ناوی خواوه، خوا له ههمووان گه وهره تره. خوایه دروود و میهری خۆت برژینه به سهر پیغه مبهرو خزم و که سوکاره کهیدا. خوایه نهه حه یوانه له تۆوه یه و، بۆ تۆشه، دهی تۆش لیم وهر گره). به لām نه گهر حه یوانه که ی له بریتی که سیکتری سهرده بری، نهوا با بلیت: (تَقَبَّلْ مِنْ فُلَانٍ واته: خوایه له فلانه که سی قبول بکه).

پاشان نه گهر له دوا ی سهر برینی حه یوانه که سهری خۆیشی تاشی، نهوه هه ندیک له زانایان به سونه تیان داناوه، که له کاتی سهر تاشینه که دا دهست بگریت به پیشی سهری خۆیه وه و، سی جار (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، پاشان بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا هَدَانَا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى مَا أَنْعَمَ بِهِ عَلَيْنَا. اللَّهُمَّ، هَذِهِ نَاصِيَّتِي، فَتَقَبَّلْ مِنِّي، وَاعْفُ عَنِّي. اللَّهُمَّ، اغْفِرْ لِي وَلِلْمُحَلَّقِينَ وَالْمُقَصِّرِينَ، يَا وَاسِعَ الْمَغْفِرَةِ، آمِينَ). واته: (سوپاس و ستایش بۆ خوا له سهر نهوه ی هیدایه تی داوین و، له سهر نهو ناز و

نیعمه‌تانه‌ش که پُراندوونی به‌سه‌رماندا. خواجه من له‌خزمه‌تی تۆدام، تۆش لیم قبول بکه‌و، له‌تاوانه‌کانم خۆشبه. خواجه له‌من و له‌و که‌سانه‌ش خۆشبه، که‌قزیان ده‌تاشن، یان ده‌یقاچن، ئە‌ی ئە‌و زاته‌ی، که‌خاوه‌نی لی‌خۆشبوونیکی فراوانیت، ئە‌م دوعایه‌مان لی‌قبول بکه‌).

ئە‌وجا ئە‌گەر له‌سه‌رتاشینه‌که‌بوویه‌وه، با (اللَّهُ أَكْبَرُ) بکات و، ئە‌وجا بلیت: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي قَضَىٰ عَنَّا سُكْنًا. اللَّهُمَّ، زِدْنَا إِيمَانًا وَيَقِينًا وَتَوْفِيقًا وَعَوْنًا، وَاعْفِرْ لَنَا وَلِآبَائِنَا وَأُمَّهَاتِنَا وَجَمِيعِ الْمُسْلِمِينَ أَجْمَعِينَ). واته: (سوپاس و ستایش بۆ ئە‌و خواجه‌ی، که‌یارمه‌تی داین بۆ جیه‌جی کردنی ئە‌م به‌ندایه‌تیه. خواجه باوه‌رو دلنایی و ته‌وفیق و یارمه‌تیمان بۆ زیاد بکه‌و، له‌خۆمان و باوکمان و دایکمان و ته‌واوی موسولمانانیش خۆشبه).

باسیك سه‌بارت به‌وزیکرانه‌ی که‌له‌پۆژمکانی (آیام التشریق) ١٤ له

(منی ١٤ سونه‌تن)

بۆمان رپوایه‌ت کراوه‌له‌سه‌حیحی موسلیمدا له‌هاوه‌لی خۆشه‌ویست (نُبَيْشَةُ الْخَيْرِ) (هَٰذِلَيْ) سه‌وه (خوای لی‌پازی بیت)، که‌فه‌رموویه‌تی: پتغه‌مبه‌ری خوا (درودی خوای له‌سه‌ر بیت) فه‌رموویه‌تی: «آيَاُ التَّشْرِيقِ آيَاُ أَكْلٍ وَشُرْبٍ وَذِكْرِ اللَّهِ تَعَالَى». ^(١) واته: "سی پۆژه‌که‌ی دوا‌ی جه‌زنی قوربان پۆژی خواردن و خواردنه‌وه‌و زیکری خوای گه‌وره‌ن".

بۆیه‌سونه‌ته‌له‌و پۆژانه‌دا زیکر زۆر بکریت و، باشترینی زیکره‌کانیش بریتیه‌له‌خویندنی قورئانی پیرۆز.

(١) بڕوانه: صَحِيحُ مُسْلِمٍ / ٢ / ٨٠٠ / به‌ژماره: ١١٤١.

ئەوجا ئەگەر لە رۆژەکانی ھاویشتی بەردەکاندا، بەردەکانی ھاویشت بۆ (جَمْرَةَ) ی یە کەم، سونەتە لەویدا رابووستیت و، ڕوو بکاتە کەعبەو، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (سُبْحَانَ اللَّهِ) بکات و، بە ملکهچی و کزۆلیهوه دەست بکات بە نزاو پارانهوه. ئێر هەر بەو شیوهیه بە ئەندازە ی خویندنی سورەتی (البَقْرَةَ) بمیشتەوهو، پاشان با لەلای (جَمْرَةَ) ی دوه میشتا - کە ئهوه ی ناوه راسته - بەهه مان شیوه بکات. بەلام با لەلای (جَمْرَةَ) ی سییه مدا - کە بریتیه له (جَمْرَةَ) ی (عَقَبَةَ) - رانه ووستیت.

باسیك: {زیکر زۆر کردن له دواى ئیپوونهوه له حج}

ئەگەر (مَنِ) ی بەجیهیشت ئێر حجه کە ی تهواو دهییت و، زیکرتک نهماوه کە په یوه ندی به حجه که یه وه هه ییت. بەلام کەسه که هەر له سه فەردایه. بۆیه سونەتە (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (لا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) و (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (سُبْحَانَ اللَّهِ) و ئەو زیکرانه ی تر بکات، کە بۆ کەسی سه فەرکەر سونەتن. کە ئەگەر خوا ی گه وره بیه ویت له جینگه ی خۆیدا به ڕوونی باسیان ده کەین.

ئەگەر چوه ناو شار ی (مَكَّة) ی پیرۆزه وهو، وستی (عُمْرَةَ) بکات، ئەوا با هه موو ئەو زیکرانه بکات، کە تایه تن بهو کارانه ی کە له نیوان حج و (عُمْرَةَ) دا هاوبه شن. ئەوانیش بریتین له: به ستی ئیحرام و، (طَوَاف) و، هاتوچۆی نیوان (صَفَا) و (مَرْوَةَ) و، سه ربړینی حه یوان و، سه رتاشین. خواش له هه موو کەس زانا تره.

ئەو كەسەى ئاوى (زَمَزَم) دەخواتەوہ چى بلىت؟

بۆمان رىپوايەت كراوہ لە ھاوہلى خۆشەويست (جَابِر) ەوہ (خوای لى رازى بىت)، كە فەرموويەتى: پىغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَاءُ زَمَزَمَ لِمَا شَرِبَ لَهُ».^(۱) واتە: "ئاوى زەمزەم بۆ ئەو مەبەستە دەشت، كە بۆى خوراوہتەوہ".

ئەمەش يەككە لەو حەدىسانەى كە زانايان و پياوچاكان كاريان پىكردوہو، خواردويانەتەوہ بە مەبەستى دەستخستى ھەندىك خواستى گەورەو مەزنو، دواتریش پى گەشتون.

زانايان فەرموويانە: ھەر كەسك ئاوى (زَمَزَم)ى بخواتەوہ بۆ لىخۆشبوونى تاوانەكانى، يان بۆ چاكبوونەوہى لە نەخۆشى، يان بۆ شىكى تى ھاوشىوہ، سونەتە لەكاتى خواردنەوہيدا بلىت: (خوایە، من پىم گەشتوہ، كە پىغەمبەرى خوا (دروودى خوای لەسەر بىت) فەرموويەتى: «مَاءُ زَمَزَمَ لِمَا شَرِبَ لَهُ». خوایە، وا منىش دەيخۆمەوہ تا لىم خۆش بىتو، فلانە شت و فیسارە شتم بۆ بکەيت، دەى تۆش لىم خۆش ببە، يان ئەو كارەم بۆ بکە). يان بلىت: (خوایە، من دەيخۆمەوہ بە مەبەستى چاكبوونەوہ لە نەخۆشى، دەى تۆش چاكم بکەرەوہ). يان ھەر وتەيەكى تى لەم شىوہ. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

---

(۱) بروانە: سَنُّ ابْنِ مَاجَه / ۲ / ۱۰۱۸ / بە زمارە: ۳۰۶۲، وَسَنُّ ابْنِ يَهِئِي الْكُبَرى / ۵ / ۱۴۸ / بە زمارە: ۹۴۴۲. شىخى (ابْنُ عَلَان) فەرموويەتى: جياوازيەكى زۆر ھەيە لە فەرمايشتى زاناياندا سەبارەت بە پلەى ئەم حەدىسە، منىش ريسالەيەكى تايبەتيم لەبارەوہ نوسيوہ، بەنانویشانى (التَّهَجُّ الْاَقْوَمُ فِي الْكَلَامِ عَلَى حَدِيثِ مَاءِ زَمَزَم)و، دواتریش ئەم ريسالەيەم خستۆتە ناو كىيى (دُرَرُ الْقَلَائِدِ فِيمَا يَتَعَلَّقُ بِزَمَزَمِ وَالسَّقَايَةِ مِنَ الْفَوَائِدِ). جا پوختەى قسە لەبارەى حەدىسە كەوہ نەوہيە، كە حەدىسكى (صَحِيح)ە. بروانە: الْفُتُوْحَاتُ الرَّبَّانِيَّةُ / ۵ / ۲۸.

باسيڭ سەبارەت بە زىكرەكانى مالاۋايى و خواحافىزى

ئەگەر ويىستى لە شارى (مَكَّة) ى پىرۆز دەرېچىت و، بەرەو ولائەكەى خۆى بگەرپتەو، با (طَوَاف) يَك بىكات بۆ مالاۋايى كردن و خواحافىزى، پاشان با بىت بۆلاى (مُتَلَزَم) و، لەویدا بوەستىت و، بلىت: (خوايه، ئەم ماله مالى تۆيهو، ئەم بەندەيەش بەندەى تۆيهو، كورپى كەنيزەكى تۆيه، بەسوارى ئەو درووستكراو، رامكراو، منت ھەلگرتو، تا بەم ولائانەدا ھىنامت و، ھەر بە لوتف و نازو نىعمەتى خوت منت گەياندە ئىرەو، ھاوكارىت كردم لەسەر جىبەجىي كردنى پايدەو ئەرکەكانى حەج. جا ئەگەر لىم رازى بویت، ئەوا زياتر لىم رازى بە، ئەگىنا ھەر ئىستە لىم رازى بە، بەرلەوھى ماله كەم لە ماله كەت دوربکەوئتەو. ئەگەر رىنگەم پى بدەيت ئىستە كاتى گەرپانەو، مەن تۆو ماله كەت بە ھىچى تر ناگۆرپمەو، پششىش ناكەمە تۆو ماله كەت. خوايه لاشەم ساغ بکەيت و، دىنم پارىزراو بکەيت و، بە خوشىش بگەرپتەو، ھەتا زىندووشم ھەر گۆرپايەلى تۆم، خىرو بىرى دواپۆژو دىناشم پى ببەخشە، چون بەراستى تۆ دەسلالت و توانات بەسەر ھەموو شتىكدا ھەيە).

جا با لە سەرەتاي ئەم پارانەوھىو لە كۆتايىيە كەشپەو سوپاس و ستايشى خواى گەورە بىكات و، صەلاۋاتىش لەسەر پىغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بىت) بدات، وەكو پىششىش باسماں كرد بۆ دوعا و پارانەوھەكانى تر.

ئەگەر ئافرەت لە سورپى مانگانەدا بوو، سونەت وەھايە لای دەرگای مزگەوتدا رابوہستىت و، ئەم دوعايە بىكات و، پاشان بگەرپتەو بىروات. خواش لە ھەموو كەس زانا ترە.

باسيڻ سەبارەت بە زيارەتى گۆرى پىرۆزى پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى ئەسەر

بىت) و، زىكرەكانى زيارەتەكە

بزانه، كە باشىر واىە بۆ ھەر يەكە لەو كەسانەى حەج دەكەن، كە بچن بۆ زيارەتى پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بىت)، ئىتر ئايا لەرپىگە كەياندا بىت، يان نا. چونكە زيارەتى پىغەمبەرى خوا (دروودى خواى لەسەر بىت) يەككە لە گرىنگرىن ئەو كارانەى كە مەرووفى موسولمان لە خواى گەورە نرىك دەكەنەو، يەككىشە لە بەقازانجىرىنى ھەولتو كۆششەكانو، يەككىشە لە باشىرىنى كارو كەردەوكان.

جا ئەگەر بەرپىكەوت بۆ زيارەتەكە، با لە رپىگەدا صەلاوات زۆر بداتو، ھەركاتىكىش چاوى كەوتە سەر دارو درەختەكانو ھەرەم و سنورى شارى مەدینەى پىرۆز، ئىتر با صەلاوات زياتر بداتو، داواش لە خواى گەورە بكات، كە بەم زيارەتە سودمەندى بكاتو، لە ھەردوو دىنا بەختەوھرى بكات.

ھەرەوھا با بلىت: (خواىە، دەرگاكانى سۆزو بەزەى خۆتم لى بكەرەو، لەم زيارەتەى گۆرى پىرۆزى پىغەمبەرەكەتدا ئەو خەلاتەم پىشكەش بكە، كە پىشكەشى دۆستەكانو بەندە گوپرايەلەكانى خۆت كەردەو، لىشم خۆش ببەو، بەزەىت پىمدا بىتەو، ئەى باشىرىن داوالىكراو).

ئەوجا ئەگەر وىستى بەچىتە ناو مزگەوتەو، سونەتە ھەر ئەو بلىت، كە لەكاتى چوونە ژوورەوھى مزگەوتەكانى تردا دەىلىت، كە پىشەر لە سەرەتای كىتەكەدا باسما كەرد.

پاشان ئەگەر نوپۆزى سلاوى مزگەوتى (تَحِيَّۃُ الْمَسْجِد) كەرد، ئىتر با بىت بۆ خزمەتى گۆرە پىرۆزەكەى پىغەمبەر، روى تى بكاتو، پشت بكاتە قىبلەو، بە ئەندازەى چوار بال دوور لە دىوارى گۆرەكە بوەستىتو، بەبى دەنگ بەرز كەردنەو سلاو بكاتو، بلىت: (السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَ

الله مِنْ خَلْقِهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ، السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا سَيِّدَ الْمُرْسَلِينَ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ، السَّلَامُ عَلَيْكَ وَعَلَى آلِكَ وَأَصْحَابِكَ وَأَهْلِ بَيْتِكَ وَعَلَى التَّبِيِّينَ وَسَائِرِ الصَّالِحِينَ؛ أَشْهَدُ أَنَّكَ بَلَغْتَ الرِّسَالَةَ، وَأَدَّيْتَ الْأَمَانَةَ، وَنَصَحْتَ الْأُمَّةَ، فَجَزَاكَ اللَّهُ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَزَى رَسُولًا عَنْ أُمَّتِهِ). واته: (سلاوت له سهر نهی پیغه مبهری خوا، سلاوت له سهر نهی باشترین درووستکراوی خوا، سلاوت له سهر نهی خو شه ویستی خوا، سلاوت له سهر نهی سهر دارو کوتایی پیغه مبهران، سلاو له سهر خو ت و له سهر خزم و کس و کارو هاوه له کان و خانه واده کت و، له سهر پیغه مبهران و تیکرای پیاو چا کانیش. من شایه تی ددهم که تو په یامه کت گه یاندوه و، سپارده کت به جیگه یاندوه و، ناموزگاری نومه ته کت کردوه. دهی خوا له بریتی نیمه باشترین پاداشت بداته وه، باشتر له و پاداشتهی که دهیدات به پیغه مبهریک له بریتی نومه ته که ی).

نه گهر که سیکیش رایسپاردبوو که سلاو له پیغه مبهری خوا (دروودی خوی لهر بیت) بکات، با بلت: (سلاوت له سهر نهی پیغه مبهری خوا له بریتی فلاتی کوری فلان).

نه و جا با به نه ندازهی بالیک بگه ریته وه بولای راست و، سلاو بکات له نیمای (أَبُو بَكْرٍ) (خوی لی رازی بیت). پاشان بالیکی تریش بگه ریته وه بۆ سلاو کردن له نیمای (عُمَرُ) (خوی لی رازی بیت). پاشان بگه ریته وه بۆ جیگه که ی په کهم جاری و، پروو به پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) رابوه ستیت و، بیکات به وه سیله بۆ خوئی و، بیکات به تکا کار بولای خوی په روه ردگارو، دوعاش بکات بۆ خوئی و دایک و باوکی و هاوړیکانی و دوست و خوشه ویسته کانی و، نه وانه ش چاکه یان له گه لدا کردوه و، دوعاش بۆ تیکرای موسولمانان بکات و، زوریش خوئی به دوعا کردنه وه خهریک بکات و، راوه ستانه که ی له و جیگه پیروزه دا به خه لاتیکی گه وره بزانی و، (الْحَمْدُ لِلَّهِ) و (سُبْحَانَ اللَّهِ) و (اللَّهُ أَكْبَرُ) و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) بکات و، سه لوات له سهر پیغه مبهری خوا (دروودی خوی له سهر بیت) بدات و، هه موو نه مانه زور

بکات و، پاشان بچیت بۆلای (رَوْضَة) ی پیروز - که له نیوان گۆری پیروزی و مینه ره که یدایه - له ویش دوعا زۆر بکات.

بۆمان ریوایهت کراوه له ههردوو سهحیحی بوخاری و موسلیمدا، له هاوهلی خو شه ویست (أَبُو هُرَيْرَةَ) وه (خوای لی رازی بیت)، نه ویش له پیغه مبهری خواوه (دروودی خوای له سه ر بیت)، که فه رموویه تی: «مَا بَيْنَ قَبْرِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ».^(۱) واته: "نیوان گۆرو مینه ره که م باخچه یه که له باخچه کانی به ههشت".

جا نه گه ر ویستی له شاری مه دینه ی پیروز ده رچیت و سه فه ر بکات، سونه ته به دوو ر کات نویتۆ خوا حافیزی له مزگه وته که بکات و، چی دوعایه کیشی پیخو شه بیکات و، پاشان بیته وه خزمه تی گۆره پیروزه که و، ههروه کو یه که م جار سلا و بکاته وه و، دوعاکه دوباره بکاته وه و، مالاوایی و خوا حافیزی له پیغه مبهری خواش (دروودی خوای له سه ر بیت) بکات و، بلیت: (خوایه نه م زیاره ته م نه که یه به دوا یین جار که بی مه خزمه تی پیغه مبه ره که ت و، به منه ت و فه زلی خۆت ریگایه کی ئاسا م بۆ ده سه به ر بکه، تا بگه ریتمه وه بۆ ههردوو شاره پیروزه که ی (مکّه) و مه دینه و، له دنیا و دۆرۆژدا لیبوردن و له شسا غیم پی بیه خشه و، به سه لامه تی و به ده سکه وت و به بی ترس بمانگه ریتمه ره وه بۆ ولاته کانی خو مان).

ئیه نه مه کۆتایی نه و زیکرانه ی هه ج بوون، که خوای گه وه سه رکه وتووی کردم له کۆکردنه وه یاندا. جا نه گه رچی جو ره دریتۆ کردنه وه یه کیشی تیدا بوو نیسه ت به نه صلی کتیبه که، به لام نیسه ت به وه ی که له و باره وه ئاگاما ن لییه تی هه ر کورته.

---

(۱) له هیچکامیاندا به و دهقه نه هاتوه، به لکو به م دهقه هاتوه: «مَا بَيْنَ بَيْتِي وَمَنْبَرِي رَوْضَةٌ مِنْ رِيَاضِ الْجَنَّةِ». بر وانه: صَحِيحُ الْبُخَارِيِّ / ۱ / ۳۹۹ / به ژماره: ۱۱۳۸، وَصَحِيحُ مُسْلِمٍ / ۲ / ۱۰۱۰ / به ژماره: ۱۳۹۰. ههروه ها حه دیسه که له ریگه ی هه ریبه که له (أَبُو هُرَيْرَةَ) و (عَبْدُ اللَّهِ) ی کوری (زَیْد) ی (مَازِنِي) شه وه ریوایهت کراوه.

داوا له خوای به خشنده ده کهین، که سهرکه وتومان بکا بۆ گوږپرایه لئی کردنی
برپاره کانی و، له گهل براکاناندا له ماله بهرپره کهی خویدا کۆمان بکاته وه.

جا من له کتیبی (الْمَنَاسِك) دا هه ندیک باسی ته واکه رو نهو لقه باسانه شم پروون
کردۆته وه، که په یوه ندیان بهم زیکرانه وه هه یه. خواش له هه موو کهس زانا تره به
بۆچوونی راست و درووست. هه موو سوپاس و ستایشیکیش هه ر شایسته ی نه وه و،
هه موو نازو نیعمه ت و سهرکه وتن و پاراستنیکیش هه ر له نه وه وه یه.

له (عُثْبِي) هه وه هاتوه - که (ناوی: مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرِو بْنِ مُعَاوِيَةَ بْنِ
عَمْرِو بْنِ عُثْبَةَ بْنِ أَبِي سُفْيَانَ بْنِ حَرْبٍ) هه - نهو فه رموویه تی: له خزمه تی گۆری
پیرۆزی پێغه مبه ری خوادا (درودی خوای له سه ر بیت) دانیشبووم، نه وه بوو عه ره یه یکی
ده شته کی هات و، وتی: سلاوت له سه ر نه ی پێغه مبه ری خوا. بیستومه که خوای
گه وره فه رموویه تی: ﴿وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاؤُوكَ فَاسْتَغْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ
لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا﴾ [النساء: ٦٤] واته: {خۆ نه گه ر نه وانه له و
کاته ی سه مێک له نه فسی خۆیان ده که ن و، تاوانیک نه مچام ده ده ن، نه گه ر بینه
خزمه تی تۆ، داوای لیخۆشبوون له خوا بکه ن و، پێغه مبه ریش داوای لیخۆشبوونیان
بۆ بکات، ده بین که خوای گه وره زۆر لیورده و میهره بانه}. جا وا منیش
هاتومه ته خزمه ت، داوای لیخۆشبوونی تاوانه کام ده که م و، تۆش ده که م به تکا کار
بۆلای پهروه ردگارم. نه و جا وتی:

يَا خَيْرَ مَنْ دُفِنَتْ بِالْقَاعِ أَعْظَمُهُ   فَطَابَ مِنْ طَيِّبِنَ الْقَاعِ وَالْأَكَمُ
نَفْسِي الْفِدَاءُ لِقَبْرِ أَلْتِ سَاكِنُهُ   فِيهِ الْعَفَافُ وَفِيهِ الْجُودُ وَالْكَرَمُ

واته: نه ی باشترین که سێک، که لاشه و ئیسکه پیرۆزه کانی له ناو زه ویدا
شاردراونه ته وه و، له بۆنخۆشی نه وانیشه وه ده شت و ته ختایی و ته پۆلکه و
به رزاییه کانیش بۆنخۆش بوون، گیانم قوربانی نه و گۆره ی تۆی تیدا نیشته جییت و، په
له پاکیتی و به خشنده یی و پێزو حورمه ت.

ئەوجا ھەستا رۆيشتو، منيش چاۋە كام نىشتنە سەريەك، لە خەودا بەخزمەتى
 پىغەمبەرى خوا (درودى خواى لەسەر بىت) گەيشتم، پى فەرمووم: ئەى (عُتْبَى)، پرۆ
 بگە بە كابراى دەشتەكى، مژدەى بدەرى، كە خواى گەورە لىي خوش بوو.^(۱)

*****

*****

*****

---

(۱) ھەروەھا شىخى (ابن الجوزي) و شىخى (ابن التجار) و شىخى (ابن عساكر) يش چىركىكى
 ھاووتىەى ئەمەيان لە (مُحَمَّد)ى كورى (حَرْب)ى (هَلَالِي) ھەو گىراۋەتەو. بىروانە: مُشِيرُ
 الْقَرَامِ السَّاكِنِ إِلَى أَشْرَفِ الْأَمَاكِينِ / ۴۹۰، وَالدَّرَةُ الثَّمِينَةُ فِي أَخْبَارِ الْمَدِينَةِ (ابن التجار) /
 ۱۵۸ - ۱۵۹، وَاتِّخَافُ الزَّائِرِ وَإِطْرَافُ الْمُقِيمِ لِلْسَّائِرِ فِي زِيَارَةِ النَّبِيِّ - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
 (ابن عساكر) / ۵۴ - ۵۵.

ھەروەھا بىروانە ھەريەكە لە: إِمْتِنَاعُ الْأَسْمَاعِ بِمَا لِلنَّبِيِّ مِنَ الْأَحْوَالِ وَالْأَمْوَالِ وَالْحَفَافَةِ
 وَالْمَتَاعِ (المَقْرِئِي) / ۱۴ / ۶۱۵، وَوَفَاءُ الْوَفَا بِأَخْبَارِ دَارِ الْمُصْطَفَى (السَّمُودِي) / ۴ /
 ۱۸۵ - ۱۸۶، وَالْمَوَاهِبُ اللَّدْنِيَّةُ بِالْمَنْحِ الْمُحَمَّدِيَّةِ (القَسْطَلَانِي) / ۳ / ۵۹۶ - ۵۹۷،
 وَسُبُلُ الْهُدَى وَالرَّشَادِ فِي سِيرَةِ خَيْرِ الْعِبَادِ (الصَّالِحِي) / ۱۲ / ۳۸۰ - ۳۸۱.

ناوهرۆکی بهرگی یه کهم

- ٦ ..... بيشكهش كردن
- ٧ ..... بيشه کی وهرگير:
- ١٦ ..... په پرهوی کار کردن له م کتبه دا:
- ١٩ ..... بوخته يه که له ژبانی ئيمامی نه وه وی:
- ٢١ ..... ناوو نه سه ب و کونيه و نازناوی:
- ٢٢ ..... بهروارو ميژووی له دا يکبوونی:
- ٢٣ ..... ده رکه وتنی نيشانه ی پايه بهرزی له سه ره تاي ته مه نيدا:
- ٢٤ ..... ته شريف هيئانی بو شاری (دِمَشَق) و، جيگير بوونی له قوتابخانه ی (رَوَاحِيَة):
- ٢٦ ..... به جيئانی روکی (حَجّ) ی مالی خوا:
- ٢٦ ..... بايه خدانی به زانسته ئيسلاميه کان:
- ٢٨ ..... خوا بهرستی و دنيانه ويستيه که ی:
- ٣٣ ..... نه و ماموستايانه ی دهرسی له خزمه تدا خویندون:
- ٣٥ ..... نه و قوتايانه ی دهرسیان له خزمه تيدا خویندوه:
- ٣٧ ..... دوو هه لويستی سهرنج را کيشی زانای پايه بهرزی (تَقِيُّ الدِّينِ) ی (سُبُكِّي):
- ٣٨ ..... مه زه به به فيقهيه که ی و عه قیده که ی:
- ٣٩ ..... فهرمان به چاکه و نه ی له خراپه و نامۆزگاری ده سه لاتداران:
- ٤٠ ..... کتیب و نوو سراوه کانی:
- ٤٥ ..... ميژووی له دنيا ده رچوونی:

- ٤٧ ..... پله و پایه و ناستی زانستی و فهرمایشتی زانایان له بارهیه وه:
- ٥٢ ..... لاواندنه وهی زانایان بۆ ئیمامی نه وهی:
- ٥٤ ..... پوخته یه ك ده باره ی كتیبی (الأذكار):
- ٦٠ ..... پیشه کی كتیبی (الأذكار):
- باسی: فهрман كردن به ئیخلاص و نیه ت پاکی له هه موو كرده وه ئاشكرا و
په نهانه كاندا.....
- ٦٥ ..... باسیك: {كار كردن به و هه دیسانه ی له باره ی كرده وه چاكه كانه وه هاتوون} .. ٧٠
- باسیك: {حوكمی كار كردن به هه دیسی لاواز (ضعیف) له كرده وه چاكه كان و له
هاندان و ترساندن} .. ٧٠
- ٧١ ..... باسیك: {دانیشتن له كۆری زیكر دا سونه ته}
- ٧٣ ..... باسیك: {چۆنیتی زیكر كردن}
- ٧٤ ..... باسیك: {به ندایه تی كردنیش هه ر زیكری خوایه}
- ٧٥ ..... باسیك: {فه زل و گه و ره یی زیكر كردن}
- باسیك: {پروون كرده وه ی حوكمی شه رع له باره ی زیكر كردنی كه سی بی
ده ستویژو له ش گرانه وه}
- ٧٨ ..... باسیك: {ئادابه كانی كه سی زیكر كه ر}
- ٨١ ..... باسیك: {سیفه تی نه و جیگایه ی زیكری تیدا ده كریت}
- ٨٣ ..... باسیك: {حوكمی زیكر كردن له چه ند حاله تیكد}
- ٨٣ ..... باسیك: {مه به ست له زیكر كردن}
- ٨٤ ..... باسیك: {مه به ست له زیكر كردن}

- باسيڭ: {حوكمى قەزا كىردى ۋە گىراندە ۋە زىكر} ۸۵
- باسيڭ: سەبارەت بەد ھالەتتە ۋە بۇ كەسى زىكر كە دىنە پىش، سونەتە بە ھۆيانە ۋە زىكرە كەى پىچرىنىت، دواى نەمان ۋە لاچوونيان بگەرپتە ۋە بۇ زىكرە كە: ۸۶
- باسيڭ: {ھىساب بۇ زىكر ناكىت، ھەتا بە زمان نە كىت} ۸۷
- باسيڭ: {ئەو كىتبانەى سەبارەت بە كىردە ۋەى رۇزۇ شەو دانراونو، رىشەى ئىمامى نەو ۋەىش تا دەگاتە خاۋەنە كانيان} ۸۷
- باسيڭ: {چەند كىتپىكى پىشت پى بەسراۋ بۇ دانانى ئەم كىتپە} ۸۹
- باسيڭى كورت سەبارەت بەد ئايەت ۋە ھەدىسانەى لەبارەى گەۋرەى زىكرە ۋە ھاتون، بەبى بەستە ۋەى زىكرە كە بە كاتپكى دىارىكرە ۋەى ۹۱
- زىكرى كاتى لەخە ۋە ھەستان ۱۰۵
- زىكرى كاتى پۇشىنى جلو بەرگ ۱۱۰
- زىكرى كاتى پۇشىنى جلو بەرگى تازە، يان نەعل، يان لەو جۆرە ۱۱۱
- ئەۋەى كەسىك دەپلىت بە ھاورپىە كى خۆى، كاتپك جلو بەرگىكى تازەى لە بەردا دەپىنىت ۱۱۲
- چۆنىتى لەبەر كىردى ۋە داكەندى پۇشاك ۋە نەعل (ۋ پىلاۋ) ۱۱۳
- زىكرى كاتى داكەندى جلو بەرگ بۇ شۆردى، يان بۇ خەۋتن، يان بۇ كارپكى لەو جۆرە ۱۱۶
- زىكرى كاتى چوونەدەرە ۋە لە مال ۱۱۶
- زىكرى كاتى ھاتنەژورە ۋە بۇ مال ۱۱۹

- ۱۲۴ ..... زیکری خه به ربوونه وه له شه وداو، چوونه دهره وه له مال له و کاته دا.
- ۱۲۶ ..... زیکری کاتی چوونه سهرئاو.
- ۱۲۸ ..... نه هی کردن له زیکرو قسه کردن له سهرئاو دا.
- ۱۳۰ ..... نه هی کردن له سلاو کردن له و که سه ی، که دانیشته بو سهرئاو کردن.
- ۱۳۰ ..... زیکری کاتی هاتنه دهره وه له سهرئاو.
- ۱۳۳ ..... زیکری کاتی بهردانه وه ی ئاو یان هه لگوزینی بو ده ستویژ گرتن.
- ۱۳۳ ..... زیکری کاتی ده ستویژ گرتن.
- ۱۳۵ ..... زیکری دوا ی (بِسْمِ اللَّهِ) کردن له سهره تایی ده ستویژ گرتن.
- ۱۳۶ ..... زیکری دوا ی ده ستویژ گرتن.
- ۱۳۹ ..... باسیک: {نزاو پارانه وه کانی نه ندانه کانی ده ستویژ}
- ۱۴۱ ..... زیکری کاتی خوشوردن.
- ۱۴۲ ..... زیکری (تَیْمَم) کردن.
- ۱۴۲ ..... زیکری کاتی رویشتن بو مزگه وت.
- ۱۴۵ ..... زیکری کاتی چوونه ژووره وه بو مزگه وت و هاتنه دهره وه لی.
- ۱۴۹ ..... نه و زیکرانه ی له ناو مزگه وتدا ده کرین.
- ۱۵۰ ..... باسیک: سه باره ت به نه ته ی مانه وه له ناو مزگه وتدا.
- ئینکاری کردن و دوعا کردن له و که سه ی، که له ناو مزگه وتدا بانگه واز ده کات بو
- ۱۵۲ ..... دوزینه وه ی شتیکی ونبوو، یان کرین و فروشتن ده کات.

- دوعا كردن لهو كهسهى، له مزگه وتدا شيعريك ده لیت، كه نه ستایشى ئابىنى
پيرۆزى ئىسلامى تیدایهو، نه باسى دنيانه ويستیو، نه باسى هه لنان له سه ر په وشته
به رزه كانو، نه شتى لهو جوړه ۱۵۴
- باسى فه زلنو گه وره یى (بانگ) ۱۵۵
- باسى شيوازی بانگدان ۱۵۷
- باسى شيوازی قامه ت كردن ۱۵۹
- چهند باسيك له سه ر هه نديك بريارى شهرعى له باره ی بانگدانو قامه ت كردنه وه
..... ۱۶۰
- باسى يه كه م: حوكمى شهرع له باره ی بانگدانو قامه ت كردنه وه ۱۶۰
- باسى دوه م: هه نديك ئادابى بانگدانو قامه ت كردن ۱۶۱
- باسى سييه م: بانگدان ته نها بو نويزه فره زه كانه ۱۶۱
- باسى چواره م: كاتى بانگدانو قامه ت كردن ۱۶۲
- باسى پينجه م: بانگدانو قامه ت كردنى ئافره ت و كه سى ني ره مووك ۱۶۳
- ئه وه ی له كاتى بيستنى بانگ و قامه تدا ده وتریت ۱۶۳
- باسيك: سه باره ت به وه لامدان ه وه ی بانگ خوین و قامه تكه ر له هه نديك حاله تى
تاييه تيدا: ۱۷۰
- نزاو پارانه وه ی دواى بانگ ۱۷۱
- زيكرى دواى دوو ركاته سونه ته كه ی پيش نويزى به يانى ۱۷۴
- ئه وه ی له كاتى هاته نه ريزى نويزى جه ماعه تدا ده وتریت ۱۷۵

- زیکری ئەو کاتەى کەسێک دەیهوێت هەستێت بۆ نوێژ کردن ١٧٦
- نزاو پارانهوێ کاتی قامەت کردن..... ١٧٧
- باسی ئەوێ لەناو نوێژدا دەوترێت ١٨٠
- باسی (اللهُ اکْبَرُ) ی نوێژ دابەستن ١٨٠
- باسی: {حوکمی درێژ کردنهوێ (اللهُ اکْبَرُ) و کردنی بە دەنگی بەرز} ١٨٣
- باسی: {ژمارەى (اللهُ اکْبَرُ) هکانى ناو نوێژو، حوکمی شەرع لەبارەیانەوێ} .. ١٨٣
- ئەوێ نوێژخوێن لەدوای (اللهُ اکْبَرُ) ی نوێژ دابەستنهوێ دەلیت ١٨٤
- باسی: {خوێندنی زیکری (وَجَّهْتُ وَجْهِيَ....هتد)} ١٨٩
- وتی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) لەدوای دوعای سەرەتای دەست پیکردنی نوێژەوێ ١٩١
- باسی: {حوکمی وتی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)} ١٩٣
- باسی: {کات و شوێن و شیوازی وتی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)} ١٩٣
- خوێندنی قورئان لەپاش وتی (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) ١٩٤
- باسی: {هەڵەکردن لە خوێندنهوێ سورەتى (الْفَاتِحَة)دا} ١٩٧
- باسی: {حوکمی ئەو کەسەى نازانیی بەجوانی سورەتى (الْفَاتِحَة) بخوێنێشەوێ} ١٩٧
- باسی: {حوکمی خوێندنی سورەتێک لەدوای سورەتى (الْفَاتِحَة)وێ} ١٩٨
- باسی: {نەخوێندن و لەدەست دەرچوونی سورەتە سونەتە کەى پکاتى یە کەم، خوێندنهوێ لە پکاتى دوهەدا} ٢٠٢

- باسيڤك: {درېژ كړدنه وهی خویندنی قورئان له ړكاتی یه كه مدا} ۲۰۳
- باسيڤك: {جیگا كانی بهرز كړدنه وهو نرم كړدنه وهی دهنگ له ناو نویژدا} ۲۰۴
- باسيڤك: {نهو جیگایانه ی پېشنویژ بو ماو هیه کی كه م تیئاندا بیدهنگ ده بیټ} .. ۲۰۷
- باسيڤك: {حوكمی وتنی (آمین) و، شیوازه كانی خویندنه وه كه ی} ۲۰۸
- باسيڤك: {نه گهر له نویژدا گه یشته به ئایه تیڅ، كه باسی سۆزو میهره بانى خواى تیډابوو، یان گه یشته به ئایه تیڅ، كه باسی سزاو تۆله ی تیډابوو} ۲۱۰
- زیکره كانی ناو ړكوع ۲۱۳
- باسيڤك: {ته سبیحاتی ناو ړكوع} ۲۱۴
- باسيڤك: {حوكمی خویندنی قورئان له ړكوعدا} ۲۱۸
- نهو هی نویژخوین له كاتی سهر بهرز كړدنه وه له ړكوع و له كاتی هه ستانه وه دا ده یلیټ ۲۱۹
- باسيڤك: {كو كړدنه وهی ئهم زیکرانه به یه كه وه} ۲۲۲
- زیکره كانی ناو سه جده ۲۲۳
- باسيڤك: {كامیان باشړه و خه یری زوړتره: ړاوه ستان به پیوه، یان سه جده بردن؟} ۲۲۸
- باسيڤك: {زیکره كانی سه جده ی (تلاوة)} ۲۲۹
- نهو هی نویژخوین له كاتی سهر بهرز كړدنه وه له سه جده و، له دانیشتی نیوان دوو سه جده كه دا ده یلیټ ۲۳۱
- باسيڤك: {حوكمی دانیشتی پشودان و، كړدنی (الله اكبر) له گه لیډا} ۲۳۳

۲۳۵ ..... زیکره کانی ږ کاتی دوهه
 ۲۳۶ ..... خویندنی (قُنوت) له نویژی به یانیدا
 ۲۳۸ ..... باسیک: {جیگه‌ی خویندنی (قُنوت) و، نهو ده‌قانه‌ی له‌باره‌یه‌وه هاتوون} .....
 باسیک: {به‌رز کردنه‌وه‌ی ده‌سته‌کان له کاتی دوعای (قُنوت) داو، هینانیاں به ده‌و
 چاوداو، خویندنی (قُنوت) به ده‌نگی به‌رز} ۲۴۴
 خویندنی ته‌حیات له نویژدا ۲۴۶
 باسیک: {نهو ده‌قانه‌ی له‌باره‌ی ته‌حیات‌وه هاتوون} ۲۴۸
 باسیک: {نهو بره زیکره‌ی که ته‌حیاتی پی داده‌مه‌زریّت} ۲۵۲
 باسیک: {حوکمی ته‌رییی بر‌گه‌و رسته‌کانی ناو ته‌حیات} ۲۵۴
 باسیک: {خویندنی ته‌حیات به ده‌نگی نرم} ۲۵۵
 سه‌لاواتدان له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خوا (دروودی خوای له‌سه‌ر بیّت) له‌دوای خویندنی
 ته‌حیات ۲۵۶
 نزاو پارانه‌وه له‌دوای ته‌حیاتی کو‌تاییه‌وه ۲۵۸
 سلاودانه‌وه بو دهر‌چوون له نویژ ۲۶۲
 نه‌گهر که‌سیک قسه‌ی له‌گه‌ل نویژ خویندا کرد، نهو چی بلیّت؟ ۲۶۴
 باسی زیکره‌کانی دوا‌ی نویژه‌کان ۲۶۶
 باسی هه‌لنان له‌سه‌ر زیکر کردن له‌دوای نویژی به‌یانی ۲۷۶
 نه‌وه‌ی له به‌یانیاں و له ئیواراندا ده‌وتریّت ۲۸۰
 نه‌وه‌ی له به‌یانی ږوژی جومعه‌دا ده‌وتریّت ۳۰۷
 ۶۵۲

- ٣٠٩ ..... ئه‌وه‌ی له‌کاتی هه‌لاتنی خۆردا ده‌وتریت
- ٣١١ ..... ئه‌وه‌ی له‌کاتی به‌رزبوونه‌وه‌و هه‌لکشانی خۆردا ده‌وتریت
- ٣١١ ..... ئه‌وه‌ی له‌ نیوان نیوه‌پۆو عه‌سردا ده‌وتریت
- ٣١٣ ..... ئه‌وه‌ی له‌ نیوان عه‌سرو خۆرئاواو بووندا ده‌وتریت
- ٣١٤ ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک گۆی له‌ بانگی مه‌غریبه‌وه‌ بوو چی بلیت؟
- ٣١٥ ..... ئه‌وه‌ی له‌ دوا‌ی نوێژی مه‌غریبه‌وه‌ ده‌وتریت
- ٣١٧ ..... ئه‌وه‌ی له‌ نوێژی (وێر)دا ده‌خوێتریت، ئه‌وه‌ش له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌ ده‌وتریت....
- ٣١٨ ..... زیکری کاتی راکشان بۆ خه‌وتن
- ٣٣٩ ..... خه‌وتن به‌بی زیکری خوا ناپه‌سه‌نده
- ٣٣٩ ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک شه‌و خه‌به‌ری بوویه‌وه‌و، ویستی بجه‌ویته‌وه‌ چی بلیت؟
- ٣٤٣ ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌هۆی دله‌راو کیوه‌ خه‌وی لی نه‌ده‌که‌وت چی بلیت؟
- ٣٤٥ ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک له‌ کاتی خه‌وتندا تووشی ترس ده‌بوو چی بلیت؟
- ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک خه‌ویکی بینی، که‌ پێی خۆش بوو، یان پێی ناخۆش بوو چی بلیت؟
- ٣٤٦ .....
- ٣٤٩ ..... ئه‌گه‌ر که‌سیک خه‌ویکی بۆ گێرایته‌وه‌ چی بی ده‌لیت؟
- باسی هه‌لئان له‌سه‌ر نزاو پارانه‌وه‌و داوا‌ی لیخۆشبوون کردن له‌ نیوه‌ی دوه‌می
- ٣٥٠ ..... هه‌موو شه‌ویکدا
- سونه‌ته‌ مروّفی موسوّلمان له‌ هه‌موو ساته‌کانی شه‌ودا دوعا بکات و پاریته‌وه‌،
- ٣٥١ ..... به‌لکو رپی له‌و ساته‌ بکه‌ویت، که‌ دوعای تیدا گیرا ده‌بیّت

- ناوه جوانه کانی خواى گه وره ۳۵۲
- باسيک: {خویندنه وهى قورئان به بهرده وامى} ۳۵۶
- ئه و کاتانه ی بۆ قورئان خویندن په سەندن ۳۶۱
- ئادابه کانی خه تى قورئان و، ئه وهش په یوه ندى به خه توه هیه ۳۶۲
- باسيک: {نزاه پارانه وه له دواى خه تى قورئانه وه سونه ته} ۳۶۴
- باسيک: سه باره ت به و که سه ی که له شه ودا خه وى لى ده که ویت به رله وهى به شه
زیکرو به شه ویردى دیاریکراوى خوى بخوینیت ۳۶۶
- باسيک: سه باره ت به فرمان کردن به خویندنه وه و ده ور کردنه وهى قورئان و،
هۆشداریدان له له بیرچوونه وهى ۳۶۸
- باسيک: سه باره ت به هه ندىک مه سه له و ئاداب، که پئوسته قورئانخوین بایه خیان پى
بدات ۳۷۰
- باسيک: {حوکمی سیواک کردن له کاتى خویندنى قورئاندا} ۳۷۲
- باسيک: {ئادابه کانی خویندنه وهى قورئان} ۳۷۳
- باسيک: {فهزلى قورئان خویندن به ته ماشا کردنى قورئان} ۳۷۵
- باسيک: {کامیان باشه زه، خویندنى قورئان به دهنگى به رز یان به دهنگى نرم؟} ۳۷۵
- باسيک: {خویندنه وهى قورئان به دهنگى خۆش} ۳۷۶
- باسيک: {چوینیتى خویندنه وهى قورئان} ۳۷۸
- باسيک: {ئه و شتانه ی له خویندنه وهى قورئاندا بیدعه و داهیتراون} ۳۷۹
- باسيک: {حوکمی ناوانى سوره ته کانی قورئان} ۳۷۹

- باسيٽڪ: {نه هي ڪردن له وتي: فلاڻه ٿايد تم له بير چوه ته وه} ۳۸۱
- باسيٽڪ: {نادابه ڪاني خويندنه وهی قورئان} ۳۸۲
- باسيٽڪ: {خويندنه وهی قورئان له هه موو زيڪره ڪاني تر گه وره ترو باشتره} ... ۳۸۳
- باسيٽڪ: {ڪردني سوپاس و ستايشي خواي گه وره له پيش هه موو ڪاريڪه وه} .. ۳۹۱
- باسيٽڪ: {ڪردني سوپاس و ستايشي خواي گه وره يه ڪيڪه له روڪنه ڪاني وتاري
 جومعه} ۳۹۲
- باسيٽڪ: {سونه ته به سوپاس و ستايشي خواي گه وره ڪوتايي به نزاو پارانه وه
 بهيترت} ۳۹۳
- باسيٽڪ: {ڪردني سوپاس و ستايشي خواي گه وره له کاتي پديدابووني نيمه ت و،
 لاجووني زه جه تدا} ۳۹۳
- باسيٽڪ: {سوپاس و ستايشي خواي گه وره له کاتي مردني خزميڪي نزيڪدا} ... ۳۹۴
- باسيٽڪ: {باشترين ٺهو صيغانه ي بؤ سوپاس و ستايش به ڪارده هيترين} ۳۹۵
- با ٺهو ڪه سه ي ناوي پيغه مبهري خوا له لايدا ده برت، سه لاواتي له سه ر بدات
 (دروودي خواي له سه ر بيت) ۴۰۱
- چونيتي سه لاواتدان له سه ر پيغه مبهري خوا (دروودي خواي له سه ر بيت) ۴۰۳
- باسيٽڪ: {ڪو ڪردنه وهو به يه ڪه وه هيتاني سه لات و سه لام له سه ر پيغه مبهري خوا
 (دروودي خواي له سه ر بيت)} ۴۰۵
- باسيٽڪ: {سه لاواتدان به دهنگي بهرز} ۴۰۵
- باسي ده ست پيڪردني نزاو پارانه وه به سوپاس و ستايشي خواي گه وره و،
 سه لاواتدان له سه ر پيغه مبهري خوا (دروودي خواي له سه ر بيت) ۴۰۶
- ۶۵۵

- باسی صهلاواتدان له سهر پیغه مبه ران و له سهر خزم و کهس و کاره کانیشیان به شوین
 نه واندا ۴۰۷
- باسیک: { داواکردنی ره زامه نندی خوا بۆ هاوه لآن و، ره چی خواش بۆ شوینکه وتوان {
 ..... ۴۰۹
- باسیک: { حوکمی صهلاواتدان له سهر (لُقْمَان) ی داناو خاتوو (مَریم) { ۴۱۰
- باسی داواکردن له خوی گه وره، که چی چاکه نه وهت بۆ بکات (دُعَاءُ الْاِسْتِخَارَةِ)
 ..... ۴۱۳
- کۆمه له باسیک سه بارهت بهو زیکرانه ی، که له کاتی تهنگانه و نه هاهمه تیه کاند
 ده خوینرین ۴۱۷
- باسی دوعای خهم و خهفته و، پارانه وه له کاتی نارِهحه تیدا ۴۱۷
- نه گهر شتیک ترساندی یان له شتیک ده ترسا چی بلیت؟ ۴۲۲
- نه گهر خهم و خهفته یکی تووشبوو چی بلیت؟ ۴۲۳
- نه گهر کهوته ناو نه هاهمه تی و کاره ساتیکه وه چی بلیت؟ ۴۲۴
- نه گهر له خه لکانیک ترسا چی بلیت؟ ۴۲۵
- نه گهر له ده سه لاتداریک ترسا چی بلیت؟ ۴۲۵
- نه گهر رووبه رووی دوژمن بوویه وه چی بلیت؟ ۴۲۶
- نه گهر شهیتانیک خوی پشاندا، یان له شهیتان ترسا چی بلیت؟ ۴۲۷
- نه گهر کاریک زۆری بۆ هیتا چی بلیت؟ ۴۲۹
- نه گهر کاریکی له سهر گران بوو چی بلیت؟ ۴۳۰

٤٣١ ..... نه گهر بږيوى له سهر گران بوو چي بليت؟

٤٣١ ..... چي بليت بو لادانو له كولبونونه وي به لاو نه گه تي؟

٤٣٢ ..... نه گهر به لاو نه گه تيه كي كه م يان زوري تووش بوو چي بليت؟

٤٣٣ ..... نه گهر قهرزيكي له سهر بوو، نه يده تواني بيداته وه چي بليت؟

٤٣٤ ..... نه گهر كه سيك ههستي به تنهائي و دلتهنگي ده كرد چي بليت؟

٤٣٥ ..... نه گهر كه سيك تووشي وه سوهسه بوو چي بليت؟

٤٣٩ ..... نه وي به سهر كه سي شيت و گه وجو، كه سي گه زينراودا ده خوئيريت

٤٤٨ ..... نه و دو عايه ي بو پاراستي مندا لوشتي تر به كار ده هيريت

٤٤٩ ..... نه و دو عايه ي كه به سهر دومبه لوشتي له و جوړه دا ده خوئيريت

٤٥٢ ..... سونه ته يادي مردن زور بكريت

سونه ته له باره ي نه خو شوه و پرسيار له خزم و كه س و كار ه كه ي بكريت و،

٤٥٢ ..... پرسيار ليكراوه كه ش وه لام بداته وه

نه وي نه خو ش ده يليت و، نه وه ش له لاي نه ودا ده و تر يت و، نه وه ش به سهر نه ودا

٤٥٣ ..... ده خوئيريت و، پرسينه وه ش له حالي نه خو ش

سونه ته وه سيټ بكريت بو كه س و كاري نه خو ش و، نه و كه سه ش خزمه تي ده كات،

كه له گه ليذا باش بن و، نارام بگرن له سهر نه و زه حه ت و نار هه تiane ي به هوي

نه وه وه توشيان ده بيت. به هه مان شيوه وه سيټ بكريت بو نه و كه سه ش، كه به هوي

جي به جي كردني حه دي شهرعي و، توله ي كوشتن و، شتي تره وه مردني نزيك بوته وه

٤٦٢ .....

نه گهر كه سيك توشي سه ري شه، يان تا، يان هه ر نازاريكي تر بوو چي بليت؟. ٤٦٤

درووسته نهخوش بلیت: نازارم زوره، یان تام ههیه، یان ئای سهرم... یان شتیکی
 لهو شیوه. هیچیکیش لهوانه ناپهسهندن، نه گهر بهشیوهی توورپییو، دهبرپینی
 وهرپهسی نه بییت ٤٦٥
 ناپهسهنده کهسیک ئاواتی مردن بخوازیت، بههوی ئهوهی که تووشی نارپهحه تیهک
 بوه. بهلام نه گهر ترسی فیتنه ی ههبوو له دینه که ی، ئهوا درووسته ٤٦٦
 سونه ته کهسیک بپارپتهوه، که له شاره پیرۆزه که ی پیغه مبهری خوادا بمریت ... ٤٦٧
 سونه ته دلنه وایی نهخوش بکریت ٤٦٧
 درووسته ستایشی نهخوش بکریت و، باسی کردهوه و سیفه ته باشه کانی بکریت،
 نه گهر بینرا که ده ترسیت، بهلکو ترسه که ی بره ویتتهوه و، گومانیشی باش بییت به
 خوای پهروه ردگاری ٤٦٨
 باسی ئاره زووی خواردن لای نهخوش ٤٧٠
 با ئه و کهسه ی سهردانی نهخوشیک ده کات، داوای دوعا خهیری لی بکات ٤٧١
 با دوا ی ئهوه ی نهخوش چاکبویهوه ئامۆزگاری بکریت و، ئهوه شی به بیر بهیترپتهوه،
 که نه گهر له ماوه ی نهخوشیه کهیدا تهوبه ی کردوه، یان ههر پهیمان و به لیتیکی
 بهخوای گهوره داوه، با جیه جیی بکات و پیهوه پابه ند بییت ٤٧٢
 نه گهر کهسیک له ژیا نی خوی نا ئومید بوو چی بلیت؟ ٤٧٣
 دوا ی ئهوه ی کهسیک چاوی مردویه ک داده خات چی بلیت؟ ٤٧٩
 ئهوه ی لای کهسی مردوودا دهوتریت ٤٨٠
 ئهوه ی خاوه نی مردو و دهیلیت ٤٨٣
 ئهوه ی کهسیک دهیلیت، که هه والی مردنی هاوړپیه کی پی ده گات ٤٨٥
 ٦٥٨

- ټهوهى كه سيك ده بليت، كه هه والى مردنى دوزمنيكي ئيسلامى پي ده گات .. ٤٨٥
- حه رامه به دهنگى بهرز مردوو بلاو پتر پته وهو، هاوار بكر پت به شيوهى سه رده مى نه فامى ٤٨٧
- باسى پرسه و سه ره خو شى كردن ٤٩٢
- باسيک: { پرسه و سه ره خو شى كردن له ته واوى كه س و كارى مردوه كه } ٤٩٦
- باسيک: { دانيشتن بو پرسه } ٤٩٧
- باسيک: { نهو له فزو ته عبرانهى بو پرسه كردن به كار ده ه پترين } ٤٩٧
- باسيک سه بارهت بهو تا عونانهى له سه رده مى ئيسلامدا هاتون: ٥٠٥
- دروسته خزم و كه س و كارى مردوو ناگادار بكر پنه وه به مردنى كه سه كه ميان و، ناپه سه نديشه بانگه واز بكر پت بو ناگادار كردنه وهى خه لكى ٥٠٧
- ټهوهى له كاتى شو ردن و كفن كردنى مردوودا ده و تر پت ٥١٠
- زيكره كانى نو پترى مردوو ٥١١
- باسيک: { حوكمى سلاودانه وهى نو پترى مردوو، حوكمى نهو كه سانهش له نو پتره كه دوا كه و تون } ٥٢٣
- نه گهر كه سيك به پياده رپه وهى له گه ل ته رميكا رپوشته چى بليت؟ ٥٢٥
- نه گهر ته رميكا به لاي كه سيكا تپه رى، يان كه سيك چاوى به ته رميكا كهوت چى بليت؟ ٥٢٦
- ټهوهى نهو كه سه ده بليت، كه مردوه كه ده خاته گوره كه يه وه ٥٢٧
- ټهوهى له دواى نه سه پر ده كردنى مردوه كه وه ده و تر پت ٥٢٨

- باسيٽڪ: {ته لٽيني مردوو} ۵۳۱
- باسي وه سیتی مردوو، که که سیکی دیاریکراو نویژی له سهر بکات، یان به شیوهیه کی دیاریکراو، یان له جینگهیه کی دیاریکراو دا به خاک بسپردریت، به ههمان شیوه کفن و نهو شتانهی تریش، که ده کرین و، نه وانهش که ناکرین ۵۳۴
- باسی نه وهی سوود به مردوو ده گهیه نیت، له وتهی که سانی تر ۵۳۸
- باسی نه هی کردن له قسه وتن به مردوو ۵۴۰
- نهو که سهی سهردانی گورستان ده کات چی بلیت؟ ۵۴۴
- با نهو که سهی سهردانی گورستان ده کات، نه هی بکات لهو که سهی به خهفه ته وه لای گورپنکدا ده گری و، فرمانیشی پی بکات، که نارام بگریت و، نه هیشی لی بکات، له هدر کارو کرده وهیه کی تر، که شهرع نه هی لی کرده ۵۴۷
- باسی گریان و ترسان له کاتی تیپه ربوون به لای گوری سته مکاران و، جینگای له ناوچوونیان و، دهر برینی محتاجی بو خوای گه وره و، هوشداریدان له بیتاگایی لهم شتانه ۵۴۸
- نهو زیکرو نزاو پارانه وانهی، که له رۆژو شهوی جومعه دا سونه تن ۵۵۰
- باسيٽڪ: {زیکر زور کردن له دواي نویژی جومعه وه} ۵۵۳
- نهو زیکرانهی دهر باره ی دوو جهژنه که هاتوون ۵۵۴
- باسيٽڪ: {الله اکبر} کردن له ههردوو شهوی جهژنه کاندای سونه ته ۵۵۵
- باسيٽڪ: {نهو کاتانهی (الله اکبر) یان تیدا ده کریت} ۵۵۶
- باسيٽڪ: {الله اکبر} کردن له نویژی جهژندا ۵۵۷
- زیکره کانی ده رۆژی یه که می مانگی (ذُو الْحِجَّة). ۵۵۹

- ٥٦٣ ..... ئەو زىكرانهى دەربارهى خۆر گىران و مانگ گىران هاتوون.
- ٥٦٥ ..... باسېك: { دريژ كردنه‌وه و زۆر خوښى قورئان له نوێزى خۆر گىراندا }
- ٥٦٨ ..... زىكره‌كانى نوێزه بارانه
- ٥٧٤ ..... ئەوهى له كاتى هه‌لكردنى ره‌شه‌بادا ده‌وتريت
- ٥٧٩ ..... ئەوهى له كاتى به‌ربوونه‌وهى هه‌ساره‌دا ده‌وتريت
- ٥٧٩ ..... باسى ئاماژه‌بو‌نه‌ كردن و ته‌ماشانه‌ كردنى هه‌ساره‌ و هه‌وره‌ بروسكه
- ٥٨٠ ..... ئەگه‌ر كه‌سېك گوێى له هه‌وره‌ گر مه‌ بوو چى بلييت؟
- ٥٨٢ ..... ئەگه‌ر باران بارى چى بلييت؟
- ٥٨٣ ..... زىكرى دواى باران بارين
- ٥٨٥ ..... ئەگه‌ر باران زۆر بوو، ترسى زيانىشى لى كرا چى بلييت؟
- ٥٨٦ ..... باسى زىكره‌كانى نوێزى ته‌راوىح (صَلَاةُ التَّرَاوِيح)
- ٥٨٨ ..... باسى زىكره‌كانى نوێزى پيويستى (صَلَاةُ الْحَاجَةِ)
- ٥٩٠ ..... باسى زىكره‌كانى نوێزى ته‌سبيح (صَلَاةُ التَّسْبِيح)
- ٥٩٧ ..... باسى ئەو زىكرانهى كه‌ په‌يوه‌نديان به‌ زه‌كاته‌وه هه‌يه
- ٥٩٩ ..... باسېك: { حوكمى نيه‌ته‌يئان له‌ كاتى ده‌ركردنى زه‌كاتدا }
- ٦٠٠ ..... باسېك: { نزاو پارانه‌وه له‌ كاتى ده‌ركردنى زه‌كاتدا }
- ٦٠٢ ..... ئەگه‌ر كه‌سېك مانگى يه‌كشه‌وهى بينى، يان مانگى بينى چى بلييت؟
- ٦٠٥ ..... باسى ئەو زىكرانهى كه‌ له‌ رۆژوودا سونه‌تن
- ٦٠٦ ..... ئەوهى كه‌سى رۆژوه‌وان له‌ كاتى به‌ربانگ كردنه‌وه‌دا ده‌بلييت
- ٦٦١

- ٦٠٩ ..... نه گهر كه سى رږوزه وان لای كه سيك به ربانگ بكاته وه چى بليت؟
- ٦١٠ ..... نزاو پارانه وهى شهوى قه در (لَيْلَةُ الْقَدَرِ).
- ٦١١ ..... باسى زيكره كانى مانه وه له ناو مزگه وتدا (الاعْتِكَاف).
- ٦١٥ ..... باسيك: { حوكمه كانى ته لبيه كردن }
- ٦١٧ ..... باسيك: { نه گهر گه يشته هره مى شارى مه كهى پروز چى بليت؟ }
- ٦١٨ ..... باسيك: { نه گهر چاوى به كه عبهى پروز كه وت چى بليت؟ }
- ٦١٨ ..... باسى زيكره كانى (طَوَاف) كردن
- ٦٢١ ..... باسى دوعا كردن له (مُلتَزَم) دا
- ٦٢٢ ..... باسى دوعا كردن له (حِجْرِى نيسماعيلدا)
- ٦٢٣ ..... باسى دوعا كردن له ناو (بَيْت) دا
- ٦٢٣ ..... باسى زيكره كانى هاتو چوى نيوان (صَفَا) و (مَرَّوَة).
- ٦٢٧ ..... باسى نهو زيكرانهى كه له دهر چوونيدا له (مَكَّة) وه بو (عَرَفَات) ده يانكات ...
- ٦٢٧ ..... باسى نهو زيكره دوعا يانهى كه سونه ته له (عَرَفَات) دا بكرين
- ..... باسيك سه بارهت بهو زيكرانهى كه له كاتى رويشتن له (عَرَفَة) وه بو (مُزْدَلِفَة)
- ٦٣١ ..... سونه تن
- ٦٣٢ ..... باسيك سه بارهت بهو زيكرانهى كه له (مُزْدَلِفَة) و (الْمَشْعَرُ الْحَرَام) دا سونه تن.
- ..... باسيك سه بارهت بهو زيكرانهى كه له كاتى رويشتن له (الْمَشْعَرُ الْحَرَام) وه بهر وه
- ٦٣٤ ..... (مِنَى) سونه ته بكرين
- ٦٣٤ ..... باسيك سه بارهت بهو زيكرانهى كه له رږزى جهژندا له (مِنَى) دا سونه تن
- ٦٦٢

- باسيٽڪ سہبارہت بہو زیکرانہی کہ لہ رۆژہ کانی (اَيَّامُ التَّشْرِيقِ) دا لہ (مَنی) دا
 سونہتن ۶۳۶
- باسيٽڪ: {زیکر زۆر کردن لہ دواى لیبونهوہ لہ حہ ج} ۶۳۷
- ئہو کہ سہی ئاوی (زَمَزَم) دہ خواتہوہ چی بلیت؟ ۶۳۸
- باسيٽڪ سہبارہت بہ زیکرہ کانی مالآواہی و خواحافیزی ۶۳۹
- باسيٽڪ سہبارہت بہ زیارہتی گۆری پیروزی پیغہمبہری خوا (دروودی خواى لہ سہر
 بیت) و، زیکرہ کانی زیارہتہ کہ ۶۴۰
- ناوہرۆکی بہرگی یہ کہم ۶۴۵